פתח שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים

ספר שפע טל

שהוא מפתח הראשון על כל מפתחות שפע טל

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

נדפס בבי לזורקע

תחת ממשלת אדוננו הקיסר האדיר החסיד אוועסע פרימוועטליוושי
ויעליקי הדאר אימפעראטאר אלקסנדר פאוולאוויץ הוא
המושל בכל מדינות רוסיא ועוד ועוד ועוד

בדפום משונת מצר כתובני מטורר מכסוכון של כתוב מטורר מק"ק מילקאוויץ

בוקס פלידי חב ובנו ב"ס בחיבורי שמואל ובנו יע משה מדפיס

בשנת הוא מפתח הראשון לפ"ק

1807

הסכמת כבוד אדמו"ר הרב הגאון הגדול המפורסם איש אלקי קדוש
יאמר לו נ"י פ"ה ע"ה מוהר"ר ארי' ליב זצ"ל דק"ק וואליטשק שנסע לארה"ק
לחיים ולשלום

אנכי כראותי דעתו רחיתי כמה דפין חסר הוכח לפני מהדפוס חסר הוקס בק"ק בליזורקא אצל כתורני מוכה"ר תרדכי במוהר"ר שמואל
חסר ככר הי' לפני פסק דבר משפט יורקי המנוח מוכה"ר משה מדשים דק"ק מינקאוויץ ובעת חלוקה בשנתן אלה לחלק יורקי
כמעט כל חסר הזה בק"ק בליזורקא אצל מוכה"ר כ"ל נקבע כיון בדפוס בק"ק כ"ל וכמה נח לפני כרב כמהולב מוכה"ר יהושע
אב"ד דק"ק כ"ל וכיתו כמה דפין דפוסין בדפוס כ"ל וכמה מפוכח ופשוט וכמה"כ מדויקת וזריזות וכוספתי לזרז את הרב כ"ל לחזק
מלאכת כדפוס בק"ק כ"ל ועיינתי את הרב כ"ל להדפיס ספר הקדוש שפת על וכמה כפיר ס' את רוח כתפיס כייע ה"ס כמדומס כעניד
מוכה"ר זאב וואלף מק"ק בליזורקא מס כפוחפיס כתופלניס העדידים מק"ק לשחוון לבוזל זאב מכיסס להדפיס ספריס חסוביס ויקריס
להדפיס ספר עטרת הקודם שפת על כי מצטו חסר ספריס כ"ל כמה בנחלת והטיבו חסר ליברו מולס
אחלגה מדבר לבל יבואו לידי גרס כיזק פ"י מדפיסים חסר כמה מחסיני גבול לבן נזרתי בנדת היב"ן לכיות בחיסור קיימת לבוס
דפוס בשולס להדפיס הספריס חסר יפחילו לדפוס בק"ק כ"ל הן ספריס כ"ל חסר בבר בחזיקו במלאכתן הן סחר ספריס חבד ישלו
על דפיוגס להדפיסס ויתחילו במלאכת הדפוס הלילה לבוס חדס לבסיב גבולס בד מקך עבר בליס מיוס גמר בדפסת הספר ובמו כן
כמה מוזהרים בחזהרה עלת לבוס בחסור בשבת גבול מדפיסים לחריס דברי כמדבר לכבוד כתורה ולוגדיה.

ה"ק ארי' יהודא ליב בהרבני מוהר"ר שלום סנ"ל זלה"ה מובארז ומק"ק וואליטשק
הולך ונוסע לא"ה לחיים ולשלום

הועתק מספר הפרדס

זאת נודע למבין כי ראוי רחוי לבעל עיון בכל עת אל בקדם את יוצרו מחשבותיו מכלי בזמן ותחבולותיו וינקה רחשו מכגלוח כי טוב
קליפה כתוגבת לבעלה ולביבם לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכל כחכמה הזאת וצריך להשפיל עינו כספר בשי כל חדש ויביה שומע
הרשיו ושמח ביסורין ולא יהיה עסקו בחכמת כתורה להתגדות ומה גם ליתוד כחכמה כזאת כי אם כוא אך לבדון מחכל כדברי רז"ל ע"פ
במדרש ד"ר ו' כוגע בסס בר קפרא פתח תחלתו' עשתי עסקי וגו' ויתברכן יתהרגן יתפתקן יתברגן יתחרגן כל"ל תו עני יסוס גלס תו
הרס ותוחר ויגס מחכח מחלוחים בלומים בקוס יפתפקן כמשחע כדוברות על נדק חי כפולמוס דברי' שהפיק הכריותיו בגחוס
לקחיכת בשביל להתגדות ולומר חני דורס בשעשע ברחשית ר' ובוז תחכמת מצא על כבודי דאחר דני יוסי בר חלפתא כל כתחכ' בקטן
חביבו אין לו חלק לעולס הבא כבודו של מקום עתי"ו וכו' שכ"ל. לכן צריך להתפנק בשפלות ותן פה מכר ירחה בעמו ותו יכנס חל
מקדש ס' ורחוי לכל בעל בשרי הגן גן בחכמה לבויות תשלותו לאל ייסר נפדיו וייעיב לכתו לבל יכשל ולבל יתוט
תן בחתת יתן ושתאל:

מורעה רבה

גם אנכי לחכמים יביטו מדפתס כי לא כעוים שהיו בימי חכמי הש"ס ז"ל בעוים כחלב אשר אנו מתעוררים בתרעותם כי סתס כיו מעודד
כוכבים ומזלות ומקיפים בכל התובנת לא ידעו את ה' ואת דבר קדשו לא הבינו לבל בעמים שבזמינו את ה' ירחים ומוחנים לבוד
תורתו עוסים תפסנו ונדק בתרעותם חסר סס היהודים החוסים תחת בעפיסם וחלילה לנו לדבר את לכתוב פוס ענתי עליכם וכל מקום
שנאמר בזה בספר או בשאר ספריס גוי אל נכרי לעמות בפולס ובדומה בכוונה על לוחס עכו"ס שהיו בימי חכמי המשנה:

התנצלות

מוה שליט מרת דבולה אלמ' שפע טל
ויהיו יורי ח

רחיתי חני כי נכון הדבר לפרוש
מיפיפיה ומדרגה כני חיל ל

מוכים לפר עמיוס בחתת ויסר . שאולת
ובל חרס ישלם לו מחל חרון אלוקי ם

כ"ר יוסף חיים בן חה"ר ישכר בער
יצו פק"ק פלעסקניז וגל"ע פוסק
בק"ק בליזורקא

הפועלים

תן חלקים שלחתי ותקוותי חלי חבות
בתכרה

ציתי ודגמתי לעבור עבודת בקודש
בשנה יתידה

זקיט וחתניט חלכי טורת נשפע טל
תורה

קוותי זיע חלי הסר ורחמים לגמור
זאת התורה

כ"ר יצחק בן מה"ר יחיאל ז"ל מק"ק
מינקאוויץ וגל"ע פוסק בק"ק בליזורקא

שמט נא שמי בכל כוחי עבדתי ולפס
כ' כוזנתי יגלה

כגיבור בגבורות , תחלה לעסיק
בחלאכת ה' יוסס ולילה

יאתר שתחל חכבי הדוחה בחבבוס הדפוס
בפיסי פקיחת ועלולה

לא לחזן יתן לי חזונת רחי חת וחזלי ירים
וקרני ישלה להפלה

לו הקציבה נא תחדי בכל פיגה ויחנפ
וידך תחכם לכף וכות בכל ויחשלה

אברהם כ"ר שמואל בן מה"ר
יצו מק"ק מינקאוויץ וגל"ע בק"ק בליזורקא

ועל ידי המסדר לחתיות כפוסק בחלאכות בקודש בחמונה בפתור משה בן מהור מרתי יהו יצו מק"ק בליזורקא

וברוה בריטן ז"ל
S. Sperber, Brena, N.Y.

וכריה בר׳ נתן ז״ל
S. Sperber, Bronx, N. Y.

הקדמה
כן מאה שנה א

עשרה עשרה הבף בשקל הקודש: בשקל הקודש עשרה עשרה הבף: עשרה עשרה הבף: בשקל הקודש:

ידוע שהנשמות של אותם ישראלים הם חלק אלוה ממעל ממש על זה רמז הפסוק כי הל״ק ה׳ עמ״ו ר״ל חלק ממש כחלק שנחלק מאיזה דבר הוא שוה ודומה בשיעו לאותו דבר שנחלק ממנו וזהו הנחל והכפרס ביניו וביו תורו דבר דק שאיתו דבר הוא בכל וכלל שהוא יותר גדול מכחלק הג״ה

שנחלק ממנו לחבל בשניהם הם דומים ושוים כיו וזין הנחל והכפרס בין הכמה ביניהם ויתברך שמו רק שהוא יתעלה ויתברך הוא הכל הוא הזה בכולל כלומר הגדול הכללי סוף הכללי תכלית והכמה היא חלק אור ובינון שנחלק מאור הגדול ב״ה וברוך שמו ויתעלה שלמה המלך ע״ה כ״ר חלקים נשמת באדם ר״ל הכמה של אדם היא גר ובינון מאור חלקים ודקדק בלשונו לומר מן חלקים ולא אמר אור חלקים כדי לרמוז שהנשמה בעצמה מדריגותיה שהם כ״ם רוח׳ גם״ה חלקים וזה רמז בלשון גר חלקים כי כ״ר הוא רוח׳ ור״ל בעצם והרוח והנשמה שהם ב׳ מדריגות בנשמה הם בלם נעוצות קדושת מאור חלקים וזייטו גר חלקים כמ״ש בתהלים

ועתה שמע בני פלאות חכמה מתורת חלקינו כי לזכוכך נתתי לחתן חלך לנעז דרכיך בהורח החיים ולהרחיק הדרך הדבר בן יסבון תור ה׳ ובכינת שוזו • וזהו זה:

ידוע ליודעי חן הקבלה שהנשמות ברוך הוא שהוא שמו של הקב״ה חלק חלכים כאשר נאחר סוד עניני בחירות בשרים בהיות נפשיתא דשתית הוא בלול חרמ״ח מלות עשה ושב״ם לא תעשה וברמז לזה ז״ה שת״י לע״לם וזה זכרי לד״ר ד״ר חנרף חבשר שת״י לחבשר חני הבם יהו״ה שהוא י״ה ותיהוא חספר שב״ם שהוא חלק אחד מחלות שהם שב״ם חלות לא תעשה חנרף חספר זכרי״ לחמי הבם כנבאר בן יהו״ה שהוא ו״ה ותיהוא חספר רמ״ח שהוא חלק שני מחלות שהם רמ״ח חלות עשה שבין כלם הבי״נ • הנה הרחיתיך לדעת שהנשמות הקדוש ברוך הוא שהוא שמו של הקב״ה הנקרא יהו״ה כשאר נשאר בשרים נם״ד הוא בלול חרמ״ח שב״ם ברמז זה שמי לעולם וזה זכרי ושפני בן זה שמי לעלם הסר ו׳ כתיב שהוא לשון העלם כי החלות הכללי חבי״נ הם תרי״ג חלות רוחניות תרי״ג חלות רוחניות שבהן החורות נשלחות מהבונת השכלי להשכיל ולדעת בהם מה מבוחם כי בן להם חלות נפשי ולא חיות כי נחנו החשבון בעצמי ומחיחות בעולם עולי רב ונעוס חשר לא יסופר ולא יעופר בהשערת והבנת השכל הנקשי כעוצמי כאשר נאחר כל זה בחריות תשרשים הנחים נם״ד:

ועתה בני ידיד נפשי אחרי שהודעתיך הקדמה זו שבקדימו קדמוני מקובלים זכרונם לברכה נוסיף שוד לקח חכמה על הקדמתם:

והוא זה הנה כבר הודעתיך כי הכמה היא חלק אלוה ממעל כאשר הקדמתי לך בפתח דבריו וכבר ידעת גם כן שהחלק הנחלק מאיזה דבר הוא שוה ודומה בשיעו לאותו דבר שנחלק ממנו וזין הכדל והכפרס ביניה׳ בשעת עלותם כדפירשנו • הנה העשם זה לעולם ועולם דמיונם תדמה הנשמה לו יחשלה ויתברך שמו בשם היא כלולה מחרי״ג כמו הכלל שנחלקה ומתו כי הדבר הנחלק וכשנחלק מחזיר דבר לחלו שיחלת בחלק הנחלק והנחלב הם שיחלת בכלל האחלב אחרי שהם דומים ושוים בכל גד ואת כיצד קח דוגמי תיבות ואופי תיבות של נ״ם ו״ו נשמ״ה ואחלרם חשבר יחד ואחלת חרי״ג כרי לך שחדמה לו יחברך ויחעלה בשם הוא כלולה מחרי״ג כמו שהחילות ברוך הוא כלול מחרי״ג ובודאי לא לחכם ארז״ל כמי חמשה ברכי נפשי כנגד מי לחזרן דוד לא לאחזן חלא כנגד הנשמה והקדוש ברוך הוא שהיא מחדמת לו בהמשה עניינים כחבואר בחשכת ברכות ולחבנת הקבוד לא נלריך בו יעויין חשם:

ועתה בני לחרי שהודעתיך סוד זה והנה חדע כי הלו חרי״ג שהנשמה כלילה מהם הם הרי״ג חבריה ונידה הרוהני׳ כי לחברי הנשמה הם רמ״ח מיברים לבניס שחלקו ונחלבו חרמ״ח מלות עשה שחלילות שהם לוחות רוחניים לבניס בשוד נשמ חדת כרחמי׳ חעה כלפי הסד בשוד רמ״ח שהם לוחיות רח״ם לרהם ולהלבין עוולותיכם של ישרחל בשוד חם יהיו חטחיכם כשניס כשלג ילבינו ונידה של נשמה הם שם״ב נידים רוחניים חדומים שנחלק ונחלבו חשם״ב מלות לא תעשה שבחלילות שהם לוחות רוחניים חדומים בשוד חדת חדן חעה כלפי הדין בשוד שם״ב שהות לבון גלוי חלבון יש״ם חוגר כל כלי חמדה חפני שהם חגלים כשפעי׳ והצוואות והחטחים להלקות ולהבניס הרשניס הפושניס והחועחים בזדון במרד ובמעל על כחמי לוחות שיחלת נכחם עוונם:

ועתה בני לחרי שהודעתיך סוד זה והנה חדע כי הנשמה להיותה כלולה מרמ״ח לבניס ושם״ב נידים חדומים רוחניים הנה היא מהלבשת בגוף החדש כעין שחמר חיוב עור ובשר חלבשו ובשלות ונידים חסוככני בעלמה ודמותה בדפום העשוי לה בלבוש רמ״ח לבניס נשניס שהם הבשלות שבגוף החדש שהם לבניס ושם״ב נידים חדומים נשניס שהם הנידים שבגוף החדש שהם חלוחים שהם שהם החדומים כי הלבוש גריך שיעשה בדפום ודמות בלועגו:

ואתה בן אדם חם בעל נפש חתה בין חבין חת חשך לפנין חם העור והבשר שהם בלבוש והבשלות והנידים הם השכך לה ורחה בעין שכלך להבין ולהשכיל מי הוא שהדם כי בוודאי הפעיל שבות שהנשמה היא הנקראת חד״ם בחחת והיא העיקר הנקרא חדם ברמ״ח לבניה ושם״ב נידיה הרוהני הנשלמי והעור והבשר העליה הם הלבוש המלבישין חת החדם הנעלם והבשלות והנידים הנעליה הם הם הסכך המסככין על החדם הנעלם וחם כן הגוף הוח הלבוש החופף על (החדם) הנעלם שהיא הנשמה הנקראת חדם בחחת בכלל רמ״ח לבניה ושם״ב נידיה כרוהנים:

ועתה בני לחרי שהודעתיך שהנשמה היא הנקראת חדם בחחת ולא הגוף והבשר והבגידי׳ והעלמו מהוייבי׳ לגחטו וגריכים לחבון לכודיכך עשהו על דבר למה ומה עשה נקרא הנשמה

הסכמת כבוד אדיומוד הרב הגאון הגדול המפורסם איש אלקי קדוש
יאמר לו נ"י פ"ה ע"ה מוהר"ר ארי' ליב אבד"ק וואליטשק שנסע לאהק
לחיים ולשלום

אנכי הרואה ראיתי כמה דפין חסר הוכח לפני מכלפום חסר הוקס בק"ק בליזורקא חלל כתורני מוהר"ר מרדכי במוהר"ר שמואל
חסר ככר הי' לפני פסק דבר משפט יורדי המעון מוהר"ר משה מדפים דק"ק מינקחוויץ ובעת חלוקה הסוכה על לחלק יורדי
המעון הנ"ל חסר כמה דק"ק בליזורקא חלל מסד"ס הנ"ל נקבוע כיון נדפום בק"ק כנ"ל ובנה בה לפני הרב כמוהלנ מוהר"ר יהושפ
אב"ד דק"ק הנ"ל ובירו כמה דפין דפוסין בדפום הנ"ל ובנה מסוכח ויפה ובנה"כ מדויקת ומוסכחי זריזות לזרז את הרב הנ"ל לחזק
מלאכת כדפום בק"ק הנ"ל ועיינתי את הרב הנ"ל להדפים ספר הקדום שפש על ובנה כפיר ס' את רוח כחכמים כייע ה"ב כחדומס כנגיד
מוהר"ר זאב וואלף מק"ק בליזורקא עם כמוחפים המופלגים הגבירים מק"ק לשחוון לגזול זאב מכיסם להדפים ספרים חסוכים ויקרים
להדפים ספר עטרת הקודם הקדום שפש על כי מצא חסר ספרים הנ"ל כמה בחלמת וכעדנו חסר ביבנו חולם
מחלמה מדבר לבל יבואו לידי גרס ביוק ס"י מדפיסים חסר כמה מחסיני גבול לבן גזרתי בגדת חיב"ן לכיות בחיסור קייחת לבום
דפום בשלום להדפום הספרים חסר יפחיל לדפום בק"ק הנ"ל בן ספרים הנ"ל חסר ככר בחזיקו במלאכתן בן שחר ספרים חסר יעלו
על רציונם להדפיסם ויחחילו במלאכת הדפום הלילה לבום חדש לבסיב גבולם פר חסך עבר בניס מיום גמר הדפסת הספר ובמו בן
כמה מוזהרים בחורה שלח לבנום בחסור בשבת גבול מדפיסים חחרים דברי כמחבר לבבוד כחורה ולזוהיה.

ה"ק ארי יהודא ליב בהרבני מוהר"ר שלום סג"ל זלה"ה מזבארזז ומק"ק וואליטשק
הולך ונוסע לא"הק לחיים ולשלום

הועתק מספר הפרדס

זאת נודע לחשיין כי חין רחוי לבוח בכל עת חל בקדם פר יעיר חחבוחיו מכבלי כזמן ותחבולותיו וינקה רחשו מכגלוח כי כוח
קליפה כחוכבת לבעלה חליכם לחוות בעשם ה' ותלבב' בהיכל כחכמה הזחת ונריך לכשפיע פנחו כשכר נשמי כל חדש ויביה שומם
הרשיו ושמח ביסורין ולח יהיה עסקו בחכמת כחורה להרגלות ומה גם ליחוד כחכמה כחלת כי חם הוח עד חבדון מחכב כדברי רז"ל ע"ה
במדרש ב"ר ר' כונה בשם בר קפרא שחח חחלמ' שפחי שקר וגו' יחברכן יפרכן יפחחקן יחברכן יחחרכן כר"ח חו"י יסוס חלם חו
רעם ותוחר ורגש מכחבו חגלמים חלומים נחוך כעדם יפחחקן כמשמע כדוכרים על בדק חי כפולמים דברי' סבפיק מכריחיו בגלוח
לפחיחת בפיהל לכחבילות ולומר לחי דורש בפשוטו ברחשית ' וכן חחמכת מנחה על כיבוי דחתר רבי יוסי בר חנינה בשמו ומו יכנס חל
הבירו פין לו חלק לעולם הבח כבודו של מקום עתב"ו וכו' פכ"ל. לכן נדיך להחעסק בפעלות זמן עד שחר ירחה בעמו ומו יכנס חל
מקדם כ' ורחוי לכל בבח בפערי הגן גן בחכמה לכיות חפנחו לחל יפר נפשו ויעיב לכחו לבל יכבל ולבל יחוט
מן הלחמת יחן ושחל:

מודעה רבה

גם חגלה לחמים יבינו מדפחם כי לח כנוים שהיו ביחי חכמי הס"ם ז"ל כנוים כחלב חשר חנו יחחוררים בחרלוחם כי כמה כיו עובדי
כוכבים ומזלות ועקיקים בכל הקובבח לח ידעו חת ה' ולח דבר קדשו לח הבינו חבל בעמים שבזמינו חת ה' יראים ומחנים לבוך
חורחו עובים מפשע ובדק בחרלוחם חסר מס היבודים החוסים חחתם. בכפיסה וחגילה לט לדבר לו לכחוב פום בנחי עליכם ובל מקום
שנזכר בזה הספר או בשחר ספרים גוי לו נכרי לחמות בשולם וכדומה הכוונה על חותם עכו"ם שהיו ביחי חכמי החשבה:

התנצלות — הפועלים

ש שפה שליטו מרח דמולח שלמ' שפע טל ' חן חלקים שחלחי וחקוותי חלי חבנת ח וחורו יזרי בחברה
ר רחיתי חני כי נכון הדבר לפרש מיפיעו ומדרגתו כני מיל ' צ ביחי ודגלתי לעבוד עבודת בקודש בשתר יחידי
ם מוכים לפר עטיוס בחחת ויפר . פשולת ' ח זקיו וחחליטו חלבי נודע נ שפע טל חורה
פ וגל חרס ישלם לו מחל חדון מחוני ם ק וה קוותי זיע חלי הסד ורחמים לנמור זחת החורה
כ"ר יוסף חיים בן מהר"ר ישכר בער יט מק"ק מלעקמנין וע"ם פוסק בק"ק בליזורקא כ"ר יצחק בן מה"ר יחיאל ז"ל מק"ק מינקחוויץ ועפ"ם פוסק בק"ק בליזורקא

ש מטו נח שמ"כי בכל כוחי שבדחי ולשם כ' כוונתי יגלה
מ בגיבור בגבורות , חחלה לשחיק במלאכת א' יומם ולילה
ן יחחר שחוחל חנכי הרואה בחבנום הדפום בשמי פקיחח ונלולה
א ל חדון יחן לי מזונח רוחח וחזלי ירים וקרני ישלה להפלה
ל הקשיבה נח חחרי בכל פיעה וחחנם וירח חכבה לכף זכות וחשלה
כ"ר שמואל בן מה"ר אברהם יט מק"ק מינקחוויץ ועפ"ם בק"ק בליזורקא

ועל ידי המסדר לחחיות כפוסק בחלכות כקדש בחמולה בנחור משה בן מהורר מרחיהו יט מק"ק בליזורקא

ובדפוס בני נתן זיסר
S. Sperber, Brooklyn, N.Y.

וכריה בר׳ נתן ז״ל
S. Sperber, Bronx, N.Y.

הקדמה
בן מאה שנה א

עשרה עשרת הבף בשקל הקודש : בשקל הקודש עשרה עשרת הבף : עשרה עשרה הבף : בשקל הקודש :

יחוץ שהנשמות של תורה ישראלים הם חלק אלוה ממעל ממש על זה רמז הספוק כי הל״ק ה׳ אית״ו ר״ל חלק ממש כהלק שנחלק מאיזה דבר הוא שוה והוה בשיש לאותו דבר שנחלק ממנו וזהו הבדל והפרש ביניו ובין שהוא דבר שלאותו דבר הוא בכל ובכלל שהוא יותר גדול מכחלק שנחלק ממנו לבד בשניהם הם דומים ושוים כיצו כן הוא בכדל והפרש בין הנשמה ובינו יתבלה ויתבדך שמו רק שהוא יתבלה ויתבדך הוא הלו הכולל כלולי כלולי הגדול הבלתי סוף הבלתי תכלית והנשמה היא חלק אור מאור ובינין שנחלק מאור הגדול ב״ה וברוך שמו ויתאחד שלמה בחלק ע״ה כ״ר חלקים נשמת כישראל הנשמה של אדם היא נר ובינון מאור חלקים ודקדק בלשונו לומר נר חלקים ולא אמר אור חלקים כדי לרמוז שהנשמה בשלשה תדריגותיה שהם כ״ם רוח׳ נפ״ש חלקים וזה נרמז בלשון נר חלקים כי נ״ר נשמה ורוח וחיה ור״ל הנפש והרוח והנשמה שהם ג׳ תדריגות בנשמה הם כלם נלטות קדושת מאור חלקים נפ״ת בהדש והייטו נר חלקים נפ״ת בהדש

ועתה שמע בני פלאות חכמה מתורת חלקינו כי לוכוחך בתתי לחתן חלך לבעז דרכך בהורח החיים ולהרחוק הדרך לאחר בן יעקב אור ה׳ ובכינת שוזו . וזהו זה :

ידוע ליודעי חן הקבלה שהחלימות נרוך הוא שהוא שמו של הקב״ה מלך מלכי המלכים כאשר נאחר סוד עניני בחלימות בשערים בבחים בסיתתא דשתיא הוא כלול מרמ״ח מלות עשה ושס״ה לא תעשה וכרמז לזה ז״ה שמ״י לע״לם וזה זכרי לד״ר ד״ר חנרך מאשר שמ״י למאשר הני הכם יהו״ד שהוא י״ה ותתלת מאשר שם״ה שהוא חלק אחד מחלות שהם שם״ה מלות לא תעשה תנרך מאשר זכר״י לחמי הכם נאחר הן יהו״ד שהוא ו״ה ותהלת מאשר רמ״ח שהוא חלק שני מחלות שהם רמ״ח מלות עשה שבין כלם הרי״ג . הנה הרחיתך לדעת שהחלימות הקדום והעתור שהוא שמו של הקב״ה הנקרא יהו״ה כשאר נאחר בשערים נם״ד הוא כלול מרמ״ח שם״ה ברמז זה שמי לעולם וזה זכ״רי ושפניכן זה שמי לעלם הסר ו׳ כתיב שהוא לשון הבלם כי החלימות הכלול מהרי״ג הם תרי״ג מלות רוחניות תרי״ג תורות רוחניות שהן נשלמות ונעלות מהבנת השכלי להשכיל ולדעת בהם מה מבותם כי אין להם תכלות גופני ולא חיכות כי נתנו מהשהן הנשמ ומחיתות הגופני שלו רב ונעוס אשר לא יסופר ולא יסופר בהשערת והבנת השכל הנקמי הגופני כאשר נאחר כל זה בחלימות נשערים הנתים נם״ד :

ועתה נמי ידיד נפשי אחרי שהודעתיך הקדמה זו שהקדימו קדמוני מקובלים זכרונם לברכה נוסיף שוד לקח הכמה על הקדמתם :

והוא זה הנה כבר הודענוך כי הנשמה היא חלק אלוה ממעל כאשר הקדמתי לך בפתח דבריו וכבר ידעת גם כן שהחלק הנחלק מאיזה דבר הוא שוה וזהה בעינו לאותו דבר שנחלק ממנו ואין הבדל והפרש ביניה׳ בעצם עלמותם כדפירשנו . הנה העשם זה לגדל ושוש דמיונם תדמה הנשמה לו יתעלה ויתברך שמו בעשם היא כלולה מהרי״ג כמו הכלל שנחלק ומהו הדבר הנחלק והנחלק מאיזה דבר רצוי שימלך בהלק הנחלק והנחלק הם שיהנת בכלל הנחלק אחרי שהם דומים ושוים בכל נד והת כילד קח רחמי תיבות ושופי תיבות של נפ״ם רו״ח נשמ״ה ותנרך הסבר יחד ותחנת תרי״ג ברי לך בחדמה לו יתנרך ויתעלה בעשם הוא כלולה מהרי״ג כמו שהחלימות ברוך הוא כלול מהרי״ג ונודעתי לה לחכם הרז״ל כמי תחשבה ברכי נפשי כעבד מי יחרון דוד לה לאחרן הלה כנגד הנשמה ובקדוש ברוך הוא שהיא מתדמית לו בהחשבה עניניה כתנהנו במסכת ברכות ולתהבת הקנור לה נאריך בו יעויין חשם :

ועתה בני אחרי שהודעתיך סוד זה ובנה תדע כי הלו תרי״ג שהנשמה כלולה הכם הם הרי״ג תבריה ויצירה כרוביי׳ כי תבריי הנשמה הם רמ״ח מיברים לבנים שהחלקו ונחלקו רמ״ח מלות עשה שהחלימות שהם תורות רוחניים לבנים נסוד מדת הרחמי׳ ושה כלפי הסד בסוד רמ״ח שהם תיתיות רח״ם להחם ולהלבין עוונותיכם של ישראל בסוד הם יהיו חטאיכם כשלג ילבינו וגידיה של נשמה הם שם״ה גידים רוחניים חדומים שהחלקו ונחלקו משם״ה מלות לא תעשה שהחלימות שהם תורות רוחניים חדומים נסוד מדת מדין מלה כלפי הדין בסוד שם״ה מלות לבון גלוי חלבון יום״ה חוגר כל כלי חמדה חפצי שהם הגלים כשפעי׳ והבוות והחלחים להלקות ולהבנים הרשעים הפושעים והחלחים בזדון במרד ובמעל על כחמי חודש שיחחת נכחם עוונם :

ועתה בני אחרי שהודעתיך סוד זה הנה תדע כי הנשמה להיותה כלולה מרמ״ח מיברים לבנים ושם״ה גידים חדומים רוחניים הנה היא מהלבשת בגוף החדש כשעה שאחר היוב עור ובשר תלבישנו ובשלות וגידים תסובבני נעלמה ודמותה בדפום העשוי לה בלבוש רמ״ח מיברים לבנים נשניהם שהם השלות שבגוף החדש שהם לבנים ושם״ה גידים חדומים נשניהם שהם הגידים שבגוף החדש שהם חלחים דם שהם החומים כי הלבוש נריך שיעשה בדפום ודמות כלבושו :

ואתה בן אדם חס בעל נפש אתה בין תבין את חשך לפניך חס העור והבשר חס הלבוש והשלות והגידים הם כשכך לה ורחה בשיו שכלך להבין ולהשכיל מי הוא החדש כי בוודאי בשיעי שבית הנשמה היא הנקראת חד״ם בחתת והיא העיקר הנקרא חדש ברמ״ח מיברים ושם״ה גידיה הרוחני הנשלמי והעור והבשר הנעלים הם הלבוש המלבישין את החדש הנשלם והשלות והגידים הנעלים הם הם הסכך המסבכין על החדש הנשלם והם כן הגוף הוא הלבוש החוגף על (החדש) הנשלם שהיא הנשמה הנקראת חדש בחתת בכלל רמ״ח מיברים ושם״ה גידיה הרוחניים :

ועתה בני אחרי שהודעתיך שהנשמה היא הנקראת חדש בחתת ולא הגוף והבשר והגידי׳ ושלמו מהויבי׳ לתתו ולקיים תחתיו על דבר למה ומה עשם נקרא הנשמה

הנשמה נפש חדש שברי לעון חדש הוא מלעון חדשה ופפר והפר חומרי וגופני והנשמה היא כלה תור ורוחני כדפירשנו ולמה ומה טעם בחמת נקרחת חדש הנה מודיעך טעם סוד הענין ׃

והוא זה הנה כבר ידעת שהנשמה היא חלק אלוה ממעל ונחלקת ונחצבת מחהלב העליון ונלך מלכי המלכים הק"בה הנה מעשה זה היה מתרונית לו יתברך ויתעלה שמו גם כן בענין זה כמו שהקב"ה נקרח חדש שנאמר וע"ל דמו"ת הכסא"ה דמו"ת כמראה חדש בסוד יהו"ד שעולה במילואו כזה יוד ה"א ואו ה"א כמנין חד"ש שהוא (החד"ש הע"ליון) הרוחני ברוך הוא הכלול מרמ"ח חברים ושס"ה גידים הרוחניים התורות העלמים כדפירשנו כיון כן הנשמה נקרח חדש התחתון הרוחני כלולה מרמ"ח חברים ושס"ה גידים רוחניים נעלמים כדפירשנו וזהו סוד הפסוק נעשה חדש בעלמיו כימותיו שהי תעשר לפרש על עור ובשר וגידים ועצמות שבגוף החדש שיהיה בעלם הלקיש הם ופלוש כי הקב"ה חיט לח גוף ובשר וגידים ועצמות הם ופלוש לכל הפירוש החתתי על דרך כחות הנה על הנשמה שנקרחת חדש ורומה לומר כמו שעלמיו הנקר' חדש הוא כלול מרמ"ח חברים ושס"ה גידים רוחניים נעלמים בזולתו עלם ודמותו נעשה חדש לחטה שיהיה כלול מרמ"ח חברים ושס"ה גידים רוחניים נעלמים והעשם שנתלבשה הנשמה בגוף ובשר ועור וגידים ועצמות הוא כדי שתתעשט ותתגלה בכח רמ"ח חברים ושס"ה גידיה הרוחניים הנעלמים כדפירשנו בתוך רמ"ח חברים ושס"ה גידים גופניים הנגלים כדי לגלות כחותיה הנעלמים בעולם הנשמי בשעם הזה ולהרחות כחה וכבורן פעולתה בכל תר"ג חבריה וגידיה בתור' ובמלות שהם ג"כ תר"ג חברי' וגידי' שהם תר"ג מלות ניהבים תתרי"ג חבריה וגידים התורות העליונים מהתר' העליון ב"ה כדי להתקשר ולהתדבק תר"ג חבריה וגידיה על ידי תרי"ג מלות שהם חבריה וגידיה של תורה בתרי"ג חבריה וגידיה הרוחניים התורות העליונים של החדש העליון בה בתלילות במקום שרשה ותחלבה כדפירשנו כי על ידי קשורה ודיבוק תרי"ג חבריה וגידיה בתרי"ג מלות של תורה הנתלבה מתרי"ג תורות העליונים תזכה להגביר התור בתרי"ג חברי וגידי הרוחניים התורות העליונים של החדש העליון בה להשפיע מלמעלה למטה שפע רוחני ושפע רצון מלא ברכת יי' לכל העולמות התחתונים כי כל מטה שהנדיק שומה הוא מתיר ומגביר תור בשרשו במקום הניבת נשמתו בחותה בינוה בעלמה התור הרוחני של מעלה שהוא כנגדה ומשורר תור המטה העליונה להשפיע מתורה לכל העולמות התחתונים כמבואר בזוהר בתשרותא דלתתא תתבר שבחא דלעילא ר"ל כי החדש התחתון מנד שנשמתו הוא חלק חלוה ממעל בדמותו וצלמו בעלם הלקיש בסוד נעשה החד"ש בעלמיו תרי"ג של חדש התחתון כנגד תרי"ג של חדש העליון. ב"ה כדפירשנו הנה מנד זה ומעשם זה כשהוא מתשורר למטה במעשיו הטובים מעשה לדיקים ישרים והגונים הנגללים בתרי"ג מלות מתשורר למעלה כנגדו בשרשו ומקום מהנבו להחיר בשרשן של מלות בהורות העליונים ולהשפיע מהתורות העליונים הו שפע שבע רצון לכל העולמות התחתונים בסוד שכר מטה מטה רמה לומר המלוה בעלמה שהיא כנגד תוחה מלה שעושה הלדיק למטה מטה בעלמה שהיא בסוד התורות העליונים היא נותנת לנדיק שברו ותשפעת מתורה לעולמות של מעלה בזכות הלדיק שהחיר והגביר תורה למעלה מתקורה הנעלם מקום שאין תחשבה ורעיון תופעת כשער יחבחר סוד זה הענין בשערים הבחים בס"ד ועל דרך שתרו"ל בשיהלל שמיה רצונו של מקום מושיפין גבורה למעלה ר"ל מושיפין כח וגבורה בתורות המטות העליונים והתגברות תורן הן מושיפין מתורן בזכות הלדיק שהחיר בהן לעולמות התחתונים בסוד כל טוב ניתן בשביל תינוק בני בני

וחינוק בא די לו בקב הרונן מערב שבת לע"ם ׃

הגה"ה

ולהביאך סוד ענין חינוק בא די לו בקב הרונן מע"ם לע"ם שהרי הוא בחתת דבר תמה וחוק מן השכל כי לך יחבן שע"ז הלדיק יזון ויתפרנס כל שלה בחמרו כל שלם ניזון בשביל חינוק בני והוא הלדיק בעצמו לא יזון ויתפרנס מפרי משלחן ומעשה ידיו כפי לדקותיו וגמול ידיו השר עשה כלאמרו וחינוק בני די לו בקב חרונן מע"ם לע"ם שהוא דבר פחות וגרוע שברי מהרתו היה שהלדיק יעול חלקו ברשם מעשה שדהו מעשב כרמו כי לו מעשה הבהורה פי שנים בירושה וחלה חלף מלותיו ולקוחותיו חשר עשה ותפריו יחלל הלדיק ולא שיזון בניתלוש ותדבר גרוע ושפל שהוא קב הרונן לבד וכן רחוי לדעת מה תועלת הגיעה לנשמה בדרתה לשב"ו בגוף הטוף שהיא בו שהרי היא קרובה להשפד ורחוק לשבר ומחחר שהוא חלק אלוה ממעל

הלא טוב היה לה לנשמת בית חניה בבית ה' כלה תור שמן ושמחה במעונו הוד והדר ותהוה במקומו ולא היה לה לרדת בעה"ז בגוף החשוך המלוכלך הכלה והכלה כנפשד והנפשות חשר חיין ניער ערה על ערה הוה על הוה בשר ריחה ותועפ והנה להחיר שיני שכלך בסוגות הלו תדע כי הלדיק התחר והמגביר בחורות המטות של מעלה. עד שמתגברות תורן הן מושיפין בזכות הלדיק לעולמות התחתונים הנה תדע כי תחותה חגבורת תור בעצמו מושפיעים התורות של מעלה למטה תשחר חלקו של לדיק הגורם כל הטובה הוא"ת למעלה לו ללדיק לטובתו ולהנחתו גטו ונפון בנן שדטו בסוד מ"ה ר"ב פוב"ך תש"ר בת"ת לירחיך ותס נפשך לומר וכי לריך הלדיק לחותה תור למעלה בנן שדטו שהרי גן עדן כלו תור וכי נחורו הוא לריך ולמה. לח יושיפו לו חלקו למטה הנה כשיבך כי ודחי לורך גדול הוא לו לחותה תור והטורך הוא כדי לעשות לו לכוסי תור מהתור של מעלה שהגביר והוסיף בתורן כדי להתלבש בהן נשמתו תחר פעירתה ערותה כלי לכוס מהגוף מהשולם הזה לעלות ולחעלה לרום מעלתה ומדריגתה להתלבש בנן עדה בגנדי כבוד ותפחרת לכוסי תור בסוד כי ב"ר חנ"ה ותורה תור שכל חטה שהלדיק עושה בעולם הזה מחיר ומגביר תור בחותה חטה של מעלה שכשנדה לעשות לו נר ותור לנורך לכוסו כחבואר בזוהר וזה לשונו ואחתחר חולקים להחוח בר נש ואחעביד חיניה לכו"ע דהחורח דחתלבשת בה"ו נשמח"ן לסלק"ח לשילח עכ"ל ופירש המחיר הוא זה הנה תדע כי למעלה מזה המחיר מפרש הזוהר שהלדיק בחורתו ובחפלתו ובמעשיו הטובים בעוד כיוונתו ומחשבתו העהורה והרצויה מגביר ומגביר תור בחורות תרי"ג מלות של מעלה שכנגדן וגורם להשפיע בזכותו למטה לכל העולמות וכמו שביחרנו סוד חותו מחיר בחרוכה בספר לכוסי תדם הרחתן שחברנו יעויין חשם וכדי שלח להחריך כי מחיר חרוך הוא לח כחבנו פה רק הנריך לדרוש שלנו ועל זה חתר הזוהר וח"ת חולקי"ה להה"ות בר נש ר"ל חנקו של לדיק שהחיר והגביר בחורות של מעלה להשפיע מחורן למטה נשחר לו לנדיק למעלה לעוטתו ולהגיחו לעשות לו לכוסין של תור מחור הגורות הרוחניים העליונים להתלבש בהן נשמתו וזהו שחתר ותתעביד מי"ה לכוסין דנהו"ת דחתלב"שת בה"ו נשת"ו והעשם שבריכה הנשמה ללכוסין חפני כי על ידי חותן לכוסין תוכל לעלות למעלה לחזות בטעם ה' נעימות נלח לחור בחור החייס וזהו שחתרין הזוהר בלשונו לומר לסלקא לשילח לנורות לט כי בלח לכוסין של תור לח תוכל לעלות למעלה וכן כתב הזוהר בחתר בחור בשירוש זה הענין בעצמו וז"ל כ"חתח"ת ל"ח סלק"ח לחתח"ות קח"ם מלכ"ח קדיש"ח ע"ל דזכהה לחתלב"שת בלכוש"ח דהחי עלמח הרי בשירוש כי הנשמה לח תוכל להחרחות לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה חלח חס כן שזכתה להתלבש בלכוש העשוי מחרי"ג נרות שהוח לכוש החור העליון של תרי"ג חורו הרוחניים העליוני חשר משני זה דקדק לומר דהחי עלמח שלמח בלשונו בזה לומר כמו שהלכוש של נשמה בעה"ז הוח עשוי מחרי"ג חברים וגידים גופניים כמו כן לכוסה של נשמה בע"ה בע"ה עשוי מחרי"ג חברים וגידים רוחניים שהם הנרות העליונים שפירשנו והוח סוד חלוקת שוכרו חו"ל שהלדיקים זוכין לו וכדי להניחך מהם סוד הענין, למה בחחת לח תוכל לעלות למעלה בלח לכוסי תור וכי לכסות בשר ערותה הוח לריכה שם ולמה לה הלכוסים שהרי הנשמה הוח כלה תור כמו שדברנו ז"ל של שסוק בהלו נרו עלי ראשי נר דליק על ראשו מניע מסוף שועל עד סיום שחותה נר הדולק הוח נר הנשמה וח"ל למה לה לנשמה לכוסי תור ועור שהרי הוח חלק חלוה ממעל שכלו תור ברוך היח חלק מעלמותו ב"ה כדפירשנו ולמה לח תוכל לראות בחור הגדול ההוח לחזות בעשם ה' ולבקר בהיכלו בנן עדה והנם שהוח חלק ממנו וחלק מעלמותו וכדי לקרב הדבר חל הכלל חעורך לענין הכל נשמי ומגשמי תביט ותסכיל חת הרוחני בכלל בזה חבוקה גדולה עשויה מנרות ברבה והם מחיריס ומבהיקים בחורה בחוק תור בהיר תור חזק וגדול שחין לו סוף והכלית הנה הנם שכל הנרות בשחבוקה כלה שוים והוחים לזה זה וכלם מחיריס בשוה וכולם מעלות תור לחחד להחיר בחורם

תור

תור הגדול כתחיר עד בלתי סיף ובלתי תכלית פס כל זה כשתקח נר
תחד מהאבוק הגדולה לא תחיר הנר ההוא שהוא חלק מאור התבוקה
כיון שהיה מיר בהיותו כלול באור התבוקה להחיר כמו האור הכולל
כל הגרות לך תחנס תחיר הנר ההוא עד שכחשב שאין לו
יהם וערך לבסוף קטנות ומיעוט תורו לערך יתום תור התבוקה תור
הגדול תור הכולל תור התחיר עד בלתי סיף ועד בלתי תכלית וכל
כך תחשב החלק תור עד תור הגדול עד שתיו נחשב לכלום נגדו
וכלו"ל ברגע בעיברת מתי תהני וכן תור הלבנה הגס שהיה חלק
מאור השמש תיו נחשבת לכלום נגד תור השמש ואינה נכנרת בתורה
נגד תור השמש הגס שעומדת בחמצע הרקיע ביום וכן תם תחזור
ותקח תותה נר שהוא חלק תור מהאבוקה הגדולה להחזיר תותה
לתבוקה גדולה הנה בהתקבותה לתור תור פני תבוקה קודם שניצ
נתור תבוקה בעיניה הלא תכהנותכנה תורה וזה הדבר נרתה בתום
בהתקבות נר לתור תבוקה גדולה תכנה הנר ההוא הגס שזה נר
שזה ודומה בעיתותו לעיתות הגרות שבתבוקה והוא חלק מהם חלק
ניצוחים וכשתבל הזה בעיניו הוא בתור הנשמה הגס שהיא בתו ובנו
של הקב"ה וחלק ממנו ותצלותו כמחתר שלמה נר חלקים נשמת
התרם וכדפירשנו שם כל זה תכנה ותכנה תורה בהתקבותה
לגבן להיכל שבו ה' שיכן שכינת שזו לחוזק ושוגם תור זהרוריתו
ובהיריתו וכלו"ל ח"ם תוכלה הו"ח תם תוכלת תם וזהו העשם שהנשמה
בתילותה קודם רדתה לעולם הזה נריכה להיות נביה תחת כסא
הכבוד כתרם חלום רחות עיניה שתסתיר ותכסה תת עיניו ופורת
תפני תור השמש שלת יכהה עין רחותו תכני עין זהרית בהירות
השמש כן היא תסתירת תחת כסא הכבוד וכדי לקרב הדבר חל
שכלך שור יותר נחציל לך עוד משל תחר תמשל זה הילד הנשמי
הטלד שהוא חלק ועגם תחכיו ותתו וכחס ושמח וכשרס הוא עם
כל זה בעת הולדו להולמת כח רחיתו הו כשטלד יכהה ויהם עיני
לרחות פני תכיו ותתו שבוכים בתור היות ונרך להיות נעוו ותכוסה
בחשך שלת יזקיקו בהירות תור התור כתו כן הנשמה לתעל כשהיה
בחלה תלבוה שבשמים רוצה טומר תשלום תילות לת תיכל לעשוך
בתור ההוא הגדול שנו ה' שוכן שכינת שזו ותשתרתו והדרו לרחות
בעיניה התילות ב"ה ונריכה להסתיר תחת כסא הכבוד שהיו
תיניר כל כך כתו תור שולם תילות שבו ה' שוכן כתחר נכתר סור
עריכים בשערים הבתים בע"ר ולהיות שטוותו של הקב"ה לת היה
בחילותה ובבריותה שתשב שם עולתית גזוזה תחת כסא הכבוד
תצל טוותו יתברך ויתעלה להשתעשע שתה כי בתו היא ובת
שעשועים היא לו להתעלם שתה בתהנים בהיכלו כלה תומר כגוד
ולשבותה לשוש תילות לחזות בנעימות ה', נעימות נפת ולבקר בהיכל
קדם פניתה לפני ולפנים לתור בתוך החיים תור הגדול תור ה'
הבלתי גבול וסוף ותכלית תפני כן בחוב כן בחבור ותחזיו ונודל
הסדיון הלבישה והכניסה בגוף התומר בר"תם וס"שה תברים ונידים
נוסניים כדי שבל ידי תעשים העוסים וכשרון פעולתה תיור ותגביר
תור בתורות של תעלה להשתיע תהנברת תרן לתמה ותתותה תנבורת
תור ושפע תשתר חלקה לה לתעלה נפת וגטו לתמשרת לעשות לה
תתנו לנושי תור בסוד כי ב"ר תטה ותומה תור שפירשנו לתעלה
להתלבש בהם תחר פעירתה שרומה תבגוף תעולם הזה לעלות
לתעלה בתוכן שבל ידי לנוף תור יהיה לה כח לעלות לתעלה
ותוסף כח תורה להניע פני תביה שבשמים לחזות בנועם ה' ולבקר
בהיכלו להשתעשע עמו ולהתעלם בתהנים בשמתה ושבין כשנדי
יהודה ותעילן כרדועון שהנביאים הקב"ה כי תשרבה ותוסיף כח
תורה תו ביתר שלת ויתר עז ועיני קדם קדמתה קודם לעב"ז
בעשני תשר על סוד לנוסן תלן שתת ישעיהו ע"ה בתתרו סו"ם
תשי"ם בה' תנ"ל נפש' בתל"י כי"ו בלשבני בנ"י ים"ש מעיל
ל"קה יעש"י כי בוחתי בגדי משון ושמחה ועילה ורינה המה
לנפשו ולנוסי תור ושם ועזר המה לנשמתו ך
להיכל שבו ה' שוכן כי תו בהלבשת לנוסי תור תוגדל וחוסיף תומן
כח תורה עד שיוכל ליהנות מזיו תור שכינת שזו וזהרוריתו הנלתי
סוף ותכלית ותשבל זה כשיתקרבנו לנר ת גרות הרבה תחת לשלת
בפרוטרו' עד שגם הס יכיו לחנוק' תו יתקרב תבוקה לחנוק' ויתירו
שניים יהד בתור בהיר ותכהיק ולת יכבה סום שת' תכם תדרב' יגביר
תורם ויתקרבנו תלו נשלו ויהיו לתחדים ויתוסף תורם ביתר שלת ויתר
עז ממה שהיה קודם וכן הוא נגדון שלפנינו כי הנשמה על ידי כתעות
תעשה לה גרות תחת לשלת נשיר כי נ"ר תל"ה ותורה תור כי כל
תעה שהיא תוסיף לה נר לחד לנירך לבוסה עד שגם גרותיה
יגשו תבוקה גדולה להתקרב על ידה להביה שבשמים להתיהד שתו
לשתגם בהבניס בתור יותר בהיר ביתר שלת ויתר עז ממי קדם

מצות עשה שלמצלה התורות העליונים ות"ת מצות ש"ו שמו"ר לקיים שס"ה מצות לת עשה התגילות משס"ה מצות ל"ת של מעלה התורות העליונים כ"י זה כ"ל הת"ס ר"ל כי תלו רת"ח מ"ע שס"ה מצות ל"ת כס מתם סופו ותכליתו של תרס תחר פעירת נשמתו ערומה מהעולם הזה שבכן תתלבש נשמתו בגן עדן לחזות בנעימ ה' לעמוד לשרת לפני יי' עתידה וקיימה לעתיד קימה עולמית עד עדי עד ודקדק לומר כי זה כל התרס בהת היזועה היה לו לומר כי זה כל תרס הת היזועה למה לי • וכן דקדק לומר כי זה כל התרס שהוה לשון יחיד היה לו לומר כי תלו הס כל התרס שהרי קתי על המצות שהם רמ"ח ושס"ה מתי כי זה תלת כדי לרמוז לט עוד רמז בתוך רמז קרוב לרמז רחשון ור"ל כי זה התרס מתם בנעמו וחייתו היזוע לפניט מה עומד היום העולם הזה בלבוש גוף ובשר וגידים ועלמות כמו שהוה לפניט שבנין חברין וגידין ועלמין התברים והגידים הם ג"כ כלילים מרמ"ח ושס"ה כמו שפתורה כלילה מרת"ח ושס"ה שמזה יתבון התרס שעל ידי רמ"ח תברין ושס"ה גידין יקיים רמ"ח ושס"ה של תורה התלולות מרמ"ח ושס"ה התורות העליונים ויוכ' על ידן • להתלבש נשמתו ברמ"ח ושס"ה התורות העליונים • מקום שרשה ומהלבה • בגן עדנה לחזות בנעימות נלח ויסיס של לבו • כי לת להנס נתלו ונברתו רמ"ח ושס"ה מכוונים שוה בשוה • כמו רמ"ח ושס"ה של תורה • התלולת מרמ"ח ושס"ה תורות עליונים ודקדק לומר כי זה כ"ל התרס • כי בודאי היה די שיתמר כי זה התרס שהרי התרס הוה שס לכל תין תרס בכלל יתורה דכל למה לי תלת כדי לרמז לט מה שפירשנו בפתיחת דבריט שהנשמה כלילה מרמ"ח תברים ושס"ה גידים רוהנייט • בתוכן שהתרס בכלל שהוה תורכב מגוף ונשמה ; בכל תחד ותחד מהם רמ"ח ושס"ה תברים וגידים גופניים מפני זה תתר כי זה כ"ל התרס • ר"ל כי תלו רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות ל"ת שהתורה כלולה מהם • הם מתם התרס בכללו • בכל שמי חלקיו • הגוף והנשמה הנרמזים בתלת כ"ל התרס שהוה כולל הגוף והנשמה כל תחד ותחד בפני עלמו • הוה בלול מרמ"ח ושס"ה ; כדפירשנו וכל זה לתכ • כדי שתמיד יהיו הרמ"ח מצות עשה • ושס"ה מצות ל"ת לעבד פניו • ובן שיהיו בשב"תו בשכבו ; בקו"תו ; בלכ"תו ; לשיסורו ולת יזיזו מתנו ; לת בעלמת דין ולת בעלמת דחמת ; כדי להתקשר ולהתדבק ולהתלבש ברת"ח ושס"ה תורות עליונים ; מקום שרשו ומהלבו ; שהם תחריתו ותכליתו ועלייתו ונעחייתו ; להתלבש בלבושו תור הוד והדר לעתוד לשרת לפני ה' התדיר, והנתדר ; ולחזות בנועם תשר בתרומים על כל מרומו דר ; להשתעשע ולהתענג עמו בתכסיס מדר דר ; ולבקר עלמי עלמין לת יעדר עד כתן הג"ה בתור נוגה ;

ועתה בני תשר כלבבי וכנפשי תחר שתבין מה שפירשנו עד כה נוח ברוך יי' ופקח עיניך ורתה כי בשמיכך עוד על מדרינה יותר עליונה בעבור שתדע מעלתך ומעלת הנשמה הכתובה בך לשערה בקתך וידעתי בך נתתנה תחרי רתוך מפלת הנשמה היקרה מכל פז ופנינים כי תשמרנה תנלרנה בקדושה ובטהרה יותר מתיטון בת עינך •

והוא זה קח לתלעי לתיות של נפ"ש רו"ח נש"מה יעלה בידך לתיות פ"ו שהם בגימטריא חל"ים ולתיות שי"ם שהם בגימטריא יל"ד ש"י הרי לך ג' שמות קדושים ושהם חל"ים יל"ד שי"ם הם ג' מדריגות קדושים בתגילות כשתר נשתר בשערים הבתים בם"ד • הנה מבואר לך מזה כי הנשמה בגימטריא ולתיותיה בג' מדריגותה • שהם נפ"ש רו"ח נשמ"ה תורה ומרמזת על שבה כנ' מדרינת שבתגילות כתו שרתשי וסופי לתיותיה מרמזים של ת"ריג לתורות שבתגילות שעלמה מהם בדפירשנו וכל זה בהתדרות בכל כלליה וכל חלקיה ופרטי פרטיה לתגילות להורות לנו כי היה חלק חלוה ממעל חלק מתם מתקור מחשבה בעליון ב"ה כדפירשנו תשר תפני בן תה שימת בכלל כתחצ יתנהס בן בתלק הנחצב למען שיהיה זה לזכרון תמיד לפניו כחותם על לבו ועגד פניו ובן עיניו כדי שלת יכל בה ובקדושתה והטעם שמרמזת במספרה שבה ג' שמות קדושי' כתדמיים לשמות התגילות בה ולת נקרלת גם בן בשמות הכם בפירוש ובגלוי חל"ים יל"ד שי"ו כתו שבקרלים בגלוי נפ"ם רוח נשמה. כדי להגרות לט כי כגם שהיה חלק חלוי ממעל ומצלתו נה' נרמזת בתספר כי התספר הוה תורה נחשבת לכלום תפני זה נרמזת בתספר כי התספר הוה בעלם בתיבה כתו בן הנשמה מתעלמות ומסתתרת בתורה עד תור בקב"ה כי רב ונעלם הוה מתכה כתבואר בהבה הסמוכה ובתשר ביתרתי כל זה בתריות בניתור רחב. בשער לבושי תדם כרתבון

יפוין תשם והנס שנם תור הנשמה תורה נדול שהרי היה חלק ממנו וכתו שדרשו ז"ל על פסוק בהילו נרו עלי רתשי נר דלוק על רתשו שנו מביט מסוף עולם עד סופו שלותו נר דולק הוה בולתי נר הנשמה שמתיר מסוף עולם עד סופו שם כל זה נגד תור הנדול ברוך הוה וברוך שמו נחשבת תורה בקטן שבעלד תשר תין לכתן ערך עם כח תביו כי כח התד נדול וגלוס מכח הקטן הנס כי עלמן וכתו ושברו הוה כתו כן כח הקב"ה רב ונעלם מכח הנשמה הנס שהיה חלק ממנו ושעלמותו, ומפני זה היה מתעלמת ומסתתרת ומת בייתת ממנו להקרת נשמו ולהשתתם בשרשיטו של מלך מלכי המלכים כבן שים לו בוסת מפני תביו ושם כל זה היה מרמזת בשתר המדריגה במספרה שהיה בתו וכנו וחלק ממנו ועל זה רמזה תורתינו הקדושה בניס לתם לי' תלהיכם שתי תספר לפרש שלמנו בניס להקדוש ברוך הוה מלך הנוף כי מה התייחסות ומיוכות יש לנוף עם הקב"ה לכל מלך הנשמה שהיה חלק תלוה ממעל כדפירשנו

תלמנו בניס ממש להקב"ה •

ועתה בני תשר כלבבי וכנפשי רחוי לך לדעת רשם התחלת יחם נדולת תפארת תומתיט תומה ישרתלית שנקרלו בניס למקום מלך הנשמה כדפירשנו מתין ומכיון מתחיל רשם ושורש מקור התחלת היחום החשוב הזה • הנה תדע כי לת וכיט ליחום הקדוש הזה פך שבת יעקב תביט ע"ה והעיתיד והביל שיס עשר מלבות קדושים שיס עשר שבעים שבעה יב' כלס לדיקים כלס קדושים כלס טהורים שהוה רשם התחלת יחום נשמתיט נדולתיט ותפתרתו להתפתר על כל כתומות כי הדורות הרשונים מתרס ועד נח רונן רשעים מנח עד תברהם רונן רשעים גם תברהם הנס שהוה בשעתו היה לדיק קדוש יי' לקרוה קדוש יי' בשס יי' לגלות תלהותו ולפרסם תחדותו כתתמר הכתוב ויקרל תברם בשס יי' תל עולם שהיה קורל ותכריז לכל בני דורו שהוה תלוה של עולם שס כל זה לת כיתה מעתו שלימה שהרי יצת מתנו ישתעתל גם יצחק שהיה ירא לדיק תיים קדוש ועתור בכל גופו ותברו כולו יפה ושוס תין נו עד שבתך לקרנן עולה תמימה תיים כולה קודש ליי' עכ"ו לת כיתה מעתו שלימה שיצת מתנו עשו תבל יעקב תיוע כשעולם בתבות תעולם בקדושת התבות היתה מעתו שלימה כתו"ל שתע ישרתל יי' תלהינו יי' תחד כשם שתין בלבב תלת תחד כך תין בלבינו תלת מתד כי כלס היו נשעות קדושת מקדושת בתגילות תלק יי' חלק מתם ברוך הוה וברוך שתו כלס שבעו יה"תר בעבור זה תתס הקב"ה שתו יה' בשבעים ובתשפחותיהם שיצתו מהם כשנין שנתמר תלה תשפחות הרתוב"י תשפח"ת בתג"וכי הפ"לתי וכן תמר הפסוק ת"לה תשפ"חות השמ"ני תשפח"ת השמו"תלי תשפח"ת היתי"מי תשפח"ת היכי"מי וכן בכל השבעים ובתשפחותיהם ה' ברתק התיבה ו' בסוף התיבה והיינו שס י"ה וכתו תותיות שס י"ה בשתותיהן תבופך כי כן דרך התוסס תתהפכים תותיותיו בתתס התקבל התתימה כי התותיות הכתובים בתותס ברתשונה בתו בתתס בתתרונה ובל זת בתתימה רתוי דוד ע"ה בתתרו שבעך יי"ה עדות ליסרתל ר"ל עדות ורתיה גלוייה ותפירסת' ליסרתל שהם תנק תלוה תתעל ותעלמותיו במה שהתתיס שתו י"ה בשס שהוה הני השס תעלמות שס התיוחד ידוד ברוך הוה וכתו ששס י"ה הוה תעלמות שס יהוד ב"ה כתו כן בשבעים הם תעלמותיו ב"ה תשר בשבור זה נקרלו שבעי י"ה תה שתין כן הדורות הרשונים תשר עליהם תתר הפסוק שבעי יהוה נויס בהפרידו בני תדם יצ"ב נבולת עמיס למספר בני יסרתל כי חל"ק ה' שת"ן יע"ק הב"ל נחלת"ו הנה לפי הנרתה כי תלו הפסוקים תין להם חבור וקשור ובלתי תובן ענייניס תבל כשנקדיס לך הקדמה קטנה יובנו היעב והנה תדע כי קודם דור התבול היו כל בני השולם עם תתר נוי תתר לשון תתד כשנין שנתמר ויהי כל הארץ שפה תתת ודברים תתדי, ובדור הפלנה הפרידם ותלקם להרבה תומות כל תומה ותומה בפי טלתה ללשונותיהם ולתומבותיהם בכל תקומותיהם ונתנם תחת שרי נבין תעלה תחת נבין השמיס טוכבים ומזלות כל תומה ולשון תחת שר של תעלה כתיוחד לה כעין שנתמר ת"ת השמ"ם וה"ת ת"ת ו"ת הכוכ"בים כ"ל נב"ה השמ"ם וגו' תשר ח"לק ה' תלהיך תו"תם לכ"ל העמ"ים תחת כל השמיס • הנה כורה בפירוש שהתותות שם נתומס ומסורים תחת נבין השמיס שרי מעלה • ותתה תתר בקדמה זו יובנו הפסוקים ויתקשרו של נכון בהנח"ל עליון נ"ויס בהפ"רידו בנ"י תד"ם יצ"ב נב"לת שמ"ים ר"ל הפסוק הוה כשותל ותביב ור"ל כתלו הפסוק שותל כשהניחל הקב"ה תת הגויס לשרי תעלה כתכוכים בשם עליון בשם"רידו ב"י תד"ם כשפרידו וחלק בני תדם כרתבון להיות כל

אותה ותחה בפני עלמה לכתה שרים הגחילם ולכתה נגולי תרעות
הגבילם ותניב הפסוק יגב גבלת עשים למספר בני ישראל ר"ל
כיצחיד והניב גבולים על כלעומות תומה ותועה בפני עלמה
תומה ותועה בגבולה לפי ערך המספר של בני ישראל הם שבעים
נפשין שנתחר כל הנפש הבאה לבית יעקב מצרימה שבעים ויהיה
ביתור שנין כוונת התשובה נגד כל נפש ונפש מיעקב הפריך והגביל
תומה מיוחדת לפר של תצלה שלה ר"ל נגד שבעים נפש של ישראל
שבעים תומות ושבעים תומות הגחילם וחלקם לשבעים שרים ולתה
ותחי עשם בזה שחלקם דוקא בחספר מכיון לחספר בני ישראל ולא
מספר אחר ובזה יש לדייק מה בא הכתוב ללחדיעו בזה ומחי נפקא
מינה אל שהתורה הוצרכה להודיע זה חלא כדי להורות לנו כי כל
נפשה ונפשה מישראל בפני עלמה חביבה וחשובה בעיני הקב"ה יותר
מכל הנפשות של תומה תחת בכללה וזה הענין גילה לנו התורה
בחקום אחר גם כן בחמרה כל הנפש הבאה לבית יעקב מצרימה
שבעים והקדקה לומר כל הנפש ולא אחרה כל הנפשות כיתו שחמרו
לגלל עזו לת כל נפשות ביתו שלא היו רק שם נפשות ותשילו כבי
קורח תותן נפשות בלשון רבים מכל שכן לגלל יעקב שהיו שבעים נפש
היה לו לומר כל הנפשות חלא שרצחה להורות לנו כי כל נפש ונפש
בפני עלמה מישראל חביבה וחשובה בעיני יותר מכל הנפשות של
תומה מחומות שלם בכללה ותומה ישראלית בכללה חביבה וחשובה
בעיני יותר מכל ע' תומות וכעין שנחמר רק בחבותיך חפק ה'
להבה ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים ולמה בחמת חבפם
כל כך ותשרש הספוק בעניני הטעם כי חלק ה' עמו ר"ל נפשות
כתומות המה מכחות היטבות כחות הקליפות כחשר נכחר סוד שניים
בשערים הבאים בם"ך מצי כן חלקם והנחילם לשרי מצלה חכל
הנפשות של תומה ישראלית לחומות מקודש החילו ב"ה חלק"ה עמו
חלק חמת בניו חמת כדישרטו מפני כן חבפם יותר מכל החומות
וכדי להורות שהשלשלת היחום העובר מתיחל מן יעקב לומר ח"נק
ה' נ"תו י"ש"ק חב"ל נ"חלתו ר"ל חבל שלשלת היחום ונורלו
ונחלתו של הקב"ה שהם ישראל שנקרחו בניו מתיחל מן יעקב שהיח'
מעטו שליחה כחשר נבחר סיד ושמו שחמר הלק"ה' עמו
יעקב חבל נחלתו וים לנו סוד גדול בעניין הב"ל יחבחר
בשערים הבאים בם"ך · הנה יצח לנו מכללות דבריו שהם שתי
תשרטת חלוקות תשרכה חמשרכה הרחשונה כם החומות
מחדם הרחשון עד יעקב ולא יעקב בכלל שחותן חומות היו רובן
השערים ולא היו נשחתן חניות מחניות הקדוש ברוך הוא וכשניין
שחמרו בחדרש כל חותן ק"ל שנה שהיה חדם נותף היה מוליד רוחו
עד מיט חדם ותוקין וכוחות העומחה והגם שהיו משורש בהן
לזיקים נחורים חשר נשחתן חניות מחניות הקב"ה כמו נשחת
חדם הרחשון שבודחי נשחתו חלולה מעלמות חניות ברוך הוא חשר
עליו נחתר ויחר יי' חלקים חת החדם וגומר ויפח בחפיו נשחת
חיים הוחו יחוש כל הנופח משלחתו הג' הה
הוא יוצח וכיון שהקב"ה בעלמו ונכבודו נפח בחפיו של חדם
ברחשון נשחת חיים ח"ל כייחה נשחתו משלחתו ב"ה וכמו שכעני'
עליו בפסוק בפירוש ויברח חלקים חת החדם בגלמו בגלם
חלקים נרח חלהו וכדישרטו סוד מרין גלם לשעלה שבשחת חל"ם
היח גל"ם חלקים ודמותו וכן נשחת חת שהיה לזיק כמהו חשר
עליו הכעיד בפסוק ויולד בדמותו בגל"ת מה שלח נחתר כן בבני
הרחשוני' ובחבל כן נקרח שת ש"ת
פירושו יסוד חלמן הבחות יהרסון
כי היה לזיק יסוד שולם וכן
חתושלח נח שם ענר חברהם
יצחק וכן שחר לזיקים יהידי דור
שהיה להם נשחה קדושה חלולה
עקדושת חלילות והיה מהרחלי
ביחיותהו בשם בניו שם כל זה
לומיל שלח כייחה חעלון שליחה
כדישרטו והיה סיג קליפות רוחות
כחות כעוחת'חשורש בחעלון כי
כוכן כי רשעי דורחשת דור החבול

נשחלתי מחכם חחד חגדולי
ישראל יאמרהו טרו וגותנו כי
הרחייה מהפסוק שלחתר ויפח כל
הנופח משלחתו הוח נופח כי זה
היה רחייה שברי ההפחה שחדם
נופח הוח רוח והרוח היו עלמות
כחדם והוח חקרה הגבוה על הכל'
חם כן נחתר מה שחתר הכתוב
ויפח בחפיו חיני חלח רוח והרוח
היו עלמות והשבחתי לו נודלי
כחדם בשר ודם שהוח יורכב
מחומר ד' יסודות ומקרי
הגשושים על עלמותי שהוח הי
מדבר בודחי ההפחה שנופח מפיו
הוח מקרי ומחקרה שבו הוח נופח
לבל הקב"ה יהכרך שמו ויחשלה
היו חורכב לח מחומר ולח
מחקרי חבל הוח עלמות פשוט
נחכלית הפשיעות חם כן ההפחק
שנפח מעלמותו הוח נפח
ומשלמות פשוט לח יצח רק
עלמות פשוט כמבחר בספר
חורה כשנחלים חם כן הוח משכח
שהשלמה של חדם הרחשון היח

עלמותו ופירוש זה מוכח גם כן
מן הפסוק בעלמו שחתר
ויפח בחפיו נשמת חיים ומיין לח
זכרה ברישת הבשחה בסוס מקום
חלח ולחי הוח דבר שחינה נברח
רק היח מעלמותו יחברך ויחשלה
ע"כ כג"כה ·

דרך י' חלק חלוה מחצל כ"ה ונחייחם ביעקב לקרחו. כן ובפירוש
חתר הפסוק כל' בכו"כי יש"ל ר"ל הרחש והבכור ליחם השלשלת
לקרחם בניס הוח יעקב. שים לו שמי שמות יעקב ישראל ולח חתר
בפירוש בני בכורי יעקב כמו שחתר בני בכורי ישראל חפני כי הפס
של ישראל מורה על הנשמה שהוח חשובה מלשון כי שרית עם
חלקים ופס של יעקב מו"ה על הגוף שהוח פחות ושפל שהוח על
עם חחיות הבעקב המורה על שלשלת החומר כמו הפעקב שהוח בפוף
גופו של חדם והפחות והשפל שבגוף ועל כן חתר חלך הנשמה
שנקרחת ישראל מלשון שרה הוח כן לק"כה ולח חלך הגוף בשפל
והפחות וכדישרטו לחשלה שהנשמה היח חלק חלוה מחעל ומשמיתו
כבן משמיתו של חב ולח הגוף ויסיר בינייהו עד פסוק בני
בכורי ישראל ר"ל רחשיתי הבכורה וכתחלת היחם לקרחת נשחות של
ישראל בניס הוח תתחיל מנשמת יעקב שנקרחת ישראל ועל כן נקר חה
הוח'ישראלי' בשחת המיוחד לפס בשם ישראל ולח בשם יעקב כי שחם
המיוחד לפס שנקרחו בניס לחקום הוח חלך הנשמה שנקרחה ישראל
מלשון שרה כי שרית עם חלקים שהוח עיקר שחו של יעקב וחנרחם
בגם שהוה לזיק נמור עד שנקרחת חובב למקום בדוק הוח בעניין
שנחתר זרע חברהם חוהבי על כל. זה לח זכה למדרינה זו לקרחתו
בן מפני שלח הייחה מעשו שליחה כמו יעקב כחשר נבחר עוד חנל
יעקב ומיעקב ותילך בניו ובני בניו ויוצחי חלליהם עד סוף של
הדורות קרחם בניס חתם שנחתר בל"ס חת"ם
לי"י חלקיכם ·

ועתה שחע בני ידיד נפשי חחר שהודעתיך כל זה · הנה חלצ
כי בכללות דבריהו ספירשו יתיישב פרשה חמורה בחורה
יפפרשת נשח הבלבול הסדר והשני שבה עם כשל ויחר לשון בחריהו'
גדול לנו חורך והברח כלל וכלל · והוח זה :

זאת הנכ"ת החוב"ח ב"יום הם"שת חותו חת"ח נפ"יתי י"ר"ל
קע"רת כס"ף שתים עשרה ; חזר"ק כס"ף שב"ים עש"ר.
כפ"ות זכ"ב שתי"ם עשר"ם הנה סדר הפרשה זה הפסוק
הקטרות והחזרקיים וכפיות בסדר חחד ובכל חחד וחחד מהם
נחתר החספר שתים עשרה חח"כ חחר בפסוק הבני בש"ים וח"ה
הקע"רה הח"ת כס"ף ושבעים החו"ק רק הח"ד כ"ל כס"ף הב"לים
חלפים וח"רבע מ"חות בש"קל הקד"ש · ולח זכר בהם החספר שתים
עשרה רק סמך של מה שנחתרו בפסוק רחשון וחמר בדרך כלל
הקטרה כחחת מחלו י"ב קטרות הגזכרי' בפסוק רחשון
משקלה שבעים ושמה שקל. כסף וכן חמר בדרך כלל
החזרק כחחד מחלו י"ב מזרקיים הנזכרים חשקלו שבעים שקל
מחלה לפי השטון זה עולה לכלל הבלים שהם י"ב קטרות ו"ב
מזרקיים משקלם בכלל חלפים וחרבע מחות שקלים בשקל הקודש
ומן הכפות הנזכריים בפסוק רחשון לח זכר כלום · וחת"ב בפסוק
שלישי עשה לכפות סדר בפני עלמו בחמרו כפ"ות זה"ב שת"ים
עש"רה מל"חה קט"רת עש"רה מש"רה הכ"ף בש"קל הק"דש
כל זכר הכפות עשרים ושמה רמז על מה שנזכרו בפסוק רחשון
ובודחי היח קוביח גדולה חחר שכנר נכללו ונסדרו קטרות וחזרקיים
וכפות נסדר חחד בפסוק רחשון מה נשח"ט כפות שיעלו מכלל
סדרן של קטרות וחזרקיים וכמו שלח הוצרך לחזור ולכפול
בקטרות והזרקיים שהם שתים עשרה כי סמך על מה שנזכר
בפסוק רחשון שהם שתים עשרה כמו כן לח הוצרך לחזור ולכפול
בכתוב לומר שהם שתים עשרה כי היה לו לסמוך על מה שנזכרו
רחשון בכלל קטרות חזרקיים ולמה יפלו מכלל סדר קטרות
וחזרקיים לעשות להם סדר בפני עלמו כחלו לח נזכרו למשלה וצוד
שיעלו מן הסדר בחריטת גדול ויחור לשון כפל לשון
והוח חמרו כפות זהב שתים עשרה מלחה קטורת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש היה לו לקצר ולומר עשרה הכף החהת זהב כמו שקיצר
בקטרות וחזרקיים ועוד קשה למה חזר ובפל לומר בהם שהם מלחים
קטרת מה שכבר נזכר בפרשה בקרבן כל נפש ונפש שהם מלחה
קטורי וכתו שלח הוצרך לכפול בקטרות וחזרקיים שהם מלחים שלח
בלולות בשמן כי סמך על מה שכבר נזכרו בקרבן כל נפש ותפש

שהם מלאים סלת בלולות בשמן כיצד כן לא הוצרך לכפול בכפות שהם מלאים קטורת והיה לו למתוך על מה שכבר נזכרו שהם מלאים קטורת ושוב קצה שני הסדר כי בכפות הקדיש המשקל קודם כלל המספר והוא תחלה עשרה עשרה הכף בשקל הקודם כל זהב הכפות עשרים ומאה ובקערות ומזרקים הקדיש כלל המספר קדם המשקל והוא תחלה כל כסף הכלים הלפיש ואחרכ מאות בשקל הקדש ועוד קצה עשרה עשרה הכף כפל לשון למה לי ומה זה ללמדינו ושוב יש לדקדוקים אחר לא נאריך בהם אבל עם מה שפירשנו יתיישבו הדקדוקים והקשיות על מכונם וסדר הפסוקים על תיקונם •

ודוא זה כיקערת כסף ומזרקי כסף שנתקדרו בסדר אחד

תרמוזים על התערבה הרחשונה שהם הדורות מחדם עד נח ומנח עד יעקב כתו שפירש רש"י ז"ל עם וזה לשונו קערת כסף תנין תותיותיו תת"קל כנגד שנותיו של חד"ר שלשים ומאה משקלה ע"ם כשהעמיד תולדות לקיום העולם בן ק"ל היה מזרק אחד כסף בני תק"ך על עם נת שהעמיד תולדות בן ת"ק שנה ועל עם עשרים שנה שעזרה נזירת התבל קודם תולדותיו שבעים משקל ענד ע' חותמות עד כאן פירוש רש"י ז"ל • הנה הורה בפירוש כי אלו פסוקים מרמזים על הדורות הרחשונים שהם התערבה הרחשונה שזכרנו ולהיות שאלו הדורות רובן רשעים ואינם ראוים להתייחס בקדושת התלילות ברוך הוא וברוך שמו מפני כן נכללו בסדר אחד בפני עלמו והוא אמרו שלשים ומאה הקערה האחת ושבעים כמזרק האחד וגו' ולהיות שגם בדורות הרשעים ההם היו נעלות נשמות קדושי' מובלעים בתוכם כתו אלם את מחושלת נח עם עבר אברהם יצחק וכן שאר לדיקים מיוחדים יחידי הדור אשר נשמתם חלולה ממקום קדוש ועהור וכדי להורות שאינם בעלים ברוב רשעים ח"ו ואינם נאבדין בתבודן ח"ו רמוז בקערת מזרקי כסף ר"ל כתו הכסף הטהור המזוקק שבעתיים שלא ימלא בו בעפם בכסף שום סיג ופסולת כתו כן היו מובלעים בתוכם לדיקים נשמות קדושים וטהורים מזוקקים שבעתים שלא נמלא בנשמותיהן שום סיג ופסולת כלל קדש לה' תלולות מחלולות הקדוש והטהור וכתו הכסף המזוקק הגם שאת יבוא כתה וכמה פעמים בכור לא יחסר ממנו דבר ולא יבטל ממנו דבר כתו כן אלו לדיקים הגם שהיו בדור הדורות הרשעים ההם לא חסרו מלדיותם דבר ולא בטלו מלדיותם דבר אך ורק שאלו לדיקים שהיו מובלעים בתוכם לא הרבה היו רק יחידים בדור ולזה קערת כסף חסר ו' כתיב לשון יחיד ר"ל קערה אחת לדיק אחד בדור וכן דקדק לות' הקערה האחת והוא אמרו שלושי' ומאה הקערה האחת שכל זה להורות כי קער כסף המור על הלדיקי' לא היו הרבה רק יחידי בדורות ההם ולא אחר אחל קערו שהם מלאים סלת בלולו בשמן כתו שאחר אחל כפות מלאים קטור' אפי כי אפילו אותן הלדיקים היחידי שהיו לא היו מלאים סלת בלולות בשמן כי אם אחד מהלדיקים יצא לקיפה עמה כי הגם שמחלדם טולד את שהיה לדיק סלת נקי בלול בשמן של תורה ומצות כתו שדרשו ז"ל בכל את יהיו בגדך לבניט ושמן של רחשך לא יחסר שהם תורה ומצות וכן מנח נולד שם לדיק כתוהו מאברהם ילחק וכן מילחק יעקב שם כל זה לא היו מלאים בשלת ההוא כי אכל אחד מהם יצא לקיפה ושני ופסולת מחדם יצא קין מאברהם ישמעאל מילחק עשו כי הגם שהלדיקים בעלמן היו סלת נקי ולא שאלת בעלמותן שום פסול ומצות עם כל זה לא היו ממולאים בסלת נקי ההוא כי היה שני בקלופה ופסולת מעורב בתעתן שלא היתה שלימה ואפי זה לא נאמר בהם מלאים אבל אחל כפות אחד נאמר מלאה אפי שהם רמוזים על מעשיהן של יעקב אביט ע"ה כי היה סלת נקי כלה נקי עהור כלה מלאה קטרת להקטיר קטורת לפני ולפנים לעשות רצון אביהם שבשמים וכלן שבעי יה עדות ליסראל שעל כלן כעיד הקב"ה בעלמו כמה שהחתי שמו יה' חלק חני פהם מעלמו' הפס יד"ו בהם כפירשנו. בשבן חלק י' עלמו והוא אמרו הרחשבי' ה"עלוי' וכל זה שיהיה לעבדו' ולרחיים נעויה ומשורשת שהם בני' מחם חלק אלוה חלק מעלמותיו ב"ה ובזה יובן לוזה יבא כפות מכלל סדר קטרות ומזרקים כי יבא לידון בדבר אחד לעשות להם מערכה שניה מערכה אחשה כלה קדוש לה' כמערכה הרחשונה רובן רשעים אשר אפי נודל שנם קדושתן דקדק הפסוק לקרות כל אות זה ב' ת"ם עם"ה ולעשות להם מערכה בפני עלמה כמו שאלו שלשים ומאה שבעים נשמותן הלילה מחם מקום קדוש ועהור התכונה בהם כ"ף בסוד והם ירוחלו חת' כפי' ור"ל חת' חת' שהוא שמו של הקב"ה בקערת יד"ו כאשר נאחר בסעיף הקודם בסוד וסוד שניהן בקלת בה"ד להורות על מקום הלילות והעיבות נשמתן כי מה שימלא בכלל האהבה ימלא בחלקים שבחלבו ממנו ואפי זה בעבור זה כתו שזשלים מקם התיחד מציקר אחד ומקור אחד שהוא בכף הקדום (יד"ו)

ברוך הוא שלים עשר הויות קדושים שהם יד"ו יד"ן • יו"ד דו"ד דו"ל דו"ד ד"ן • ו"ד ה"ל ו"ד • ד"ו ד"ו דו"ד • כאשר נבאר סוד עניינם בקלת בם"ד כתו כן יהא מכף ירך יעקב שלים עשר שבעים וכוחותי לא לחנם אר"ל פרלופו של יעקב מקוקה בכסא הכבוד ולא לחנם אמרו חכמי אחת יע"קב עס"ד תותיות שולה מ"קום שהוא שמו של הקב"ה הנקרא מקום כאר"ל ברוך המקום שהוא מקומו של שולם וכתו שאלו שלים עשר הויות אין בהם שנוי כלל כלם עלמות אחד שם התיוחד ד' תותיות יד"ו רק בהשתנות ד' תותיות יד"ו לי"ב לירופי הויות הוא אל שם התגלות בשולה שפועל בי"ב חדשי השנה ולפי השולה שמתנה בכל חדש כן ישתנה לרוף ד' תותיות יד"ו כי בכל חדש יתהפך בנרוף לפי השולה שפועל בחדש ההוא כאר"ל על פסוק ואחרו לי' מ"ה שת"ו אחר לו הקב"ה למשה שמי אחה מבקש לידע לפי מעשי אני נקרא והגם יתהפך הנרוף בכל חדש שם כל זה בכל נרוף שאחה רואה מאלו י"ב נרופים אין לאחה רואה רק ד' תותיות לא ישתנו לעולם כי לא יעבור אות או באותם כאשר שנאחר אל' יד"ו לא שניתי ר"ל אני יד"ו כשועל בכל י"ב חדשי השנה בי"ב לירופי הויות לא נשתניתי בכל י"ב לירופים שלי אד' אותיות יד"ו השועל בכל י"ב חדשי השנה כי אין אותיות יד"ו אין הבדל ושנוי כלל כתו כן אין הבדל ושנוי בנשמתן של שבעים כי כלם לדיקים נאצלו מקדושת תלילות ובלן עלמות אחד נשמה אחת כתו שהתלילות שבו י"ב הויות עלמות אחד שהוא שם יהוד כאשר אתו כן החלקים שבאצלו אחתו ג"כ אחד כי מה שימלא בכלל האחבב יאמלא בחלקי האחבב ולא נחלקו לי"ב נשמות רק אלו גופם שנאצלו נשמותיהן בי"ב גופים ולפי האחלקות פשלחן בגופן נאחלקו נשמותיהן לי"ב נשמות אבל הוא לגופן כלם עלמות אחד נשמה אחת כתו שאלו י"ב אותיות לירופי יד"ו כלם עלמות אחד עלמות ד' אותיות יד"ו כתו כן שם כלם עלמות נשמה אחת נאצלה מעלמות יהוד והוא שאחר כ"פות ז"הב את י"ם עם"ר רוגה לומר כתו שאלו י"ב נשמות שם כלן זהב כלן טוהר והוא כי כלם עלמות אחת זהב עהור עבין זהב עהור לוהב עהור אין הבדל ואלו כתו כן אלו י"ב נשמות של שבעים כלן טוהר לעובה כלן לדיקים כלן. זהב עהור שהם אחת מעלמות הלילות ב"ה כי כלן שבעי יה' חלק י' חלק מעלמותו כאפיפיור ואפי זה לדקדק לרמז בשבעים עשר כפות להורות כי הם מול שלים עשר כפות של תעלה שבעלמות התלילות שהם י"ב הוויות שבכל הוויה מאלו י"ב הוויות שולה כף' כאשר נבאר בסמוך בתופן בי"ב הוויות הן י"ב כפות והפסוק מדבר לתנה ותרתן למעלה ותרוויהו לתיתבו ביה להורות כי הם שלים עשר מול שלים עשר ואלו שלים עשר שבעי יה' שבעי יעקב של מעה נאצלו משלים עשר כפות של מעלה שהם שלים עשר שבעי יד"ו של מעלה כאשר נבאר סוד עניינם בחרוכה בשבעי' הבאים בם"ד ועל זה הפירוש שפירשנו האיר עיניט רש"י ז"ל בפירוש כף אחת כנגד התורה שאחה אוחזו של הקב"ה • הנה רמז לנו כי כף היא שמו של הקב"ה ורחוי לדעת איך יתייחס הכף לשמו של הקב"ה אבל אחן לרש"י ז"ל טעך וספיר משלי וקוה קייתי ליי' כי רש"י ז"ל בלורך בחיים יקקי מגשיקות פיהו כי אחק טוף דבריו כמה פעמים לרחתי להסתער בהן בשלום

בזה ובעולם הבא •

ועהה בני אשר אהבתיך בלבבי ובכשפי הסה לחוזק ושמע פלחות הכמה סוד סודות סחלי דסתרין דסתרין חורת אלהיט והגם כי יתיישב הענין בקלת והיא יוצא בקלת חוץ לעניינו שלאחיט בו עם כל זה אל יכבד עליך כדבר כי תקבל תועלת גדול לדעת גדולתו י"ת וגדולת תורתו הקדושה המהוללה על כל תהילה וגדולת תפאר' בניו יסראל אשר להם אהבתני' על כל התועות •

והוא זה •

ידוע כי כ"ף בגימטריא מאה ושמו של הקב"ה ג"ב בגימטריא מאה לינד הסם בן ד' יהוד ב"ה נחלק לשני מערכות קדושות מערכ' אחת מן יד"ו מערכ' י"ה שנייה ו"ה מן יד"ו לא וחשוב כמה פעמים מספר י"ה שהוא שלשה עשר תמצא בכל אלפ"ת בית"ת כשאחסרף שני אותיות יחד ווווות זווות לא תמצא יותר מן ג' זווות והם אלו י"ה ע"ו ו"ח יותר מזה לא תמצא בכל אלפ"ת בית"ת אלו ג' זווות שבכל אחד מהן מספר אחשה עשר שהוא הסם של י"ה ברוך הוא כמה שולה כלל מספרם שולה מ"ב כי ג' פעמים אחשה עשר עולה מ"ב והוא סוד אחד העליון ב"ה וברוך שמו שולה בחילוף מ"ה כידוע אר"ם כמה שולה מ"ה הסם הגדול הקדוש שם בן ד' יד"ו בחילופו כזה יו"ד ה"א ו"ו ה"א כ"ת כמה פולה מ"ב ועל סוד זה רמז הגדול בתורה ועל דמ"ת כם"ת ד"מות כת"רחה אר"ם ב"ניו מלת"עלה והוא הסוד שנחיבתו לעמה יסרחלת בשם אחד כי להיות

אצילות נשתתף מאחד׳ העליון ב״ה חלק אלוה ממעל כאשר פירשנו יתייחסו בשם האחד העליון ב״ה הוא שאמר הנביא צ״אני צ״אן מרע״יתי אדם את״ם ודרשו ז״ל אתם קרויים אדם ולא א״ה קרויים אדם הנה הראיתיך לדעת כי סוד י״ה שהוא סוד מ״ה הוא סוד האחד׳ העליון ברוך הוא וברוך שמו :

ועתה בני ידיד נפשי וחמדת לבבי אחרי הודיע אלקים אותך סוד מ״ה בוא ואראך אורחות חיים עד סוד בתוך סוד סתרי דסתרין מתורת אלקינו :

והוא זה סוד מ״ה שהוא סוד האדם העליון ב״ה שעולה מ״ה אלו אותיות מ״ה במספר קטן כמה עולה ט׳ הנה תדע כי מספ׳ ט׳ מורה על האדם העליון ב״ה שהוא חי וקיים נצח בשלימותו הבלתי סוף ובלתי תכלי׳ שאין שלימות למעלה ממנו שאינו מקבל תוספות שלימות על שלימותו ולא חסר ולא יגרע משלימותו רק על שלימותו הגדול הבלתי סוף ובלתי תכלית יעמוד על עמדו בלי תוספות וגרעון לעד עדי עד ולעולמי עולמי עולמים ולנצח נצחים כמו מספר ט׳ ור״ל מספ׳ ט׳ הגם שתעלה כפל מספרה עד השמים ועד בלתי סוף ובלתי תכלית לא תוסיף ולא תחסר ממספרה ועל מקום מספרה ט׳ תעמוד בלי שנוי ובלי תוספות וגרעון כלל לעד ולעולמי עולמי עולמים לנצח נצחים מה שאין כן בשאר אותיות כיצד תספר ט׳ הוא תשעה תוסיף עליו עוד ט׳ הרי י״ח מספר קטן כמה עולה ט׳ הרי לך שהט׳ לא הוסיפה על מספרה ולא גרעה ופחתה ממספרה רק על עמדה במספר ט׳ תעמוד תוסיף על י״ח הנזכרים עוד ט׳ הרי מספר כ״ז מספר כ״ז במספ׳ קטן כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על מספר כ״ז הרי ל״ו ל״ו כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על ל״ו הרי מ״ה מ״ה כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על מ״ה הרי נ״ד נ״ד כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על נ״ד הרי ס״ג ס״ג כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על ס״ג הרי ע״ב ע״ב כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על ע״ב הרי פ״א פ״א כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על פ״א הרי צ׳ הרי צ׳ כמה עולה ט׳ תוסיף עוד ט׳ על צ׳ הרי צ״ט צ״ט כמה עולה ט׳ כי צ׳ במספר קטן עולה ט׳ נשאר עוד ט׳ והיינו גם כן ט׳ ובין שני טתין מה הפרש והבדל יש ביניהם כי הגם שתכפול שני טתין ותחבר׳ יחד עד שיעלו במספר גדול י״ח עם כל זה במספר קטן לא עלה י״ח יותר מן ט׳ תוסיף עוד ט׳ על צ״ט הרי ק״ח ק״ח עולה ט׳ הרי היא במספרה הראשון כאשר מתחילה וכן חוזר הגלגל במאות ובאלפי׳ ולאלפי אלפי׳ ורבבות ורבוא רבבו׳ עד בלתי סוף בלתי תכלי׳ לא תוסיף ולא תחסר ובחיותה וקיומה תעמוד לעד ולעולמי עולמי׳ בלי שנוי תוספות וגרעון כמו כן האדם העליון ברוך הוא וברוך שמו מלך מלכי המלכים הקב״ה שעולה מ״ה כמניין ט׳ חי וקיים נצחי בשלימותו הבלתי סוף ובלתי תכלי׳ לא יוסיף ולא יגרע מנצחיות שלימותו ועל עמדו יעמוד בלי שום תוספות או גרעון ח״ו רק חי וקיים נצחי בשלימותו לעד עדי עד ולעולמי עולמי עולמים ולנצח נצחי נצחים · הנה הראיתיך לדעת סוד של שם י״ה בעולה מ״ה למערכה הראשונה ואתה בני ידיד נפשי שמע לעצתי וקח אמרי שהם אמרי טעם לנעמך לנפשך לנוחך לנשמתך קשור המערכה הקדושה הזאת על גרגרותיך וכתבה על לוח לבך ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם :

הג״ה

מכאן יוכל המעיין להשכיל מי שעיוני שכלו כי אלה דברי אלקים חיים שהרי מתחל׳ כפל הט׳ שעולה י״ח שהם אותיות ח״י להורו׳ הגם שנתרבתה של מספרה עד ט׳ בחיותה וקיומה עומדת במספרה הקטן על מספר ט׳ ולא הוסיפה ולא גרעה מחיותה ממספ׳ ט׳ כלום וכן בסוף המספר אחר התרבות כפלה לתשלום מספר ק׳ דהיינו צ״ט הוא בחיותה וקיימה הראשו׳ עומדת לא פחתה ולא הוסיפה : כי צ״ט כשתכפלי׳ עול׳ ח״י המור׳ על חיותה הראשונה שהוא התחלת הכפל ומספר ח״י עולה ט׳ שהוא חיותה וקיומה הראשונה · ע״כ הג״הה :

והנה אחרי כי נשענו וירדנו מהר י״ו המערכה הראשונה מערכת י״ה י״ו נבאות נסה ונעלה בהר י״ה המערכה השניה הסמוכה לה ומיוחד בה והוא סוד שם ע״ב הנשאר מן שם י״ה שפירשנו ·

והוא זה לא נחשב כמה פעמים מספר ט׳ כי שהוא מספר אחד עשר נמצא בכל אלפ״א ב״ית לא תמצא יותר מן ה׳ זוגות והם אלו ו״ה ז״ד ח״ג ט״ב י״א יותר מזה לא תמצא בכל אלפא ביתא אלו ה׳ זוגות שבכל אחד מהם מספר אחד עשר כמה עולי׳ בכללם כלל מספרם עול׳ מספר ה״ן והוא בסוד שאמר איוב ה״ן יראת ה׳ הי״א חכמ״ה ר״ל סוד התור׳ שכל׳ שמותיו של הקב״ה המורי׳ על סוד האחד״ותו ויר״אתו ב״ה וברוך שמו לעד ולעולמי עולמי׳ כ״נא. נחזי׳ כיצד תו״רה כמה עול׳ תרי״א אותיו׳ תרי״א היינו אותיו׳ יר״את וזהו סוד ה״ן יר״את ה׳ כו׳ לומר סוד של שם ה״ן ואת סוד התו״רה וסוד היר״אה כי יר״את ה׳ היינו תו״רה ותו״רה שעול׳ תרי״א היינו אותיות יראת ורמז בו ג״כ אחד״ותו י״ת הוא שאז״ל בלשון יוני קורין לאחת ה״ן וכתי׳ להורות שסוד ה״ן המורה על האחד״ות ועל התור״ה ועל היר״אה מורה ג״כ שהתור׳ היא שמותיו של הקב״ה מפני זה אמר הי״א חכ״מה ולהבינך זה איך מרומז באלו שתי מלות הי״א חכ״מה. שהתורה כלה שמותיו של הקב״ה צריכין אנחנו להקדי׳ לך הקדמה קטנה והוא זה ·

הנה כבר ידעת מה שכתבו חכמי אמת שאות ה״ה יש לה ג׳ אותיות נעלמות חלוקות זו מזו כי לפעמי׳ כותבין ה״ה במילואה באל״ף בסוף כזה ה״א ולפעמי׳ כותבי׳ ה״ה במילואה בי׳ בסוף כזה ה״י ולפעמי׳ כותבי׳ ה״ה במילואה בה״ה בסוף כזה ה״ה ואלו ג׳ אותיות הנעלמי׳ באות ה׳ הם אותיות הי״א וכוונת׳ בזה כשתחשב ה״ה במילואה מאיזה אות שיהיה מאלו ג׳ אותיות ה׳ י׳ א׳ הנה כל אות ואות בפני עצמו מורה על שם גדול וקדוש ונורא היוצא משם בן ד׳ יד״וד ב״ה ומאור סוד הענין כיצד ·

הנה תדע כי השם בן ד׳ יד״וד ב״ה כשפועל איזה פעולה הוא מתמלא מד׳ אותיותיו לפי ערך הפעולה שפועל על ידי מלוי אותיותיו הקדושים מפני כן הוצרך לפעמים להתמלאות ד׳ אותיותיו יד״וד במלוא ההין כזה יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה לפי ערך הפעולה שפועל ע״י מילוי זה וזה השם הגדול והקדוש נקרא שם ב״ן שעולה מספרו כמנין ב״ן כידוע בקבלת ר׳ יצחק לוריא אשכנזי ז״ל ולפעמים הוצרך להתמלאות ד׳ אותיות יד״וד במלוי יודין כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י לפי ערך הפעולה שפועל על ידי מלוי זה והוא נקרא שם של ע״ב שעולה מספרו כמניין ע״ב שהוא שורש ומקור נעלם לע״ב שמות שיוצאים מן ג׳ פסוקים ויס״ע ויבא וי״ט ולפעמים הוצרך להתמלאות ד׳ אותיות יד״וד במלוי אלפין כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א לפי ערך הפעולה שפועל על ידי מלוי זה והוא שם של מ״ה שם של אדם העליון ב״ה וברוך שמו כאשר פירשנו למעלה וכאשר נבאר עוד סוד ענינם של ג׳ שמות אלו בשערים הבאים בס״ד · והנה אלו ג׳ שמות הקדושים והנוראים יוצאים ומתמלאים מהשם הקדוש הגדול הנכבד והנורא ד׳ אותיות יד״וד ב״ה וברוך שמו ואין הבדל והפרש בין ג׳ שמות הקדושים האלו רק שהשם הראשון יד״וד הוא במלוא ההין כזה יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה ושם השני יד״וד במלוא יודין כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י ושם השלישי יד״וד במלוא אלפין כזה יו״ד ה״א וא״ו ה״א שהחלוק וההבדל בין ג׳ שמות אלו הם אותיות הי״א הנעלמים באות ה׳ של שם בן ד׳ יד״וד ב״ה באופן שכל אות ואות מאלו ג׳ אותיות הי״א שהם הי״א הנעלמים באות ה״ה מורה על שם גדול וקדוש בפני עצמו היוצא ומתמלא מן שם יד״וד וזהו שרמז עליו איוב באמרו הי״א חכמ״ה רוצה לומר החכמה שהיא התו״רה והיר״אה שהיא סוד ה״ן כדפירשנו היא כלה שמותיו של הקב״ה כמו אותיות הי״א שהם מורים על ג׳ שמות קדושים המתמלאים מן יד״וד וכל אות ואות מורה על שם קדוש. כמו כן כל התורה כלה הנרמזת במלת הכמ״ה היא כלה שמותיו של הקב״ה והיינו הי״א חכמ״ה · הנה הראיתיך לדעת כי סוד ה״ן מורה על אחד״ותו ויר״אתו ותור״תו ושהיא כלה שמות״יו יתעלה ויתברך זכרו לעד ולנצח נצחים ·

ועתה בני ידיד נפשי ותשוקת לבי כשתבין סוד זה בוא ואראך עוד רזי דרזין סתרי דסתרין כי לזכותך באתי שתזכה לאור בחיים ואולי גם לי יהיה חלק בגן עדן עדנך כי המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו ·

והוא זה ה״ן יר״את ה׳ הי״א חכ״מה הוא סוד האצילות סוד עשר ספירות שכלם אלקים תרי״ג אורות רוחניי׳ ומתנוצצים מאצילות השם בן ד׳ יד״וד ב״ה כדפירשנו בציון זה שמ״י לע״לם וזה זכ״רי לדר ד״ר יעוין שם בס׳ רמ״ח אבריה הקדושים וש״סה גידים הטהורים של אדם העליון ב״ה שעולה מ״ה כמנין אד״ם כדפירשנו וזה שאמר ה״ן יר״את ה׳ הי״א חכ״מה והא כיצד הנה תדע ה״ן במספר קטן כמה עולה עשרה שהם עשר ספירות הכוללים כל האצילות בכלל יראת כמה עולה תרי״א וגם ב׳ אותיות ה״ן כמה עולה תרי״ג והם התרי״ג אורות רוחניות שבעשר ספירות אלקים מהם ואל תאמר שהרי בשם של ה״ן נרמזים במספרו הקטן עשר ספירות ואיך חזרנו בתוך כדי דבור לומר כי ה״ן רומז על שני אותות לגרף למנין תרי״ג אורות אין זה שאלה כי כמה מיני אורות ובחינות יש בכל שם כמבואר בספר הפרדס הקדש ומפני כן בחינת המספר של שם ה״ן להוד ובחינת האותיות של שם ה״ן להוד ונחזור לענייננו הי״א כרמז בו על ה״ה שבה ג׳ אותיות ה׳ י׳ א׳ הרומזים על מילוי שם בן ד׳ יד״וד כדפירשנו למעלה ור״ל העשר ספירות האלקים מתרי״ג אורות המרומזים בה״ן יר״את ה׳ הם אורות שמתנוצצות מאחדות שם בן ד׳ המרומז באותיות הי״א כדפירשנו ובא ורמזו באותיות הי״א ולא נאמר בפירוש שם בן ד׳ להורות כי כמו שאלו ג׳ אותיות הי״א הם מתמלאי׳ מאחדות ה״ה שבשם יד״וד עד שהם ג׳ שמות וגם כל זה הם מתאחדים במקורן באחדות ה״ה שבשם יד״וד ובאחדות ד׳ אותיות

ידך שהרי מן הד' שבר' תורות יצאו ויתחלקו כדפירשנו למעלה כיון כן התי"ג תורות מתחדים בתחדות סם בן **ד' יד וך** ואל יקשה עליך איך אייך לתחדות בכמה מיני תורות הלוקח כי כל זה יתבאר לך בביאור רחב בדברים נכונים למבין ויפרים למונאי דעת בפעריס הבאים בס"ד • ונחזור לעניינינו (ת"כתה) תורות כ"ח מ"ה ור"ל תלו תר"יג תורות רוחניות התתעלים מעלמות תחדות **ד"וד** ב"ה הם כ"ח ואברי וגידי האדם העליון בוך הוא השולה ת"ה והייט ה"כמ"ה תורות כ"ח מ"ה כ"ח בתר"ס בשל"ון ב"ה שבכח אברין וגידיו הקדושים הרוחניים תלו שהם מדת הרחמים ומדת הדין כדפירשנו למעלה הוא מיסל על כל השולות עליונים ותחתונים הנה הרמיתיך לדעת סוד של סם וה' במערכה העניינה השולה ה"ן ב"ה וברוך שמו הסם הקדום הגדול והנורא המורה על סוד שמות"ין וס"ד תור"תו ויר"תו ותת"דותו וסוד תלילות עש"ר ספירותיו ות"ריג מצותיו שהם כ"ח אבריו וגידיו הקדושים והטהורים תורות רוחניים יוצאים ממקור תחד מחדות סם המיוחד **יד"וד** ב"ה שהסם מוסל ומכניע גורל ויוצר ושומה ותחיה ומהווה עליונים ותחתונים כמאמר דוד המלך ע"ה תתה הוא"י לבדך תתה עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מהיה את כלם :

ועתה בני להיות נפשי קשורה בנפשך כי גדלה להבאתך עלי שתת לעלתי תיצלך ויבי תלקיט עתך זאת המערכה בסוד וה' בסוד ה"ן כדפירשנו שם המערכה הרחשונה הנכללה בסוד י"ה ובסוד מ"ה כדפירשנו שהם שתי מערכות קדושים מכל הקדושות טהורים מכל הטהורות שוליט בקנה אחד בתחדות **יד"וד** שם המיוחד הקדוש והטהור תקדם תותם בשבלך ועבר תותם ברעיונך ושים תותם בזכרונך והיו לתות על ידיך והותם על לבך ולזכרון בין עיניך כיוצא מיך ואורך ימיך והנה התרכבו וגלגלו כל תלו רמיזות כדי להרחותך גודל כחן של תלו שני מערכת שהן י"ה וה' בסוד ה"ן מ"ה ועתה נחזור לעניינינו לפרש תיך יתייחס כל"ף הקדום לשם **יד"וד** שמתע יגלו י"ב כפ"ות שהם שניס עשר שבטי **יד"וד** של מעלה י"ב גירופי הוויית שמהם יגלו שניס עשר שבטי בני יעקב שבטי י"ה למעלה כדפירשנו •

ועתה בני הטה חזנך ושמע דקת עיני שבלך ורחה תלו שמי מערכות הקדושים כאשר רחית גדולתן ותפארתן קדושתן וירחתן שהם ה"ן מ"ה היוצאים משם יהוד ב"ה כמה הם שוליט במספר מאה כ"ף כמה שלה מאה שהות בשם הקדום היוצא מן **יד"וד** מדת הרחמים והות הסוד שרמוז עליו ר' עקיבא ע"ה קו"ף זה הקב"ה והת כיוצ קו"ף מספרה מת"ה ה"ן מ"ה היוצאים משם **יד"וד** מספרם מ"ה והייט שהשם של כ"ף שעולה מ"ה שזולתי משם **יד"וד** מדת הרחמים ב"ה וב"ש שהות הכף הזכות והרחמים המתפשט בכחו בשני שמותיו ה"ן מ"ה כדפירשנו וכשם כי קו"ף במלואה שולה קפ"ו שהות בגמטריות מקוים שהות שתו של בקב"ה ע"ד דרוך התקוס שהות מקוותו של שולם ע"כ שני הכוונות

הב'הה

כלה עוליס בקנה אחד לכוונה

חת כי ק"וף בלי מלואה כזה ק' ואל תשלני על מה שהקדמתי **עשוי** שולה כ"ף שהות סוד כ"ף תערכ' שם ה"ן למערכת שם מ"ה **הרחמים** וכף הזכות ו"קוף שהרי מערכת הן הות מתפשט **במלואה** שהות בגמטריות מ"קוס בשוד ב"ה ומערכת מ"ה מתפשט **תורה** של מקוס תולתו שהות מסוד י"ה שהות קודם משני שתלו **יולת** משם יהוד תדות הרחמים ב'מערכות כתו בשוד ההתפשטו' **כתו** שתלו שני שתות הקדושים ובשוד כהתפשטים מה **שהם** ה"ן מ"ה סוד הכ"ף תוריס שהיה לרחשונה בת בתחרונה **על** מקוס תולתן שהות שם יהוד כתותם כתתהפך בשתם **מדת** הרחמים כדפירשנו כתו כן ובשוד סוד ההתהפכו בהתפשטו' **ק'** פשוטה בלי מלואה תורה של יתבאר בשבר השני שם"ד **שם** של מת"ה סוד כ"ף ו"קוף ע"כ הב'הה

במלואה שעולה מ"קוס תורה **על** מקוס תולתי שהות שם יהוד **מדת** הרחמים כדפירשנו והת כיוצ יה"וד **בחשבון** מרובע שולה מ"קוס כזה י' פעמים י' הרי מאה ה' פעמים **הרי** כה' ו' פעמים ו' הרי לו' ה' פעמים ה' הרי כה' ותקרף יחד ק' ושוד כה' ושוד לו' ועוד כה' ותתלת תכות תניין מ"קוס הרי לך **כי** ק' בלי מלואה תורה של שם של מאה שהות סוד ה"ן מ"ה סוד כ"ף הרחמים ו"קוף במלואה תורה על מקוס תולתי שהות יולת **מן** יהוד' וזהו הסוד שתקנו תפילות בסדר נשמת כל חי של כן **תברים** שפלנת בט ורוח ונשמה שנפחת בחציו ולשון תשר שתת **פיהו** הן שם יולו ויברכו וישבחו וירוממו ויעריצו ויקדישו

וימליכו את שתך תלכנו דקשה תלו שני תיכות ה"ן ה"ס שהות כנגד **תדבר** בשר הרבים ותין בהם לשון שוס שבח הוא מיותר לגמרי שהרי כל השבח תדבר בשר הרבים כי לשון יחיד ויברכו וישבחו הות תדבר בשר הרבים וכן כל הטשח של שבח זה תדבר בשר הרבים ושוד קשה ה"ן ה"ס בשל לשון תין לו שום תמתעות ושוד קשה למה תורין כולי האי בשבח לבשול שבח תחד כמה פעמים שהם שמות תדשים שתין טניעים תלת שרתו תתקו התפילות בזה לשדר לט השבח והתהלה ולגלות לט בתוך השבח גדולת קדושת שתו שם כ"ף הרחמים שפולה מ"ה כתכין ה"ן ה"ס שהם תותיות שני שתות הקדושים מדת הרחמים כף הרחמים ה"ן מ"ה ויהיה ביתורו של סדר השבח נסגנן זה תחרי שסדרו רוב חסדיו וגודל רחמיו שעשה עתו מתחילת הסדר עשתת כל הי עד שסיימו עד הנה עזרונו ריחתיך ה' לא עזבונו הסדיך י' לא תלקיטנו ולא תעשה י' תלקיטנו לגלח תקנו תחריו השבח של כן תברים שפלנת בט כי רלה לומר על כל הטובות והחסדים והרחמים שעשית עתנו על כן תברים שפלנת בט ורוח ונשמה שנפחת בחציו ולשון תשר שתת פיהו תנרכים ומשבחים לעשו הגדול והקדוש והטהור שם של תלה שהות שם של כ"ף הוכות והרחמים הנחלק לשני תערכת ה"ן מ"ה שהן תותיות ה"ן ה"ס יהו"ה שהם שתר שבתות כנגד השם שבתות כנגד ידוד הכולל עשר ספירו' ב"ה כתשר

הג'הה

נגתר שם"ד שכלם מתתחדים ותין קושיה עליהם שהרי כ"ן ותתייחדי' בו בשלמותו כתשר ה"ס תינס לשון שבח כי שתה נגתר בשניים הבאים שם"ד ושל לפי פירושינו שהם שני שתות זה השוד שם של מ"ה רמזו ח"ל קדושים הנכללים בשני תערכת ושת"ה יש"ראל מ"ה ה' שיחל הנה הם שבח גדול ושתר תתך תל תקרת מה תלת מתה שעבדנו גדולתן ותפארתן ע"כ ר"ל תל תבין מהשפוק שתתר הג'הה מה ה' שהשם ידוד בתלואו היוט

שלה יותר תן מ"ה דהייט הות פירושו של מ"ה ר"ל ידוד הות מספר מ"ה בתלואו כתנין תד"ס כדפירשנו לעלה ובמספר קטן מ"ה היט שלה יותר תן ט' שתורה על קיומו ונחיותו כדפירשנו למעלה תלת תבין מזה שלין בו תשתות יותר היט כן תלת תל תקרת מ"ה לבד שהות מספר תד"ס ובמספר קטן ט' תלת תקרת מת"ה כי יש בו שוד משתות ורמזים יותר כי תת"ה לרין שוד לנרף לתספר זה שוד ל"ה דהייט שם של ה"ן ב"ה ודרוך שתו בתופן שיהיה מ"ה לרמז של סוד תחדותו ותור"תו וירת"תו ושמותיו וסוד ספירות"ין ותר"ג מלותיו הנרמזים בשם של ה"ן כדפירשנו בתופן שהשם בשלותו שולה כ"ף דהיינו מ"ה ותפני זה תמר תל תקרת מ"ה תלת מת"ה כי במלת מה"ה נכלל הכל שם של מ"ה ושם של ה"ן וגם נכללים בו עשר ספירותיו ב"ה שתים מקבלים שנו ולת תוספות ולת גרשון ת"ו כי מ"ה במספר קטן הות עשרה הרומזים על עשר ספירותיו ב"ה והייט כ"ף הקדום הכולל ה"ן מ"ה ג"כ במספר קטן עשרה והנו הסוד תן שכינה שולה למעלה מעשרה ותינה יורדת להעה מעשרה כי תשבון מה"ה תיט דבר תוספות על עשרה רק הות כללי עשרה וכמו שמספר ט' חוזר בגלגלו על בלתי סוף ובלתי תכלי' ועל מספרו ישמוד בקיומו וגלחיותו כתו כן מספר עשר חוזר בגלגלו מעשר לעשר עד בלתי סוף ובלתי תכלית ועל מספר עשר יעתוד כי תן המספר שולה למעלה מעשר כתו שהט' תינס שולה למעלה מע' כתשר יתבתר סוד זה הענין בעשר עשר הות תחר ותחד הות עשר ותלו שני מספרים מספר ע' ומספר עשר שוליט בקנה תחד ותן מתלוקת ביניכם ושניכם לדבר תחד נתכוונו כתשר יתבתר בעשר הג"ן וזהו הסוד שתין מתפללין שקית מעשרה ותן קדושה פחות מעשרה כי תן למעט קדושתו פחות מעשרה כרומזים על עשר ספירותיו הקדושים מכל הקדושות המיוחדים בקדושת ב"ה וזהו הסוד שם"חול במסנה פרק כיצד מברכין בענין ברכת המזון תן חלוק בברכה כן תיהיו עשרה לו עשרה רבות בברכה הולכת בשגגן תחד כי תן קדושה למעלה מעשרה ותין קדושה למעה מעשרה וזה לשונה של מסנה כיצד מזמנין בשלש לחתר נצרך בשלשה והות לומר ברכו בעשרה לומר נצרך בשלשה והות לומר ברכו תחד עשרה ותחד עשרה רבות • הורה בפירוש כף למעלה מעשרה תן חלוק בין תיהיה עשרה לו עשרה רבות הכל בענין תחד וכן הות בענין קדיש וברכו כתו שלמר בסוף החתנים בגוברא תחר ר' עקיבא מה מלינו בענין הכנסת תחד מרובין ותחד

משעין

יתעסק תמיד בדברי תורה כי ר"ל בין שיהיו בדברי עצמות או מעשיות עבודות שבגוף תמיד כי אין לקדושה מעצרים ולא למעלה מעבודה שבלב זה להורות כי אפילו עבר עבר הרוחו על עשר עבירות ועשה תשובה מיד אין מעצרים על עבירותיו ולא גרעון שלימותו מקבל תוספות של שלימותו ולא נרשם שלימות מעלימותיו כמו שאמר ט' ואיך ענין העבירות וכן לך יסביתו תלוי שני מעכבים יהד ר"ל מעכב ט' ומעכב עכב כך שלא יהיה מחלוקת ביניהם יתבאר לך בסיעתו רחב שם ס"ד בדברים נכונים לובן ופרים לשונתי דעת והוא הסוד והסבותי ת"ת כפ"י ורת"ת תורי רוצה לומר עשה רצונו ע"ה בשם גרשית שלימותו ב"ה כיון שאמר הרחני את כאותן הציב לו הקב"ה פני לא ירחו ר"ל פני בחוץ עצמיותי לא יהיו אבל לחורי תרחה והוא שאמר והסרותי את כבי ר"ל תסיר עצמותי שהוא השם הקדוש התכונה בשם כ"ק שהוא שם של ת"ה הוא השגחתו תמך בלה תציג שלמותו של שם ע"ה ב"ה ועם כל זה לא יהיה בקשתך תכל וכל כי תציג ותרחה את תחורי וזהו שאמר ותת"ת תחורי דהיינו הברית' ר"ל מה שבתלבל ונברת ונוער ונעצה תלחורי דהיינו הברית' כשבר יתנהר נשבר שני נס"ל וזהו שאמר לפי תשביר כל עיבי של פניך ר"ל שתביג הבניות שתחם בכל יום תשבת יהי בתחנית בבריאת שולם ורוח תלקים כי עיב ובשבר הבריאה תחר ורוח תלקים את כל תבר עשה וכנה עיב ההר ולזה דקדק הפסוק לומר הר תגביר כל עיבי של פניך ר"ל כל הבריאה שבבית יתבי הגלגלה בחלת עיב שבי בחתו ו' יהי בחתית כל תותו שוב תעביר של פניך שבית כל תותו שוב וזהו סוד ברכת כהנים שבשמו הז"ל בכל מקום לומר בלשון נסיונות כעים ולשה לת תהרו לשון נסיונו' ידים שברי ידים הם נוסחי והכף מבית'עשות עם הידים תלת ברכו לרחו לנו כי שיבר בשליחות והברכה תנו בכ"ף הרחמים כ"ף הוכות כ"ף השלום כאשר נגחך ואם תין כ"ף ת"ו תן כלום וסוד הענין הוא כי כל הנותן מתנ'בירו הוא נותן כיוצא זה הוד האלך ע"ה הכ"ה כפ"י עבדים תל יד תרוציהם וכשיני סבי"ה תל י"ד נבר"תם כן שיניע"ל ה' תל'קיטו עד שיתנו ר"ל כמו כהשבר נופל שיני ורוחה תמיד תל יד תהוניו הם יהן לו תיזה תתבת חנם תלד חניכה וחסד וכן השבה רוחה תויד תל יד בברתה בתתן לה תיזה תתבת חנם תלד חניכה וחסד כן שיניטו תל ה' תלקינו סד שיהנטו ר"ל כן תהטו נופלי שיניטו תל יד השנאתו כ"ה שיהנטו בתתבת חנם דרך חניכה וחסד וכמו שהטותן תתנה הוא נותן ביד כן המקבל תהבה הוא מקבל ביד ומפני כן הכהני' ניתנים ידיהם כלפי מעלה ומשמים תהרי תלבשות ביד תל מעלה כ"ה המתרוצו בברכת כהנים בכל תהרי תלבשותיהן שבידיהם ומידיהם ותהרי תלבשותיהן של כהנים יחולו הברכות על ראש העם המתברכים כאשר נבאר בס"ד בתופן שיד יקבל מיד ויחזור ויתן ביד על דרך כל המברך מתברך כיוצ בדבת כהנים הם ע"ו תיכות י"ד חיכות תלנו ע"ו הן י"ד ברכות כמנין י"ד תהרי תלבשות שביד הכהן בתופן שי"ד תהרי תלבשות יקבלו תן י"ד תהרי תלבשות של מעלה כיוצ בגודל שמ תהריס הג"ה

כשהם תהרי תל מעלה יבר"ך הג' שיתות ידוד שבברכת כהנים ה' בתלבש ג' תהריס בשרים הם ג"כ ברכות כי הם שתות זיש'מרך יא"ר ה' בתיזה ג' תיזת הרחמים • ע"כ הג"ה תהריס כשהם פני"ו תל"יך

ויח"ך בתיזה ג' תהרי' כשבר' יש"ת ה' פני"ו בזרת ג' תהרי' כשבר' תל"יך ויחם לך הרי לך כי י"ד תהרי תלבשות' קבלו י"ד ברכות תן י"ד תהרי תלבשות של מעלה שהם כיוצ י"ד בתופן שי"ד תקבל תן י"ד ותוהרים הכהנים להם התחברכים ני"ד • והנה תתה רואה כי כל הברכות יש להם תקים תבר תיוחד וברכת שלום שהוא התחימה של ברכת כהנים והוא העיקר ואם תין שלום תין כלום ח"ו תין לו תקום בתהריס וים להיות עשם לזה ולתה לת יהיה לנפלת שלום נ"כ תבר תיוחד בתופן שיקבל דו השלום תתעלה ויהזור ויתן השלום תתותה תבר שניהו להשם התחברכים הבל כעשם הוא כי השלום היא הכ"ף שהוא השם הגדול ש"ה שהוא כף כרחמים התרהם על ישרתל וכף הזכות התלמד זכות על ישרתל וכופף כפ"ו כזות הדינין להיות כפופין תחתיו בתופן שיעשבו הברכות ולא יומנעו לשנת התקטרגים התלתלים קטורית על ישרתל בשבוחי כפ"י עליך עד עברי וגרים ר"ת ל' ואתן שתהה רשות לתהבלים להבל. בי תתף למד שתערך מרא"ה לכ"ף. השלום שיהיה לו שלום

ל

שתו של הקב"ה כ"ף השלום בסוד ופרום שלימו סכ"ת "שלו"תך ובסוד ושכות' כפ"י עליך עד יברי כ"ף הזכו' כ"ף הנתיים כ"ף שהוא תקור לכל כברם' נכוד י"ל"ד שבולה תל"ה כתנין כ"ף

תל"י ר"ת קוון נגד י"ד ברכות שיש ם תיכ"ף הכ"ל"ם והקורן קרי"ם נגד ס"ף ברכות שיעלים הם שם כל שלו"ם הנגלים בהלו י"ד ברכות ותלוים בהם ומתגלים תכה

ולא יוזק מהמקטרגים והמתהבלים ומשני זה התתרגם ותנן בתתר' ר"ל בשעותי תענן תלך כי תין בלום וזה כ"ף השלום שהוא השם הגדול וקדוש הוא העיקר והמקור שתתיו תסתעפים כל תברי הברכות שהם הי"ד תיבות של ברכת כהנים כי תלת של ש"ום הוא שתו של יהוד ב"ה נשוד היחוד יהוד בתהבלי שבולה כתנין ב"לום בסוד ופרום עליני סכת שלומך כמבואר בהגהה הסמוכה ובתרג"ל

הג"ה

כל שלמה כתתורה בשיר השירי' קדם תלך שהשלום שלו וכתו שתכ"ף היד כנשתי יגתו ויסתעפו ויתברדו התנבעות והתנבריס והכף שרשן ותקורן כמו שנף הלילן שהוא שורש לשניעו התסתעפים משתו כתו כן תכ"ף השלום שהוא השם הגדול ב"ה יגתו ויסתעפו כל תברי הברכות וזהו שתר"ז תין לך כלי שתחזיק ברכתו של הקב"ה תלת שלום ושתני זה יגתו כל תברי הברכות תכ"ף השלום ב"ה ושתני זה נקרת עבודת הכהנים כשעוליס לדוכן נשיאות כשיס כי הכף של כהן הוא תקור השם גדול והגודת והקדוש שהוא העיקר והתקור כי תין לך כלי בכל התברים שיוכל לקבל התקו' ב"ה וגדוך שתו רק הכ"ף שהוא כ"ף השלום שתתו יגתו כל הברכות נתנת תתה לתד כי כ"ף השלום יש לו תקום בכנו של כהן ולהביך העניין כדי שיהת תנייר בשביך וביו עיניך תנייר היד עם כף השלום כזה

ל

שבך' של תד"י קבלה פעמים ברכות של שלוש מן הה' של
יד"ו שהרי ה' פעמים ד' הם עשרים הרי לך עם עשרה ברכות
הרחשומים שלושים ברכות של שלוש הכ' של תהלה מן ך'
של יד"ו ו' פעמים יותר ממספרם נמצא שהכ' של תד"י קבלה
שלם תלות ברכות מן ו' של יד"ו שהרי ו' פעמים כ' עולה שלם
תלות הרי לך עם השלושים ברכות שלם תלות ושלושים ה' של תד"י
תתמלא מן ך' לתחלונה של יד"ו כ' פעמים יותר ממספרה נמצא שהי'
של תדי"י קבלה כ' ברכות של שלוש מן ה' לתחלונה של יד"ו ה' פעמים
י' הוא כ' הרי לך עם שלם תלות ושלושים הרחשומים שלם
תלות ושתוים כמנין שלו"ם עם ד' תוספות שהם כלם ברכות
שלו"ם הנשפעים לעולמות התחתונים מסוד הכ"ף יד"ו ב"ה
כשי"דוד בסוד היחוד בסוד סוכה עם תד"י תבל תם תינח ת"ו
בסוד היחוד כמו שתה שלחנו בשוותיו הרביע בגלות שהלטורות
נשברו ונתקלקלו כאשר נגזר סוד הענין בם"ד ותינח מכוונו' זה
בעוד זה נקרא בע"ה סוכה טובלת וזהו הסוד שהיו מתפללים
בגלות הוא יקים לנו סוכת דוד הנופלת שיחזור לנקיים הסו"כה
הטעלת להשפיע בלכת של"ם לגאול לותנו ע"י משיח בן דוד ויבנה
בית מקדשינו ובית תפארתינו בסוד סוכת של"ם שבילבנו מהו
ומקדם וזהו הסוד שהיו מתפללים ופרום עליו סוכת שלומך ר"ל
שיפרוס יד"ו של תד"י בסוד הסוכה כי כשיש פרישת הסוכה
כלשיראלנו יד"ו בסוד היחוד פרוס למטלה מד"י לתין סכך המסכך
תז ים לנו ברכת שלוש ותם לתו תין שלוש ח"ו ומזה יוכל המתי'
להשכיל גדול כח כ"ף השלוש ב"ה ולא לחנם תר"ל תין לך
גלי שתחזיק ברכתו של הכ"ה תלת שלוש שנאתר ה' עוז לעמו
יתן ה' יברך את עמו בשלוש שהם ש"ס ליערות של שלוש היולדים

מכף של שלו"ם בסוד הסוכה : ע"כ הג"ה : התור נוגה

וזה גם כן סוד שם בן ד' שעולה כ"ו כי חות כ"ף בתלותה
עולה מ"הה ר"ת בתלותו עולה י"ג כתנין תח"ד והרמז בזה כי
בכל מיוחד ומקושר בכ"ף הקדוש והטהור ובכל תלוי בה וזהו שאתר
בספוק כ"ף תח"ת עש"ים ז"הב תנ"ה קט"רת ר"ל הכ"ף
התחת שהוא הק"כ שבכל מיוחד בו ברית כל שלותות במספר
עשרה וכלם תלוים בעשרה עשר ספירות עשרה מאמרות עשר
דברות עשר כפלות בשולם הבריאה כאשר יתבאר ענייני בעשרים
הבתים עשר כתות מלאכים בשולם יצירה עשר גלגלים בשולם עשיה
כאשר יתבאר כל זה בביאור רחב בעשרים הבתים בם"ד עד שתמצא
תשובו בתדם שהוא הנברא האחרון עשר תבשות ידים ורגלים וכל
העולמות כלם מלאים מעשרה כאשר יתבאר סוד הענין בעשרים
הבתים בם"ד וזהו שאתר הפסוק מלאה ר"ל כל העולמות כלם
מלאים בחשבון עשרה וכלם מקושרים ותלוים בכ"ף יד הפארתו
של הקב"ה שהוא ברית כלם וכלם ניזונים ממנו וקיימים בהפארתו
כמו שאתר דוד המלך ע"ה תת"ה הו"ה ס' לבדך תת"ה עש"ית
תת "הם"יים שת"י השת"ים וכל לשתם הת"דן וכ"ל תש"ר על"יה
היים וכ"ל תש"ר בה"ם וח"תה מחיה ח"ת כ"לם • הנה סיים על
כלל הבריאה בכלל ואתה מחיה ת"ת כלם בלשון הווה ובימי מחיה
כי בכל עת ובכל רגע הוא מחניח ומשניע ומחיה בהשפעתו ואלו
יפסיק ח"ו קשור ההשתה מהם לפי' רגע אחד כלם יאבדו כרגע
וזהו שרמז תלמה קט"רת לתין קשירה כי התרגום מתרג' על נתן
קשירה קטורה לרמז כי תמיד הם קשורים בכ"ף הפארתו
יתברך

ועתה בני ידיל נפשי אחרי שהריתיך למדרינה זו להבין זאת
הכ"ף שפירשנו בוא שתה ברוך ה' והבן שלמך לקרות
אלקיך בשה חוכך ושתש פקח עיני שכלך ושתה כי תשכילך ותאיר
עיני שלבך בסוד הכ"ף יותר עתוק מזה כי לזכותך בחתי להאיר
נשמתך בתור תלקוח חיים לתבין תשכיל ותעליה בכל מעשה ידך תשל
תעשה בשולם הזה ובשולם הבא בשתדש קדושת ידים עד היכן תגיעת
קדושתן וסוד נשיאת כפים כמה כתן גדולתן בשתתכוון בהם
מובטחני בך כי השכינה תשרה ותאיר של רחבך והברכות ברכות
כהנים שילתו מפיך תוכן תוזרות ריקם תשרי להכנים התברכים
בכוונה זו כי כל התברך תתברך ותשרי העם התברכים שתכוונים
לכוונה זו וידעתי נתתה בשתבין סוד זה תגל נפשך וישתת לבך
תתך ותובטחני בך כי תברכני נפשך בתשפן שגם חלקי יהיה בברכותיך •

תחת שהעליתיך לתדרינה הגדולה הקדושה והטהורה כזו •

והוא זה יהוד התנרים שבתגבשות שבעתי ידים ימין וכשתאל
הם שתוגה ועשרים תברים כתנין כ"ת שהם כתו של
תדם שעל ידן עושה כל נרכיו ותותיות שם בן ד' יד"ו ברוך הוא גם

יוד ואו דלת | הא אלף | ואו אלף ואו | הא אלף

הרי לך שתוגה ועשריה תותיות כמנין כ"ת שהם תורות תתעלות
תבלשות התקור שם יד"ו ברוך הוא תברי התבשותיו וקח כפ"ו
פושלים תכ"ף הקדוש יד"ו ברוך הוא וזהו הסוד וע"תה יג"ל
כ"ת כ"ת תד"י כת"ר דב"ת לת"תר ר"ל כ"ת בתשרית בתם שער
קטן עשרה והרתו זה בשבת תידוש כשיראל תוטלים ותתדות
וגזירות תטוות בשולם והדין תתוהה ופרעניות בתים לשולם תז
כביכול תע וחלום פתו כעניו טוב ילדך תעי ות"ם כ"ת חל תחולך
ר"ל ות"ם כת"ת תל שחלך ועיך וברתך ותן כביכול כתו תקטן שנתו
בתספר קטן ותיו תתגלה רק בעשר תורות כי תן לתבט כתו
לכיכול תעשר שהוא יד"ו בתלוי תותיותיו עשר כזה יו"ד ה"א ות"ו
כ"ת וכל תות ותות תלו ד' תותיות יד"ו תורים על כת עשר כאשר
יתבאר בעשרים הבתים תאר על כן תשינו בהתחבון כתו תין לתבטא
תכת עשר ובשבת שלוש וברכה שבעתי רחמים תתגלה תתגדל בשם
ותתעלת שוד בתלוי דמלות ויעלו תותיותיו לתנין שתוגה ועשריה
תותיות כתנין כ"ת בתספר הגדול שתו כתו יתברך ויתעלה תתגדל
ותה שהיה תקושם תתיר נבח הקטן שהוא תספר עשר תורות תנין
כ"ת בושם קטן תתיר שתה בשבת שלוש כ"כת הגדול בתספר שתוגה
ועשריה תורות שהוא תנין כ"ת בתספר הגדול בסוד כ"ף הזכות וכ"ף
כרחתים כדישראל לתעלה כתו הגדול ברוך הו' ותפני זה בתטת
התרגלים שהיתה תדת הדין תתוהה על ישראל כשנין שנאתר שם
תבלתי יכולת ה' תם כת"ם בנקבה שלת היה כתו תתיר רק בכח הקטן
שהוא תספר עשר תורות התפלל תשה רביט ע"ה ותתה יגדל נא כת
ס"ר"ל שיתגדל כתו בכח"ו הגדול שהוא שתוגה ועשריה תורות ויתעלת
ה"כת הקטן שהוא בעשר תורות בחטת התרגלים ותתלת בתלו'דתלות
להגדיל כתו בכח תספר כ"ת תותיותיו שהם שתוגה ועשריה תורות
וזהו הסוד שתחזיק בפסוק ותתה יג"ל כ"ת ת"ת'כ' שהם כ"ת
תורתיו, ועל זה הכח הגדול פי' רש"י ז"ל תתב"ל הד"ת הת"לה
תלתר שתתר הקב"ה י' הדברות בדבור תחד תה שתי תספר נתתם

בג"כה

נתר כן וזה ס"כת בגדול נגרת
העולם וזה סיד תשתו' ואל תשתלוני שהרי בפסוק נתתר
ג'ר'ת'ת'ל'ק'י'ס' ג'ר'ת'ת'ל'ק'י'ס' כת תדני שהוא שם תדשת תת
ת'ת' ה'ש'ת'י'ס' ו'ת'ת שם יד"ו זה תיה שתלה כי שם
ה'ת'ן' שהם כ"ת תתיות יד"ו תיו תתגלה תלת ע"י פי"כלו
כתנין

ס"ט ולו שפות תהי"ו ומפני זה
תקן קריאתו בכתיבתו כי כתיבתו
יד"ו וקריאתו תהי"ו שהורות כי
יד"ו ברוך הוא מושל בכל
העולמות ע"י תהיו ויהיו מתגלה
תלת ע"י תהי והרמז לזה כ"ס
מפני כ"ל בשר ו"ה בהי"כל
קל"ו רגה לומר כ"ם בתעריה
תהי"ו ובהיות שתמצלת תהי"ו
הוא מתגלה בעולמות בהודותו
ותשבחותו ומתצלתו תמר הם מפני
כל בשר ר"ל מפני מתני תהי"ו
הארתו בתלת הם תירתו תהדו
כל בשר כי תני תהי"ו מתגלה
בשלמות במתצלה ותלכות
ותהדות וכדי להורות שעיקר
כפשוטה והמתצלה הוא תכת
שם יד"ו רק שליט מתגלה
בפשוטתו תלת ע"י תהי"ו כתרם
שהיו מגלה עצמו רק בלבושו
ובלבושו הוא מתרחה לתחריס
מפני זה תמר וה' בהיכל קדשו
כיכל בתעטיית תהי"ו ר"ל וה'
שהוא שם יד"ו הוא תמיך בהיכלו
וכל פשולתו ומתצלתו ע"י היכלו
שהוא תהי"ו וזהו הטעם שתשיר
לזכרו ולקרותו ככתיבתו יד"ו
רק קריאתו תמיד בהיכלו שהוא
תהי"ו ושוד הענין ושפט הענין
לתה תיהו מתגלה תלת ע"י היכלו
יתבאר בפשריס הבתים נם"ל ׃

ע"כ הגה"ה

ודק תה שתמרנו מענין תוספות כח והגברת תורן הוא לענין התגלות
כחו ברוך הוא והודות הטעם שתצטיין בשלמות
בניהה ובשולמות יצירה ובשולמות עשייה שיתבארו עניינם בפשריס
הנאים בסייעתא דשמייא כי בתלו עולמות יתגלה כחו בתוספות
וגרעון הכל לפי מצבה התחתיונים לכל בעלותו ב"ה כחו ולו כלחו
עתה וכחו עתה ככחו לו בלי שלו וגרעון ותוספות ח"ו וזהו סוד
הקדים שתומר החזן יתג"ל ויתקדש שמיה רבה שתהוה הטעם הגדול
נכחו הגדול שהם כ"ת תורותיו בשולם שברא ברצונו וזה שתמר
בעלמא דברא כרשותיה כי טם ברך להתגדל ולהתגבר כחו ותורו
נדי להטצייב מטוטו לשולמות שברא כי לטצמו אין ברך להתגדל
ולהתגבר כלו כי הוא לא יחסר ולא יעדיף לכל השולמות שתייחסם
וקיומתם תלויים נכח שטצ ותתה תהיה תת
תורותיו בשוד ותתה תהיה תת
כלם הם הנראים לו שיתגלה
להן ויתרחה להן בהגברת כח
שטצו ׃ והן ענין תארתו כשיראל
עושים רצונו של מקום מוסיפין
גבורה למעלה אין עניינו
שתוספין גבורה בעצמותו ברוך
הוא לכל עניינו הוא שתוספין
התרות כח גבורתיו לעולמות שתתחזקים שנרא"ה וזהו סוד
תת"ן שעולה בחסבר קטן עשר וסוד י"ה"ו ש"ת"י"ה ר"ב"ת"
ת"ב"ר"ך ל"ע"ל"ם ל"ע"ל"מ"י"ם ל"ע"ל"מ"י"ת שהם כ"ת תורותיו בח"ו
הגדול כ"ה ור"ל כי תחר שתתגלל כתון יתגדל ויתקדש שמיה רבה
שפירושו ומתצלתו הוא שם הקדוש יוד בעשר תורותיו שהוא יוד
בתלתו נכ"ת בקטן כזה י"ו"ד כ"ת ו"ת"ו"ר כ"ת יתגדל
ויתקדש שמיה רבה ר"ל יתגדל ויגביר שמו הגדול שהוא כתו הגדול
בתוספות תלו שמ"ו ועשריס תורותיו כ"ת תורותיו כתון כח"ו הגדול
עומי הקהל תחרין תתן ר"ל של תלו הרחטון שתמר החזן הם' הקדוש
שהוא י' תורותיו כזה י"ו"ד כ"ת ו"ת"ו"ר כ"ת כם מקיימין זה
מתיוד ותקוי כשהוא בתחרס תת"ן כי תלת תתן בתספר קטן עשר
ועל שתתגלל החזן שיתגדל ויגביר כחו בתוספות שנרא"ה

נשלם

כתון כ"ת הגדול וזהו כסוד
שרתז עליו ר' יצחק לת היה נרך
להתזי' תת התורה תלת מתחדש
הזה לכם וכו' ותתי עשם פתח
בברתשית תשוש כ"ת תעשיו הגיד
לעמו ר"ל כי בפסוק רתשון
ברתשית ברא ונתר הגיד ונולה
הקב"ה - כחו ותעשיו יחד
תעשיו כתשתשות הפסוק
בפשוטו ברתשית ברא תלקים תת
השמים ותת הארץ ובכלל שמים
ותרץ נכללו כל תעשיו וכחו נרתו בו
ברתו שהם כ"ת תורותיו כ"ת
תורות כתון כ"ת בתספר הגדול
כדפירשנו ותל יקשה עליו תתה
שפירשו לתשלה כי הקב"ה
בעצמיותו ובשלימותו הבלתי סוף
ובלתי תכלית נכחו ובתקצו
יעיזול לת יוסף ולת יערב כתו
תספר ט' וכן תתריט ג"כ שלת
יוסף על עשרה ולת יפחת
תעשרה ותם כן תיך חזרו תוך
כדי דבור לותר שכחו תתבר
כתלו ת"ו תשתנה להוסיף
שלימות של שלימותו בתוספות
כחו זה היה קושיית כי שלימות
ב"ה הבלתי סוף ובלתי תכלית
על שלימותו יעתוד בשכון
ושתחה כוד והדר ותדוה בתקומו
בלי תוספות וגרעון כלל ח"ו
ובכחו הגדול לו ברוך הוא כחו
עתה בלי שהו וגרעון ח"ו תך

כג"ה

וגם השכל תכריח ותוכיח כי
לעלתו תין ברך להתגדל ולהתגבר
כי תיך יגביר עלתו על עלתו תו
תיך יגדיל עלתו על עלתו שהרי
הוא שכל פשוט ואינו תורכב
מפני עלתייש חלולה ותם וקל
להבין ׃ ע"כ הגה"ה

התרות כח גבורתיו לעולמות שתתחזקים שנרא"ה וזהו סוד
תת"ן שעולה בחסבר קטן עשר וסוד י"ה"ו ש"ת"י"ה ר"ב"ת"
ת"ב"ר"ך ל"ע"ל"ם ל"ע"ל"מ"י"ם ל"ע"ל"מ"י"ת שהם כ"ת תורותיו בח"ו
הגדול כ"ה ור"ל כי תחר שתתגלל כתון יתגדל ויתקדש שמיה רבה
שפירושו ומתצלתו הוא שם הקדוש יוד בעשר תורותיו שהוא יוד
בתלתו נכ"ת בקטן כזה י"ו"ד כ"ת ו"ת"ו"ר כ"ת יתגדל
ויתקדש שמיה רבה ר"ל יתגדל ויגביר שמו הגדול שהוא כתו הגדול
בתוספות תלו שמ"ו ועשריס תורותיו כ"ת תורותיו כתון כח"ו הגדול
עומי הקהל תחרין תתן ר"ל של תלו הרחטון שתמר החזן הם' הקדוש
שהוא י' תורותיו כזה י"ו"ד כ"ת ו"ת"ו"ר כ"ת כם מקיימין זה
מתיוד ותקוי כשהוא בתחרס תת"ן כי תלת תתן בתספר קטן עשר
ועל שתתגלל החזן שיתגדל ויגביר כחו בתוספות שנרא"ה

ועשה בני המדת לבבי ותשוקת נפשי עשה תוכיך כתפרכסת
לקבל ולשתוע סתרי תורה וסודות גנזי חוכמת מסתרי
גטוזיה וסודותיה של תורת תלקינו ב"ה ׃

והנה תדע בשעה שהכהנים שוטים לברכן הוא את רטן ותהבת
חסד והגברת כח הרחמי' בטרמו בברכה שתברכו
הכהנים שזה נוסחה ברוך תתה י"י תלהינו תלך השולם תשר קדשנו
בקדושתו של תהרן וצונו לברך תת עמו ישרתל באהבה ר"ל הקב"ה
ציה תותנו לברך תת עמו ישרתל באהבה בשעה שהיה באהבה והנה
ורת רטן והגברת כח הרחמים יוד ברוך הוא כתשר יתבתר בשמוך
והנה להתיר עיכוך בצדו תוכרת של תורה שד היכן תגעת גודל כחה
של תהבה נריכין להמתט לשורוך קודם כל דבר בשני קושיית בשטת
הברכה קשיית תחת מה בשהבה ברכה זו שתברכים הכהנים תשר
קדשנו בקדושתו של תהרן ונתה תינם תברכים תשר קדשנו בתלותיו
וצונו לברך תת עמו ישרתל באהבה כתו שהוא הסדר בשאר ברכות
ובתמת ריתוי לדעת תהו עניין קדושתו של תהרן ותהו עניין יתום
קדושתו תלל הברכה ׃ קושית ב' שלם כדברינו כן הוא כתו שפירשנו
שתלת בתהבה הנזכר בסוס נוסח הברכה תורה של שעת תהבה ועת
רטן היה להם לברך תת עמו ישרתל בשעת תהבה שזה כלשון יותר
תדויק ותבורר להורות של עת רטן ושעת תהבה ולתתן זה לריך
שתדע כי קדושתו של תהרן הוא ספירת תסד כי תספירת תסד
נתקדש תהרן לכהן כי ספירת תסד הוא הכהן והרתם לשטת ספירות
יתי הבנין שיתבארו עניינם בפשריס הבתים נם"ל כשתתר בכתוב
עילם תסד יבנה כי תחילת בנייו של עולם הוא בתסד כי תלד תדת
תסדו של הקב"ה נבנה ונגברת בעולם ותתדת תסדו ברוך הוא תלת
תור ושפע הברכה לכל השולמות כשנין ותסד תל כל היום וכשנין
תסדי ה' כי לת תתטו כי לת כלו רהמיו כי תחסד תל שהוא בהכן
יתברכו בשעת ימים ימי הבנין נבה' נגברת השולם שעת ימי ברתשים
ותהרן בהכן הוא תרכבה לתסדי ה' ברוך הוא שהוא תקבל שפע
בברכה תחסדי ה' ותשפיע הברכה לכל ישרתל כי בהכן שלתעה הוא
דוגמת לכהן של תעלה ב"ה וקדושתו של תהרן הוא תקדושת בהכן
של תעלה כי הוא תרכבה לכהן של תעלה כתשר יתבתר סוד טניין
תרכבה בעשריס הבתים נם"ל ותפני כן בהכנים שהם זרע תהרן
הקודש תברכים תת קדשנו בקדושתו של תהרן בירושה להיות תרכבה
לתחד לקבל בשפע הקדש וכברכה תהסד של תעלה ברוך הוא
בתתן שהסד תל עליון יעשה פשולת הסד על ידן ותפני כן חסדי
ה' ורחמי ה' סורה ורוכב על תברי תנגשה הן כתוכב של כתרכבה

כתשר

כלומר ותבאר והוא שמברכין תמיד קדשנו בקדושתו של אהרן רומז לומר כי הם מקודשים בקדושה זו בירושה מאהרן לברך את עמו ישראל ר"ל כי כמו שאהרן היה מברכם לחסד שהשי"ת היה מפיע הברכה על ידי אהרן לישראל בסיד ועל אהרן את ידיו וה' משפיע הברכה ויברכם כן הם מברכים לחסד שהשי"ת מפיע הברכה על ידיהם לישראל ואם תרצה לדעת מי הוא המברך כפוך תלת לב"ך ותמצא רב"ב כי הכוכב והשורה של ידיהן הוא המברך כלומר נכתר בסתוך ומפני זה סיום ותיקון הברכה היא בהנשא כי הנה שפירושו ומשמעותיה הוא על שעת תהנה ורנון יש בו עוד משמעות יותר פנימי מזה להורות הרזה ניחוה ומבוררת על הגבורת שבף הכוכב והחמים והתייחדות והתקשרות לחבת הסם יהוד מדת הרחמים בתכרי תנבעות ידי הכהנים וכל כך להלבה היא חזקה ועצומה עד שהסם יהוד כ"ף הזכות והרחמים מתאחד ומתקשר מתם בידי הכהנים בדבוק וקשור בכל תכרי תנבעותיהן ובפיות ידיהם כאלו הכהנים הם עצמן עשם הסם יהוד בעצמו כביכול ובאלו כל עוב ה' בידם כביכול וכל זה נרמז בתלת להב"ה כילד תהב"ה כתיב עלה כתוב על תא"ל כדי לרמז כי התחלות תקשר בתהבה והתהבה תקשרת בתחלות וזה נרמה לעינים כי הסוגים בורחים ותתרחקים זה מזה בתכלית כריחוק תקצה תל קצה כי עצם הבנלה תבדל ריחוק ופירוד והתוהבים זה תת זה תתקרבים זה לזה ותתייחדים ותתקשרים זה עם זה בתכלית הייחוד והקרב כאלו הם עשם תחד כי עצם הבלה היא קרוב ויהוד והקשר תשר על זה נרמז תב"ב תי"ב שהוא כתוב תחד שהתי"הוד תקושרת בתה"בה ובתחבין זה בוד ותתיחד שר תוחות סביות של תה"בה שהם תיניות נוב"ן כיוה שולה י"ו ע"ב כמה שילה י"ו יהוד ש"ר קטן כתיב עלה י"ו וזהו הסיד עשתו ורמו כי ע"ב יהוד רומה ליותר עשתו ורמו בתוך הסבל כי הע"ב הגדול שהוא הגבורת כת"הגדול כ"ף הרחמים והחסד שפירשנו הוא היות עשתו יהוד שעולה במספ' קטן ע"ב הרי לך בלה בה ויהו"ד והקש"ר והסם יהוד בעו"בו שהוא הגבורת בת"כ"ף הרחמי' כלם נרמזו בתלת תה"בה ומשני זה הסוד הכלול בתל' תה"ב הכ"ף תכרי ונוטו לפרך את עמו ישראל בתהב"ה ר"ל תוחמו ניוה ונוידיו בתנה הנרך הנרמות בתלת תה"בה כתוב ונברך בה ר"ל עם תה"ב את עמי ישראל כתוב הכהני' שעליהם הם עשם עם יהוד בעוב"ו בתלת תה"בה תעני שתי זרועי' ושגבורת כ"ף רחמי יהוד בעוב"ו בתלת תה"בה תעני שתי זרועי'

פנים

לה תמנה חלה זכב עהור ובן זכב עהור לזכב עהור תן הפרש וכלם עלמות תחד זכב עהור ותן הפרש וחלוק ביניהם בענין עלמותם רק שכל נפש ונפש הקריב קרבנו בינתו והימים מחלקין ביניהם כמו כן בשנים עשר נרוף ירוד התרשים מחלקים שפוטלים בכל חדש נרוף בפני עלמו כיולא מתקור יוד וכן בשנים עשר שבטי יעקב הנעשים מחלקים שפעולות הנפתה על ידי נופה שתנופה זה והפסוק מדבר לתנופה ומרמז לתפלה כי כל הפרשה מרמז על קדושת התפילות ב"ה ועל יעקב ובניו שהחלו מהן וזה שתחר מל"ה קע"ת ופירש רש"י ז"ל גמטריה של ק'ע'ר'ת תר"ג וכלכל שתחליף ק' בד' בתותות ת"ת ב"ם ג"ר"ק וריתו בזה כמו שהספירות הקדושות מלויים מתריג תורות כמו שביארנו בפסוק זה שם י' לעלם וזה זכ"ר כתו כן הנפתות הקדושות של ישרחל מלויים תריג וכלולים מתריג כמו שביארנו בענין כ"פ'ר'ח ורמז נפ"ת עם"ר עשרה עשרה וכמו רמה לומר כמו שהספירות המרומזים ב"ף הקדוש יד"ו הכולל כל הספירות כתפר נבה"ד הם עשרה כתו כן ישרחל במספר קטן עשרה ומפני זה דייק הפסוק לנפול ולומר עשרה עשרה וכמו כן נפתתן של ישרחל שהם ג' מדרגות נ"ע"ם ר'ו'ח נ'ם'ה' הם עשר תותיות להורות כי קס תחלות מספר ספירות כדפירשנו וכמו שישרחל במספר קטן עשרה כמו כן הקב"ה שהוא כל"ף כדפירשנו עולה בת"ק עשרה וכתו שהקב"ה בתחדות הגמור בתו כן ספירותיו שהם שתותיו ב"ה שתו בתחדות הגמור שנפתר סוד תחדותן בעשרים הבתים בם"ד וכמו שהספירות תחדות גמור כתו כן נפתתן של ישרחל תחדות גמור וזהו סוד כל הנפש הכתה לבית יעקב מצריתה שבעים ולת תמר כל הנפשות כיתו שתמר בעבור תת כל נפשות ביתו וזהו הסוד כל ישרחל ערבים זה בזה כי כלם נפתה תחד כתפר יתפתר סוד סוד הענין בעשרים הבתים וזהו סוד מה שתקנו מתקני התפלות תתה תחד ותתך תחד ומי כמוך ישרחל גוי תחד להורות כי הקב"ה וספירותיו ב"ה ונפתתן של ישרחל כלם בשקל הקדש בשקל התחדות שוה בשוה נשקלו וזהו שרמזו הפסוק פע"רה עש"רה כל"ף הם ק"ל הק"ם רמה לומר שישרחל בת"ק הם עשרה הספירות הם עשרה כל"ף שתו של הקב"ה בת"ק עשרה כלם בשקל תחד נשקלו ר"ל כלם בקדושה תחת כלה בשקל תחדות הגמור נשקלו כיתר יתפתרו ענין תהדותם בעשרים הבתים נם"ד ועל זה רמזו גם כן מתקני תפילות מתה בסיומו ברכת תהבה רבה ברוך תתה י"י הבוחר בעמו ישרחל בתהבה ר"ל תהבה כתה עולה תחד ור"ל הקב"ה בתר בישרחל ותהב להתם מכני שהם בתחדות עמו הייט הבוחר בעמו ישרחל בתהבה וישרחל בהרו בהקב"ה מפני שהוא בתחדות עמם והייט שתומרים תלף שז"כרו יהודים עתו תומרים תחריו עמך ישרחל י"י תלקיט י"י תחד רמה לומר י"י שהוא תלקינו הוא תחד עמנו ועל זה הסוד רמזו גם כן ז"ל בתסכת ברכות תפילין דתתרי עלמין מה כתיב בבו ומי כעמך ישרחל גוי תהד בתרן ליה רב נחמן בר יצחק ומי מסתבח קב"ה בשבחייהו דישרחל תמר ליה תין דכתיב ה' התמרת היום וה' התמירך היום תמר לבו הקב"ה לישרחל תתם עשיתוני תעיבה תחת בשולם לף תני העבה תתכם תעיבה תחת בשולם תתם עשיתוני תעיבה תחת בשולם דכתיב ותמי ישרחל ה' תלקיט ה' תחד ר"ל מישרחל מעידין על תחדותו שתם לף תני תת שבה תתכם תעיבה תחת בשולם דכתיב ומי כעמך ישרחל גוי תחד בתרן רמה לומר שהקב"ה מעיד על התחדותם של ישרחל עתו ומפני כן הוא תניה זה העדיים בתפילין ב"ה מקושרים ברחשו ומייחדים עתו כתו להורות כי כתו בתפילין ב"ה מקושרים ברחשו ומייחדים עתו כתו כן ישרחל מיוחדים עתו ומפני זה דקדק לרמז סוד זה בלשון תעיבה בתתרם תתם עשיתוני תעיבה כו' שים לדייק למה תתרו לשון תעיבה שפירושו תבה ותהבה ושבח וכי מה ענין תעיבה ללשון הבה ותהבה ושבח כי היה לו לומר תתם עשיתוני תבה תחת או תהבה תחת בשולם תו שבח תחד בשולם תבל לשון תעיבה תינו לת לשון תהבה ולת לשון שבח תלת שרמז לרמז לט סוד עתמו של ענין למה בתת הקב"ה מתייחס ביחודן של ישרחל עתו וישרחל מתייחסין ביחודו של הקב"ה מתהם ורמז עשם הענין במלת תעיבה תעיבה הוא מלשון מהועב מכל עד שהוא מיוחד שהות לשון תעיבה והוא יהוע כי הנחלק והנהנה מתועבים תעלמות הקב"ה חלק חלוקה כדפירשנו לתשלה ולהיות ישרחל תועבים תעלמות הקב"ה חלק חלוקה כדפירשנו לתשלה תפני כן הוא מתייחס יחודן עתו וכם מתייחסים יהודו עתם ב' והנה פלה הכל כהוגן בידינו ונתייסבו הקושיות שבפרשת נשא של תכונם וכלם והשפיקות עוד תינם:

עך תך נריכין לתנתו להתיר עיני שכלך עוד בדבר תחר פרטי טנין לדרגם פלנו והוא זה כי תחר שתנתו תתרים שהספירות הם עשרה והם תחד שעתותו של הק"ב הם הם עשרה לך תתה לומר שהם תחד ומכ"ש שלת יתכן לומר עליהם שהם עתותו של הק"ב והעתם כי המספר הוא תלד תנקת הנתמים והנספרים כמו דבר נפתי שים בו שטי וחלוק כיתבר יתבר והק"ב תין בו לת שטי ולת חלוק ולת פירוד רק תזהות פשוט ות"כ לך יתכן לומר עליו עשר ספירות שהם עשר כחות מחולקות שהתילות כלול מהם הפועלים בשלם כל מיני פעולות כילנו הם ח"ו עשר תלויה וחם . וגשיב ונתרץ לזה כי הגם שתנתו תומרים שהם עשר כחות פעולים כל זתי פעולות בשלם עם כל זה הם תחדות . נמור כי תלו עשר ספירות תין עניינם שיהיה לכל ספירה וספירה כח . ופעולה פפני עלמה על שתומר לספירה זו יש לה כח לפעול רחמים ולת לה כח לפעול דין ולת לספירה זו יש לה כח לפעול דין ולת רחמים וכן כלם על שתדין רחמים מזה שהם עשר כחות מחולקת ח"ו תין הענין כן תבל הענין הוא כי לכל ספירה וספירה אתלו י' ספירות יש לה תותה כח בעלמה שיש לכל י' ספירות וכתו כלכל י' ספירות יש להם כח לפעול דבר והיפוכי הסד דין ורחמים בכל תתי פעולות בשלם כתו כן לכל ספירה וספירה בפני עלמה תחלו י' ספירות יש לה כח כנגד כל תתי פעולות בשלם דבר והיפוכו בשוה הסד דין ורחמים עד שלת תוכל לומר מה שבספירה זו תינם בספירה זו תלת מה שבזו יש בזו ותק שבזו יש בזו בתענן שלתו י' ספירות שבכל תחת כלולה תכל עשר כחות כיתן כלם מתה כיתן בשוה כל תחת כלולה תן י' ותלו תתה כחות תינם תלת עשר ספירות כתו שתתה רותה בתלו עשר שעליה שהם שוים ודומים. זה לזה שלתו עשר הם תחדות . נמור שהרי תן הכדל ומני וחלוק ביניהם שהרי תותו כח בעלמו יש בספירה זו יש בספירה זו ותה שבספירה זו יש בספירה זו כתו שתתה רותה בתלו עשר שעליה שהם שוים ודומים. זה לזה שלתו עשר הם תחדות . נמור שהרי תן הכדל ומני וחלוק ביניהם שהרי תותו כח בעלמו יש בספירה זו יש בספירה זו ותה שבספירה זו יש בספירה זו כתו שתתה רותה בתלו עשר עגוים שהם שוים ודומים בעניינם וחזותן. ותרתיתן ולת בתקום הגשמי ונתחלקם שהם מנוירים בתקום נשתי שהות נוף הנייר הכתוב ומנגל תותן ומחנק תותן לעשר שעליה ובו לקהים במחשבה נורית בכליית תופשטות תנוף הנייר ותקום הנייר הייתי תומר שהם לוהת ר"ל שעול תחד ולבית שהספירות תינם נתוגים בתקום גשמי ותן שום

דו"ם דה"ה

הקום תקופם ותנביעם ותחלקים ותן שום תקום תנדיל ותפשק ניהם כי הם לתרות כחות שכלית פשוטית נשם ותתקרי נשם . תוכל לחלק ביניהם נשום שהם נשם דבר ת"כ הם תחד תחדות גמור שהרי הלו עשר בשנתן הם זה ולת תובל נחלק ביניהם לומר שהם יותר מתחד שהרי הם ת"כ תין הבדל ביניהם תם כן הם תחד וזהו שתרתו לנו גם כן הנושע שלנו עשרה עשרה הבה ר"ל שכ"ף יהוד שהות בנתיעריה תפ"ה שהרתו בו על תתה כחות שהם עלתותו של הק"ב לת העשה זה לחשוב שהק"ב והספירות הינם כחות אחד ואחד הוא כל זה יתבאר ויובן היעב בשער סוד עשר הוא תחד ואחד הוא עשר . ע"כ הג"הה

קרובים

עשרה עשרה הכ"ף בשיקל הקדש

זה הספוק נדרש על ספר תורת העצים • שתבר הרב ר' אהרן הזקן מגדולי המקובלים ! אשר דבריו כלם בכף מאזני קדש ושקלי קדש נשקלים • ועל כתיבתן ועשוק בו כלולים עשר ספירות קדמות ליהיה יסודלית בו שקולים וכתיכותם ואהות' הם מתדמים • כנן בעיר אחד בנוסח פנים ולמספר קטן כמה נמנים • עשר ספירת יחד משערה חיים עולים • ישראל בתספר קטן בשערה מתרחים ומתגלים • חיים אל תהיו פנימה פולים • כחיים פנים אל פנים להודיעך גודל עטוותנותו של עליון על כל עליונים • כי מתלולות הספירות הנעלמות מכל מחשבו' ורעיוני' כמה מתפעים וניזונים • וב"ר תלקים נשמת האדם נפש רוח נשמה המה מבונים • ויחדו אל רחשו ככל חלקי ופרטי הנכפר המה מותלמים • להודיעך גודל חסדו על כל רמים • ועיקר שרשי הקבלה בספר הזה מרמזם • בכמה מיני מעשים • בנתערובות פרפרות לחכמה נקודת העצים הנעימים • וכל דברי דברי רוח הקודש נביאים נופים נפלאים ונעלמים מסתרי סודות סתרי תורה רזין רזין מעולות נעלמים • גבוהים ורמים אשר נחל"ו ונב"רו ונע"ם מחל מי שולמים • ולו ברוך הוא כתר גלוים ומפרסמים • ולעין השכל הנשתי הנופני מכוסים כמוסים • ונשולים סתומים ומחומים • אשר על כן מלחני נבי הדל בח"לפי בית חבי • חבי חבי רכב ישראל אשר כפרטיו הרכיבים הגדולים החדירים בעלי תריסין • רכבי ישראל אשר קבצם עפר מחחני הק' בשתי ב"ן הק"ם פקי"ח מב"ית לוי מפע"ת הנ"ורון החכמה שבעטל •

ברעותי יקר תשארת גדולת רוממות הספר הנה הג"רת העצ"מים שתורת וקובלת ומחסבת עיקר שרשי קבלה תלמיה בקור ועלב ובמרזות מספר קטן • מעולם כעליון לעולם התחתון והשלום התחתון לעולם העליון ולא פירש • גו בפירוש איש פנין לקרב אל הכלל ערבות וגעיותת הכתת הקבלה שבשוטי עדני נן תלקים והעלחן שלחן גבוה שבנן עדן מקדש ערוכה • לפניו בכתה מיני מעשי הכתת הקבלה ואין לנו בתה לאכול וליהנות מניף דבש תחרי טעם מתיקת נקו"דת עצ"מי קבלה כי כלו שלה • במשעול קצר מספר קטן ונחיבות נעלמות ומסתרות • ידעט המסב"ר ונא ידעט על תיזה הכתה רומז המספר מה תועלת לנו בידיעת התספר וכן חס ידעט על תיזה הכתה רומז המספר ואין לנו ידעט אך יתייסב ענין כחכתה היות אל הכלל בתוכן סיהיה ערבות • ותתיקות הכתה היות מקובל ללב שומעיהם ולמדיהם מה תועלת לנו בידיעת החכתה היות על כן כדי לנחת ידי שניהם רחיתי לבחר ולפרש הספר הקדוש ההוה בשני דרכיה דרכי קלרה ודרך תרוכה בתוכן שדרך קלרה יהיה פירושי קל תפרש רמיות בספר על תיה הוא רומז על תיזה הכתה ועל תיזה סוד הוא רומז ודרך תרוכה יהיה ספר בפני עלמו חב תוארן ועניינו של הספר הוות על כל סוד וסוד תו הכתה עזבר בזרו' ר"ל בפירוש הג"רת העצ"מים לבניות מתמרים בדרך תמרה מהזוהר ותתיקוני הזהר ותספר הילר מעין הסוד ההוא יולתו כפי ענין הנחות לו ולברזו בפירוש הספיק ובפירוש קל לבדן כיד י"י העיבה עליו • בתוכן שגם הבחורים התחילים בציון תפילו לא הורגלו לא בפילוסופית ולא בחכתה הקבל יבינו די לריבה" כי תין בדעתי לספו' ולהספ'הסודק לגלו' הסודו' ארהוים לגלות בתוכן שתכנ'בתו' ולא בשום סכן למדתי מחירי ורבי טוניע קדושת תים התלקים ר' משה קורדיברו ע"ה שהחיר עיניו ונילה לנו פרדם ההכתה נשמתו בגרוך החיים מנוחתו כבוד ובדרכיו ושקבותיו חלך גם אני לגלות הדתי לגלות ולפרש נדברים שרשים ומתוקים ומקובלים לשומעיהם כי לזכותך ולהאיר נשמתך בחור תלקים חייה בתי אתה שחנני ההוגן להם דעת וחלמד לחטע בינה אתה שלמדני ויעקתי חלף דבש אתרי טעם דברי רבותי תנ"כה • ואחר הפריסה על תחיר הזוהר ליחת וליחן נשען הסוד ההוא בסתיקות וקושי' והויות כענין כרות דחכיי ורבת לך בנושת פנים ובירתת הטח ובהנשה כתלמיד היושב לפני רבו כדי לייסב ענין ההכתה ולקרבה אל השכל בתוכן סיהיו הסודות שרשים ותתוקים ומקובלים לשכל הנשמי עד שתלהב הנשתה מהם לעשותה בריה חדשה לכביר גודל • מעלתה וגדולת מעשה יגדיה ב"ה וב"ש ולעשנים לקומי והומר הענת ענין הרכתה תכנר יד הלטון ויט הסופר • לכסביר ענין ההכתה בפה תחד ובהסברה אחת של כן הסכתתי לעשות הגהות בגדו כי מה שתקר ההסברה ולא יוכן הענין לסנת קושייתו ומומרתו יגיד ויחיר ענין ההבהה בגדו כי מה שיהסר זה יתלת זה בתוכן שההכתה תעיה

הג"ה

תחומר • נקרת אחת תים תפני מעלה התיוחד לה היה השכל שהיה כעשה תחת השכל לעשות עליו השכליית להשכיל נתורה ומחנות ובתעשים טובים נסוד וא"ל מי"שך תשוק"תך וכו"ת יתס"ול כ"ך וכיה תזה תיתיו תחת נעלה ליעך תחר תיתיה ומעבדיה עד שגם השכל מתוך הרגלו עמה נערך נס הוה תחרים ותחות טעשים • עד כתן הג"ה

הג"ה

העצמי שהורכב מה'כי כל טעצים לו חבק ותלו לקרב ולדבק בטעצו וכל עורב למיט ותר"ול לת להכס הוכך זרוך תגל כשורב תלת תפני שהות מיט רגה לומר טעצו תשר תלך זה בתדס שהות מורכב בתחרון שבו נתרכבו כל הטעצים הוה תלת מזיחת מחצנת ערתומיות תת תיו והנתיו הנשתיית כתספר הטעצים שהורכב מהם ולהיות שפנשתה שוכנת בגוף ההוה שכן קרוב תיזונך בו נעלתו ונשרו לת תזוו ועיבוף בלכתו בשכבו בקומו בשבתו יושבת שוכבת בחיקו תמיד לת תזוו ולת תמים מתמו תפני זה היה עוזה לבעתיס תחר שלת הגוף והנפגתו כתו מי שים לו שבן" קרוב הרגיל עמו תמיד ותתוך הרגלו כמו לומר תבשיו הרעים תשר על זה תר"ל תוי נרשב"ו תוי לבעיבו כמו כן הנשתה שוכנת בגוף ילומדת גם כן תעשה הגוף שהות חופק ותלות טעשיו שהורכב מהם והות היות היה הרע שבגופו של תדס ותו סיד הפסוק לת יכיה בך תל זר ותר"ל לחזה תל זר שהות בגופו של תדס הוי לומר זו יצר הרע וכן כן הטעשים שהורכב מהם כי כל טעצ הופק ותתוזה לקרב לעבשו וכל טורב למיט ולעשתים יתשורר טעצ זו לחזה שבירה ולעשתים יתשורר טעצ תחרת לחזה שבירה כי כל הטעשים הם נו נשוה ולת יוכל לפעול כל נשת תחת רק בזו תהר זו והות סוד כת התשורר וסוד תשה זוה ותשת תים שוכר שלתה

הג"ה

כחומר • נקרת אחת תים תפני שבשלה התיוחד לה היה השכל שהיה כעשה תחת השכל לעשות עליו השכליית להשכיל נתורה ומחנות ובתעשים טובים נסוד וא"ל מי"שך תשוק"תך וכו"ת יתס"ול כ"ך וכיה תזה תיתיו תחת נעלה ליעך תחר תיתיה ומעבדיה עד שגם השכל מתוך הרגלו עמה נערך נס הוה תחרים ותחות טעשים • עד כתן הג"ה

הג"ה

כחומר תתה רוחה עינך נעצם ד' יסודות שהתם חשקו ותתותו לעצמו לעלות למעלה ליסוד החם שלמעל' ויסוד עפר תשקו ותתותו לרדת לחטה ליסוד העפר כחומר תזה רוחה נעינך כשנת התנן חון לעצמו ע"י תכריח בשור התכריח יפול לתרן שהות עצמו וכן כרוח עצמו לעלות על התים והתים טעצם לרדת לחטה כי כלעצם ים לו חשק לקרב לעצמו וכענין הזה הוה בכל הטעשים •

ע"כ הג"ה

תשל בשלה וח לנו עתה בתירון זה שלת להתריך •

והיה מצורף וחלוכלך ומשכבת זכל עניניהם בלב שומעיה עד
שלא יהיה לו שום שפק ותמיהה בכשתה מעות ומרגוע ושביחה לנפשה
ושגיל ותשתחו כי תכיר גדולת משלחה וגדולת יוצרה וגדולת מעשה
חכמת חלקיו ולכיות שזה הספר תגרת העתידים הוא קנין בכתיבתו
סיני שולה לשני דפיס וגדול ורב ושגוש בחיכותו כי כחיצם שכל תלה
ומלה בפני עלמה רומז לסוד מסודות החכמה על כן בסכמתי
רחפית לחרי ותחלת דברי לסדר הספר כהוא כמות שכוח מתחילה
ועד סופו כאשר סידר מפי המחבר ר' אהרן הזקן הלוי ז"ל ואחר
כך אשמה לו ליוסיף פיסקית בחופן שכל פיסקא בשני עלמה יהיה
בו מפורש סוד מסודות החכמה או הרבה סודות כאשר יורוו מן
כשמים בחופן שתהיה הפיסקא שכם הליונים כיתו המצוות שסדרו
חכמי התלמוד בגמרת בתחילה משנה ואחר כך פירשו המשנה
דהייט הגמרת שהוא פירוש המשנה בדרך זה אלך גם אני ואתיתי
לחלק הפיסקות לשני' נאופן שכשכל שער ושער בשני עלמו יוכללו
סודות הרבה מענין לענין ובאותו ענין ואיתו ענין בכלל יהיה שער
בפני עלמו והשער הוא יקרא בשם סוד ענין החכמה הכוללת
סודות הרבה שיתבארו בשער הזה והשער הזה רציתי לחלקו
לפרקים כאשר יורוו מן כשמים בחופן שהמתיין בשער הזה יוכל
לכלול ענין החכמה בשכללו המבוארת בכל פרק ופרק ושלא תכבד
עליו תרכות הספר ויהיה לו ריוח בין הדבקים ובין שדר לשדר
והשדר הזה אלך בכל הספר ולהיות הזה הספר בכלל כל רמיוותיו
בחספר קטן וענין חספר קטן הוא שתקטין החספר חלוף לאחד
וכן חמלה יקטין החספר לאחד וכן חשערה יקטין בחספר לאחד
ויש סוד דרך לאחת חספר קטן והוא זה חספר חלוף יקטין החספר
לחספר חלה וחמלה יקטין החספר לחספר עשרה וחספר עשרה
יקטין החספר לאחד שזהו סוד חלפה ביתה של ח"י ב"ר עם שים
לו שוד סודות אחריה כאשר יתבאר בספר עשר הוא אחד והאחד הוא
עשר ב"ד פרק שפי חפני זה קודם שבכנס בביאור הספר צריכין
חנהגו להודיעך ענין סוד הזה בדרך כלל בחופן שיכוה לך לחסתרת
על כל הספר • ולהבין ענין סודו צריך שתדע שהקב"ה יתברך שמו
ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים הוא פסוק בחכלית הפשיטות בלי
רבוי ופירוד וחלוק וחבור וחנין ובכל בהיזה ובכל לד שתתה בוחן בו
אין לחה בוחן רק לאחדות כח חור פסוק שאין לו סוף גבול ותכלית
לפשיטות תורו ב"ה כאשר כל זה חבואר בחשתתים לחתייס בחלק
שני חספר תורה הנעוכים • ואחר שתדע זה הנה תדע כי הפשפ
כרחשך היורד ממנו יתעל'הוא ג"כ חור פסוק כפי שהפשמ'חוסכ'. בין
בפילוסופים החתייס חפסוק לא יצא חלא פסוק וכחו שלור עליחו
ב"ה הוא חור פסוק בלי סוף וקו בלי גבול ותכלית כחו כן כח חור
פעולתו הנפשפ מחו היא חור פסוק בלי סוף בלי גבול ותכלית
בחופן שאין הבדל ביו יתברך ובין חור הנקבע מחו אלא ההבדל
וההפרש מה שביד העילה לעלול כי הקב"ה הוא העילה והנפשפ
שהוא מהווה את הנפשפ ומחו יצא הנפשפ ובעלול היא שחתהווה
ומסובב מחחו יחעלה שמלד זה יש לעלול יכידה מציאותו בלד מה כי
אף על פי שגם העלול חור פסוק כחו בלי סוף וגבול ותכלית
בל זה יש לעלול תכלית וגבול בשרך שילחו מאחר שהוא עלול ונפשפ
ומסובב מסבה הרחשונה ב"ה ואלו נפשבחו אם כן כח העילה יותר
גדול מכח העלול בחופן שבעלול הגם שכחו בלי סוף וגבול ותכלית
בשרך מה שלחעלה מחו עם כל זה יש לו גבול וסוף ותכלית בשרך
פילחו שלחעלה מחו שהרי הוא חלוי בכח פילחו • ואחר שחדע זה
הנה חדע כי העולם הזה התחתון שאנחנו בעלי טוף בעלי נפש שרויים
ומוכנים בו הוא שולם גשמי וגופני תורכב מן ד' יסודות בעל גבול
וסיעור ותכלית וכחו חלוש ותש בלה וגפסד כמבואר בהנהה
הסחובה • והנה זה השולם כתחתון לסבת חולשת ותשות כחו הן
מלד גשמייתו הן מלד קטנותו שנעדל בגבול ג' רחקים ס"ב
בהנהה הסחובה תש וחלוש כיתו חולשת גשמי' הוא שהשולם
לקבל שפע חור הפשוט חור הגדול מבלי גבול ומבלי תכלית
חשר חפני זה ובשבור זה הקב"ה ברוב רחמיו ונודל חסדיו כדי
להטיב לנברחיו הוצרך להקטין השפע הגדול כהוא ולרדת כשיכול
מבדולת יחדיניתו ולהשתלשל בסוד שילה ושלול כאשר יתבאר
סוד זה בתרוכם בשער שליש בם"ך ולרדת מדידה ליחידה
יחידת ומשערים זה לזה

לזה שכח סוד כשעון בהם להבדיל הרכבת בנין כתותר לוגן בהם
כמחברים ומרכיבם ומחזקם בברכבת חוג השוה שמומדים
ברעטו ג"כ כאשר יתבאר בנין חבורם וקיבורם חיך יתקברו
ויתחברו בהפכייס בשערים כבחיים בם"ך הך רוחה כי הגשם
הגופני מלד גשמיותו כוח חלוש מלד וכן הוא חלש גם כן מלד קטנותו שהרי כוח
יחוש כי בל גשם ים לו' שיעור וגבול שנמדד בג' רחקים שהם ג'
קוטרים ופירוש הדבר הזה כי כל דבר גשמי הוא בחקום כמקוף תותו מכל מדיו ומדידו כמקיפם חותו הם שהם מודח מערב לפון דרום לד מעלה לד מטה שהם בכלל שהם קטנות וחלו שהם קטנות נמדדין בג' קיטריס כיצד קוטר לחד עיבר חקיה מזרח שבגשם לקבל כמערב שבגשם ושדד לותו ותגביל לותו ומשערו כמה רוחק וכן קוטר שני עיבר חקיה לדרום שבגשם לקבה כלפון שבגשם ושדדו ותגבילו ומשערו כמה רוחק וחבו וכן קוטר שליש עובר חקיה מזרח שבגשם לקבה העה שבגשם יחדדו ומשערו ותגבילו כמה רוחק עמקו נמלא שהוא גמדד בגבול ושיעור והוא קטן וחלוש מהכיל ולקבל דבר גדול שאין לו שיעור וגבול ומיקוחלית ע"כ הג"כם •

כל כללות המלה שהרי כס לחחדות גיחוד וחכ שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה נמלא שהם י' פעמים מלה שבכללם אלף ואלף

אא ר"ל חחת

בחות לחח בזה

הוֹדָה

חתה המצין בספר זה חל תבלבל שבאך להסיב עלי חיך כס כלוסים מחלה ומכל שכן קצה חיך כס כלוסים מחלף כחות שהרי הוחן כחות בחמן שבחפציה זו בן בכפירה זו ויחס מחוכלות וחם בן חיחס חלת שפר ומלת לן לכללם בילחה ומכל שכן לכללם בחלף כל זה יובן היטב בשער שפה הוא לחד ולחד הוא שפר פס הוא חקומו כמיוחד ע"ו ופס חשרבע בם"ך •

ע"כ הג"כם :

עידית ד' שולמות זה למעלה מזה משולם חלילות לשולם הבריחה ומשולם הבריחה לשולם יצירה ומשולם יצירה לשולם עשייה כדי שחתון רבוי יחידת בשולמות ורבוי יחידת למדריגות כלשער נבחר יחבאם ויחבאם .. בספפ בחוך הרוחני • ואחר שתדע זה הנה תדע כי כל שולם מלמו ד' שולמות בכל לחד ולחד מהן שפר מדריגות זה למעלה מזה זה על גב זה וכל לחד ולחד מהן מלמו ד' שולמות יחד מהשולם שלחפלה ממט שפר מדריגות בספפ לחד כלשער יחבאר סוד עגייגס הלו בשערי' כבחיים בם"ך בחריכות עשמים ומשוקס ולחר שתדע זה הנה תדע כי בחלילות הוא סוד חלפיס שבשולם הבריחה הוא סוד מספר עשירית ובשולם יצירה סוד מספר עשירית ובשולם בחחתון שהוא שולם עשייה מספר לחדיס כלשער יחבאר בשער עשר הוא לחד ולחד הוא שפר פרק חמיני והוא כיצד הנה תדע כי האשר מדריגות שבחלילות הס עשר ספירות וכל ספירה וספירה בשני עלמה כלולה מספר כתו שהס מלוירים בשנולים כתו שרחים לחעלה כרי לך • בשפר ספירות כל לחת כלולה מעשר כס בכללס מלה כתו שפירשב וכן בכל כפירה וספירה בשני עלמה מלאו עשר ספירות בכללות מי' יש בכל לחת מהן

מספר תהא כי מדרינה עשירית תמספר חלף כשתחלק מספר חלף לעשר חלקים שולה תהא והם ירדו י' מדרינות למעה משולם תגילות נתנת שהם בחשיבות מספר הראה כאשר יתבאר שם עניינו בביאור דיוק בספר הגזבר ועשר מדרינות שבירידה הם עשר כחות של חלקים גם כן עשר שולחות למעה משולם הבריאה ותינם בחשיבות ותצלה של שולם הבריאה כי ירדו י' מדרינות למעה משולם הבריאה ולהיות שמדרינה עשירית תמספר תהא כשתחלקם לעשר חלקים יגיע לחלק עשרי מספר עשר ושולם בירידה שהם החלחים ירדו י' מדרינות למעה משולם הבריאה שבו סוד מספר התהא נתנת שתן להם חשיבות רק חשיבות מספר העשר וכאשר יתבאר שוד בעשר הכ"ו כם"ך וכן בעשר מדרינות שבעשיה שהם עשר גלגלים הם גם כן עשר שולחות למעה משולם ירידה כי העשיה כוללת שולחות הגלגלים מה שבתוכו עד עבור האדץ וכל מה שכלול בתשעה ברחשית כעין שנתבאר וירת חלקים את כל אחר עשה ואינו בחשיבות שולם ירידה כי ירד שוד עשר מדרינות למעה משולם ירדה כאשר יתבאר בעשר הגזבר בתופן שבולם העשיה יש לו מספר מחדייש • ואחר שתדע זה הנה תדע כי כל חלו רבוי ירידת המדרינות ממדרינה למדרינה ומשולם כללין לשולם שלמעה ממנו ומשולם שלמעה ממנו לשולם שפוד יותר נמעה ממנו עד שולם התחתון שבתחתונים הם כדי שיחגשם ותשבה העשר התור הרוחני הפשוט הנלחי בשל חכלית בתופן שמרוחני יעשה נשמי ומבלחי נשל חכלית יעשה בשל חכלית ומבלחי נבול ימנית נבול נתנת מזה אחה לומד שהעשר היורד מלחעלה כדי להתעשם להעשיב לעבריהו מקנין נהולתו ויורד מלחים עשרה לעשר עשר מדרינות בעשם אחד ר"ל משולם תגילות לשולם הבריאה יורד המדרינה שהיה שם בחלף שהם מדרינות של עשר יולות יחתעט ויקנין בבריאה בחתה שהרי יהד עשר מדרינות ועשירית של חלף הוא מתה והעשר של בריאה שיורד אחר כך מכ"ח: ליצירה יורד נם כן עשר מדרינת מנהולתו כדפירשנו נתנת מה שהוא בבריאה בחתה שהוא י' עשיות ז' הוא ליצירה בשעה שהרי ירד י' מדרינת ועשירית של מתה הם עשרה והעשר שיורד מיצירה לעשיה יורד נם כן תנהולתו עשר מדרינת ומה שהוא בשולם יצירה בעשר הוא בשולם הנשמי בחחת ונחזור לבניינו •

הנ"כה

ואל יקשה עליך שהרי אחנו רואים שגם בשולם עשיה אחנת מספר עשר שהם עשר שולחות של עשר גלגלים עד שחחנת מספר עשר בשמיך ובגוף עשר מנשות ידים ועשר מנשות רגלים ולפי חחשבון כיה רחוי להיות חשבון אחד אין זה קושיא והגם כשתרד לשוחק דבריו אחנת שאין מקום לקושיא שם כל זה ניחוש לפרש דבריו בהרחבת הלשון ותשול הקושיא בכללה והוא זה כי מה שאמרנו בחילות מספר החלף אין כוונתינו חלף יחידיים פרטים אבל כיונתינו חלף כללות של עשרה וכן חלף חלפין של עשרה עד בלחי סוף ועד בלחי חכלית שהרי מה שהוא י' בזה ומה שהוא יש בזה כאשר כל זה יתבאר בספר הגזבר ומה קשיא לך שהם כן אחנת גם בשולחות בריאה חלפים כללות מספר אי יותר ר"ל עשרת חלפים כללות מעשרה אי יותר שהרי הם אחנו אומרים בספירות מהה חלפים כללות מספרה יגיע לבריאה עשרת חלפים כללות מעשרה לפי חשבון יחידת הבריאה עשר מדרינות למעה משולם חגילות וכן הם אנו אומרים בחילות חלף פעמים חלף כללות מעשרה יגיע לבריאה מהה חלפים כללות מספרה שהוא עשירית מהה חלף וכן יגיע גם לעשיה חלף שהוא עשירית מעשרת החלפים לפי חשבון יחידת המדרינות אחת הוא כדאיך כן הוא כי גם בבריאה יחנת כחה וכחה חלפים מדרינות כללות התהא אין עניין מספר מהה רק עניין חשיבות הוחה רואה לומר שחשיבות בחילות הוא בסוד החלפים שהוא סוד חשיבות התחדות שהוא סוד חלקותו נתך הוא סכח עשיריותיו עד בלחי חכלית וכל מה שיחבנו כחות החלפים תחרבה בחחדות וכשחאחר אלף בשמים אלף חלק חחת נסוד א פעם א חלק חחת ויותר שיחבנו החלפים יותר יחיחנו לבורות על חקות שהוא בבריאה אין לה חשיבות החלפים שהוא סוד בחחדות כי בבריאה אינם שולם

ברכה בני נתן דיל
S. Sperber, Bronx, N.Y.

וכיפירכנו למעלה בפתח והתחלת דבריו יעויין משם וכשתלין סוד עניין הנשמה כאשר נבאר בדברים הבאים בס"ד יובן לך זה בעניין יותר בדברים קרובים לשכל ומקובלים לשומעיהם תכמה מתמרים ותכמה מעלים תתיהים התאוים ציור השכל לעלות מהגשמיות אל הרוחני וידעתי נאמנה כי תשמח ותגל נפשי.

ועתה בני אחר שמעתיך שכל עניני זה הספר תגרת העצמים ידבר תעולם העליון ומשולם התחתון והעולם העליון מקטן הפשט שלו מירידה לירידה עד שבא לשולם הגשמי שהוא בעל גבול ושיעור ובעל תכלית וקטן ערכי לערך תור הגדול הכלתי בעל תכלית ב"ה ואמי הלל בתלפי והקטן בשמי שמ"פ ע"ל חני שמי תיתיות שפ"ע תורה על הפשט כיורד תלמשלה וחני שמי השני ע"ל שבירושו קטן תלמון כל הויות עליית שבירושו קטן ותלמן הבטליון שלכך נקרא תבטליון כי טל בלשון יון קטן והוא היה חב ותשובתם בקטנים וסיום ת"ב ע"ל י"ן וכענין על ילדותך הרי שבשמי תרומו התקטנות הפשט תפני כן ובשבור כן בהכתתי לקרוא הבירות שעל הגרת העצמים שעל שניהו תדבר מהתקטנת הפשט כדיפירכנו יקרא שמו בישראל שפ"ם והספר שבנדו שהוא נחלק לעשרים ופרקים שחברתי לקטנים כתוני ולבני גילי יקרא בשמו ע"ל כי הגני עומד ותתודה כי תין לי עסק עם גדולי תכמים תשר קטנים עבה מתתי רק כל עסקי עם קטנים כיוני בני גילי ועדכי תר פחות

מערכי כתו שהפשט שלתעלה ב"ה כדי לירד בשולם כזה להעיב לעבדתיו ירך שיקטין עניני בסוד מספר קטן כדיפירכנו כתו כן בפירוש שנקרא שפע ערך לע"ל ר"ל ערך לקטן כתוני שהוא סערי שנקרא ע"ל כי כל תה שיסופק לו ויקשה על הפשט יבאר לו בשל ובכו שפשי תיו בתלותו ועובו ושלימותו תס לת בשם תלת שפ"ש ע"ל כי הפשט בלת של תין זה שלימות שמי והוא הסר חני שתי כתו כן בפירוש שנקרא שפ"ם תיו בתלותו ועובו ושלימותו תס לת שפ"ש עתו שחברתי בשרו והקדמה הזאת הסכתתי שיקרא שתה בישראל ב"ן ת"ה ס"ג תפני בניגה ויסודה נבנית של יסוד סיד בכ"ף התרומו בפסיק שפ"ה הכ"ף בס"ק הק"ס שפירוש הוא שפרה פשוט שפ"ה כס ת"ה שהוא רמז של שפר ספירות קדושות כל תחת כלולה תשפרה שעולים בכללם ת"ה וסוד שפר ספירות הוא סיד הכ"ף שעולה תלה כי כ"ף בתספר קטן הוא שולה ת"ה שפר שהוא רמז של שפר ספירות ובתספר גדול כ"ף שולה ת"ה שבית רמז של שפר ספירות בלולות תשפר שעולים ת"ה ושיד כ"ף שעולה ת"ה הוא סיד שס יד"ו הכולל בשתו כל שפר שפירות כאשר נבאר בס"ד שעולה ת"ה בסוד ב"ן ת"ה שתן שני שתות קדושים היולאים תידוד שעולה ת"ה שכלם בשקל הקדש בשקל של ת"ה שהם בשוה בשקלו והייתו שפ"ה שפ"ה הכ"ף בס"ק הק"ס וכדיפירכנו למעלה בתופן שפיקר יסוד בניגה של הקדמה זאת נבנית של תבני שקלי קודש השולים ק' וגם תני הקטן בשמי שבתי התכונה שבשפעל בן תלה שנה תנכי היום ולת תיתת לתו דוקא תלה שנה תלת דוקא תלה שנה כתשתלה תלה שנה תתת תנכי היום כי בן תר"בשים וס"שה שנה תנכי היום ותספר תרבשים ושבה הוא תתת מספר הותיות ת"ה תשר על כן הרשות נתינה לי ליחס ימי ושנותי הגם שהם תשבע בן תלה שנה תנכי היום ובהגיעת שלדקו יחדיו בל התוהריס בזאת הקדמה ס"ב יקרא שתה בישראל ב"ן ת"ה ס"ג והבינות תשר תרס יניה כתור טנה להגיה ולהחיר על הע"ל הסכתתי שיקרא שם"ס שב"תי להורות כי כתו שכל השולמות תלתים בשבע כללות תספר עשרה עד שתפילו בשוס עדיה שהוא סוף ותכלית ירידת התקטנות הפשט אין למעט משערה הוחל ונתהס בחותם כללות עשרה כתו כן שתי שב"תי בתספר קטן שפירשו ותו שבעולם שתורה על קטנתי שהוא סיד תספר קטן שפירשו ותו שבעולם תנילות שהם י' שפירות הוד והנצח' הוא סם הם ימים שכלו שנת ומטרה לתי עולמים כתו כן שתי שב"תי תרומז שבת י' ר"ל השביתה והמטרה כי שפירות וחכו סוד הפסיק שב"תי שנית י' לתרך ימים כי שית י"ן שהם י' שפירות שם הישבה והמטרה והשביתה לתורך ימים שהם תריכות ימים שתן להם קן וסוף ותכלית וכתו שבספר הזה ימצא התציון תגוחה ושביתה ותרגוע לנפשו השכלית בהגהות שחברתי נגד הע"ל כי הם יתירו לו להדרך שבו יסבין קושי וחותר הבנת השל כדיפירכנו כתו כן שתי שב"תי תורה על התגוחה ושבשביתה כי שבתי לשון תגוחה וה"יוד בו טספות להורות כי כל כעניניס של הנהה לתלתות החשרון שבספר של כי ה"יוד תורה על שלימות ותלות שהרי כל העולמות כתתו בתספר יוד שהוא עשר ותלותן ושלימותן בתספר י' כדיפירכנו וכתשר נפרש שוד בשערים הנתים שם"ד ותפני זה תי שתשר תספר י' הוא חשר ופנים ותוס בו לת יקרב לעבודת בית תלקנו כתשר יתבאר שוד בשערים הבתים בסיבתתי דשתית תלוחה ושלימותה של י' והספר בשלל הכולל הם"פ והע"ל והבינות הכתונים בשם שב"תי יקרא שתו בישראל פת"ח ביל"ס כי הוא פותח שיני תפרוחים קטנים כתוני בני גילי שלת בתתו שיניהם תימיהם לרחות בתתורות שליונות ותחיר להם הדרך להוליכם לתור החיים להזות בטעם י' ולבקר בהיכלו שבו ישבון תור שניות שזו • וכתו שתני קטן בשבי שתותי שב"ם ע"ל הייתו שבע קטן ושבי"תי נתנה בתספר קטן שכל זה תורה על קטנותי תישוע ידיעתי כתו כן לת תברתי זה הספר לפני גדולים ותופלתים תתני כי בגדולות ובנפלאות ולת הלכתי ובני תשר התי לבני גדולים לת בגרתי רק בקטנים כתותי תשר הם בערכי תר פחות תערכי כתשר כשר התוודתי תשר של כן תם תשנה ח"ן הגדולים יערכי ורתורו לי ותכנדם עטרה לרתשי והבן תותי לכף זכות תן בחייהם יהן לכף זכות ב"כף הרחמים וכף השלום שבירשנו כי לת להתפתך ולהתגדל בשתי כי הגני שיחד ותתודה כל תה שתני שופה תיהה תשלי כי היא הורת ר' שתשון בן יוחתי וחבירו שניהם השלום ותשבו תשר היא יקרא בשתי בשתיתי ליף דבם תתרי ניהם תורי ורבותי קדושי י' הברתי שניון תלתני תקיים הלת התיה טרעים בשוס ברב הגדול בתורה ובהוראה דתיי תורני ובפלפיתא תלהיט לת תעזרו תשורש ושקבותו בכל דרכיו תשר הלך הוא הרב רבינו תכה בן תיימן ז"ל וכרב הגיאול בונינת קדישת לו עבר יד"ות בתכתה הקבלה הקדושה השולה של כל הקדושות הוא רבינו תכה קורדיווארו ז"ל תשר פליהם נוכל לותר תת"ה עד הע"ס לת קם כתכה זה בפילוסופיית תלהית וזה בקבלת תלהית זכו וזכי ת"ת הרבים זכות הרבים תלוי בהם שלו שתורי תור לריקי ידיד עולם נפשתי ובכם יתדותי תתקתי וזקותם יעתור ונן פניו ולהבלים חבוריו זה וזקותם יסייעני הם להפלים תשר התילותי לעשים פירוש של עשים רתונים ופירוש של תורה הגבוכים כי בכת לעשר תסייעין הותו ולרניו תכה תיימין ז"ל ולרניו תכה קורדיווארו ז"ל יהלה לרנן ולריק ניהות כי עשיתי לי עליון תפלתם ועשרת לרתשי תלר טערותיקס בסוד הלוקח דרנן וגבוני תור להתלבש בגן נפשתי להתיר בתור החיים נפיד כי כ"ר יגלום ותורה תור שפירשנו למעלה ובהתי לת יהיה לכם קנאה עלי כי בכל תרס תתקנת הון תבנבו ובתלתיל וכבר כתודיתי זה פעתים כי תלתיד תלמידיהם תני ותתידי הכתים כתוני תרבים שלום בשולם כי תינני לת הכם תהכתים ולת רב תרבנים תבל תלתיד תתלתידי חכתים תני והכתתים תינם תתקנתים בתלתידיהם ועל זה ניסיד נגנה תתתרס זכרונם לברכה תנתידי הכתים תרבים שלום בשולם שתתר וכל נגיך לתודי י' ורב שלום תלתידי דייקת תבל לת תכתים כי התכתים תתקנתים זה בזה תבל לת בתלתידיהם • ובכן יסר רצון תלפניך י"י תלקנו ותלקני תבותיט תתעים עליט

ברכה ושלום תב"ף השב"ום וכ"ף הזכות וכ"ף
ברחמים בע"ה ובד ביתת הגואל ותזכיט
בשלימות שלום בשלתים הקדושים
בגזכרים לכיות בתחייתה וביעיתם
לתעלה בע"ב להתלבש בשיותיט
בלבושי תור להתיר נהור
בחיים תתן וכן יהי
רצון טוריט ותעלני
תתן •

פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים :

פתחו לי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל :

זכרית בר' נתן זיל
S. Sperber, Bronx, N.Y.

שער סוד עשר הוא אחד ואחד הוא עשר

פרק ראשון

אגרת

אלה

בתיקוני

דברי אגרת הטעמים, חבר חבר אל ידעונים, ידבר באלהין קדישין עליונים, בעבור עשרה זה עשרת מונים י

סד כתן לעון המחבר ז"ל

העתים פירש זה הספר הקטן קרתו המחבר חגרת העתים תפני כי הנס שמו' ספר קטן תפש נכתותו נקף תים עס כל זה הוא רב בתיכותו תפני שתיכותו תוגרת וקנני ותתפזת רוב סרני ויסודי קבלה תלהיי' ולעון תגרת הוא תלעון תגר בקניר תאכל' שהוא לעון תסיפה וקנין הכ"ר הנ"ר ת"ל ידעונים • פירוש זה הם ספר חברו המחבר תל יודע תן הקבלה • ידבר באלהין קדישין עליונים פירו"ה הספר ידבר מסדירות קדושות שהם הם סדם תלהות בתוך הוא בספר הטומדים ברוחו של עולם במעלה וחסידות העליון על כל העולמים תכל תן פירש' שטומדים במקום העליון חם ושלוש כי הם תים במקום תרבית הם מקומן של כל השלוחות וכל השומות נתונים בתוכם כי כל הצילות נב"רת ונוגרו ונע"שו מהם ניתופן שהיה מתעצם בתוך השלמות ובין השולמות ותין לשולמות בלי קן בלי סוף בלי תכלית ותין להם סוף מקום סיקף תותם ומגביל סישור תחתם כי כל הכר שהוא במקום מקופו ומגביל תותו ומעבר מחתו כתה תיבו כתה רחבו כתה נבהו כתפר יתבאר עוד תכל הספירות כך תרכס ורחבס וגבהס הוא בלי קן בלי גבול בלי סוף בלי תכלית כפר יתבאר תס כן תין סוס מקום יוכל להגביל תותס ולעפר מתחת ותס כן מקומס במקום ח"ו • בענור ע"ה ז"ס עם"ת מוע"ס סירוש שלא יעלה סנוף וקישיא בלבך לותר שזה תסיר להמרו וכל שכן וקל וחומר להתירן כן בלותו סיהו עפר ספירות עשם תלהות שהרי התלהות נתוך הית שהוא הקב"ה הוא תחד יחיד ומיוחד בעתים מתעל ועל התרן מתחת והספירות הס עפר כתות ועפר תיו תחד ת"ו כי מפנר עפר תורה עפר על עפר תלהות ח"ו ותתוגה כזו היה ש"ץ ותכדון ונכנ' ותות עד שיגול תתיה ח"ו מפני זה תערם ותול בעבור עפרה זה עפרת מוגים סירוש מפני עפרם שהם עפר פעתים עפר מפני זה ובעבור זה הס לחדות נמור ור"ל שלהו עפר ספירות הס עפר פנים קדושים שהם עפר כתות תלהיית

הי"הה

כל מיני פעולות בעולם דבר והפיכו בעפר ובז כל ספירה וספירה בפני עלייה תלהו עפר ספירות יש בירה כז כללות כל עפר ספירות לפשל כל מיני פעולות בעולם דבר והפוכו בעפר כי כז כל עפר ספירות שהם עפר ובז ספירה לחת כתות עפר פנים קדושים הס כלס נכח כלס כתופן שהם לחת בח נח לפשר ולמעות כח כל ספירה וספירה בפני עלייה הס בכללס לותה כתות כי בכל ספירה וספירה הס עפר כתות ועפר פנימים עפר כס תלה והנה מזה לחת תוכל ללמוד ולהבין כי הנס שהם עפר ספירות עפר פנים קדושים ובכל לחת ולחת עפר כתות שהם בכללס תלה כתות עס כל זה לפותם שוים בכתותם הנם שלים בזכותם יותר מעפר והטעם על דבר הוא זה כי ענין תהות עפר הוא תגר התלוק והפרוד והפגדל בין הנם ספרים והנתנים או שהם הפגדל בעצמות הנפגדים והנתנים שלוש דומים זה לזה או שלוחו שהם דומים זה לזה שם כל זה שם נתנים ונפגדים תגר שהם עני עפרים תחולקים והתקוים שפוכנים וכן וכפור התקוים היה תתלקן ומפריד בינהם עד שהם תלקים רבים ונתנים ונפגדי ונולת תעוך ושילוך ובפגל בינהם כדפירשנו לת הין נתני' ונפגדי והנה

הלו' ספירות שבכל אחת עשר כחות אין חלוק ופירוד והבדל בין עשר כחות שבספירה זו לעשר כחות שבספירה אחרת וכן בין כל עשר ספירות שהרי לית לן תוכל לחלק ולהבדיל ביניהם מצד עצמות' שהרי הם סוף ודומי' בכחותיה' כי מה שבזה יש בזו ומה שבזו יש בזה וגם לית תוכל לחלק ולהפריד ביניהם כדי לפשר ולחטות לותם מצד האחו' התחלקן והפרוד המתפרד ביניהם שהרי הם חיים בחקו' כמה מוכח מזה שחיים רק עשר כחו' שהם י' ספירו' י' פנים קדושי' העליוני' כל חיי פעולות בעולם ומהעשם זה בעצמו הוא מוכח ומוכרח שהם לחדות גמור כי מאחר שעצם המספר הוא מצד שיטי וחלוק ופירוד הכמנים והספרי' ובספירות אין שטי ופירוד וחלוק והבדל כי הכחו' בעצמן שבכל י' ספירות הם בכח ספירה אחת וכח ספירה אח' בכח כלם ומה שיחלק זה יחלק גם זה ומה שיחלק זה' בזה עד אין חילוק ופרוד והבדל ביניה' ולא מצד עצמות' אלא מצד התקים שיהול ביניהם להכנים בגדר המספר ח"כ אחה מוכרח לומר שהן לחדות גמור וכמבואר בהקדמה הן מלה שהם ושים עיניך על עשר שעליהם המדבר' שם עם מה שכתבתי עליהן לא יקשה לך שוב שהם ושקוטית שוד בחחדותם ב"ה וכדי לחקוק עניין לחדותם בשכלך ומחשבתך בניור חזק תגלה תוכיך עוד ולחיר עיניך בחשל נפשי ומהבשמי תשיג ותשכיל אח הרומני בחשל זה הם תרתה עשרה הנשים דומים ושוים זה לזה בפרטיהם בגדלם ברחב' בעביים בקולם בהדור' בנגדיהם בחלבושי' בכל ענייניהם עד שאין ביניהם שום שטי והבדל כלל רק שטי שם זה שיו רחוק חה שיו שתון וזה שיו לוי וכן כלם הנה הלו עשרה הנשים הנם שאמרו לך כשרואים כל אחד ואחד בפני עצמו הוא שיו רחוק חה שיו שתון וזה שיו לוי וכן כלם עד שאתה מביר כל אחד ואחד בפני עצמו לקרות בשמו בעודו הולך שומד לפניך לבדו שם כל זה בהתבודדותם יחד אם לא תדע יודעים מביניהם על שלשן אחד אין אתה יכול שום אחד לקרותו בשמו התיוחד לו כי כלם יחד חים את פני רשהו דומים לזה בכל ענייניהם כי מה שיאמר זה ומה שיאמר זה יאמר בזה עד שאין אתה יודע מי הוא רחוק לו מי הוא שתון לו מי הוא לוי כי פני כלם כפני אחד מהם ופני אחד מהם כפני כלם ולולי שהם עשר נשות מחולקות מצד התקים שעומדי' עליו והוא התניי' שמחלקם ומבדילם להיותם נחלקים לעשר חלקים על שהם כשרים ומניים לעשרה הנשים לעשרה נופיים הלו לא היה זה הבדל ביניהם ר"ל הבדל הוויר והמקום שחבדיל ומפריד ומחלק בין נשם לא היית יכול לומר עניהם חפי' מספר עשרה שהם עשרה הנשים כי מאחר שאין בהם חלוק והבדל"ה לא מצד עצמות' ולא מצד הוויר והתקום שמוכנים בו ח"ב מאיזה צד יהול עליהם בחספר הבל היית תומר שהם אחד נוף אחד והרחיה לזה שהיית תומר שהם חים אחד נוף אחד שהרי כשיפרדו הלו עשרה הנשים חים מאל פני אחיו וכל אחד לדרכו הוא ואחה רואה אותו אחד ואחד בפני עניו זה ברחוב זה וזה בשוק זה וכן כלם ויחלך בשוק אחד הלו עשרה הנשים לאחר אחת אחה רואה אותו אחד בשוק זה וזה בשוק אלו אין אחה תומר לו שרואה עשרה הנשים בשוק ורחובות אבל אחה תומר לו שרואה חים אחד עשרה פנימי' בשוק ורחובות כי אחה יבדלו זה מזה לומר עליה' שרואה עשרה הנשים • כמדן זה בשבוע הוא בספירותיו ב"ה שהי' דומים זה לזה בכל שניניה' בכללו' כחותיהם ברוחניות' בעצמות' ומה שיאמר זה הוא שיאמר זה ומה שיאמר זה הוא שיאמר בזה וכח כלם בחחת וכח אחת בכח כלם ואיכם לפרדי' זה מזה כאן הלו עשרה הנשי' שהם נחלקים הנה שהאויר והמקום עניו מבדיל ומפריד ומחלקן לעשר חלקים אין שום אויר מקיים להפריד ולהבדיל ביניהם עד שיהיה חלוק ופירוד ביניהם ח"ו שהרי הם מקומו של שולם וכל השולמו' מקומים וחיות' חלוי' בהם כי חיים נרייכים לחקו' נפשי נפשי חומרי לפחוד בו חו ליפב בו כי חיים בשם כחחתר ספר יצירה עשר ספירות בלי מה ר"ל בלי מהות נפשי אין להם חיכות נפשי וחומרי אבל הם כחות שבלילית חלוות מחנועי' קשורים דבוקים מיוחדים בחחדות דבקות כשלבבת הקשורה בנחלת שלא תחיה שלבבת בלי נחלת כן לא תחיה כח אחת בכל זה בלי כח בכל זה וכח בכל זה בלי כח בכל זה אבל כח אחת בכלן ובלן בכח אחת ביחוד אין אויר ולא מקום להפריד ולחלקן אבל הם חבוקים מדובקים ותדוקים מיוחדים בחחדות נפלאים בלי קן בלי סוף בלי גבול בלי חכלית ב"ה ואויר אחו

טל

הכבוד ואור פולם היניה שהוא שולם המלאכים ועשה עולם העשייה שהוא עולם הגלגלים ומה שבחוכו וכל מעשה בראשית עד טאור החרן כאשר נפרש הלו ד' שלחות בסיעתא דשמיא כל חלק העולמות המה יחידון ויניחון פה אחד הלו אחד ברחמו והלו אחד יגרטו והלו אחד עשטו אשר מלדם הוא מוצג ועודנ לטו כלילו הוא לעטרת עיטיו ועבד פניטו כי מלא כל הארץ כבודו ומשטו המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מה שניטיו רוחות בכל עת ובכל רגע כמה וכמה בריאות שבראתו ועשטו ומחדשו והמחודש לא יחדש את עלמו שאם כן לא היה נקרא מחודש אלא מחדש אח כן של כרחך יש לו מחדש זולתו הון מחט השופל בו כמהוותו והמחדשו כי אין לך דבר בשולם שיעשה את עלמו וכן שולם העשייה שנקרא לא עשה את עלמו ח"ב על כרחך יש לו עושה וכן שולם יניה בכלל לא יצר את עלמו ח"ב על כרחך יש לו יוצר וכן שולם הבריאה לא ברא את עלמו אם כן על כרחך יש לו בורא והתלילות לא התניל את עלמו אם כן יש לו מתניל אשר מלד זה כלם יחידון ויניחון כי נבוהה מעל נבוה שומר ונבוטי' שליהם והוא הפר והחדון והרבון כל העולמות והנה

כג"ה

הם שני חלוקות בבחינת ההפג' בחין סוף ב"ה להיינו חלוקה אחת שהוא עלה ועודנ לטו מלד הנע"ם והטו"נ והנכר"ים והגלג"לים יחיע' מכורת ונלוייה כאלו הוא לנגד עיניטו ואיכת פנינו וחלוקה שנית שהוא כשלם ונשתר מלד עלמותו ומהותו כולל ב"ה עד שאין בו שום השגה ויריעה כלל וכמו שאמר פילסוף אלהי תכלית שבדעך הוא שבח נדעך ועל אלו שני חלוקו' הומר אליהו להנת הוא כשתנגל דבר ר"ל מה שקראתיך רבון עלמין בשם תואר כאלו השנתיך הו מלד דאמת הוא שנודע ונגלה לטו מלד הנבראי' שהם בשולמות כאלו אתה לנכח עיניו ונגד פניו ושל חלוקה שנית שהוא נשתר מהשבת השכל מלד עלמותו אמר הוא שהוא כטי לנשתר ולהשל' • דאמ"ת הו"א ח"ו ולא שהן שנן העניין הזה יובן ויפורש על דרך מה שאמרו חכמי המחקר כי שלת כל הפעולות שבת כל הפעות שיט כאחד המטי ופירושו כי האחדות ח"ם ב"ה אלו כאח' הנופני הנשמי שהוא עולם נמנה ונספר עם נשמיים נופניים אחרים והטעם כשנספר הנשמיי' לידע הספרים אחד שני שליטי רשיטי כשם שנספר אחד עשרה ונספר ברחשונה קודם לחספר שני שליטי רשיטי ויש לו חשיבות ומשלה עליהם שהוא נמנה ברחש שנ"ן כל הספרים אחר האחד שהוא הרחשון הם דומים לרחשון בעניין המהותם ותיכות' ושלמותם ואין השבל והפרש ביניהם אלא שבקדם והרחשון בחספר תנמנו קורחים בשם הרחשון והבא אחריו בשם שני ובשם שזה ושם שליטי וכן כלם ובעניין פלמותם הם דומים וסווים מה שח"כ נרגין שלמין ח"ם ב"ה שהוא אחד ואיטו כאחד הנשמים הבח בחספר יש שני לו ודות' לו כי אין שני לו ודות' לוקחתו שאת' הנכי' ואל מי תדמיוני ואל זה אחר תליהו אלא הוא אח ולא בחושבן כי אחד הבח בחשבון ובמספר יש אחרים דומים לו ומספרים עמו אבל לחהות ח"ם ב"ה אין שם לו כי אין דומה לו שיהיה נספר עמו. והטעם שנקרא אחד מפני שיש לו דמיון מספר אחד מלד מה ומעשה אחר ר"ל כמו שחספר אחד הוא הקיום לנספרים אחריו לא חוכל לספר שני שליטי רשיטי אם לא בשרך הראשון והרחשון שלפניו החשל בזה כשאתה תונה וספור שני אי אתה יכול לחנות שני אם לא בשרך האחד והרחשון שלפניו ומקדם לו כי אם אין רחשון אין שני וכן מספר שליטי הוא שליטי בשרך הרחשון שלפניו וכן כל המספרים חלוים באחד שהוא הרחשון ואם

יכול להיות יכולו כל הספירות יחדיו כי כלם תלויים בו והוא קיומם כדאיתמר אבל לם יכולו הספירות להיות הוא לבד יכול כי קיומו בעצמו ואינו תלוי בספירות יחדיו כמו כן הוא ית"ש כי כל הנבראים והנעשים תלויים בו ברוך הוא דהוא קיומם בשפע הטופע ממנו תמיד עליהם ובלא יכולו ח"ו הפסק ההוא רגע אחד יכולו כלם אבל הוא ושפעו ברוך הוא ומלוא כהם כי הכל מיחדו • ויכולו כלם הוא לבד יכולו חם ושלום כענין שאחר הפסוק ה' • למבול ישב ויצב ה' מלך לעולם ר"ל הנם שהמבול הבאת והפסיד ביעל את כלום והחריבו עכ"ו לא הביאה לו ית' מהשחתה זה ונעול ותורכן זה שוס השחתה ונעול ותורכן ח"ו וזהו שאחר ה' תלך למבול ישב ר"ל כי תלך למבולתי שלמים כמו קודם החבול כך אחר המבול וזהו שאחר ה' למבול ישב ר"ל כי טיבה תורת על המוזה ובניתות כי מי שהוא מתנגד כוזה על הסיון תיזה דבר שהסיר לו מצני כך הוא מתעצב להשחיל להשליט לו הקדוש אבל מי שיושב ונוח בתוזה תורם על שלמיותו אתו ואיט הסר דבר ור"ל כי הקב"ה ישב בתוזה ושמחה והוד כוד שלימותו בותן המבול כאו קודם למבול ר"ל כמו שאחד שוחד בקולו בעצמו ואין נוגע לו סוס בעול והפסד אבי' בבנו' הספרים אחריו כמו כן לא יגיע לו י"ת ויתעלה סוס הפסד ובעול ח"ו בניתיל בהפסד ובעול הנבראים וזהו שאמר תליהו ז"ל תמת הוא אד ר"ל תגר זה יש לו דמיון כאחד שהוא היה וקיים בלתי בהחות שלימותו והוא הקיום והחיות שהאחד כדפירשנו אלי"ת הוא עילתה ש"ל כ"ל עילולין פי' הספירות כס עליונים פותדים ברוחו של שילם בתעלה וחשיבו' על כל הפולמות כדפירשנו בשניני ישויון משם ואתה עליון על כל' בתעלה ותשיבו' כי אתה עילת כל הפילות ומבת כל הפשו' אתה הוא המתני' והוא נלגלים דמסובבי' אתך • אלי"ת שו"ס ש"ל כ"ל סתיי"ן פי' הספירות הס נעלמים ומסומים מהשנות אשכל להשכיל ולהשיג בהם מה • אהוסם שלכך אחרה התשנה בספר יצירה שפר ספירות כלי מה פי' כלי השנת מהות שלא טוב ולא תופש לשוס בריה ולא לשוס מלאך הא מהו' ושאותם של ספירות כי סתומים ונעלמים מכס מהשכל להשיג בהם אינה ואתה יותר סתום ונעלם עד שאפילו הספירות שאלים היה תקיס בעוזו שאלה מהות ש"ס ב"ה וזהו שאחר אלי"ת אלה סתום על כל סתיי"ם • לי"ת מח"שבה תפי"סה ד"ך כלל פי' שלין מוצג ונתכם לא בתחשבה ולא בשוס דתיון כלל חצי' אחה רוצה להשיג אתשבת שכלך מכל מהשבת נשתיית ולנייר בתחשבת שכלך אינה ניור רוחני ולחוסם בתחשבתך שהוא דומה לאחה לנייר שנייר בתהשבתך עם כל זה אין בוש מהשבה ולניור תוסם בך כלל וכלל • אלי"ת כ"וא דאפי"ק עשר תיק"ונין פירוש יש"ס ב"ה התיל והוי' מלמות' עשר תיקונין שהם עשר ספירות כלי תקונו לתקן השלמות שכל ית' בורא ויוצר ושאפי' בכל

הג"ה

אתה האציון לא תבלבל שכלך בעניין התלילות שהוא התלהו' ב"ה לדון ג"כ הדין שתנהגו דנין בבריאה ויליר' ועשי' עד שתשתע עוד בספרים הבאים בם"ד יחס וערך התלילות לא כמתיל ברוך הוא וברוך שמו ואז יתגלו לך עמרי תורה ולא יסתר לך סוס סמך • עד כאן הג"ה

הג"ה

הנ' שזה הפסו' מדבר בספירותיו ברוך הוא שהם אמותיו כאשר יתבאר ותליהו אתר אחת הוא חד על ש"ס ב"ה הוא רחייה לדבריו ולפירושינו כי ספירותיו הם הם כח' ב"ה שבועל על ידן והם הם אמותיו והם הם עלמותו ב"ה שתשתבע בהן כאשר יתבאר בספירת דעמי' עד כאן הג"ה

הג"ה

פירושו של לבנת הוא לבון שאר ואור כי נבע לבן יוהם לאור ונבע שחורי היהם לחושך ותשמ כן נקראת הירח לבנה מפני שאינה בעצמה אור אלא שהיא מאירה בה. ואז היא מתלבנת ובליבונה מאירה לעולם זה היא פירושו של ספוק לבנת הוא אהרונית אור ואת' של לבנת הוא ת' הדבקות בספיר • ור"ל זהרורית של ספיר • עד כאן הג"ה •

בתוכם בפנימיותם בכל נרי לדדיהם אשר לזה הם בנדר אלקות כאשר יתבאר בניתור הדב בספרים הבאים בסיעתא דשמיא ע"ז הוא תשוב אותם וכם תיכם תשובון אותו ואין תימה אך יתכן זה לומר בנדר אלהות שהות אחדות גיוור שהם תיכם תשובון את עלמותם וכתם כי יתבאר לך כל זה בניתור רחב בספרים הבאים בם"ד • ע"כ הג"ה •

מהאותן שבשית הלעורך כאותן לעשות יקח לו כלי מעשהו בידו ובנתר מלאכתו יניחהו להשתמת גניזה בתקום מיוחד בתופן כשיחזור למלאכתו יחזור ליקח כלי מעשהו בידו כי הכלי תינו מהוזק בידי השוכל דבוק תמידי דיבוק עולמית וכאו כן הענין בספירות להמותם ממש לכלי אותן ולוותר שהם נפרדין ונתין סיוע ברוך הוא תם ושלום מפני זה תיוור תליהו ז"ל לת כן הדבר כי לעשר תיקונין הנזכרין קרינן לן ספירין פירוש אורות מתנוללות ומעלות ת"ם ברוך הוא ותם תהוקים ודבוקים בו כשלהבת הקבורה בגחלת שבת הגחלת מתרמה בעזות ובחה הכשלם בתקוה כשלהבת והשלהבת קודם התרחותה היא דבוקה ומחוברה בכח הגחלת בהשלם גדול עד שלת נראה בגחלת שום להבה וגם אחר התרחות והתגלגלה השלהבת הולאת מעלמות הגחלת היא תהוקה ודבוקה בגחלת ולא יוכל להפרד שלהבת בלי נחלת כי השלהבת מהוזק בגחלת דבוק תמידי כאו כן הספירות שהם השלהביות הקדושים אורות מתקון הגשלם מתעלמי עלמות ת"ם ברוך הוא כלם מדובקים ותהוקים וקשורים ומיוחדים בת"ם ברוך הוא יחוד ודבוק וקשור תמיד

הג"ה

עולמותיו אי' ספרדים זה הזה עלמות ואמני זה קרוי להן ספירו' ספירותו זהורות זוהר הספיר ומלשון ספיר נזרת' וזהו שתפרש ואזל לאתר' בהון עלמי"ן ספיר"ן דלא"ל אתגלי"ן פירוש על"ידן דאתג"לין פירוש להאיר בהם בספירות עלמן ועל ידן להאיר ולהודות מוזעות פ"ומים ונעלמים שהם עולמות בריאה המטוים בשפע כבודו שהם עשר כסאות עשר שלמות של בריאה בשלמות מהשבות הכלל מהות' ועלמות' כאשר יתבאר עניינם בשער סוד תבי"ע בם"ד • ושלמות יצירה שהם עשר שלמות של מלאכים שגם הם שלמות נעלמים מעין הכלל הגשמי' ואלו עולמות של בריאה ויצירה נקראו עלמי"ן דלא"ל אתג"לין מפני שהם נעלמים וגם להאיר ולהודות בהם עלמן ועל ידן שלמות שהם גלויים ומושגים לכל הגשמי והם עולמות עכשי"ו שגם בו עשר שלמות עשר גלגלים שהם עשר רקיעים ואר"ז בין כל רקיע ורקיע מהלך ת"ק שכל אחד כוח פולם בפני עלמו והוא כולל כל מעשה ברית' הגלגלים וכל מה שבתוכם עד עכור התרן כוכבים ומזלות קליפות כחות הטומהה ועד הרע כמו שיתבאר עניינם בספרים הבאים בם"ד והם נקראים על"ין דאתגל"ין מפני שהם גלוי' וגראים • ועל ת"ס ברוך הוא ואלו ל' חלקי נריאה שמשמה מבי"ע הי"לות ברי"אה יצי"רה עש"ה רמז הנביא ע"ה בתתרו כ"ל ר"ל כי ת"ס ב"ה אין בו פוס הכנה רק מה שתשתנין בו הוא שכשל נשתלשל משנו וכשל נברא מתתו והכל עוד מתתו והכל נעשה מתתו והוא כולל את כלם בתה שכלם הזעכשות בו הכעבה רוחנית עוריית שכלייתו ידו בכל בו בכתו ית' ויתעלה מפני כן נקרא כ"ל שהוא כולל הכל • ועד עולם תגילת שהם הספירות כלי תיקונין שעל ידם תתקן וכו"ת ויו"ד ואו"ה עד שתתרחה ותתגלה בשלמותיו של ת' ספיריתו

ספירותיו עד שנוכל לקרוא שם לספירותיו על שם הפעולה הבאה מהם רמז הנביא בהתחלת הנקרא בשמי ר"ל אין לי שם לחזר להיות נקרא בו להתפלל לפני לכוין תפילתו אלי רק הספירות שהם שמי שעל ידן אני מתגלה להיות נקרא בשם וגנד שולם הבריאה שהוא הכתוב הכבוד רמז הנביא בהתחלת ולכבודי ברחתיו כי אין סוף ברוך הוא אותר עולם הבריאה ברחתיו לכבודי שיהיה בשם כבודי כאשר יתבאר סוד שנייט • וגנד עולם יצירה שהם המלאכים רמז הנביא בהתחלתו יצרתיו יצרתיו ר"ל יצרתי שולם יצירה שהם המלאכים וגנד שולם עשייה שהוא עולם הגלגלים כוכבים ומזלות קליפות כחות הטומאה ויצר הרע וכל זה שבתוך הגלגלים עד סבור התרן תמר תף עשייתיו שהוא לשון עשייה ואתר בו לשון תף כי ג' תנקי שולמות התחתונים כלם קדושים ובתוכם ה' כי שולם המלאכים קדושים שולמות הבריאה יותר קדושים התילולות יותר קדושים • ובקדושה אין יד עומאה ויצר הרע שהם כחות סמאל המלאכים כל תף והיתה ופורענות בשולם מגיעת שם לעשות שם תשמשן כי הון לג' מחנות קדושות תון לג' שולמות קדושות תשבח ותשמישם ושפולתם דהייט בשול' עשייה שהם מתפללין להניח תף וחיונה ופורענות בעולם מכני זה אתר בשולם עשיה לשון תף ר"ל כי תפילו זה תף שהוא כח שמתפל כח יצר הרע כחות העומאה ח"י עשיותיו ותייחם הקב"ה זאת העשייה ר"ל תפילו עשיות שם מרס חי מדבר שהוא שם עשיות ותהות תלדס רק שמות כוהותיו שמתגלה פשולתו על ידן והן תניעותיו שנתנלו מעשנו שהקב"ה ויש תלוק גדול בין כח התגלו היולת שהמקור ובין תקור עשמי כי התקור עשמי יותר כשלם ומכני כן אין לעשמות התקור שם כלל רק תק סוף ב"ה שיהיו אין סיפוקין גדול לבשיג בו שום דבר ואין סוף להבנה זו כי כל הבנה שתרס תשיג הוא מנבול ומיתן שיעור וגבול כפי מה שהשיג במוסג ובאין סוף ב"ה אין הבנה כלל לא בדרך כלל נדרך כל ע"ם שהוא כולל הכל והכל בא ממנו כדפרשנו

עד כאן הג"ה

מכך עשמית מבדיל בינה ובינינו שמתר מסך העשמית שנו יכולים לרחות בתור השתק ולהיכנס תמנה ונתנת שבנת הבנות בשבת הוא הגלוי ושבת גליי השתק כלו עשמית הוא ההשלם והבסוי שהי לרחות ולהיכנס תתר השתק לתוקף והרוריתו ובהירותו והתשל מובן כתו כן ת"ם ב"ה תינו מתרתה ואינו מובן לנד פשוטתו הבתה ממנו כי תם של ידי ספירותיו שהם לבושו כי מלד הספירות תוכנות ותדשות הפשוטות בשולם ולה ממנו בשנם כשבר יתבאר לזה תמר ובהן תלכסייף כי הוא נשלם ותכוסה של ידן • ותנ"ת הו"ל דקד"ר לון ותי"חד לון ר"ל תש"פ שהספירות הם הפולטים והתומנים התחנלים בפשולתם בכל פשולות עם כל זה תין הפשולה נפרדת מת"ם ב"ה לתחוד ולומר כי הספירות הם עיקר בפשולה ות"ם ב"ה כניכול תין לו תלק בפשולה לת כן הדבר ח"ו כי ת"ם ב"ה הוא עיקר הפועל כי בשבש השנתתו מקבר תוכן ותייחד תוכן ביחוד גתור עד שהוא עלמו ברוך הוא תתפשט ביניהם ובתוכם ושל כל לד לדמיסם כי הו בשנתותו הם מקוסרים ותיוחדים בשלהבת הקשורה בנחלת ובלי כתו והשנתתו ב"ה תינם שפיס שום דבר כתו שלא תפשר לפעול כח השלהבת בלי קשירתה בנחלת וזהו שתתר ות"ת הו"ל דקד"ר לו"ן וכו' כי הוא יתברך ויתעלה העיקר והתקור בפעולה והם מיוחדים ותקוסרים הו בכל פעולה ופעולה • ובנין דתכ"ת תל"נתו כל תל"ן דתפרי"ם ח"ד מחב"ריה כל"ו תפרש ב"ך פי' כי להיות ת"ם ב"ה פנימי פנימיי' השלהביי' תורות הספירו' שיתורו ב"ה הגדול הבלתי בעל תכלית יחטננו והוא יתלבש בכח התורות התתנוניי' מהנו לפעות פשוטותיו של ידן הנה תנד זה ותעשם זה כל תלן דתפרי"ם ח"ד מחבר"ה פירו' שתומר כח התור שבספירה זו תינו בספירה זו וכח התור שבספירה זו תינו בספירה זו ותקבץ ותפרים ותחלק בין ספירה לספירה הוא חוטף חעלה גדולה כחלו תקבץ ותפרים ותחלק בשנתות תחדות ת"ם ב"ה ועשם הדבר זה הוא כי להיות ת"ם ב"ה פשוט בתכלית תחדות הפשיטות והספירות נתלו תתחדותו בשבו' שהם כחותיו תפשנות תחדותו ב"ה וחוייב ויוכרח מזה כמו ת"ם ב"ה תחדות פשוט גם ספירותיו שהם תשנתותו תחדות פשוט דהם לת תתתר בן ותתה רוצה לחלק ולעשות הפרש והבדל בין ספירה לספירה תתה תוכרח נ"כ לעשות הבדל והפרש בשנתות תחדות ת"ם ב"ה כניכול שהרי הם תשנתותו נתלו והבר זה תוסכם תונה קיום יתד שלת תמוט תשנתות פשוט לת יהת רק שנתות פשוט נתלו תתה תוכרח לומר כמו ת"ם ב"ה שנתות פשוט כמו כן ספירותיו תחדות פשוט ותם תתה תקבץ ותחלק בספירות לומר מה שבספירה זו תינו בספירה זו הרי כתלו קננת ת"ם ב"ה לומר שהוא תוכוב ח"ו ותכמה חלקים חלוקים וקטנים ונפרדים זה תזה זה תחדות פשוט ותמונה זו היא שתול ותבדון ותות ותם של ניבנס עד שתול תחתיית ח"ו תבל עיקר החתונה כי ת"ם ב"ה תחדות פשוט בתכלית תחדות הפשיטות ובכל פינה ובכל בחינה ובחינה שתתה בותן בו תין תתה בותן רק תחדות פשוט כמו שהוא תבותר נתופסים תתייסים בחלק הנמי תספר

הג"ה

התורה פרק רתבון וכתו שהוא תחדות פשוט כמו כן ספירותיו הקדושים שהם כחותיו גם כן תחדות פשוט הגם שהם עשר ספירות כי כח כל תחת כלולה תכלן בתחד כמו שפירשנו למעלה בס"פע • וכח כל הספירות נכלל בכח תחדות ת"ם ב"ה כשלהבת קשור' בנחלת בקשור ותחדות נתור • ותהר שהודענוך כל זה בשמידך עור על עניין יותר עתוק תזה וגייחד לו פרק בפני עלמו כדי ליתן ריוח בין הדבקים לתתן יוכל התיין להבחל העניין בשלמו והנה נשלם הפרק •

הג"ה

כל תלן דתפרים תד מחבריה הל"ל מתנו יהבתר טוב יחוטף החוטף וכוונם בספירותיו כי הכוונם שהם ותוא ת"ו הוא כוונם בעלמות ת"ם ת"ן

שהרי

שהרי הם כתיתו תורותיו מתגלים מצוותיו לאחרותו ב"ה • ועיקר בעבודה ותפילה ובתורה בקריאת השמות וכוונת השמות כמו ד"ת ולהיות חלק אלקים חי תהי וכן שאר שמות הקדושים שזכרנו לתפלה בהג"ה שהם שמות הספירות שאנחנו מתגלים עליהם • תואה התפילה ועבודה הוא לספירותיו ב"ה שבשמות הקדושים הם הם עשר הספירות והשמות שהם ספירות עליון הם שמות הת"ם ב"ה שהרי הת"ם ב"ה בריך שמיה לעולם הבל תורו אין לו גלוי כלל להקרות בשם רק על ידי ספירותיו שהן שתותיו כחותיו המתגלים בתיחודים ותקודים והדבוקים בו כשלהבת הקשורה בגחלת קשור תמון וחזק כל יחוט ולא יוזו לשלש כתו שבשלהבת אין כח לעשות רק בהתקשרותם בגחלת שהוא תקורה כתו כן אין לספירות כח לעשות שום פעול רק בהתקשרותן בתקרין ת"ם ב"ה שהוא נשיתן ותקורן המשפיע בהן וכלתו לא יעשו דבר כי הם מיוחדין בו ותקושרין בו וכל פעולתו על ידן כנזכר לתת"ר תליהו ובהן לתכסיית ואינת קדיר לן ומייחד לן כדיבדנו • ומשני כן כשאנחנו מתגלים תפילות תחינות סדרות ובקשות ופיוטים ותוכירין בשם שמות הקדושים כתו ברוך שתה ה' חלקינו ואלקי תבותינו ושאר שמות הקדושים יהיה כוונתינו בשם בזכירתם וקריאתם וכירת וקריאת ספירותיו ב"ה שבשמות הקדושים הם הם עשם הספירות לך ורק בתגלי והוא העיקר שבכל תלוי בו שבכוונה הראשה תהיה עם הזכרת בשמות שהם הספירות לייחד ולקשר במחשבתו כוונת השמות הספירות בלין סוף ב"ה כשלהבת קשורה בגחלת כי הם הדבוקים בו והוא מקורם הנעלם המתפיע בהם כשהוא המשפיעת כח לכחות הנוף תמני כן צריך לייחד בכוונתו הסם מתוכיר במקורו ד"ל זכירת וקריאת הסם בספירה והכוונה והמחשבה יהי' בת"ם ב"ה לקשרה במקורה שמפיע בה כי התקור הנעלם ת"ם ב"ה לין לו סוף סם יוצר שלישתו ומכוחתו ע"כ לית לבתו ולרוחתו בשתו הצלתי התקוריי כי לין לו סוף סם מקוריו כי לין בו השגה על כן לית מיכל להגדיל ולרוחתו בסם שלמיי מקיריו וצריכין להגדילו ולרוחתו בכוונתינו הרצויה לייחד הספירות ב"ת"ם ב"ה שהוא מקורן ונשתת' מצד הכוונה והמחשבה לכוון בת"ם ב"ה • וזהו הסוד תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה רוצה לומר בשתייחד כח הספירה למקורה שהוא ת"ם ב"ה שהוא נשמה לספירה הוא המקור הנעלם ת"ם ב"ה משפיע בספירה שפע ברכה והשפיע לכל העולמות כוון הנשמה המשפעת כח בגוף הכל שם שיוחד ומקשר בכוונתו הספירה במקור ב"ה שהוא הנשמה ומקנן הספירה מהמקור ואינותשבל רק לספירה ומצריך כח הספירה מהמקור ת"ם ב"ה ואין לו כוונה בת"ם ב"ה שהוא הנשמה המשפיע בכח הספירה הן אותה כח הספירה היא לו כגוף בלא נשמה ואינה משפעת לו כלום כיון בגוף בלא נשמה אין לו נשמה הגוף חיו יכול לעשות כלום כיון שאין בו נשמה להשפיע כאה בו מהמקורה כתו כן זה שהשבל בלא כוונת יחוד ת"ם ב"ה בספירה שהשבל תליה וקרתה בשמה ולא כיון במחשבתו לייחדה ולקשרה במקורה כתלו עקר חותה מהמקורה שהוא ת"ם ב"ה נשמה של ספירה ואינה משפעת לו סוף ברכה בתפילתו וצל כן תמיד בזכירת וקריאת אזה סם קודש שהוא ספירה תהיה תמיד במחשבתך לייחדה ולקשרה בת"ם ב"ה מקור הנעלם המשפיע בכחותיו ב"ה וחותו מקור הנעלם לגודל ושלש חורו לית טכל לקרתו בשום סם ולא נוכל להללו ולשבחו ולספר הודו בסם שלמיי ומקוריי כי אין בו השגה כי אם בכוונה והמחשבה ועל ידי זכירת ספירותיו בתוכן שהוכירה והדבור והאזירה בספירה והמחשבה והכוונה בת"ם וחו ברכות יגוחו על ראשן עד כאן הג"ה •

פרק שני

תחר שהודענוך בפרק ראשון כי כח הספירות כח כלם בתחת ובתחת כח כלם וכח כלם בכח ת"ם ב"ה בתוכן שהם עשר ספירות עשרה כחות שת"ם ב"ה פועל על ידן וכל ספירה מהן עשר ספירות נכללה משפרה כחות בתוכן אין בהם קטן ופרוד והלוק ח"ו כי כלם בתחדות השוה ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה וכלן שוין לעובה יש לנו להודיעך עוד עניין יותר עמוק מזה וכוח זה יש לבשל דין לחלוק ולומר כי עתה קלקלנו יותר ממה שהיינו מתקנים כי מה שהיינו מתקנים בעשר ספירות לומר שכלן שוין לעובה בהם שכל מהן נכללה בעשרה כחות ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה נגל הקלקול בתחתם בכל ספירה וספירה בפני עלמה והוא זה כי ת' שכל ספירה וספירה בפני עלמה נכללה משפרה כחות מחולקים כמתייר בשנולים שם כן יהיו עשר קטנים וחלוקים ופרודים בכל ספירה וספירה בפני עלמה ת"ו

וכמה הקלקול יותר מהתקון כי מה שהיינו מתקנים בעשר ספירות לומר שהם בתחדות תפני כלן שוויס ודומים בשלמות תחד וכל תחת עשרה כחות דומי' ושוויס לעשרה כחות שהחברת' עד שלא יפול עליה גדר המספר יסוד הקלקול תחתם בכל ספירה וספירה בפני עלמה שהרי בכל ספירה עשרה כחות מחולקות שם כן בכל ספירה וספירה עשרה קלוקי ח"ו ונכוד ונתרן לבשל דין כי אין כוונתינו בשיוחנו כל תחת נכללה משפר לומר שבשלמות הספירה עשר כחות מחולקות ח"ו לית כן כדבר רק כוונתינו בשלמות הספירה תחדות פשוטה מכל לד ומכל פניה ובהיוה לד מחבית בה ובהיוה עניין ובחינה מתבחן בה לית תבחן רק תחדות גמור תחדות פשיטה ומה שאמרנו שים בה כללות י' ספירות לית תיתת כללות י' ספירות י' כחות מחולקות תבל כוונתינו שבכל תחת ותחת מהלו י' ספירות ים בה כח לפשול כללות פשוטת כל י' ספירות דבר והיפוכו וכל הפעולות יפשול בפעם תחד •

הג"ה

ואל תשתלמי כי מיקרת היה לנו לומר תירון זה ולית היה לריך לית קושית ולית תירון לפי שהם בתחת עשרה כחות בכל ספירה וספירה וכתו שאמר ספר תגרת העשמים בשנור עשרה זה עשרת תוניס ועסכל זה אין קושית עלינו כי הלו עשרה כחות שבכל ספירה וספירה הם כח תחד בשוד שתתגלגלין תשפר לעשר עד בלתי סוף עד בלתי תכלית כתפר יתבחר בשוף פרק זה בס"ד • ע"כ הג"ה •

ואין לתמול אין תפשר בכל תחד לפשולת כללות פעולות שהרי כיול' בו תמל' בתוס הגשמי הגופני שתגנו ה"בה בתה שהשפיע בו בשכל הנה השכל הזה שהוא כח תחד פשוט בלי רבוי ובלי פירוד וחילוק ובשכל הזה שהגנו בדב' יש לו כח להשכיל לעשות מעשה תריגה תפירה חריפה זריזה קלירה טחינה תגייה וכל מלאכת מחשבת מעש' נורפים נגריס לבנות לסחוד וכל מלאכת שבעולם כלם כהגלו והחעלו מהשכל התחד הפשוט שנגוף התדם תפ"ם שכן פעולות רבות עד אין מספר כלם נפעלים ונעשים על ידי השכל הפשוט שנגוף התדם כל שכן וקל וחומר להתחיין שזה תפשר בחק תלהי ית' ותפלה שהפעולות של י' ספירות השונלים פעולות רבות עד אין מספר ואין תכלית כלל הפעולות הם בכח ספירה תחת • ואחר שהודענוך זה נשמיכך עיד על ענין יותר עתוק מזה והוא זה כי תמר יתמר בשכל דין החולק עלינו כי תחרי שכלם כח תחד ובכח תחד שבכל ספירה וספירה תוכל לפשול כל מיני פעולות בעולם יקשה עלינו למה התגילת ספירות כין שבכח ספירה תחת לפשול כל מיני פעולות בעולם ושוד יקשה עליו שהם כן הוא כהדריט שהם עשר ספירות שכלם כח תחד ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה והם רוחניות תורות פשוטות מכל לד בתחדות תהבה קשור דיבוק והבוק שוויס בעלמותם ואין שם לית תויר ולית מקום להבדיל ביניהם ולחלקם עד שיפול עליהם המספר שם כן קשה מתיזה לד ומתיזה נעשה תנחנו מיחסים לותם שהם עשר ספירות כי עתה אין שיך בהם שום מספר רק לתחדות ספירה תחת • ונשב ונתרן לזה כי תשיקרת דדינת פירכת ובוטית יותר חזקה מבני קושיות הבשל דין החולק עלינו ובתשובה ותרוץ תחד יתישבנו שלשתן והוא זה שרתוי שנתקור לדעת עיקר כל עשר ספירות שבכלל למה נתלו שהרי על כרחך תתה תוכרח לומר כל הכחות וכל הפעולות וכל הפעולות הם בתים מכח ת"ם ב"ה והם כן קשה יברח ת"ם ב"ה כל השלמות ולא יתגיל הספירות כלל תפי' ספירה תחת לית יהגיל ושם תשובתינו בקושית זו יתיישבו גם כן קושיות החולק עלינו • והתשובה הוא זה כי להיות שהמתגיל מלך מלכי המלכים הקב"ה כתו ית' גדול בלי קץ גבול ובלי תכלית וכוונתו ברוך הוא בבריאת עולמות ברוב הסדו וכמדת טובו להפיע להעדיב ולהתגיל מכחו הגדול שהוא בלי קץ בלי גבול ובלי תכלית עולמות שים להם קץ וגבול וחכלית ולהתגיל ולהברות בריאה כזו בכחו הפשוט הבלתי בעל תכלית וגבול הוא בחק הנמנע בחק תלהי יתברך ויתעלה כפי ההסכמה התונחת מכח פשוט לית יגיע תלית בח פשוט ומכח בלתי בעל תכלית לית יגיע רק כח בלתי

הג"ה

תחר שהודענוך בפרק ראשון כי כח הספירות כח כלם בתחת ובתחת כח כלם וכח כלם בכח ת"ם ב"ה פועל על ידן וכל ספירה מהן עשר ספירות נכללה משפרה כחות בתוכן אין בהם קטן ופרוד והלוק ח"ו כי כלם בתחדות השוה ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה וכלן שוין לעובה יש לנו להודיעך עוד עניין יותר עמוק מזה וכוח זה יש לבשל דין לחלוק ולומר כי עתה קלקלנו יותר ממה שהיינו מתקנים כי מה שהיינו מתקנים בעשר ספירות לומר שכלן שוין לעובה בהם שכל מהן נכללה משפרה כחות מחולקים כמתייר בשנולים שם כן יהיו עשר קטנים וחלוקים ופרודים בכל ספירה וספירה בפני עלמה ת"ו

בפ"ל תכלית הנה לסבה זו ומטעם זה הוצרך להזכיל הגלגלים שהם הספירות כי הנפש שבגלגל ג"כ כחו פשוט ובלתי בעל תכלית כפי ההסכמה המעטית מפשוט לה יהא חלק פשוט ומבלתי בעל תכלית לא יהא רק כח בלתי בעל תכלית על כל זה יוד הגלגל בתגילותו מדרינה לחת למטה מחת פני התחזיל ב"ה כי בתחזיל הוא במדרינת המחזיל והשילה והשבה במדרינת חשיבות יהם בחב והגלגל הוא במדרינת הגלגל העגול המסובב ממנו במדרינת יהם הבן בערך האב הגלגל שהנפש גם כן כחו פשוט ומבלתי בעל תכלית על כל זה ירך יריכה מדרינה לחת מחת סני הגלגל ב"ה לחבר מגר זה ומעשם זה הגם שבערך עצמותו אין לו תכלית על כל זה יש לו תכלית בערך התחזיל הוא הוא במדרינת התחזיל הוא הוא מדרינת הגלגל במדרינת יהם הבן והבן לחבר שהוא עגול ועשה מבח החב שיש יכול להיות במדרינת והשיבות בחב שהלו היה במדרינ' וחשיבות בחב לת היה נקרא בן והיה הוא החב בעצמו הבר של בן הוכרח הבן לירך למטה ממדרינת החב הנה מלך זה ומעשם זה הגלגלים ירך בדרך זה ר' מדרינות שבגלגלו' ספירות או מזו בתוכן שהזרה הספירה רחשבה להיותה מחזיל לספירה שנייה שבגלגל מחזה והשניה בעצמית בגלגל לספירה חשובה וכן ספירה שנייה חזרה להיות מחזיל לספירה שלישית וספירה שלישי בעצמית בגלגל לספירה שנייה וכן ירדו המדרינות עד ד' מדרינות הנה ירידת המדרינות בתגילות בגלגלים היא הסבה להמלאת שולם בשל גבול ובשל תכלית כי על ידי שבתגלגלן הגלגלים ובשתלשלו המדרינות למטה מדרינה לחתר מדרינה בסוד מחזיל ומחזיל שהוא סלה ושלוש שהעלות דשייט הספירה הגם שאין לה תכלית בערך הספירה שלמעל' מת"ה וכן ירדו במדרינת השלש מחכלית לתכלית בערך מה שלמעלה הגם שירדו מחדרינות נחלגים לגברתים שהם שלמות ברוחה . וכן ירדו המדרינות מהגברתים לנוגרים שהם שלמות יריה וכן ירדו המדרינות . מהנוגרים לנפשים שהם שלמות עשיה וכן בפשייה בעלמם ירדו המדרינות עד בגרדוי ירידת המדרינות נחתעם כהם עד שבאו כיותם לגבול וחבלית ותם בערך מה שלמעלה ומהם ובערך בעלמותם וכל כך נתמעט כחם לרוב ירידת המדרינות

הד"ה

ואין זה הסרון בחק תלהי ית' ל מר ח"ו שהיו יכול ונתעב תלהו כי זה הוא מן הבחבאו שהמחבאות הוא חסרון בחקו ויתעלה ויתברך כי הוא טעלים בגדר הכח והיכולת, כי לת יחואר ניכולת תלקי יתברך של עני הכבי' כרבע תחד ובשת תחד ונטעלת תחד כי בשכל מכחים זה ואין לו ניור תגל השכל ודבר שלת יעויר הגל השכל הוא הוא מן המחבאות דרך משל שזה הגייל שהוא לבן ויהיה שחור ולבן ברבע תחד ובשת תחד ובחקוס תחד כי זה לת תעשר והשכל מכחים זה כי חס הוא שחור לת יוכל להיות לבן וכן חס הוא לבן לת יוכל להיות שחור כי חס השניים זה לזה וכן זה הבר יהיה לעתק ויהיה גם כן בר גבוהה ברבע תחד ובשת תחד ובחקוס תחד הוא מן המחבא והשכל מכחים זה שחס הוא שיש שחק והס הוא עתק חיש בר וכן יש הרבה דברים שבחקרים מחבאות שהם נופלים תחת גדר היכולת . וזה הוא גם כן תחד חחס להמעט מבח בלתי בעל תכלית ובלתי גבול בבחו מעשים עולם שהוא בעל תכלית ובשל גבול הוא מן המחבא כי בעל גבול ובעל תכלית היה היכך בכל שעיניו מבלתי בעל גבול ובלתי בעל תכלית לת חיה ובין שעין הבלתי בעל גבול ובלתי בעל הכלית וחס כן חיך יעת מהיפך לל היפך בחבא שהר ובשת תחד להמעת מבלתי גבול ובלתי תכלית שולם בשיני בעל גבול ובעל תכלית והשכל מכחים זה ואין זה בחק היכולת כי חס על ידי השתלשלות כהשבר יתבאר בסחוך . עד כאן הג"כה

הה"ה

בפ"ל תכלית הנה לסבה זו ומטעם זה הוצרך להזכיל הגלגלים שהם הספירות כי הנפש שבגלגל ג"כ כחו פשוט ובלתי בעל תכלית בפי ההסכמה המעטית מפשוט לה יהא חלק פשוט ומבלתי בעל תכלית לת יהא רק כח בלתי בעל תכלית על כל זה ירך הגלגל בתגילותו מדרינה לחת למטה מחת פני התחזיל ב"ה כי בתחזיל הוא במדרינת המחזיל והשילה והשבה במדרינת חשיבות יהם בחב והגלגל הוא במדרינת הגלגל העגול המסובב ממנו במדרינת יהם הבן בערך החב הגלגל שהנפש גם כן כחו פשוט ובלתי בעל תכלית על כל זה ירך יריכה מדרינה לחת מחת סני הגלגל ב"ה לחבר מגר זה ומעשם זה הגם שבערך עצמותו אין לו תכלית על כל זה יש לו תכלית בערך התחזיל הוא הוא במדרינת התחזיל הוא הוא מדרינת הגלגל במדרינת יהם הבן והבן לחבר שהוא עגול ועשה מבח החב שיש יכול להיות במדרינת והשיבות בחב שהלו היה במדרינ' וחשיבות בחב לת היה נקרא בן והיה הוא החב בעצמו הבר של בן הוכרח הבן לירך למטה ממדרינת החב הנה מלך זה ומעשם זה הגלגלים ירך בדרך זה ר' מדרינות שבגלגלו' ספירות או מזו בתוכן שהזרה הספירה רחשבה להיותה מחזיל לספירה שנייה שבגלגל מחזה והשניה בעצמית בגלגל לספירה שלישית וספירה שלישי בעצמית בגלגל לספירה שנייה וכן ירדו המדרינות עד ד' מדרינות הנה ירידת המדרינות בתגילות בגלגלים היא הסבה להמלאת שולם בשל גבול ובשל תכלית כי על ידי שבתגלגלן הגלגלים ובשתלשלו המדרינות למטה מדרינה לחתר מדרינה בסוד מחזיל ומחזיל שהוא סלה ושלוש שהעלות דשייט הספירה הגם שאין לה תכלית בערך הספירה שלמעל' מת"ה וכן ירדו במדרינת השלש מחכלית לתכלית בערך מה שלמעלה הגם שירדו מחדרינות נחלגים לגברתים שהם שלמות ברוחה . וכן ירדו המדרינות מהגברתים לנוגרים שהם שלמות יריה וכן ירדו המדרינות . מהנוגרים לנפשים שהם שלמות עשיה וכן בפשייה בעלמם ירדו המדרינות עד בגרדוי ירידת המדרינות נחתעם כהם עד שבאו כיותם לגבול וחבלית ותם בערך מה שלמעלה ומהם ובערך בעלמותם וכל כך נתמעט כחם לרוב ירידת המדרינות

הג"ה

כי הספירה שלמעלה ממנה מצנת לת כספיר' שלמטה ממנה נאלץ שהיה מקפת ומגבלת לת הספירה שלמטה ממנה בידיעתה לבל הספירה שלמעה ממנה לינה מצנת לת הספירה שלמעל' ממנה רק כפי שיעור הצנה שלמותה ולינה מקפה ומגבלת לתיתה בידיעת כלתר יתברך שמו עכין זה בספרים הנלוים .

עד בגין הג"כה

הג"ה

עכין מה טובו ומה שהמלית שולם בשל גבול וקן וסוף ותכלית יתבחר בפרק בפני עצמו . ע"כ הג"ה .

הג"ה

סוף בלי גבול בלי תכלית שולם שהות בשל קן וסוף וגבול ותכלית כתו כן תדתו הכוזב שולם בשל גבול וקן וסוף ובשיור ותכלית גודל תלהותו ורוממותו ותצחרת יקר תלכותו בלתו שתיתו הספלים הגבחים יכנו ויתבדלו חוזו חור שבינתו רשינו חורו לקבל שנו וגשיתו ומה הוא ידועה כי גלוי לחורו שתתגלה לגברתים הוא תגד התגילות שהתגלים שהות שולם בספירות כדפירשנו ובתנוחר בתחר לתיהו שתחר להשהרת בהון עלמן סתימן דלת לתגלייתי ובלמן דלתגלייתי ובהון לתכסייתי וכו' כדפירשנו בפרק רחשון שבשל ידי בספירות הוא הזיר לשלמות ישעין תשם כי בשמות ת"ם כ"ה לגודל חורו חין גלוי כדפירשנו שם הנה מעשם זה ובשנור זה חלו לת נתגלה

הג"ה

רוממותו לגברתים רק בספירה שהת ר"ל בספיר' כתר לבדו הגה הגוב רוממות כתר שבחינתו בעליונה מתחד ותתייחד בשלמות ב"ה וכלתו הוא שוב לו כתר יתכתר הגם שבחו לפעול פעולות בעלי גבול ובעלי תכלית מגד שיש לו תכלית בערך השלמות ב"ה לגבר ת שבל ידו שולמות בעלי גבול ובשל תכלית על ידו בספלגות גריהה יגידה עשייה ע"כ הג"ה .

על ידי כתר לבדו יכול גם כן לגברות תפילו שולמות עשייה שהם בשלי גבול ובעלי תכלית מגד שהכתר הוא בשל תכלית בערך השלמות ב"ה יכול השלמות ב"ה לגבר ת שבל ידו שולמות בעלי גבול ובשל תכלית על ידו בספלגות גריהה יגידה עשייה ע"כ הג"ה .

מדרינה לחת לשבר על כן כדי להרחות לגברתיו תלהותו. ורוממותו הולרך להשלמל חכמה מכתר וירד מדרינה שנייה וכן חכמה עדיין לחדה גדול ואין כת בגברתים להשיגה כי קטנה היא להתגלל ב"ה בלת בסבה מלת כפי השתלשל רק ב' מדרינות על כן הולרך להתגלל מחכמה בינה שהיא ירידת מדרינה שלישית וכן ירדו המדרינות משתגלל להתגלל עד תלכות כי שם השבת תלכותו גחלתו ורוממותו ותלהותו ותדעתו יחבדך ויחבלה שכן שיעור רכיתו יחבדך ויהבלה כי בהשתלשלות וירידת הספירות עד י' מדרינות יהיו ויחשבו הגברתים בהשבת גדולת תלקוחו יחבדך ויחבלה ובהה מעתה לת יקשה עליו קושיית בעל דן החולק תיך יפול עליהם המסכר מחתר שהם כתהוות ובה תחד בכלם ותם שבחה ים בזה ותה שבחה ים בזה והם כלם בכליית סהורות פשוטות תכל בשתיית ותויר ותקוס דהשתת שפיר דיך בהם מסכר כי תלך שכת הגלגל שהות כת בעגול וים לו גבול והכלית בשרך בעילה שכת בעילה יותר גדול יותר גדול ויותר נקיף נכיו עד שבשלול ירך מדרינה לתת מיזה הנה הגם שבשלות ותיכות תהות כבת ותם פוים שהרי הם כלם בכליים ר"ל כתוך בכליית ותה שבחה ים בזה ותה שבחה ים בזה על כל זה תיך בהם מסכר תלך ירידת המדרינות בירדו עשרה מדרינות זה למשה מזה שהם עשר מעלות קדושות שבשרש

בחר נאצל מ"ם ולא חכמה כי חכמה נאצלה מכתר נכח ת"ם • החכמה נאצלה מכתר ולא כן בינה כי בינה נאצלה מחכמה נכח כתר ובכח ת"ם • בינה נאצלה מחכמה • ולא כן חסד • כי חסד נאצלה מבינה בכח חכמה ובכח כתר ובכח ת"ם • חסד נאצלה מבינה ולא כן גבורה • גבורה מחסד ולא כן תפארת • תפארת מגבורה ולא כן נצח • נצח מתפארת • ולא כן הוד • הוד מנצח • ולא כן יסוד יסוד מהוד • ולא כן מלכות • כלי' י' מדריגות שהם נחלקים לעשר ספירות ונם לא יפול עליהם קושיית ההלק מאחר שכלם כח אחת וכל אחת יכולה לעשות כל העשרה שפולפלים י' ספירות לא יתגלו רק ספירה אחת ונספירה אחת יברא כל השילשות אחת הוא כן שיכול לברוא בספירה אחת לבד להיות שהדת עמדו להטיב לנבראיו להתגלות להם בלקוחיו ונגדולתו מזהו ג"כ מחדת עמהו עלות לשבלים נשמיים בעלי נביל וחכלית חלקיותו ורוממותו ורחם בחכמתו י"ת אלי חשבר שיעשו הנבראים גדול' חלקותו אם לא שירד גדולת חלקיותו בכיכול י' מדריגות למטה נתפן שיהיה להם תורו החזק תור מתוק תור מבושם שיהיו ממט ויעשו חלקותו וגדולתו מפני כן הוצרך לרדת י' מדריגות ולהתיל י' ספירות ושתה יאמר חומר ליוצרו מעשיו, בחכמתו בירידת עשר מדריגות יהיה תורו מתוק לנבראיו כתפן שיהיו ויעשו גדולת חלקותו • ממר יאמר לו למה בירידת עשר מדריגות הלא די לו בהאחד והוא דומה בשלה הזאת כאלו רוצה להתחכם יותר מבוראו ב"ה שברי התורה ובחכמתו שיצרה כדי להשיג הנבראים חלקותו צריך לירד למעה ולעשם כהו כביכול בירידת עשר מדריגות בסוד עילה ועלול והוא שיהל למה לו זה כי די בהאחת והוא דומה בשלה זאת כאלו הבן תומר לאב למה עשיתני בידים עשר חבשות ולא עשיתני בידים חנגם האחד • והנה להאיר עיניך חביא משל האחד על עניין זה תם שכתב תורי ורבי משה חיים החלקים קורדוברו ז"ל בפרדם הקדוש החשל בזה תור הרחם בזהרוריתו ובכירתו ותקנו ונגנם דרך הלוחות הבית להאיר חל עבר הבית פנימי לכל נדדיו ונדי נדדיו ומחוב ותוכם בירחות תוכ תור הרחם אין חים בבית יוכל שחתו עד שיעיפם כהו ויבטו מכביע חל תור הרחם כי תורו רב ובטם עד שהוצרכו לעשות לם בחקים זריחת הרחם חל הבית חלוחות של עבר עשרת וזכוכית כתופן שיהיר הפיום דרך חלוחות עשרת חל עבר בבית פנימי ויגיע חל העיתרים בבית תוכלת התור ולא כיכ ומרוב בירחות הרחם ותקנו ונבורתו הנם כי ניתק התור קנת כי כחם ותחלם קנת ע"י יריחתו חל הבית דרך העשרת שב"ו להלבות העיתרים בבית נתרין עוד לחסך ופרוכת עשרת שני ולחוק תור כי נדול עדיין הוא ליכלות תמנו הוצרכו עוד לעשרת ג' וכן חב' עד ד' וכן חד' בד עשר ופתה בבית חים חל הבית ליהלות חתור התור דרך עשרת ויחתל למה היה חנין העשרת כחלה עשר ולא יותר לו פחות חעשר והנה בודאי נקבה את שיעו ונחתר לו כי תרוב פרייתו ושלותו חחל זה כי תחר שעתן הלוחות העשרות הוא לתקן את התור כדי שיהיה תור תחוק תור חבושם לעיני הרואים חם כן חם יחתעבו חתשבר עשר עשרת יחתך עיני הרואים תרוב תורו וזיק להם והם יהבה עליהם עוד יותר על חספר עשרה יחתך התר ולא יוכב חתיקים ולא הרואים ולא היתה בעשרת העשרת כך חלא לתקן התור כדי שיהנו ויחנדלו ממט ביותר בסיר החשבר וגם חלא יזיק תרוב הבירות. חלא שיהיה תור תחוק הור מבושם והנה החחל מאן יהנעתו ואין נריך להאריך בביאורו כי כ"י עשר ספירות עשר חסקלירותות התתירות יהיר שיעו בחשבות נדולות חלקיו שבשר כן הכתת תלקיעו י"ת לעוכת נברתו שיעשו ויתנדלו ויהנו מאורו והנה לפי זה אין לבחל דין לחלוק בשניין קושית זו חלא בדבר זה כי יאתר הבחל דין מחת הוא שאין לשחל עשר ע"ו למה ירד י' מדריגות חפני, בכן שיצרה התעלותו יחנדל ויתחלה בכן נרך לגלוי חלקיותו וגולחי אין לו להתחכם על הכוונת הבורא יתברך כי כ"ש חכמה והוא הוא פנם החכמה ועליו אין להוסיף ואמנו אין לנדוש בחבל ישחל לט קושית עשתה והוקה מנד אחר, והוא זה כי יאתר בהוא אתון ואיכן לנו זה שאתה תומר לי כי חכמתו י"ת שיצרה בירידת י' מדריגות יהיה גלוי חלקיותו לכך התיל י' ספירות מבלן זה • שמת בחיות הכמתו שיצרה בספירה אחת דהיינו בירידת מדריגת אחת הו בירידת החם מדריגות הו עשרים

מדריגות תהיה גלוי חלקיותו ולפי מספר התדריגות שפיצרה בחכמתו י' כן יהיו מספר הספירות ואתיכן תבחנו רואים שפיצר בעשר מדריגות תהיה גלוי חלקיותו אם הוא מנד התורה והקבלה אם קבלה היא נקבל אם מנד השכל והסברת יקבילני ויסבירנו ויורני ויאתר לי ונשיב לבעל דין כי הוא מנד התורה והקבלה ונם הוא מנד השכל והסברה כי אפילו לא נאתה התורה והקבלה השכל יוביח ויכריח בראיות מוכלות להאמין שהם עשר ספירות לא פחות ולא יותר אלהות שיתרך העין בקלת מייחד לו פרק בפני עצמו והוא פרק ה' ונם נדבר בו בכלי הנוך ברחיות נרולות בן התורה והקבלה ובראיות ברורות מהשכל ומהסברה ונחזור לענייננו ואין פתחון פה לבעל דין לחלוק ולומר • מאחר

הג"הה

מה שאתרנו שהחילות היה כדי לגלות חלחותו ים לנו רחייה מבוהר וזה לשוט דחי לאו לאתעבא נהירין איך ישתמודעין ליה ואיך יתקיים חלא כל האתן כבודו ר"ל לאו לא התעבא והחיל אור חלוליתיו שהם הספירות איך היו יכירין אותו כי לנדול אורו בדוך הוא לא היו יכולין להשיג אותו כשער ביאורו לתשלה וכשהר יתבהר שוד בפרק בפני עצמו וזכו שאתר אלך יתקיים חלא כל האתן כבודו ר"ל נאתן דייקא ר"ל בשולם עשייה שהם בעלי נביל ובעלי תכלי' הלוקים בהבנת אור שכלם להשיג ולהכיר כבודו ית', ויתעלה ולא היה מקויים הפסוק שאתר חלא כל האתן כבודו שאלילו באתן שהוא עולם עשייה מבינין אותו וזה הסוד נולה לנו נם כן האמנה בוסבת הבחת וז"ל בעשרה מאתרות נברת השולם ואם הלמוד לומר והלא בעאתר אחד יכול להבראות חלא כדי ליתן שכר טוב לעדיקים שמקיימין את השולם שנברת בעשרה מאתרות וליתן פורשנות לרשעים: שאבדין את השולם • שנברת בעשרה מאתרות והנה שלא להאריך לא נאריך בקושיית כי פשוטה של תבנה מבאר ומפרש עניינו והוא זה בעשרה מאתרות נברת השולם רלה לומר בעשרה ספירות נברת השולם כידוע ליודעי הן שהעשרה האתרות המזכרן במעשה ברחשית בבריאת שולם הם עשר ספירות וא"ה ת"לאתוד לומר וה"לא בא"אתר א'אחד יכול להבראות רלה לומר והלא בספירה אחת יכול להבראות שהרי כל אחת בכחו לפעול כל הפעולות ולנרות על ידה כל השילשות ולמה האניל י' ספירות ואתרן שלכך נברת השולם כי' ספירות שהן י' אתרות כדי ליתן שכר טוב לעדיקים כו' רוצה לומר הם היה בריאת העולמות בספירה אחת לא היו מכירים נדולתו ואלקותו ולא היה מנד הדין שום מקום ליתן שכר טוב לעדיקים כי למה יתן שכר טוב לעדיק במה שהוא טוב טוב שהרי העוב שהוא טוב טוב כדי לעשות רצון בורחו ובהיה שהרי היו מביו שהוא טוב הוא טוב לפי עבדו ומזנו מנד שהחומר שלו שהוא מזג עיב בלי כוונה מכוון לעשות רצון בורחו וכן כרשב הטוב רב שיביו תבב בורחו ויביו יודע שם יש חלקות לשולם ויביו מכיר נדולת חלקותו יתברך למה יעשבו על זה טובה רב כי אתי יתירלא כי לא נעל פחד חלקים על פניו שהרי ביו מכירו ואין טובין חלא שם כן מזהירין ואיזה הזהרה שיהיה כאן שם ביו יודע שים חלקות לטולם אבל עתה שירד התילות עשרה מדריגות שהם העשרה חתרות עשר ספירות שבהם נברת השולם בתופן שיובב חלקותו ותדנותו ונדולת מתבלתו יתברך ויתעלה הלדיק יוסיף תומן וכח להוסיף על לדקתו בכוונת מכון לעשות רצון בורחו ואין שם מקום מנד הדין שבהן טהן שיתן לנדיק שכר טוב בנדקתו לשלם לו שכר פשולתו שמקיים את השולם שנברת בעשרה מאתרות ורלה לומר שהתילות עשר ספירות היה כדי לנלות חלקותו יתברך ונדולת נבודו בכל האתן ויביו נדולתו ואלקותו כמבואר בזוהר דחי לא אתפתח נהוריה איך ישתמודעין ליה ואיך יתקיים חלא כל האתן כבודו וכדפירשנו ובלדיק מקויים זה ומביו את חלהיו ופושה מלותיו חפני כן רחוי ליתן לו שכר טוב וזה הוא שאתר בחתנה כדי ליתן שכר טוב לעדיקים שמקיימין את השולם שנברת בעשרה מאתרות ר"ל שמביני את חלקיהם ומקיימין מהשבתו ורצונו ית' שהתיל עשר ספירות כדי להביו הם מקיימין זה ומביני אותו בתופן שלא לחנם ולא לבטלה נברת השולם בעשרה מאתרות ומהטעם הזה בעצמו מנד הדין רחוי השולם לרשעים כי פתה שעולם נברת בעשרה מאתרות בתופן שיובב חלקותו ותדנותו ומשבלתו ובכל האתן מהנלה כבודו ובכל מקום שיבי ה' טפות

עטין לתוך בו וחינו רואה להכיר גדולתו ותשבחתו וירחתו וכחלו
לחנם ולבעלה נברת העולם בעשרה מאמרות ואין לך חיבוד וביטול
עוגם יותר גדול מזה שכוות הבעלה אם כן יש מקום מנד הין
שהדין נותן ליתן פורענות לרשעים שמחבדין את העולם שנברת
בעשרה מאמרות והשתא יהוייך גם כן שציר לשון המשנה שמחבדין
את העולם שאין לך חיבוד יותר גדול מזה שכוות לבעלה וכן יהוייך
גם כן שציר תריכות הלשון שמתיירך לומר אנל הנדיקים ואנל הרשעים
שמקיימין את העולם שנברת בעשרה מאמרות שמחבדין את העולם
שנברת בעשרה מאמרות כי היה לו לנקר כרי ליתן שכר טוב
לנדיקים שמקיימין את העולם ולינן פורענות לרשעים שמחבדין
את כשולם למה לו לנכפול אנל כל אחד שנברת בעשרה מאמרות •

עד כאן הנ"כה:

מאחר שהתילות הוערך לירד י' מדריגות נתורן שבמדריגה עשירית
שהוא מלכות יכיה הבנת חלקיתו ותלכותו אם כן יאניל מלכות תחילה
ולא יעערך לעשר נתנלים זאת השחלה הוא פחיות נדולה דאם כן
מלכות כייו כהר • שהרי אלו לא היה רק תלילות מלכות לבדה
אם כן לא היה יכידת מלכות רק מדריגה אחת מאת פני החאניל ב"ה וא"כ
והייו כהר בלא ירד רק מדריגה אחת מאח פני החאניל ב"ה וא"כ
עכייו של מלכות ושניייו של כהר הוא ענין אחת ואין הפרש ונדול
ביניהם רק שהי בזה שהחלבת אם כהר לשם מלכות וגם כן
מזה הקבה יהאניל ספירה אחת מהדריגות לחחתה מהה שהיית
עתה כי זה הוא מחק הטחנעות כפי ההסכמה החוסכמת מעשוט לא
יצא לא מעשוט ואין ביניהם הבדל רק מה שבין שילה לבעוט דהייו
ירידת מדריגה אחת במה שהוא שלול לשיללתו ואין לשחול אחת פה
להעוק ולומר מאחר שיש כח בשלול לפשול כל הפעילות בעולם כחו
שהוא בשיללתו ואין הכדל בין השלול לשיללתו רק מה שהשלול יש
לו חכניח בערך שיללתו בעוד שהשילה יותר חוק משלול ובדרך
זה הם כחלקים לשער שפירה שכל ספירה היא עשולה מספירה
שלחחילה מחנה נוללת הבדל זה אין שום הבדל ביניהם כלל רק כלם
חור פעוט בפחדות ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה ואם כן לפי
כחה הזאת יקבה במה יבדלו ויחלקו שחע קורחים ומכנים לספירה
זו דין ולספירה א הסד וספירה זו רחמים וזו דין קבה חו דין
רבה וזו רחמים וזו רחמים נאורים וכן כלה שהרי בעניין פעוחם
ופעילה כלם שווים זו אינה שלילה כי בספירה אחת יחרחה ויחנלה
פעולה של חסד לפי רנין מהשילה יותר מחה שיחרחה ויחנלה
בחברתה הסחוכה לה ובשאר הספירה הסובבים אותה כי אף על
פי שגם הברתה הסחוכה לה וגם שאר הספירות כלם נכללים בחסד
אם כל זה פעולה של הסד אינה מחנלית אלא מספירה שנחחנה
עליה מהחילה בדוך הוא שעל ידה תהיה פעולת הסד נגלה כאשר
יחבאר כוד עניין זה בשער ו' פרק י"ד •

וכן בספירה אחרת יחרת, ויחנלה פעולה של דין לפי רנין מהשילה
ב"ה יותר מחה ש תרחה ויחנלה בחברתה ובשאר הספירות אף"פ
שגם חברתה הסחוכה לה וגם שאר הספירות כלן נכללים בדין עם
כל זה פעולה של דין אינה מחנלית אלא מספירה זו שנחחנה עליה
שעל ידה תהיה פעולת דין נגלה • וכן שאר הספירות שהם
חלוקים בשחותיהם הם בדרך זה ואין פחחון פה להפשל דין לחלוק
ולומר מאחר שכל אחת מיוחל בפעולה לחת בפני עצמה ומחולקים
בפעולחם אף כי יותר שגם לעצמותי' מחולקים • ואין רחוי,
מהמשל הכפל שכחוב בחחור למעלה מפני שהשכל בלחת הוא
שעשה כל הפעולות מכל הספירות שכל אחת מיוחדת בפעולה בפני
עצמה ומחולקת בפעולתה מהברתה אף יותר כחו שפעולתה
מחולקה מהברתה גם עצמותה מחולקה מחברתה שהרי אי אפשר
שיהיו בעמותם שויים מאחר שפעולחם אינם שווים שהרי מה שמחנלה
מספירה זו חינו מחנלה מספירה לחרת • זו אינה שלילה הלא חראה
בחוש הנשמי הנופני שהודבק מן ד' יסודות במזג השוה שהם גם רוח
מים עפר ואש חמלא בתוך בחדם שום חלק ואש שום נקודה מרעתו
ועד דנלו שלא יהיה בהם גם רוח מים עפר ו"ל שלא תוכל לומר של
זיוה הלק זו נקודה בתוך בחדם כגם שהיה הנקודה דקה מן הדקה
בחודה של מחט לא תוכל לומר עליה זו הנקודה היא גם ואש
זו מים ואש א גם ואש עפר זו עפר ואש גם זו מים ואש גם
ועפר זו עפר ואש גם ומים זו רוח ואש גם ומים זו רוח ואש עפר
גם ומים זו גם ואש ועפר זו מים ואש גם ורוח ועפר וכן
כל היסודות לא תוכל להפריד ולחלק זה מזה רק שבכל נקודה ונקודה
יתחדדו כל ד' יסודות כל כך בחחדות עד שלא נדחה בהם שום

יסוד כמות שהוא נראה בפני עצמו רק כלם יחראו בחחדות נחוד
בכל נקודה ונקודה כי בנקודה שיתראה בה גם בחוכה נקודה
בעצמה יתראה בה ג"כ שאר היסודות וכן בחוכה נקודה בעצמה
שיתראה בה מים יתראו ג"כ שאר היסודות וכן כלם ולא תמצא זה
בלא זה ולא זה בלא זה רק כח כל הד' יסודות בחחת וכן יסוד חחת
בכלן וכלן בחחדות הזוה ותצ"ל כין פשוטן הוא שהרי כל ד'
יסודות המיוחדים בגרון דרך משל פוטנים לחוץ, חת"כ שהרי כין
הגרון יונחים ומתנלים לחוץ חת"כ וכך' יסודות המיוחדים בחיך
פוטנים לחוץ, חת"כ שהרי כין החיך יונחים ומתנלים לחוץ
ני"כ וכך' יסודות המיוחדים בלשון פוטנים לחוץ, חת"כ שהרי
מהלשון יונחים ומתנלים לחוץ, חת"כ וכך' יסודות המיוחדים
בשניים פוטנים לחוץ, חת"כ שהרי כי מהשניים מתנלים ויונחים לחוץ
ומשר"ן וכן כך' יסודות המיוחדים בשפתיים פוטנים לחוץ, חת"כ
שהרי משפתיים יונחים ומתנלים לחוץ, חת"כ הרי לחה רואה בעיניך
כי ת"ל שהיסודות הם מתחדדים לחחדות נמור בכל לחרי לדם
בזוה מקף רגלו ועד רחשו על שלא נכרחה בזוה אחד מהם יסוד
אחד בלחי חבירו בכל חלק וחלק מחברין ובכל נקודה ונקודה
מחברין עם כל זה הם פוטנים פעולות חלוקות וזוטות זו מזו הנם
שהיסודות העניות הנף בהחדות הזוה כיה שפירטנו כחו כן הוא
בספירות הקדושות ב"ה הנם שהם עניות אחר פזוט מכל לד ומכל
פינה ובכל נקודה ונקודה רוחניות ואורות מחייחדים שהם בכל ספירה
וספירה כח כל י' ספירות עד שאפילו זה כל ספירה וספירה נכללה
מעשר לעשר עד בלחי הכלית לרבוי עשירותיה כי בכל נקודה
ונקודה יתראה בה עשר ובאותה נקודה שיתראה בה הסד באותה
נקודה בעצמה יתראה בה דין של נבורה ובאותו נקודה בעצמה
שיתראה בה דין של נבורה יתראה בה רחמים של תפארת וכן תראה
בה כל הספירות ע"כ הם מתחלקים כפשוטותיה' לפי רנין מהשילי'
ב"ה זאת נפעול הסד זאת לפשול רחמים וכן כלם ואין לפחול דסוף
כל סוף יהיו מחולקים בפשוטח ובשאפי' יהיה לפשול חסד יפעול
נבורה עבה נפשול דין וכן כשיהיה נבורה לפשול דין יפעול הסד
עבדו לפשול הסד וכן כלן ולא די שיהיו מחולקים בפשוטח ח"ו אלא
עוד קבה מזה שהרי הוא כאלו היה קטע בינים ח"ו כי הם
כפכיים זה לזה כי הדין היפך החסד והחסד היפך הדין
וזו היא קינה בעצמות האילות ח"ו והיפך היפוד והעיקר כחוכן
שאפה שלום במרומיו שאפה שלום בין האלחים כל כלן שיהיה
שלום בעצמות כאילות ולא יהיו הפכיים ומעבדי' זה לזה ונאבד ונחרן
קוביח זו כי הספירות נדרנן מחלוק נדוך הוא כל אחת מחוכה על
פשולחה המיוחדת לה וכשרנן האחילי נדוך הוא לפשול חסד על ידי
ספירת חסד אף גם ספירות נבורה מלד כללות החסד נבה גם
היא מחכים לפשול חסד עם ספירת חסד רק עיקר הפעולה מחנלה
מחסד וכן ספירת תפארת שהיא מדת הרחמים מלד כללות החסד
נבה מחכים גם היא לפשול חסד עם ספירת חסד רק עיקר
הפעולה של הסד מחנלה מן הסד • וכן כשרנן האחילי ב"ה לפשול
דין של ידי ספירות נבורה אף זו גם החסד מלד כללות הדין נבה
גם היא מחכים לפשול דין עם דין של נבורות • וכן תפארת מלד
כללות הדין נבה מחכים לפשול דין עם דין של נבורה רק עיקר
כדין מחנלה מן נבורה וכן כשרנן האחילי ב"ה לפשול רחמים ע"י
תפארת אף גם כפירת הסד וגם ספירת נבורה מכריעים אותה
לפשול הרחמים מלד כללות הרחמים שבהן שד שעל ידי כלן נשלחה
הפעולה בהכרעה אחת וכלן עוין לעובה בהבה ורעות
בדבוק בחבוק תחדות הפלוס ב"ה • והרחיה לזה מחחר כיוצא
בחיקונים וזה לשוט כך הלי לכנה בני לחיצנך דעת בחולק לא
נפערת תחרת וכן בחיבין נטלה חנבורה ותחכללן בה כלהו ספירין
ותתקריאו נבורות • וכך בני למיעבד חינת וחסדא נטלה מחסד
וכלהו ספירין לחכללן בה ותחקריאו הסדים וכך נפחת לרהוט על
עלמא נטלת חמשורת דלחמניחת וכלהו ספירין לחכללין בה
ותתקריאו רחמי ע"כ החחר • והנה נפרש המחר כיד ה' בעזה
עליו כ"ד הל"ו חצ"ן בני"י לחיצנך דע"ת בחולק לא"ו ב"ה ש"ת
חת"ת ו"כן בח"ייבין נט"לת חנב"ורה ותחכלל"ן ב"ה כל"הו
ספי"רין ותת"קריאו נ"בורות פירוש ספירת חלכות נקראת חנך
חכי מהיות יסוד ואנן פינה חנן בחן בכל הנניין ר"ל כל התילות
נסיוך עליה בחופן בכל הפעולות והנפעלות ש"פשיטו הספירות בין
שיהיה בהפעלה של דין בין שיהיה בהפעלה של חסד כלם הספירים
בחלכות פשוטן והפעלתן והיא תוניח לחנן פשולחן ומפעלת
ותנלן

ומצין פעולתן לכל הפעולות בעולם שהיא מתחלת מכל הספירות פועם אליה לפעמים פעולתן על ידה. בתוכן שהעולמות והתחתונה והתחתונה ניתן בידה להפעיל בכל שעולות רק כלן מפעילין על ידה כי היא הפעירון והמתיך והחלך תמיד במלכות: בכל מעלה ומעלה פירוש התלמיד כשהמלכות רוצה לפעמים דין בעולם לא יאמר תלמיד אחרת רוצה לומר לו בקליפות כחות בעולמה שהם סדים של מעלה שרי אומות העולם עד"ז או בחייניית ר"ל או כשרוצה לפעמים דין בנפשים או מלכות מקבלת ועטלת שפע מעבורה ולא"י כלילו ב"ה כל"ג ספירין ולא"י קריאתו גבורות ר"ל כל הספירות כלן כלולין במלכות ר"ל כל הספירות תמיד כללות י' ספירות שכלן מתלמיד כללותן שנכללו גם כן תדין מפעילים במלכות שפעם ומסבימין שיהיה שפעם במלכות דין כיון שפעם על גבורה שהוא דין ולא נקראו כל ההפעלות במלכות גבורות ודינין וכך בעת לתיאנך חנוך וחסדי ר"ל כשהמלכות רוצה לפעמים רוב חן וחסד ניעלת ומקבלת שפע מספירו' חסד וכל הספירו' מפעילות בה גם כן תמיד כללותם שבהם חסד ומסבימים שיהיו שפעם

הוי"ה

והטעם לזה למה כל ספירות שומין פעולתו להפעיל לכל העולמות דוקא י"י מלכות הגה תדע כי להיות שמלכות היא הספירה האחרונה נמצא שהיא בעלת התחתון שבספירות בעוד שכל שלה מקוף בעבע הרוחניות את עלולה בשעתן שבספירת מלכות שהיא בעלת התחתון שבספירות מוקפת ומסובבת מכל שאר ט' ספירות ובסופה ותחתית של מלכות מתחיל שולם הבריאה שהוא שולם הפירוד כאשר יתבאר בשער סוד תנועות בריאה יצירה עשיה בשעתן שולם הספירת מלכות מקפת שולם הבריאה ושאר שולמות מוקפין בה ומסובבין בתוכה ותכף חוזן לתנועות ר"ל חוזן למלכות הוא שולם הפירוד והתנועות ב"ה שהוא מתפיס בשעתן לשולמות

שפעם במלכות כלן תחד' וכ"ל בע"ת לר"ת ע"ל על"ת פירוש כשמלכות רוצה לרחם על' נועלת ומקבל' שפע מתפאר' קו הרחמי' וכל הספירות תמיד כללותן שנכללו ג"כ תן רחמים מתפיעים בה ומסבימים שיהיו כלן במלכות רחמים ונקראו כלן רחמים והנה נמשיל לך תשל נתה כדי שיה' כדבר קרוב אל השכל ותתיישב על הלב והוא זה כי כתו שבחתם הנופני עיקר פעולה הדבור מתרחה ותתגלה מהלשון עד שתתייחס פעולת הדבור ללשון כשניין שנאמר שו"מר פי"ן ולשוני עומר תהלות נפשו כמה הגם שנתייחס פעולת הדבור אל הלשון עם כל זה הגרון וכחיך והשיניים והשפתיים והקול היוצ מהקנה כלם משכימים לפעולת הלשון שהוא הדבור עד שבין כלם נשלם שלימות הדבור ואלו לא היו משכימים יחד לא היה ללשון כח הדבור לגלות מלשון מחשבת כיוצ' לבו אף על פי שהגרון מיוחד לפעולת קוליות אחיות אח"כ שפם מוגלם ובחיך מיוחד לי"כ שפם מוגלם והשיניים מיוחדים

נרך להפעיל דרך מלכות אפי כי ספירות מלכות ולתעלה תספירות מלכות הוא כלה שולם תגילות שולם שבו יהוד שוכן שכינת עוזו ותפארתו בתוכן שכל ההפעלות שמפעילים קודם יגיעתן הוון למלכות כם עדיין בתגילות רק מתלכות ולתעה כם יולדים חוזן לתגילות אפני כן מלכות שכיה ספירה התחתונה בידה נתנו ונפעלו כל ההפעלות הנפעלות לעילות תאר אפני כן שיה נקראת מלכות אפני שהיא מולכת על העולמות הנפרדים שהם בריאה יצירה עשיה ואפני כן נקראת גם כן תדעי אפני שהיא התחון והפעירון של השלמות הנפרדים. והנה כדי שתבין בעניין תגייר לפניך שעולים נפשיים תנפשיית תבין את הרוחני הך רוצה בזה הניור כל הפעלות שנפעלים לעילות הוכרחו להפעיל דרך מלכות וכל עוד שלא יגיע הפעל לתעה ממלכות הנה הוא בעולם תגילות ואינה נבנית בהפעלה נעולמות של העה רק בשעתו חוזן למלכות

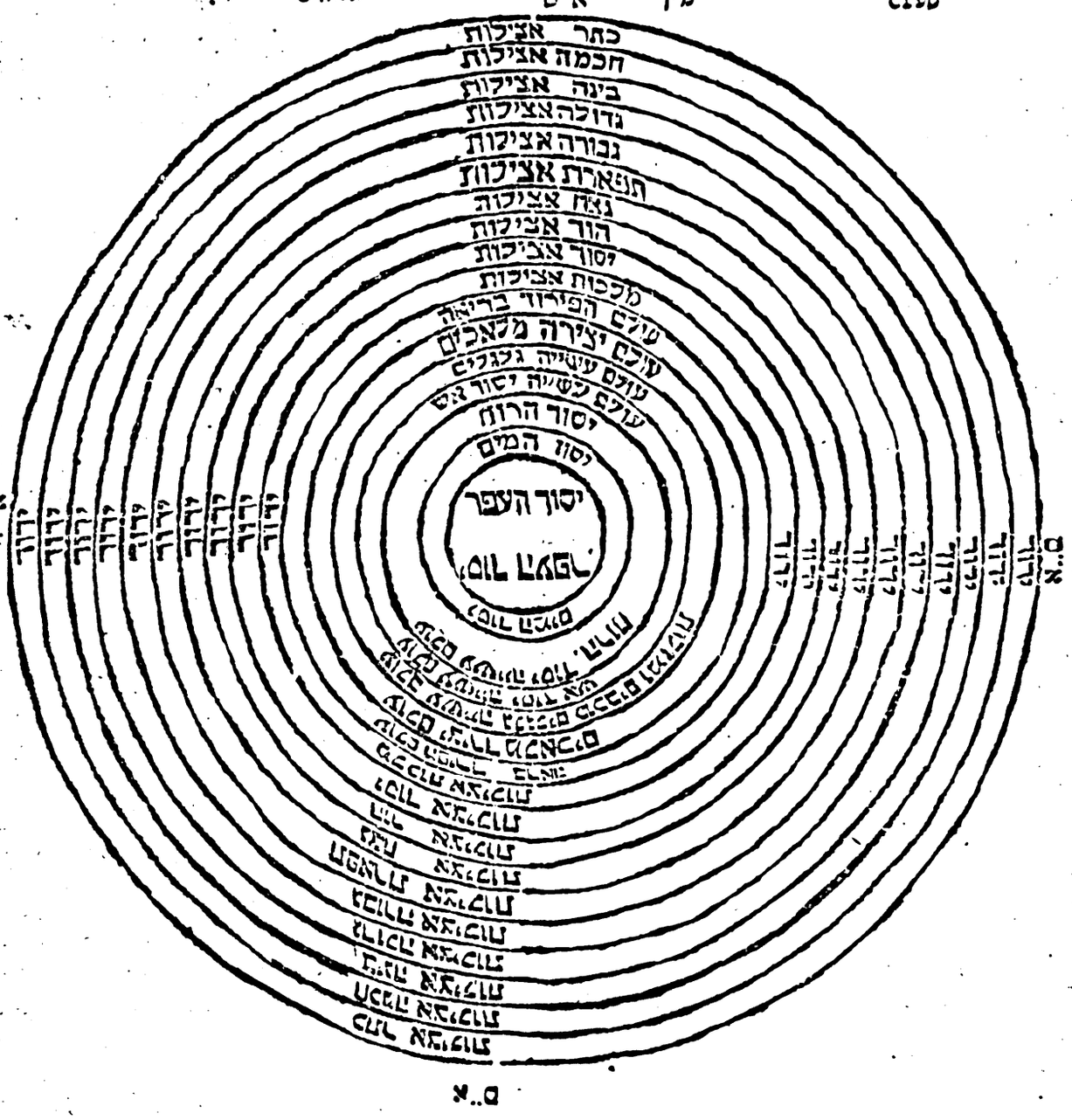

הגדה

פירש הפסוק שיתר פיו מלכלות דברים רבים המזיקים ומחלישים את הגוף ואינו תוכל רק דברים המבריאים ומחזקים את הגוף תוה הוא ניגל מגרה של חולאים הבאים לגוף לסבת פיו ושומר לשונו מדבר לשון הרע ואינו הולך רכיל ומגלה סוד להרחר ריב ומדון בין איש לחבירו בלשונו הרע שהוא הסבה לכמה נזקות וקטטות ומחלוקת עד שכתו להרינת נפשות בשביל ג' לשון הרע הורגן המזמרו והנלחר עליו והמקבלו והוא נשתר בלשונו שלא לדבר רק מה שרתוי לו הוא ניגל מגרה לסבת הלשון וזה הפירוש מזכרה לחי לא תיחת הכי פיו ולשונו כשל לשון לחה לי ושוד שהפשוק תותר מגרת נפשו לשון רכיס דמשמע שני מיני נזקות דהייט נזקה תהת נסבת פיו שרגיל לאכול מה שאינו רתוי לו לפי טבעו לשמור נריאתו שלא יחלה וגזה שניה לסבת לשונו שרגיל לדבר מה שאינו רתוי לו לפי טבע נפשתו שהיא הלק הלקה מחשל שרתוי לה לדבר תדברים שליונים דברי הלקוס חיים לשתור דרך שן החיים והשתא לפי פירושינו יתוייק שפיר הפסוק שומר פיו ולשונו שומר מגרת נפשו •

עד כאן הג"ה

לפרש רק שני שניונים הטובים בדרוש פרק זה דהייט שניין תחד בחליות הטובה בזה שהחליה מבחתי גדול ובלתי תכלית שלה שהוא בשל גדול ובשל תכלי והשני הבא יכון לטו רחייה שהספידו ח"ל כי תלן ייתר לטו שכן שיבה הכתתו לגלוי הלקותו דרוך הוא ולהיות שתטו בני שניונים ניירין ביתור תרוך נייתד לכל תחד ותחד תכם

פרק בשני עלמו והגה נשלם הפרק התשותר •

פרק ג

והגה רתיטו להתיר שיוך בפרק זה בדבר יקר הערך תתר וכל סגולת תלבים לית יפוו לה וכו' זה כי תחרי שהקדמנו בשירושינו בפרק הקודם שטוכחתו ית' בחליות שבירותיו וכתו שתצד מדתו הטוב להטיב לנבראיו בזה שהתמי' תכהו בבלתי סוף ובלתי גבול ובלתי תכנית עולמות שהם בשלי סוף ונבול ותבלית כתו כן תדתו המוב להטיב לנבראיו בגלות לשיני נבראיו תלקותו ית' בלתי בשל תכלית ובלתי גבול ונבראיו הם בשלי גבול ובשלי הכלית שתי תשבר להם להטיב תלקותו ית' לגודל רוממותו וגדולתו הורך לבלבל ולירד בכיכול נחלת תלקותו בשרה מדריגות למטה שהם עשר ספירותיו נרוך הוא בהופן שבל ידם יוכר ויוסב גדולת תלקותו יתברך כתטוחר בפרק הקודם בחרוכה ישיון משם ועל תותה הקדמה נבנו ונתיסדו כתה וכתה בסיניים ובעודים חוקים בחלת וקושיות ותירולים פרם מבנים בונים ובתה יתחר הבשל דין בהולך שליט בהקדמה היא בלתי נודעת ובספירה ובפילת הקדמה יסתרו ויפלו כל בתירולים שהירגנו בפרק הקודם והוא זה כי יתחר הבשל דין בהולך עליט תחרי שחירנו הטוב להטיב לנבראיו ייעיב גם כן שם שום עשייה שהוא פילם בתחתון שיהיה כתו נם כן בלתי נבול ובלתי תכלית • ולא יצמרך תלילות עשר ספירות לירד עשר מדריגות למטה כדי שיגיעו נדולת תלקותו והטעם לזה כי בשנברתים יהיו בלתי נבול ובלתי תכלית דהא נהא תלית ותז יהיו גם כן השנתם בלתי נבול ובלתי תכלית דהא נהא תלית ותז

מיוחדים לתותיות זם"ערן שסם מולם והספתיים מיוחדים לתותיות בו"ף שסם מולם בתוכן שכל תחד ותחד מהם מיוחד בפעולתו עם כל זה כלם מסכימים עם כלתן עד שבין כלם יולץ עלינות הדבור ותן יתרון ללשון שבחייהם הדבור תליו רק מפני שבלשון יותר מתגלה ומתרחה פעולת הדבור שהוא בשל הלשון כפי מה שמתחה על פעולה זו תיוסרו ב"ה וכל הגברים כלם מסכימים עם הלשון בפעולת הדבור בשלימות להבלים פעולת הדבור בשלימות בתוכן הוא בסיוותיו ברוך הוא שהם תיס הבלין ב"ה כאשר רחטו תזה בהקדמת בן מלה שנה וכאשר יתבאר שיד בשערים הבאים בם"ד כי מבבדי תהזה תלום בכיכול כי הגם שיתרתה מסבירה זו חסר ותזו דין ותזו רחמים שם כל זה כלם מסכימים בכעולה אחת וכל פעולה שבאלה בן שתהיה פעולה של הסד בן שתהיה בשולה של דין בן שתהיה פעולה של רחמים נבשית שתהיה פעולה ברמון מתלים ב"ה על ידי הסבירה המיוחדת לשתה פעולה שבה מתרחה ומתגלה להפעול ביותר וב"ה הסכמת בלן נגמרת ונשלמת הפעולה מנד בללותם ושתדותם והב"ה עיב הכל כהוגן בידיו בעורת בחוכן לשבחת ובזה ולא נשאר לנו

הגדה

פירש הפסוק שיתר פיו מלכלות דברים רבים המזיקים ומחלישים את הגוף ואינו תוכל רק דברים המבריאים ומחזקים את הגוף תוה הוא ניגל מגרה של חולאים הבאים לגוף לסבת פיו ושומר לשונו מדבר לשון הרע ואינו הולך רכיל ומגלה סוד להרחר ריב ומדון בין איש לחבירו בלשונו הרע שהוא הסבה לכמה נזקות וקטטות ומחלוקת עד שכתו להרינת נפשות בשביל ג' לשון הרע הורגן המזמרו והנלחר עליו והמקבלו והוא נשתר בלשונו שלא לדבר רק מה שרתוי לו הוא ניגל מגרה לסבת הלשון וזה הפירוש מזכרה לחי לא תיחת הכי פיו ולשונו כשל לשון לחה לי ושוד שהפשוק תותר מגרת נפשו לשון רכיס דמשמע שני מיני נזקות דהייט נזקה תהת נסבת פיו שרגיל לאכול מה שאינו רתוי לו לפי טבעו לשמור נריאתו שלא יחלה וגזה שניה לסבת לשונו שרגיל לדבר מה שאינו רתוי לו לפי טבע נפשתו שהיא הלק הלקה מחשל שרתוי לה לדבר תדברים שליונים דברי הלקוס חיים לשתור דרך שן החיים והשתא לפי פירושינו יתוייק שפיר הפסוק שומר פיו ולשונו שומר מגרת נפשו •

עד כאן הג"ה

לפרש רק שני שניונים הטובים בדרוש פרק זה דהייט שניין תחד בחליות הטובה בזה שהחליה מבחתי גדול ובלתי תכלית שלה שהוא בשל גדול ובשל תכלי והשני הבא יכון לטו רחייה שהספידו ח"ל כי תלן ייתר לטו שכן שיבה הכתתו לגלוי הלקותו דרוך הוא ולהיות שתטו בני שניונים ניירין ביתור תרוך נייתד לכל תחד ותחד תכם

פרק בשני עלמו והגה נשלם הפרק התשותר •

פרק ג

והגה רתיטו להתיר שיוך בפרק זה בדבר יקר הערך תתר וכל סגולת תלבים לית יפוו לה וכו' זה כי תחרי שהקדמנו בשירושינו בפרק הקודם שטוכחתו ית' בחליות שבירותיו וכתו שתצד מדתו הטוב להטיב לנבראיו בזה שהתמי' תכהו בבלתי סוף ובלתי גבול ובלתי תכנית עולמות שהם בשלי סוף ונבול ותבלית כתו כן תדתו המוב להטיב לנבראיו בגלות לשיני נבראיו תלקותו ית' בלתי בשל תכלית ובלתי גבול ונבראיו הם בשלי גבול ובשלי הכלית שתי תשבר להם להטיב תלקותו ית' לגודל רוממותו וגדולתו הורך לבלבל ולירד בכיכול נחלת תלקותו בשרה מדריגות למטה שהם עשר ספירותיו נרוך הוא בהופן שבל ידם יוכר ויוסב גדולת תלקותו יתברך כתטוחר בפרק הקודם בחרוכה ישיון משם ועל תותה הקדמה נבנו ונתיסדו כתה וכתה בסיניים ובעודים חוקים בחלת וקושיות ותירולים פרם מבנים בונים ובתה יתחר הבשל דין בהולך שליט בהקדמה היא בלתי נודעת ובספירה ובפילת הקדמה יסתרו ויפלו כל בתירולים שהירגנו בפרק הקודם והוא זה כי יתחר הבשל דין בהולך עליט תחרי שחירנו הטוב להטיב לנבראיו ייעיב גם כן שם שום עשייה שהוא פילם בתחתון שיהיה כתו נם כן בלתי נבול ובלתי תכלית • ולא יצמרך תלילות עשר ספירות לירד עשר מדריגות למטה כדי שיגיעו נדולת תלקותו והטעם לזה כי בשנברתים יהיו בלתי נבול ובלתי תכלית דהא נהא תלית ותז יהיו גם כן השנתם בלתי נבול ובלתי תכלית דהא נהא תלית ותז ישינו ויכירו נדולת תלקותו תלילות תם ליתגיל י' ספירות שהם ירידת עשר מדריגות וחזו יותר שוא לנברתים שיהיה נרחתם חוקם בחוק ותוקף נדול עד בלתי תכלית ובלתי נבול מתה שהם עתה כפי מה שהם הלומים בשלי נבול ובשלי תכנית ונזיב לנבל דין כי בשלה שהוא שוחל תותה שלה בשנתה טופלת על כל ד' חלקי הנבריאה שהיכם תני"ם שהן שותות תלילות שולתות נריאה שולתות עילתות עשייה וזהו זה כי תחר יתתיו העזב להעיב לנבראיו והיו תסר כח ח"ו ותין כילות ונרות עין לפניו כביכול וה' העזב לא יתבע העזב לכל הרתוי לקבל טוב יקשה לתה ועל מה לא התגיל ת"ם ב"ה ספירת כתר וכן כל הספירות וכן כל העולתות נריאה ילירה שוין לו מתם עד שיהיו כלן שוין בערך תחד וביחוס תחר ולא יתחלקו תדרינתן לנתגלים ולנבראים ולנושפים שהם נחלקים ונבדלים זה תזה בחסיבות ותשלה הנדל בלתי בשל תכלית וכין שהיכולת והכח בידו לעשות כלן שוין בעובה תחת ובערך תחד וביחוס תחד והוא כעיב הרוען עוב לא יתבע העוב בהזית לגל ידו לעשות וכן יקשה תם יש יכולת בידו ב"ה להתגיל עוד עשר ספירות תחרות דומות לתלו תו גדולים תלו לתעשות תלו תחר שיתת עיבו להספיק לוולתו לתה לא התגיל תלילו תלכי תלפיים י' ספירות וכן קשה על שולתות נריאה ועולתות ילירה תם יש יכולת בידו לנרות עוד עולתות נריאה לתה לא ברת וכן עולתות ילירה לתה לא יער תחר שתדת עיבו להספיק עיבו לזולתו ועביב על הבחלה הכללית ובתעובה זתת יתייצב ויתורן ב"כ קוטיית הנבול דין שהוא תקשה לתה ברת שלם עשייה בשל גדול ובשל תכלית והוא זה הגה כבר ידעת כי הספירה תינה נשתייה

בג"ה

לריכין שתינו להודיעך תה שבתב הרב רביט תבה תיימוני ז"ל בתורה הנבובים שלו בתוק שני בהקדמה שם שפירה וזה לשונו כל תה שהיכ נוף לא יובבל בו תניין תלת תם כן יהיה כח נוף ויתנו תיבי הכתו' ההם בהתנו' התומרים שלהם או נוסתיהם ובעבור זה הפניינים הנבדלים תבר תינם נוף ותלת כח נוף לא יובבל נהם תניין כלל ותלת בהיותם עילות ועבוים • והגה תפרש לך דבריו נדרך כלל ותחד כך תפרש לך עשתו של דבר ופירוש דבריו כל תה שהיכ נוף רוצה לומר כתו כח היוני של מין תדם או של מיני בהמה או חיה תין חיה וכן שאר כחות תוהו כח חיוני לא יתנה בתספר ולא ישוב שליו שם תספר תלא תם כן יהיה תותו כח החיוני בנוף רוצה לומר בחומר ותו ישוב התספר של כח החיוני תנד כשתספר התומרים שלהם שהם בעושות בני תדם שהו שוכן כח החיוני וכשתספר הטפיים דרך תשל רתוכן שהיכין לי יהודה ותו יכעים הכח החיוני בתספר שתהם תבני כן שהוא תתחלק לפי התומר שנותה שתו שהוא כח בנוף ותפני כן העיניים הנבדלים שהיכם בנוף ותינם נם כן כח בנוף שהם הבלליים הכפרדים רלה לומר התלאכים לית תוכל לומר שליהם תניין ותספר תלא תנד שהם שלית ובלולות •, והגה תפרש לך בעתו ונימוקו של הרב • והגה תדע כי כל תניין ותספר ורבוי שיהיה בין הדבקים התזדמים זה לזה לית יהיה תלא בתחד הב' תעניים תו תנד הזתן תו תנד התקרי ותקוס התומרי מהלקן להיות נתנה בתספר התשל בזה הגלגל היוני שהוא שהוא תסבב כל כשנים בכ"ד שעות ביום תזה וכן הוא תסבב כל בשלם נם כן בלותו סנוב בשלתו ביום השני הגה הגם שתן שום שהי בתלו שני סנוביס כי הסבוב בשלתו שעשה היום שעה נם כן לתחר עם כל זה יפול שליו התספר תנד הזתן התתהלקן כי בסבוב שהיה ביום השני לית היה בלותה זתן ובלותה שעה בשלתה שהיה הסבוב של היום כי תלו שני סנוביס היה זה תחר זה זה ביום זה וזה ביום של תחריו ותפני כן הם נספרים לשני סנוביס ולשני ימים וזה התספר שנספר לשני ימים הוא תנד שהי הזתן שלת היו הסבוביס בעת תחר ויש רבוי ותספר תנד התקרי ותנד התיתר שהוא נתקים תומרי היוכל בזה שני תלפין דומים בכל נד תחת כתפה בדיו שתוך ותחת בנגע תדום הגה תלו תלפין נתנים ונספרים לשניים ר"ל לב' תלפין כן תנד התקרי שבהם כן תנד התומר שבהם נגע תחים ותנד התומר שתחת הנכתב בדיו שתור ותחת נכתבה נגע תחים ותנד התומר שתחת כתלף כתובה בתקו' ובתלף זה תין הגייר ותלת כתלף כתובה בתקוס ובתלף זה תין הגייר והם תלוקים זו תזו תנד התומר הטשת נלתו שני תלפין שהוא הגייר שעליו נכתבו ותכני כן הם נתנים לשניים והגה תלו ב' תלפין בשתסתלק ויהם שני התקרי ר"ל שיהיו שניים מטויירים בנגע תחת וכן תם הסתלק תכם בגייר שהוא התותר השטת

נתלו

לילו שני חלפין ותקח חלו שני חלפין בניור מחסבתך בזולת מקוס
זמייר ובזולת שטי המקרי לת חוכל לעייר בהם שהם שני חלפין
רק חלף אחת כי במה יבדלו זה מזה לומר עליהם שהם שניס ות"כ
כל הדברים המנחים בזוג אחד ומתרמים ת"ל שיפול עליהם
בחסבר חלת מנד שהם ניף וחומר לו שהם כח בנוף כי אם לת יהיו
נוף לו כח בנוף לת יתנו והרחייה לזה כי אם תסחלק הזומרים מהאו'
הבקרת חל"ף שהיה כתובה עליהם לת יוייר בה כי אם חלף אחת וזה
כוח ירושה בפלתו ואין לריך ביאור • ואחר שהדבר הוא כן הנה
תדע כי הדברים אשר הם שוים ומתרמים במניאותה תחת מנין אחד
לת יתנה בהם מנין ומספר ורבוי אם לת יהיו הזומרי' לו כחות
בנוף ומנד שהנופות נספרים ונחלקים הכחות שבהן ג"כ נספרים
ע"י הנופות מנד שהנוף ניפול אחת והוא מקומס וות"כ כל רבוי בח
מנד האומר והדברים אשר אין להם חומר ונוף יהיה הרבוי בהם
מנד שהם שילה ושלול שהיום נמנאים בתדרינה אחת כי אם היו
שוים בתדרינה אחת לת יוייר בהם מנין והנה השילה הזה נכלל
בג' עשיניס מהן רבוי אחיי מהן רבוי מיני מהן רבוי שוגי מהן
רבוי אחיי ר"ל שיהנה רבוי פרטיים כמו רחובן שתתן לוי יהודה
שהם אחי אנשים והם מתחלפים ומשתנים מנד חומרם שהם כח בנוף
האומר הנופה לותם עד שיפול עליהם הרבוי והמספר והמניאים
ומשתנים ומתחלפים עד שהם כחדות מנד המין כי כח המין כולל
כלם בתחדות כי הרבוי אינה ב"ז להם רק מנד פרטיותם שניהנים
בחומר והחומר • מהלהן שד שיפול עליהם התספר והרבוי והדבר זה
הוא מבואר כי בהסתלק החומר מהן כלן רבוי ותהן רבוי מיני כמו
שסתחלף הסום מהחומר ויתשוב החומר שזה הרבוי נת מנד הצירה לת
מנד החומר אחל האחת הוא כי הכל מנד החומר כי אלו היה חומר
בסום חומר החומר היו הטורות מחלים כי החומר היה מחד והשכל
השיכל לת יפשול שטי מנת מנד התחלפות והשתנות בחומר לפי הכנת
החומר ומפני כן אנו היה חומר הסום חומר החומר יהיו מטורות
מחלים ומהם רבוי סוגיי כמו סוג הלחר וסוג הפי שהם שני סוגים
אלו היה החומר שלהם מחד היו טורהם ג"כ מחד ומחר שהדבר כן כל
מחין והרבוי והשני והחלוק הנחנה בזה השלם הנשמי הוא מנד
החומר והנה השכליים הנבדלים שהם המלחכים ואינם בעלי חומר
ולת כח בחומר לין יתרנו ולין יתכן עליהם שומספר ומחר הרב
שבאלו לת יצוייר הינין חנת בהיותם שילות ושלולים ויחנת הרבוי
והמספר מהם מנד היות השילה התחת שילה לשלולה והשילה עם
עלולה נתנו לשניים והבדל בין השילה והשלול בטורת הנפרדים הוא
זה שהשילה הרחשונה מניאותה בעלמותה והשילה השניה ר"ל השלול
מניאתה חלוי במניאות הרחשונה והשילה השלישית המניאותה חלוי
במניאות השניה והרחשונה וכן הוא בשאין בשאר השילות והשלוליס
וזה הלד יכנום להם הרבוי והמספר כן פירשתי לפי דרך הרב
בשניין המלחכים • ולפי דרכינו יתפרש כן בשניין המילות והיות
שהשפירות הנם שכל אחת המילת שפירת אחרת עד שכל אחת
בפני עלמה נקרת מחניל להשפירה שתחתיה על כל זה גם היא נחניל
וחלו בשבה שלחניל מחנה בתוכן שכל שפירה ושפירה יחנת
שני בחינות בחינת מחניל ובחינת נחניל מפני כן נם נחניס לשפר
שפירות ואין סוף בדוך הוא להיותו מחניל כל המחניסים והוא
מחניל ולת נחניל ח"ו וכלם חלויס בו והוא היו חלוי בהם מפני כן

היו נכנם במספר עשר ח"ו •

עד כאן הג"ה •

ואין בה' לת שטי ולת פירוד ולת חיבור ולת נפול ולת שיפור ולת מנין
ולת חשבון רק לחדות פשו' עד שלנדל לחדותם לת יפול עליהם שם
מספר רק מנד שנאלנו בשוד שילה ושלול שבחר נחניל מבח ח"ם
ב"ה ולם כן חבח' חבאה נחניל' ובחר ולת כן ניבה בינ' נחניל' מחבח'
ולת כן חסד חסר נחניל מביאה ולת כן נבורה וכן ירחו החדרינו' עד
מלכיה בחופן שהנחניל לת ירד מחניליו רק תדרינה לחת בחה שהנחניל
נוכח עילתו והוא חלוי בכח עילתו והנה להיו' שח"ם ב"ה הוא החניל
ובחר הוא הנחניל שנחניל מבח ח"ם ב"ה הוא הן הנחניל שיהיה שוה
לו חומה לו וכל שכן שחר ספירות וכל שכן בנו של שכן
מה שתקדם כח הנאמן לומר שחר שלמות שיהיו שוין לו ח"ו וזה היו
מפני חסרון כח החניל ח"ו חו כילות החניל ח"ו חלא מפני חכונת
ועגב עניין של נחנל בחה שהו' ושלול מבח עילתו נחופן שעילתו להשלה
שהוא נחניל מבח נחנילו ושלול מבח עילתו נחופן שעילתו להשלה

ח

חכמה וכן שאר ספירות לשאר ספירות ויהיו עשרים ספירות זה הוא דבר שאי אפשר שאם כן שאלו היו שווים ודומים ויהיו עשרים במה יבדלו אלו עשר ספירות מאלו עשר ספירות לומר עליהם שהם עשרים שהרי אלו עשר ספירות מאחר שהם דומים לאלו עשר ספירות הם הם ממש אלו עשר ספירות ואינם יותר מעשר שהרי לא תוכל לחלק ברוחניות רק בסוד עילה ועלול ואין כאן יותר מעשר עלולים שהם עשר נאצלים והנה נביא ראיה מספירת כתר והוא יהיה ראייה על כל הספירות כי דרך אחד לכלם והוא זה כי שני ספירות של כתר במדריגה אחד דומים ושווים זו לזו אי אפשר לומר עליהם מספר שניים ועצמו של דבר כי אלו שני כתרים שאתה אומר שיהיו שווים ודומים על כרחך אתה מוכרח לומר ששניהם עלולים מהעילת כל העילות מהמאציל העליון ברוך הוא דאי לא תימא הכי לא יהיו דומים ושווים ומיניה וביה בעצמו הוא מוכח ומוכרח שאי אפשר לומר עליהם שהם שניים במספר והטעם כי מאחר ששניהם עלולים מא"ס ב"ה המאציל העליון ב"ה ושניהם לא ירדו מהמאציל רק מדריגה אחת דהיינו מה שגרמה להם ירידתם מצד שהם נאצלים ואחר שהדבר הוא כן הם דומים ושווים מכל צד ואם כן במה יבדלו לומר עליהם שהם שניים שלא תוכל לומר שכתר אחד הוא עילה וכתר שני הוא עלול ומטעם זה הם שניים שהרי שניהם עלולים מא"ס ב"ה וגם אחדות רוחניות פשוטות ואם כן במה יבדלו עד שיפול עליהם המספר לומר שהם שניים שהרי ברוחניות לא תוכל לחלק ולומר שהם שניים רק מצד עילה ועלול והלו שני כתרים שניהם עלולים לא"ס עילתם ברוך הוא במדריג' אחת מה שגרמה להם ירידתם ובמה יבדלו לומר שהם שניים ואם כן מוכח ומוכרח הוא שלא יתאצל מהמאציל ב"ה אלא נאצל אחד ר"ל כתר אחד ולא שני כתרים ועל דרך זה נתרץ ג"כ שלא יוכלו להיות שני ספירות של חכמה דומים זו לזו כי כמו שהוכחנו בכתר כמו כן נוכיח בחכמה שלא יוכלו להיות שני ספירות חכמה דומים זו לזו וכן נוכיח על כל שאר ספירות שלא יוכלו להיות דומים ושווים לאלו שהרי אין חלוק בין אלו עשר ספירות לומר עליהם מספר עשר אלא מצד שכל אחת ואחת עלולה לעילתה ולא לעילת עילתה כמו שפירשנו בכתר חכמה בינה שהכתר עילה לחכמה וחכמה עלול לכתר הרי הם שניים וכן חכמה עילה לבינה ובינה עלול לחכמה וגם לכתר הרי הם שלשה ובדרך זה יצא המספר על כל עשר ספירו' וא"כ הוא מוכח ומוכרח שלא יוכלו להיות עוד י' ספירות אחרות דומות לאלו ולא יקשה עלינו שאם כן אין כח במאציל א"ו להאציל שני כתרים עלולים ממנו שיהיו שנים ויהיו שוים ודומים ועם כל זה יהיו נבדלים זה מזה עד שיהיו נכנסים בגדר המספר שענין זה הוא שני הפכים בנושא אחד שאם הם נבדלים אינם דומים זה לזה ואם הם דומים אינם נבדלים ושני הפכים בנושא אחד הוא מחק הנמנעות ואינו בגדר היכולת כי השכל מכחיש זה ולא יצייר אצל השכל ודבר שלא יצויר אצל השכל הוא מן הנמנעות כי אם הם דומים אינם נבדלים ואם הם נבדלים אינם דומים ודבר שהשכל מכחיש אינו בגדר היכולת ועוד שאם היו נבדלים זה מזה אז היו בעלי גוף כי זה הוא טבע של גופיים וחומריים שהם נחלקים ונבדלים זה מזה ושלימותם יותר גדול כשהם רוחניות פשוטות מכל צד וגם שלימות המאציל ב"ה יותר גדול כי מגדולת העבדים גדולת האדון נודעת ומגדולת הנאצלים גדולת המאציל ב"ה נודעת וגם אין מקום לשאלה שיהיו י' ספירות אחרות למטה מאלו באופן שיהיו שני כתרים וכתר אחד יותר במעלה וחשיבות מכתר שני וכן שתי חכמות שתהיה אחת יותר חשובה מאחרת וכן כל י' ספירות שזה אי אפשר כי כתר שני למטה מכתר אי אפשר שהרי כבר יש למטה ממנו והיינו חכמה והטעם מאחר' שחכמה עלולה מכתר ואינה יורדות למטה מכתר אלא מה שבין עילה לעלול דהיינו מה שגרמה לה ירידתה הנה מטעם זה א"א שיהיה עוד כתר שני למטה מכתר שהרי כל מה שהוא למטה מכתר הוא חכמה שהרי אין שום מדריגה אמצעית בין כתר ובין חכמה שתוכל לסבול נאצל שיהיה למעלה מחכמה ולמטה מכתר כי חכמה נתקרבה לכתר כל מה שהוא אפשר להתקרב אשר מצד זה כל מה שהוא למעלה מחכמה היא כתר ומה שהוא למטה מכתר הוא חכמה כי מצד שכתר וחכמה הם עילה ועלול אין מדריגה אמצעית יכנס ביניהם דרך משל בין יחס אב ובן איזה מדריגות יהם יכנוס ביניהם ואם כן לא יוכל לכנוס שום ספירה בין כתר לחכמה שתהיה למטה מכתר ולמעלה מחכמה אם לא שתרד חכמה ממקומה הראשונה למטה במדריגת בינה שהיא מדריגה שלישית ויבא זה כתר שני במקום חכמה במדריגה שנייה ואם כן כשיהיה כן יהיה זה הכתר השני חכמה ולא כתר שהרי הוא במדריגה שנייה כי מדריגה שנייה היינו חכמה וכן החכמה שנעתקה למדריגה שלישית תהיה בינה ולא חכמה שהרי מדריגה שלישית בינה וחכמה ובינה כבר נאצלו ואם כן מה הרווחת בזה בירידת חכמה ממקומה כי לא תוכל לומר שהרווחת בזה שעתה יהיו שני חכמות ושני בינות דומות זו לזו שזה אי אפשר כמו שהוכחנו הנה הוא מוכרח כי כתר למטה מכתר אי אפשר להיות וכן חכמה למטה מחכמה א"א להיות שהרי למטה מספירת חכמה היינו ספירת בינה כי כמו שהוכחנו בספירת כתר כל מה שהוא למטה מכתר היינו חכמה כן נוכיח כל מה שהוא למטה מחכמה היינו בינה וא"כ א"א להיות עוד חכמה שנייה למטה מחכמה אם לא שתרד היא במדריגת בינה ותהיה היא בינה ובינה כבר נאצלה וכן נוכיח בכל עשר ספירות כי ספירת בינה שנייה למטה מספירת בינה א"א כי למטה מספירת בינה היינו חסד והחסד כבר נאצל וכן ספירת חסד שנייה למטה מספירות חסד א"א להיות כי למטה מספירת חסד הוא גבורה וגבורה כבר נאצלה וכן גבורה שנייה למטה מגבורה א"א להיות כי למטה מגבורה תפארת ותפארת כבר נאצלה וכן תפארת שנייה למטה מתפארת א"א להיות כי למטה מתפארת נצח ונצח כבר נאצלה וכן נצח שנייה למטה מנצח א"א להיות שהרי למטה מנצח הוד והוד כבר נאצלה וכן הוד שנייה למטה מהוד א"א להיות כי למטה מהוד יסוד ויסוד כבר נאצלה וכן יסוד

שניים

הג"הה

ולהבין זה למה שלימותם יותר גדול כשהם רוחניו' פשוטות מכל צד ממה שאלו היו נחלקים ונבדלים זה מזה כענין טבע גופיים הנה צריך שתדע כי ענין טבע של גוף הוא שהוא מורכב מב' עניינים ומצד שהוא מורכב מציאותו אפשרי ואינו נצחי והטע' כי ענין טבע מציאותו וטבע מהותו של גוף הוא הרכבתו והרכבתו הו' שהוא מורכב משני עניינים ואלו שני עניינים שהורכב מהם על כרחך יש להם מרכיב שהרכיב אותם יחד ועשה מהם גוף זה המורכב נמצא בזאת ההרכב' נופלת תחת הזמן שהרי קודם שהרכיב אלו שני עניינים יחד לא היתה זאת ההרכבה במציאות והיה זמן קודם להרכבה זו וא"כ את ההרכבה אינה נצחי' ובגדר האלקות לא יתכן לומר שאינו נצחי ח"ו שאם אינו נצחי אינו אלוה ח"ו ואין להקשות שהרי באצילות האצילו' הי' זמן שלא היה א"כ גם האצילות כביכול אינו נצחי ח"ו עד שתשמע ענינו של אצילות בפרק מיוחד לזה הענין בשער השני ושם יבואר לך היטב ענין נצחיות האצילות שאינו נופל תחת הזמן והנה א"ר שתדע ענין טבע של גוף אודיעך איך יוכרח ויוכח שאלו היו שני כתרים נבדלים שהיה מוכרח להם שכל אחד מורכב משני עניינים שהוא טבע גוף המחייב כל רבוי ומספר והוא זה כי על כרחך כשתאמר שני כתרים רוצה לומר שני ספירות ששניהם נקראים כתר הוא מפני שיש בהם ענין אחד המשוים ומייחדם בענין הספירו' עד שבעבורם נקראו כתר שבזה הענין הם דומים זה לזה כי אלו לא היו להם זה הדמיון בענין הכתריית אחד מהם לא היה נקרא כתר שהרי אין לו ענינם של כתר וא"כ ע"כ אתה מוכרח לומר מפני שיש בשניהם ענינו של כתר ששניהם מיוחדים בענין הכתר ודומים ושוים בענין זה מפני כן נקרא כל אחד כתר בפני עצמו ועתה נאמר שע"כ אתה מוכרח לומר שכל אחד מאלו ב' כתרים הו אחד מאלו ב' כתרים יש להם עוד ענין אחר במה שהוא מיוחד בענין שאינו דומה לכתר שני דאם לא כן מאיזה צד יאמר עליהם שהם שני כתרים כי במה יבדלו לומר עליהם מספר שנים בסוד עילה ועלול א"א שהרי שניהם עלולים מעילה אחת וא"כ ע"כ אתה מוכרח לומר שבכל אחד מהם יש לו ענין מה שהו' מייחדו להבדילו מכתר שני זולת ענין כתר שבו שהוא מוסף על עצמות הכתר שבו הנה הו' מוכרח שאלו היו שני כתרים היה בכל אחד ואחד מהם שני עניינים דהיינו ענין אחד ענין הכתרית וענין השני התבדלו מכתר חבירו כדי שיבוא במספר לומר עליו שהוא כתר שני והיינו הוא ענין טבע הגוף שהוא ההרכבה כדפירשנו ואם אתה אומר אחד מורכב ואחד אינו מורכב וא"כ אותו שאינו מורכב הוא הכתר שהוא נצחי והמורכב אינו כתר שאינו נצחי

ע"כ הג"הה

שמיה לעשה משום ח"ת להיות כי לעשה משום תלכות ותלכות כבר נתגלה וכן תלכות שמיה לעשה משום ח"ת להיות כי לעשה משום תלכות כח שולם הבריאה ובריאה כבר נברלת : הנה הוכחנו לך כי שיד י' ספירות לחזרות שיהיו גדולות מלנו ח"ת להיות מלחר שכל ספירה וספירה היא עלולה לעילתה וכלר עליון ספירת העלול העליון שהוא העלול לתן סוף ברוך הוא נתקרב ל"ת ב"ם עד שלא יוכל שום מדרינה לעבור בינו ובין ח"ם ב"ם שיהיה יותר חשוב מכתר ולמטה מח"ם ב"ם כי לתעלה מכתר הוא תן סוף ברוך הוא ובדרך זה הוא מוכח בין כל ספירה וספירה ול"ב לא יוכלו להיות שד י' ספירות יותר גדולות מלנו ובזה נכלל ב"ב שלא יוכלו להיות י' ספירות לכבל שלימות יותר גדול מזה שקבלו עד שיהיו במדרינת ח"ם כשיכול כי מלחר שלנו' ספירות כל לחת עלולה לעילתו והעלול לעילת' בינו יהיהמן שיהו מדרינה למדרינה גד בשר מדרינות זו למעה מזו גם הוכחנו כי י' ספירות לחזרות דומות לחלו ח"ת להיות מלחר שלין חילוק ביניהם חלת הכלל מה שבין שילה לעלול ח"ב בזה חלקם שיהיו חלו י' ספירות נגדלים מלנו י' ספירות עד שלחר עליהם שם שוד י' ספירות לחזרות דומות לחלו וכן הוכחנו ב"ב כי שוד י' ספירות לחזרות לעשה מלנו לי לחשר כי לעשה מלחרת חכמה וחכמה כבר נתגלה וכן הכמה לעשה מחכמה ח"ת כי לעשה מחכמה הוא בינה ובינה כבר נתגלה וכן בינה מעשה דבינה ח"ת כי לעשה מבינה הנה וכן כל י' ספירות עד מלכות והנה כתי הוכחנו על עשר ספירות שלא יוכלו להיות יותר גדולים ויותר חלובים ממה שהם ונ"ב לח יוכלו להיות שוד י' ספירות לחזרות יותר גדולות מלנו ולח דומים לחלו ולח לעשה מלנו כתו כן עכית על י' שולמות בריאה שלא יוכלו להיות יותר גדולים ויותר חלובים מלה שהם ולח יוכלו להיות שד י' שולמות לחזרות של בריאה יותר גדולים מלנו ולח דומים לחלו ולח לעשה מלנו והוא זה כי בריאה לח תוכל לקבל שלימות יותר גדול מלה שקבלה מפני שבריאה' היא לחילותה של מלכית כי מלכית היא עלולה לבריאה ובריאה נכח ח"ם ב"ה שילם הבריאה כידוע' וכלחר יחבלר בשער סוד חבי"ע בלחון שם שזרו' מלכות הוא שילה לעלולות סוף שולם חלקו'כלם' יחבלר עניין זה בשער זה ובשער הנזכר

הנה מלר שבבריאה היא עלול למלכות סוף שולם חלקות והעלול מלר שהוא עלול הוכרח לירד לעשה מעילה חפני כן הוכרחה עלולה של מלכות להיות הון מקולם לחילות חון מלדר חלקות שולם הפרוד כי גדר חלקות היא לחחדות וכל מה שהוא לעשה מלדר חלקות הוא נעדר מלחדות חלקות מלר שהוא נעדר נקרא בריאה כלחר יחבלר בשער הנזכר ולין זה מחסרון ותשות כח המחיל ח"ו ולח מלר כילותו ח"ו במכילת שבע עיבותיו רק מלר הסרונה של בריאה בעניה כי מלחר שבבריאה עלול למלכות שהיא סוף שולם חלילות הוכרחה לירד לעשה מעילתה לעשה מקולם חלילות חון מלדר חלקות כי העלול לח יוכל להיות במדרינת העילה וכל מה שהוא לעשה מלכות הוא חון מלדר חלקות וכן ירדו עשרה מדרינות בבריאה בשוד עילה ועלול עם סוף כח מדרינה עשירית שבעירה ירדה כל כך נרבו ירידת מדרינת יצירה עד שירדה לעשות נכח ח"ם ב"ה עולמות עשייה כלחר יחבלר עניין עשייה בשער הנזכר הנה חלר יגר עולמות יצירה לעשה מיצירה כח מדרינה הרחשונה שבעיצירה היא מדרינה שניה שבעיצירה וכגר יגר מדרינ' שניה שבעיצירה וכן לעשה מחדרינה שניה שבעיצירה היא מדרינה שלישית שבעיצירה וכן נתינו כל המדרינות כל מה שהיה בלחשר להיות יצירה לעשה מיצירה וירדו כל כך עד שסוף כח מדרינה עשירית שבעיצירה שעשה נכח ח"ם ב"ה כלחות עולמות עשייה. עשייה כלחר יחבלר עניין עשייה בשער הג"ז הנה לח תוכל לומר שיברת שוד י' שולמות יצירה לעשה מן י' עולמו' יצירה כי כל מה שנעשה מן י' שולמות יצירה הוא עשייה וכב' עשה י' עולמו' עשייה ועשה עשייה לורך הודינך הלמיה כל זה לח יקשה עליו יגרת ויעשה עשייה מכלי נגדל ובלי קן ותכלית נתוכן שתקבל שלימות יותר מזה שקבלה. כתו שהוכל הבעל דין ההולק עלינו כי תלחר שכלות ושלימות עשייה הן בעוכן נכח ח"ם ב"ה מדרינה עשירית שבעיצירה בתוכן שהדרינה כשעירה שבעיצירה היא עלה לעשייה ועשייה היא עלול למדרינה עשירית שבעיצירה ובעיצירה נתמצעו הכלות כל כך עד שנגרעו יצירה המדרינות נסוד

הנ"ה

שיהיו שניים ועשר כל זה היו שוים ודומים מכל לד שהרי על כרחך לח תעשר לותר שיהיו שוים ודומים מכל לד לח שיהיו שני שלמות בריאה נתלוים ונברלים מתלכות נתוכן שיהיו שניים עלולים לתלכות ותלכות עילה לעצמן וזה ח"ת כי שני עלולים מעילה לחת הוא תן המנע כתו שהוכחנו למעלה בספירת כתר שכמי ספירות של כתר שיהיו שניים עלולים לח"ם ב"ה דומים ושוים הוא תן המנע ובלתי תעשר ולותה הוכחה בעצמה ניכית שכמי שלמות בריאה עלולים למלכות ח"ת וגם עוד י' עולמות בריאה לחזרות למעה מהלו י' שולמות ח"ת כי תלחר שבכחות ושלמות בריאה יורדת מחדרינה למדרינה בסוד עילה ועלול עד שם סוף כח המדרינה העשירית שבבריאה בדרה ויצרה כי ח"ם ב"ה שלמות מלך רבוי ירידת המדרינות יצלה מנדר הבריאה לנדר יצירה כלחר יחבלר בשער הנזכר הנה הלך מנדר שוד י' שולמות יצירה כח המדרינה שבבריאה שהיא מדרינה עשירית שבעיצירה וכבר נרע שולמות של בריאה מה שבחק כח הבריאה לברוא כי לעשה מעולם הבריאה שהיא המדרינה הרחשונה שבבריאה היא מדרינה שניה שבבריאה וכבר נרע מדרינה שניה וכן לעשה ממדרינה שניה היא מדרינה שלישית שבבריאה וכבר נרע מדרינה שלישית וכן הוכיח המדרינות ויורדים מחדרינה למדרינה עד מדרינה עשירית שבבריאה בתוכן שכל מה שניה בלחשר להיות בריאה כבר נרע וכל כך נתמעטו וירדו עד שסוף כח מדרינה עשירית שבבריאה יצלתה מנדר הבריאה ויצרה נכח ח"ם ב"ה כלחות שולמות יצירה הנה מעשה זו לח תוכל לותר יגרת שוד י' שולמות בריאה לעשה מן י' שולמות יצירה כלחר יחבלר בשער הנזכר וכמו שהוכחנו בבריאה כן ניכית ביצירה כי יצירה לח תוכל לקבל שלימות יותר גדול מעשה שקבלה מפני שהיא עלול לסוף המדרינה עשירית של בריאה כי המדרינה עשירית של בריאה היא עילה ליצירה ויצירה היא עלולה לחדרינה עשירית של בריאה הנה כל מה שהוא לעשה מיצירה הוא בריאה וכבר נברלו שולמות בריאה ומה שהוא לעשה מבריאה הוא יצירה הנה מוכח כי יצירה תלך שהוא עלול לחדרינה עשירית של בריאה הוכרח לירד ביורדת העלול מעילתו ולהחר שהוא כן להיותו כלול למדרינה עשירית כל בריאה נרחה לו שיהיה יצירה וגם שוד י' שולמות לחחדות של יצירה ח"ת להיות גדולים מלנו כי כל מה שהוא לעשה מיצירה הוא בריאה שהרי יצירה נתקרב כל מה שלחשר להתקרב עלול לעילתו וכבר נרע שולמות בריאה ויצירה לח תוכל להיות בריאה כי לין העלול יכול להיות עילה כי הבריאה היא יצירה ויצירה היא העלול כלחר יחבלר בשער הנזכר גם יצירה הס כתות שבלייס פסוקים ולין לחזרת דומה לזו ח"ת מפני כי יצירה הס כתות שבלייס פסוקים ולין הבדל ביניהם הלא מה שבין עילה לעלול וכל לחד שהוא לעילתו ולם כן בתה תחת תחלקן שיהיו שניים ושעם כל זה יהיו שוים ודומים שהרי שני עלולים מעילה לחת ח"ת להבדיל ביניהם כמו שהוכחנו לעשה בספירת כתר כן ניכית גם כן ביצירה שהכחות יורדות בסוד עילה ועלול ולין חלוק ביניהם הלא הבדל עילה ועלול וכשיהיו שני עלולים לעילה לחת בתה לחת תחלק ביניה' לומר עליהם שהם שניים וגם שוד י' כחות שולמות של יצירה לעשה מהלו י' ח"ת כי מלחר שבכחות יורדות בסוד עילה ועלול מתדרינה למדרינה בסוד עילה ועלול עד שסוף כח מדרינה עשירית שביצירה ירדה כל כך נרבו ירידת מדרינת יצירה עד שירדה לעשות נכח ח"ם ב"ה עולמות עשייה כלחר יחבלר בשער הנזכר הנה הלך מנדר שוד י' עולמות יצירה לעשה מיצירה וירדו כל המדרינות כל מה שהיה בלחשר להיות יצירה לעשה מיצירה עד שסוף כח מדרינה עשירית שביצירה שעשה נכח ח"ם ב"ה כלחות עולמות עשייה. עשייה כלחר יחבלר בשער הג"ז הנה לח תוכל לומר שיברת שוד י' שולמות יצירה לעשה מן י' עולמו' יצירה כי כל מה שנעשה מן י' שולמות יצירה הוא עשייה וכב' עשה י' עולמו' עשייה ועשה עשייה לורך הודינך הלמיה כל זה לח יקשה עליו יגרת ויעשה עשייה מכלי נגדל ובלי קן ותכלית נתוכן שתקבל שלימות יותר מזה שקבלה. כתו שהוכל הבעל דין ההולק עלינו כי תלחר שכלות ושלימות עשייה הן בעוכן נכח ח"ם ב"ה מדרינה עשירית שביצירה בתוכן שהדרינה כשעירה שביצירה היא עלה לעשייה ועשייה היא עלול למדרינה עשירית שביצירה ובעיצירה נתמצעו הכלות כל כך עד שנגרעו יצירה המדרינות נסוד

הנ"ה

ואל תתבלבל דעתך שתה לדעת תתן ותכיון ינת עולם עשייה שהוא נבחי ונוצחי שהרי תשפוט לח ינת חלת עשיט כי יתבחר לך בשניים הנחים נם"ל • עד כאן הנ"נה •

עילה ונעלו נתחשבו בכחות עד שהמדינה העשירית שבירה נתחשבה בכחה כל כך כלומר כחה תחתני בין כח גלגלי וגלגלי תכלית ובין כח שהות בעל גבול ובעל תכלית הנה תעשם זה בוכחה העשיה שהיא עלול למדינה העשירית שבירה ויורד שול מדינה למעה מכח עילתה הוברחה לירד בכחה ולהתחשב כחה עוד עד שירדה בכחה לגבול ולתכלית מזום שהרי העלול לא יוכל להיות בתדרינת כעילה ואין זה מחסרון ותשות כח המעיל ח"ס ברוך הוא ולא תגד כילותו ח"ו בתניית שפב טובו ח"ו רק מגד חסרון כח - והולכת כח שניה בעשתה כי שנייתה גרמה לה לירד מדרינה למעה מעילתה והוסיל כח עילתה הלוקה עד שהיה חלוקה כל כך כלומר היה מתנית בין כח גלגלי וגלגלי תכלית לבין כח שהות בעל גבול ובעל תכלית הנה העלול שהות הוכרח לירד שוד למעה מעטו ולהתחשב עוד כחו הוכרח לירד בכחו לירד לגבול ולתכלית שח"ת לה לקבל עליותות יותר מזה דח"כ הוה העלול העילה בעמה וזה ח"ת שהרי העילה בעמה כחה גלגלי היתה למתנית בין גלגלי לבין בעל גבול ולמעלה מבעל גבול אין מדרינה למעלה מעטו רק מדרינת כח עילתה שהיא המדרינה המתנית בין בעל גבול ובין גלגלי בעל גבול וח"ת לעלול שיעשה עילה כדפירשנו מעלה ואין לעלול שעשה עולמות שעשה מחדרינה דחלוקה של יצירה לו מחדרינה שעשה של יצירה לו מעלה מדרינת בחוכן בגם היה תדיה גלגלי וגלגלי תכלית זו היה שלות כשל וגלגלי שאין לו בכל להבין דבר והות זה כי מלחר שאין הבדל בין בכחות הלה מה שבין עילה לעלול והכחות לשם יוכלות הלה בסול עילה ועלול דהייט מדרינ' לחת למעה משילתו ולא יותר שמלר זה הכחות מתקרבים כל מה שאפשר להתקרב ומתייחדים כח העלול בעילתו עד שאין כח לחר שיהיה יותר גדול מהעלול ולמעה מהעילה יכול לכנום בינהם כדפירשנו למעלה כי בין עילה ועלול אין למתני הנה מעשם זה כח העלול הנעשה מהמדרינה הרחוק' של יצירה לותו. כח נקרא יצירה לקורבתו אל עילתו וכבר יער כח הנה זה שהות תדרינה עשיה שבירה וכן תדרינה עשיה שבירה שהיא שבירה כח העלול הנעשה מעטו לקורבתו לעילתו הות גם כן יצירה וכבר יער כח העלול הזה שהיא מדרינה שלישית שבירה וכן כלם עד המדרינה עשירית שבירה. כל אלו כחות בשם יצירה יקראו וכבר יער מה שאפשר בהם להתייחר עד שירדו הבחוק ביצירה ותתחשבו נסוד עילה ועלול עד שסיף תדרינת יצירה כאלו הות אחדות בין כח גלגלי וגלגלי תכלית ובין כח שהות בעל גבול ובעל תכלית עד שלא אפשר להתייחר עוד שום כח יצירה עלה יהיה וכלל ומכלם בכח שכבר יער ולא נשאר בכח ביצירה לעשות שוד בחות של יצירה שהיה כח גלגלי וגלגלי תכלית אחל נשאר בתדרינה עשירית לעשות בחות עשיה שהם בעלי גבול ובעלי תכלית ולא אפשר להם לבחות עשיה שיהיו כחם גלגלי גבול וגלגלי תכלית אחרי שילתם וסבתם הות תדרינה עשירית כי למעלה מתדרינה עשירית לא אפשר שיעשו בחות עשיה רק בחות יצירה כדפירשנו תדרינה עשירית יצירה כלומר כח שהיה בלגלו עד כך שהיה בלגלו היה התנית בין כח גלגלי וגלגלי תכלית ובין כח שהות בעל גבול ובעל תכלית ואם כן - הוברח לעלול שהות כח עשיה לירד לגבול ולתכלית מחת מפני כי העשיה הוברח לירד פוד תדרינה למעה שהרי לא תוכל להיות בתדרינת העילה כדפירשנו המעל זה הנה עניך תראיש שגולים זה בתוך זה וזה בתוך זה כנגד ד' עולמות וחחד מהם שער עולמות שער הדרינות שהם בגלגל הרבעים עולמות זה בתוך זה וזה בתוך זה וכל עולם מקוף בגלגלו את העולם של מעה מסובב ורות מהעולם שלמעלה ממנו ונעשה גם כן העולמות בדרך זה בתוכן בהעילון מקוף בגלגלו את העיגול השני שלמעה ממנו וכן עיגול השני מקוף בגלגלו את העיגול השלישי וכן עיגול השלישי מקוף בגלגלו את העיגול הרביעי וכן כלם עד הרביעים עיגולים עוקפים זה בתוך זה וזה בתוך זה עד שהם מקוף לעשות שוד עיגול ואתה העיגול הפחות עשה עיגולים יותר גו העיגול הפחות ועשה עיגול התחתון יותר גדול ממה שהיה כי ודאי לא יעמוד כי זה ח"ת ואינה מגד חסרון כלומר כעשה ומקוף את כל העיגולים כי ודאי שהרי אי אפשר שיהיה כל מה שילה עד שיהיה עיגול הגדול יותר גדולים ועיגולים וכבר פס' יותר גדול' כתו שהא' רוא' בעיגול' העגול' שלא יוכלו להיות יותר גדולים יותר שהם זה העיגול התחתון שהות קטן מקומו גרמה לו להיות קטן ומגד מקוף בת לו להסרון כי קטן מקום מהגיל

גדול מזו ולא היה העיגול יותר גדול מזה היה נגנם ונשלם בשיעור שלמעלה ממנו ולא היה מחלק זה עיגול כלל והיה חסר מכל וכל וכן הות בגדון שלפניו כי להיות שכל עילה מקפת בכחה הגדול כח עלולה בתוכן שכח עילה רחוקה מקוף בכחה כח העלול שיהיה מכחו שהות שני לו וכן זה הכח השני שהות עלול לכח רחוק חוזר להיות עילה לקוף בכחו הגדול כח העלול העליוני שיהיה בתוכן שהכחות ירדו בסיר עילה המקוף בכחו כח עלולה עד שהתחשבו הכוחות תירידה ליצירה הנה מגד זה כתחשבו הכוחות שהיו בלגלי גבול ותכלית ובלגלו לכחות שהם בעלי גבול ותכלית וכן בעלי גבול בשהם נתחשבו הכחות תירידה ליצירה מישום כח אחר מישום כח עד שהתחילו כחות חלוקות בעשייה שבין לילה היה ובין לילה אחד ושתה היעלל העולל יעשה מכחו שהות בעל גבול ותכלית שיהיה כחו בלגלי גבול ובלגלי תכלית זה בזולגלי לא כי ירידת כחו גרמה לו שיהיה בעל גבול ובעל תכלית וירידת מקומו מגד שהות עלול לעילתו גרמה לו שיהיה בעל גבול ובעל תכלית ואין זה מחסרון ותשות כח כמתניל ח"ן שהרי המתניל ב"ה כבר עשה כחות שהם בלגלי גבול ובלגלי תכלית מה שהיה בחסר לכחות לפי טבע הכוכבים והטורים ולולי עשה הלו כחות שנעשייה נם כן בלגלי גבול ובלגלי תכלית לא היו כחות עשיה מתנים בשלם כלל ויהיו חסרים מן השלם מפני שהיו בגלגליים ובגלגלים בכחות שלמעלה מהם מה שכבר נגרלו כחו שזה העיגול הקטן הלזו היה יותר גדול לא היה נעלם כי היה נגלע בעיגול יותר גדול מחטו כחו כן זה בכח הקטן עשייה שהות בעל גבול ותכלית הלזו היה כחו בלי גבול ותכלית לא היה נעלם כי היה נגלע בכח כל העילה מחטו שהות יצירה וכח עשייה לא היה מתנית כלל וירידה כבר יכ' ואין לעלול מתחר בעשייה היא בעלת גבול ובעלת תכלית לא יברת עולם עשייה ולא תהיה מתנית ותהיה נגלע בכח יצירה ותהיה יצירה ויהיו כל הנגרלים בלי גבול ותכלית לא מהכמה שלת כי שהרי שהות מיסכם לכל בר שכל ובר הכיס שהמציאות בחה שהמציא הקדוש ברוך הוא שלמות יש מאין הוא יותר טוב מהעדר הצר על כן החיל למציאותו שהם כלי תיקוני

כתבאר בפרק רחשון חזה העשר להתניל מהעדר המוחלט שלמות אל מציאות ישות המוחלט בכל מה שאפשר להמציא כפי מדת טובו להטיב כל מה שאפשר להטיב וכל העובה הזאת נעשית לנברחים על ידי ירידת הכחות מדרינת כוד עילה ועלול כדפירשנו עד שירדו בכחות מחדרינת נאצלים לנודרינת כחות נברחים ומחדרינת כחות נברחים ירדו לחדרינת כחות עשיה ומחדרינת כחות עוריה ירדו לכחות מדרינת נעשים והגאלים קבלו בהתחתם כינחר גדול מה שבהקש לקבל הנר קודבחה להחזיק ב"ה עד שאין שלימות דומה לשם וכל שכן שאין שלימות גדול מהם כי הם קבלו השלימות היותר גדול מה שח"ת להיות יותר גדול בהם הגאלים וכן שוליות נריחה קבלו שלימות היותר גדול חת שבהקש לקבל עד שאין שלימות דומה לשם וכל שכן גדול מהם מה שח"ת להיות גדול מזה השלימות בחק הנברחים מגד שהם שולמות נברחים ולא נאצלים כמו שפירשנו וכן העוריס שהם שולמות יצירה קבלו שלימותם היותר גדול מה שבחקש לקבל עד שאין שלימות דומה להם וכ"ש גדול ומהם מה שאפשר להיות בחק ביצירה מגד שהם שולמות יצירה ולא עולמות נריחה והנה חלק לא המציא שולמות עשייה מה שאפשר להיות בחק עשייה מגד שהיא עשייה והיו הלו שולמות נברחים והטרים ולא נאצלים ח"ו כיה זה ח"ו כילות במדת טובו ח"ו וגרות עין בביכול כי אחרי שחדת טובו להטיב ולהשלים ולהמתני בכל מה שאפשר להמציא כי השלימות והיטות יותר עד מהבעדר והאין ויש בידו טוב בחות שבשביל השלים אחסם כפי כחם ועבעם לזה

לא יתניל אותם מה שאפשר לומר שבשבור זה לא יתניל אותם מפני שהם הלוסי כח בשלי גבול בשלי תכלית וכי תפני שהם בשלי גבול ובשלי תכלית לא יתניל אותם כלל ח"ו בתמיה וכי תחוד שאין לו קרניים והות אחל לתבעי קרני הודות דהוי ליה נזזיה תיבה בתמיה וכי תפני שים לעשייה חסרון זה שירדת התדרינות גרמת לו שהות בעל גבול ובעל תכלית לא יתניתנו כלל ח"ו יחד מכל וכל חם ושלם עד שלא יהיה נתנל כלל ח"ו שהרי על כל פניס יהיה אוך שיהיה תמיותו יותר שוב לו מהעדרו והנם שהות בעל גבול ובעל תכלית מה בכך ירידת התדרינת גרמה לו ואין בשבשב למעלת בתדרינה יותר עליונה מזו ומפני כן ובשבור כן ה' כשוב בהמציא עוד לא יתגע שובו וחסדו והתניל כל הכחות שהם בכם

בחשבר

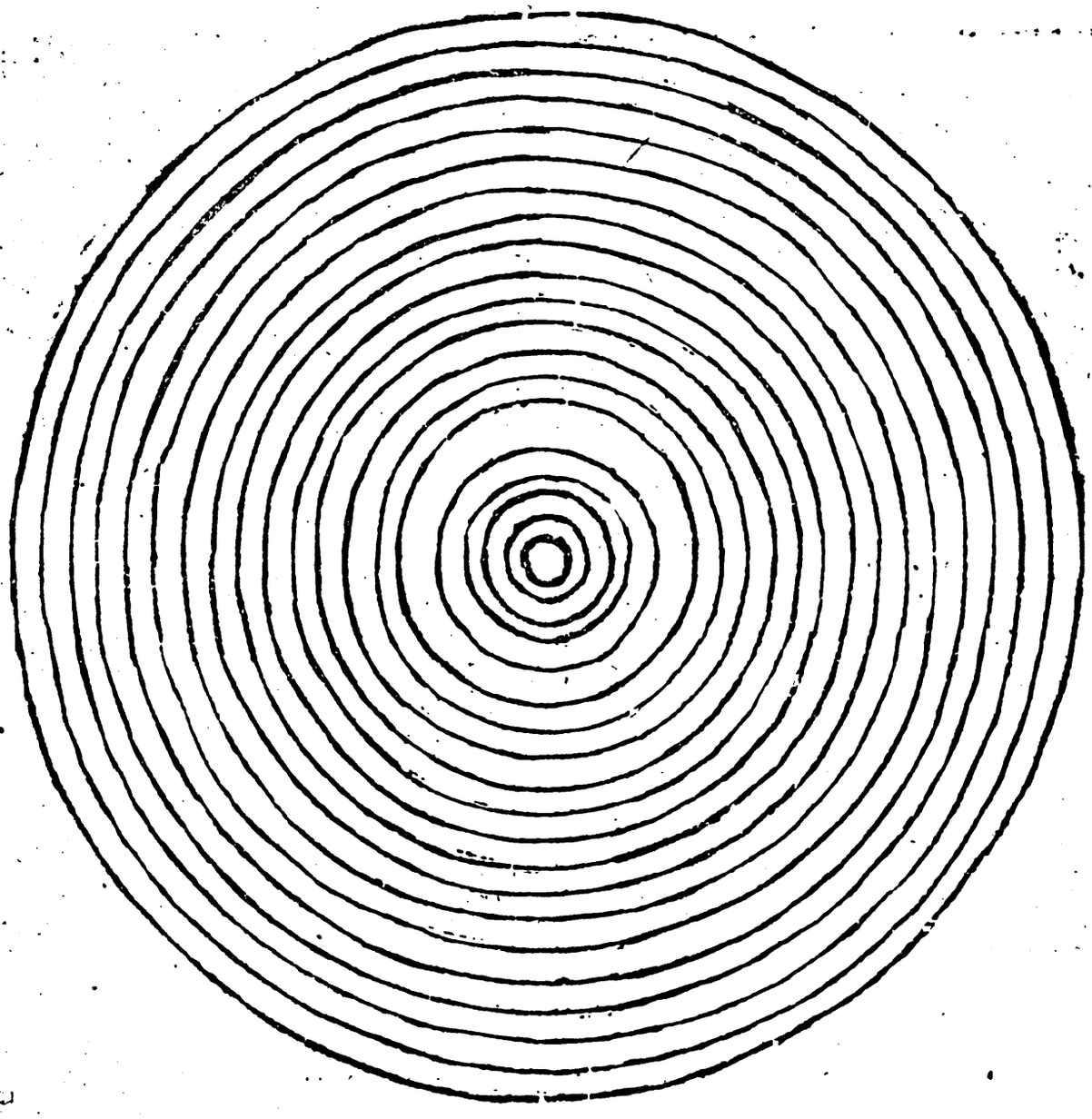

שנתן בריאה כמה שהיא תחלה מחלכות וכן יצירה קבלה שלימות היותר גדול מה שאפשר להיות בעצם יצירה במה שהיא בריאה מתדרגה עשירית שבבריאה אפשר מצד זה יתיחסו כל עולם ועולם בפני עצמו בשלימות תואר טיב מאוד כי כל אחד ואחד מהם קבל בעובה היותר גדול שאפשר לו לקבל כפי טבעו. ועניני וכן עולם עשיה במה שהוא עשייה עשירית ממדרגה עשירית שביצירה שקבלה שלימותה ביותר גדול והיותר עוב מה שבחקה ועבעה ובעיבה שהיא עשייה עד שיתאחר עליה גם כן תואר שלימות עוב מאד הגם שהיא בעלה גדול ותכלית כי עשייה במה שהיא עשייה לת תיכל לקבל שלימות יותר טיב מזה כדפירשנו מפני כן תמרה התורה וירא תלקים את כל אשר עשה והנה עוב מאוד רומה לומר הקדוש ברוך הוא ראה עולמות עשייה המרומזים בפסוק כל אשר עשה והנה עו"ב מ"ש רבנו לומר ראה תואם גם הם נפשו בעובה מתוארית ושלימות היותר גדול שאפשר להם לפי עובם ועשייתם כמו שאר שלמות וכרוך י"י תלקים תלקי

ובראשון מן השוכח ועד שלום ומזמו העוב מאד וכרוך
י"י הטוב ומאד שזכינו להשלים הפרק הזה שהוא טיב
ועוב מאד בכל חלקיו וברעיו ולכוות שמזה
הפרק יגלו לנו הקדמות החתיית
וכללים נחמדים מדרכי הקבלת
ויתריך מניעים קלת בתריכות
הייחד להם פרק בפני עצמו
כדי ליתן רוח בין
הדבקים וכזה
נשלם הפרק.

שאפשר להתעלות מהקדמה הראשונה עד שקבלה התחתונה עד שתתעלה כתות בעולם עשייה חלוקי כח שבין לעיה ובין יצירה אפשר להתעלות שוב כח יותר קטן מזה אל זה מצני רבוי הקלקות כתות ומדרגות מהבדר היותלע לל המלאות והיסודות ומצני רבוי יריעת התדרגות גרמה להן שיהיו חלוקים בעלי גבול ובעלי תכלית ומצני שתלאותן יותר עוב מהבדרן של כן המלאת כל מה שאפשר להתעלות עד שלי אפשר להתעלות עוד כח קטן ומזה כתו שתרתה בעולם תך נתתעטי עד שלי לעבות עוד שיגול יותר קטן מזה וכל אלו רבוי התדרגות וירידת הכתות מפני שתלאותן יותר טיב מהבדרן ומפני זה חסס בכל יום ויום מפסת ימי בריאת שהוא מדבר בבריאת שולם עשי' כפי פשוטו בעוב בעניין שלאתר וירא תלקים את הלור כי עוב ובעניין ולתקוה המים קרת יומס וירא תלקים כי טיב וכן בכל יום ויום מפסת ימי בריאת תחס בו טיב ומפני כפלתה רומה לפסת בפסת והשבות המבלה לחיות דבר שים לו שלמת שתה מתאר תואר עוב כפעניין התרו נדיק כי עוב והשלמות היותר גדול בכל הפלמות נת תוכל לתאר תואר בשלמות תואר היותר גדול רק כשתתה מתאר תואתו בעוב מאד כי יותר מעוב מאד נת תוכל לומר מפני כן תחס בריאת שולם עשייה בתואר שלמות עוב מאד כפעניין השפוק וירא תלקים את כל אשר עשה והנה טיב מאד ורמה לומר כמו שכל השלמות שפס שלמות תלמות בריאה יצירה עשייה כל אחד מהלו שולמות קבלו שלימותם ושאבותם מהין סוף ברוך הוא שלמות היותר גדול הם שפסק כל אחד ואחד מהם לקבל כל אחד לפי עבעו ועשייתו התלות הוא בשלמות היותר גדול מה שאפשר בגדר תלות וכן בריאה קבלה השלמות היותר גדול מה

פרק ד הנה רמזתי להזהר שיעיין בפרק זה בכללים מתחיים דדרכי הקבלה לקוחים מפרק שלפניו והמה הקדמות ויסודות יתדות חזקות תקועים במקום נתן לה יתרו לשלם ושים אותם בזכרונך כי יועילו לך להבין כמה סודות ופנימיים נפלאים בסודות ולמוד הקבלה וזה יהיה רמזנה אחרי שביארנו בפרק הקודם ובפרק ג' שהספירות מלך רוחניותם ופשיטותם אי אפשר להם שיכנסו בתפיסת שכל עיון עד שיהיו נמשכים לשכל ספירות שם לה בדרך שלה ושלול שרוצה לומר הכתר נבדל מחכמה עד שכתר והחכמה יהיו נמשכים לשני ספירות מלך שהחכמה עלולה ונשלמה מחכמה זה הכתר שלה וחכמה היא שלול שורדה מדרגה למטה ממנו וכן חכמה נבדלה מספירת בינה מלך שבינה עלולה ונשלמה מחכמה מלך זה חכמה שלה לבינה ולה כתר ובינה שלול להחכמה ושורדה מדרגה למטה מחכמה הרי הם שלשה ספירות וכן בדרך זה הבדלה זו מזו עד תלטות להיותם נספרים לעשר ספירות • והנה יצא לנו מזה כלל אחד והוא זה להיות שכל ספירה וספירה היא עלולה לספירה של מעלה ממנה וחוזרה להיות שלה לספירה שלמטה מבינה כמו שפירשנו בספירות חכמה שהיא שלול בספירת כתר וחוזרה להיות שלה לספירת בינה שחכמה כשלה לה בינה ובדרך זה הוא בכל עשר ספירות • הנה לתדע מזה כי בכל ספירה וספירה סוד עילה ושלול שהם ירידת המדרגות ספירתו למעלה דהייט מדרגה שהיא כח עילתה ומדרגה שניה כח עלולה ויצא לנו מזה עוד כלל שני להיות שבכל ספירה וספירה מתדמים ומתגלים בה עשר ספירות שהם כח"ע חכ"ה בי"נ גדו"לה גבו"רה תפא"רת נ"ח הו"ד יסו"ד תל"כות שהם עשר מדריגות הירידות מדרגה למדרגה בסוד פ"ל ושלול • הנה למדע מזה שבכל ספירה וספירה בפני עצמה ימצא בה עשר מדריגות יורדות בסוד עילה ושלול לילך מכתר שבכתר יורד מדרגה לחכמה שבכתר ומחכמה שבכתר יורד מדרגה לבינה שבכתר ומבינה שבכתר יורד מדרגה להסד שבכתר ומחסד שבכתר יורד מדרגה לגבורה שבכתר והלו ירדים וכן יורדים המדריגות בפנימות בכתר עילתה עד תלכות שבכתר והלו מדריגות כלם בכלל כל העשר מדריגות בשם כתר יקרתו והם י' כתרים שבכתר וכן תמצא גם כן עשר מדריגות יורדות בעצמות ספירת החכמה בסוד עילה ושלול והוא נדרך זה מכתר שבחכמה לחכמה שבחכמה ומחכמה שבחכמה לבינה שבחכמה ומבינה שבחכמה להסד שבחכמה ומחסד שבחכמה לגבורה שבחכמה וכן יורדים המדריגות בפנימות החכמה ממדריגה למדריגה עד תלכות שבחכמה והלו' מדריגות בפנימות שבחכמה כלן בכלל החכמה יקרתו והם י' חכמות שבחכמה מפני שירדתם הם בפנימות החכמה בסוד עילה ושלול וכן תמצא עשר מדריגות יורדות בסוד עילה ושלול בפנימות ספירת בינה והוא נדרך זה מכתר שבבינה לחכמה שבבינה ומחכמה שבבינה לבינה שבבינה ומבינה שבבינה להסד שבבינה ומחסד שבבינה לגבורה שבבינה וכן יורדים המדריגות בשם עילה ושלול בפנימות של בינה שד תלכות שבבינה והלו' מדריגות שבבינה כלם בכלל בינה יקרתו והם י' בינות שבבינה מפני שירדתם בפנימות בינה וכן תמצא בכל י' ספירות בכל אחת ואחת מהן י' מדריגות יורדות בסוד עילה ושלול הנקראים כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י' מ' ולהביאך בדרך הנה כבר ידעת כי סוד עילה ושלול הוא שהעילה כחה יותר חזק ויותר תקף ותתרחב בכחה ויותר כולל מהשלול שלה בתוכן שהשלול מתקטן ומתצמצם כחו בשרש עילתו שלמעלה מתמו שמצד זה הוא שם כחלקים לשני ספירות •

ודע שידעת זה נריך שתדע כי זה הענין בפנימות בכל ספירה וספירה בפני עצמה יהיה תמיד בכל ספירה וספירה בפני עצמה סוד עילה ושלול בעשר מדריגות יורדות כי בספירה כל מה שעונה פניה הקדושים כלפי מעלה ומתקרבת למעלה מתגדלת ומתרחבת ויותר מתקרבת יותר מתרחבת ומתגדלת בכחה וכל מה שספירות מתרחקת פניה הקדושים יורדת כלפי תחתה יותר תתקטנת ומתקררת ומתצמצמת כחו בתורה בסיוע שתוכן לך נקודה בכל המשלם הפונה כלפי מעלה שלה תהיה מתרחבת ומתגדלת והפונה כלפי מטה שלה תהיה מתקררת ויורדת שהרי אין תנב ומצמד ליורדת חור וכל כך היא יורדת בכח תורה ומתקררת עד שתצל תכלל בחה הרחקת שהיא תחת כתר להקרא בשם כתר והכחה בתוכן שכל עוד שפניה קרובים כלפי מעלה

והגם שמתרחקה בירידתה תכלל שהיין לא ניכר הריחוק בהרחק גדול עד שבעבור זה הריחוק התעב תקרת בשם תחר ולהיות נחלק לשני ספירות תקרת בשם ספירה תחת ומלך תותה הריחוק והירידה המעם שבה הגם שהיא ניכר בהרחקה וירידה גדולה עם כל זה על כל פנים נתרחקה קצת וירדה וכל מה שירדה היא מתקררת שהוא סוד השלול ואין לך נקודה וקודה בירידתה שלא תהיה מתקררת כמו שהיה רוחה בניור המשלם ותפילו בכל נקודה ונקודה בעצמה הוא יורד ומתקרר ומתצמצם שהרי אין תנב ומטחר לשפוטה ירידת התור לשכר שלה היא שלה למעלה לנקודה של מטה שהיא יורדת ומתקררת עד שמלך זה שמלך בם סוד בחינת שלה ושלול היורדת שבם כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י' מ' בספירה תחת בעצמה כמה וכמה פעמים מפני כן כל עוד שלא נתרחקה בספירה בפנים הקדושים ורדה כלפי מטה בהרחק וירידה גדולה עד שבעבור זה תהיה נחלקה לשני ספירות כל הבחינת בפה ירידת הנקודות שבה שם י' מדריגות כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י' מ' שבאותה ספירה בעצמה המתקררים ומתצמצים למעט כלם על שמה יקרתו בשם כתר לבד יקרתו י' כתרים שבכתר וכן הבחינת וירידת הנקודות שבחכמה כלם בשם חכמה יקרתו לבד יקרתו י' חכמות שבחכמה וכל הלו שבבינה נקראים בשם בינה לבד יקרתו י' בינות שבבינה וכן הלו שבחסד יקרתו בשם חסד לבד יקרתו י' הסדים שבחסד וכן כלם בספירות בדרך זה וזה בסדר שאמרנו רומה לומר ירידת י' מדריגות בעצמות בספירה בכל ספירה וספירה הוא תוכרת שיהיה כן והוא מעשה זה כי מלחר שכלן בח בחדות שבחכמה הבדל הלח מה שבין עילה לשלול וכל ספירה וספירה פיוחדת בעצמותה לפי דעין מהעילה עד בספירת הסד מהבלה ומחרתה בעצמות הסד וספירת גבורה מחבלה ומחרתה בעצמות דין וכן כלן מיוחדים בעצמותיהם והלו לא ירדה ספירת הסד נ"כ י' מדריגות נתתן שגם בה דין בל גבורה וכללות שלר הספירות לוך תסכים הסד לפעול דין בספירת גבורה ידלה לבעול דין שברי יעגד לה כי הסד ירמה בהסד וכן חסד בספירה לפעול חסד גבורה יעגד לה כי גבורה ורמה לפעול דין וכן יעגד תפארת שהוא רחמים לגבורה שהוא דין ודין בל גבורה יעגד נרחתי תפארת וכן כולן מפני כן הוכרחה ירידת המדריגות בכל ספירה בתופן שגם תסכים עם גבורה תגד כללות הדין שבה וכן גבורה תסכים עם הסד מגד כללות החסד שבה וכן תפארת תסכים עם גבורה מגד כללות הרחמים שבו וגבורה תסכים עם תפארת מגד כללות הרחמים שבו ונדרך זה בכל הספירות נתופן בכל הפעולות שישמו יעשו על ידי כלם • ודע לנו מזה עוד בכל פעולה שתפעל מתפעל שהוא בבחינתו התחתונה הוא שהפעל רומה לומר בספירת כתר שתפעל ספירת חכמה בבחינתו התחתונה רומה לומר בחלבות שבכתר ושגם לזה כי הספירה בדי שתפעל לתפעל התפה הוברחה להתפעל מהמדרינה התחתונה שהיא בחינתו התחתונה רומה לומר בספירת כתר שתפעל לתפעל התלבות שבכתר ת"ת לתחה תלילות בעצמות ספירת כתר ולא תהיה ספירה בפני עצמה רק בבל ספירה שבכתר שפירשנו והמשל בזה חם יהיה שתהיה תחר מספרה בתוכ שבכתר שפירשנו והמשל בזה חם יהיה התלילות בתדרינת כתר שבכתר לא יתפעל מזה התלילות ספירת הכתה בפני עלמה רק תלילות חכמה שבכתר שהוא בעצמות הכתר שהרי המדרינות תוכם יורדות תלא בסוד עילה ושלול וכל נקודה שבעצמות הספירה יש בה סוד עילה ושלול שהרי אין תנב לירידת התור והם כן לא יהיה זה תלילת ספירת רכתה רק תלילת חכמה שבכתר שהיא כתר תחד מעשר בתרינת בעצמות הכתר וכן חם תהיה התלילות בתדרינת חכמה שבכתר לא יתפעל מזה ספירת הכתה בפני עלמה רק יהיה התלילות בינה שבכתר וכן הם יהיה התלילות תתדרינת בינה שבכתר לא יתפעל מזה ספירת רכתה בפני עלמה רק יתפעל מזה חסד שבכתר וכן כלן עד תלכות שבכתר שהוא בעצמות הכתר שהוא בסוד השלול ותותה נקודה נתרחק תינה ניכר בה נתטס והתקטנות בח בם ולגדל ורוב קדנתה לנקודה של תעלה שהיא עילתה עד שהיא תקובקת בם נרחה כתלו היא תשתווית לה בתחבה ותינה רתוי לתותה נתטס התשע להקרא בשם ספירה בפני עלמה ותפני כן נכללת בספירת כתר ויקרתו תותן בעצמותם תכמה שבכתר בינה שבכתר גדולה

שנכתר וכן עד תלכות שנכתר בתופן שכל העילות תם לת
תהיה תן תלכות שנכתר הס כלס בכלל כתר ובסס כתר יקראו וכן
הוא בכל הספירות ותמני כן כלספירה שתלכלת ספירה למטה
ממנה הוכרחה לתמיל בנחיצה כתחתונה שכה ר"ל במלכות שכה
ויש לנו תזה שד כלל רביעי והוא זה כי סוף כתר שהוא תלכות
שנכתר הוא רתם וכתר לכתר שנחמתה וכן תלכות שנחכמתה הוא
רתם וכתר לכתר שכניה וכן הוא בכל הספירות כי דרך תהד
לכלן שכרי הספירה העליונה מתילת ומתפשת בספירה שלמטה
ממנה בנחיצה כתחתונה שכה שהוא תלכות שכה והמתפשת הוא רתם
ופתר לתופשת שמקבל ממנו ההפשטה ויש לנו מזה כלל המיסי
והוא זה כי להיות שכל ספירה מתלכלת בנחיצה התחתונה שכה ר"ל
במלכות שכה בתופן שנכתר תתיל תכמה במלכות שנכתר וכן
תכמה מתיל בינה במלכות שנחכמה שתלד זה ספירת חכמה
נתקרכה בכתרה ר"ל כתר חכמה נתקרב למלכות שנכתר
ותתייחדת בה ודבוקה בה כדביקות נקודה בנקודה עד שתין סוס
מדגה ולת סוס נקודה יכולה לעבור ביניהם וכן ספירת בינה ר"ל
כתר של בינה נתקרבה למלכות שבחבונה ותתייחדת
בה ודבוקה בה כדביקת נקודה בנקודה ג
עד שתין סוס מדגיגה ולת סוס נקודה יכולה לעבור ביניהם למדגו
מזה שלש בחינות של יחודים תלוקות זה מזה בכל ספירה וספירה וכס
תלו סוף כתר שהיא תלכות שנכתר שהוא רתם וכתר לכתר שנחכמה
בחתה בחינה בחתה נקודה מתייחדת כתר שנחכמה במלכות
שנכתר ומתחוית שס בחינת כתר שנחכמה לבחינת תלכות
שנכתר ומתייחדת עתה וכל כך הדיבוק והיחוד חזק ככח שילתה
עד שכתר שנחכמה נגלעת במלכות שנכתר כתו שתרתה בגיור
התחתונה שכה דהיינו תלכות שבחבונה והיינו בחינה שניה שהוא
בחינת יחודים של חכמה בעלמותה תשלמותה תל עלמותה נסוד
עשר הכתות שכה ותס תרד ר"ל מתדגיגה התחתונה שכה תרד
להתייחד בתדגיגה רתשונה של בינה והיינו בחינה שלישית שתתייחדת
בתדגיגה התחתונה שנחכמה במדגיגה העליונה שכניגה הגה לך
ג' בחינות של יחודים תלוקים זה מזה בספירת חכמה ה' יחודה
בעילתה בכתר ב' יחודה בעלמותה בעשר הכתות שכה ג' יחודה
בעלונה בינה ויש לנו מזה פוד כלל שבי כי מצר בחינת היחודים
התשתוים תתלת בכל ספירה וספירה יחודים בבחינת תשתווים בסוד
פילה ועלול עד בלתי תכלית ולהביגך זה התשל בזה תלכות
שנחכמה היא בחינה תשתוה ליסוד שנחכמה ולבחינת כתר שבניגה
לגל בינה תשתוה לבחינת חכמה שבבינה שהרי נקודת כתר
שבבינה תפשיק ותבדיל ביניהם לגל בין נקודת תלכות שנחכמה
ובין נקודת יסיד שנחכמה תין הבדל והפסק ביניהם תשילו נקודה
תחת שתוכל לעבור ביניהם לשנם יחודים ודיוקם תשר של כן היה
תשתווית לשילתה ובין תלכות שנחכמה לכתר שבבינה תין הבדל
והפסק ביניהם תשילו נקודה תחת שתוכל לעבור ביניהם לשנם
יחודים ודיוקם תשר על כן היה תשתווית לעלולה כהיותם בסוד
הג' יחודים והגה כשתדע זה תדע עוד כי בכל נקודה ונקודה תלו
בחינת התשתווית לבחינו בתותה בעלמה ר"ל בנקודת תלכות
שנחכמה בעלמות תלכות שנחכמה יתרתו גם כן עשר ספירות בסוד
פילה ועלול היוחדות מתדגיגה תכתר לחכמה תחכמה
לבינה ומבינה להסד תחסד לגבורה תגבורה לתפארת ותפארת
לנצח ותנצח להוד ותהוד ליסוד ויסוד למלכות וכן יולו תשר לעשר
עד בלתי תכלית בכל נקודה ונקודה ובחינה ובחינה שהרי אין תנב
ותצחד לירידת התור כתח'תה רותה בגיור התשולם היורד שתין תנב
לירידתו ותתץ תטברח לומר כן שהמי עד כרתך אין קיטון ותלוק
והבדל תם ושלוש ביניהם שהרי הס תחדות גתור שתין התה יכול
לתתר כותת הנקודה ר"ל בותת בחבונה יתרתה ולת שתר
ספירות ח"ו דהס כן הוי קיטון וירוד ח"ו שתחנק תלקים נבדלים
בספירות וזה תסיר לדבר כס"ד להתמין כן בתמונתו ח"ו וכתו
שכתבנו בפרק שני כי בתותה הנקודה ובחינה שיתרתה כח תלכות
נתותה כח בעצמו יתרתות נו כלי' ספירות וכן בתלו כתות עשר
ספירות בעצמן יחזור ויתרתה בכל תחת תכן י' ספירות וכן

יתגלגלו תשער לספר עד בלתי תכלית כי כח כלן בתחת וכח תחת
בכח כלן כתו שבנוף בנסתי תין לך נקודה תפילו בנקוד' של תחט שלת
יתרתו בה כל הד' יסודות ותין זה בלי זה ובתקים סיתרתה הם
בתותה נקודה בעלמה יתרתה מים וכן עפר וכן רוח וכן הד' יסודות
וכן בכל יסוד ויסוד מהן יתרתו כלן ותין זה בלי זה כמו כן הוא
ברוחניות הספירות בכל נקודה ונקודה תסס ובחינה ובחינה בהס
יתרתו תשער לספר עד בלתי תכלית בסיד שילה ושלול כתו שתתה
רותה בגיור התמולם שתין תנב לירידתו לסבת שבושו שתתקער
ותתקטן עד שתפילו בתותה נקודה בעלמה יש התקטנות ונתלום רק
לסבת קטנות הנקודה תינה ניכר התקטנותו ונתלומו כתו כן הוא
בספירות בכל בחינה ובחינה יתלת בה סוד פילה ושלול שהוא סוד
ירידת המדגיגות כ' ח' ב' ג' ת' כ' ה' ו' ת' עד בלתי
תכלית וזהו סוד התקובלים שתלירין י' ספירות בעיגול כי כתו
שבעיגול תין לו רתש ולת סוף ותכלית בגלגלו כי הרתש יחזור לסוף
והסוף יחזור לרתש וכן יחזור הגלגל להתגלגל עד בלתי תכלית כתו
כן בספירות בסוד פילה ושלול בספירה תתת בעלמה תין לה רתש
וסוף ותכלית כי היא חוזרת ומתגלגלת תשער לעשר עד בלתי
תכלית כי כל בחינה תחזור להיות רתש וסוף דרך תשל מלכות שהיא
סוף תחזור ותתרתה בהעשר בסוד פילה ושלול ובעשית היא רתש
וחוזרה להיות בסוף וזהו נשון סופן בתחילתן בסופן והנס
שבכל בחינה ובחינה יתרתה בה עשר ספירות עד בלתי תכלית בסוד
פילה ושלול עם כל זה בין כלם תיש שולים יותר תשער ספירות
כתשר יתבאר זה בביאור רתב בפרק כ' בסיעתא דשמיא:
ולהביגך נוכל ענין זה בכל ספירה וספירה בדי לברר ולבנן
הסודות וההכמות לעיני שכלך נריכין תקדמו להקדי' לך הקדמה
קטנה תה שכבלנו בדבריו כתה בשמים והוא זה הגה ידעת כבר
סוד פילה ושלול כי כח הפילה יותר הזק ויותר כוכל ותקף תכח
השלול כמו שרתית בעגולים פרק שני שהעגולים היורדים למטה
יותר תקטנו' ותתמעט רוחב השיגול עד בתוד זה שהשלול הגב
שבערך עלמו ובערך מה שלמטה תתו תין לו גבול ותין לו תכלית
עם כל זה יש לו גבול ותכלית בערך מה שלמעלה ממנו בערך
פילתו כתבואר בתיקון' כתרת פילה תף על גב דתיהו תור קדמון
תור לת תור תלוחנו תוכס היו לגבי פילה כל הפילות • הגה
הורה ופילה לנו בזה כי ספירת כתר הגס שהורו גדול וחזק עד
בלתי תכלית כתו שתת תור קדמון הג"ה
תו"ר ל"ת תו"ר מכו"ס הת עם כל
זה תנה שהוא עלול לתין סוף ופירוש הדבר כי בשלנו לשום
ברוך הוא כיון ספירתו לתפילה לומר תור לת תור תלוחנו
הוא גבול ותלמס בערך תור במלות בונית כדי להגדיל לתותו
תת"ם כ"ם עד שבקרת תור שתור כתלנו תתור תור לת תתן הפה
בערכו והגה סיד השלול שניין הוא יטל לדבר והלב לגייר גודל
ס"ד הגתלוס נרה שתלמס כתו ושנם לתותו שהוא בלתי תגיע בשל
תכלית תגיע לזה לדקדק ותתר תכלית תגיע לזה לדקדק ותתר
ותבניל ותתן לו גבול ותכלית תור לת תלוחנו שהוא שניין יותר
ותיתור כביכול וזה הסוד שקראן תגיע תגיע יוכל לגיירו לגודל
הזוכר קו התדה תעני שים לבן להותו תפני עלמותו ותורו הוא
שיתור ותדה בערכו ברוך הוא בלתי תכלית גם יש לו שוד
כי נתלמס הכח ברוך הוא שסוד פירושים ההריס כתשר יתבאר
עשר תדגיגות יורדות עשר בשניים הגתיס בס"ד •
נתגלים כדי להתגלות תלוקותו ע"כ הג"ה)
ברוך הוא כדפירשנו בפרק שני •

הגה תבואר תזה כי גלוי תלוקותו הוא הגמלס בתה שלמלס תורו
הגדול כתבואר בפרק רתשון ופרק שני וכו' לגודל תורו הוא נעלם
ואינו תושג ואל ידי למלותו בסוד פילה ושלול שהוא סוד תמלות
נתגלה תלוקותו לנבדלים כי כל עלול כתו תמלס ותוגבל בערך
עילתו ובתשר יתבאר סוד בפרק בפני עלמו בשער סוד
תפילות בריתה יגידה תפשיה בסיעתא דשמיא ובכ תרווה נתתך
ותשוה תים חיים ודי לרבך ולתר שתדע זה הגה תדע
כי גלוי תלוקותו שהוא למלותו ברוך הוא שהוא התפילות הנתגלי
תסוד פילה ושלול הוא עלמו הנהגתו והשגחתו בתשפה
התחתונים לתת לתים נפי דרכיו וכפרי תפעליו וכתשר יתבאר זה
בפרק בפני עלמו בס"ד יותר תבואר שתגיין גלוי תלוקותו הוא הנהגתו
והשגחתו והגה הוא יסוד כי תפשה התחתונים שכם יתיים יתחלקו
פשוטיתיהם שכם שופים פשוטות חלוקות ונבדלים זה תזה שכם
בתספר בלתי תכלית • והגה לפי התחלקית הכשולות ורך שתחנק
השבחתו בתופן תיהים שלם ותחזי כתפשט ביד הבנתו בשקול
ובשער

ולעשר ולהגביל בגבול ושיעור ומדה לתת לכל חיל וחיל כפי דרכיו
וכפי מעשיו בגבול ושיעור הראוי לו וכאשר עשה כן יעשה לו כאמרם
ז"ל במדה שאדם מודד מודדין לו כנה הוא הגבאר מזה כפי שיעור
ומספר חלוקות המדות מעשה אדם שעושה למעשה בפיקן צריך
שיהיה מספר המ' למעלה לתחתון לו בגבול ושיעור כפי מדתו
שאדם הוא והמדות של מעלה שמודדין בהן לתת לכל חיל כפי מדתו
בגבול ושיעור הראוי לו הוא האצילות שנאצל בסוד עילה ועלול
שהם סוד הגבול והשיעור כמו שפירשתי שאדם זה נקרא
בספירות מדות שהוא לשון מדידה שמודדין הנה נמצא שאדם אחד
לאדם כי כמו שפשוטות בני אדם שהם חלוקות בלתי תכלית בפיקן
צריך שתהיה סוד עילה ועלול למעלה ב"כ במספר בלתי תכלית
לעשר ולהגביל לתת לכל חיל כפי מדתו והוא העשר שהזכיר
קודם לספירות קו המדה והמקובלים קורהן לזה מפני
שמודדין בסוד עילה ועלול לתת לכל חיל כפי מדתו שאדם
הוא ולפי יקשה שאין עשר זה מספיק רק לכל עשר ספירות שבריך
שיהיה בכל י' ספירות בכלל סוד עילה ועלול עד בלתי תכלית אבל
אמת הן לומר שבכל ספירה וספירה בפני עצמה יש בה עשר סוד
עילה ועלול עד בלתי תכלית הנה תוכר לך כי כל ספירה וספירה
בפני עצמה צריך לעיין זה דרך משל בעניין פעולת אחד שאדם עושה
לחברו יתמה אחד שהם בלתי תכלית במעל בזה חיל דומה האחד למי
שנתן לחבירו בתורת הגיפה וחסר חלף שהוא זהובים לתי שנתן בתורת
הגיפה והחסר חלף זהובים פחות אחד הוא בחסיר מה שלשה הוא ד' וכן
לא וחסוב שיתחשבו מדרגת החסרים עד שיתחשב החסר שלשה
נתן בתורת הגיפה והחסר רק אחד הנה אחד נתמלא חלף פעולת של
אחד הלוקים זה מזה שכולהי צריך החסר שבמעלה להגביל ולעשר כפי
מדתי בסוד עילה ועלול לתת לכל חיל כפי החסרו שעשה הנה אחד
מזעיר חלף חסרים חלוקים זה מזה ונגבלים בשיעור שאין אחד דומה
להבירו כי יש שנתן חלף זהובים יותר מדקדק ובלבד יותר יש שנתן

לה
תמה
שתשתוור
לנקודה
שתינה
פרוכה לה
דרך משל
נקודת שיגול
בינה שבכתר
מתחוויות יותר
לחכמה שבכתר
מתה שתשתוות
לכתר שבכתר שהרי
שגול חכ' זה שבכתר
יעשק בינתם ובכללן
כל עשר שנולן נקרהים
בחינת מתחוויי' תפני
שהשגולים הכתוכים זה
לזה תחוויים בעליותם שר
ושיגול שלמעל' נגלע ומתחתד
בשגיל שלמעלה כי הוא יותר
תתקדם בעליותו ומשל בזה
שיגול מלכות שבכתר מתחווים
יתחתד בישוד שבכתר רשוד בהוד
שבכתר והוד בנצח שבכתר ונצח
בתפארת שבכתר וחפארת בגבורה
שבכתר וגבורה בחסד שבכתר וכן
כלן אד כתר שבכתר וכן הוא בכל
הספירות וכמו שהם מתחווים בעליותם
כן הם מתחווים בירידתם והנם
שהם מתחווים בירידתם עם כל זה יש
בהם סוד עילה ועלול שכרי לתן מנה
לירידת התור כי כל הש שיורק היא
מתלחלם שהוא סוד השגול כי כמו שהשגול
בעליות לתן מנה לירידתם כי תקילו בהודם
על תחתם יש בה ירידה כמו כן הוא בספירות
בכל בחינה ובחינה יתרחה בה שער שפי רו'
שהוא סוד כירידה סוד עילה ועלול
שר כתן הג"הה

הגה המשולם הזה יורד בציפורו ומתקלקל ומתלמוס מתלמוס
למתלמוס כל שיד מיורד יותר למטה יותר קלר ויותר מטומטם וכל מס
שעולה למעלה הוא מתרחב ומתגדל והוא משל אל הנתלים שכל
שיד שיתקרבו אל מקורם הם מתרחבין ומתגדלין לא רוחב גבולי
וגשמי ח"ו רק רוחב כח שכלי בשיד שהשילה מקיף בקוחב כחה כח
השכל שכח השעול מוקף ומכלל ובלבד בכח השילה כמו שאתה רואה
בגייור המשולם הזה כי לה הרוחב מקיף וכולל וגולם את הקלר
וכח הקלר נגלם בכח הרוחב כיון שאתה רואה ברוחב כיור שבכתר
גרסם ז' הכנגד ריחטו גרסם ח' וכנגד רחבן של ספירה גרסם ט'
גרחבן • הרי רואה שכל אלו ג' כתין נגלגין תוך רוחב הז'
והח' בתופן שכלן כח אחד נרוך הוא שכלן נגלגין בכח כתר
וספירת כתר יש כל הספירות נגלגין בכח אין סוף ברוך הוא
שהוא מקיף כלן ומגביל ומשער אותן כיון שאתה רואה שהם
מסופרין ומונגנים בגייור המשולם ומבשתי נשיג השכיל את ברוחני
אבל אין סוף ברוך הוא אין לו גבול ולא שיעור לא בערך שלמעלה
מחנו ולא בערך עצמו ולא בערך מה שלמעלה מהם ושלוש כי
כי אין למעלה ממנו כי כיון ברוך הוא למעלה מהם עד אין סוף
ואין חכלית ולא גבול יגביהו ולא שיעור יעשרנו כי כיון ברוך הוא
חון מהם וביניהם ובתוכם ולמעלה מהם ועל כל מדי לדמיהם וכח
כלן מוקפין בתוכו ומנגנים ומטומטמים בערכו ברוך הוא וכלן
כח אחדות כח אין סוף ברוך הוא ואין הבדל ביניהם ורק מה
שהכחות מתלמטים ומתקלרים בשוד שילה ושלול • ונגך רואה גם
כן שוד שילה ושלול שבכל ספירה וספירה שהם עשר פעמים
שהקוין שהכתוב מתכוין העליון יותר מתרחב נקו
שלו מתבטל שלמטה ומטו שהוא שוד שילה ושלול • וה"ך רואה
גם כן מפיטו בשלול עלמו אין לך נקודה בו שלא מתקלר בירידתו
למטה כיון שאתה רואה שיפוטו של קו שהשלול מגייר בו שהוא
משפע ויורד ואין מגיע לירידתו כיון הספירות אין לך נקודה
שלא יתרחה בה עשר שהוא שוד ירידה בשוד שילה ושלול
מפני כן כתבתי אצל כל שלול עשר ספירות וכן יש בה עשר
זעשר עד בלתי חכלית כשער כתבתי למעלה וכן לאתה רואה כי
כי העליון שבכתר הוא מתרחב עד שנגלם ברוחב אין סוף ברוך
הוא וכל מה שהוא יורד כלפי מטה הוא משפע ומתקלר ויורד
ומטומטם רחבו מקודה לנקודה כיון שאתה רואה בשלושים
הקטנים שכל מה שיורדים הם מתקלרים בשיפוט של קו וכל שלול
יותר קלר מהשלול של מעלה ממנו עד שהגיע בשלול התחתון
שלו כתר שהוא שלול של רוח רוחב ספירת הבינה שבכתר הוא
רומה לומר אל כתר שבבינה נתון כי חלטות שבכתר הוא
רוח לבתר חכמה והנך רואה גם כן כי הוברת ספירת הבינה
להתגלל מן חלטות שבכתר כי מאחר שהחלילות הוא שוד
הגמטם כח והתקלרות כח ולמעלה מן חלטות הכחות הם
רחבים וגדולים עדיין עד שאלו גדולן מהם יוליאם עדיין
מכלל כתר וכלם בשם כתר יקראו בוכרחה בהכמה להתגלל
מתדרגה התחתונה שבכתר כדי שתצא מכלל כתרים לעשות
ספירה בפני עלמה שוד שער הכחות שבהכמה כדפירשנו למעלה
ואתך רואה גם כן ג' יהודים שבהכמה כי בראתה בגיל וקו שבו
גרסם ל"ב תחייהד הכמה בכתר בבה ומשתוות בחלטות
שבכתר עד שבשלייתה למעלה לעולה יחודה נגלית בחלטות
שבכתר והייט בהיגה אחת ביחוד ב' מה שתרד חכמה מעלמותה
אל בלעותה בבחינת משתוות כתו שאתה רואה בעשרה
עגולים של חכמה שבשלושים סימנים זה לזה ומחובקים זה
בזה ומתייחדים זה בזה והוא בחינת יחודים של חכמה
בשלושת החכמה בהיגה בלשון אם שתייחד חלטות שבהכמה
בכתר שבבינה כתו שאתה רואה בקו הגרסם ל"ד כי שם
מתייחדת כתר שבבינה בחלטות שבהכמה וכן אתה מוצא
בכל ספירה וספירה ג' יחודים אלו וכן אתה מוצא בכל יחוד
ויחוד כח עשר כתו שבאלו עגולים שבינו בשלושה אחד בשלמו אין
לך נקודה בו שלא תתקלר בירידתו למטה כתו • שאתה רואה
בשיפוט של קו שהשלול מגייר בו שהוא יורד ומשפע ואין
מגיע לירידתו כתו כן בספירות בכל בחינה ובחינה ובכל נקודה
ונקודה ובכל יחוד ויחוד אין לך הקוס שלא יתצא בו כח שוד
שילה ושלול עשר ספירות שהרי אין מגיע לירידת הקור
שהוא שוד שילה ושלול כאשר אתה רואה בשלול כאשר שבכתר

כ' ח' ב' ג' ג' ת' כ' ה' י' ס' וכן חכמה שבכתר כ' ח' ב' ג' ג' ת'
כ' ה' י' ס' וכן בינה שבכתר כ' ה" כ' ג" ג' ת' כ' ה' י' ס" וכן
בדרך זה בכל ספירה וספירה וכן יתרחה בה כחות מי' לי' עד
בנתי תכלים שהרי הם אחדות גמור ואין זה בלי זה עד שאין
הבדל ביניהם אלא מה שאין לעלול לעלול וכח השלול מיוחד בשילתו
ואין נכח השלול אלא מה שבכח השילה כי השילה
מטומטם כתו בשוד השלול מטומטם למטומטם עד
בלתי חכלית כפי חלוקות פעולות התחתונים
שהם בלתי חכלית כדי גלות חלקותו
על ידי הגבהתו והשגחתו לשער ולהגביל
ולמדוד נשוד הטומטם בדרך שהשם
יתודד לתת לכל חיש כדרכיו וכפרי
מעלליו אשר עשה חם חטא חם
כרכה .והנה נשלם הפרק
ואחרי אשר עד כה ברכנו
כ' ושורש נכל הדרך אשר
בלבנו נישעים התחטו
אל המקום אשר יעדנו
לפרש בפרק ה' להניח
ריחייה חם מהקבלה
חם מהשכל
שהספירות
כס עשר ולא פחות ולא יותר •

פרק המישי

הלמינה בהברחיית ובלמחיית אל בבלתינו
שהספירות שהנזיל אין סוף ברוך הוא
שהם במספר י' לא פחות ולא יותר קבלתינו הוא חם יגיד
קבלת בחורה חם מגד השכל והשברה שהשכל יוציא ובריית
שהם דוקא עשר חם מגד התורה יש. לנו רחיות בתורת
השה ר"שה המגלה לנו ואחירה עינינו נשורות בשורות
התנה בבריאת עולם נעשרה מאמרות נגדות העולם פיש
נדעת נאה נאחר עשרה בעמים ואחת"ר ואחת"ר ואלא
יכול לבטול כל הבריאה בחאחיך אחד ולומר ואחר
שלקיש יהי אור יהיו חמים חוזא החרן וכן כל הבריאה
ולמה כשל ושיהם ושלים י' פעמים ואחר שובו תריות
שלא לנורך אלא העשה הוא מפני כי כל חיורה ואחירה
הוא ספירה בפני עלמה ניכל ספירה וספירה עשתה מאחר
אחד כחבור בשער הקדוש פרדס שהבחה חם בחיית
התורה שהנה נעשרת דברות דקשה להה ובל מה שאחרו
י' חלות להקרא בשם י' דברות ולא שאחרו כל הרי"ב
חלות להקרא בשם דברות שהרי כלה הפעמי שהו
הוא כי י' דברות הם כוללים כל תרי"ג חלות ונחלקו
לי' דבורים מפני שהחלות נחלקו ונחלקו חן י' ספירות
וכל ספירה וספירה הרוה דבור אחד וכן דוד המלך
ע"ה זכר בחזורים אין חבלה לדוד עד חזיוך כללו אל
נקדשו שהרה פעמים בלורה לרמוז על י' ספירות וכן הרמוז
נ"ב בחזור כללו אל נקדשו שהרה פעמים בכל עד' ספירות
ואחת בחזור בל הבשרה
חבלה. יה הכלויה כדי שייחד
שמחו נם כן בחילות
ספירות כיחוד ניודעי חן בבריחו
של דוד בית מרכבה לחלקות
ובכן חקנו בחפילת רחם בשנה
י' חלבות וי' זכרונות וי'
שופרות ולחה חקנו דוקא
חנין זה חלה להורות בל
שליחות הגילות שבר
ספירות! וכן חליכו בגניה
ז"ל גילה לנו בבחה וכחה
חחתרים חלילות י' ספירות
ואחר אחד חם ספירה
בברק

הגהה

ומפני זה חחלת עשר פעמים
לחיות חם בן ד' יהוד בעשר
פעמים בלל שזכר מפני בבל
ספירה וספירה בית עלמות
חם בן ד' יהוד ברוך הוא והבם
בן ד' יהוד הוא עלמות בספירה
בשער בירחנו לחשלה בשיק
בל הנקרא בשמי בפרק ראשון
ובסוף פרק בבנבה ובשער
יתבחר עוד בעשרים הבחים
בם"ך

בפרק ראשון שזה לשונו תנת
פות דחפיקת עשר תיקונין וקרינן
לון ספירין וכן ספר יצירה
מלת מזה עשר ספירות בלי מה
עשר ולית ט' עשר ולית י"ת
מספר עשר תשבעות וכו' וכן
ספר האיר מלת מזה רשב"י
והכירו עליהם השלוש שכלם
מסכימים בעשר ספירות וכן
ספר התיקונים וספר הבהיר
ספר הקנה ספר הפליאה ספריס
עד אין מספר דוק ותשכח אבר
מכל זה מוכרחים ומחוייבים
להתירץ תמונה תחתית בתילית
תלויותו ברוך הוא שהם מספר
עשר ספירות לית פחות ולית
יותר מלד קבלת התורה אים מפי
אים עד תיבה דביבו עליו השלוש
מסיני והכי'תרי שתאחז תחוייבי'
להתירץ בהם מלד קבלת התורה
ונקבלת חז"ל נכריח ונוכיח גם
כן להתירץ זה מלד תקירות
בשכל והוא זה כי תתרי שתאחז
רוחים למעה בעברתים שהמה
מהלקים ונפרדים על שהמה
נפגרים ונימים מלד הלוקחם
ופרודם ועל כרחך תתה תשכרת
לומר שחלוקם ופירודם יש להם
כח ושורש למציאה שהרי אין לך
דבר למטה שאין לו שורש למעלה
על שתלוי על הפגרים תרו"ל
אין לך עשב למטה שאין לו מזל
למעלה שתומר לו גדל כי הכל
נפגע מלמעלה והכל בח מלמעל'
נתנת שתזה תתה למד כי כמי
חלוקי הנפרדים שהמה נפגרים
למטה כשיכין יתחלקו כאן ושרשן
למעלה בלשון שהמספר שהות
נפגרתים תותו התספר בעצמו
נתנת בפרדים העליונים והמספר
שכולל כל חלוקי התספרים
שהפגרתים נפגרין בהן הות
מספר עשר ואין שול מלמדנו כי
כל חלוקי המספרים נכללים
בכלל עשר ואים עולים שולים למעלה
מספר והטעם לזה כי כל מה שיעלה התספר למעלה מעשר
יחזור לתחדים ולכפול התדרינות שכבר פסר רומה לומר בפוף
התספר בשפלם מספר עשר יחזור לשפור בתחדים ולהביך זה
הכה תדע כי עיקר כתספר הות י' תדרינות חלוקות זה מזה ת' ב'
ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' הבך רומה עשר תדרינות הלקות לית ריא
זה כרחי זה אין התספר ת' דומה לתספר ב' ולית ב' דומה לב' ולית
ג' לומה לד' ולית ד' דומה לה' ולית ה' דומה לו' ולית ו' דומה לז'
ולית ז' דומה לח' ולית ח' דומה לט' ולית ט' דומה לי' פהות עיקר
עשר התספר התתלק והבה בפשליתך התדרינה עשרית שהות
בתספר י' אם תעלה עוד מספר יותר על י' לית תוכל להעלות עוד
תדרינה חלוקה רק תתה תוכרת לתער על התחדים שכם התדרינות
ברלעונים שכבר זכרת ופפרם ואין בהם בפשטת והטוק בלל כזה
י"ת י"ב י"ג י"ד ט"ו ט"ז י"ח י"ט נתנת תה שבעלית התספר
על י"ט תינה תלית כפל תדרינות התחדים שכבר ספרת ותנית תן
ת' על י' ואין כאן בתחדשות שנו כתדרינה וכן כשבעלית התספר
על עשרים הות כפול תדרינת עשרה כי שני פעמים י' הם עשרים וכן
אם כשלית התספר על שלשים לית כפשטת חלוקי תדרינה רק
כשלי עשרית כי שלשה פעמים עשרה הם שלשים ואין חלוק בין
עשר לעשרים תלית שזכרנו יחיד והה לשון רבים וכן שלשה לשון

בפ"ד וזכו כפשול שזכר בכל פעם
הללויה בפוף התזמור ובתחילת
התזמור כדי לקשר ההויות שהם
כפשירות בתחלות זו בזו וזו
בזו להורות כח הסיבה קשור
בשלול וכח השלול קשור. בשלתו
ותה שבזה יש בזה ואין הפלל
ביניהם תלת מה. שבין שילה
לשלול בפ"ד כשאוב כתשר
פירשנו וזכו בשור שכתב בעזר
שנריך לשלשל ; הללויה שבפוף
התזמור בהללויה שבתחלת
התזמור שעניין השלשול הות
כדי לקשרם ולייחדם בתחלות
וזכו בשור ; תשבור להפסיק בהם
כי הם תקושרים ודבוקים בתחדו'
וזכר עשר פעמים בס שם ל"ה
בעשרה פעמים הללויה שזכר תן
תהילה לאל עד תזמור הללו תל
בשרשו ובתזמור כלשו תל בקרשו
זכר ט' פעמים בס שם ה"ו
שהות חני הכם של יהוד בתלת
הללויה כדי להורות על ט'
היות יהוד תחכתה עד תלכות
כי חכתה רחצית הגלוי לתחלות
התחבלה כתשר יתכאר תכל
ספירות כתר לגדל בשלתו נקרא
תין על שתין בס גלוי כלל כתשר
יתכאר בעשרים הבחים בס"ד
והויה שבכתר תין לה גלוי
כלל והגם שתתרט שעשר הרות
תרתוש בעשר פעמים הללויה
שנספירות כתר היא גם כן
הוא כיוט בערך שהא תקול
התקורות שעל כתרך תתה תוכרת
לומר מה שהות בגלוי ערך
להיות בעצלם רומה לומר בתקור
שהרי כלם נתלו ממנו והות
תקור לכלן ותתר שיתבלין
ההויות ממנו ערך תתה לומר
שגם בו הויה תכל בערך עשתו
תין בו סוס הסבה כלל כתשר
יתנהר שול בעשרים הבאים
בס"ד ; ס"ב הם"ה .

יחיד שלושים לשון רבים שהות תורה של כשלי עשרית וכן חם
כשלית התספר של תרבעים הות גם כן כשלי עשרית שהות מספרי
ד' פעמים עשר וכן תחדים תמשה פעמים י' וכן חם תשלה עד ק"
הות י' פעמים י' הנה לך הוספת כלום כי י' פעמים י' הות
מתה שהם כשלי עשרית וכן כשתתה מתחיל לספור ק"ת ק"ב
ק"נ ק"ל וכו' תתה חוזר לספור התחדים והעשרית רומה לומר
תתה תוזר לכפול התחדים והעשרית וכן תשלה מתתה למתה
במספר כשלי עשרית שד תלף ולית הוספת כלום שהרי תלף הן
י' פעמים מתה שכל מתה י' פעמים י' בתופן שכלם תינם תלת
כשלי עשרית ואין בהם לשר חדש וכן יכלו ויתגלגלו תן י"י
למתות ולתלפים ולרבבות עד בלתי תכלית למספרם ואינם שוליס
יותר מספר כי הכל נכללו בעשרה מדרינות כראשונים והנה תחר
שירת זה ניכוח ונכריח תזה כי הספירות הם לוקח עשר ולית פחות
ולית יותר והות זה כי ראוי לדעת ידי הות הגירם לזה שיהיה התספר
הכולל לוקח עשרה ולית יותר ולתה לית יהיה התספר הכולל עשריס
או מתה ותספר עשרים או מתה יהיו חזרות התדרינות והתלות
על התחדים שהרי כיצו כן הייט יכולים לעשות התספר ביחידים
עד עשרים או עד מתה כיצו שעשיט תספר היחידים
עד עשרה ולית שול תלית זה התספר הכולל שהית עשר תתלת כן
בכל הלשונות בכל תומה ולשון ותלין ותבינן בת זה שכלם
הספיצו זה להספתה תחת וכי תי קבלן כל הלשונות וכתומות
יחד לעשות הספתה זו שהרי בדול הפלבה ניתפלנו ללשונותיה'
למושבותיהם למקומותיהם מלמה תרבה לרון עד קנה חרון ותיך
יספיצו יחד שה ת"ח נתלין עשר הכולל ות הות הגורם לזתת
הספתה תלת ע"ב תתה מוכרת לומר שתספר עשרה הכולל כל
התספרים שרבו למתלה והן הן הספירות הקדושות ס"ה והספירות
בקדושות נפתלפל ונעשה תספר עשר למטה בכל תומה ולשון לתדם
מערכי לב ומה' תמנה לשון כדי שכלם יניידו וינידו כל תומה וכל
לשון שהספירות הם עשרה והוא העשם שנקרא ספירו' כי ספירות
הות לשון ספור והספר הות עשר ותין עוד זולתו
וכשיזכירן הנכרתים התספר בפיהם הם תעידים ותניחים על
בורת כל העולמות שנכרתו בכח תספר עשר שהם עשר ספירותיך
ברוך הוא וזו היא רתיה תיכרתת נלחיית ותתחיית שהספירות הם
עשר ותעשם זה תתלת כי יש למספר דומין גדול שם עשר ספירות
וכתו שהספר הכולל שהות עשר תתחלק לי' תדרינות חלוקות
כזה ת' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' פתו שספירתו לתעלה כתו כן עשר
ספירות הם תתחלקים לי' תדרינות בשוד שילה ועלול כתו
שספירתו בפרק שני תזה העשר וכתו שהספר עשר הכולל בו
נתנים ובפרים הלוקי נפרדים עד בלתי תכלית לרבוי תספרים
ושם כל זה נכללין בכח תספר עשר ואינם עולים יותר תעשר כי
הם תתגלגלים בשוד שילה ופעול תעשר לעשר עד בלתי
תכלית בשוד ~ כללות' ותחדותם כתחותר בפרק שלשני זה
בכלל שפי עד שתזכת תשילו בספירה תתת דרך תשל בספיר' חשך
פשונת תחדים חלוקים עד בלתי תכלית' וכן בספירת נבורה פשולת
דינין חלוקים עד בלתי תכלית וכן בתפארת פשולת רחמים חלוקים
עד בלתי תכלית וכן בכל ספירה וספירה ותלך זה שהספירות כן י'
כחות תחולקות בגלוי פשולתן וכל לחת כלולה תן י' עד בלתי תכלית
הנה תלך זה הספירות התה התקור והשורש שתכם נפתם ונשתלשל
התספר לתעה הנחלק לעשר והות כלול תחסד' עשר עד בלתי תכלית
והות התקור והשורש לכל הלוקי הנפרדים הנחלק' בתספר עד בלתי
תכלית כי שולש התלשלות הות דומה לתוחס וכל השלשות שנתחלקו
תכם דומים לנחתם הוקבל בחתימה כי כלם תקבלים תלורת כתוחס
של תי השלשים ב"ה והנה יוכח תזה כי נורת התוחס שתחס כל
כשלשות נתספר עשרה הוכרת שיהיה בו עשרה שהות השיקר
והשורש והתקור לכללות תספר עשרה שכל כללות תספר עשרה
תופפיעים תתו והם כם עשר ספירותיו ברוך הוא שבכל נפפע תכם
והם תתעו בכל בנח תספר עשרה ותפני כן לית יפלה התספר יותר
תעשרה נפוס תומה ולשון כי כל הלשונות . תופפיעים תלהפלף
ובתותם תחד נתחתו ובזה יובן תה שתתרנו בזה הפפר וכן תה
שתתרנו בהקדמת בן תזה שבה כל תית כלולה תן י' כם תזה כתות
וכן כל תחד כלולה תן תזה כם תלף כתות ויש לשואל שיעתל תתחד

עשם

שהם בתחדות השוה והם תשע ט' ספירות ו' כחות שוות מהיכי תימי לכללן במספר מהה כחות שהרי שוים ואינם חלוקים רק לעשר ואין כאן מהה כחות חלוקות ומכל שכן קשה מהיכי תימי לכללן בחלף כחות תכל לפי מה שאמרנו שכל תחת מחלו' ספירות בכחה לפעול פעולת כל ו' ספירות פשוטות כללות עשיריית עד בלתי תכלית פשוטות תחתות חלוקות עם כל זה הספירות תינם מתרבים לעלות יותר מעשר כמו המספר שמתחנה בכללות עשיריית עד בלתי תכלית לפי חלוקת הנשרשים ועם כל זה המספר אינו מתרבה לעלות יותר מעשר ומכל מכלל במספר עשר מפני כן מכללין תותן לפעמים בכלל אחד רומה לותר עשר ספירות שהן עשר כחות וכל תחת נכלל מן' כמו מהה כחות ולפעמים מכללין תותן בכללו עשר וכללו כללותן של עשרה ר"ל ספירות שהן מהה כחות וכל ספירה מכלה מהה כחות הרי הן חלף כחות הכל לפי הלורות שתחגלה על ידן ומה שהנו מכללין תותן בכללות מספר עשר עד חלף שהרי לפי פילוסיט טוכל לכללם במספר עשר עד בלתי תכלית אבל להיות כי מספר חלף תורה על סוד כללותם מעשרה שהם מהה וכללות כללותם שבכל אחד ואחד מהם מהה הרי חלף ותורה גם כן על סוד אחדותם שכלם כח אחד ר"ל הגם שחגלו הרבה תורות בסוד כללותן וכללות כללותן עד חלף עם כל זה בחזרת התורות אל תקורן לת יחרוה רק כח אחדות השמוע כי מכח אחד יגיע כחו א פשוטה שמספרה אחד והיא מתרבית בכללות מספר עשיריותיה עד מספר חלף ובחלוים מספר חלף צריך לחזור ליקורו ולחטת מחדש שהוא קרוב למספר הראשון ועוד עוד שליני כי סוד כללות חלפיים מורים על אחדותו ויותר שיכלו יותר יתייחדו והוא זה כי חלף מורה על אחדות בסוד שהחלף בחלוים יספר החלף תוזר לחטות א דהיינו אחת וכן תעלנה עוד מדרינה שהוא ו' חלפיים גם כן מורה אל אחדות כי החלפיים לת נשתנו כחו שפרשנו בפעם השני וכן תם תעלנה עוד מדרינה שהם מהה פעמים חלף גם כן תורה על אחדות בסוד שהחלפיים לת ישתנו אבל מהה והילך כל מה שתעלנה יותר יתייחדו עד שלגודל יהודם תן בכח הדבור והשמוע להסביר גודל כח אחדותם והוא זה תם תעלנה עוד מדרינה על מהה פעמים חלף שהוא מהה פעמים חלף הנה חלף פעמים חלף בסוד החלף שחוזר למקורו לסוד א שהוא אחת כולו כאלו אמר אחת פעם אחת ואחת פעם אחת הינה אחת שהחלף לת יתרבה ואם כן חלף פעמים חלף מורה יותר על יחוד מכל החספרים שהיו לפנינו שהנו נאחר בפירוש האחדות דהיינו א פעמים א הינה חלף אחת וכן תם תעלנה עוד במדרינה ואחמר ו' חלף חלף פעמים חלף מהה חלף חלף פעמים חלף חלף פעמים חלף יתייחדו כל כך בם ד שאחת לת יתרבה עד שחבין כח הדבור לדבר כח ושומע יחודם והוא מרבה לדבר כל כך הרבה פעמים חלף חלף כאלו אחר שהאחדות כל כך בתכלית היחוד עד שאין בכח הדבור להסביר גודל יחודם כי יגר ויקבר כח לשון הנשמי להסביר גודל ושומע יחודם כאו כן הספירות יותר פשוטות ויותר שיתנלו באור פשוטן לחלף חלפיים ולכללתי תכלית חלפיים יותר יתייחדו באחדותן ובמקורן ומפני כן תמו מכללין תותן בחלף מפני שיותר שמתכלל יותר יתייחד מה שאין כן מספר אחר שאינו מתייחד בסוד הכללות והוה עשם פשיטת ובזה יובן מה שפירשנו למעלה בהקדמת בן מהה שנה כי הספירות יש להן חשיבות החלפיים שהם בסיד היחוד ויותר שיתרבו תורן יותר יתייחדו בסוד החלפין שהם סוד האחדות כפירשנו לכל עולם הבריאה הינה בסוד החלפין רק בסוד המתית ר"ל כאו שמספר מהה ירד ו' מדרינות תן מספר חלף עד שנשתנה שמו ורשת מכלל חשיבות החלף המורה על האחדות תקורו להשתנות שמו ולהקרות בשם מהה כמו כן הבריאה ירד' מדרינות למעלה מחשיבות הספירות שהם סוד החלפים סוד האחדות החלקות ורשת מכלל חלפיים של תשלות ונשתנה שמו להקרות בריאה כי היא תעולם הפירוד כאשר יתבאר סוד עניין לשון בריאה בשער סוד תשלות בריאה יצירה עשייה והגם שגם בבריאה כללות עשיריית עד בלתי תכלית בערך מה שלמעלה ממנה על כל זה חינם בחשיבות החלפין שהם סוד האחדות החלקות ב"ה וכאו שתירש לבריאה בסוד מהה שנה כן תורש ליצירה בסוד ו' שנה שפירשנו בהקדמת בן מהה שנה כי כאו שמספר ו' נשתנה ממספר מהה שהרי הוא נקרת ו' ומספר מהה נקרת מהה ואין הטעם בחשיבות האחד שהוא ירד מספר עשרה עשר מדרינות למעלה ממהה כאו כן שול' יצירה ירד ו' מדרינו' למעלה משול' הבריאה ושלת מכלל הבריאה עד שנשתנה שמו להקר' יצירה כאשר יתבאר עניין לשון יצירה בשער הג"ו ואיפה בחשיבו' הבריאה הגם שגם ביצירה כשירה הרבה עד בלתי תכלית בערך מה שלמעלה ממנה עכ"ו אין חשיבות העשריי' שבבריאה מפני כי האחות שבבריאה יותר קרובי' לאחדות ברוך הוא עד שמלד החשיבותה הם מבוטים בשם כאשר רגה לומר כשת הכבו' כאשר יתבאר בשער הג' וכאו בחשיבו ביצירה כן תורש לעשייה כי כאו שמספר אחד ירד ו' מדרינות ממספר עשרה ונשתנה שמו להות נקרת אחד ואינו בחשיבות מספר בשרה כאו כן שלש עשייה ירד ו' מדרינות ראשונה ואינו בחשיבות יצירה הגם שגם בשעייה יש בה עשיריית עד בלתי תכלית דהיינו כל פרטי הנברואים שבעשייה עכ"ו אינם כאו על יצירה מפני כי יצירה יותר קרובים לבריאה ולהיינו עד שמלד קורבת' יש להם החשיבות בגם כחם בשני גבול ובלי תכלית כאו בשפרשנו בפרק שלישי מזה הספר ומפני כן אין החשיבות בפרוטיה של עשייה רק החשיבות מצד אחד עד עשרה בשניצרה שבודתי אחד ערכו פחות וקטן נגד עשרה מפני כן נשתנה שמו להות נקרת עשייה כאשר יתבאר סוד לשון עשייה בשער הנזכר כי כאו שהוכחנו בראש הפרק מהמספר שתורש על תשיעת ו' ספירות כאו כן הוא דאיה מהמספר על חלו ד' חלקי הבריאה שהמספר מעיד עליהם כלת תרתה - כי במספר ד' מדרינות מפתחות ו' מזו וירדו פלחים א מזו בעשרה מדרינות בפעם אחד מעשרה למעלה

מהמקור א כ' ג' ד' ה' ו' וטלי להורות כי כל המספר הגם שמתרבה כלל זה מכח א פשוטה יצאו וכלן חלויים בא פשוטה שהוא המקור כאו כן כל הספירות כלם כח אחד פשיט וכל כאורות וכל הפשולות הנלחים מהם כלם יצאו מכח אחד וכלן חלויים בו כלל הגדל בינהם רק מצד התגלות כחם כפי התחתים מהמתגלל בי"ם בסוד עילה ועלול כי מצד עצמותם הן הגדל כלל כי כח אחד בכלן וכלן בכח אחת כאו פשרשנו בפרק שלפני זה וזהו העשם שאנו מכללים אותם בחלף ולת יותר מפני שבחלף הוא סוד האחדות כפשרשנו הגם שהם בסוד שהחלף הוא בסוד בלתי תכלית בערך שלפני זה הן אנו מתארים אותם בזיתר מזה כלל מפני סוד האחדות כפשרשנו ויסוד עשם שני כי להיות שהמספר מתרבה הכולל כל הלקי ופרטי הבריאה כשתגלל מהספירות כפשרשנו מפני כן ים להם יחם והמיון גדול עם המספר והוא זה כי המספר יגלה בחדרגות עשריותיו עד חלף רגה לומר בהתחלת המספר תהה מונה אחד שהוא המדרינה הראשונה מדרינה שניה עשרה מדרינה שלישית מהה מדרינה רביעית חלף הנה תהה רומה שכל מדרינה מהספר הן תחת עד חלף שמו מתחנה דהיינו בהתחלת המספר שהוא מדרינה ראשונה נקרת שם המספר אחד מדרינה שניה עשרה נקרת שם המספר עשרה מדרינה שלישית נקרת שם המספר מהה מדרינה רביעית נקרת שם המספר חלף ומשל שבכל מדרינה ומדרינה שהו מתחנה הכל כפשלה שול' מדרינה מחלף ולמעלה דהיינו ו' חלפיים רגה לת יתחת שמו כה נקרת שמו חלף ושת המדרינה נקרת ו' חלפיים רגה לת יתחת משם חלף רק שחלף לשון רבים שהוא תורה על התרבית נעלו כתות ועל כל זה חינם חלת תחתות שהוא סוד א שהוא תחת שפרשנו בעשם הראשון שהרי החלפיים לת יתחנו זה תזה כי אם תתלקם לעשר הלקים יגיע לכל חלק חלף והוא בשמו הראשון קיים שלת יתחנה לשולם כי אין חלף לחלף תיזה הכלל והפרט יש כאו כן הספירות הגם שיעלו בתחדותם תחלפים לת יתחנו לשולם והם בשוה בתחדותם תחדות כן פשוט ברוך הוא • וזהו עשם שני לאה שהנו מכללין תותן בחספר שחלף כי חלף לת יתחנה כאו כן הספירות לת יתחנו לשולם

הוֹדָה

כל החספרים יגיעו מן ל' וכלם תלויים בה"ל שהרי לת תוכל לעשר מספר שני אם לת בערך ה"א שלפנינו כי אם מן ראשון ה"א מן ל' שהיא ראשון מן שליני וכדפירשנו פרק ראשון בתמר תליונו וכן כל החספרים כלם עד חלף שהוא תשוש החספר כלם תלויים בה' וכח א פשוטה בכלל וזה תורה אלף בחלוקה שהם בזרה חלף לאורות כי כח ה"א שהרי כלם מכח א פשוטה יגיעו • ע"כ הג"ה •

מעשרה כזה חלף מאה עשרה אחד ומפני כן חלף שהיה מתחת כדשורטנו הנס בתשלומה מדרגיהן עד בחתי תכלית הוה בין שרי חלפים יעשוד ולא ישתנה שמו ותחדותו ומפני כן הוה רחייה על התעלות ברוך הוא שאין כלל רק על כח לחדותם יעמודו ומספר מאה שבתחלה שמו התלף וירד י' מדרגות מפני כן הוה רחייה על שלום בבריאה שירד י' מדרגות שהוא סוד כתיבה וכן כי שהוא שיהא מן התיבה וירדה י' מדרגות מפני כן היה רחייה על שלום שירד י' מדרגות תשלם בבריאה שהוא סוד בעשר וכן התחר נשתה שהוא מספר מהשבר וירד י' מדרגות מן עשר מפני כן הוה רחייה על עולם העשיה שירד י' מדרגות מינדה והנס שגם בו מספר עשריית על נלתי תכלית שהוא כולל כל פרטי הנגדרתים שבעשיה על כל זה לא חסר בחשבות עשריית שבינדה רק בחשבת כחדר עד עשרה וזכר זה תוכרת שבמספר עד' מדרגות מציד על חלו ל' שולמות שהרי במספר בכל תותה ובכל לשון תחלת שבחלק לר' מדרגות לחד שער מאה חלף ולמה נלחתת כן שהרי כמו שעשרו ל' מדרגות מכללות העשריית כמו כן היה יכולים לעשות י' מדרגות ולייחד לכל מדרגה שש־שבשי עלמה היה יותר רחוי לעשות י' מדרגות מכללות מספר עשרה עד כל יחד ויחיד מעשרה המדרגות כיחידים מדרגה מחת וליתן שם בפני עלמה לכל מדרגה ומדרגה ולמה לא נכללו כללות המספרים רק בר' מדרגות ולא תוכל לומר שבמקרה היה זה ובהודתן ולא בכוונה ורצון שהרי בכל האמה ולשון תחלת תסכימין עם זה וכי יש קצין יחד שבעים לשונות להסכים יחד על כללות המספר לחלקו לר' מדרגות ולא יותר חלא ולחי שהמספר הוא טרת הרוחם שבעבור מלתעלה וכמו שהחותם ברוך הוא הסכים והחליל וברך ויצר ועשה ל' שולמות שהן ל' מדרגות כמו כן הסכים המספר בר' מדרגות יבח זה ויעיד ויצוד על זה כי לא לחד בראתו וחלא לחד יצרו ולא לחד עשהו ברוך הוא וברוך שהוא וברוך ה' לחלקים חלקי ישראל מן העולם ועד העולם ולהיות שחלעת ניחת לחד שתעבד קמת לפירושהו שהוא לון בכר גם דחת הכך ומס זעך חפץ עלן שהורה על המספר שחיתו שוב למחלה מן ע' כייחד לו פרק בפני עצמו ונפרשנו כיך ה' במיבה שניתן שלח יהיה חלק עליו ושנוס לו יהיה לחטו ובזה נשלם הכרק

פרק ששי

מה שראוי לדעת בסוד חלעת ניחת שלי"ת

בכר שהס ע' תיבות שי"ת שכ"ר גל"ם דמ"ת הכל"ך ומ"ס וצ"ן הצ"ף עלי"ן חיך יתייחסו

שרשן של חלו תיבות בחלעת שהרי כל חות וחות וכל נקדה ונקדה וכל תיבה ותיבה שרשו ברוחניות התלולות וכל התורה כלה מחלולות נחלקה בין תורה שבכתב בין תורה שבעל פה וחלו ע' תיבות שהס לפי נכר חן להס יחס כן תבד תיבות־הס שהרי הס ע' תיבות והשניות הס עשרה הן חלף המספר של תיבות שהרי התדרגה עיותר כוללת בחספרה טוד טל"ן שהוא בחספר גדול תפ"טן ואינה מגיע לחלף והוא בחספר קטן חינה שלה יותר חן ע' והוא עד כלל התוטת יחד שלח תיעט שהספירות הס עשרה וכל תחת נכללה חספרה שד בלתי תכלית מכללות עשריית וכזה שלחלעת ניחת לח תחנת שוס עשריות כלל ושד שזה התלעת ניחת הוא עד התוחם והחורגן והחפורהס שהרי חיעט רוחים וחוניט שומעים כי כל הלשונות הולכים נדרך לחד להניח כלל המספר הכולל כל המספרים הוא חספר עשר כחשר ניחרט בשרק הקדש וחת התלעת ניחת חינה חנית חמספר רק עד ע' ושוד קצה שלח יחנת חספר חלף בכל חלעת ניחת שהוא התדרגה הר' מהדרגות התח"ד עש"רה תה"ה חל"ף כי תחרת בשחר חלעת ניחת בהס עשר יהלח בהס גם חספר חלף חלר כפלי עשריותיו חבל בוחת חלעת ניחת שבלה בחספר קטן ו"תדרגה כיותר העליונה לח יעלה רק עלן לך יחנת בה חספר חלף וזהו דבר תמוהה שיהיה ח"ן הסר ובשרש כחלבים כתורים על תחדות בחלולות כפי מה שעשרנו בשרק הקודש והוא דבר תמוהה וגרחה לייסד על דרך הקדמה קטנה והוא שיודעה מה שחזרו הכמי חחת שהחלולות בת שלש על שלש כזה וספירת חלכות היא גם כן מחלולות לך לחנסי לגבוחה מקבלת מכלן

	כתר	
חכמה		בינה
גדולה		גבורת
	תפארת	
נצח		הוד
	יסוד	
	מלכות	

וכחן ושרשן למעלה בעשרה ספירות כדוך היא והיא כיצר שהרי כל ספירה וספירה בפלה מעשרה ואיך כשר נכלל כל טור וטיר מן ע' חותיות והנה לפיכך מחקיס שבלת והיא רוצה לומר זאת הטורה שהיא ע' חותיות היא הטחנת תילון ויסוד לכל ספיקותיט והוא זה כי לחות שבל ספירה וספירה נכללה מעשר עד בלתי תכלית וכל כללות הניספר הזה הוא לפי נלוי שעולין שלמה עלמותן הס עשר כחות שיית בחחדות הנחור ואין הכחל ביניהס רק ההבדל חה שבין שלה לשבל שבח השלה חקף נכחו בח שלוש וכח הבדל חוקף חכח עילתו במלייר בעשר טבלים בברק שבי וכחלייר נמור החשלש ובח השלה נשלול ובח השלול חקיפה בכח עילתו והנה ספירת כתר להיות שבח כללות עשריותיו הס חודות פעיותיו שה. ולפי זה חשער להתחבב של יהן לנדל תורה ובניידחן חה עשה כתר נחפבט נקבלת כח חין סוף ברוך הוא ונתגלה לחכמה והחלל חכמה מהדרגה התחתונה שבו כדי להתבלות והחדרגה התחתונה שבכתר היא י' שהרי כשהתכוון חלעת ניחת

הגהה

ען ת' שר י' כזה ח' כ' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' בשיר שבל ספירה נכללה חן י' יבח בחדרגה התחתונה י' והנה להיות שהי' של כתר היא שחלחלה בחכמה ונחפשטה בחכמה כדי להתגלות של בעשר חדרגות בשל בחכמה בסוד בבל חחת נכללה חן י' הנה חוא זה החדרגה התחתונה שבכתר שהוא י' בעשה רחש וכתר לבתר שבספירות חכמה וחפני כן יבח י' ברמז עור שני החורה על הבחה בבפלה עשיותיה שבכללה חבן ונתגלה

יכולים לרמז כחות י' פסוטה כי י' פסוטה חן בה חנוק ושנוי בלל חפני נרוכן לרמז בעשר חותיות הלוקות משחנות בשרחיכן שהן ל"כ ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' והנס שבכתר כס נשלמים לנדל פסיעות חורן עד שחפיעו בהבחה הס נשלמים לנדל פסיעות חורן כיתו שיחבחר בעשר סד' דו פרעיהן פניס ויחור וחס כן חיך חנו מייחסים י' חותיות נכתר עס בל זה הוח לן שהות סודם ושקור חקודות חל גליין חלא זה חנו מייחסים חלינו כי חן לך דבר בגלוי שלח יהיה לו סודם נשלם והוחיל שיש י' חותיות בעולו ל"ב נרך חתה לומר כי חלו י' חותיות סרבן בחקור ובסוד הפירש והחקור חנו מייחסים לו י' י' חתיות רוצה לומר י' חותיות נשלחות בדרך החקור • ע"כ הג"ה •

ונתגלה יותר ונשתה לה טיד בני הכללות עשריית נסוד בבל לחת כללה חן י' וחן בבדל והפרש ליה שבכתר שהיא התדרגה בתחתונה שבכתר לי' שבחכמה שהוא חדרגה רחשונה שבחכמה רק שבכתר היא נשלמת מחר בדרך החקור והפשרש שהיא נשמש ולחיצ גרחה

נראה כמבואר בהג"ה בסמוכה ובחכמה נתגלה על
ידי התפשטותה בכפלי הנ"ה
עשרותיה ונתפשטה בסוד י'
כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק'
ומפני כן לא נכתבה כי בעור
הרחמן תמני שכי' שבחכמה
היא נעלייה - של י' שבכתר
וכי' שבכתר הוא מקור נעלם
לי' שבחכמה וזהו סוד תי"ק
בכ"ף שבתנגד למעלה שבכל
עור ועור-תיקם רק ע' לותיות
תמני עלות העשירי שהוא
המקור שמתגלה על ידי עור
כמני הבת לחברו כאשר נבאר
הוא לשלש נעלם ואין קושיא
עלינו לפי זה מכל שכן לא
יתכן שאר ע' לותיות שהם
יותר נעלמות מד' העיניות
עשיריית שבכתר כי על כרחך
צריכין להכתב כדי להרחיק
שכל כל פנים היא כללה
משערה בסוד השורש שרשים
ומקור מקורות וזה כי תפשר
לרמז כי תס ע"י י' לותיות
תנקות כדאיתמר למעלה וכן
בק' שבחכמה בסוד שהוא
במדרינה התחתונה שבחכמה
בסוד י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ'
צ' ק' שדיין נעלמת מלהיות
יוכל השולש להתנהג על ידה
לגודל תורה נתפשטה ונתגלתה
שוד בכללות עשיריית ק' שבה
בסוד הבינה בעשר מדרינות
שבבינה בסוד שכל תחת כללה
תק' ונעשית המדרינה התחתונ'
שבחכמה שהיא הק' רחם וכיר
למדרינה העליונה שבבינה
ונתגלתה בחכמה הק' כדרך
המקור תשר מפני כן יבא ק'
יברתם עור שליטי התורה על ביג'
בכללה עשיריותיה שנתפשטה
ונתגלתה יותר ונשתה לה עיר
שליטי מכללות עשיריית וכללות
כללותם שהוא סוד מספר שלם
ד' מדרינותיו רוצה לומר מספר
אחד ומספר עשרה ומספר
כללות עשרה שהוא תלה ומספר כללותם שהוא מספר
חלף שהם הי' מדרינית של מספר שהם תח"ד עש"ה
מה"ה חלף"ם שכלם נרמזים בסוד י' ולבביך
העניין דת כיצד נריכין לחסביר לך העניין בהסברה והנה
והגם שכבר נרמז בדבריו עם כל זה כדי שלא להטריח השנתך
ושכל שיוכך: - והנה תדע כי ספירת כתר שנקרא בל"ת מלשון
הבלהה ומכוסה ונעלם על שם שהוא המקור הנעלם נתגלה
בחלף כי לותיות בל"ת לירופם לותיות חל"ף ומפני שהן לך
נקודה ונקודה בתילות שלא יהיה כלול מספר מפני כן יבואו
בו עשר מדרינות שהם ת' ג' ל' ס' ו' ז' ח' ט' י' וזהו
סוד ת"א שים בה י' למעלה וי' למטה כזה א להורות שהן לך נקודה שלא יהיה בה כח עשר ומפני כן חלף שנתגלה שהוא
יסוד מספר אחד שהוא סוד החלף מסוד הבל"ת פל"ת שיורדו מכתר
ונירדו חל"ף מפני שהוא מקור נעלם לבני מדרינות הנרמזים
בחלף כי נ"א נרמז מדרינה מספר אחד ומדרינת מספר

הנ"הה

הנה תדע כי לפולם
תחלת בכל הדברים
שבעולם בין בדברים רוחניים
בין בדברים נשמיים הדבר
שהוא סורש ומקור לחיזה
דבר הוא נעלם עד שתפילו
בעלמך ובנופך תמצא דבר
זה שברי הנשמה שהיא
מקור וסורש לחיות הגוף והיא
נעלמת לגוף שברי אין גוף
לדם מציג נשמתו והגם שהיא
משנת את הגוף בכל חלרי
חלריו ופינימיותיו ושתרי
שתריו עם כל זה הגוף
היט מציג את הנשמה
וכמו שחמר חיב תס
חני ולא תרש נפשי ואין
צריך נומר שהגוף חינו מציג
את הנשמה אלא לפילו ככח
היולי שהנשמה קנו כח היות
ביד חו כח ברחות וכן שחר
כחות הנשמה שילחו ממקור
הנשמה שהיא המקור היא מבנת
כוחותיה והכחות חינם משנים
את מקורם שהיא הנשמה וכן
תחלת כל דבר שבעולם
הסורש והמקור ונעלם דרך
ניצל בחילן שכח שרשו ומקורו
חייותו הוא את הלמיחה • הנה
הוא יוצא כי הלמיחה
חינו נראית לא בחום הרחות
ולא בחום המשוש רק מלד
פשלתו שמגדל ותלמית
החילן מלד זה משינין החילן
שים בו כח המלמיחו שהוא
מקור וסורש לנמיחתו אבל
ככח המלמיחו מלד עלמו הוא
נעלם • כגון רוחב כי
המקור והסורש הוא
נעלם וכן הוא בספירות
הקדושות שהמקור הוא
נעלם • עד כאן הג"הה

הנ"הה

ובזה מתורץ קושית גדולה
בחכמת הקבלה דקשה מס
כן ד' שהוא הסס המיוחד
והמקור לכל הלותיות ולכל
הסתו' למה מתחיל חות
עזיריית שהוא הי' שבכתר שהיא
הרחמן בי' כי היה לו
להתחיל בת' א הוא הרחם
לפי שהוא מס חין גלוי חלא כן
לכל הלותיות חלכל לפי
כפלה הי' של כתר עוד
דרכיו הוא מתורץ כי הי'
עשיריותיה ונתפשטה עוד
היא למעלה רוכב על הא
ונתגלתה בחכמה בכפלה
וי' הי' ברחם והי' היא
בבוף ואין לך דבר
שבעולם שיהיה הון לי ובל"ב
ו' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' ל' ק'
תהיה הי' ברחם לותיות
ונעלמה הי' שבעור הרחמן
שהיא הי' שבכתר כדרך התקור
שהוא נעלם ומפני כן יבא בעור הרחמן ע' לותיות שהם ת"ב"ד'
ה' ו' ז' ח' ט' ולותיות כעשירי שהוא הי' נעלם להורות שהוא התקור
לחכמה ומפני שגם במדרינה עשירית שבחכמה שהיא הק'
שהיא מדרינת המלה מדרינה התחתונה שבחכמה נס
סס לין גלוי לגודל תורה כפלה הק' של הכתר עוד
כללות עשירותיה ונתפשטה ונתגלתה עוד נסוד הבינה
בכפלה עשירותיה בסוד מספר מדרינות החלף שהוא מספר
שלש בסוד ק' ר' ס' ת' ך' ס' ן' ף' ץ' ח' ונעלמה הק'
שבעור הבני שהיא הק' שבחכמה כדרך המקור שהוא נעלם
ומפני כן יבא בעור הבני י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ולותיות
העשירי מקוות הק' נעלם להורות שהוא המקור לבינה ומפני
שעדיין גם החלף שבבינה נעלמה ולא תפשר לעולם להתנהג על
ידה לגודל תורה הגעלמה כאשר יתבאר נתגלת' ונתפשטה עוד
החלף שבבינה שהיא המדרינה התחתונה שבבינה ונתפשטה
בספירת הסד ועשתה לה עיר חדש כדי להתגלות בסוד ת"ב"ד'
ה' ו' ז' ח' ט' י' בסוד המספר הבלס הנוצן סוף המספר
בתחילתו כי בסוף המספר שהוא הלף הוכרת להתחיל בתחיל המספר
חשר לזה רמז הת' שהוא בסוף המספר כי כדי להתפשט עוד
הולרך להזור למקורו להתחיל בת' שבתחילת המספר ולעשות
מחדש עשרה מדרינות בסוד ת"ב"ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' והת' של
מקור נעלמה כדרך המקור שזה מורה על מספר שלש שמתגלגל
מחלף עד חלף עד בלתי סוף ובלתי תכלית מתחיל בת' ומסיים
בת' וסוד חלף מורה על סוד חלף ונעלמה הא שבעור שליטי
בסוד חיק נכר שהיא הא שבבינה כדרך המקור שהוא נעלם
ומפני כן יבא בעור שליטי ק"ר' ס' ת' ך' ס' ן' ף' ץ' ותות העשירי
שהוא הא נעלמה להורות שהוא מקור להכד הגה חתה
חונת בסוד חיק נכר סוד ד' מדרינות המספר שהם תח"ד עש"ה
מה"ה חל"ף ותחנת ת' ברחם בעור קהות כתר ות' בסוף בעור
שהוא בינה להורות כי כלה כח אחד ומכח אחד יגח וכלם
חינם חלח התפשטות וגלוי כח. הנעלם שבכתר ותיונת ג"כ סוד
ת"ק נכ"ר.בג' ספירות דשבועות שהם כתר חכמה בינה שבכל
עור ועור יתגלו י' לותיות ומספר הכל עור לות העשירית מפני
שהית העשירית הוא מקור. ושורש לעור הבא מחריו והמקור
הוא לשולש בהעלם כמו שפיקמנו בהנהה מפני כן לא נכתבה
לות העשירית וכסדר ת"ק נכ"ר שהם במקורות הנעלמים שהם
כתר חכמה בינה בסוד ג' עורים שפירשנו כסדר הזה נעלמו
יתגלו גם כן ג' עורים חיק נכר בחבות שהם גדולה גבורה
תפחרת כי להיותן עדיין נעלמים בסוד כתר חכמה בינה ותן
העולם יוכל עדיין להתנהג על ידן הולרכו להתפשט שהם
ולהתגלות בג' חבות שהן חסד גבורה תפחרת לעשות ג'
עורים שניים כל עור ועור מן ע' לותיות וכסדר כג' עורים
של התקורות כן הוא סדר ג' עורי חבות ולהיות שגם בחבות
הן העולמות יכולין להתנהג על ידן הולרכו להתפשט שת

בסוד חי"ק בכ"ר ולהתגלות הג' טורים שבהם לבניס שהם נעלם הוד יסוד וכתיבה תכות תירש לבניס ר"ל כתו שהתכות בעלו ג' טורים בסוד חיק בכר כן בעלו כבניס ג' עורי חיק בכר ותמי בן א' שבעור שליטי שהות עור על תפארת בסוד ק' ר' ת' ך' ס' ן' ף' ן' בעלם כדרך כמקור תמי שהיה מקור בעלם לעור בבנה לחריס שהות עור רחמין שלהן ד' כ' ו' ז' ח' ט' וכן הי' שהות תדרינה עשירית שבנלח בעלמה תמי שהות מקור בעלם לעור שמי שהות הוד בכללות עשיריותין וכן הק' שהות תדרינה עשירית שבנהר בעלמה תמי שהות מקור חיק בכר שבסוד בכללות עשיריותין בתופן ג' עורי חיק בכר שבחכמה הס גלוי לג' עורי חיק בכר שבחכמה ונ' עורי חיק בכר שבחכמה הס גלוי לג' עורי חיק בכר שהם מתקורות הבעלמים כתר חכמה בינה ולהות בג' טורים שהם בעלח הוד יסוד הס בבח הזכר והזכר מגלה כח פעולתו על ידי בינה תמי כן הפשיטו נעלח הוד יסוד ג' טוריהם בחלכות בסוד שהיה נקבה התקבלת ומגלה כח פשולת הזכר וחלכות הפשיטה ונילתה הלבן ביהות של חיק בכר לעולם התחתון ולח הפשיטה ע' עור חי"ק בכ"ר לעול' תמי שבחת' כל חלו ע' טורים חיגם חלח שבם טוריס והטעם שהם ע' הוח כדיבדשטו כי ג' טוריס שבעלח הוד יסוד הס גלוי לג' טוריס שבחכ"ח ומה שחתלח בגלוי תחלח בעלם וחן כבדל ביניהם חלח שזה יותר מתגלה וזה יותר בעלם תמי כן חיגם חלח שלם וחן להקשות לפי זה לח יעשה רק עור אחד שברי הי' שבכתר בתגלתה בעור החכמה וכן בתגלו מעור לעור שחות הפשירי בתגלה בעור הבח חחריו הס כן עיקר הגלוי חיט חלח עור אחד זה הינה קושית כי על כרחך אתה תוכרח לעשות ג' טוריס שהרי סהבהגה על ידי חבר דין ורחמים שהם שלם בחיבת חלוקות זו מזו וחס כן חיך יוכללו שלם בחיבות חלוקות בעור אחד תמי כן אתה מוכרח לעשות ג' טוריס בחופן אחיר אחד יורם על הנהגת הסר ועור אחד יורם על בהגת דין ועור אחד יורם על הנהגת רחמים וחין להקשות הס כן לפי זה יקשה חיך אתו תומרים שהי' בחכמה היה גלוי לי' שבכתר שבתגלתה בחכמה לעשות לה עור י' כ' ל' ת' ג' ס' ע' פ' צ' ק' וחין הפרש בין חלו שני יוצין כלל רק זה בעלם בדרך התקור ולפי פירושיו יהיה הפרש גדול שהרי הי' שבכתר שהיה י' מעור הרחמין היה טורם ותקור לרחמים בסוד שהיה בתר הוה רחמים בתוריס והי' שבחכמה שהיה מעור השני היה טורם ותקור לחסד בסוד שהיה הכתה היה חסד עליון וח"כ יש חלוק גדול בינים וכן קשה הק' שבחכמה שהיה מעור שני היה טורם לחסד והק' שבבינה שהיה מעור שליטי היה טורם מקור לדין והוה חלוק גדול בין דין לחסד וכן בין לרחמים וחס כן חיך חלו תוריס זה תחבלה כזה וחין הפרש ביניהם רק זה בגלוי ובזה בעלם חין זה קושיח שהרי על כרחך אתה מוכרח לומר שהיו בכתר טורם טורם לרחמים בתוריס יש בהם כן טורם דין וטורם חסד שהרי מה שבזה הם בזה ומה שבזה יש בזה ולמה לח מייחסים הותו ברחמים לעשות לו עור אחד לבד וצריך אתה לחרן לחת הוה שהוה כלול תכלן זהוה טורם לכלן חך ורק מה שחנו מייחסים השור ההוה ברחמים תמי שחסה לח יתבלה פשולה אחרת רק טורם מקור הרחמים תכל עכ"ן גם ההסד והדין כלול בו ובעלם בו ובזה יתורן גם כן קושיח זו כי הי' שבכתר שבו כלול רחמים והסד ודין ובתקיפה הרחמים בעור הרחמין להתקרבותה לתחילה לח תוכל להתגלות בחסד ודין בחבר נהר בתרים הבחים ותשילו בסור טורם ותקור לח יוכלו להתגלות הס תמי כן ירחה לי' על בתר ונתגלתה בחכמה לעשות לה עיר שבי בחכמה כדי שתוכל להתגלות הס טורם בחסד שהם ולהיות שבעור הבמי לח תוכל להתגלות רק בחסד שהם ולח בדין שהם בחבר נבחר בתרים הבחים בם ב"ד תמי כן נתעשה עור ונתגלתה בעור שליטי בעור להתגלות טורם בחסד ודין שבהם תמי כן חתה תוכרח לעשות עורים כי בכל עור ועור יתגלה טורם ותקור בפעולה מה שיש

הג' הה

לכך נקראו גב"ת חבות תמני שבתן עריין הזק שתן בשלמות יכולין להתגבר על ידן והולרכו להתפשט ולהתגלות לבניס שזה רמז על נתעס בית בתפשטותן שהות כדי לירידת המדרינות והתעבה כתס כבן בערך כתב שכל חותו תיעוט ותתנס בת הות כדי שבשלמות יתגלו על ידן

עד כתן הג"הה

נעלם בבח אחד ונתגלה בכל עור ועור י' חותיות תמני שפעולת הרחמים כתו בבתר דרך תמל יש הרבה תיני רחמים חלוקים זו תזו דרך תמל זה ערך לבניס תרחמין עליו וטתנים לו בניס זה ערך מזוטת תרחמין שליו וטתנים לו מזוטת זה ערך חיים תרחמין שלת וטתנים לו חיים וכן הס בחינת פשיטת הרחמים חלוקות הרבה על בלתי תכלית למספרם וכלם נכללים בתספר עשר הכולל כל חלוקי הנפרדים שכלם נכללים בתספר עשר הכולל כתבואר פרק חמישי תמי כן נתגלה בכל עור ועור י' חותיות להורות על כללות פשיטות עשיריית שנתתנה עליה תמי תלילה הס ברבוי עשיריית על בלתי תכלית למספרם וכן נעור חכמה יש כתס תמי חלוקים של חמשים כתבואר לעיל פרק רביעי כלל עשי וכן בניבה יש כתה חלוקי טורם דינן וחין להקשות הס כן עור בחכמה נפתחה תעור כתר וכן בינה נפתחה תעור שניהם חינה כן בחינת בעלמותה הס בח תחת תחדות פשוט רק בפשולות שתתגלים על ידן לפי רצון תתלילה ברוך הוח הס תפתנים כרי לך תבואר ויתפרש כי סוד חי"ק בכר חינה יותר תקלה וזה יותר בעלם תמי כן חינם חלח שלם וחן להקשות לפי זה יעשה רק עור אחד שברי הי' שבכתר נתגלתה בעור החכמה וכן נתגלו תעור לעור שחות הפשירי נתגלתה בעור הבח חחריו הס כן עיקר הגלוי חיט חלח עור אחד זה הינה קושית כי על כרחך אתה תוכרח לעשות ג' טוריס שהרי סהבהגה על ידי חבר דין ורחמים שהם שלם בחיבת חלוקות זו מזו וחס כן חיך יוכללו שלם בחיבות חלוקות בעור אחד תמי כן אתה מוכרח לעשות ג' טוריס בחופן אחיר אחד יורם על הנהגת הסר ועור אחד יורם על בהגת דין ועור אחד יורם על הנהגת רחמים וחין להקשות הס כן לפי זה יקשה חיך אתו תומרים שהי' בחכמה היה גלוי לי' שבכתר שבתגלתה בחכמה לעשות לה עור י' כ' ל' ת' ג' ס' ע' פ' צ' ק' וחין הפרש בין חלו שני יוצין כלל רק זה בעלם בדרך התקור ולפי פירושיו יהיה הפרש גדול שהרי הי' שבכתר שהיה י' מעור הרחמין היה טורם ותקור לרחמים בסוד שהיה בתר הוה רחמים בתוריס והי' שבחכמה שהיה מעור השני היה טורם ותקור לחסד בסוד שהיה הכתה היה חסד עליון וח"כ יש חלוק גדול בינים וכן קשה הק' שבחכמה שהיה מעור שני היה טורם לחסד והק' שבבינה שהיה מעור שליטי היה טורם מקור לדין והוה חלוק גדול בין דין לחסד וכן בין לרחמים וחס כן חיך חלו תוריס זה תחבלה כזה וחין הפרש ביניהם רק זה בגלוי ובזה בעלם חין זה קושיח שהרי על כרחך אתה מוכרח לומר שהיו בכתר טורם טורם לרחמים בתוריס יש בהם כן טורם דין וטורם חסד שהרי מה שבזה הם בזה ומה שבזה יש בזה ולמה לח מייחסים הותו ברחמים לעשות לו עור אחד לבד וצריך אתה לחרן לחת הוה שהוה כלול תכלן זהוה טורם לכלן חך ורק מה שחנו מייחסים השור ההוה ברחמים תמי שחסה לח יתבלה פשולה אחרת רק טורם מקור הרחמים תכל עכ"ן גם ההסד והדין כלול בו ובעלם בו ובזה יתורן גם כן קושיח זו כי הי' שבכתר שבו כלול רחמים והסד ודין ובתקיפה הרחמים בעור הרחמין להתקרבותה לתחילה לח תוכל להתגלות בחסד ודין בחבר נהר בתרים הבחים ותשילו בסור טורם ותקור לח יוכלו להתגלות הס תמי כן ירחה לי' על בתר ונתגלתה בחכמה לעשות לה עיר שבי בחכמה כדי שתוכל להתגלות הס טורם בחסד שהם ולהיות שבעור הבמי לח תוכל להתגלות רק בחסד שהם ולח בדין שהם בחבר נבחר בתרים הבחים בם ב"ד תמי כן נתעשה עור ונתגלתה בעור שליטי בעור להתגלות טורם בחסד ודין שבהם תמי כן חתה תוכרח לעשות עורים כי בכל עור ועור יתגלה טורם ותקור בפעולה מה שיש

הג' הה

וכתו שהות בג' עורי בח"ב כביתקרבו יחעלתו בבח בבתר כן הות גם כן בג' עורי ג"ת כתו שהות בג' עורי ג"ת כן הות בג' עורי נה"י •

עד כתן הג"הה

מלוג עורי תי"ק שכתוב בה בעור אחר רק בסד"ט תיבות ותיבה בעזרית ג' הוא מקור היא נעלמה כי בסורס מקור לעולם נעלם כי מלכות בזיבה עזרית שבה מקור לעומות התחתונים

מפני כן היא נעלמה ואין בה רק ט' תיבות לך ע' עורי תי"ק נכר כזה • ובנה תמיד

	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגה	מדריגת מקור הנעלם
כתר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י מקור הנעלם
חכמה	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק מקור הנעלם
בינה	ק	ר	ש	ת	ך	ם	ן	ף	ץ	א מקור הנעלם מספר שלם

אלו ג טורים הם טורים הנעלמים שהם מקורות בסוד כתר חכמה בינה שנקרא עולם הנעלם

גדולה	א	ב	ג	ל	ה	ו	ז	ת	ט	י מקור הנעלם
גבורה	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק מקור הנעלם
תפארת	ק	ר	ש	ת	ך	ם	ן	ף	ץ	א מקור הנעלם מספר שלם

אלו ג טורי אבות שהן גדולה גבורה תפארת שנתגלו יותר ויצאו ממקורות העלמים אבל עדיין ההנהגה לא הושלם על ידן והיצרכו להתגלות ולהתפשט יותר בסוד הבנים והשלוחים

נצח	א	כ	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י מקור הנעלם
הוד	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק מקור הנעלם
יסוד	ק	ר	ש	ת	ך	ם	ן	ף	ץ	א מקור הנעלם מספר שלם

אלו ג טורים בסוד הבנים ושלוחים בסוד נצח הוד יסוד המתגלים יותר

מלכות איק בכר גלש דמת הנך ומם זען הפך מציץ : יקא מקור הנעלם

או טור מלכות שכתוב כלם בעור אחר בסוד הפני שחלטות מקבלת מכלן בסוד הנקיבה בסוד ואינה מיוחדת בסוד פעולה בפני עלמה רק כתה סוד בכלם ולכן יקבה עליך שכרי הס י' טוריס טס מלכות זה אינה קוראת כי מלכות היא בסיד הנקיבה שמקבלת מכלן בסוד ואינה כתה בסדר שכם על שלם כתו שכתו עורי ע' ספירות שכרי בחלטות כלם פסוד בעור אחד מפני שהוא תורם על מלכות שחעלה בעור אלו אלו ע' עוריס המסורסים ואין בודכר תוסף רק כוח מרמז אל ט עוריס בכלל כמו שפירשתי כי ע' תיבות עוריס על ע' עוריס ובכל אחת ג' אותיות תורה שכל עיר כלול מחסר דין ורחמים • ואין להתרעך עוד יותר בזה כי נכר היא מבוארת ומפורסם למעלה יעויין משם • והנה עלה בכל כוונן בידיעה כי נם תלמיד ביתא תי"ק נכר מתבני עלמיו ובריותיו ושלוש לו אחת וכוונתו תגב זה לדעת סוד תי"ק כ"ר והוא בכל כלליותיו וחלקיו ופרטיותיו תורה של מספר עשר וכללי עשר שהוא תכה וכללי כלליותיו שכם חלף כתו שתכה רוחה י' אותיות עם המקור הנלמס שכוח המדריגה הספירית בכל עור ועור כתו שפירשנו למעלה והרווחנו שור חגב זה כי בהחדות והספירייה מתגלגלים נרחם ונסוף בטעמים רחשם בסופם זסימן נרחם לכורות על החדות וכללותן ואין לך נקידה שלא יתרחה בה כח בהחדות וכח בהחדות הכלול מעשר ולא יחלה על מספר עשר שכוח סוד החדות שפירשתי למעלה פרק רחשון ופרק שני בסוד שכח אחת בכלן וכח כלן בכח אחת כדפירשנו שם בחרוכה וכתו שחתה רוחה לפניך כי ה"א' שברחם עור כתר מורה על החדות דסיט א' כמשכתו מספרו אחד והיה נס כן בסוף חכלית ותכלוס המספר רוכה לומר בסוף מדרגות בינה נס כן א' בטעון סוף המספר בחילתה כי נסופן כוונך לחזור לתקורו הרחשון ולחזור להתגלות ג"א' תחדש להורות כי כלם כח אחד וכח אחד יצאו ומתחילה ועד סוף הוא כח החדות וכן הוא מתגלגל כח בהחדות ר"א' לא' עד נלתי חכלית כמו ברחם בגן עיריס כי בנתר ותכניס ג' עוריס הנלרך לחזור בגלגול לתקורו להתחיל מחדש לעשות עור חדש כמתחיל נ"א' כזה ת' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' והמקור נכלס כדרך התקור וכן פעזריית נס כן מתגלגלים בכח החדות בכלול מעשר ברחם ונסוף

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י מקור הנעלם
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק מקור הנעלם
ק	ר	ש	ת	ך	ם	ן	ף	ץ	א מקור הנעלם

הרי לך כי כלס כפלי עשריית שכם בכח החדות ר"א' שבוע בכתר בכלול מעשר כמו שחתה רוחה כי בתה כ"י' תחת א' להורות מניין עשר כנס אחד כ' תחת הב' להורות מניין עשר ג' פעמיים ל' תחת הג' להורות מניין עשר ג' פעמים שם ג' עשריית מ' תחת ד' להורות ד' עשריית ג' תרה ה' להורות ה' עשריית וכן כלס עד ק' שכם עשר פעמים עשר וכן הק' שהיא עשר פעמים עשר היא ברחם ונסוף להורות כי העשריית הכלול בהחדות מתגלגלים ברחם ונסוף כי נסוף הכתה שהיא ק' נ"ה עשר פעמים עשר וברחם בינה שהוא עיר של י' שמתגלה ב' הק' של הכתה כזה ק' ר' ש' ת' ך' ם' ן' ף' ץ' תזור להיות עוכה תחד רוכה לומר עשריית כלולות מעשר פעמים עשר כתגלה תכח בהחדות

כללות תשעה ומצטרפים בה כולה הק' תחת כל חלמה ותחת כא
על כתר להיות נמצא כולל תחד הכללות מעשר פעמים עשר להורות
על כח התחדות הכולל מעשר וכן ר' תחת הכ' והחת הכ' להורות
עוד על כפלי עשירותיה שהיא כפל עשיריית של ק' וכן ד תחת
הל' ותחת הנ' להורות עוד על כפלי עשירותיה של ק' כי נתכפלה
עוד כפלי עשירותיה עשר של עשר שהם שלשה פעמים ק' וכן
כלם על מספר הלף שהוא עשר פעמים עשר על עשר פעמים
עשר שהיא כללות עשר' הכלול בעשר הראשון נכח הא' שבכתר
בסוד ת' נ' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' וכללות עשר פעמים עשר
שהם מאה הכלולים בכח הי' שבחכמה בסוד י' כ' ל' מ' נ' ס' ע'
פ' צ' ק' המתחלחת בכללות ת' שבכתר וכללות כללותם שהם
אלף הכלולים בכח כפלי עשיריה הק' שבבינה בסוד ק' ר' ש'
ת' ך' ם' ן' ף' ץ' ת' המתייחדים בכח כפלי עשיריות הי' שבחכמה
היחודית ושלשה פחחות כא שבכתר הכללה מעשר לעשר
למעלה ולמטה בתחילה וגם ף כוה א להורות כי כלם מכח תחדות
כא הכללה מעשרה יצאו ומכח תחד הכלול מעשרה בתו ולכח
תחד הכלול מעשרה יצאו וכן

הוא תור הגלגל בתחדות כללות העשיריות מעשיריית של
בלתי תכלי ויותר מעשר תינם שלמי ובכח תחד תחדו כא כלם
מיוחדים • ובזה נכלם הפרק ובפרק עשר הוא תחד ותחי • הוא מעשר
כלולך מן התחדי' ולפם התיחוד בעשריותיו יהיו דברינו רצוים
בשולו' וה' זרים ולל חי חלקינו יתן בן הנעתים הקיימים ושומעים

ובע"ה נכתת והשקט ותניחה בשובנים
וורדים יתן ותתן כיל"ם •

שער שני סוד דו פרצופין פרק ראשון

שפע אורת הטעמים

ראשי חדשים עם ישנים • פירוש זה הספר תורת העשרים יכבר על ראשי חדשים • עם ישנים
רחבי חדשים עם ישנים לומר על תורה ישראלית הלא והמה בעבר הגליונים
שהיא התורה הרקיעית בחדשות ותשרית
המעלה על כל התורות כענין שתמר: הפסוק ישראל תשר בך תחשבר
שהקדוש ברוך הוא מתשבר ביתורה ישראלית על כל התורות
וכענין והיית עשרת תפארת ביל י"י רוצה לומר שישראל הם עטרה
ורחב ביל הקדוש ברוך הוא להתפאר בהם על כל התורות ואמר
רחבי חדשים עם ישנים לתן רמז דמשמע שני עניני לגלות
לומנו זה הספר תורת העשרים ידבר בשני רחבי חדשים והיינו רחב
וכתר תחד ישראל בתר פירושו ורחב וכתר שני הוא הגליות
הפזורות בשמות תלקות ברוך הוא תשר לו הגדו"לה והגבו"רה
והתפא"רת והנ"צח והו"ד והי"ס תיחד בתר פירושו בשער שער
תחתת לו התחלקה והתחברה לכל לרחב כתר פירושו בשער שער
הוא תחד וכו' ועל זה לומנו רחבי חדשים עם ישנים רוצה לומר על ישראל שהם
וכתר על כל התורות תחד חדשים
כי הם נתחדשו ונתהוו ובראתו בשלם כזה תלד בשם כענין
שנתתר ויולר י"י תלקים את
כתרים עשר תן התחמה ויפת
בתפיו נשמת חיים ועל התלילות
שהוא רחב וכתר עשם תלקות
כתר כל הבתרים תלך תלמי
כתלקים תתר ישנים כענין
עתיק יומין תלמדן זקן
שהתלילות בכלל נקראו עתיקין
רוצה לומר זקנים כתורגל בלשון
זוהר עתיקא דעתיקין שפירושו
ספירת כתר נקרא עתיקא
דעתיקין תכלי שהוא זקן יותר
מעשר ספירות שנקראו זקנים
תכלי שהוא שלה ושכב לעשר
ספירות כתפר ביתרו בעשר
עשר הוא תחד ותחד הוא עשר
וכתפר יתבאר שוב וכן רגיל
הזוהר לומר עתיקא דכל עתיקין
שפירושו תן סוף ברוך הוא שהוא זקן על כל הזקנים כי תפלחו
וגדולתו ורוממתו ברוך הוא יותר מכל עשר ספירות כתבואר בעשר
הרחשון וכתפר יתבאר שוב שנקראו בספירות זקנים וישנים לתורות
על גדולתם ורוממתם ורוממתם כי לית נגדרתו ולית מתדמה לו
כתלגו ונחנו כתפר יתבאר ענין התילותם בספירים בתלים עם"ל
כי תן נהם בתחדשות ה"ו וישראל נקראו חדשים כי נוטן נברת
ונתחדש שהרי תדש הרקיעון נברת ונתחדש בלשון כמה בעשר
בגליונים פירוש בתחבר בעלמו תפרש דבריו כי רחבי חדשים עם
ישנים שכוונתי שהספירות תשרית וישראל ולהלן תחר עם

הגדה

ועל תלילות עשר ספירות שהם עשם תלקות רמז דוד הע"ה
בתמרו לך י"י הגדולה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי כל
בשמים והתרן • כמה בתמרן
לך י"י רומז לנ' רחשונות כתר
חכמה בינה כי בינה נקרא לך
על שם נ' שערי בינה ידול
רומז לחכמה שהיא רחשית הגלוי
קומה של י' תן יהוד רומז לכתר
הנה לך ג' ספירות רחשונות
כגדולה והגבורה והתפארת
והנלח והכוד הרי לך שיד חשם
ספירות כי כל בשמים ובתרן
תרנוס יונתן דתחיד בשמיה
ובתרעא שהוא יסוד שנקרא כל
המייחד בין שיוס ותרן שהם
תפארת ותלכות שנקראו שיוס
ותרן כיומוי ליומיי הן הרי לך
כל עשר ספירות • ע"כ הגי"ה

בהזוהר תוס ותוה דת בסערת דת תחבריתו תחי עתיקא
לת תחבריתו תנצין בתנצין בנין דכתיב כי לת
בתשר ה' תלקים של התרן ווזונת לת תעתכת כזיקוקיה כדקת
יתות וכך תתקן הת דלתתת ותתהדרו תנצין בתנצין כדין
תעתכת לשילת תכת לן תן מעכן דכתיב כוקס התסכן בנן דתעכן
תחרת תתקס עמיה ועד דלת תתקס לתתת לת תתקס לשילת
תוף הכת כד תתקס לתתת תתקס לשילת ובנין דבר כשן לת תתקס
לשילת לת תחבריתו תנצין בתנצין והרת תוכח דכתיב כי לת כתטיר
ה' תלקים של התרן ובנין כך ותרס תן לעבוד תת התחיה דלת
הוי בתקימה וכך תעתלימו כוה תבתלים תדס וקודס לכן לת
תעתלימו ורזת דת עד הכת לת תית תות סתך בפרק תנ"ע דתבריית
תתרו תכל סתך•רת עור ודת עיר דלשילת דתתדר לשילת תנצין
בתנצין דכר ונקבת תעזתך דת בקבל דת ודת סוכים לעד לעולם
עשויים כתתת ויער סוכים דת וכך ונקבת סוכים כחדת • ד"ת
סוכים שולם תתתה בשילת דלשילת וכך לת תתקון שולם תחתה
לת תתקון שולם דלשילת דקתר כי לת כתטיר ה' תלקים על
כתרין דהה דת בדת סתך ושולם דת תחתה כך תתקון ותתהדר
תנצין בתנצין ותתקטר תעתכת סתך לשילת דכת מקדמה דנת לת
הוי שולם כתיקוניה עד כתן לקדן כתתר • והנה תפרש כתתר
כתו שקבלתי פירושו מתוירי ורבי נפתתו נרורה בנרור כתיס ותוסיף
תעת תזיר הרחנת ביתור תצלי בתפן שיובן התתר על תכוט •
ת"ת תו"י תר"ס וח"ה ד"ת בסערת ד"ת תתבר"תי • פירוש נרוש
ורתה תיס וחוש יחד זה נמד זה כתדד נברתו ובת"ל תדס וחוה דת
פרצופין כתדד נברתו תדס תקדס ותוה תתתור דבקים יחד נב על
נב • תת"י עב"ת ל"ת תתבר"תי תנפ"ין כת"פין • פירוש נרתת
תדס וחוה שהם זכר ונקיבה הוא להוליד ולקיים תלות פרטיהם ודביר
כענין לת לתוכו ברתה כי תס לשבת יגרה והדוות לנורך ההולדה
תי תשבר תס לת פנים עד פנים נהרתיה של זה שהרי תתר כך
נורך לתלקם ולתחבקם ולכשרם זה תזה לנורך הדוות והולדה
כענין שכתתר ויפלו תלקים תרדמה על התדם ויקח תנע תלעותיו
וכו' ויבן ה' תלקים תת הצלע ותוסר ויבורה תל התדם • ודרשו ז"ל
שהק"בה קלבד לחוה כיון שקילבן כבלה לתתן שכוחתי לנורך
הדוות והולדה בנתה וקלבה כדי שתהא רתויה לדוות ולקבל נולד •
ובפי הנתה הזאת שולל הוסר תת עצמת לת לתחבריתו תנצין
בתנצין פירוש תת עצמת לת • נברתו פנים עד פנים בתחלה ולתסוף
נברתו לתחור בתחור גב לגב ללת תעבלת שהרי הוגרך תחר כך

מל

לנפרס ולהתכס • ומתרן כוותר בנ"ן דכת"ב כ"י ל"ת כמ"ש ה' תלקים ע"ל התרן •

הנ"ה

פירוש מפני כי לת המעיר רוצה לומר לת הסבתו הסבב ה' תלקים דכיונו תפארת ומלכות בסוד הזווג • על התרן ר"ל שלת היו מסתכלין פנימין תפארת ומלכות בסוד הזווג על התרן פרצוף שלם בתחתון וסוד העניין כי נסתתו של תדם הראשון שהוא זכר הוא נהלל ונקרא מכח תפארת שהוא זכר ונשתתה של חוה נקיבה נהלה ונקרא מכח מלכות שהיא נקיבה כי הנשתות יורדות לתחה זוגות ומפני שתפארת ומלכות לת המעירו רוצה לומר לת הסבתו הסבב ולת נתיחדו בסוד הזווג פנים נגד פנים כתיקונם כתכר יתבאר מפני כן נהלו נשתותיכן של תדם וחוה זוגות קסורין יחד תחור בתחור גב לגב ובתו שנשתותיהן סיו מתדבקין תחור בתחור כתו כן נתנו נשרתו תחור בתחור מדובקים יחד גב לגב ובתי שלת נתייחדו בסוד הזווג ולת היה זווג כלל לת המעיר לכנין מוס שלת נתייחדו בסוד הזווג ולת היה זווג כלל וכלל והוא דבר שהי תעשר סברי של כנרך תתה מוכרת לומר שהיה יחוד וזווג מתחר שכבר תדם וחוה ונשתתן כבר נתגלו זברותו וזה תי תעשר שלת נזדווגו בסוד יחוד ומלכות מפני כן כתי שלת יעשו בדברין יחד וזווגת ל"ת תעש"כת כתיקוניה כרק"ע יתות פירוש בתתית יחוד וזווג היה תפארת עם מלכות ונתייחדו בסוד הזווג שתשם נהלו נשתות תדם וחוה לך תחמס מה שתתרט שלת היה זווג פירוש שלת היה זווג שלש כתיקוניה כרתוי לכיות כי תיקון הזווג רתוי להיות פנים נגד פנים ומתם ובתילות נשתותיכן של תדם וחוה תיפארת ומלכות היה הזווג תתור בתחור ותכר כן נהלו

הנ"ה

נשתותיכן של תדם וחוה גם כן עניין כווזג תחור בתחור וכן תחור בתחור והיה נופן ג"כ פנים כנגד פנים כיך שיך זה שנתלבשו כהן נשתתן תחור בתחור כי הנוף כוה לבוש הנשתה לאיות כתיקונה בשלמות בשלמות בפרקים כנתיס בם"ד ים"כ הג"ה והלבוש נשתה נשרך לייר דפוס דתיון הלובשו ותפני סיו ג' נשתות דבוקות תתור בתחור הוכרתו סיו נס כן לנוסכם סרייט נוסס מדובקים תחור בתחור וכ"ר • תתק"ן ה"ת דלק"ת ותתה"דרו תגזין בתכ"פין כד"ין תתצ"כת לפי"ל פירוש וכתכר תיקוס הק"נה בשולם התתתון שנשתרס זה תזה ותיקן וקשתם ת"ת תיס לתעה כללה לתתן כתו שנתתר ורבן ה' תלקים ת"ת הגלם וגו' שפתלה וקלבה ויניתה תל כתדם וגו' והיה הזווג פנים נגד פנים חזר גם כן למעלה להיות כזווג פנים נגד פנים ותזו והלתה כתילנו הנשתות מלמעלה זכר ונקיבה פנים נגד פנים ולכך היו נופן גם כן פנים נגד פנים ולת הוגרכו שוב לנסירה כי בתקון התתתונים נתקו העליונים להיות זווגן פנים נגד פנים וכל זתן שלת היה יחוד וזווג למעה מזד שלת היה בתפשר כי היו תחור נגד תחור לת היה יחוד וזווג שלם למעלה • ומפני שעניין זה שנילה לנו הזוהר הוא דבר תעוכה וקשה תל השכל להתיתן שבתדם שהות הגברת שבכל הנברייס שיהיה לו כח בתבעיו להפך בתילות כד שיעשו תותם פנים נגד פנים תפני כן כוכיח והכריח הזוהר שרתייה נתורה תן התשכן וזהו שתתר הזוהר תל"ת ל"ן ת"ן תס"ק דכתי"ב הו"ק התס"כן גי"ן דתס"ן תה"רת תת"ק פתיה • פירוש תת"ן הדבר זה כי נתעה כתתתונים יתדם תפשה כעליונים זה הדבר נלתר תן תשכן שנתתר הוקס התשכן שהות בתפעל שלת נזכר פועלו ולת תתר הקיס ת"ת כתיכן תו ויקס ת"ת התשכן לס רות תל כפועל תלת לכך תתר הוקס התשכן דתיכת תצילו תפני התשכן לתעה כוקס תצילו עוד תשכן לתר למעלה עס תשכן זה של תעה ות"ד דל"ה ת"ת הק"ת ל"ת ת"ת הק"ת לפי"ל • פירוש בעוד שלת היה קיות התשכן למטה של תיקוניה גס למעלה לת היה על תיקוניה וכתכר היה התשכן למטה של תיקוניה גס למעלה היה על תיקוניה תו"ף הכ"ה כ"ד הת"ק לת"ת הת"ק לפי"ל • פירוש כתו כן הות נכתן נפציין נרישת תדם וחוה למעה קיוס ותיקון • פתם נגד פנים היה קיוס ותיקון גס למעלה כנים נגד פנים כי בעוד שלת היה קיוס ותיקון תל התתתונים פנים נגד פנים כדי לשוליך לפרות ולהרגות נמטה • פרו ורבו לת היה גס

הנ"ה

פירוש מפני כי לת המעיר רוצה לומר לת הסבתו הסבב מפני שהות יורד תלמעלה למטה כתו תעד כיורד תלמטה למעה • עד כתן הנ"ה •

הנ"ה

פירוש כפסוק • שתתר תין לעבוד העבודה התמורה בזה הפסוק פירושו כעניין ויניתהו בגן עדן לעבדה • ולשמרה שבודתי תין לריך בגן עדן עבודת תריסה וזריעה ושמירה תבל פירושה תל לעבדה ולשמרה התתור בגן עדן הות כתו שנתנו ז"ל לעבוד לקיים עבה ולשמרה לקיים מטות לת תעשה כתו כן פירושו בכתן לפי כוונת רשבי' ז"ל בזה המתתר ותדם תין לעבוד רוצה לומר לקיים עבודת וזלות עשה פרו ורבו כי לת כיו יכולין לקיים מפני שהיו תדובקים לתור בתחור • ע"כ הנ"ה

הנ"ה

פירוש כפסוק • שתתר תין לעבוד העבודה התמורה בזה הפסוק פירושו כעניין ויניתהו בגן עדן לעבדה • ולשמרה שבודתי תין לריך בגן עדן עבודת תריסה וזריעה ושמירה תבל פירושה תל לעבדה ולשמרה התתור בגן עדן הות כתו שנתנו ז"ל לעבוד לקיים עבה ולשמרה לקיים מטות לת תעשה כתו כן פירושו בכתן לפי כוונת רשבי' ז"ל בזה המתתר ותדם תין לעבוד רוצה לומר לקיים עבודת וזלות עשה פרו ורבו כי לת כיו יכולין לקיים מפני שהיו תדובקים לתור בתחור • ע"כ הנ"ה

הנ"ה

פירושו של תבל היה תלמען תבל הסתכוה שהות תבל כרס ע"כ הנ"ה •

היה עזר תלמעה בתופן שנ"ו מסתיכס יתבאר כפיס בעליונים ס"ת הזווג פנים נגד פנים כתיקון תבל תתר שנתתקנו תדם וחוה למטה כמו שלת ויסוד בסר תסתה כתופן שהיה הזווג פנים על פנים היה מעשה התתתונים עזר וסתך לפנים העליונים שיזדווגו נסוד הזווג פנים נגד פנים כתיקון ועליותין ולהו שתתרס בעיר ול"ת עז"ר דלעילות דתתר תדר לפי"ל תכ"פין כתא"פין דכ"ר וטק"נת תסת"ך ד"ת לק"כל ל"ת פירוש זה העזר והשלימה שהיתה למטה בעליונים

תיקון פנים נגד פנים לעניין שנאמר תעשה לו פתח לעמוד בתיכון
פיסיה כדוגמ פנים נגד פנים ויהיו עיניהם זה לזה תואם הדיוקן היה
מזר ואתך לפנים העליונים שחזרו למעלה פנים עבד פנים זכר
ונקיבה רומה לומר תפארת מלכות שהיו תמיד תחזר בתחזר ובתלו
היו לחזקים זה מזה בביטול כי לית יוכלו לעזר זה את זה תבל עתה
כח סתומים זה לזה פנים עבד פנים תתב ול"ת סתומים לע"ד
לעו"ם עבריים בתתת רשר רומה לומר וזה סוד הפסוק שתחר
סתומים לעל לעולם וגומר כתו שתפרש ותדל סתומים - דת זכר
ונקיבה סתומים כתדת פירוש סתומים לעון רפיס תרתו של תפארת
ותלכות על ידי זיווגן פנים נגד פנים זה שזור ואתך לזה וזה עזר
ואתך לזה זכר תחר סתו"ם עו"לם תת"ה בע"ו"ם דלעי"ל
כד לית אתך עולם תתיה לית אתקן שולם דלעילל דקלחר כי לית
כתעיל ב" תלקים על התרן להת דת בדת סתיך פירוש הזוהר
תחר כי שור ים לדרוש הפסיק בדרך תחר קרוב לדרך התיזון
פות זה סתומים שהוא לעון רפים תורה כי העולם התתתון הוא סתיך
ועזור על ידי שלש בעליון כי על ידי שתקבל הספירה שלש
בעליון ים לו קיום והעמדה וגם בשלש בעליון הוא תתך ועזור
על ידי העולם התתתון שהרי עד שלא היה תיקון כדוגמ לתעה
פנים נגד פנים לית היה מתוקן גם לתעלה בשוד דיוגמ פנים
נגד פנים שהרי הפסוק תומר כ"י ל"ת התע"יר ה' תלק"ים ע"ל
התי"ן רומה לומר שלת בשביעו בשוד הזיווג על התרן ותתי עשה
לת בשביעו ותפרש דה"ת ו"ת בר"ת סת"ך ר"ל שהרי העולם
בעליון סתוך ועזור על ידי שולם התתתון וכל שוד שלת היה
תקון למטה לת היה תקון למעלה ושלש דת תתלה כד תתקן
ותתדבר תנפין בתנפין ותתקבל תפארת סתך לעילת פירוש ושלש
כוה התתתון כתפר היה תתוקן תרם ותוה וחזרו להיות פנים נגד
פנים כוה התקון וכוה כתפארה היה נתלת סתך ועזר למעלה שנש
למעלה היה זיווג פנים דכ"ת תקדמ"ת ונ"ת ל"ת הו"י העו"לם
כתוק"ניה • פירוש שהרי קודם לכן לת היה העולם כתיקוניה
על כתן פירוש התתר • הנה הכלל השלה תוה התתר כי בתיקון
והלימות התתתונים שהם תרם והוה יתקן כל ידם ויתבר עליונים
העליונים שיהיו דיוגמ פנים נגד פנים שוהו נתר עליותם • ולפי זה
התתר יקבל קדושה גדולה והוא זה כי כל דבר שלת הניע לנתר
עליותיו תיו ויתוי שיקרא בשתו התוחל לו כשהוא תחר נתר
עליותיו התחל בוה התרף שיפשה גביע של זהב כל זתן שלת עתר
מלכתו הגביע על שרתו לעניות תתוו תיו נקרא גביע וכן
תו"ל גולתי כלי עץ שלת נשתרה תלחתן וכן הוא בעליונים כביכול
כיון שלת נתר ותתקן בעליותיו פנים נגד פנים תיו ריתי להקרא
בשם תיקו' הרתוי לו כתו שהוא בנתר תיקונים וכתו שתתר בפירוש
כד תתקן הת לתתת ותתדברו תנפין בתנפין כדין תשתכח
לעילת וזו היא קדושה וכוזיה והריסה גדולה שהורם ושתר כל מה
שפירשנו בעניין חדשים ושנים שבעליונים נקראו עתיקין וזקנים
וישרתל נקראו חדשים ותתתר הוא שפירשנו מניני היתך לזה כי
תדרגת שבעליונים לת היו תשתכים. עד שנכנסת התדש התתתון
ותלש התתתון נשלם ונגמר ותתקן קודם העליונים עד שהוא היה
שבהן לשלימות העליונים כביכול. וזה ודאי הורם ותבלבל כל מה
שפירשנו בעניין התדשים ושנים וכדי לתקן וליתב הקושיא העצומה
הזאת נייחד לו פרק בפני עצמו • ובזה נשלם הפרק •

פרק

עד תחרי כי נשמע ויראו בעיניהם ותכליהו תהר נשוא
ותלול פרק קודם לכן ונשא ונשוא בעיון שכליהו תל הר
כהר הפרק הנני ביותר גביה ורוין יותר עתוק תפרק הקודם בתעיון
שעל ידי שני הסרים הנפרדים טהל לרוחות תרתק לתעיל עוד ותרוחה
ויסוד ותרון נלה ויפה לקושייתיו שהיו בפרק הקודם הסותרות
בעין פירושיו ונלנל תהר תל הר בקשיות ובעיקות עד שתתך
קליפות הקושיות יתיר לו טוב עשם ודעת תרון יפה לקושייתיו
ובאה נתחר כי ריתי לדעת תה הוא תהות ותיכות עניין סדווג
וכיתוד תחור בתחור שהיה בפסירת קודם נפורתן. ותיקון של תדם
ותוה ונם ריתי לדעת תכו תהות ותשכות עניין היתוד והזיווג פנים
נגד פנים שהוא תחר נפירתן ותיקון של תדם ותוה שהרי ב. עיין
הרוחניות שהם הספירות הקדושות לת שייך לומר לת פנים ולת תחור
לת יתין ולת שתתל ולת תעלה ולת תעה כי בתתר והפניה והיתין
והשתתל והתעלה הם שייכים בדבר בגתי ובתני שהוא תחור
פיס ט"ו קטנות תתם תעשתים בידים נרתים עליש לעין ברתות

הנעני שרותה בהם קלה פנים קלה תחור קלה יתין קלה שתתל קלה
תעלה קלה תעה תנר שהנשם שהוא התחתר ב"נ רתקו תורך רוחב
עותק תוען בתקוש והתקוש והתורך תקיפו ותבטילו בגבול ובישור
תכל לדדיו ותבני זה יתייחם לו לר פנים ולק תחור לד יתין לד שתתל
לד תעלה לד תעה תנר כל זה היתם יקרה לגשם תנר כתקוש
והתורך שהוא תוען סם התקיפו והתבטילו בגבול ובישור תכל דבר
רוחני שהוא כח תור שכלו שהוא בתורך ובתקוש ותין תורך ותקוש
תקיפו ותבטילו ותדרכת הוא נקוף התורך והתקוש והוא תתפשט
בתוך התקוש והתורך ותוך לתקוש והוך לתורך ותלת כל כשלתם
כבודו והוך לכל שולתות כבודו עד תין גבול תין סוף ותין תכלית
ואם כן תיך שיך לייחס סם פנים ותשור עד שבשבור זה נתשבר
שזיווגן היה קודם תיקון תדם ותוה תחור בתחור ותחר תיקון חזרו
להיות פנים עבד פנים ושוב ראוי לדעת כי בתת היה בניין זה
ודחוק תל בשכל לקבל ולהתיען שעל ידי תיקונים של תדם לתעה
שבתיקון תתחור לתחור תל פנים עבד פנים שבשבור זה נתכפך
בתילות תתחור לתחור תל פנים נגד פנים והגם כי בעל הזוהר
נופא תתרן קושיא זו בתחרו תנת לן תן תסבן דכתיב הוקם
התסבן וכו' שרניט לומר שעל כרתו תנחט תחוייבים להתיען
זה שהרי בתסבן תניעו כדוגמה לזה כתכוונר לתעלה ישתין תסם
סם כל זה תין כדבר תחייב תל השכל כי תקרת עצת שתבית
כוהר ראוי להבינו קצת •

ותתי עיתת דקרת כי תיך יפעה ויפעל בעוף שהוא התדם עקף
דק ורך וחלש יכפך בתעשיו בשרשים העליונים שהם חוקים תקיפים
עד שהשם נברתו כל העולמות עליונים ותתתונים ותקייתים כל
העולמות בשפעם הקדוש ותלו יסולק שפעם רגע תחד כל העולמות
יתבטלו ברגע והוא יתיתו בתקשם וגבורתם כדפירשנו בשער
הרתשון פרק רתשון בשפוק ה' לתבול יסב ה' תלך לשלש ישריץ
תסם ות"ל תיך יקבל השכל להתיען שהתדם החלש יכפך
התילות תתחור לפנים והוא ניהרן הקושיות תבל ע"י הקדושות
רבות שהוא עיקרים גתלים ועיקרים כוללים בתכלת הכבלה ועל
ידם יתורן ג"כ קושיית רתשוכה הפוקנת לנו עקונת עקרב בעקן
הפירם שפירשנו של תדשים עם ישנים וזאת הקדמה תלת
ברתשונה יובפה שהשפירות נתלנו בשוד זכר ונקיבה שהוא שוד
עילה ושלול שפירשנו בשער הרתשון פרק ד' כלל רתשון שבכל
פסירה ופסירה שני תדריגות תדריגה תחת כח עילתה תדריגה
שניה כח עלולה כח עילתה הוא שוד הזכר כתו הזכר התשפיע כח
עלולה הוא שוד הנקיבה התקבל כתו הנקיבה התקבלת ר"ל תלך
שפשירת תכמה נלולה תפשירת כתר עילתה בתוכן שכתר עילה
לתכמה והתכמה פנימה היא עצותת גלוי כתו של כתר עילתה תלך
זה יש להכמה בתינת כח עילתה שהוא שוד הזכר התשפיע ותלך
שפשירה תכמה תקבלת כח תפשירת כתר להתיל שוד פשירות
תעלותה לתעה תתנה כתפה תשונרת פקבלה כח תנפלה להוליד
פרי בעצה תלך זה יש לתכמה בתינת כח עילתה שהוא שוד הנקיבה
התקבלת תכפלה להוליד תעלותה הנה תנוכר תוה שני בתינות
תלוקות בפשירה תחת בתינה רתשונה בתינת הזכר בתינת סניא
בתינת הנקיבה והיא בתינה רתשונה תלך שהיא בתינה השובה בתינת
עילתה בשוד הזכר התשפיע נקרתת פנים של שם תשיותה
וקדיותה כשבין ישר"ל ותלכנה תתרי כתים ולת לפני התים
כי לשלש בתים שהוא הזכר תלך תשיותו נריך שיהיה לפני התפה
שהיא הנקיבה כי לשון פנים שהוא כדבר התשוב שבשף כתרם הוא
תלשון קודם כשבין שנתתר לפנים ביתרתל וכשבין לפנים התרן
יפרת ותפני שבתינת הזכר שהוא שוד העילה קדמה ותשובה לבתינת
הנקיבה שהיא שוד השלול כתו שפירשנו תפני כן נקרתת פנים של שם
תשיותה וקדיותה ובתינת הנקיבה שהיא שוד השלול בתפה שניה
התקבלת תבתינה רתשונה נקרתת תתור כי לשלש הנקיבה
שהיא לתעה תתרנת הזכר נריכה שתהיה תתורי הזכר כשבין
ותלכנה תתרי כתים ותפני כן נקרתת תתור בשרך בתינה רתשונה
התשובה הקדושה נקרתת פנים הנה תנוכר תזה כי בפשירת תכמה
תתנת שוד עילה ושלול שהוא שוד זכר ונקיבה ופני פנים ותתור שהם
כשני בתינות פשירה וכן תתנת תלו שני בתינות שהם שוד
עילה ושלול שוד זכר ונקיבה שוד עילה ותתור בכל פשירה
ופשירה ותו נם כן שוד תפארת ותלכות תפארת שוד הזכר
התשפיע תלכות שוד הנקיבה התקבלת כי תפארת ותלכות שוד

טל

הנ"ה

הנה תחיר שיני שכלך מה הוא ענין סוד תפארת ומלכות מציותן בעולם ומה הוא ענין סוד תפארת ומלכות מציותן במחנלה תמנם תחם קנהו תרתה בהנ"ה א מה שצריך לבניניו ולכלה לת תרתה כדי שלת להתריך בענין שיהיו מן הצריך לבניניו ולת תוכה תרתה שלו יותר בפרצים הבתים עם"ד ולתן תין מקומו להתריך בו רק תנלה תוכיך במקנת והוא זה הנה תדע כי ג' פעירות הרתשונות שהם כתר חכתה בינה נכלל תחת ותחת תין סוד וכר ונקיבה שהם סוד תפארת ומלכות בסוד זכר ונקיבה שפירשנו תכל סוד תפארת ומלכות המתנלים בסוד כתר חכתה ובינה תתה נקראים שולם הנעלם כי לגדל פטותם תורן שם נכתר חכתה ובינה לת נתגלו בנניעו של עולם רגה לומר לת שנלו תת העולם בשם כלומר יתכתר בשכר סוד תעילות בריתה יגירה פעיה ותפני כן נקרתו כתר חכמה בינה העולם הנעלם תפני שלת נתגלה פשולתה והנהגתם תהם נעשם לנברתים כתשר יתכתר נשכר הגוכר ". ותלו ג' פעירות כתר חכתה בינה כל תחת נקרתת תפארת ומלכות במציותתה כנעלם • ותנה תפרש לך תפארת ומלכות במציותן כנעלם • ותנה תדע כי תפארת ומלכות במציותן המתנלה • הוא שולם כנניו שהם הפעירות שנתגלו לשולם רגה לומר תגד פעולתן שנתגלו העולם בנניעו כתו שתתה רוחה תת העולם בנניעו שהם תתקנים כי תכ תפארת ומלכות ותנוגיו לשולתות התתתונים כי בן זכר ונקיבה ותן הפרש כי תם בשה תפארת ומלכות מכלן נשוה תפארת ומלכות בשה שהם תכלן תחד ותן הפרש ביניהם הנה תדע כי שהם תפארת נגת הוד יסוד להפשיע בתלכות והם סוד הזכר כתו כן יש בתלכות ו' קטות שהם ו' תפרים המקבלים השפע שהם כלם נקראים בכלל תלכות כי הם בסוד הנקבה בסוד הנקיבה נסוד נחינה שניים לקבל פעולתן ותגוניו ולגלות פעולתן ושפעתן לשולתות התתתונים כי בן זכר ונקיבה תין הפרש כי תם בשה תפשיע וזה תקבל ותפצריע נחזה לגה כניכיל וזהו סוד תלכות תקבלת תכלן וזהו סוד תפארת ותלכות כתחנלה וזה סוד הפסוק שתתר ובית תפתרתי תפתר רוגה לומר תפתרת קורת לתלכות בית תפתרתי כי הוא תפתר בו' שנני תפתרת שלו בו' שנני תפארת שלה כי ו' שנני תפארתה הם בית קבול לו' שנני תפתרתו והוא שקורת הותה בית תפתרתי והשפה ענפים שכתפארת נתנים לעשה ספירות תפני שכל ענף ושנף תיוחד בשולה תייחדת בפני עלתה והשפה שנפים שבתלכות תינם נתנים רק נספירה תחת תפני שהיא תקבלת תכלן וכח כלן שוה בה רוגה לומר יכיה הפעולה תחזה פשולה שיהיה כן שיהיה דין כן שיהיה רהוידם כל הספירות תסכימין בהשפעתן לתותה פעולה והשכתה היא בתלכות שהם תעכלנים כל ההשפעות לפעולה תחת כתנולר בשער רתשון פרק שני בתתר כך בתי תנבת כו' ישוו תשפ • הנה תבואר תזה כי ו' קטות ו' ענפים התשפיעים ושפה ענפים שהם שפה קטות התקבלים תינם תלת שבשה ספירות והם תפארת ותלכות כתתנלה • עד כתן הנ"ה •

טל

תציותן הנעלם ובסוד תציותן התתנלה כוללים כל בתילות בסוד זכר ונקיבה כתבואר בהנהגה הסתוכה • ותחר שתדע זה הנה תדע כי בתילות לת נתגלו תלת כדי להתגלות הלקוחו על ידי הנהגתו לבניניו תת העולם בחסד דין ורחמים והנהגה שהם הסד דין ורחמים הם נפעלים על ידי ז' ספירות שהם הסד גבורה תפארת נגת הוד יסוד תלכות נסוד זכר ונקיבה ו' קטות בסוד כזכר התשפיעים ו' קטות נסוד הנקיבה כתקבלת כשפעה להגיע נהם תת העולמות כתבואר בהנהגה הסתוכה ותחר יתכתר שוד בשערים הבאים נסיעתי דשמיע • וידוע כי הט ו' ספירות שהם נכלל תפארת ותלכות סוד זכר ונקיבה כתכיגין תת העולם בחסד דין ורחמים תינם נריכין להתגלות רק תחר נריאת תדם כי בהנהגה כוא לפי תשעה תדם שהם הסד יכול תדת חסד נגדו להשפיע לו הסד כפי נודתו בעשה וכן תם יפעל תדם רחמים יפעל תדת הרחמים לנגדו שכות תפארת כפי תדתו שעשה וכן כל הספירות לפי תפעתו שיעשה לתטה יתעורר הנהגה למעלה כנגדו כתים הבנים תל פנים ותם תין תדם שיעשה תשעה למטה תין לורך להנהגה כי למי יגביע ולמי יפשוע חסד תו דין תו רחמים תם תין שם תדם שיעשה תעשה תם טוב תם רע כי ההנהגה הוא כפי כתעשים תם טוב תו רע • ותפני כן קורם נריאת כעולם ותוה לת כולרכו להתגלות כז' ספירות שהם תפארת ותלכות סוד זכר ונקיבה ותגם פעתנו כבר וכן נתציותן הנעלם כתבואר בהנהגה בסתוכה עם כל זה הנהגתן תם לת נתגלה רוגה לומר קשולתן שפועלים חסד דין ורחמים שהם תינם נתגלים תת העולם לת נתגלה תם לנדל פעיות תורן כתחר יתכתר תחר בשנור זה נקרתו בסוד

כתר

הנ"ה

דרך תתקבל הוא כן כל סוד שהות תקבל כוכח פניו כלפי טתן ותפני שהות תהות תפארת הזכר הכולל ו' קטות שהם גדולה גבורה תפארת נגת כוד יסוד שהם השפה יתים הם לתגלה תתנה רוגה לומר לתגיה תתלכות תפני כן תלכות שהות בסוד הקבלה פניה פונים כלפי ותפלה בסוד שתקבלת ותן פניה פונים למטה להשפיעה בשפה שהיא שפת הקבלה שד סיף וגמר הקבלה תו פניה פונים למטה להשפיע התחתונים תה שתקבלה :

כד כתן הנ"ה •

כתר חכמה בינה עולם הנעלם ומפני כי לא היה צריך לגלוי הנהגתן כאשר פירשנו כי לא יגלה אם אין שם אדם אשר ע"כ לא הוצרכו להתגלות עד שנאצלו ונבראו אדם וחוה ומפני זה נאצלו ונבראו אדם וחוה קודם גלוי הנהגת תפארת ומלכות שהם הו' ספירות כמבואר בזהר וזה לשון אדם וחוה דו פרצופין הוו אחר הבריאה ואי תימא דדו הוו בחכמה לא אית תמן הויה גלית ע"כ לשון פירוש אדם וחוה דו פרצופין הוו אחר הבריאה ר"ל נשמתן של אדם וחוה שהם זכר ונקבה אשר נשמת אדם שהוא זכר נאצל מתפארת ונשמת חוה שהיא נקבה נאצלה ממלכות דו פרצופין הוו אחר הבריאה ר"ל אחר בריאתן בעולם הזה הגופני החומרי היו דו פרצופין בגוף אחד וכמו שאדם וחוה הגופני הגשמי היו דו פרצופין בגוף אחד כמו כן מקור אצילותן שהם תפארת ומלכות רוצה לומר מקור נשמה של אדם שהוא תפארת ומקור נשמה של חוה שהוא מלכות כשהיו אלו שתי ספירות תפארת ומלכות בסוד הבינה היו גם כן גוף אחד ספירה אחת נכללת מן דו פרצופין שהם סוד זכר ונקבה שהם השתי בחינות שפירשנו בחינה ראשונה סוד הזכר בחינה שניה סוד הנקיב' בספירה אחת והזה' מדבר למטה באדם וחוה ומרמז למעלה על מקור אצילות נשמתן של אדם וחוה

ואי תימא דדו בחכמה הוי לא אית תמן הויה גלית פירוש שאם תאמר כשהיו תפארת ומלכות בסוד החכמה שם היו דו פרצופין מדובקין בגוף אחד ושם נאצלו ונבראו אדם וחוה מדובקים בגוף אחד כמו שהם בגוף אחד וכמו שאדם וחוה למטה אחר אצילותן מחכמה נחלקו כמו כן תפארת ומלכות למעלה שהם שורש נשמתן אחר אצילותן מחכמה לבינה ג"כ נחלקו באופן שבספירת בינה נחלקו תפארת ומלכות זה לא תוכל לומר דלא אית תמן הויה גלית ופירוש שם בחכמה לשום העלמתה לא נתגלה שם שום הויה ושום אצילות שיהיה ראוי להקרא לאותה ההויה בשם אצילות תפארת ומלכות בסוד זכר ונקבה מטעם שנתגלה למטה הגילות נשמתן של אדם וחוה ובריאת גופן זכר ונקבה עד שנאמר בעבור זה כי תפארת ומלכות שבחכמה מקור להן כי שם בחכמה לשום העלמתה לסבת קורבתה אל המאציל ברוך הוא אין לה הויה גלית כלל להקרא בשם אשר לסבת גודל הצנעות חכמה נקראת חכמה יש כי אין בה שום השגה רק הישות ר"ל שהיא נמצאת אבל לא שיהיה שם השגה איך ומה הוא הישות המציאות ההוא עד שיקרא מצד ההשגה שהושג בה בשם זכר תפארת או בשם נקבה מלכות ואם כן איך יפעלו גם למטה דו פרצופין שהרי לאו פרצופין באופן שהיו בחכמה לא היה להם הויה גלות אותם ואם כן איך יפעלו הויה גלות דו פרצופין קודם שהן עליון נתהוו הויה גלית בסוד דו פרצופין שהרי על כרחך כל מה שיש למטה יש לו שורש למעלה ובסוד החכמה לא נתגלה שורש זכר ונקבה אם כן מאין נתגלה למטה ונאמר שאדם וחוה נתגלה למטה דו פרצופין זכר ונקבה הויה גלית אם כן על כרחך נתהוו מתפארת ומלכות שבסוד הבינה ששם היה להם הויה גלית כאשר יתבאר ולהבינך סוד ענין דו פרצופין שנתגלה בספירת בינה דוקא ולא בספירת חכמה ולא בספירת כתר ולא בשום ספירה אחרת צריכין אנחנו להאיר עיניך במאמר אחד מהזוהר וזה לשונו תא חזי חד תנא חזינא ליה בחלמא ושאלנא קמיה דר' שמעון י' הא אליפנא קמיה דמר דהיא חכמה והכי הוא ודאי ה' אמאי איהי בינה אמר לי תא חזי הא כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה ובגין כך ההוא נהר יוד סתים בגויה יוד פשוט נהרא דא מכל פטרוי ואפיקת בן ובת תחותה דההוא ו כגוונא דא ה עד כאן המאמר הצריך לענייננו דברים אלו שנאמר בזה הם דברי רבי אבא לרבי אלעזר ברבי שמעון בן יוחאי שהיה מספר לו ענין החלום הזה ושאלה לרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בחלום ושאל לו השאלה הזאת הנזכרת במאמר הזה ורבי שמעון בן יוחאי עליו השלום השיב לו דברים הנזכרים במאמר הזה והנה קודם שנפרש המאמר

נדקדק במאמר הזה דקדוק אחד וגם זה כי יש לדעת למה היה לרבי אבא יותר קשה הטעם שאות י' מפס בן ד' כיא חכמה עד שאמר י' הא אליפנא שרוצה לומר ידענא מנא שהיה פשוט לו אות ה' ראשונה מפס בן ד' שהיא בינה עד ששאל על הטעם באמרו ה' אמאי איהי בינה תרתה לפרש כי הספירות יותר שהם קרובים למאציל אין סוף ברוך הוא הם יותר נעלמים ולפי ביאור קורבתן כך היא הסתרתן והעלמת אורן ומטעם זה אמרו המקובלים ז"ל כי ספירת כתר לרוב קורבתו למאציל ברוך הוא לא נתגלה כי אם בקוצו של י' נרמז על דקותו והעלמת אורו כמו שהקוץ הזה דק ואין בו שום ציור של אות כלל כמו כן אין השגה בכתר וספירת חכמה להיותה ספירה שנייה שנתרחקה מדריגה שנייה מהמאציל ב"ה לא הרחק מאד ח"ו אלא הרחק מדריגה שנייה מהנאצלים שהיא אצילות שנייה לספירות לכן רמזו עליה אות י שהיא בין ד' כי גוף הנקודה של י' היא יותר גדולה מהקוץ שבי' והנה כי גוף הנקודה של י' היא נקודה דקה וקטנה ואין בה שום ציור רק ישות מציאות הנקודה עכ"ז היא מושגת יותר מקוצה של י' כי קוצה של י' הרומז על כתר כל כך נעלמה עד שנתקראת אין לגודל העלמתה כאלו לא ראית כלל כאדם הרואה איזה דבר מרחוק ומסופק בו אם הוא איזה דבר ישות במציאות אם לאו ושואל לחבירו אם הוא רואה שיש שם איזה דבר וחבירו השיבו אין ר"ל שאין כאן שום ישות במציאות כי איני רואה אפילו ישות המציאות אבל גוף הנקודה של י' מורה על הבנת ישות המציאות הנה שגם בה אין שום השגה עד שהיא כמו נעלם שאין לו שום צורה רק ישות המציאות עם כל זה היא מושגת יותר מהקוץ שמבינין בה ישות המציאות וזהו שאמר ר' אבא בשאלתו לרשב"י ע"ה י' הא אליפנא קמיה דמר דהוהי חכמה וכו' כנ"א ואמאי ר"ל אות י' למדתי לפני מורי שהיא חכמה ובאמת הוא כן כי מורה צורת י' על חכמה להיותה נקודה דקה כמו נעלם פשוט שאין לה צורה אבל ישות המציאות מהו איתא אבל קשה לי מאחר שהחכמה נרמזת בנקודת י' לצורך העלמת כתר שהיא קוצה של י' אשר ומפני כן לא נרמזת רק בנקודה צורת ה' שהיא אות גדולה אמאי איהי בינה ועיקר הקושיא היא כיון שבחכמה לא תגדל צורת כלל לקורבתה למאציל רק שהיא נקודה דקה א"כ בינה שהיא קרובה לחכמה יותר מתפארת שהוא ו' שהיא בין ד' ובינה היא יותר נעלמה מן התפארת היה מהראוי להיות האות הרמוז על בינה בצורת אות שתהי' בינוני בין אות י' שהיא בין ד' הרומז על ישות מציאות החכמה ובין אות ו' שהיא בין ד' הרומז על תפארת כי אות ה' שהיא יותר גדול מן אות ו' אין לה התייחסות בבינה לפי סדר התגלות המדריגות כי תפארת יתגלה יותר ונתרחק יותר מן בינה ואם כן למה נתייחס ה' בבינה שהיא אות נגלה ויותר גדולה אפילו מן ו' שבתפארת ורשב"י ע"ה השיב עליו מזיו חכמתו והשיב לו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה פירוש עדן הוא חכמה ונהר הוא בינה כי בינה יצאה ונאצלה מחכמה ומאחר שבינה נאצלה מחכמה באופן שחכמה מקור לבינה נמצא שיהיה בבינה מציאות מקורה רצה לומר מה שנמצא בחכמה בהעלם בסוד המקור ניכר שיהיה בבינה בגלוי כי ספירת בינה היא גלוי להעלם ספירת חכמה והטעם שהחכמה נרמזת בכנוי עדן ובינה נרמזת בכנוי נהר הוא זה כי בבינה נתפשטו ונתגלו דו פרצופין שהן סוד תפארת ומלכות סוד זכר ונקבה כמו נהר המתפשט ומתגלה ממקורו וחכמה נקראת עדן מפני שאלו שני בחינות שהם דו פרצופין שבבינה הם בחכמה בהעלם בסוד המקור והשורש באופן שאלו שני בחינות שבבינה הם יונקים ומתעדנים ממקורן ושרשן שבחכמה שהם בסוד החכמה אלו שני בחינות סוד תפארת ומלכות שהם בבינה בסוד דו אורן יותר גדול בסוד החכמה כי בסוד החכמה הם נעלמים בסוד המקור בסוד נקודת י' בסוד ו"ד כי נעלם של י' ו"ד כזה יוד והנעלם של י' שהוא ו"ד שבחכמה הוא מקור לגלוי ד"ו שבבינה ומפני שאור המקור יותר גדול מהאור בהתפשטו ומתגלה מטעם מפני כן נקראת חכמה עדן על שם בעדן והתענוג שמתעדנים ומתענגים הד"ו שבבינה במקורן ושרשן הנעלם בו"ד שבחכמה בסוד יניקתן ומקורן ושרשן הנעלם ומפני שבחכמה היו נעלמים בשני בחינות בנקודת אות י' בהעלם של י' דהיינו ו"ד וחכמה האצילה ספירת בינה כדי להתגלות שני בחינותיה ו"ד הנעלמים הנזכרים ספירת בינה נתהוה בצורת ה' שהוא סוד צורת ד"ו פרצופין כי צורת ה' היא צורה אחרת רק צורת ד' שהוא מלכות וצורת ו' בתוכה שהוא תפארת כזה ה והיינו סוד דו פרצופין בספירה אחת ר"ל סוד דו פרצופין בבינה בצורת ה' וזהו שאמר הזוהר ובגין דא כך ההוא נהר יוד סתים בגויה ויוד פשוט נהרא ד"א מכ"ל

הגה"ה

ואל תטעה לומר כי נתגלה בבינה בצורת ד"ו דהיינו ד' ו' ולא נתגלה בצורת ו"ד היינו ו' ד' לפני כ"ד כמו שהיו נעלמים בחכמה כו'

מכ"ל סגורה תסיק"ת בן כי זה יתכלר לך בסוד תת"ה ד"ת יהו"ן כע"ב עד כאן • זת ה פירוש בין כך ובסיכל זה שתכונה התפילה לספירת בינה בסוד נקבי ובין שפירשנו שהם חכמה ובינה הוכרחה ספירת בינה שתהיה נלמדת מ' כשנדע ותדע הטוב נקבי יוד סתים בגוונים כי' פירוש זת ספירת י' פשוטה מורה על יסוד תניקות החכמה ומלואה של י' דהיינו וך סגורה נקבה נגלה בחכמה וכשנתלמד י' פשוט כזה יוך כדי להתגלות שני בחינותיה הנעלמים הם בחוויה נגלית להתחיל סוד ספירה למעה מחכמה מוחה של חכמה ונס על שכורה שתשפיעה ונתחלקה מן תפארת שנקרא בסוד הזכר ומן מלכות שנקראת ך בסוד הנקיבה ולכיות שנחכמה קודם מלואה ושיטורה לה היה לתפארת ומלכות גלוי מניחות עד שיהיו רלויים להקרא כוויה מפני כן הם נעלמים עם בחינתן החכמה בהפלס י' פשוטה בחינן שלשו ב' בחינות וך היו נעלמים בסוד התקור וזה בחינת ההוא סיר יוך סתים בגוויה רגה לומר להיות נהר שהוא סוד זו פרצופין שבינה שתפלה הם ונתפשט הם כיצו נהר התענוג ותפשט היו סתומים ונעלמים בחכמה ותחזר שהיו בחכמה בסוד ההפשט ונפשל ? פשוטה הוכרח שיהיו בסוד הבינה שבית התפשטות וגלוי של חכמה שיהיו שם שתנלים וזהו שחזר ויוך פשוט נהרת זת מכל סגורה רגה לומר י' פשוטה שבחכמה שנעלם בתקורה שני בחינות וך שהוא סוד הנהר הנעלם הם התפשטה הנהר הזה וניתה חוזה בסוד הבינה מכל נדדו ר"ל התפשטה ונלחה הפני בחינת מכל נדדיהם כיצו הנהר התפשט והתחברה תניקת בן תחותה דהיינו ן כגונת זת ה' ר"ל ן פשוטה שבחכמה הוליחה והעילה חוץ לעצמותה לסוד הבינה והתעלתה מה שהיה נעלם בעלמותה בהעלם י' פשוטה דהייט וך שהוא סוד זכר וסוד נקבה הולידה בחינת ך בתחלה שהוא סוד בן הנקבה לסוד הבינה והוליחה בחינת ן שהוא סוד בן זכר לסוד הבינה תחת ך כדמיון זה ה והוכרח להיות בחלן שתי בחינות ן סוד הזכר תפארת תחת ך סוד הנקבה מלכות מפני כי כל מתניל בחינתו התחתונה הוא תתיל בסוד תחוריו כתכוחר בפרק ך' ונשבר הרתמון כלל ג' ובחינה התחתונה שבחכמה בהעלמה של י' פשוטה היא ך הנה הוא נוכוחר מזה כי סך היא שתפשטה ונתגלתה בסוד הבינה בסוד שני בחינות זכר ונקיבה בתוכן שסוף חכמה היא רחם וכתר לספירת בינה כתכוחר בכלל המיכי השבר הנזכר כי בחינה תחתונה שבחתיל גוה רחם וכתר לנקבל ובחינה תחתונה שבהפלס יוך הוא ך' ותם כן הוכרח שיהיה בחינת הן' שהוא סוד זכוכר תחת יך' שהיא נקיבה והיינו ה כזה וזהו סוד זו פרצופין שבינה דוקא ונפשירה תחת דהיינו בינה שהיו טורת ה' היא טורת ך ן בתוכה כזה ה' והנה נתיישבה היעב שלות ר' תחת כי הוכרח' טורת ה' שבינה תפני שבחכמה לא היה לתפארת ומלכות הוויה נגלית ויותם בהפלס של י' בסוד וך והבהפלס של י' שהם זו פרצופין תי תשער להתגלות כי שם טורת ה' כדפירשנו ונם תתורין לתה ה' שהיה בבינה יותר גדולה מן תת ן' תפארת תפני כי בבינה נכללים תפארת ומלכות בסוד זו פרצופין הנה שהיא בחינת לבדו כי מן בינה ולחטה נתחלקו בחינות להיות כל אחד ספירה בפני עצמה כאשר יתבאר שוך ונחזור לענייננו אנה תפארת ומלכות חכף ומיד שהיו להם נלוי בבינה בסודם נבנין בינה בסוד טורת ה' של בינה מזווגם בסוד הזווג והתגלו וברתו נשתתן ונשן שם בה הדם וחוה כמכוחר בתחתון הרתמון של רש"י ז"ל הדם וחוה זו פרצופין הוי הבריחה ותי תיתה זו הוי בזכרה לה תית תתן הוויה נגלית וכדפירשני לתצלה ישיין תפס ונהיות תפארת ומלכות היו תתוכים נספירת תחת בסוד הבינה בסוד ה' בסוד זו פרצופין כדפירשנו ונשלו שם בדיבוקן נשתתן של הדם וחוה תפני כן נברתו נם כן נשתתן של הדם וחוה תתבקים שני פרצופים בנוף אחד כי כתו שהיו נשותיהן מדובקים בסוד שתי בחינות תפארת ומלכות בסוד הבינה כתו כן נברתו נשן דסיכו לבונן שלו הנו ב' נשתות נם כן ומדובקין יחד כי הנשתה בר"ת תברים ום"ם נידיה הרוחניים תשפטות בר"ת תברים ום"ם נידים לבעליים שהם דשם ותיק לאבריה ונידיה הרוחניים שחברים ונידיה הרוחניים היו תדובקים יחד בסוד זכר ונקיבה היו

ג"כ לבונן שהוא נשן תדובקים בסוד זכר ונקיבה כי הדשם ותיק והלבוש נרוך שיהיה ניור הלובש לת הלבוש ובחינת שבחכמה היא תלו שני פרצופין תפארת סוד הזכר ומלכות סוד הנקיבה בסוד בעלמה של וך נפש וך בתופן שהך שהיא בחינה שניה חתור על ו' סוד הזכר ובהתפשטות וחתגלותן לבינה בסוד זו פרצופין נתגלה הן שהוא סוד הזכר בסוד התחור על תחורו דומה לומר ן סוד הזכר בתחרה של ך שהרי הן הוא בחינה שניה בסוד זו פרצופין שאלך זה היו שניהם תדובקים בסוד תחוריים בתופן שזווגן היה בסוד תחור בתחור כדפירשנו תפני כן תלילתן שהתגלו וברחו בזווגן תחור בתחור שהיא נשת' נשת' חדם וחוה שנברתו בסוד זו פרצופין כתכוחר בתחר חדם וחו' זו פרצופין הוי הוא ג"כ תדובקים תחור בתחור לבד לת שיהי' לתעל' תחור ופנים נשניים חלילה וחס תכר התקוש והחויר התגבילו,לך פנים ועך תחור כי תלת כל השלמות כבתרו וחזן לכל השלמות עד תן סוף ותן הכלית עד שלא תוכל להגבילו בקוש לך לת בעך תעלה ולא בעך תעה לת לך פנים ולת לך תחור כי כלה פנים פני תור יתברך כ"ה וברוך שתו עד תן סוף ותן תכלית ופנים ותחור הלתחר בו הכל לפי הבחינות כי בחינה ראשונה פרצה שבינה שהיה נקרא תחור כתו שפירשנו ותצרת ותלכות בסוד הבינה היו שניהם בסוד תחוריים כדפירשנו • וזה ניתייב עשה הזווג תחור בתחור ובריחת חדם וחוה שהיו תדובקים תחור בתחור וגם נתייבה זה בקופית שהוא פירושינו בעניין חדשים שם יפים כי תלילות עשר שפירות כבר נתגלו ונתגלו בסוד הבינה בסוד זו פרצופין כי זו פרצופין שהם תפארת ותלכות הם כוללים כל התלילות בסוד הכ' בחינות ו' קלות התפשטות בסוד תפארת ו' קלות התקבלות בסוד התנות כתבואר בהנה' נתבוכה ותפני כן ר"ן שולה בגתטריה עשר ותלו זו פרצופין בבר נתגלו ונתגלו בסוד הבינה קודם בריחת חדם וחוה שהרי נתגלו חדם וחוה כדפירשנו : לך ורק ההגבה שהיה לעורך עולם כזה לת נתגלה עדיין תפני כי לת היה תשפה התחתונים כי חדם חן לבסוד רוכה לומר שבדיין לתעה בעולם הזה לת נגמר בריחת חדם וחוה שיכלו לבסוד ולבסוד תשפה תלת תפני כן גם ההגבה לת נתגלה כי לתי יגיע חס חין שם תשפה כי בחינה תחתונה הוא לפי תשפה בתחתונים לבל התלילות בערך עליון שהם הד"ן פרצופין הכוללים כל התלילות כבר נתגלה ונתגלו בגילוחן ובלילותן • ועניין זה יתבאר עוד יותר תפורש בפרק הבא בע"ה ; והנה עלה הכל כיונן בידינו בשורת ההוכן לחדם דעת ותלמד לחשיב בינה ולת נשתף עליהן לפרש דק תה הוא עניין לילות הזווג פנים בפנים שהוא תהר"ת תיקונם של חדם וחוה ולהיות לתעה ולילך היה חדם הרתמון לתעה שנה שיהיה הזווגן לתעשה בסוד הפנים ולהיות שתלת תתר שליהי לרש"י ז"ל שהוא תעד לבתובה בסוד הפנים ולהיות שתלת תתר שליהי לרש"י ז"ל לתעה לתתר תזון תת לתה בחלתת כו' ע"כ לריכין תתה לעורך לפניך התתר הנזה ולכרשו כיד ה' הכוונה עליו בתופן שלת יהיו ח"ו דברי רש"י ז"ל סותרין זו לת זו כי כלם הם דברי רש"י ז"ל ונייחד לו פרק בפני עלמו והוא פרק שלישי הסמוך ובפרק רביעי יפורש עניין לילות הזווג פנים נגד פנים נש"ך והנה נשלם הפרק •

פרק ג'

ובזן ה' לתקיש לת הנלע תשר לקח מן החדם לת הבמה ויבניהה לתל החדם לת עטרה דתתכוסיתת דרגת דמשה ותהי נלע לתיי ודתי כלת הבה ע"כ לשון • הנה לכתורה תפתח תפשטו של מתתר כי זו פרצופים היו בהבמה שהרי בפרוש תתר תבר לקח מן בחדם לת חבת' תבשיע בנשיות והלוקת תלכות תתפארת שהיו תכונה נבלבון לקיחה בעניין שנתתר ויקח לתת תלכותיו היה בחבמה והם"כן מתחזר שבנשיבה דהיינו הלוקתן זה מזה היה בהבמה מוכרח הוא שזו פרצופין היו בהבמה הוויה נגלית בחלו לת היה לכם בחבמה הוויה נגלית תין הלקח תלכות תכם שהרי תינה עדיין בחיצוניות שהרי תין לה הוויה נגלית ותין הלקח קודם תיצוניה הלת על כהנך לתה תוכרח לומר כי בהבמה נתגלו זו פרצופין תפארת ותלכות הוויה נגלית והיה לכם שם תיצוניות נגלה ונרתו והתילו נשתתן של חדם וחוה ונשן בשורן היותן נכוד בהבמה ותפני כן בייתה תקיחת הנלע שהיא תלכות רומה לומר הטוקת ונשירת תלכות תתפארת בשורן שהיו בחבמה וזה ודתי שתירה נדולה לתתחרי רבי שתטון בן יוחתי שפירשנו בפרק שלפני זה בתתר ותיצוניות דזו בחבמה הוי לת היה תתן הוויה נגלית טו

וכן לאמר שמי שאמר ה' אמאי איהי בינה שעיקר הטעם הוא מפני דו פרצופין שנתגלה בבינה דוקא ולא בחכמה ובזה המאמר משמע שנתגלה בחכמה וזה ודאי דוחק גדול שיהיו דברי רשב"י ז"ל סותרין זה את זה אבל כשנדקדק לשון המאמר ונקדים ההקדמות הראויות להקדים לפירוש המאמר הזה ימצא שהוא בעל בריתינו ושלום בו אתנו ושניהם אמת לדקו יחדו והוא זה ספק אחד יש לדעת מה ראה רשב"י לפרש אשר לקח מן האדם דא חכמה ויבאה אל האדם דא עמודא דאמצעיתא שהרי עמודא דאמצעיתא הוא תפארת ותפארת לאו חכמה וחכמה לאו תפארת ומאחר שהפסוק אמר ושניהם בלקיחה ובהבאה האדם באמרו אשר לקח מן האדם ויבאה אל האדם היה לו לפרש או שניהם בחכמה או שניהם בתפארת ומה ראה לפרש פעם אחד האדם בחכמה ופעם אחד האדם בתפארת מאי שנא ושניהם בפסוק אחד · ספק ב' למה אמר עמודא דאמצעיתא ולא אמר בפירוש תפארת · ספק ג' דרגא דמשה למה לי וכי מי לא ידע דספירת תפארת הוא דרגא דמשה ר"ל מרכבה של מרע"ה · ספק ד' מאי רצה באמרו והאי כלא איהי והאי כנת משה · והנה להבין המאמר צריכין אנחנו לשתי הקדמות והן יקרות הערך חשובות מכל שו והבן יקרה וסגולת מלכים לא ישוו להם · הקדמה הראשונה היא זו הנה ידעת כבר כי ספירת חכמה נקראת י' שהיא אות ראשונה משם בן ד' יהוד ב"ה כמבואר במאמר תא חזי אנא חזינא ליה בחלמא וכו' באמרו י' דא אליבנא דאיהי חכמה וספירת בינה נקראת ה' שהיא אות שנייה משם בן ד' יהוד ב"ה וספירת בינה שהיא ה' נאצלה מספירת חכמה שהיא י' כמבואר במאמר הנזכר באמרו ונהר יוצא מעדן מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה רצה לומר בינה הנקראת נהר נאצלה מחכמה שנקראת עדן כאשר ביארנו שם באורך האצילות בינה שהיא ה' נאצלה מספירת חכמה שהיא י' וענין אצילותה של ספירת בינה אינה אלא התפשטות והתגלות כח ספירת חכמה דהיינו התגלות כח הנעלם בי' בגלוייה של ה' ר"ל שהחכמה שהיא י' פשוטה מגלה ומראה כחה הנעלם בי' שהוא וד' בגלוי ה' של בינה שהוא ד"ו דהיינו ה' כי צורת ה' אינה עניין אחר רק צורת ד' וצורת ו' בתוכה כזה ה' כאשר כל זה מבואר במאמר הנ"ז באמרו נהר דא יו"ד שתים בגווה ויוד פשוט נהרא דא מכל סטרוי כאשר ביארנו שם באורך ומפני זה נקראת ספירת חכמה יה' להורות כי אחר התפשטותה והתגלותה בבינה קבלה ספירת חכמה צורת ה' נוסף על צורת י' שהיה לה קודם התפשטותה והתגלותה בבינה והטעם לזה כי הבינה היא החכמה בעצמה והחכמה היא הבינה בעצמה ואין הבדל והפרש ביניהם רק שהחכמה התגלה כחה הנעלם בתוכה רצה לומר יה' שהיא בינה ומפני זה חכמה ובינה רצה לומר חכמה שהיא י' ובינה שהיא ה' הם לעולם ביחוד וזיווג קשר חזק ואמיץ בל ימושו זה מזה וזה מזה מהטעם כי בינה איננה אלא התפשטותה והתגלותה של חכמה והוא הוא הטעם שנקראת חכמה י"ה להורות כי ה' דהיינו בינה היא לעולם מזוגת ומיוחדת עם חכמה שהיא י' מפני שהיא התפשטותה והתגלותה וכחה של חכמה ועל זה רמז הזוהר מה שכתב ט' חכמה ובינה כהם רעים דלא מתפרשין לעלמין ואשתכחו לעלמין ברעותא בתהדותא בחדוותא רוצה לומר כי חכמה ובינה המה רעים אהובים מיוחדים ומזווגים הכליל מתחברים בשמחה באחדות אהבה וריעות ולא יתפרשו ולא יתפרדו זה מזה וזה מזה לעולמי עולמים וכל זה מהטעם שהבינה הוא התפשטות וגלוי כח חכמה ממילא הם מדובקים יחד לעולם כמו הנשמה המדובקת ומקושרת ומיוחדת בכחותיה ולא נמצא הנשמה בלי כחותיה כמאמרדין בה וכן הכחות לא ימצאו בלי נשמה שהרי הנשמה היא מקור לכחותיה שממנה מתפשטין כחותיה כמו כן לא יוצא חכמה בלי בינה שהיא כחה ולא ימצא בינה בלי חכמה שהיא מקורה והכח מקושר במקור וזהו שכתב הזוהר ונהר יוצא מעדן מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה הנה דקדק הזוהר לומר מאן הוא נהר דיוצא מעדן דא בינה ולא קיצר דבריו לומר ונהר יוצא מעדן דא בינה כמורגל בכל מקומו' לקצר אלא להורו' לנו על דקדוק לשון יוצא שהיא לשון הווה שאינו לשון עבר ולא לשון עתיד ור"ל כמו נהר שיוצא תמיד מעין בלי הפסק ולעולם הוא מקושר במקורו שהוא המעין שממנו נובעים המים חיים תמיד ולא יכזבו מימיו כמו כן בינה תמיד מקושרת במקור' שהיא חכמה ותמיד מתפשטת ממנה כי היא כחה של חכמה וחכמה מקורה וזהו הטעם שספירת בינה נקראת כ"ח מ"ה כי אחרי שהבינה היא התפשטותה של חכמה אם כן הבינה היא הכח של חכמה עצמה ולהבינך זה טוב

תדע כי אותיות חכ"מה הם אותיות כ"ח מ"ה · שהוא כח של יהוד האדם העליון ברוך הוא וברוך שמו שעולה כמספרו במלואו מנין מ"ה כמספר הד"ס שעולה מ"ה כזה י'ו'ד' ה'א' ו'א'ו ה'א' והפכו אותיות כ"ח מ"ה באותיות הכ"מה מפני כי קודם התפשטות והתגלות ספירת הכמה השם בן ד' יהוד שעולה במלואו מ"ה היה נעלם ונסתר בחכמה ולא נתגלה כחו בחכמה מפני כן נקראת ח"כמ"ה רוצה לומר השם של מ"ה שהוא כח האדם העליון ב"ה נעלם בתוך ספירת חכמה כמו החיך שהוא נעלם בתוך פיו של אדם מפני כן נקראת אותה ספירה חכ"מה לשון חיך רצה לומר כח שם של מ"ה נעלם כחיך הנעלם בפיו של אדם בסוד ספירת חכמה אבל אחר התפשטות והתגלות ספירת חכמה נהפך חכ' של חכמה להקרא כח' שנתגלית כחה של חכמה שהשם בן ד' שעולה במלואו מ"ה שהיה נעלם בחכמה נתגלה ונתפשט כחו בבינה ומפני זה נקראת בינה כ"ח מ"ה ובינה היינו הכ"מה היינו בינ' ואין הבדל ביניהם כלל כי בינה אינה רק התגלות כח חכמה הוא פנים הטעם שלושים ושנים פעמים אלהים הנזכרים בפרשת בראשית שהם ל"ב נתיבות פלאות חכמה כמוזכר בספר יצירה שיש לדעת למה נקראו נתיבותיה של חכמה אלהים שהוא לשון דין והדין הוא מיוחס לבינה שהרי מצד הבינה מתעורר הדין כאשר יתבאר סוד ענייט אשר בעבור זה נקראת יהוד בנקודת אלקים להורות עליה כי הגם שהיא רחמים עם כל זה מצדה מתעורר הדין וא"כ הוא קשה למה נקראו ל"ב נתיבות' של חכמ' בשם אלהים אלא הטעם הוא מפני שהתפשטות [illegible] ל"ב נתיבות של חכמה הם בבינה שהיא הנקראת אלקים וא"כ החכמה בהתפשטותה והתגלותה היינו בינה וכן התפשטו' הי' ר"ל מלואה היינו וד' והיינו ה' כמבואר למעלה והיינו בינה שנקראת ה' שנתפשטה ממלואה של חכמה והנה כלל העולה ממה שהקדמנו כי בינה היינו חכמה וחכמה היינו בינה בהתפשטותה

הג"הה

וטעם [illegible] שם בספירת חכמה קודם התפשטות' לקורבתם לאתכליל ב"ה אי אפשר לא להתראות שם אפילו צד התעוררות דין כי באור פני מלך חיים כאשר יתבאר בשערים הבאים בס"ד · ע"כ הג"הה ·

והתפשטות וגלוי חכמה היינו הוא זיווגה ויחודה עם בינה כמו שפירשנו למעלה שהם רעים דלא מתפרשין לעלמין כדפירשנו שם ע"כ הקדמה ראשונה · הקדמה שנייה גלוי וידוע כי המחשבה הקדושה והטהורה של יוצרינו א"ס ב"ה הוא היפך מחשבות בני אדם בהם תהו ומחשבותיהם הבל ואין בהם ממש כי הגם שיחשוב אדם במחשבתו בדבר כל ימי חייו לעשות איזה דבר לא יתהוה הדבר ההוא מכל המחשבה שחושב בה עד שיטרח ויעשה בידים מלאכה הגלוי לעין כל ביגיעת כפו ובזיעת אפו כענין יגיע כפיך כי תאכל וכענין בזיעת אפיך תאכל לחם וכענין בכל מעשה ידיך אשר תעשה אבל המחשבה אלקיית אין סוף ברוך הוא ממעל ועלתו לאתר מאד כי תכף ומיד בחשבו באיזה דבר מן הדברים שיתהוה הנה הוא מיד נתהווה מאליו במחשבה הטהורה לבדה בלי עמל ויגיע ובלי מעשה כלל כענין כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכי דרכיכם נאם ה' כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם כי מחשבותיכם אין בהם ממש ולא יתהווה ממחשבותיכם שום דבר ושום מעשה והגם שיחשוב באיזה מעשה כל ימי חייו יהיה המעשה ההוא נעדר ולא ימצא לעולם ולא יתהווה שום דבר אבל מחשבותי תכף ומיד בחשבי בו ימצא ויתהווה כענין בדבר ה' שמים נעשו שפירשו כרז"ל רצה לומר ברצון מחשבתי וכן כי הוא אמר ויהי שפירושו תכף שעלה הרצון במחשבתו להתהוות מיד הוא נתהווה וכענין עצת ה' לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור שהלא תעמוד נמשך לפניו ולאחריו שמחשבותיו של הקב"ה תכף בחשבו בו מיד הוא יעמוד ויתהווה ויתחדש כדבר שחשב בו והנה אחר שהודעתיך שני הקדמות החשובות האלו הנה תדע כי להיות מחשבת אין סוף ברוך הוא להאציל האצילות כדי להנהיג את העולם על ידי שבע ימי הבנין שהם ו' קצוות בתפארת כפועלים חסד דין ורחמים ו' קצוות במלכות שמקבלת מתפארת בשלש פעולות חסד דין ורחמים ומגלית את פעולתם כאשה עוברת שמגלית ומראה את פעולת הזכר כאשר ביארנו כל זה בפרקים שעברו וכאשר יתבאר עוד הנה מבואר מזה כי עיקר ההנהגה הוא תפארת ומלכות בסוד ו' קצוותיהם שהם ששת ימי בראשית כאשר נתבאר בהנהגה פרק א' שפעלו ובנו את העולם ומנהיגין את העולם בחסד דין ורחמים וכאשר יתבאר עוד וגם כן כיון שעיקר שעלה

ברצון

טל

ברצון מחשבת ח"ס כ"ה ולכן ומפני כן בהויה הרחשונה שבתגלית מחשבת חן סוף ברוך הוא שנקראת חכמה רחשית הנגלה היו תפארת ומלכות שהם הב' בחינות שפירשנו למעלה בסוד זכר ונקיבה והיו שם בחכמה בחינת הנעלם שעל שבועל ושופע פעולתן לתוכם ומשקותן לתוכם מושגין מהבוחס לנברחים וזהו שרמז ז"ל ויהי ערב ויהי בוקר תלמד שהיה סדר זמנים קודם לכן ר"ל סדר זמנים הם תפארת ומלכות שהם ז' יחי הבנין שהם ו' קצוות בתפארת בחינה רחשונה בסוד בחשבים ו' קצוות במלכות בחינה שניה בסוד בקבלה שהם בכולם ז' יחי ברחשית כמשנה למעלה בהגהה כי תפארת בסוד ו' קצוות שהם ו' ימי הבנין בחשבים בסוד ז' ימי ברחשית ומלכות בסוד קבלה שתקבלת מכאן בסוד ו' קצוות יום הכפורים בסוד הקבלה שפירשנו בהגהה הנ"ל שמגלית שבת יחי ברחשית כל יום ויום בפני עצמו שהם בכללן ז' ימים שהלו ז' ימים הם היקף וגלגל שכל ימי השלם מקיפין ומתגלגלין בהן וחוזרין תלילה תשבצה לשבע' ז' יחי הכתוב שבע שנים שבע שמיטות וכן שבע ימים שבע תרנות שבע רקיעים שבלם נכללים משבע שהם נפשים משבע ימי הבנין שפעלו את השלמות ומה שבהן נברחו ויצרו ועשו את הכל ומה בעגם שפעלו את הכל בשבעה והם הם בעגם שפעלו סדר הזמן שהוא שבעת ימי ברחשית שהו מתגלגלים וחוזרים תלילה כל הזמנים משבעה לשבעה ואומרים ז"ל שהיה סדר זמנים קודם לכן רומה לומר תפארת ומלכות שהם הסדר זמנים כמו שפירשנו בסוד ו' קצוות המקבלות ו' קצוות המשפיעות שהם בכללם שבעה ימי ברחשית שהם הסדר זמנים המתגלגלים כל הזמנים היו נמשכים קודם לכן בסוד המחשבה דהיינו בסוד שהחכמה קודם שנתגלו על מקומן לומה מחשירת בינה כי קודם שנתגלו לומה מחשירת בינה היה אין סוף ברוך הוא מחשך ומחזיק את העולמות בסוד מחשבתו העלונה סדר הזמנים שהם תפארת ומלכות כמו שפירשנו כדי לגלותם ולהתגלו ולהיות שם בחינות המחשבה שהיא החכמה מלך המחשב' הטהורה לבדה והיו שם בהעלם גדול ונהדר לשניעו ובהיות כי עיקר ההגהה המתגלית בעולם היא מלכות שהיא מצלה כת תפארת בשלה כלשה עוברה המגלה כת הזכר חבר תלד זה היה עיקר כוונת תחשבת ח"ם כ"ה בחינות שהוא כדי להגניע את העולמות היה עיקר הכוונה בגניעות מלכות שתתגלה ותתגלה מפני כן נתגלה מניעות בחינת מלכות בחינות החכמה יותר מהם שתתגלה מניעות בחינה תפארת בשלה היה יותר עקריית והיה יותר מתגלית ומניעות בחינת תפארת בשלה היה כל כך בשלם בחינות החכמה כלולו עדיין לא נתגלו והגם שהמחשבה העלונה היתה שיחגלו תפארת ומלכות על כל זה עיקר המחשבה היתה בחלקת שתתגלה מפני שההגהה יותר תתגלה נעולם הזה הוא מבואר מזה כי בחינות החכמה הגם שהיו שם נעלמים תפארת ומלכות שכ"ו מלכות היית' יותר מתגלות מתפארת כי היה היית' עיקר נכוון' הגה בכוונת חן סוף ב"ה בהכת' שתי בחינות בחיר' רחשון' ת"ת ועיקר הכוון' על בחיר' שניי' שהיא מלכות סוד הנקבי' סוד הנקיבי' שתגל' לעורך ההגהה ותפני שבחינות חכת' הגם שבחינת מלכות יותר מתגלית מבחינת תפארת והיה להם שם כוללת על כל זה לא היה נהם שם כוללת כתו שחתר רבי שמעון בן יוחאי

גליו השלום ותי חיית דדו בהכת' הוי לא חית חתן הוי' נגלית וכפירשנו כי חין נהכת' כוס השב' רק ישות החיניות שלנך נקרות ים שתן בה כוס השב' רק השב' שתשנין בה חיה רק השנה שהיא נמלאת והיינו חיות כל חין תשנין בה לא בחינת מלכות שהיא הד' תסוד וד' ומכ"ש שלין תשנין בה בחינת תפארת סוד ו' תסוד וד' המשפיע בנת זונו כי לשנים פעיוחן לא היה תחגלה כת ההגהה בסוד החכוה כלל רק בחינת הד' היה מחגלה בחיניות הישות ולא היה מובן חיות הזות שהוא בסוד בחינה תפני כן הוצרך להתגלל בינה לעורך ההגהה כדי שיתגנו

ויתגלו תפארת ומלכות לעורך ההגהה שהיו נעלמים בסוד החכמה בסוד וד' בסוד שתי בחינות רוצה הכתה להתפשט עוד בחיניות הבינה כדי להתגלות שתי בחינותיה שהם כוד תפארת ומלכות שהיו נעלמים בה בהוויה שתיכף נגלית שיתגלו והוויה עלית בחיניות הבינה לעורך ההגהה כי חיניות הבינה היה חלת התפשטות וגלוי כת ההכתה כדפירשנו בהקדמה הרחשונה תפארת ומלכות שהם הם עצמן חיניות החכמה עלתה בסוד שתי בחינות זכר ונקיבה שהיו הם הוויתן נעלם בסוד ' פשוטה בסוד ד' כוזה יו"ד כן כן עצמן חיניות הבינה בעצמה בסוד שתי בחינות זכר ונקיבה שתיכף להם כוויה נגלית שיתגלו בחיניות ה' שבבינה כדפירשנו כי טורת ה' היה חלת טורת ד' ולירת ו' בתוכו דהיינו וד' וכחיות שבסוד חיניות החכמה בשתי בחינותיה וד' כעלמים בנקודת ' פשוטה היה בחינת תפארת יותר נגלה מבחינת מלכות מהעצם שפירשנו חשר מפני זה כייתה עיקר הכוונה בחיניות בינה על בחינת תפארת שתתגלה יותר מתה שכייתה הכוונ' על חלכות כי המלכות כבר היה לה קצת גלוי בחכתה בסוד הד' בסוד וד' שהיא בחינה שכייה היה לה גלוי בחיניות יש ובבחינת יש כדפירשנו מפני כן נתפשט תפארת שהוא סוד ו' לחטה מבחינת מלכות סוד הד' ונתגלה תפארת יותר מחלכות על מתפארת הוא בסוד בחינה שכייה הגם שהוא זכר והוכרח כן להיות בחינת הזכר חחר בחינת הנקב' ולמעה ממנה הגם שהזכר לעולם קודם הנקיב' מפני כי לח כמחשבותיו מחשבותיו ברוך הוא כי מחשבתו העלונה ברוך הוא חנף בחשבה מיד הוא תחלונה ותחלגל ומפני שעיקר מחשבתו הייתה שתה בתפארת שיתגלה יותר מתה שהיה מחשבתו במלכות מפני כן נתפשט תפארת למעה נסוד לחוריים יותר מן מלכות עד שחגיד זה קבלה בינה שהיא סודן התפשטית א

כת חכמה שהוא סוד וד קבלה טורת ה דהיינו ד שהוא מלכות למעלה לגל תקורה מקוצר בהכתה ו שהוא תפארת למעה התת ד' ובחוכה ונעכית נטורה ה' כזה כפירשנו בתוכן בחינת מלכות שבבינה שהיא הד' הייתה יותר נעלמה מבחינת תפארת שהוא כן שבבינה כי הד' שבבינה הייתה מקוצר בתקדמה שהוא נשמה לבינה וקרובה יותר לחקור מן ו' שבבינה שהרי כן היא תחת הד' ובחוכה נסוד ה' כוה והנה תחר שהודענוך הקדמה זחת וידעת גם כן ההקדמה הרחשונה שהחכמה היית בינה ובינה היינו החכמה ותפארת ומלכות שהם הם עצם החכמה הם הם פנים הבינה חלת שבסוד הבינה בחינת מלכות יותר נעלה רוחר קרוב התקדרותה בתקורה שהיא חכמה תמה שהוה לחטה לסוד הבינה מהבינה שבסוד הבינה הייתה עיקר הכוונה על בחינת תפארת שיתפשט ויתגלה לחטה והגם שגם מלכות נתפשטה בסוד הבינה על כל זה תפארת נתפשט יותר שהוא היה עיקר הכוונה ומלכות עדיין נעלם בסוד הבינה כהלו לח יהיה מתקור החכמה ויותר היה נעתה למקורה רוצה לומר נחכמה ממה שהיה. שהוה לבינה חשר מלך זה בהלם של בינה שהוא בחינת הד' יקרת הכמה כי הד' שבחכמה לח נתפשטה כל נרכה הרחר להגהה תפני כן נחיהם נסירת הגלע לחכמה שהיא בינה רוצה לומר בחינה עליונה של בינה הנוגע בהעלם של הכמה והגה כחשר נתגלה תפארת בסוד ה' שבבינה בסוד ן' שבחוך ד' ונתפשט בשם קטות שלו לעורך כהגהה לפעול הסדן ורחתים ונתגלה יותר מן בחינת מלכות שהיא בסוד הד' עד שהד' לסבת העלמתה נקרות חכתה כי היא מתחדת לחטלה בתקורה בהכתה והיתה חניעות מלכות נעלמה עד שלח תחנן בהגהה על ידה לקח הקב"ה בחינת מלכות מתקומה הרחשה ונתנה בחינת הד' שהיא בבינה המתחדת בחכמה לחטלה ונם מתחדת בתפארת בסוד הבינה ולכל בבינה לקחה הבינה בחינת ד' מחטלה ונסרה מחניעותיה הנעלמה ובכתה בעלין נעלו ן' קטותיה נתוכן שהיה מתוקנת לזווג ויהוד שם תפארת בשלה פנים

הנ"ה

בחינת הנעלמה שבבינה שהיא ד' בסוד י"ה שבבינה נקרא הכמה על שם העלמתה ובחינת הגלוי שבבינה שהיא ן' בסוד הפנים שבבינה נקרא חכמה תמה שהיה נתפשטה בסוד הבינה ומעלה על מלכות בסוד הפנים בסוד בחינה רחשונה שהיא לפני בחינה שניה שהיא תהיה כיכל וניח קבול לתפארת

ותפארת יגלה כחו של יהוה בסוד הפני' בחחר בפרק הבח בם"ן והוה

הנ"ה

נגד פנים בסוד הפנים כהבר יחבחר ושתהיה יותר נגלה מן ו' קטות שבתפארת נתוכן שיהיה נתפארת הזכר קדימה ומעלה על מלכות בסוד הפנים בסוד בחינה רחשונה שהיא לפני בחינה שניה עד שהיא תהיה כיכל וניח קבול לתפארת

ומיה לפי זה הדרך פירוש הפסוק ויבן י"י אלקים את הצלע אשתו זה ויבן י"י אלקים היינו בינה שבקדושת יהוד בעקודת אלקים את הצלע היינו תכונת השדר לקח מן האדם היינו תכמה ויובא לאשה זה בינה ולקחה מן האדם ר"ל מן בחינתה הנעלמה שבבינה שבקדושת חכמה ע"ס כתפשעיתה ובתגלותה כתה על חכמה בבינה והיינו חכמה והיינו בינה בדפירסנו בהקדמה הרחשונה ואותה בחינה היא תכונת הנעלמה לעומת העלמתה תיתה בחינה לקחה ובנתה ותבנה בחינן שתתכן בה ההנקבה על ידה ובחינת שתחתה בחינה הנעלמה בבינה היא לתעלה בקדושת שבבינה והיא בחינת זת בהעלמה על חכמה וקרוב למקורה יותר מקדושת חסד כן אתר לקח מן האדם כי אדם עולה מ"ס שהוא סס בן ד' שבעלם חכמה בהתפשעיתו והתגלותו לבינה פוקה מ"ס בחכן אדם כוה יו"ד ה"ת ו"ן ה"ן וכיון כ"ת מ"ס שהוא בבינה בהקדמה ויבאה אל האדם היינו קדושת שבבינה בחכמה דחסדים ויבאה אל האדם היינו קדושת שבבינה בעקדת נס כן אדם אחד בחינתו הנעלמה בחכמה עלמה בסוד ו"ד שהיא בחינה דהשופה שבחכמה שבעקדת אדם בעלם בסוד חי"ם מ"ם שהוא חלבן חי"ך מ"ם שהוא כעלם בחך כדפירסנו לתעלה בהקדמה ואותו אדם הנעלם בסוד חכמה הוא מקור לאדם הנעלה בסוד בבינה בסוד כ"ת מ"ם ברוך הוא וברוך שמו ותו אחתר ויבאה אל האדם היינו קדושת שבעקדת אדם על שם מקורו בסוד ו"ד שהס יש לו מציאות מובחר בסוד מקור בחבלותן נתייחדו היא ותשתו

נתן התעוין הנני מוכרך ותלוכך להועילך שלל תעשה לחטוב ח"ו כי היה בעניין תלוותם קדיתה ואחור זמניית ה"ן חין הדבר כן כי הכל ניתל ברגע אחד ובעת אחת והקדימה ואחור שתחרנו הכל תחל קדיתת התעלה ותביעות והעלם מציאות ורבוי מציאות של תפארת ותלכות כי יש להם מציאות מובחר בבינה ושוד יותר מובחר בחכמה עד שבדל לאותן ובסיעותין חיכם תופנין שם כוויתם ולאוחר מציאות מובחר שיש להם לתעלה תחכמה תיכל להבין מסיכך ולחום על כבוד קוך והם' יכפר לנו מה שהתרכנו תבעית לשוכינו עד כה כי יש להם כתה וכתה מציאות נעלמות לשל' פסיעותין במציאות תוכן הבעלמתו' עד שבאו לכלל גלוי שתתגלה הבהבתו ברוך הוא על ידו ותין כתן ח"ו קדיתת זתן כי תין תלכות טפל תחת הזתן ח"ו על שתחתר פליו זה היה יקודם זה וזה תחר זה וכל מה שבא בקדית' ואחור כדי להסביר תת הבעין כדי לסבר תת כתוכן והכל תפל על רבוי מציאותן וקדימת כתעלה כי מציאות התקור שהיה יותר מובחר ממציאות התפשעו תמנו הוא נקרא קדימה והתפשעו מינו הוא נקרא בזרעו אחור ואחריו וכן מה שהתפשעו תחר כך נוזה כאחור שבקרא אחריו על שהוא חוזר לאחור תקור למה שהתפשעו נמנו הוזר הוא גם כן להיות נקרא קדימה כי מציאותו מובחר מתציאות שהתפשעו תמנו כי הוא תקור למציאות שהתפשעו

מתני' ע"כ הג"ה

הג"ה

ואל יקשה עליך תיך בינה בעלמה נסדה וחלקה את עציוה כי בלא קומיות זו על כרחך תתה תוכרח לומר שתין שיך תלוק ונסדרה בדבר דומה תבל העניין של תלוק ונסדרם הוא התפשעות וגלוי כי בסוד הבינה היו תלוין שני בחינות בסוד הה' והיו שניהם ספירה אחת תפארת שלא נתגלה רק בחינת תפארת שהוא כו' ובחינת תלכות נה נרגלה לס"ה שהיתה קשורה בתכמה והיתה בעלם בינה שהוא גד בחינה עליונה של בינה התתחדת בתקורה בחכמה ובהכפשעות בחינתה העליונה של בינה שהיא תלכות סוד הד' למטה מתפארת ונתגלתה בסיד בחינה שניה על מקומה נתחלקו תלו שתי בחינות להיות כל אחת ספירה בפני עצמה וסוד העניין הוא כי הד' שבבינה שהיא בחינת תלכות רחתה לשוכם העלמתה בעניין לא תחכן ההנקבה על ידה ונתפשטה שוד נכח תן סיוד ברוך הוא בתוכן ההנקבה עליהה וסוד הבינה בעלמה היא בתחפשטה בתוכן שיהיו שני בחינותיה מתגלים ויהיו סוד החלוקה שתי ספירות תהבדלה לגמרי את השלם בשם קטנות שהוא בסוד זכר ותלכות מתגלה בסוד ו' קטנותיה בסוד הנקבה.

על כן הג"ה.

ותשתו פנים עד פנים יחוד שלם כאחד יתאחר סוד פנימיו פרק ד' בס"ד. והנה אתה עם תה שהקדמתו מיתיב מתתר הזוהר שהתחלנו בו בראש הפרק ויסה ביאורו ויבן ה' אלקים היינו בינה שהיא סוד הו פרצופין את הצלע היינו תלכות כאחר פירשנו תש"ר לק"ת מן האד"ם ר"ל תכמה ר"ל העלם של בינה שהוא בחינת כך בסוד דן שבבינה נקרא תכמה על שם שהוא יותר קדונה להתפשטות תכמה בסוד שהתפשטות של הכמה נקרא בינה ובינה היינו בינ'כדפירש' בהקדמת ריחשול ויבאה אל האדם היינו פעולת דלמטיתה ר"ל תפארת בתקונו אחר גלות לנעשה תפארת בינה

הג"ה

ואתה לפי זה שפירשנו נתלת כי תלכות קודמת לתפארת ותפארת קודם לתלכות כי בחכמה תמיתות ריחשון בחינת תפארת נעלם הדעה עד שתין גו הפנה לפיהו הפנה יהות היו תוכ וקדם לו גלוי תלכות שאפנה בחכמה בתציות מפני שהוא שיקר הכונה בהכנת העולם כתו שפירשנו ובן קדמה גילוין ובחינת תפארת נעלם מכל וכל מתתחד לתעלה בכתר תפני העלמתו יותר מן תלכות עד שבבינה זו נקרא גם כן תין כדפירשנו ובן לא נתפרסם גלויו עד שבא בסוד הבינה בסוד ד"ן ונסוד הבינה קדם בסוד ד"ן ונתגלה בסוד תפארת יותר מתלכות כי נתגלה בסוד הה דן שהיה ד' טורת ה' הוא שהן היה לעשה מן ד' ונתגלה יותר מכך' כי הוא רומה נומר תפארת היה תו סבת התגלות תכונת תפארת יותר הדך טורת ה' בדברי בית שמתי ובית הילל והכמים בהגיעה פרק תין דורשין בית שתי תומרים שתים נכנרתו תבינה ונות הילל תומרים תרן נכנרתו תתלה וחכמים תומרים שתים ותרן כתחד נכנרתו ודברי כלם תנת דברי תלקים היים וכלם עולים בקנה תחד וכל תחד תעלה לנו עניין סוד בשני פליהו כי בספירת הבתה קדמה גלוי תלכות בסוד ד' כדפירשנו הרי שתרן נכנרתה תחילה כדברי בית הילל כיוצא לי"דיהי תן שתרן נקרתת תלכות ובספירות בינה קדם גלוי תפארת תחילה בסוד ד"ן שהוא סוד הן בתוך הך שהוא סוד הה בבינה הרי שהשתים נכנרתו תחילה כדברי בית שמתי כיוצא לי"דיהי תן שתים שהוא תפארת היא שתים ובתתת כלם כתחד נכנרתו כדברי חכתים שהרי תלכות היו נופל תחת כוונ על שתחר עליו קדימה תו תחור חם ושלוש לך לתכנ הקדימה ברמזו ז"ל הוא קדימת כתעלה שתרמז על מציאותן המובחר ועל רבוי מציאותן כתו שפירשנו לתעלה כי בית הילל תרמז על מציאות תלכות בחכמה שמציאותה מובחר מתציאות תלכות ותתציאות תפארת שבבינה ותכ"ש שתציאותה מובחר מתפארת ותלכות שבתקומן כתתגלה לתעה תבינה וכל תחד יותר מובחר מחבירו עד שכל תחד תקור והשיה לחבירו וכן בית שתתי תרמז על מציאות מובחר של תפארת שבבינה שהוא יותר מובחר מתפארת ותלכות שבמקומו עד שתפארת שבבינה הוא תקור ושמה לתפארת ותלכות שבמקומו שהוא כתפשטות ו' קלוות תפשטית בסוד תפארת כזכר בחינה רחשונה והתפשטות ו' קלוות התקבלית בסוד תלכות הנקבה בחינה שניה והם תחת ודבריהם תחת וכלם ברגע תחד ניתלו כדברי הכתים ולא היה שם קדימה זתניית הם ושלוש ושבין תנילות תין שיך לותר של תלקות חם ושלוש לכון תניות שהיה בזון חם ושלוש תפילו זה כדיבור שברגע תחד ניתלו וכיתלו קודם לכן לא היה חם ושלוש זה יתבאר לך בביותר רחב בס"ה בפרק בעני עלמה • עד כאן הג"ה

ומפני כך תפרש שתודת דתתלטיתה ולא לתר תפארת כדי שלא תעשה לחשוב שהפירוש והתלוקה היה בחכמה עלמה כי גם שם שיך כתו תפארת ותלכות בסוד כ' נהיעת זכר ונקיבה בתציות תוכתר תפני כן תפרש דת שתודת דתתלטיתה כי הפירוש היה בבינה שתשפע בתחלת שני קלוות שהם חסד וגבורה ותו לשון שתודת דתתלטיתה ר"ל פיתוד שנין שני קלוות כוה חסד תפארת גבורה ותלו היה התלוקה בחכמה לא היה תפארת בין שני קלוות שהרי תלטיתה של חכמה ר"ל היה שהתגלו שתי בינה ובן וכן בבינה שם בסוד ד"ן בסוד הך כדפירשנו ותפני שנרתה לשכך קלת דוחק לפרש ויבאה אל האדם שהוא תפארת תחתר כתכר כתייחד כתו האדם לחכמה תפני כך תפרש דרגת דתשה והוא תיכך ודתי כלת תשה פירוש כי להיות תציות הנעלם של תפארת תרכבה לתשה להיות תפארת בחכמה בסוד ו' בשם תלכות כלה תלין כלם בבינת הביא כיוצא ליוצרי תן בבחינה שהוא לתעלה תבת זוג בסוד

וי' זכר ונקיבה כענין זכר ונקיבה בראם ויקרא שמם אדם ובחינת
פתיחת בחקותו שהוא גלוי תיקונו ך' תפארת על ך' תלכות וחוזר להיות
למעלה מבחי' ורזו דהיינו ך' תפארת על ך' תלכות וחוזר להיות
כתיקונו זכר על נקיבה בבחינת וך' כי שהיה בהכתיה בסוד וך'
תפני זה רתוי להקרא אדם כמו שנקרא אדם בסוד הח כתיה בתלכות
כלה למשה רזונה לותר להתפארת שהוא מרכבו של משה שהוא
תפארת בסוד החכמה בסי"ד וך' והנה עלה הכל בהוגן בידיעו
בתופן שדו פרצופין לת היה להם הוויה בגלגלות היסות
ותשילו בחינת תלכות לת היה לה הוויה בגלגלות רק בתניעות היסות
בסוד כך' שבחלם עשיתם כי' שבחכתיב בדיוקנו והרווחנו
תבן להבין סוד הנסירה בתניעות ושוך הרווחנו מהם הנסירה

הנהה

בתניעות היתה סבה לנסירת אדם ותוה לתכה והשפע מהבר למעה ותרמז לתעלה והנסירה לתעלה היתה בעיכך הנקבה לגלות תלכותו כיכך הוא גלות תלכות נסירת אדם ותוה לתעה שהוא התסובב והעלול התחתון מבחי' עילה ומבה לנסירת תניעות כדקת שקבת אדם בתחתון השקרת לך לתכה בתניעות היתה בעיכך הנקבה ולעומך הנקבה בעיכך הנסירה בתניעות כדי שהם אדם ותוה יהפכו של אדם לעומך ההולדה והבחי' הנסירה בתניעות נמכך מהבו גם כן בנסירתן לתעלה פעלו הנסירה לתעה ותה שיתר בעיכך

כד

וי' בעשו דו' בסוד תהוריים כדיברנו והיה בסוד תחור בתחור
הדובקים בסוד הניצה והיה להם שם הוויה בגלגלות נעורת ה' ותכף
חיך כהיו בעורת ה' בשיך תהוריים התניעו ובראו בשמתן
של אדם ותוה ועופן ג"כ מהובקין תחור בתחור בנוף תחד כדיברנו
בתעלה ותח"כ חזרו ונתהפכו בגלגלת וי' שהוא בסוד הפנים כמו שהיו
בסוד בתכתה ו' תפארת להעלה ל' תלכות למעה בסוד וי' וחזרו
בסוד הפני' הרתשונים כמו שהיו ברתשית הוויתם בוראכו ג"כ אדם
והוה לתעה להתכפך ולהיות פנים אל פנים ובגשמיות אי תפשר
זה כי אם על ידי נסירת והלוקת בגוף שיהיה פנים אל פנים

עד כאן הג"ה.

כך אתקם לאתת אתקם לשיעת לת קאי אנסירה רק קאי על הוזוג
והיחוד פנים בפנים שלת היה לתעלה יחוד וזיווג פנים בפנים עד
שהיה לתעה יחוד וזיווג פנים בפנים כאשר נפרש ענין אחות הזיווג
פנים בפנים בפרק בבא לפנינו בס"ד והרווחנו עוד חרון
שם על הקושיית התחובה שהיתה סותר פירושינו בענין אדם
ושפים כי התניעות אתעלה ועד סוף פיה קודם גמר בריאת אדם
והוה ולת נברת ולת נגמר סוס בריאה לו נסירה שלת יהיה
התניעות בדוך הוא ונמשך אתו אדם קדם ואבה אלו רק בענין הדווג פנים
אל פנים קודם למעה ואחר כך היה למעלה וזה נפרש בעז"ה בפרק
הבא לפנינו והנה נשלם הפרוש הסם יתמך יתן לש שפע
תמות בקודש.

פרק ד

פרק ד והנה להביך ענין אחות הזיווג פנים אל פנים
פנים שהות חלוי בשפעה התחתונים כתו שאתר
הויתר כך אתקם לאתת אתקם לשיעת לתיכון תהנו ג' הקדמות
שקדמה הרתשונה היא קרובה להקדמה הרתשונה שבפרק הרתשון
וזה השתר והוא זה ידוענה כי הכתיל נקרא אחור בשמתן כתיל
שהוא כתיל והשלה שהוא בחינה חבונה הנקרא פנים
ונכתיל הוא נתיל ושלול ירדה תדרינה למעה ממתיל עד שנקרא
נתיל ושלול שבשלשל וירד מחדרינת מתיל ושילה למדרינות נתיל
ושלול שהינה כל כך חבונה כתו מדרינת מתיל ומשני זה נקרא
הנתיל אחור כתו שבאחור אחיו כל כך חבוב כתו הפנים כתו כן
הנתיל אחינו כל כך חבוב כתו התתיל ושל זה ומזו ש"ב והם

באחור יבחנה פירוש וח"כ היינו הכמה ולהיות כי הכמה רחבית
הגלוי שהיא רחבית השפע לתבוק למעלה מן הכמה נקרא אין על שם
שאין שם השפע מפני מן מדתו הרחב בשירת הכמה ואמר והכט באחור
יבחנה פירוש בינה היא אחור של הכמה שהיא מעלה שפירת
בינה ורמז לנו השסוק כי ההכמה מבחן ומפתר בשפע שלו שפירת
בינה שהיא אחור שלו בשפע פרצופיה בה ואמר לשון יבחנה כי
חותיות י' ב' נ' ח' כ' ה' הם חותיות ש"ת בינ"ה כדי לרמז לנו
עוד רמז באוך רמז כי לשון מלשון ושח רוס חנפים
ומלשון ויבח אדם שהוא לשון השתחוויה ונכייה למשה ויכיה פנייו
של ש"ת בינה פירוש כי בינה שהם ותרכיבה וטטה את שלמה למשה
מתחילה כאלו רוצה לרמז לנו עשה למה נקרא בינה אחור של
הכמה ואמר להיותה בתדרינה למטה מהכמה שהכתיב היא מתחילה
והיא בתדרינת הפנים ובינה נתלה מהבי והיא בתדרינת האחור
שירדה למטה מהבי לכן נקראת אחור ובייו שה בינה שהיא לשון
ירידה ונטייה למטה וכן כל מה שירד בתחילות ונתפשט עוד בתדרינה
יותר כתו מבינה של חסד נקרא חסד אחור בשרך בינה וכש"כ
שנקרא אחור בשרך חכמה וכש"כ ובנו של כש"כ שנקרא אחור
בשרך כתר ומכש"כ וכן בנו של כש"כ מה שפה היינו יכול לדבר

הנ"ה

שנקרא אחור בשרך התחיל
ואין זה סותר למה שפירשנו שרך הוא ובוך שמו
בפרק ג' כי הבינה היינו הכמה וכן כל מה שנתחל בתחיל התחיל
בתחת הוא אחת מהבי שנקראת ואתרחק מאין סוף ברוך הוא
אחור הוא בחינת גלוי כח של נתרבו בתורייס עד שיש בחה
חכמה נקרא אחור בשרך בחינת ובמה לתהוריים לתסוד בסוד
הנעלם כח שנתקור שנקרא תניעות ובשתלשלו בחה
הכמה שהגלוי יונק מהנעלם והכל ובחדרינה לתהוריים בסוד עשר
לחד ע"כ הג"ה. בעולמות של בריאה שהם עשר
מדרינות עשר כפתות של בריאה

שכל כפ"ן וכפ"ן הוא אחור בשרך הכפ"ן שלמעלה ממנו כתבר
יתבאר עניינם בשער סוד תבי"ע ובן נבראו ובשתלשלו בחה
ובחה עולמות וירדו מחדרינה למדרינה בסוד אחוריים
בסולם יעירה שהם עשר עולמות של תלתכים כתבר יתבאר
עניינם בשער הנזכר ובן נבראו ובשתלשלו כמה וכמה עולמות
וירדו מחדרינה למדרינה בסוד אחוריים בעולם התחתון
שהוא עולם עשייה שהם עשר נלגלים זה לתעה חזה עולמות
נשמיים בסוד אחוריים ונתייהד בהם התדש שהוא הותם
הכל עד שנקרא עולם קטן שכן מיוחד סוד פנים ואחור
בגשמיותו כענין שנאמר אחור וקדם צרתני כי קדם היינו
פנים כי פנים הוא מלשון קדם וקדימה כענין לפנים בישראל
וכעניין לפנים בתרן ישדת שהוא פני תדש הזכר תקדם ואחור
הוא פני חוב הנקיבה מאחור בדפירשנו למעלה בפרק רחטון
תדש ובחה דת בסיעדת דת שחברתו ישעיהו משם ורוחה לומר
כתו שמיוחדין בעולמות בתין סוף ברוך הוא פנים ואחור ר"ל
פנים בסוד שמיכם הפונים ומתקרבים תל המתניל ברוך הוא וכל
היותר קרוב תל המתניל ויותר קודם מתקרב פניו יותר תל
המתניל ברוך הוא עד שתין סוף ברוך הוא פני כלם ואתוד בסוד
תחודיים בסוד שפניהם פונים כלפי מעה להתניל תניעות
ולנרות בריאה ולייער יצירה ולעשות עשייה וכל היותר
מתרתק מהפנים העליונים הוא יותר בסוד תחוריים עד
שבעשייה היותר רחוקה היא אחור פני כלם ואין סוף ברוך הוא
מיוחד עם כלן פנים ואחור פנים הוא ת"ם ברוך הוא אחור
בפנים של כלן שכלן מיוחדים בכח עלמות פניעותו ברוך הוא אחור
היא עשייה שהיא אחור של כל העולמות וכח עלמות אין סוף ברוך
הוא מיוחד ומתפשט בה כתו בכלן כתבר נתבאר בשער עשר
הוא אחד ואחד הוא עשר וכתבר יתבאר עוד לשון מלך זה
כח אין סוף ברוך הוא מיוחד פנים ואחור בכל העולמות כתו
כן בחדם התחתון שהוא שלם הקטן תותם הכל מיוחד פנים
ואחור בעולמו הקטן שים לו פנים לד בפנים פני חדם זכר תקדם
ואחור אחור הנקיבה חוה מאחור בסוד תחוריים שהפנים פני זכר
יותר חשובים מאחור הנקיבה שהיא בסוד תחוריים כי כל השלמות
נדשום אחד נדפסו ובחותם החד נחתמו ובנחתם
התקבל החתימה הוא דיוקא לעורת התותם התחתים
את התחתימה עד כאן הקדמה דשקופה

פקידה שניה יהושע כל מה שמשתלשלו העולמות ונתרחקו יותר מאין סוף ברוך הוא בסוד התחוריים נתגלו העולמות יותר מה שלא נתגלו העולמות קודם השתלשלותן וברייתן ומאז שכלל מדרגה ומדרגה שורד השתלשלות ניתוסף התחדשות בריאה מה שלא נתגלה קודם השתלשלותו וכן היה עד בריאת אדם שבו נשלמה הבריאה שהוא סוף המדריגות לפיכך עליו נאמר ויכל אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד מ"ל תוספות אל"ס כי הוא יתברך המחשבה וסוף המעשה ומבריא' אדם והלאה לא נתחדש ולא ניתוסף שום בריאה יותר והנם שמתחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית עם כל זה אין התחדשות חדוש מה שלא היה קודם כי מה שמתחדש בכל יום כבר היה לעולמים כי מה שהיה הוא שיהיה ומה שהוא כבר היה ואין דבר חדוש תחת השמש כמו שהיה בששת ימי בראשית שבכל יום ויום בפני עצמו היה חדוש מה שלא היה ביום שלפניו וזהו שתקנו בתפילות תהלה הנעלמות הנחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית פירוש שתהיה הנעלמות שהוא הקב"ה שברוך כל העולמות בששת ימי בראשית נפעלו פלאות יש מאין שהוא לגמרי פלא לברוא יש מאין שהוא גר העצם כי הטבע הוא יש מיש והוא ברוך יש מאין זה הלשון ברוך הוא וברוך שמו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית רוצה לומר מה שנתחדש בששת ימי בראשית הוא מחדש בכל יום מה שאין כן בשת הבריאה שהם הששת ימי בראשית עצמן כי כל מה שנתחדש בכל יום ויום מעשת ימי בראשית בשת הבריאה היה בכל יום ויום בריאה בפני עצמה מה שלא היה ביום שלפניו מפני שהיה רקיע ביום השני שנתגלה הרקיע ומיתוסף התחדשות הרקיע מה שלא היה ביום הראשון וכן ביום שלישי נתגלה היבשה ומיתוסף בהתחדשות הרקיע ומיתוסף התחדשות הארץ מה שלא היה ביום הראשון וכן ביום שלישי נתגלה היבשה ומיתוסף בהתחדשות הארץ וכן בכל יום מששת ימי בראשית היה חדוש מה שלא היה ביום שלפניו כמבואר בפרשה בראשית תפשיטה של פרשה מה שאין כן בשת ימי בראשית לא היה שם חדוש בריאה רק שולם כמנהגו טבע היינו מה שנבחר נתחדש במעשה בראשית הוא שהתחדשות מתחדש בכל יום תמיד בשבת הקב"ה עד כאן הקדמה שניה.

הנ"ה

הקדמה שלישית היא זו יודוע כי השבתו של הקדוש ברוך הוא שתחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית הוא לפי מעשה בני אדם אחר שינו פקידות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו מעשה בראשית שתיהם בששת ימי בראשית וכפי מעשי למעשה ואשורר לעתו להשפיע לו כמעשה בראשית מלמעלה כאורגל בזיכר בשוכחת דלתתא מתער עוכרת דעילא עד כאן הקדמה שלישית. ועל הקדמה השניה והקדמה השלישית רמז הפסוק ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות דקשה מלת לעשות הוא מיותר בפשיק כי בודאי די הוא שיאמר כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים יתורה לעשות למה לי תלת להורות כי בו שבת מהתחדשות הבריאה בסוד התחוריים שהוא במעשה בראשית בכל

הנ"ה

ראוי ונילו נט תקני תשלות מה שתקנו לומר תחדש בכל יום תמיד להורות כי השבתו ב"ה בתחילת דבוקה ובקורה בהתחדשות הבריאה בכל עת ובכל רגע ורגע עד שלא תמצא רגע ביום שתהיה פעי ועיר מהשבתו ב"ה שלמו פסקה ת"ו השבתו רגע אחד שלא לחדש ולבראות כלם ברגע ההוא יתדו ועל זה רמז דוד המלך ע"ה ביקר יתותי ה' כי כל הרגעים והשעות שהם עתות קדרים תלובקים עת בעת רגע ברגע כלם הם ראוים בחשבון שם בן ד' נבלבל אות בחזון לתדבעתן לכל ד' תותיות בחילופן שולה תחר"ף רגעים שהם הרגעים הנכללים בכל שנה ושנה מ"ב שנות שבל יום ויום מחגלגל בהם מ"ב לי"ב בסוד י"ב נירופי הוויות כיצד כתוב שם בן ד' במילואו יו"ד ה"א ויו"ד ה"א ותשוב ונגבל אות רחזון משם בן ד' לכל ד' תותיות ותמצא תתרף שהם תתרף רגעים כיצד יוד פעמים ה"א שולה ק"ף תתרף הוי שני משפרים הרי תק"ף תח"כ חשוב יו"ד פעמים וי"ו הרי ת"ס תתרף תק"ף עם ת"ס הרי תתק"ס תח"כ חשוב יו"ד פעמים ה"א הרי ק"ף תתרף ק"ף עם תתק"ס יעלה תתרף נמצא שכל הרגעים נכללים בשם בן ד' יהוד ב"ה וזהו שאמר בירך עתותי כ' כי בכל רגע ורגע הוא משפיע חיים לכל חי ותלו ח"ו יפסק

השבתת הששת החיים רגע אחד כלם ברגע יאבדו מי יכל רגע ורגע הם בידו. ע"כ הנה

בכל יום חדוש מה שלא היה קודם היום שלפניו שהוא סוד התחוריים מה שהבריאה ומתחה מלאכה שבת כי לית יחדש עוד חדושים מה שלא היה קודם שהוא בסוד התחוריים וסיומו הקדמה השניה והסוף בשתוק תלת לעשות לרמז על הקדמה שלישית להורות לנו כי חיוב השביעי והלאה לא נתחדש דבר תחת כל שמי עולם התחתונים עתיד יתעוררו גם כן לתעלה להשפיע להם בכל יום תיעשה בראשית לעשות המורה על העתיד רוצה לומר שתכלן ואיכן חיוב השביעי והנה על כמי העולם התחתונים מועל הדבר לעשות ר"ל שהיה יעשו ובהתעוררות מעשה התחתונים יתעוררו מעשה העליונים לעורר ולחדש להם בכל יום תיעשה לפי מעשיהם מעשה בראשית ועל ידי מעשה בני עולם התחתונים הקדים ברוך הוא יגיע שולמו כמנהגו לחדים מעשה בראשית והנה אחר שהודענוך תכו הקדמות יובן היעב עיין היטוב והזווג פנים בפנים שהיה אחר הבריאה על שדרש הרקיון ותוך היו שבה תלין מה שלא היה קודם הבריאה והוא זה כי להיות ההנהגה שהוא התחדשות מעשה בראשית הוא על ידי התעוררות מעשה התחתונים הנה הוא בסיבך הבריאה שהיה בלי התעוררות מעשה התחתונים כי הבריאה כל עוד שנשתלשלה ונגרע וירדה למעשה מיתדרגה למדריגה ירידה תחר ירידה נתרחקה יותר מאת פני המתגלל ברוך הוא בסוד התחוריים שפונים פניהם מעבד' למעשה להפ"ל ולכ"ר הוא ולי"ר ולע"שות מדרגת למע' מהם שלא נתגלה ולא נתחדש קודם וכל עוד שירדו המדרגות למעשה נתרבו התחוריים ונתרחקו יותר מהמתגלל ברוך הוא בסוד התחוריים למעשה לפי ההנהגה שהיא התחדשות מעשה בראשית להיותה תגר מעשה התחתונים שפונים פניהם כלפי מעלה שיחדש להם בקדוש ברוך הוא בחדת שיבו מעשה בראשית הנה כל עיר שפונים פניהם ממעשה לתעלה בכוונתן ותפילתן ומעשה מצות ותלמוד תורתן בקדושה ובטהרה לייחד השלמות ממטה למעלה מתדרגה לתדרגה בסוד עניינן מדרגות הסולם לייחד עולם עשיה בעשרה מדרגותיו ולעלות משלו עשרה מדרגות עשיה ולייחדם בסולם יצירה בעשרה מדרגותיו ולעלות עוד בשלו עשרה מדרגות בריאה ולייחדם בסוד מלכות שבמלכות ב"ה ולעלות בת"ס ב"ה שהוא מיוחד בהם פנים ואחור ב"ה וברוך שמו כאשר פירשנו בהקדמה הראשונה הנה בכל מדרגה ומדרגה מישלו יתקרבו יותר לתתלל ב"ה בסוד הפנים כי הקורבה הוא הפנים והרחוק הוא האחור עד שמעשיהם הטובים הכשרים וכוונת

הנ"ה

רוחני' מעשה התחתונים ותפילו' הקדושות והטהורות עלית בצדיקים מלכות ושכינת מלכות מתקשטת פניה הקדושים ברוחניות מעשה התורה והתפלה של התחתוני' ותשורר' בפנים התקושטים לת תפארת בעלה להשפיע בה פנים בפנים בסוד וכפי התעוררותה מתתחתונים וכפי רוחניית מעשיהם שנתקשטה הם כך תמשיך בה תפארת בעלה וזהו בסוד שרמז עליו בזוהר בתורו דתאמרית מי טקין לקבלי רוזא לומר מלכות תוציא זרעה ותשלבת ושוכבת זרעה עד תתארת בעלה ותפארת בעלה מעורר עגדה להפשיע בה שפע שבע לטן ברכה ושלום וסוד מי

טקין

ואחור

טל

ואחור יחזור ויעשה פניס ר"ל מהאחור שהוא בחינה שניה שבמחצל העונה למעה תוחה בחינה נעשה רחם ופניס לבחינה רחשונה שבנחצל עד שבחינה רחשונה שבנחצל יחזור להיות אחור בערך בחינה שניה שבמחצל וכן תוחה בחינה רחשונה שבנחצל שהוא אחור לבחינה שניה שבמחצל יחזור להיות פניס לבחינה שניה שבה בעצמה נאיפן שכל ספירה וספירה באחור יחזור להיות פניס בערך מה שלמעלה ממנו והפניס יחזור להיות אחור בערך מה שלמעלה מהנה וכן יולך השתלשלו' העלמות בסוד תגילות בריאה יניחה עשיה עד סוף עשיה שבעשיי' אחר מגד זה דהיינו השתלשלות תגילות בריאה יניחה עשיה בשתלשלו ונתרחקו מאין סוף ב"ה הם כלם בסוד אחוריים בסוד בחינה שניה כי בחינה שניה שהוא אחור לבחינה רחשונה שבמחצל פונה למעה להתחיל עוד ספירה למעה ממנה ולהתרחק עוד מאין סוף ברוך הוא נאצילן שבמחצל ממנה יהיה בסוד אחורה הרי שניהם בסוד האחור שבאחיי' שניה שהוא סוד האחור של בחינה רחשונה תתקרב לאחור שלה שהיא הספירה שלמעלה ממנה וכן יתקרבו ויתדבקו מאחור לאחור עד סוף הנבריאה בירידתם ממעלה למטה ובהתקרבות ממעה למעלה לעתיד לבוא להתקרב המדרינות יתקרבו כולם פניס נגד פניס בסוד הפניס כי בחינה רחשונה שבנחצל שהיא פניס לבחינה שניי' שבה תתקר' לבחינ'שניי' שבמחצל'בהו'פט הנחצל וכן בחינ'שניי' שבמחצל שהוא פני בנחצל בשיעלה ויתקרב עוד למעלה בנחינתה הרחשונ'שהוא פניס עד תחל ג"ר נסיד דפני לעלות ולקרב למעל' ממנה וכן יעלו בסוד הפניס עד תין סוף פני התחצל ברוך הוא שהוא פני כלם שכלם פונים פניהם תליו ברוך הוא וכלם מקבלים פניהם ממנו ברוך הוא ותין קובית עליו למה לית פרצופו טעם זה לבריאת תרם ותוה שהיו ד' פרצופין תחור בתחור תפני שנברתו בסוד השתלשלות הבריאה שהיא בסוד האחוריים כדאיתנו בהנהה ז ולמה לט כל האריכות שהאריכנו בפרקים הקודמים תין זה קוסית כי על כריחט צריכין תיכנו לפרקים הקודמים כי סוד האחוריים הנזכרים בהנהה זו תיט מספיק לתת טעם לבריאת תרם ותוה שהיו מדובקין באחור בתחור וגם היט מספיק למה היה פרצופין זה נוטה לנד זה וזה נוטה לנד אחר כי לעצם סוד האחוריים הנזכרים בהנהה זה היה מכרחי להיות שני פרצופים נוטה לנד אחד רק שבריך אחד הוא לפני פרנוף אחר שב"ב פרנוף אחד הוא פניס לפרנ ף שהאחרו ומפני כן היה רחוי להיות הפרצופים טוטים לנד אחד ודוק •

ע"כ הג"הה •

יתן מתבוררת תפארת בעלה להספיק בה ויולדה זכר רוצה לומר זכר בגיאומדיא נרכה כי תן מספיק בה תפארת בעלה בסוד הפניס שפצ שכצ הצן נרכה ושלום כדי שתספיק בכל השלמות והייט וילדה זכר והייט הוא הזווג פניס בפניס כי כפי הפניס שבבעלה מהתחתונים ונקבה כפן כך יספיק לה תפארת בעלה ועל זה הזווג אתר הזוכר כד תתקס לתחת לעילא ר"ל כשקיים תרם כראשון המצוה של פריה ורביה בשבע ברכות ניסואין המורה ואתרמו על קדושם תפארת הזכר בזרועותיו הקדושים שכם גדולה נטורה בסוד החבק, כתבואר בשרדם בספר תיות והנהגה ובשוקו הקדושים שהם נצח והוד וסריחו הקדוש שהוא יסוד בסוד כדורות וירוד שלשני שיקר כזווג שתשגר לה תפארת לוזנתו מלכות כתבואר בשרדם שהם בכלל ז' ספירות ברכות של נשיאין הם נגד ז' ספירות כתספיק נרכה לשלם בסוד זווג ויתורן כי לשון ברכה מלשון נריכה והספיקה ורוצה לומר כשקיים תרם הראשון המצוה למעה תו נתקיים גם כן לתצלה שבמלכות התקבצה פניה בקדושים למעה ממנה ו והתפארה לתפארת בעלה להספיק בה וכן תרו"ל כי תכף בה הברכה בזווגו של תרם ותוה ברתשון שבלו למעה שניים ויהיו ושניהם רש"י ז"ל ויהיו ו' וכיהו שניהם רש"י ז"ל את קין את אחיו את הבל ג'

נוקבין הם המספיק עניים של נדיקים מצפה התחתונים שמלכות מתקבצת בהן ושל ידן מתיצרר' תפארת בעלה להספיק בה בסוד הפניס כתבואר בהנהה הסיוכה וזהו סוד תגה כי תוציא ולדה זכר רוצה לומר תגה הייטו מלכות וכשמלכות מזרעת תחילה בסוד מי טוקין שלה שהן הקישונין מתעצה הנדיקים שבל ידן

הג"הה

ותלה הוכר בזווג של מטלה בסוד הפניס בנסירת תרם ותוה למעה ועל ידי תיקון וזיווגן מצני שהתצורות התחתונים שהיו סוד בזווג פניס

נגד פניס מתעה למעלה בסוד התקרבות ונעשית פניהם כלפי תעלה שהוא סוד המצות וסוד זיווגן של תרם ותוה בסוד תצות ז' ברכות נאיפן היה בבלתי תפסר כי תם על ידי שיתסרו ויתלקו תרם ותוה בתוכן שיכולין לקיים המצה ולהצטרר למעלה בסוד זווג למעה תבל לא יהיה הוא סבה להיניעות שיתנסר על ידו למעלה הם ושלום או שיתכפך תיזה דכר בניך תניעות על ידי מעזיו חם ושלום רק מעזיו של תרם התחתון מתצורים הזווג למעלה בתופן מלכות מתקבצת פניה בתעשה תחתונים ותוסיף מי טוקין לקבליה שהוא סוד הזווג פניס נגד פניס

עד כתן כג"הה •

הג"הה

על זה רמז שלמה המלך עליו השלום בתתרו כתיס הפניס לפניס כן לב האדם אל תרם ר"ל כי תותיות תיס כס מגלים שיך פניס של מיס כיך כי תות רתשון של מיס הוא ת' ושלש של מ' הוא גם כן ת"ס וכן תות שני של מיס הוא י' ושלשה של י' הייט ו"ל ו"ל הוא מספר עשר י' הוא מספר עשר מ'

התרונה

ניך שתדע כי כתו שהספק שיורד מלמעלה למט' הוא מתפשה וכל מה שיורד יותר הוא מתפשה יותר עד שתרוחני יעשה גשתי ותכלית בעל גבול ותכלית יעשה בעל גבול ותכלית כתו כן התצות ותעשים עניים כל מה שיכנו בתדרינות כסלם ל' תדרינות עשיה יניר' יזדכו ויותר ישלו בסוד הרוחניות רוצה לומר בסיבלה כתצות בכוונת עשיה ליניר' רוצה לומר שיוסיף תדרינת עשיה ניניר' תו יניר' מקבל התוה עד שתעלה מהתעצות נשתות עשיה והעבר בקיצורי דוהניית יניר' להתהוות מתה מצה רוחניות • כשיגיר ב' תור יניר' וכן כשתעלה עוד בכוונת השופה בתדרינות הסלם לייחד עוד יניר' בבריאה תו עולם הבריאה מתקבצת התה עד שהיא בתדרינת רוחנייית בריאה וכן כשיעלה עוד בכוונתו בתדרינת הפניס לייחד בריאה בעילות תו מלכות שהיא הספירה הראשונה הקדומה תלינו מתה למעלה מתקבצת רוהנייית תותה המצה כתיגור תור העילות ב"ה וברוך שתו ומתקבצת פניה נתותה המעל נזה כשיכה תור בשתיע כתרתיח לעיפה יתיר כתרתה ניותר כתו כן בנדון שלפנינו כשתתיר תור כמצה בתנכות תו פני מלכות תגירה ניותר ופניה מקובעים ניותר עד שתעוררת תפארת בעלה להספיק בה כתבואר בפניס בתופן שעולם יניר' להעל ותעבר התיה רגשתי לרוחני ותניע המצה למעלה לעולם בבריאה וכן עולם בבריאה מוקף ומזכך כמצה עוד יותר כד מעלה תותה בזיכוכה ועדרתה לתיר רוחניית תעילות ותו מתעוררת כתקור ב"ה להספיק בה כדי להספיק לכל השלמות וזה סוד שניהם בתחתונים נערך נבוה כי כנדיק כמעשיו השניים גורם להספיק שפצ וברכה לכל השלמות •

עד כתן הג"הה •

תחרונ' של מיס גם כן נעלמה מ' נתנה שמלת מיס מגלים עוד פניס של מיס דהיינו מיס עד מיס וכתו שכמיס מגלים מלמעה תן עלמה ותתתן פניס עלמן מיס פניס תל פניס מיס תול פני מיס כן לב האדם תל תרם ר"ל לב הוא . מלכות כידוע ליודעי חן התרם היינו תפארת שהוא תרם העליון כתבר פירשנו למעלה בתתיר ויבן ה' תלקים תת הצלע תבר לקח תן כתרם בפרק שלפני זה תל תרם הוא התחתון ורוצה לומר כמו מיס שמגלין מיס תול פני מיס תתתן פניס עלמן כתו כן לב , דהיינו מלכות מתותה מטה ומתותה מן של מטה ומתותה פניס בעלמה של הנוה שקבלה מהתחתונים תפארת בעלה מתפיק בה כדי שהיא תחזור ותספיק לתרם התחתון וזהו שתתר תל תרם . רוצה לומר שהיא תתן

על ידם התזונות לקבל שכרו וזהו ענין כוונת פנים בפנים וכפי התשוקות התחתונים לקבל בחינה מנוחת יתעוררו העליונים להשפיע בהן כי החדש הנופלי הוא לחינה בשלום התזונות בשלום עטייה ונשמתו מרפה למעלה כלומר ביחוד בהקדמת נק' מה שהוא וכלומר יתבאר שעל עד שהחדש הנופלי הוא בחינת המתחלבל ושוכה ומחבה לחבלה מתדרגה לתדרגה מעטייה לינקה מינקה לבריחה מבריחה לעלילות בסוד הפנים עד מלכות ליחד וכוונו בכוונתו בפרסים העליונים פנים בפנים בסוד התעוררות מלכות חת תפארת תפארת בעלה בסוד הפנים להמתיק שפע שבע רצון מחקור השניון כדוך הוא להשפיע מבריכה העליונה ברוך הוא לכל השלמות מלאים ברכת ה' על כל גדותם ורחמיו לזה מזוהר וזה לשון ר' יהודה חמר בשבחיו דחסניו זכאין בשלמא כנסת ישראל סלקא ריחין עבין ומתברכא מלכות קדישא ואנפהת נהירין ע"כ החתוך פירוש בשפ"ח ד"תבניתו אל"ף ן' כ"עלמות רמ"ח לומר כשמתרבין הזכיות בשלום התחתון שהצדיקים מתעוררים לתשפיעם העובים ליחד אחוו השלמות מחבה לחבלה בסוד הפנים חבר סוד התעות והמעשים עוביס רומים ברוחניותם של קטון ויהוד

הנ"ה

עולמות פנים נגד פנים הז מלכות נקראת כנסת ישראל על סם שהי' מחפשת ומקבלת השפע מתפארת בעלה שנקראת ישראל סבת ע"כ הנ"ה

סלקא ריחין עבין ומתברכא מלכות קדישא ואנפהת נהירין ע"כ החתוך פירוש בשפ"ח ד"תבניתו אל"ף ן' כ"עלמות רמ"ח לומר כשמתרבין הזכיות בשלום התחתון שהצדיקים מתעוררים לתשפיעם העובים ליחד אחוו השלמות מחבה לחבלה בסוד הפנים חבר סוד התעות והמעשים עוביס רומים ברוחניותם של קטון ויהוד

הנ"ה

עטרת תפארת ישראל מצי שהיה לו עטרה להתפאר בה מלך

הנשמות של ישראל תלעותם שכולילה לו בנים לצדיקים חסידים מחפארת ומלכות בעין בנים כשרי' הגוים טובים תגבי תעשה לתם לה' תלקיכם לה' תפארת כתכל בזה כתו כתים שיש לו תלקיכם תלכות • ע"כ הנ"ה • בנים כשרים צדיקים תלימדי חכמים תוסב תשמו ביותר

ומתפאר בה שהולידה לו בנים כשרים והגוים והיה גדלה תתם מעשריהם בתורה ובמעשים טובים וכענין זה הוא בענין כרוה מיים כי מצר שהנשמות הקדושות תלעות מזווג תפארת ומלכות וכשהם לתטה עוסקים בתורה ובמצות ובמעשים טובים יתעוררו רוחניותם לתעלה בשרשן בסוד הפנים להתקשט בהן בסוד מי טקבין לומר דמה גדולי תשר גדמתי כדשידטו • וכדי"ן תחו"ס תי"ב תצי"לת ות"תתת רגא לומר ותו כשתפארת מתקשר ומתפאר ומקבל כל תלו שערות תו שפע כתייס והנרכה נשפע מכל הגדדין וכל העולמות עליונים ותחתונים כי בזאר פני מלך חייס ורצון גכל העולמות עליונים ותחתונים כי ילכו התעוררות קישוט מעשים טובי' בסוד הבנים תפנים לבנים עד ת"ם ב"ה וברוך שתו להשפיע שפע ברכה שבע רצון חייס ושלום לכל השלמות וזהו סוד שכינה בתחתונים עורך גבוה כי הכינה רומדת תחר הצדיק לתטה כי של ידו היה תקבל שפע שבע רצון ושיכתה היה בסוד יותר ממה שהשגל רומה לינק יותר הפרה רומה להניק כי תחרבה חלבם כתו כן תרבה שפע שכינה ושוד יש רחיות רבות תסבור וכשל כה בקלטתם ודי לט בזה לייסב תל הכל תהות עניין זיווג פנים נגד פנים ולייסב מה שתמר כזוכר וכד תקק לתתו תקק לפעלת והכה עלה הכל כהוגן בידינו קרוב תל הכל להבין ולהכניל לתתי בזה סודות נפגבות כנפשיט של שלום ושם ח"ו שבעט בחיזה דבר תלל יכפר בעדיט ועל כיולת בזה נתתר בתכתבתה תבעה תמיד ולפני ה' יהיה גרמה כתלו הקרבנו קרבן עולת תמיד. ואל תי

חלקנו יתן בשלה הנתי וכטומד : ובזה נשלם הפרק •

פרק

חמישי רתינו לבתר בפרק זה שוד סוד לתר מסודות החכמ' הטוגע לענין תלעותם שפירטו והוא זה כי הנה הכלל השלה תבל מה שפירטנו בפרקים הקדמי' בענין הדפי' ויסוים כי י' ספירות הם נתינו ונת נפרתו ולת נתחדקו כיתו שנתחדש ומברת גיף תדם כרתכון הנה סדיין יש פתתון פה לבטל דין לחלוק ונומר ח"ב תלעותן זו היה תרומן שהיה זתן מה קדם שנתגלו שכלתתו וזתן לת היו במיתות ותתר שנתגלו היו בהויתו' ות"כ ים זתן אלת היו ח"ו ושם כן גם הם התחדשו חם ושלום ונגה לת ד' לעת נתויב בפירוש שפירטנו בענין חדשים וישנים כי גם הם חדשים שנתחדשו כתו תרם הרתשון תלת שנתוסף קושיית עטומה והזקה בקבלה תלקות כי תחרי שהשפירות הם שנם תלקות וכתלקות היו טעל ידיהת הזתן ולת יתעת בזתן בלחי זת תלת הות קדתן נתחי בלשי כשל תכלית והות כתליה והיווה תת הזתן וח"כ ידוע יתכן לומר שהתלקי' נתעל תלילותן תדושו שתחר תלילות היה וקדם תלילתו לת היה ח"ו וכזיב לבשל דין כי תלילותן הות שערך הנדרשים לת בערך ענין כי תלילותן הות כדי להתגלות לנברשים כדי שיהיו נכברשים תלרון וזיווגם נכברשים על ידן לבל בערך ענין היו קדם תלילותן יתר שת ויתר עז תור בשפ

תור

טל

תור חזק על שלנידל חוזק תורן לא היה בתשבר לנברתים ליסגות
חזו תורן להתנהג על ידי תורן הגדול כיון שיקדה לחולשת רחות
עימם הרוחים בחינת נגלל השתא כשהות בחוזק תור בנברים
שבתחלי יחשבו כשיעים ולא יוכלו לרחות שזה בוהלי מה שיעים
ועוליס לרחות אלו מצני סבת השבר וחשיון תור השתא רק לשבת
תולשת חשיון כח הרחות שבשיעים שהין לו כח לקבל חוזק תורה
של שתא בשבראתא ויעיה כיון כן הוא בחינלית ברוך הוא קודש
תחילותן היו תורן כל כך חזק זה: שיין השבל חלוש וחשך מחשנתן

הנ"ה

וחחלותן הוא שלחנעו תורן סוד הלחלוס יחנחר בשעיס
ממחנל חל נחנל ומחנל חל נחנל בסיד ירידת המדרינת הבחים בעו"ם • על כין הנ"ה
כדי שיוסנו לנברתים חזו חירן

והנו הנברתים חזו חתרך הנה חוזק טכל להשביל ולהבין שלא חשני
זה שלא היינו יכולים להשיג מדלות תורן חזק קודש תחילותן
נכחים ח"ן מחיות הסירות קודש תחילותן המשל הזה בשעוף
הנברת בל"ת צלב"ר חוי"ו שהוא חין פוף חלוק כח רחות שיהיו
לרחות תור כשתא ויהיו חשופף רק בלילה לתור בלבנה שהיה לו
תור מבוסס תור חזק חשכה בלילה והנה זה השוף לא רחה
תור השתא ומחנס כח תור השתא נה רחה לומר בלבנה והנה הוא

הנ"ה

ידוע כי זה השוף לא חשני ידוע הוא שלבנה חין לה תור שלא רחה תור השתא חתיו
חשכתה ותורה הוא תור השתא יכיתם לומר לתור השתא חתיו
דהיינו כשבא חשוף השתא נגד בחילות מפני שלא רחה תור השתא
חשוף הלבנה יכה בה תור השתא חלא חתרבת יעבר בעלמו שיש
ויחשבע בה ותחלהב פמי הלבנה לתור השתא חזק חתר

להלוך חתור השתא כתור כשתא עד שלחזוק חניחותו לא יוכל
חשכה במרחק לעוסה • עד כחן לקבלו ולרחות בו ולא יוכל לשוף
הנ"ה • ביום חלך חוזק חניחותו וחשני
זה טיכרת השוף לשוף בלילה

והוא נהנה בלחנוס תור השתא החשבע בלבנה שהיו חלחה גודל
חוזק תור כיון שהוא בשתא עלמה כיון כן הוא בחילות הסבירות
שלא נכדל חניחת הסבירות קודש חניחותן חשני שלא הסגנו
לחען בהשנת שכליהו חלא חדרבת שיש לסבירות קודש חניחותן
חניחת חוזק חלה כי היו כלן תור חין סוף ברוך הוא עד חין סוף
ועד חין חכלית חלא כל שלחות על שלחוזק חניחות תורן הגדול
וחוזק לא היה יכולין להשיג ולהבות חניחות חזק וכדי להטיב
לנברתים כדי שיבינו חזורו תור מבוסס בחניל חניחותו
בחין שהחניחות הוא לחטס תורו החזק דמה שחמס תורו החזק
בסיד טילה ושלול ומחנס חירו שור חחניחות לנבריחה ומנבריחה
ליניה ומילה לעשיה וירדו ממדרינה למדרינה בדרך השחלשלות
עד שהיה תורן תור מבוסס לנברתים בחופן שיוכלו
ליהנות מהן הכה מבואר לנו מוה כי לנבי דידהו ר"ל בעלמות
כסבירות ברוך הוא חין חדוש כי החורות למלחו תורן הגדול שהיה
מקדש יותר חזק חבל לנבי דידן רלה לומר לנבי הנברתים חיכת
חדוש מה שלחנו חבינן ורואים בתור מה שלא היינו יכולים להשיג
מקודש והם כן שיך שביר לומר על בחילות שהיה ישנים זקנים מחיקן
שבירהו בשרק רחמן בשבת כי בחילות הוא למבוס תורו הגדול
ברוך הוא ובמחיס הוא סיבת הגלוי לנברתים • והנה נשלם השער
המופלא ומהלל ברוך הוא נשלל סליהה ומחילה וכפרה על הכלל
ועל הפרט מה שהתרכנו מבחית לבוינו בשנים כעוריס וכחטוריהם
חמן וחמן וכי"ת •

שער שלישי כור אצילות בריאה יצירה עשייה פרק ראשון

עשיה

מחנ"ה יו"ל מחנ"ס חוני"ס פי' מחנ"ה
החילות שהס עשר ספירות הול
מחנה י' כחות שהס שלמות בריחה חוניס
כי זה כנגד זה כי עשר עולמות על בריחה
נשחלשלו ונבריחו מעש' ספירו'עם' כנגד עשר
וכן עשר פילמות של יצידה שבה עשר מחנות
וכחות של מלחכי' חול עשר מחנות שבעשו'
בריחה כי עשר שלמו'שביצי' נשחלשלו מעשר
עולמות שבבריה'עשר כנגד עשר וכן עשר
פולמות שבעשייה שהס עשר מהנות נגנלים
בגללים בחיבה בחיבת • חול עשר מחנות
שביצידה כי עשר שלמות שבעשייה נשחלשלו
ונעשו חעשר שלמית שביצידה עשר כנגד
עשר והיינו מחנה חל מחנה • חלא"ס
ז"ו בפנים שוני"ס • ר"ל חלו ל' מחנות
שרחז עליהס שהס חניחות בריחה יצידה
עשייה חלחים זו ווהבר ותור נכחיב חחניחת
כי ידוע שהחור שולם עשייה חינו במדרינת
החיבות חור שולם יצידה וכן מדרינת חור
עולם יצידה חינו בחדרינת ותיבות
חור שולם בבריחה וכן חדרינת חור שולם
בבריחה חינו בחדרינ'ותיבו'חור של'חנילו'
כחבואר בספר ברחשון יסוין מפס וכחשר
יחבחר שוב בספר הזה • ודע"ת נחת"ה
כ"י יבקשיכו כח"טחיס • פירוש החחבר
מבחן כחנרת הפעמים ואחר ידיעתי נחת'
כי זה הספר יהיה מרוצה ותקובל לכל
חחרלן עד שיבקשו ללחני זה הספר כמו
שחבקשים ומחפשים לחר תפירה ומעיין •
יחע"שהו הנו"מדים והפו"נים החלת'דים
הבחורי"ם ע"ס הרבני"ם • פירוש הלומדים
נחרת והפונים נס הלומדים ופונים מחנה
פחלמידים הבחורים עם הרבנים פירוש נס
בחלמידים

אגרת הטעמים

מתי מול מתי תונים מלאים זו
בפנים שתים: וידעתי נאמנה כי
יבקשוהו כמבמונים, יהפשוהו
הלומדים והשונים, התלמידים
והבורים עם הרבנים' כי כלה
נפעי נעמנים יצדיקים יבאו בו ולא
הקבנים' עם הבנים' ערשו חו"שו
אתם הקונים: ותובן לבנים תתנו
אל אין אונים: ולא הגרעו מלבניכם
ובסף משנה קחו בידכם: עד
כאן הקדמה ראשונה של המחבר
כפר אגרת הטעמים:

הקדמה שנייה של אגרת הטעמים

הדור אתם ראו כי טוב הוא דכפר
קכיון הכמות ורב האיכות גמבריאות
פרפראות לחכמה העליונה היא
בית אל מלא ברכת יי הוא תעשיר
מלא על כל נהיתיו כטעמים מטעמי
מערני מלאך עליון הנותן אמרי
כפר הנה הערותי רעיוני לדבר
משרים לכבוד יי יתברך להרים
בעניין הטעמים המתוקים מדבש
ומכל מטעמים:

בהיקוני

זוהר והוא סוף התתר
ספירסנו בפתיחת עשר הוא
תחד ותחד הוא עשר וזה לשוט ותלין
עשר ספירין חינון הזלין כמדרין הד תריך
וחד קלין והד ביומי ותנת הוא דתנהיג
לון ולית מלין דתנהיג לך לת לשילה ולת
לשתה ולת מכל סטרין לבוסין תקינת
להון דמניהו פרחין נסמתין לבני תכנסת
וכמה נופין תקינת לון דתקיון נוסף לנבי
לבוסין דמכסיין פליהון ותקריהו בתיקונס
דת חסר דרוצת ימינת גבורת דרוצת
סמלכת תפתרת נוסף נלת והוד תרין
סוקין ויסוד סיומ' דנוסף חות בריה קודש
ומלכות הוא הפה תורה שבפל פה קריון
לה תוחת חכמה חיהו תחסב' מלנתו ביוסף
לבת ובית חתיר כלב תבין ועל תרין
חלין כתיב הנסתרות ליי' חלקינו כתר
שילמה חיהו כתר מלכות ובליה חתיר
מניד מרחשית תחרית ותיהו קרקפתת
דתפלה ולנתו חיהו יו"ד ס"ת וה"ן כ"ת
דחיהו חורח חניחות חיהו שקיו דת לזת
בדרועו ושנפו כמית דתפקי לחילנת
ותתרבה בהוות שקיו ס"ב לשון התתר
המנוקד לשניניו • והנה לת נחרך
בקושיות ופשיקו' לך ורק ב' קושיות שהס
נדולים בעיניו וכס חלו כי לחר שנמר
חליהו כנבית ז"ל סיום לשוט בתתר רבון
עלתי דחית כתו שבידהו בספר רחשון
בפרק רחבון ותתר כל מלן דתפרים חד
מחבניים מחלין עשר ותתשיב ליה כחלו
תפרים נך כדי להורות על מחדות' של
ספירות שהס • בחחדות הסוה בדפירסנו
סס וה"ב קשה לך יהנור חליהו בתוך כדי

התלמידים שהם עדין בתוכיח ולשיחים ליחים ואנים שלא לתתו מדיין קבלה תלמיית ולא הורגלה בה יבקשהו עם הרבנים פירוש שילמו לרבנים לשמוע מהם תורת אמת אחת מאתיית הקבלה . כ"י כל"ם נעש"י נעתני"ם פירוש כל זה הספר ידבר מהנעשיות הכשיחים שהם הספירות הקדושות שנקראים נעשיות כשעין את ולו על מי שקולן בהם חם ושלוש קולן בנעשיות וכשעין ויעש " תלקיש נן בשרן תקדש שפירושו נעשיות הספירות הקדושים לשלמות וגם ידבר על ישראל שנקראו נם כן נעשיות כשעין ושתך כלם לדיקים ושותר נאר מעשי נהתפאר ומשני כן לדיקים יבתו בו רומה לומר שהם שלמים בשלמה ובתו בשנים שהגיע שכלם לכלל זה שיוכלו להבין ענין חכמה אבל לא קשיים עם בניס שתין להם עדיין שכל להבין עמקות הקבלה . עו"שו הו"ס הקו"ס ו ותו"ן לנניס תתנו . פירוש תתם הקשיים זה הספר זתת עשו חושו והתהרו ליתן תשובות בשף לבן לרוף ומוזקק על השחות שתי לבניס בשף כי רוב מיעוט שניס . ר"ל תין תושים . פשוק הוא בהושע כלהם תושים להם והתוספ על שתי בשף הרי זה משובה הבל של כל פניס לא יפחו' ולא יגרע משתי לבניס בשף . ע"ל כ"ן בשף תשבה קח"ו נד"כ פירוש בשף כשל תתנו בשר הספר .

טל

דבור ויתחר חד לריך וחד קיבר וחד בינוני שהם הפכיים ושטויים והגם שפירשם לתשלה כי כל לחת כללה מכלם ובכח לחת היה פועלת כל השפולות ותין הבדל ביניהם כלל . רק בשניין שתה שתרשה בזולת הספירה תיה מתרשה בזולת הספירה ולפי כתרשות חלקי גלוי שפולהן נתחלקו לעשר ספירות בשם שילה ועלול כמבואר בשער רחשון עם כל זה קשה למה תיאר לותם בתריטת ובקיצור ובינוני שזה לריך בגשם שהוא מוגח במקים והתקוס מקישו ומגבילו בתורך ובקיצר ובבינוני לפל הרוחניית שתין מקום מקישו ומגבילו לתך לריך לומר לתורך קיצר ביטני . פשק ד' מה רשה תליהו זה מה שתמר לבונין תקינת לחון והור ולמר וכתה נופין תקינת שים לדעת תלי כיונתו בזה . ובכה להחיר עיניך בתמר הזה צריכין לנחנו להקדים לך ג' הקדמות . הקדמה הרחשונה הוא ידוע שכל השולמות שתלנו ונברתו מתין סוף ברוך הוא מנקודה הרחשונה עד נקודה התרונה שתלנו ונברתו וידעו בר' תקדמות הנזכרות בריתה יצירה עשייה . ובכה נתיבן תלך לבעת דרכיך ולא תכשל בהשנתך ושיון שכיך לחברם לך קודם כל דבר פירוש ענין הלבון בלשון של תלילות ופירוש ענין הלשון בר"ת ופירוש ענין הלבון של יניכה ופירוש ענין הלשון של עשיה כתו פירוש תותם תורי ורבי כשתתו בלתור בחיים עם מבני תוספות והרחבת ביתור תשלי בתופן שיובנו הל' לשונות הפילות בר"ת יני"רה עשי"ה על בוריים ועל מכונם וכלם . ובכה לבין הפילות הוא תלשון והללתי תן הרוח חסר שלך וגו' והבינן הוא כי מבנותת תשה היה נשפע הבנות ע"ם מתם תשפע, לתור גביתתו ותכתו תתם היה נשפע הבנות לע' זקני' עד שהוא היה הלל' הגדול שהפשפטי מתנו ע' לטרי נבואה לע' זקנים והוא עליו השלום לת היה הסר דבר תלת כתלים בר תר ותין הבר הרחשון חסר דבר בהלקת הבר' הבני' וכן תין תוספות ויתרת תור לבר הרחשון לתחר שהלים בר בשני וככתו תו כתו עשה הבר

בשם דבר כן הבנין בתין סוף ברוך הוא ובתלילות סבירותיו ברוך הוא לת הסר דבר תתורו הבדול לתל שהוא התלילות הקדוש והטהור ותין יתרון ותוספות תור בהתיל התלילות הקדוש והטהור כי כתו שתתרו ברוך הוא נקרת תין סוף קדוש שהתיל תלילותו הקדוש והטהור תפני שתין סוף להבינו וכבנין שתחר תני ה' לת יתלת כי סוס בעני תם ושלוש ותם זה נתמר בספירות שתין בהם שנוי מכל בבן שנתמר כן בתין סוף ברוך הוא שתין בו סוס שנוי ה"ו לת קודם תלילות ולת לתחר התלילות תחנם בענין התלילות הוא שכתו מתפשט ומתגלה כדפירשט סוד בעינו בפרק ב' מספר הבני ותיו דבר תחר תוך לשמותו הם ושלוש דק היא כח עשותו ברוך היא שמתפשט ומתגלה תמו לשון הלילות נגד מלשון תגל שפירשתו לשון סיתוך תגלו ונקרת לו כתו ותהיה תגלו תתון ולהיותם בתותיו ב"ה מתפשטים ומתחנלי' ממנו ותם מדובקים ומקושרים ענין ותגלותו בשמותו ב"ה בשלהבת הקשורה בשלהבת וכתו הוא הכתה הדובקים בשלהבה תבני כן לגודל קושרתם ודביקותם בתקורם תין

סוף ברוך הוא נקרתו ' ספירות דתלילות שהוא לשון תגל וקרוב כמו שתוזרים בדרך תשל תדם קרוב לשעתו שתותו קרוב הוא לשעתותו כתו כן הוא בתלילות שהוא ' לשון תגל וקרוב הוא לשעתותו ברוך הוא ובזה יובן הכפוק שתתר תשה רבינו עליו השלום ומי יתן כל עם ה' נביתים כי יתן יי' תת רוחו שליהם שהיה תפשוטו של פסוק קשה ומרת תין בדבר כתלו שתר מי יתן שיהיו כלם נביתים תך ורק תשלי לת יקחו כי יתן יי' תת רוחו תשלו עליהם רוחה לומר יתן יי' רוח נבותתו תשלו עליהם ולת יקחו תנבותה שלי וזה ודתי לרת תין וקשה גדולה שהרי תר"ז לתה תשה דותה בתותה שעה לשר שתונה של נבי תנורה והכל תדליקין ממנה ותין תורה חסר כלום ותם כן לתה לתר כי יתן יי' תת רוחו עליהם ישתלו שהרי הוא חסר כלום ועוד שהוא ביפוך לה מה שתתר ליהושע . וביתיש דפסוק שתתר במקנת שתה לי רוחה לומר כשבילי שתה מקנת שהרי תין בי שום קשה ובפיוק דפסוק תשתע שים לו קשה שהרי תתר כי יתן יי' תת רוחו עליהם תבל לפי דרכיו יתייעב להיטיב כי תדרבת תר"שה הוחה לנו גודל הסידתו ודוב עטותטתו והוא זה כי לכיות בתילות נבותתם היו תנבותת תר"שה עד שבעים ליטרי נבותתם כיו קטורים והביקים בשור הנדול שתוך לו ותלנו בנבותת תר"שה עד שהוא היה תגלה כת נבותתו עליהם שכל עלמות נבותתם הוא עלמות נבותה תר"שה בתלר זה נבותתם היא כבודו ותפילתו ותפארתו כי תתגלה נבותתו על ידם כיון שהם שתתגלה תכיתתו ע"י תלידו שעל זה וכיוצא בו תר"ל בכל תדם שתקנת חון תבבנו ותלידו תפני זה תתר תרע"ה בבודל עטותטתו וי יתן כל עם ה' נביתי'ם תלותי ותי יתן שיהיו כל עם ה' נביתים ותפילו הכי תין לי קשה כי על תלו הנביתים שתהנבתים שתה פשוק ותין לריך לומר שתין לי קשה עליהם כי תדרבה הם כבודי ותהילתי ותפארתי שהרי תני תפשים בהם ותלילות נבותתי נתל בהם ותקור נבותתי תלשם והם שתוכים ודבוקים תלי עד שתני תגלה תקור נבותתי על ידם שהם כבודי ותהילתי כתלמיד חשוב שהוא כבוד ותהילה ותפארת לרבו שתגלה חכמת רבו תתר נתפי כן לת שייך בענין זה קשה כלל כי תלטר נבותתי נשפע להם שהם תלי תלילו שיתן ה' תת רוח נבותתו עליהם ולת יהיו תלי תקומרים ודבוקים בתקור נבותתי ולת יהנלה נבותתי על ידם תפני שלת יהיו תלי ותוך לי תקומרים ודבוקים בלטר שלי תפילו הכי לת יהיה לי קשה ח"ן עליהם ותפני כן נקרתו נבותות ' זקנים בלבון הלילות כשעין שנתתר ויתלל תן הרות תסר עליו ויתן על שבעים תים תיקנים וגו' כי כת נבותתם היו סתוך וקרוב תגל נבותת הרש"ה כי היו תקומרים בכת נבותתם בתקור נבותת תשה עד שהוא היה תקור הנבותה לנבותתם ונבותתם היה עלמות נבותת תרע"ה תדוקים ודבוקים בו בהדיקות ודביקות תו"ר פני הלבנה בניטן תור פני השתם שתור פני הלבנה הוא עלמות טור פני השתם תקבר בתקורו שתוך לו ותלנו בתקורו סד שהכל תור

ידוע כי תור הלבנה הוא שלתה תור השתם כי הלבנה תין לה תור כלל תצלתה לך ורק כשיעת תור פני השתם נגד פני הלבנה תכה תור בני השתם בפני הלבנה ותחיר בה תורה ותור התור לתחוריו ותחיר כדתיון תרתה לטוסה שתין לה תור כלל תצלתה וכשיכסה בה תור השתם ותחיר בה תן תוזרת פתרת ה ותחירה תת התור לתון שזה בודתי תיטו תור תתרת רק תור השתם עלמו שתוצ לתחוריו לך ורק שים חלוק בין תור פני הלבנה עלמה ובין תור שתוזרת תלבנה נתחיר על בני כתרן כי תור פני הלבנה עלמה תקוטרת בתור פני השתם עלמה כי היא כתוכה לה תגלה תגל תקורה סברי פני כלבנה רותם

פני הפתח שהוא תקורה ותקוערת
בה לכל האור בחוזר מהלבנה
להאיר על פני הארץ לף על פי
שגם היא אור פני הפתח עליה
עם כל זה נתחשבה מהשקור פני
הפתח ונתעבה האור מלד
ריחוקו שהרי אור החוזר מהלבנה
אינה רואה פני הפתח כמו שרואה
הלבנה עצמה פני הפתח עצמה ׳
עד כאן הג״ה

לשון בריאה

כעזר מלשון אם בריאה יברא שפעינו על בריאה הוא התחדשות
ורואה לאחר שהשלה דבר חדש מה שלא היה נעלה קודם כי האצילות
הספירות הם כחות המתפשטות מעצמות אין סוף ברוך הוא
בהלבשות המתפשטות מעצמות אם בהשלת קשורים וסתומים
אלנו פתו בתקורו עד שהם עצם כח אלוהות ברוך הוא אשר
לגודל אורן הבלתי סוף ובלתי תכלית הם נעלמים ולא יבלו עליון
יתגדר בהעלמת ואור אין סוף ברוך הוא ולו יבלו להשפיע
ליהנות מאורן הגדול הוא כשיון משל השעלף שאינה יכולה לרחות
פני הפתח ספירתנו בפרק חמישי בשער סוד זו פרטיכן לכן כדי
להתגלות אלקותו ב״ה לנבראים ובדי שיהנו מאורו הגדול הוצרך
לברוא בריאה שנייתה התחדשות והתגלות בשלש שלא יהיה האור כל כך
זך בהחי לחלוחות האור בהיר וחזק הנשלם לגודל אלו אך ורק שיתעבה
האור מהזק ההוא בקלת כדי שיתגלה לנבראים כמו השעלף שהוא
לאור הלבנה התחילה לאדון שמתגלה לה האור הפתח בהתפשטות אורה
בפני הלבנה שהוא עלמות אור הפתח כדפירשנו למעלה בהבנה
אך שהתפשטות האור ההוא החזק ויתרחק מהמקור מלד שמחיל על
האדון מפני הלבנה ולא מפני הפתח שהוא המקור כמו כן
יתרחק אור האצילות שהוא הלל המקור והתפשט אורו למרחוק כדי
שיתעבה בקלת ויתעלה אורו בקלת הלד התפשטותו עד שיהיה אור
קדם בשוך בריאה חדשה שלא יהיה כל כך זוך כאור האצילות
שהוא הלל המקור אך שיתחדש גם בהתפשטות האור כדי שיהיה אור
הבריאה כאור המקור ואינו אומו מלד התפשטותו והתעבותו בשור הבריאה
ועל ידי סוד עולם הבריאה יתגלה להם סוד אור האצילות ומפני
כן כאשר נתפשט האור והתעבה בקלת ונברת עולם הבריאה
על ידי התפשטות האור והתעבות יצא אותו ההתפשטות מעבר אור
הלבות שהוא התחדות הנקרא אצילות שהוא הלל הם שהוא המקור הלל
אמנם לתקור וקבל הם חדש להקרא עולם הבריאה שהוא מכני שנפרד
ונבדל ונקור עולם אצילות כי עולם האצילות הוא אור עלמותו ברוך
הוא כולה נחלוחות המקור בתקור שלמותו ברוך הוא ואלנו אתו
במקורו וזה נתרחק מהמקור נבדל ונפרד ונפתח אמנו כי מלד שהתפשט
בקלת הוא הוא עצם ההבדל והפרוד והרחוק שנתרחק מהמקור כל
המקורות אין סוף ב״ה עד שלא נקרא אצילות שהוא נשון אלל וסמוך
לו שהוא בירוך יאלנו בתקורו רק נקרא בריאה מלשון ברוא בתקודה פתח
תחת הכ׳ ומלשון בריאה שפירושם חון שהם פנימיים וקרובים
למקור ברוך הוא כמו שהוא האצילות ברוך הוא שהוא חלוה ואין
בו התחדשות כדפירשנו בשער הג׳ בפרק העשר שהם הלל
חון לנדר חלקות בסוד התחדשות האור בסוד בריאה חדשה כי
לחשבה האור והוא הוא עצם חדושו שבשביל זה הוא נקראים
חלוה כי בלשון בריאה שהי מציאות לשון התחדשות ולשון חון
ושניהם ענין אחד כי התחדשו׳ והתעבות האור הוא הוא עצם הגור׳
להם להיותם חון לנדר אצילותו וחף על פי שבחלת גם הם הוא נבדלים
ויתון סוף ברוך הוא ואלילותו כי חלת כל הארץ כבודו וגם הם
התפשטותו ועצמות אורו כמו שפירשנו באור הלבנה המתירה לאדון
שהיא עצם האור הפתח ואין לך נקודה מהחילת נקודת כתר עליון
ברוך הוא עד נקודת האדון שלא יהיה בו כחו יתברך כי בלא
כחו ובלא אורו אין להם קיום להילו דגע אחד עד שכלם נתפשטו
מכחו וכחו ברוך הוא בכלם עם כל זה הוא נבדל ונקות לנקודת
אצילות כיון שפירות כי אין האור מתגלה בהם כל כך חזק כמו
שמתגלה באצילות הספירות ברוך הוא שהם כחותיו ואורו הסמוכי׳
אלנו ומקושרים בהקורו כי נתבנה בהאור בקלת מפני כן הם נבדל
מבריאה שהאלילות מתגלה על יק יותר עד שהם בפת ומתרכבה
לכבוד ׳. ספירות דאצילות כחדש שיושב על כסאו והכפא ישעה

הנעתה המתגלה עליהם
הנעלמה על ידי כחותיה
המקושרים ברוך הוא ואלוקים
ברוך הוא אלנה עמה בתקורה
הנה פירשנו לכן אצילות הנאמר
בשער ספירות הנקרוים בשורה
׳ ספירות דאצילות ועתה נפרש
לשון בריאה בע״ה ׳

שמושו שיושב עליו כמו כן האצילות רוכב על הבריאה והבריאה
עושה שמוש האצילות שהאצילות מתגלה על ידו לשר מכני זה
נקרא עולם הבריאה כפל הכבוד ונקרא׳ לבושי יום טוב ושבת
כלשון שמיני מצרעה אלה בלבושו כך האצילות הינו מתגלה
ומתרחה אלה על ידי עולם הבריאה כמו שנפרש גימוקו ועשתו עוד
כם״ד והנה פירשנו לשון בריאה ועתה נפרש לשון יציאה בעזה״י ׳

לשון יצירה

מורה על גלוי יותר מהה שמורה לשון בריאה כעניין שנאמר יוצר
אור ובורא חושך הנה יהם הכתוב לשון יצירה לאור מפני שאור
הוא דבר מושב ומכר ומתגלה שעל ידו רואה כל דבר צירלה ויהם
הכתוב לשון בריאה לחושך מפני כי החושך הוא דבר שהינו מושב
ומכר ואינו מתגלה והעיניים הם הפוכים לראות בו חיזה דבר
וכל הדברים נעלמים מעיני הראות בשבור החושך ומפני כן יהם
הכתוב לשון בריאה לחושך בשמרו ובורא חושך כי לשון בריאה
מורה יותר על העלם ויהם שמורה לשון יצירה לאור בשמרו יוצר אור
ומפני שלשון יצירה מורה יותר על גלוי מהה שמורה לשון בריאה
מפני כן נתייהם לאור שהוא מושב ונגלה ולהיות שעדיין לשבת
קורבת שלם הבריאה לשלם האצילות אורו גדול מאד והוא רחוק
מהנבול והנשמות שד שבעלי הסכל הגשמיים והנשמיים לי לשבר
להם ליפות מזו אורו הגדול והחזק כי לא קבלה שלם הבריאה
רק שהי קלת שנשתנתה משלם האצילות בשקלת לאל שעדיין אורו
נשלם חשוך מהשכל כנשמי להשינו ולהיות ממנו וחפן ורלה
הסם יתברך לגלות אלהותו ולהשפיע לזולתו כפי מדת טובו
להעיד לנבראיו׳ כמבואר בשער רשמון פרק ג׳ כשבר הוא שנשע
הטוב להטיב ורלה להנהיג את עולמו ברוב הסדו כשלך המתנהג
את עמו ועבדיו לשת לאים כדרכיו לכן הוצרך לברוא עוד עולם
יצירה שהם מתעניים לאדם יותר ומתגלים יותר משלמות בריאה
וזה השלם הוא עולמות מלאכים פשולתם לאם ושכרם לשניהם
ואינם משנים רלונו של מקום ברוך הוא לאל כל הם מהנים דיינים
מהמאציל ברוך הוא להשנים על ידי שוטריהם שהם כחות עשייה
כאשר נפרש לכל השוערים ומשנים רלוט של מקום ברוך הוא
וכל הפשולות בעצם נחסרו בידו כי בחחבה הם עושים ואינם
משנים רלונו ברוך הוא הנה פירשנו לשון יצירה ועתה נפרש

לשון עשייה ׳

לשון עשייה

הוא אורה על גלוי יותר מהה שמורה לשון יצירה שד שחמנה
בפשולות הנשמיים שהם חעשה בני אדם לשון עשייה כעניין
שנאמר ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך וכעניין בכל
מעשה ידיך אשר תעשה אבל יהיה נאמר במעשה אלקיים כמניין
שנאמר ויאמר י׳ אלקיים את האדם ימים יומו ושומר וכן פסוקים
רבים שהם אורה כי לשון עשייה אורה גלוי יותר מהה שמורה לשון
יצירה ולהיות כי הנהגתו ברוך הוא לא נחגלה בעולם יצירה כי
כהנהגה הוא לפי מעשה בני אדם הגשמיים התורכבים מאור טוב
ומיצר הרע ומחבחים לעשות מעשיהם לפי כח יצרם הגובר עליהם
אם טוב אם רע אלא יחגלה בהם בהנהגה להנהיג אותם לפי
מעשיהם כן להשכיר העושה טוב להעניש העושה רע אבל
בעולם היצירה הנעשה חלף הלך לו ואין שם שנוי מעשה כי
יצ״ע בעולמות אהם ושברם נפניהם ואין שיך בהם הנהגה להשכיר
או להעניש כי הם מובדחים על מעשיהם הטובים והעושה מעשה
טוב בהכרה לא יסובב על זה לקבל שכר המעשה וכן הנותן לעשות
מלד ההכרה לא יגזה על זה לקבל עונש הנה מעשה זה לא
נחגלה הנהגה בהשכיר ולהעניש ולהיות בייצירה כי כלה
יצר טוב כדפירשנו מעני כן כדי להחגלות הנהגתו ברוך הוא
הנורך לברוא עולם בעשייה עולם הנשמי בכולל כהות העומדים בהחם
נשפע היצר הרע בעצם והם הנחגדים בין הנשמיים והרוחניים
וכולל הגלגלים כוכבים ומזלות וד׳ יסודות וכל העשה בריאת
עד עבור האדון והם בעצם מורכבים מהעניים רבים בעלי
הוחר בעלי שבהם מחגלה
בהנהגתו ברוך הוא בעצם ׃

הנ״ה

שיך להעשה כחות העומדים
הן הנוערי בדיינים הנזכרים
למעלה והן נקראים גם
לכות שהם״ת והוא העוב
ונעבד

ועבד הקוב להעיב ולהעלים
מה שבידו להעיב ולהעלים
והיות כי בכחו ובידו להעיב
ולהעלים סוד עולמות נפתיים
שהם עולמות עשיה מצני כן
מנד עבדו הקוב להעיב
ולהעלים עם עולם עשיה
ונכנסו עולם עשיה כתו
שפירשנו סוד עניין זה בתרוכה
נעשר עשר הוא תחד ותחד הוא
עשר יסורין משם בפרק ג'
והרמז על תין סוף ברוך הוא
ועל תלו ל' עולמות רמוז
הנביא בפסוק תחד והוא זה כל
הנקרא בשמי ולכבודי ברחתיו
יצרתיו תף עשיתיו וכגם שפירשנו
בשער הנזכר פרק ת' עם כל זה
ההברת להביא פעם שנית
במקום הנאות לו לא יענה
מטרף לזה תין מדבר בלא
חדום כי נחדם בו תזה חדום
שלא תדעניבו למעלה והנה נגד
תין סוף ברוך הוא שהוא עילת
כל העילות רמז הנביא בתחרו
כ"ל כי הוא סובל כל העילותות
תנילות בריאה יצירה עשיה כי כל הנמצאות תנקודה ראשונה של
נקודה תחרונה מובנעות בו יתברך העבעה רוחניית טרית
שכליית וכלם נפתלטו ממט מצני זה נקרא כל שתיט עם דבר
מובג בדבר פרטי רק בעם הכללי שיכל יתנת בו והכל נפתלטל
ממט יתו בכל ויד כל בו הנקרא בע"מי רומז לשהוא תנילות
והנעשה כי בלל הנבראים נכללים בבריאה יצירה עשיה ותין לך
דבר בבריאה ויצירה ועשיה שלא יהיה נקרא בחוה עם המוענ
לו מתרס הראשון כעיין שתמר ויקרא תרס עתות לכל ונומר על
שתמר לו הקדוש ברוך הוא ולי מה תתה קורת תמר לו תרני מצני
פתחה תרון לכל וכתרג"ל תני ר' הוא שמי שהוא שמי שקרא לי תרס
הראשון הנה מבואר מזה. שתין לך דבר בעולם שלא יהיה לו עם
שיקורת בו ותות' דבר הנקרת שהוא כולל כל מה שבעולם הבריאה
וכל מה שבעולם יצירה וכל מה שבעולם עשיה הוא בשמי ר"ל הוא
בתנילותי כי נפתלטל ונברת מתנילותי שהוא שמי כי התנילות הוא
שמו של תין סוף ברוך הוא והטעם כי כתו שהם הוא כיון מקום
מחזה של הדבר כילו נתדר שלא יוכל לדבר מצניניו ובסקים
של רתובן תס לא שדעו שפתו רתובן ועל ידי שתו יוכל לדבר
מצניניו ובסקיו כתו כן בתין סוף ברוך הוא תין מקום לדבר בו
תס לא תנר בחינת תנילותו ונילויו כבן ויהיה פירושו הנקרת בשמי
כתלו תמר כלות הבריאה שהוא בריאה יצירה עשיה הוא בתנילותי
דהיינו בשמי ולכבודי ברחתיו הנ"ה
ר"ל כדי לגלות תלהותי וכבודי שדיין בתנילות לבד תיגו
מובג לגובל תורו כדשירשנו שיך לגיל כי התנילות הוא תוחס
למעלה מצני כן ברחתי עולם לכל השולמות בריאה יצירה
הבריאה שפירושו גלוי מלשון עשיה ותס כן כיון שהוא שיהיה נורחס
תס בריאה יברת שהוא בסת מתנילות בחוחס בניור עד
כבודי שמתנלה כבודי של ידו כתן הנ"ה.
ומצני שגם בעולם הבריאה עדיין לא תופלס התנלות תלהותי
כדשירשנו לגיל תמר יצרתי רוצה לומר יצרתי עולם יצירה שהוא
יותר נגלה ומצני שגם בעולם יצירה לא תופלס התנלות תלהותי
כדפרשנו תמר תף עשיתי רצה לומר עשיתי גם עולם עשיה ותמר
גו תף לשון הוספה מצני שעולם עשיה הוא מורכב תיצר טוב ותיצר
הרע שבו תופלס ההתנה שבו שעשיה רבים כתו שנפרש בפרק ג'
תזה השער שתיקר גדולתו יתברך והתבחתו בעולם עשיה בעלי
תומר ובעלי שניים ושוד עשה שני שתמר בעולם עשיה תף כי תף
הוא לשון כעס ורוגז וחיתה ומצני שבעולם עשיה ימצא כחות
כעומתה והשון והינ"ר הנזכרים והמציאים כל תף וחימה ורוגז
בעולם מצני כן תמר גו תף מה שתין בן בג' שלמות הקדושים
כרתשיים תלהות יצירה שזכר שתין יד כח כעומתה של
שתן יג"כר וקליפה שילעז סס כי תון לב' תחנת בקדושים
תובשבם כי ג' תחנת קדושים תלו תלהות בריאה יצירה יחוד ונשכינת
עתו שוכן בתוכם וזה סוד הפסוק קדוש קדוש ה' נצחות
שהם ג' עולמות קדושות שכל תחת מקורתת יותר מתארת תשר ה'
נצחות שוכן בהם וכחות העומתה בזרתים מצני קדושתו • והנה
תזר שביארנו ביתור תלהות תנילות בריאה יצירה עשיה נקטר סס
הרמז שרמו עליהם הנביא בתמרו בכל המקרא בשמי ולכבודי ברחתיו
יצרתיו תף עשיתיו נעשים יד שכלינו עליהם בעם פנית לפרש עניינם
כיל ה' הטובה עלינו והנה להתלות שהם הספירות הם הם
בעצמותו ברוך הוא והם הם הרחשונים המתקרבים תל סדת כל
הסבות והם התנילות הדק והנה שהיה נפלא במקורו ברוך הוא
ותחר עלות הרצון לבניו יתברך נתגלה התנילות בסוד נתלטה התור
שפירשנו בפרק ה' מעשר סוד דו פרטפין וכתשר יתבתר פוד סוד
הנתלטה והם הם התתייחסים בפרשם תכלית היחוד פר שהם עדיין
נשלמים לעולם יחודן במקורן בתין סוף ברוך הוא כי הם כחות
תין סוף ברוך הוא והם מקוריים בתין סוף ברוך הוא ככחות
הנעלמה המקוריים במקור הנעלם ותלו יתייחסו ורקרתו נעם י"ם
דתנילות תפני קורבתן שהם סיחים תל המקורות וכדפירשנו ותחר
התנילות הקדוש והעתור נרת הויה שנייה לתנילות בסוד הבריאה
שפירשנו שהיא יותר מחנלה והיא פולם הבריאה נקראת בשם הכסא
מכונה תל חכמי הזוהר כירסייא והיא נם כן נת י' ספירות שהם
נקראים י' ספירות דבריאה והטעם כי כל הענינים שהם תחת י'
ספירות דתנילות כלן מדרינתן בשר עשר כמו ה"י ספירות
דתנילות עתן ועשם הדבר כי להיות י' ספירות
דתנילות הם החותם שחותמים כל השולמות בחותם שלהם והחותם
שלהם עשר מצני כן כל השולמות המקבלים התחתה מהם ומחתתו
מהם נריכין להיות כדתיון החותם כי לורת הנחתם הוא דומה
לצירת החותם הנם שתיט דומה לו ברחניותו שתיט כל כך לת
וך כצורת החותם עצמו פכ"ז הוא דומה לו תלך זה שנו נם כן י'
כתו בחותם עצמו ושוד עשם שני כי תחר שהשולמית נפתלטלו
כדי לנלות תלקיחו ב"ה ותלקוחו שהוא התנילות ב"ה הם עשרם
כחות הנה מבואר תזה שעשרה כחות נריכין להתנות תפני כן נריכין
להיות בכל השולמות עשרה כחות כי עשרה מתנלין בעשרה ומפני
זה עשרה כחות שבבריאה הם כסא ולבוש לעשר כחות שבתנילות
שהעשר כחות שבתנילות תחלבשות בהן ומתנלים ומתרחים של ידם
כלרם התחנלה ומתרחה בלבושו ותותן עשר שנעים המתתנלות
ומחפשות תן י' ספירות דתנילות ומתירות בכסא הזתת הם
נקריאים עשר ספירות דבריאה וזהו שבתב רשית תחשונה לבחר שביך
מתחשין לתלון תתין כורסיי"ן בד' סיכין ושית דרנין לכורסיי"ה
עשר וכלהו תיכו כורסיי"ה ב"כ המתחר ? פירושו של מחתר כוח
זה קודם זה המתחיר הנזכר לחר משה רבינו עליו השלום לר' שחשון
בן יוחתי עליו השלום כי תנילות עשר ספירות הם כלי תיקומיו ברוך
הוא שעל ידן פועל ומתקן ת"ם ב"ה כל השולמו' כדפירשנו
בתרוכ' בעשר עשר הוא תחד ותחד הוא עשר בתחר תליכו כנבי'
בעניין ותחת הוא לתניקת עשר תיקונין וכלי ועל זה קלי זה התחר
לבחר עבד מסחשק לשון מתנין פירו' לבחר שבעלים תנילותו
שהם כלי תיקוניו ב"ה שבקרתו מתנין לחר כן ברת להן שד שתנין
שהוא הבסא כנוד שהוא שלם בבריאה בעשר מדרינותיו שיהת
מסחש בעשר מדרינותיו לעשר מדרינות שבתנילות שהם התנין
שזכר ר"ל שבתנילות הם הכלים של ת"ם ב"ה שהם כחותיו ועשר
מדרינות של כסא הם כלים ושתשים לתנילות שהם כחותיו של ת"ם
ב"ה ומפני כן בסא ג"כ' וזהו שתמר בד' סיכין עיש"ת דרנין לכורסיי"ה
ה"ת עב"ר פי' פולם הבריאה שהוא הכסא כנוד תסחש לעולם
תנילות עם ד' פתודים ועם מדרינות תנרף הד' פתודים עם עם
מדרינות יחד הוי עשר עשר ספירות דתנילות מתנלות של ידי עשר
ספירות דבריאה שנקריאין כורסיי"ה והנלוי שתתנלה התנילות ע"י
הבריאה הוא בחינת שהוא הבריאה לתנילות וכל"ת תי"ן
כור"סיי"ה פירוש שהוקם' שתם כן הוא שהבסא תסחש לשולם תנילות
עם ד' פתודים ועם מדרינות יהיה בין כלם י"ת כי הבסא בעלמו הוא
תחד וד' פתודים הרי ה' ושוד עם מדרינות
הרי י"ת והספירות תינם תלת עשר מצני כן תמר וכלת תיכו כורסיי"ה
פירוש תלו ד' פתודים ועם מדרינות הן כן עלת הבסא והבסא
עלמו תינו דבר תחר רק הוא הוא עלמו כד' פתודים ומדרינות

שזכר ונקראים בכלל כסא על שם ששמים שתיהן של י' ספירות דאצילות כתו כסא ספירה שהוא היושב עליו • ואחר הכסא כתוב יען שלום המלאכים שהם עשר מדריגות מלאכים מרתיכים חיות תופסים חפצים חלים בני - חלים ספרים כרובים ואופנים וכם כלם בכלל התייחדים בשם מטטרון יען היות מטטרון שר הפנים ממונה עליהם לתת לחיות לוח הקו ופנימו וחיותו וכלם שוחבים מתנו והוא על המלאכים כדמות הלב בגוף שכוח מסכן החיות שמשם שיחכים חיותם כל המלאכים לכן נתייחס כל המלאכים בשם מטטרון והוא הנקרא

שולם דיצירה והשנים מתחשבו'
מעשר מדרינו' שבנדריח' תחומי'
בו ומחלבשי' בו ומגלים שבולטן
על ידו וכם הם הנקראים עשר
ספירות דיצירה מחשבים לעשר
ספירות דבריאה והוי עשר
בדרגת מהיות' ותקין לכתרמי'
כתו"ת נחת"פ ל"ה ה"ו"ן
הנ"ס הרי"ם חי"ות
ג"ה"ם הס"ם מלי"ם בני
הנים פרצ"ים כרו"בים ואו"פים
הנה הורה בסירוש כי עשר כיות
המלאכים הם המחשבים לעשר
ענפים שבבריאה והם נקראים
עשר ספירות דיצירה ואחר שולם עשיה
שהוא כולל כל הנברים הנעשים
מתחלת נקודת העשיה שהיא כל
הנזכר בפרשת בראשית בתשבה
ברחשית עד נקודת התכוס שענור
התיון ובו נכללים הקליפות
וכחות השומאה ע' פרים
המתפשטים לכל תוחות שע"ו
וכתו של סתגל עם ליבות כת
זוהו וכל הגלגלים וישיות של
עבור התרן כלם נכללים בשם
עשיה ובתשר ותשבע תור הנמנם
ביצירה שוד תל שולם עשיה הם
מתיישבים בעשר ספירות דעשיי'

ולא בשם תצ תם ושלום רומה לומר לא שיהיה עשיה מתם עשר ספירות הלא הכחות הקדושים המתפשטים על ידי המלאכים הקדושים בעולמות עשיה נקראו י' ספירות דעשיה ועשם המתפשטות הקדושה בשם הוה לבנייהם להפשיל כי ספירת הקליפות והטמאה תקון בשתיהן וביטולן הוה בשתרכם אל הקדושה אל מבודת השם אלו הם נכנסים ונטהרים משוחתן וכשעיין וירתוך כל המחשבים ומחתונו לפניך כל הברואים כי כשיתקרבו אל הקדושה אלו יתבטל כל לד עוחתה מהם כתכל בזה . כלומר יגרפו כשך סיגים יקרבוהו לאש ובתוך האש נשרף והכשף העכור מתקיים ונשאר כתו כן בקליפות שגם בשם שם לד קדושה הוא כי גם הם מעשה השם ב"ה ובשפע חיותם מתת השם ב"ה ובהתקרבם אל הקדושה יוטהרו מעוחתן ויתחברו עהורות כתו מלאכים קדושים כי לית אתר פנוי מיניה וזה טעם פרי החג שהיו בשעים קרבנות נקריבים כנגד שבעים פ' שרי שהם בקליפות המשפשי' לביטול אחות כתות הטומאה לכך היו • תקריבין אהרן לקדושה הם בשבת קודשין לקדושה הם מתחשבין מעומאתן ועליהם דוקא הזכר בפרשת נח ויכי כיתם הלוך והשור שהו כשעיר בקדושה מתלבשת בהן העומאה בפרשת והשביעה מתקייתת וזו נקראו עשר ספירות דעשיה ולא יעשה כמשיין להשוב כי' ספירות דעשיה הם י' ספירות ואינם י' ספירות דיצירה וכן י' ספירות דיצירה הם י' ספירות

דיצירה ואינם י' ספירות דבריאה וכן י"ם דבריאה הם י' ספירות דבריאה ואינם י"ם דאצילות אין הענין כן שאם כן יקשה עליהו ת' ספירות הוי ובפירוש אחר בשעשר יצירה י' ולא ע' י' ולא י"ת ומכל שכן שאין לומר שהם ת' ח"ו אלא הענין הוא כן כי כשאר נתפשטו י' ענפי ספירות ברוך מיכאל ונתגלו יותר בהם קודם התפשטותן נקראים לפנים קרבתן לשוקור ברוך הוא הנה מלד גלוין והתפשטותן סור לעשר שפים כדי להתדבק מתקורן ולהתבטל כדי להגלות עד שיגלו מכלל גדר האצילות ויתחדש בהן התחדשות כדי לבא אל הגלוי בשוד גדר הבריאה כאשר פירשנו למעלה תוחה התפשטות והריחוק והגלוי והתצטות האור נקראו י"ם דבריאה ולפי האחת הן הן י"ם דאצילות אלא הנה התפשטותם מתקור אין סוף. כ"ם עד כסא שהאור קרוב למקורו כ"ה נקרא י"ם דאצילות כדפירשנו שהוא אצל מקורו וקרוב לו מקושר בו אלא שהו במקורו כ"ה ומלד שהתפשטו האור שוד יותר ונתרבה בתקנת ונתרחק מאצלו ונתבלה יותר תוחה ריחוק וגלוי גדמה לו להקרא בריאה כדפירשנו כי בריאה הוא לשון גלוי שמתבלה דבר חדש מה שלא היה מתגלה קודם מלשון חס בריאה יברא' כי ענין הבריאה הוא התחדשות והתגלות מה שלא היה קודם כי קודם היו נאצלים לגמרי מלדן ואינה התפשטות והגלוי הוא נקרא י"ם דבריאה וכן התפשטות האצילות על ידי הבריאה עוד לי' ענפים שניים ונתרחק ונתפשה ונתבלה האור עוד יותר עד שנתגלה ונתבבה בהתבבותו וריחוקו בגלוי נדר האור יצירה שהוא עוד גלוי יותר ומה שאורה לשון בריאה עד שיגיע הגדר האור לגדר האור יצירה מפני כן יקרא אותה התבבות האור י"ם דיצירה וכן הוה בהתפשט האצילות עוד יותר על ידי בריאה ויצירה לעשר ענפים שליישים כהו נתבבה האור יותר ונתבלה יותר עד שיגיע אל גדר יצירה ונתבבה בגדר האור עשיה שהיא האור בגלה הנה מלד התבבותו והתלבשות בגשמיות בעשיה כי לשון עשיה חורה מה שתורה ידיעה כדפירשנו תפני כן נקרא תוחה גלוי והתפשטות י"ם דעשיה - וכל אלו ת' ספירות חיצם ת' ספירות דאצילות רק שקבלו ד' שעות לפי התפשטות האור וריחוקן מהתקור הנה הראיתיך לדעת כי אלו ת' ספירות שהם באצילות בריאה יצירה עשיה חיצם אלא י' ספירות דאצילות והי' ספירות דאצילות המה מתפשטים תרום הש לאות להשגיח על כל השולמות הנקודה הראשונה עד הנקודה התחתונה ולסיור נאורם בכל שולם ושולם כפי סיבור אור סיכול השולם הנוח לקבל כאשר פירשנו בשער ח' פרק נ' הנה לפי זה ניתן לורה שהתפשט בבריאה ומחגלה בבריאה הוא בסיבור אור סיכול בריאה לקבל ולסבול ומפני כי בריאה יכול לקבל אור גדול כי הוא יושב רחשונה במלכות וקרוב להאילות שאור זה קבל אור גדול עד שתין בו התחנות הק אלה גלוי התהדשות אורו . שלא מגדר אור תנטות תאילות לגדר האור גלוי בריאה אשר על כן נקרא בריאה שפירושו התחדשות הגלוי תפני כן תלו י' ענפי ספירות התפשטים בו נקראו י"ם דבריאה פירושו דבר חדש וכן כשתפשטו שוד ונתגלה ביצירה כשיעור אור סיכול לקבל יצירה בתוכן שיהא בגדר אור יצירה נקרא אותה התפשטות י"ם דיצירה וכן כשתפשטו שוד ונתגלו בעשיה כשיעור אור סיכול לקבל עשיה בתוכן שיהא בגדר אור עשיה נקרא אותה התפשטות י"ם דעשיה ולשונם העניים התפשטים הרחשונים והעשיים והעליונים כגם כם באור העליון שנתו הנתפשט וכן כן שעיון הספירות נתנה שכל הכתות כלם תינם • תלת כח י"ם וחין הגדל והפרש בין תנו כוחות רק שבבריאה חש כחה נקבל אור יותר גדול תחה שהות בגדר אור בריאה תפני יריחת המדרינות שבדחם לה בסוד טילה ושכול שפירשנו בשער רחשון פרק נ' וכן יצירה חש כחה לקבל יותר אור מגדר אור יצירה כתכואר בשפר הגזכר ברק הגזכר וכן עשיה חש כחה לקבל יותר אור מגדר אור עשיה כתכואר בשער הגזכר ברק הגזכר וכגם שהתלקו תורותיכן תגד יריחתן בשוד ד' תדרינות הני"ע שם כל זה כלם תינם תלת כח תחדות י"ם התפל בזה תל אור פני השתם שתחיר ותתריק בתכלית התוזק ובתורה נתפשטה להאיר גם בגילה על ידי שתילתה אורה בפני הלבנה להאיר פני הלבנה ובני העבנה תהירה בלילה להאיר פני אויר השולם ואור אויר הכולם נכנם דרך מבשית בחטות תדני הבית והתירה פני הבית הנה כל שוד שיתפשט באור יותר יכבה האור יותר כי בפני השתם האור הוא בהיר ולא עד שתכבה אין הרוחה בה שלא יוכל הרוחה לרחות פניה לשונם בהירותה ובפני הלבנה נתלתה אורה של שהרוחה יוכל

יוכל לנוחות בפני הלבנה וכן חור פני הלבנה חור פניה לכן בלבנונית נת וך ובהתפשטות תורב להתיר פני תויר עולם תין חור תויר העולם כל כך לכן ונת כתו חור פניה וכן חור פני תויר בעולם בהסברתו דרך עסקית וחלוטות לחדרי הבית פנימי נתינתם תורו עוד יותר ונחשבה תורו עוד יותר כי חור תויר העולם יותר מתיר מתור חדרי הבית שהרי נתינתם ומתחבה התור דרך העברתו בעסקית לחדרי הבית עד שתגך התפשטות והתרחקות התור מהמקור הס ד' תורות חלוקות חור פני הסתם מתיר יותר מתור פני הלבנה ותור פני הלבנה מתיר יותר מתור פני תויר העולם ותור פני תויר העולם מתיר יותר מתור חדרי הבית ובתחת כל חלו ד' תורות תינם חלת תור תחד והות הסתם המתיר בכלם רק שנתחתם תורו על ידי הלבנה ועל ידי תויר העולם ועל ידי העסקית פחלוטות שלת להתיר בתור החזק כענין זה הות. בשלתו נעשר ספירות דתצילות ו"ם דבריאה ו"ם דיצירה ו"ם דעשייה שנתחת כל חלו ד' חלקי עולמות תינם חלת תור י"ם דתצילות שהות שנתחם תורו לפי תולסת טבע העולמות

כג"הה

כענין שתחם שכינתו בין כ' בדי תרון ו"ם דתצילות מתירים יותר תן י"ם דבריאה ו"ם דבריאה מתירים יותר תן י"ם דיצירה ו"ם דיצירה מתירים יותר תן י"ם דעשייה וכלם תינם חלת כח תחד כח תחדות י"ם דתצילות הרי לך כי כערך המקבלים כס מ' ספירות יכערך שנתו' תצילות הספירות נרוך הות תינם חלת י' וזכו מה שרמזו ז"ל עלעולם לת שלתה בשכינה למעלה מעשר ולת ירדה בשכינה למטה מעשר כי כח בשכינה כתה מתפשט בכל עולמות ת' ב' י' ע' ותף על פי כן תין כתה למעלה תן י' ולת למטה תן י' כי הכח שהות כח עשר מתפשט בכל העולמות והגם שהמקבלים מתחנים לת' כחות שבכל תחד מתלו ל' עולמות י' תורות פס כל זה כל תלו מ' תורות תינם חלת י' תורות על י' ספירות שתתרו כענין החשל שהתלטו בד' תורות חלוקות שכלם תינם חלת חור תחד פני הסתם ועל זה רמז הרש"י ז"ל בספר התיקונים ושילת על כלת נהיר בעשר ספירין דתצילות ועשר ספירין דבריאה ונהיר בעשר

פני תחתה • ע"כ הג"הה

הוֹרָה

הנה תהובי בני ידיד נפשי כדי להיטילך ולהסליתך לזכות נפשך לכתיר בתור החיים תתיר עינך בספר רתם תידם ושמת ויוסף עוד שהקב"ה מתלבש בהן והות זה כי תין סתק שלת תתפשט ולת תתלבש י"ם דתצילות בי"ם דיצירה ושיהו בתדרינת ושיפור תור יצירה תס לת על ידי י"ם דבריאה התמצעיים כי נדר היצירה תס שהה לקבל תור יותר גדול תנדר תור כיצירה ושמין התפשטות כח הות זה כי בודתי התצילות יכול להעלות יצירה ולהגביר כתו עד שתהיה בתדרינת הבריאה תו יותר גדול תתנה לקבל לת תהיה תז בנדר יצירה כתבותר בספר רתשון פרק ג' והעניין הות כי תשפעת ותתהפך לבריאה כי יצירה בתה שהות בנדר תור יצירה לת תוכל לקבל סס תור תצילות לגודל בהירות תור תצילות ושתהיה קייסת בנדרה בנדר תור יצירה תפר על כן כדי שתצתוך יצירה בנדרה ולת תנדר עולם יצירה כתבותר בספר המזכר בפרק הגוכר הולרך התצילות להתפשט ולירד ולהתעבות קלת לבת בנדר הבריאה ותבריאה' הולרך גס כן להתעבות קלת ולירד עד שהות בתדרינת יצירה וכן לת תפשט ולת יתלבש י"ם דבריאה בי"ם דעשייה ושתהיה בתדרינת ושיפור תור דעשייה תס לת על ידי י"ם דיצירה כי תס שהיה לקבל תור בהירות הבריאה עד שתתפשט ותתלבש תור הבריאה לבת בנדר תור יצירה ותיצירה בת לנדר עשייה ודתיינו לזה שתפשר לבת בנדר עשייה כי תס תנדר יצירה מהשהר שכתב עשה תלחכיו רוחות כת בתתר

עילתה בשפתת דנהתין לתתת מתלבשין בלבושת דהתי סלתת ותי לתו דתתלבשין בלבוש ת דהתי עלתת לת יכלין למיקם בהתי סלתת ולת סביל לן עלתת הורה בפירוש כי תמלתכים שהם רוחניים כיו שתתר הכתוב עושה תלתכיו רוחות זהו דוקת כשהם לתבלת בעולם התלתכים שולם יצירה כתו שתתר הת בתתר עילתה תבל כשיורדים למטה בעשייה כס מתלבשים בלבוש עולם הזה שהות לבוש שולם עשייה לבוש גשמי וזה שתתר בשפתת דנתתין לתתת מתלבשין בלבושת דהתי עלתת והורה לטו גס כן שהס תינס מתלבשים תינס יכולים להתגלות בשולם הזה וגס שולם הזה תין לו כת לקבל תורן וזה שתתר לת יכלין למיקם בהתי סלתת ולת סביל לן סלתת כנה לתדע מזה שתין עסר ספירות דעשייה יטלין לקבל תור תצילות ושיהיו בנדר עשייה תס ע"י שהורך תור תצילות להתפשט ולירד ג' תדרינות בריאה יצירה עשייה כי תיצירה תקבל עשייה ובתשר כל זה תטותר גס כן בעשר ריתשון פרק ג' וכן תין תקבלין י"ם דיצירה ושיהיו בנדר בריאה תס לת ע"י ב' תדרינות עליונות שהס תצילות ובריאה כי תן בריאה תקבל יצירה וכן תין תקבלין י"ם דבריאה ושיהיו בנדר בריאה תס לת ע"י תדרינות תצילות כי תין תצילות תקבל בריאה ותעתה תחר שהודעתי' כל זה כנה תדע כי תין כן בתצילות כתו שהות בבריאה ותין כן

בבריאה כתו שהות בתצירה ותין כן ביצירה כתו שהות בעשייה כי העשייה שהם כחות עשייה כחות הקליפות ע"י סריס התמונים על חוטה לתרן ת"ת להס להמשיך התומות ולהתגלות להן שפתן להשפיע להן תס לת שיקבלו תחילה תימירה תתלתכים הקדשים תקבל יצירה תינה ערוך בהכנתה לקבל תכחות עשייה ח"ו וכן יצירה לת תוכל להשפיע למטה להתגיע. העולמות תס לת שתקבל תחילה תין בריאה תכל בריאה תינה ערוכה בהכנתה לקבל תיצירה וכן בריאה לת תוכל להשפיע למטה ולהגיע העולמות תס לת שתקבל תחילה מתצילות תבל התצילות תין ערוך ח"ן לקבל תין בריאה תך ורק שהתצילות נרוך הות לעולל תורו הבלתי בשל תכלית ת"ת להתגלות לשולמות התחתונים תס לת על ידי שיתלבש בתור הבריאה וע"י תור הבריאה יתגלה תורו הגדול לנברואים

והנה תחר שתדע זה הנה תדע כי ההכנה שלת יצירה להיותה קרובה תל עשייה כשם תעשה ושנוי תעשה ועבודת הכפודים דין ועבודת דין ודברים ותשת תתן הנה היא לת תהיה תחירה בעשייה להגיע שולמות עשייה בהשפעתה תלת בימי חול שהם ימי המעשה ושנוי תעשה וימי המלתכה והעבודה כענין שבת ימים תעבוד ועשית כל מלתכתך רמה ליתר בימי החול תינס מחנגים תת י"ם דתצילות תלת כשישור תור של יצירה שהות מטערין היחונים להשניח של תעשיהם ותלתכתם ועבודת עבודתם להסכיר ולהשניע בסוד שהם ממונים דייעס מהתחיל כרוך הות כדפירשנו למעלה כי מטערון שהות יצירה שולה בנתערית שדי שמתו כשם רבו שהות סיד תל תתר בו כי שדי בקרבו ומפני שהות שר של שולם עשייה להגיהנו בימי המעשה שהם שבת ימי חול תפני כן י"ם מחירים בימי חול בשישור תור מטערון שהות יצירה תבל לת כשישור תור הגדול של עולם בריאה. כי בימות החול שהם ימי המעשה והכמירה ותלתכה לת יפתחו ולת יתגלו שערי תורה תל בריאה רק תורי מטערון וזהו הסוד שקדת הזוהר למטערון שנד ע"ם בעבודה ותתלתכה והמעשה שמתתמין על ידי תורו כי על ידי תור יצירה עושים מעשה שבדות ותלתכה ומטערין שהות יצירה תינה יכול להמשיך ולהגהיר תס לת שיקבל תן בריאה ותיר הבריאה להיותה רתוקה תתור עשייה ומעשה ושטי מעשה כי כלה שבת ומטחה ו"ע ולת נשתת לת דין ולת נעקת דין תפני כן היה תחירה כי"ט ושבת שתין נו מעשה ולת שטי מעשה ולת עבודה ולת תלתכה ולת דין ולת נעקת דין ויתגלו י"ם דתצילות בתור הבריאה כי יפתחו בו ויתגלו בו שערי תורה הבריאה וזהו סוד נשתה יתירה שתקבלים הצדיקים בשבת ו"ע תתור עולם הבריאה כי יתירו עכשיית יותר בשבת שכלן כשתקבלים תתור הבריאה יורד תחה תיתירים כשתקבלים תיצירה ביתי חול ובזולת בריאה תינו יכול יצירה להשפיע תבל הבריאה תוכל להתגלות ולהשפיע זולת מטערון והייט י"ם ושבת שתין שם תלתכה ושטי מעשה ועבודה רק שביתה ומנוחה שתן יפתח שערי תורה תבריאה ותז מקבלים נשתה שתקבלים בשבת ו"ם ול"ת תבריאה ויתירו נפתות הנדיקים כתה שתקבלים בשבת ו"ם ול"ת תבריאה יותר תמה שביה בימי החול על ידי מטערון תפני

כי בשבת י"ם מתגלין בתור של בריאה ומשפיעים על זכי נשמות מעולם הבריאה עד שהם מקבלים בשעת תפלת בריאה והם מתעלים על רב שלום בהכנת שתוקות סחרי תורה בשבת ויום טוב יותר מבחול ועל סוד זה רמזו ז"ל לא ניתנו שבתות וימים טובים ליסראל אלא לעתור תורה וכל השולמות נהנים מתור הגדול שהוא פולם הבריאה שהיה נשתם כל שעת ימי המעשה עד שתור שלש הבריאה מתגלה ומתפשט בכל העולמות ומתגדל ומתור ביתר שלת וניתר עז בשבת ויום טוב והנם שבשבת ויום טוב גם כן הוא כתור להשתלשל על ידי יצירה אבל כל זה פולם יצירה מקבל תוספות תור בשבת ויום טוב כי שערי תורה של בריאה נפתחים לו ומתגלים בו ביותר עד שהולה למדרינת בריאה בתופן בכל השולמות מלרין בשבת בתור של בריאה וזהו סוד שבינה בפתחונים טרך נבוה כי גם יצירה שהיא שבינה בסוד י' ספירות שביצירה שהיא תכדו של תדס השליון נרוך הוא מקבל יתרון תור ושבת בתשוב גדול תור של בריאה וזהו סוד נשמה יתירה שיש לתדס בשבת כי ביתות התול הוא מקבל מעיזור תור של יצירה ובשבת מקבל שיזור תור גדול שהוא שיזור תור של בריאה וסוד בשבין הוא תור העליון התילות ב"ה לא תוכל להתגלות בשלם עזייה בשביל שנויים לשנים פשיעות תורן הנלחי בשל תכלית כי תס על ידי בריאה וזה דוקא בשבת ויו"ט שהוא יום מנוחה ושביתה ובטלים מעבודת המלאכות והמעשים המתחים מפני תל שנוי הפשים בתול שהם שבת ימי המעשה תבר מנך זה שהם פועיים מתלאכת המעשה ועבודת השבודה ושנוי המעשה הנה מנך זה שיהים שיפקים בשני המעשה תבל הם בשפיעות פתנהם הם יכולים לקבל פשיעות תור הבריאה בלי תמגלים ידיעת המדרינה ליצירה כי היצירה נם כן שלתה במדרינת תור הבריאה והתילות בשעתו מתגלה לזכי נשמות על ידי תור בריאה והמדיקים בזכות שבלן שהוא נשמות תן תקבלין ונהני מתור בריאה אז נתתר שהקב"ה לבש בגדי שבת ו"ט תבל כתבר יעטרך התור של בריאה' להתלבש שר בתור של יצירה' ולהתגלות בשיזור תור יצירה אז נתתר שתוא לבש לבושי חול וכן בשיעור שר להלבים בכחות עשיה ח"ו בשיעור שהוא נשיכול לבש בגדי גלות כתבר אז נתתר מן הגולה ואין הכוונה לומר לבש בגדי חול ופשט בגדי שבת וי"ט פחשובים תן העניין כן תלא כל סוד שתן ההתרה לעולמות על ידי לפושים הפניימיים שהם שלמות בריאה תלא שתגלים תור הבריאה ביצירה ואינו מתיר רק בשיעור תור יצירה שהוא לבוש החיצון אז נתתר שהוא לבש בגדי חול המשל זה לתלך שלבש בגדי תלבות זבב וכסף ושל הבנדים התשובים לובש בגדים פותחים הנה אז יתיר על המלך שיתלבש בלבושי בגדי חול תפני הרתיעו תל עבדיו בבגדי פתוחים כתה תן העבדים הנם שלבושים הפניימיים הם זהב וכסף וכן כשתלך לובש שר יותר פתוחים של תלו לבושים כתחד תן הבגדים ההולכים בגלות אז נתתר שהתלך לבש בגדי גלות כתחד תן הבגדים כענין זה בשעתו הוא בתילות בדוך הוא בתילות נשתת תורו ואינו מתגלה בתור בריאה אז נתתר שהקב"ה לבש בגדי שבת ו"ט תבל בגדי תלבות וכתבר תתלבש תור הבריאה פוד במטערן שהוא יצירה ותתגלה תורו הגדול אז נתתר שלבש בגדי חול ובשעת העבודה ויתעסה תלתה שהוא מטערן שנקרא נזכור עבד והוא מטעם שהתור נתבך תליו על ידי השבר שהוא מטערן שהוא בתילות ובשעת נלגלי רקיעת ולא תשתני בכל תתר כמו שנתבאר בשער הנ"ל

הנ"הה

הטעם שהתילות נכתש בתור בריאה ולא נפתח תור התילות בשעתו בלא בריאה שע"י, לשהיה לקבל נוזל תור ההוא לתולשתה בשלם בשעיה •

עד כתן הנ"הה •

בשער כתות דתלתכייה ובשער גלגלי רקיעת ולא תשתני בכל תתר כמו רמזו לנו כי תין סוף ברוך הוא שהוא סילת כל העילות תיתר בכל העולמות נכח שער ר"ל בשער דתילות בשער דבריאה בשער תתות תלתכייה שהם יצירה ובשער גלגלי רקיעת שהם עשר דעשייה וכדי שלא יעלה תמיין בדברינו לתשוב ח"ו תתחר שתתפשט בכל ד' שולמות שבכל תחד תהם שבר יתתה ח"ו לת' ספירות כתו שהם כשרך התקבלים תפני זה דקדק בלשונו ותתר ולא תשתני בכל תתר רומה לומר כי בכל תקום ובכל שולם ושולם שתיתר שם תיטו חלת כח י' ספירות ותין חסר ניכרים רק בשטין התקרבות כי כל הקרוב לתילות תורו יתר חזק ויותר נשלם לגודל תורו עד שתזה תתה לתר כי יתת שלש הבריאה תל שולם תילות נרוך הוא ביתת התילות נרוך הוא תל עשות תין סוף נרוך הוא רמה לומר כתו שתין סוף נרוך הוא מתפשט עשותו בספירות ומגלה כח עשותו של יתן והוא נשתה להן עד שתגיע זה נקרתו תד ס דתילות תפני שתין סוף נרוך הוא תל עשות תין סוף נרוך הוא מתפשט בנוף התדס כתו כן התילות להיות תודס עד בלתי סוף ועד בלתי תכלית נעלתים תכלית ההשלם הם מתגלים על ידי הבריאה ומתלבשים בבריאה עד שהם נשתה לבריאה כתו הנשתה פושלת על ידי הנוף ומתגלית על ידי הנוף כתו כן הספירות פושלת על ידן ומתגלות על ידן תשר על כן נקרת בזוהר תדס הבריאה וכן יתם היצירה תל הבריאה ביתם הבריאה תל התילות רמה לומר כתו שהתילות הוא כתו נשתה לבריאה כתו כן הבריאה כתו נשתה ליצירה ויצירה כתו נוף לבריאה כי הבריאה פושלת על ידי יצירה כתו הנשתה פושלת על ידי נוף בתדס תפני כן נקרת בזוהר תדס דעשייה כי יש נם כן בעשייה בחות קדושים כתו בתרן ישרתל כתשר יתבאר בשער גלות שביעה בס"ל בתופן בשר תדס דתילות תתלבש בסוד תדס דבריאה וסוד תדס דיצירה וסוד תדס דעשייה ומגלה בסוד תדס דתילות הוא המבניע בכלן ומשפיע בכלן ומנהיג תת כלן וסוד כללין כלה כי הפטויים והגשמיות הוא רחוק תעלתותו ב"ה ומפני זה הוא פופל הפטויים על ידי הכלים והכלים הם התילות שהם כלי תקופים כתבואר בשער הרוחון ולסבת קורבתם תל תקודם הם רחיקים תהפטויים עד שהגרטו עוד תל כלים להתלבש בהן והוא עולם הבריאה והבריאה עדיין רחוקה מגשמות ואינו פופל בעלם הפטויים עד שנלטרכו תל עשייה שהם כחות רוחניית וגשמיית כפועלים כפטויים בעלם ואלו כחות רוחניית קרובים להדמות תל גשם ובאלו כם תתבדיים בין הרוחניית והגשמות כתבואר בשער רחטון פרק ג' ע"כ הקדמה רחטונה ותהקדמה רחטונה נרד להקדמה שנייה כדי לתת ריוח בין הדבקים נייחד לה פרק בפני עצמו : והשם נשלם בפרק •

פרק

שני הקדמה שנייה ידוע כי עשר ספירות בכללם נחלקים לשני בחינות חלוקות כי ז' ספירות שהם נדולה נבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות נקראים ימי הבניין שבניתו תת העולם בשלש שתנד זה נתנלו לעולם כי תטרת הבניין נדע ונשיג עוד הבנתי כתבואר בשער שני פרק שני • וג' ספירות רחטונות שהם כתר חכמה בינה הינם נקראים ימי הבניין כי לא בנתו תת העולם בשלש תכל נקראים שכללייה כי הם בתדרינת התותן רחק הבנתים שתנייר בבניין בשכלו תך יהיה טרת הבניין טודע תדרינו תתין ותולתיו תלוטותיו תוקתיו ותטותיו ובשוד בנייור הבניין בשכלו הוא שלש ותתר כך תגלה רחק הבנתים שהוא התותן הרחתני ניור שכלו לפוטלין הבנתים ותטוה תותם הם וכה תעשו ובסדר זה תעשי ותגלה

ומבלה מה שבלם בשכלו על ידי הפעולים הבנולים הבנים בשלם בבניין וכשכל כזה בשמו הוא בשפירות כי כתר הכתה בינה הס התותים שבירנו בניימי כל הפולות בשכלם והיו כל הפולות נשלמים בשכלם כמו שפירשנו בשער שני סוד זו פרעפין פרק שני שכל הפולות היו נשלמים בסוד ת' ובסוד דו' נסוד כתר הכתה בינה בסוד ויהי ערב ויהי בוקר תלתד שהיה סדר ומנים קודם לכן כתוב פירשנו סס יפויין תסס ובשפירות גדולה בבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות נתבלן הפולות ותפני כן ג' ת' ל' ה' י' מ' הס הס כפופלים והבנתים בשלם וסוד ו כמניין הוא כי להיות שב' רחמנות לחננות בשיעות תורן כל כך לחוזך עד שלת יוכל להתכוות מסס לסבת גודל תורן הפולות בשלי שיטייס ומפני כן הולרכו להתפשט עוד ולה תבלות בשפת ימי הבנין כל הס במדרינת התומין התנייר הבניין בשכלו ושפת ימי הבניין כמה הפולים והבנתים בשלם הפולים נייור שכלם ורתים לזה מספר תיקוני זוהר וזה לשון ברחשית תתן הים ויתיתר ניס ויעקב הים הס ודע יותת תליתאי דהת תלת תאמין הוי שר הכלל יותת קדימאה יותת תניינא יותת תליתאה כל הד הסיק תומשתים יותת קדימאה תתר ליה בהוה לתתן תופלה ומכוסה הכית דרגת דתקרי תין כלול תלת שפירין ת' כתר ת' חכמה ן' בינה לתר לכל חד תיקלת יותין דתיקיק לתתפים פד כתן לשוכו : ובשם שתפשוטו של מיתתר רתייה לתבוקשיכו סס כל זה להבנת וחכת בני גילו להתר עיני שכלם תשית ידי לקולתסי בתוותיות תכניותם כיד ה' כעובה עלי • ברחשי"ת תת"ן תי"ס פירוש בתלת ברחשים ים תוותיות הים ותוותיות הים כרתו בו ת' תרמו של כתר בסוד תוותיות תלף בתילתא שהס תוותיות פלא תלשון תוכוסה והשלם כתו שהוכר בשעתו תפרש בסוף התתתר תתון תופלה ותכוסה וכו' תת' • שבתלת הים תרמו של תכתה כידוע שהיה רחשית הגלוי והיה תוח רחשון תשם כן ד' וכתבואר בשער שני פרק שני תות ם' שבתלת הים תרמו על בינה בסוד בין שורקת שהוח דין ושפירה בינה היא תקוך ושורש לדין כי תשובית דבינה תתערין דינין ורלה זה כי בתלת ברחשית לח נזכר שס פשולה ולח סוס בריתה ולח סוס תעשה לכל נזכרו שס ג' תוותיס שהס כתר תכתה בינה כתו שתפרש ישראל דתת"ר כי"ב ויע"קב ת"ס ת"ס ול"ת יום"ת תלי"תאי רוצה לותר כרתו של תלת הים שבברחשית הוח הרתו של יעקב הים הס ורלה לותר שהוח תרתו של תלת הים שבברחשית יעקב שהוח תפארת שהוח שלישי בתכות . והוח יום שלישי תעשת ימי ברחשית כי בסוד תכות כן תתרכבה תנרכה שהוח תסד כוח יוס נתטן כי תסד פעל יום רחשון שהוח רחשית הבניין עולם תסד יבנה יעתק שהוח שבורה יום שני כי בבורה פעל יום שני יעקב שהוח ת"ת יום שלישי כי תפארת פעל יום שלישי . ולזה תתר ודע יותת תליתאי להורות על ת"ת שהוח שלישי בתכות ותתר לתתמר ליה ויעקב הים הס ולח תתר . סתס האין יעקב ודע יוצית תליתאי ויומילם ידעינן שהוח ת"ת להורות לנו כילח על ת"ת במקומו הוח תרתו שהוח תחת גדולה ובבורה תכל הוח תרתו של ת"ת הבעלם שהוח כולל בסוד הדעת הבעלם כתר תכתה בינה התתחתיים בסוד בבקורה שים לה רחש תוך סוף כתו שבתתר בשפעים הבחים בס"ד ולזה תתר דתתוך ליה ויעקב הים הס רוצה לותר הרתו • של הים שבתלת ברחשית הוח תרתו של יעקב הים הס לח סתס יעקב תפארת בתקומו כי תוותיות הים תרתו • לתוותיות הים ותלת הס תרתו כי כתר תכתה • ובינה הסה תתיתים ותתלמים כתחדית ניתוך בסוד הבקורה התוחדת ברחש תוך סוף כתתר יהבתה בשפירים הבחים בס"ד ובדי להוכיח דברינו כי תלת הים תרתו על כתה חלקה בינה בסוד ת"ת הבעלם תתר דבת תלת תותין כוי עד הבת שיורש שלשה תותין כוי על יעקב דהייט תנרכה יתק יעקב זישקב הוח • התדרינה שלישית בתכות וכן ת"ת הוח תדרינה שלישית בבניין ר"ל בשפת ימי הבניין שתכות תרכבה להן זוהו שתתר יותת קדת"ם יותת תניינא יותת תליתאי דלה לותר יום רחשון פעל הסד שתברהס תרכבה לו יום שני פעל בבורה שיתק תרכבה לו יום שלישי פעל ת"ת שיעקב תרכבה לו נתלת שיעקב תדרינה שלישית דהייט ת"ת בתקומו ולתה קרת ליעקב הים הס יותר תשני תדרינות • הנתתים שהס תברהס ויתק תלת לתוות לו שני רתים דהייט יעקב הס לרתו על ת"ת בתקומו שהוח תלישי נסוד בתכות בתדרינה שלישית תחת גדולה ובבורה שהוח יום שלישי נסוד בתכות הן הן תתרכבה וכשנתתר יעקב תים הס תרתו של סוד ת"ת הבעלם בטלל כתר תכתה בינה נסוד תים

כנ"ה

תזה תוכל לכבין תלר ת"ת ים לו שני תיניות בתיה ה' שהוח תחת גדולה ובבורה בסוד שהוח תקבל תסס ובחינה שנייה לתעלה תגדולה ובבורה נסוד תפארת הבעלם שהוח נסוד כתר תכתה בינה כתו כן תלת ה"ס התרומה בתלת ברחשית תרתו על כח"ב ולת תתיתים נגדולה ובבורה תלד זה הוח יכול להכריע בין גדולה ובבורה להשתתפות לזיוס לר לתיוס כתתיים כתלייהם בשלם ובסוד שבבניין בשכלם הוח נשלם עד שתטויים לעוניים לבנות ותו נייור שכלם תגלה ע"י הפולים שהס בשכם כנגלים הבונים הבניין ותבני כן נקרתו ג', דתשנות שבליית כל הס בתדרינת התומים ושלר שפירות נקרתת יתי הבניין שהס בתדרינת הפולים הבונים הבניין ותגלים תה שהים בשלם בני דתשנות וכדי שלת יעצב כתעיין בדברי האחר להבין מדברי שתתר דהת תלת תומין כוי עד הכי יותת קדתה יותת תנייעת יותת תליתאי שתלו תאמינים הס הס בשלם בתבות שהס גדולה בבורה ת"ת שהס בשלם נקריתו בכל תפרי בתלת הים ותדל כ"ל ח"ד וח"ל תל"ק שהוח רלה שלשה רלה לותר כל תהר תתלי ג' תומים כתר תכתה בינה כוליתו תומיתם תה שהיה נשלם בשכלם על ידי בתבות שהס יום רחשון יום שני יום שלישי עד שכתר תכתה בינה נקבלו תנר זה רחשי בתבות רלה לותר שהס רחשים התשוים לבתבות שיתגלה פשולן על ידן וזהו שיתפרש ויחזיל יו"ת קדת"ה . תת"ל לי"ה הס"ג תת"ן תוש"לת ותק"וסה הס"ות דר"גת דתק"רו תי"ן כל"ל תל"ת שס"ירין ת' כתר י' תכ"מה ן' בי"נה תת"ר לכ"ל ח"ד תת"לת יות"ן דתל"ק תומ"ם תה שהיה פירוש ליום רחשון שבוח הסר תתר ליה תותן תומן כגשלם והנסתר דהייטו כתר תתה תדרינה של כתר שנקרת תין נסוד שהכתר בסוד הנקודה . שהית רחש תוך סוף כולל ג' ספירות ר"ל ת' שבתלת תי"ן תרתו על בחינת רחש דהייטו כתר שבנקודת כתר י' שבתלת תי"ן תרתו על בחינת תוך שבנקודת כתר דהייטו תבתה שבכתר כי הן' רותו של ל' שער בינה ויהיה פירוש התתתר תתר כת"ר בסוד ת"ן שהס ג' ספירות ג' תומיים תתר כל חד תתלו ג' תומים ג' יתיש שהס ג' ספירות גדולה גבורה תפארת שהס ג' תבות שכל תחד ותחד תהס יומתו לעיולם לייור תומות שניידו התומים בשכלן ויתגלה על יתן פעולתן ותבה יבו הבניין בתופן שספירות תחד יפעל ויבנה ויגלה תה שנייור התומן שלו וכן גבורה יפעל ויבנה ויגלה תה שנייור התומן שלו וכן ת"ת יוצית ניפעל ויבנה תה שנייור התיתן . שלו נקלת שהבניין כוה מחסד וכו' דתשנות לתן פעולה כלל לגדל פשיות תורן ולגדל תדרינתן נקריתו שכלייית בשרך שתר ספירות שר כתן . ההקדמה והשלישית הפרק • וההקדמה זו נכתב ונגיד להקדמה שלישית ולשתן לא יכבד על המבייין ניהוד לה גס כן פרק בשני עשתו •

פרק ג' הקדמה שלישית כתב הרב ר' חנתס הרקנט"י ז"ל

עשם שלו ז' ספירות ימי הבניין שבכולו הבולם לתחד בספר עשתי תלות שלו • והנה נעתיקם פה ונוסיף פליו תשע בהרחבת ביתור דבריו ז"ל ונתחה נגיד כיצד נייך העולם לז' קלות התלה שהס הסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד תלכות תחילת הבניין הוא שהס ת"ת שבבניין נלת זה ר"ל שת"ת לבניין שלשה להתקייים בלת זולת הספירה תשני שבולת הספירה הקב"ה תלבין סוטותיהן של ישראל ושלוח תותם על בשפה תגבורה שיגר הרע כתחלת ת"ת התדם נשפת תגבורה וזולת הספירה ר"ל לתשלה תשניה תסר היא למשלה תתה ר"ל למשלה תגבורה תגד זה יש לה כח להבין סוטותיהם של ישראל תבני שהיו תסר פדשנו ותחתנו על סוד תמוטחם ותחזותם בסוד הנקוד התותתית ותיוחדת בתקוד תיד סוף נסוד סס הגה רשה ותה לתר כי תלת תיס כתזכר נבי יעקב תתנו על ת"ת הנעלם הכולל כתר תכתה בינה כתו כן תלת הי"ס התרומה בתלת ברחשית תתנו על כח"ב ולת נזכר בהס לת פשולה ולת בריתי ולת סוס תעשה לסורות כי כס התומים כתנייריס הבניין בשכלם ובסוד שהבניין בשכלו הוח נשלם עד שתטויים לעוניים לבנות ותו נייור שכלם תגלה ע"י הפולים שהס בשכם כנגלים הבונים הבניין ותבני כן נקרתו ג', דתשנות שבליית כל הס בתדרינת התומים ושלר שפירות נקרתת יתי הבניין שהס בתדרינת הפולים הבונים הבניין ותגלים תה שהים בשלם בני דתשנות וכדי שלת יעצב כתעיין בדברי האחר להבין מדברי שתתר דהת תלת תומין כוי עד הכי יותת קדתה יותת תנייעת יותת תליתאי שתלו תאמינים הס הס בשלם בתבות שהס גדולה בבורה ת"ת שהס בשלם נקריתו בכל תפרי בתלת הים ותדל כ"ל ח"ד וח"ל תל"ק שהוח רלה שלשה רלה לותר כל תהר תתלי ג' תומים כתר תכתה בינה כוליתו תומיתם תה שהיה נשלם בשכלם על ידי בתבות שהס יום רחשון יום שני יום שלישי עד שכתר תכתה בינה נקבלו תנר זה רחשי בתבות רלה לותר שהס רחשים התשוים לבתבות שיתגלה פשולן על ידן וזהו שיתפרש ויחזיל יו"ת קדת"ה . תת"ל לי"ה הס"ג תת"ן תוש"לת ותק"וסה הס"ות דר"גת דתק"רו תי"ן כל"ל תל"ת שס"ירין ת' כתר י' תכ"מה ן' בי"נה תת"ר לכ"ל ח"ד תת"לת יות"ן דתל"ק תומ"ם תה שהיה פירוש ליום רחשון שבוח הסר תתר ליה תותן תומן כגשלם והנסתר דהייטו כתר תתה תדרינה של כתר שנקרת תין נסוד שהכתר בסוד הנקודה . שהית רחש תוך סוף כולל ג' ספירות ר"ל ת' שבתלת תי"ן תרתו על בחינת רחש דהייטו כתר שבנקודת כתר י' שבתלת תי"ן תרתו על בחינת תוך שבנקודת כתר דהייטו תבתה שבכתר כי הן' רותו של ל' שער בינה ויהיה פירוש התתתר תתר כת"ר בסוד ת"ן שהס ג' ספירות ג' תומיים תתר כל חד תתלו ג' תומים ג' יתיש שהס ג' ספירות גדולה גבורה תפארת שהס ג' תבות שכל תחד ותחד תהס יומתו לעיולם לייור תומות שניידו התומים בשכלן ויתגלה על יתן פעולתן ותבה יבו הבניין בתופן שספירות תחד יפעל ויבנה ויגלה תה שנייור התומן שלו וכן גבורה יפעל ויבנה ויגלה תה שנייור התומן שלו וכן ת"ת יוצית ניפעל ויבנה תה שנייור התיתן . שלו נקלת שהבניין כוה מחסד וכו' דתשנות לתן פעולה כלל לגדל פשיות תורן ולגדל תדרינתן נקריתו שכלייית בשרך שתר ספירות שר כתן . ההקדמה והשלישית הפרק • וההקדמה זו נכתב ונגיד להקדמה שלישית ולשתן לא יכבד על המבייין ניהוד לה גס כן פרק בשני עשתו •

כפרש בגירסא זו אלא שלפי זו הגירסא רחמנות הם שכליות ולפי גירסתנו מדות ואחה תן לנו בפירושם ואמר חסד גדול שהקב"ה עושה עם בריותיו שהוא מעניר רחמן רחמן ומתרגם להם לפי שלפי זו הגירסא הדין נותן כך ועל כן ח"ל לעולם להתקיים בלתי עמוד זה ובספר הבהיר מנאתי כך אחריה מדת

הנ"ה

תן לך דבר בעולם שלא יהיה לו מקור ושורש לפעלה בתחלת דאם לא תחתר כן אתה בתת להיותו · ח"ו בשני דברים מחתר שים דבר שהוא חון לתחלות שאין בתחלות מקור לו ח"ו תחתר ע"כ אתה מוכרח לומר כי גם כי"נהר יש לו מקור בקדושה תחלות ברוך הוא ·

וכגה אחר שחתם זה הגה תדע כי שורש ומקור ומוצאו של יצר הרע הוא תגבורה מצד התחלטות לחכל לא שיהיה אם בחפץ ח"ו יע"כר כי אם ערל ועשוי לא יבא כי כלה קדש קדשים רק על ידי התחלטות על ידי כחה סבות רחוקות יש לו מציאות מקור אם מצד

להד כלאחר יחנאר שוד בשעריס הנחים נם"ל · ע"כ הנ"ה ·

מדת חסד כל ימי היות לחברתם עומד אם מלאכתי ברי לחברתם עומד אם בחקיתי ויצחור מצמרתי דאני אחת היא מלאכתי בחי חזקה את העולם ואחי, נתהיינו ואזור חני תחזקן ואחיה בלבם לעשות רצון לחניכם שבשמים כל זה עשה לחברתם זהו העמוד הרחצון עיקור של חסד שהעולם עומד עליו ועוד צריך העולם לעמוד שני והוא דין והוא היסוד המדה הרחצונה מזכרנו ולולא העמוד הזה השני לא היה שוכן להדס נחל והורב את הבירו ואין נפרע ממנו ע"כ צריך העולם להתנהג בעמוד זה כדי להפרע מן הרשעים ולזאת הספירה נתנלה מן חסד שזכרנו ונקרא לח אחים ר"ל לח שיהא עליו כאדם הרובב על סוס ואחיהו לאיזה צד שירצה כך כן פעולת המדה הזאת הוא היסוד ספירת חסד ונקרא שניים ולזו ר"ל ספירת חסד וספירת דין שהיא נבורה לזו שניים נקראו ורועות עולם שנאמר ואחחת עולם כי הם הזרועות שלם שהעולם נתון בידם ובזרועם וקיום העולם בשם ועוד צריך העולם לעמוד עליהי והוא תפארת והיא המדה חיצונית מקבלת משניהם והיא עומדת בין שניהם והעורך במדה זו אחני שבשתי המדות הרחשונים שהן חסד ונבורה הן די לעולם בקו כי מי שנחקייב הם יהיה נהון בחדת נבורה בחדת הדין ירון חיהו בלי חחלה בלאחר היא מדת הנבורה מדת הדין הקשה והיה גם הן תעליס חת הזבחי והעוב לחעלה לנחרי כי מדת הדין היא מחכם חחר זכיותיו רק לחחר חובותיו ועוונותיו כדי להביאו ולזיותיו לא יכרו והם יהיה נהון במדת חסד לא היו נזכרי לו עוונותיו חעליו בעולם הזה כי החסד היו רואה לחחר עוונותיו רק להכבידו בשכר טוב על מצותיו שעשה והעוונות לא יזכרו ולא יפקדו נחלה עלין העולם יכול להתנהג בשתי מדות הללו לבדר של כן צריך לעולם לחדה חמוצעת כלחדם שחחבר שני דברים הפכיים כלחד על ידי דבר שליש החעולג לפניהם כדי לחת לחים כדרכיו וכפרי מעלליו פלא הלריקים חטאו נפרעים מהם שיעשים בעולם הזה והם רשעים עושים מצות מעלחים להם שכרם בע"הו שכ"ל האלהים לעניינינו והנם שהוא מחרש שם עושה לכל ז' יחי הענין אבל מחחר שחינה צריך לעניינינו לא נחרוך בהם ·

ושהה עבות בביאור המחמר כיל ה' העושה עלינו לך נעקש מהחשיך טיטים עין שכלנו בחחלה על החחלת זה המחמר ספירטנו בשער רחמן פרק רחמן למען יחייטב לו בשכלנו פירושנו פה ואיך יתקבלו ויחזקו העניינים שמזכרו בחחלת המחמר שם בעניינים שמזכרו

הנ"ה

מזה תוכל להבין סוד כחנות הן הן המרכבה כי לחברתם היה מרכבה לחסד כי הסד היה רוכב על נסמת לחברתם ויושב עליו כחדם הרוכב על סוס ומנהיגו לאיזה צד שירצה כך ספירת חסד משפיע על נסמת לחברתם ומנהיג לח לחברתם לעשות מלאכתו לכל חצר יחצון חסד יעי בחופן שכל מלאכתו של חסד עשה לחברתם · עד כאן הנ"ה ·

כי הם הזרועות שלם שהעולם נתון בידם ובזרועם וקיום העולם בשם ועוד צריך העולם לעמוד עליהי והוא תפארת והיא המדה חיצונית מקבלת משניהם והיא עומדת בין שניהם והעורך במדה זו אחני שבשתי המדות הרחשונים שהן חסד ונבורה הן די לעולם בקו כי מי שנחקייב הם יהיה נהון בחדת נבורה בחדת הדין ירון חיהו בלי חחלה בלאחר היא מדת הנבורה מדת הדין הקשה והיה גם הן תעליס חת הזבחי והעוב לחעלה לנחרי כי מדת הדין היא מחכם חחר זכיותיו רק לחחר חובותיו ועוונותיו כדי להביאו ולזיותיו לא יכרו והם יהיה נהון במדת חסד לא היו נזכרי לו עוונותיו חעליו בעולם הזה כי החסד היו רואה לחחר עוונותיו רק להכבידו בשכר טוב על מצותיו שעשה והעוונות לא יזכרו ולא יפקדו נחלה עלין העולם יכול להתנהג בשתי מדות הללו לבדר של כן צריך לעולם לחדה חמוצעת כלחדם שחחבר שני דברים הפכיים כלחד על ידי דבר שליש החעולג לפניהם כדי לחת לחים כדרכיו וכפרי מעלליו פלא הלריקים חטאו נפרעים מהם שיעשים בעולם הזה והם רשעים עושים מצות מעלחים להם שכרם בע"הו שכ"ל האלהים לעניינינו והנם שהוא מחרש שם עושה לכל ז' יחי הענין אבל מחחר שחינה צריך לעניינינו לא נחרוך בהם ·

ושהה עבות בביאור המחמר כיל ה' העושה עלינו לך נעקש מהחשיך טיטים עין שכלנו בחחלה על החחלת זה המחמר ספירטנו בשער רחמן פרק רחמן למען יחייטב לו בשכלנו פירושנו פה ואיך יתקבלו ויחזקו העניינים שמזכרו בחחלת המחמר שם בעניינים שמזכרו

הנ"ה

בעולם לא הוצרכתי אני לעשות הרקנעי חומר שהיו רוצה לפרש עתה לחה נ' ספירות רחמנות הם שכליית מפני שהיו עושה בפירוש נ' ספירות רחמנות רק ועתה בני ידיד נפשי אם חשיש עיון שכלך על הקדמה שנייה חדש למה נקראו שכליית עד כאן הנ"ה

כי חדם נחל והורב את הבירו ואין נפרע ממנו ע"כ צריך העולם להתנהג בעמוד זה כדי להפרע מן הרשעים וזאת הספירה נתנלה מן חסד שזכרנו ונקרא לח אחים ר"ל לח שיהא עליו כאדם הרובב על סוס ומנהיגו לאיזה צד שירצה כך כן פעולת המדה הזאת הוא היסוד ספירת חסד ונקרא שניים ולזו ר"ל ספירת חסד וספירת דין שהיא נבורה לזו שניים נקראו ורועות עולם שנאמר ואחחת עולם כי הם הזרועות שלם שהעולם נתון בידם ובזרועם וקיום העולם בשם ועוד צריך העולם לעמוד עליהי והוא תפארת והיא המדה חיצונית מקבלת משניהם והיא עומדת בין שניהם והעורך במדה זו אחני שבשתי המדות הרחשונים שהן חסד ונבורה הן די לעולם בקו כי מי שנחקייב הם יהיה נהון בחדת נבורה בחדת הדין ירון חיהו בלי חחלה בלאחר היא מדת הנבורה מדת הדין הקשה והיה גם הן תעליס חת הזבחי והעוב לחעלה לנחרי כי מדת הדין היא מחכם חחר זכיותיו רק לחחר חובותיו ועוונותיו כדי להביאו ולזיותיו לא יכרו והם יהיה נהון במדת חסד לא היו נזכרי לו עוונותיו חעליו בעולם הזה כי החסד היו רואה לחחר עוונותיו רק להכבידו בשכר טוב על מצותיו שעשה והעוונות לא יזכרו ולא יפקדו נחלה עלין העולם יכול להתנהג בשתי מדות הללו לבדר של כן צריך לעולם לחדה חמוצעת כלחדם שחחבר שני דברים הפכיים כלחד על ידי דבר שליש החעולג לפניהם כדי לחת לחים כדרכיו וכפרי מעלליו פלא הלריקים חטאו נפרעים מהם שיעשים בעולם הזה והם רשעים עושים מצות מעלחים להם שכרם בע"הו שכ"ל האלהים לעניינינו והנם שהוא מחרש שם עושה לכל ז' יחי הענין אבל מחחר שחינה צריך לעניינינו לא נחרוך בהם ·

ושהה עבות בביאור המחמר כיל ה' העושה עלינו לך נעקש מהחשיך טיטים עין שכלנו בחחלה על החחלת זה המחמר ספירטנו בשער רחמן פרק רחמן למען יחייטב לו בשכלנו פירושנו פה ואיך יתקבלו ויחזקו העניינים שמזכרו בחחלת המחמר שם בעניינים שמזכרו

בסוף המחמר שנפרש שחה זה הסשר ! והנה נחחיל בפירושו ואילין עש"ר ספירות אינון הולין כסדרן פי' לאחר שחמר שלהו בחחלת המחמר אמת הוא דאיתא עשר חיקונין שפירושו שהאציל והוליא מעצמותו עשר ספירות שהם כלים שעל ידם חיקון וברח כל השלמות כאותן שחחקן מלאכתו על ידי כלין ועל ידם הוא מנהיג כל השלמות כדפירשנו שם בת חליהו לפרש עתה אין נאנלו כלי חיקונו לעורך בריאת פלמות ולעורך הנהגת עולמות ואיזה ספירה נאנלה קודם חברחה ואמר ואילין עשר ספירות אינון הולין כסדרן רלה לומר כסדר שהולרך פעולם להמנאתו כן נאנלו ונתגלו כי מתחילה היה צריך העולם לקו הנשר שנרח על לד החיוב והחכרח רק מנבחת רלונו בפשוט ברוך הוא כמדת חשדו להטיב ולגמול חסד עם ברואיו ברוב רחמיו וגודל חסדיו מפני זה התיל בתחילה עשוד החסד שעל ידי החסד ותלד כחסד יבראו העולמות ויתנהגו על ידו ומתו שנאמר עולם חסד יבנה ומפני זה נתגלה עשוד החסד בתחילה שהיה נעלם בסוד הנקודה שהוא כתר הכולל חכמה ובינה בסוד ברחשית תתן ת' י' ב' דאתמר בים ויעקב ת' י' ב' ח"ס שפירשנו בפרק שני שבהקדמה שנייה ובהיות כי פ"י עשוד החסד לבדו לא יוכל העולם להתנהג כאמור בהקדמה ג' מכני זה הוצרך להתגלות לחר חסד עשוד נבורה שהוא דין ולהיות נעם בכני עשודיה חלו לא יוכל העולם להתנהג ועריך למדה ממוצעת כאמור בהקדמה הנ"ל מפני זה התגלה לחר כך מדת תפארת שהיא מדה ממוצעת בין שניהם בחופן שיעשה פשרה בין חסד ונבורה כי הלך החסד תחן שכר לחניותיו בעשה והלך הנבורה תחן שנש לחעתיו שהנעת כפי סורת הדין והוא ברמז בחמרו ואילין חולין כסדרן רלה לומר כסדר שהוצרכו לעולם כן נאנלו ונתפשטו מחקום העלחתן מסוד הנקודה שזכרנו בהקדמה שנייה וזהו שחמרם חלהו בעשמו ח"ל חלי"ך וחד קני"ר וה"ד ביאני"ו שחין כוונת חלהו בזה על חורך וקלור ואילוני נפחי ח"ו לחשוב ח"ו שספירה לחת חרוכה ולחת קלרה כחו נפש חריך וקלר ואילוני ח"ו לחין הענין כן רק הכוונה כי הספירות נקראו חלות על שם שחודדין ושוקלין כל מעשה בני חדם בקו המדה שיש לה כפי שנחמנה עליה מכחחלין דרך הוא ומפני זה לחמר ח"ל חלי"ך דהיינו קו החסד שהם חריכות חפיים לרשעים כחבחר בהקדמה ג' שנחלת חסד לפילו לרשעים ואינה מנעת חחר חטחיו חשר עשה וח"ל קני"ר פיטו לרשעים ואינה קונה קו הדין בעל חיים ואין שם חריכות לפיים כי הוא כיסוד החסד כדפירשנו ואילוני שהיא קו הרחמים המחמלא בין שניהם דהיינו חפחרת המחמלא בין גדולה ונבורה ואל"ת הו"ל דלמה"ג לו"ן כוונת חלהו ז"ל בזה כי הנם שחמר סדרן והחסד והרחמים שהם פשלות חנחות הם חנד הספירות אלא חעשה זה לחמוד שעיקר הבעילה היה בספירות ואין סוף ברוך הוא אין לו שום יחם ושייכות בכעולה ח"ו לזה חמר חנת הוא דלמה"ג לין ר"ל חחה ח"ם חחה הוא החחיל המנהיג לעשר ספירות שכל חה ששים חינם ששים אלף נרעון חמלאכים כי כח ג"ם ב"ה הוסף על כל הספירות ובחוך הספירות והון לספירות מנהיג חותם כרושה שדרו ולכל חשר חפן יעשה והין תנהיג חותם זולתו ומושיב ואין בלתו ולקרב העניין אל השכל הוא כדמיון הנשמה שהפשולות הם נעלמים בעצמותם שהרי הנשמה היא שכל פשוט ובעצמות השכל אין פשולה ולא שום מעשה רק השכלה ואם שהנשמה מחנת בשכלה ורלחה לנלות הפשוטים בנוף נתבית ב"ה לכחותיה בהדוקי ומיוחדים הם שהם פושלים ועושים מה שהשיבה הנשמה בשכלה ובוולת כחותיה אין לנשמה שו' נלוי ולא מעשה ולא פשולה ואם כל זה כחותיה הינם מתנלים אלא ברלונה וברלונה עושים מה שעושים הלא חרחה כשחרלה הנשמה דרך משל שכח ברחות ירחה וילמד בספר כח הרחות ברוחה בספר ואם הינה חרלה אין כח הרחות רוחה וכן אם חרלה שכח הפיסיה ישחת דברי חורה כח השמיעה שומע דברי חורה ואם לא חרלה הנשמה הינה שומע וכן כל הפשולות חלויים ברלון הנשמה נחנת אחזה אחת לחד כי הנם שכל הפשולות והשניים נעלמים בעצמות שהרי היא שכל פשוט והינה מחנלית רק על ידי כחותיה ובוולת כחותיה המיוחדים בה אין לה שום נלוי ושום פשולה כלל שכ"ו כחותיה הינם פושלים רק לפי רלונה כן הוא הענין נאין סוף ברוך הוא ובספירותיו שמתאחד בהם כי הנם שבאין סוף ברוך הוא כל הפשולות נעלמות נאחדות מ"ם פשיטיות ואין להם שום נלוי כ"א

ע"י ספירותיו שהם כתותיו המיוחדים בו ומתפשטים ממנו עם כל זה מיכף שהיה סוף דבר רוצה ב"ה רק שלא המקום יאציל הרצון הקדום והעלוי ויעשו שתהא ולכן ויעשו ונזולת רצונו מיכף פועלים ולהיות שת"ם ב"ה עם ספירותיו שהם כחותיו שמתיחד בהם יש להם דמיון כחות האדם עם הנפשה כדפירשנו מפני זה הדמיון נקראו הספירות בכלל אדם דאיתיליות ר"ל כמו הכחות של אדם אינם פועלים ושוים שום דבר רק לפי רצון הנפשה כתו כן אין הספירות פועלים ושוים שום דבר רק לפי רצון א"ס ב"ה כי הוא המהוה לותם ברוכה עדות לכל אשר חפץ יעשה ואין מעכיב ומעכל לותם זולתו ב"ה ולי"ת אין דאתכ"ג לי"ך ל"ת לפי"נת ול"ת לת"ת ול"ת אכ"ל סטר"ין פירוש מאחר שת"ם ב"ה הוא חוץ לספירות וכן הספירות ותוך הספירות ומלמעה ספירות ומעולה מספירות הוא נכתו ת"ם ב"ה מקיף לכל כתו מנגאר סוד העיין בסוד הניתוס בספירתת דמשייות ת"ל אין שום דבר מעכיבו ה"ו לית למעבד ולית לתעה ולית תפוס לך ולית תפוס קנה בשלם ובזה נפלים הפרק כי רצינו לחלק זה התחתר לשני פרקים כדי לתת ריות בין הדבקים למען יוכל העיין לכלול בשכלו מה שכתבנו ובזה נפלם הפרק •

פרק

ורביעי לבו"סון תקי"ת לה"ן פירוש כי עוד ברת התחיל עשר ספירות מחרות שהן לבושין של ספירות התילות והן עולם הבריאה כמו שפירשנו בהקדמה הרחשונה והוא נקרת בשורה אדם דבריאה וקרת לת הבריאה בשם לבוש להורות כי כמו ת"ם ב"ה מתלבה על ידי כחותיו שהם הספירות וולת זה אין לו שום גלוי כלום שיהיו מתרחה לית בלבושו שבבריאה זו ת"ם ב"ה יש לו יחס הנפשה בשלשו כדפירשנו שהוא הרצון הפשלס התחלבה על ידי כחותיו להיותם נרצינו כדפירשנו והכחות תקבלים והרצון נפשם בתוכם ותלבוש בכחותיו כמו לבוש המקבלים לת הנוף שהלבוש מתגלה והנוף נפשם כמו כן בערך זה הספירות של הבריאה שהספירות מחלבשות בכחות הבריאה ומתגלים כתותם ע"י בריאה והעצם לזה כי למו ת"ם ב"ה הוא בעל שהי לפשול שהיים בעצם חבר דין רחמים כמו כן הלבושים הסיוכים לו והגלו שהו במקורו שהוא התילות שהם כחותיו כדפירשנו היו רצוי להיות בעל שהי לסבת קיבתם של מקרם כשלבשת קשורה בנחלת ומפני זה הוצרך שור להתפשט התילות של בריאה בתוכן שהספירות יתלבשו בהן ויתגלו פשילתן על ידן שאלו זה ומעשה זה יחס התילות של הבריאה ג"כ כמו נפשה התלבשת בכחותיה ומתגלית ע"י כחותיה כדפירשנו כי בעולם הבריאה מתגלים פשולות המציים שהם נכללין בחבר דין ורחמים יותר מהם שמתגלים בהתילות אחר לזה העצם בשם נקרת עולם הבריאה עולם כפרול ועולם השני שבשתיהם נהם שיצת תגדר חלקות שנקבת התילות של שם השלשו וקודבתו הגלו במקורו נפתנה זה בעולם להיות נקרת בריאה מלשון חס בריאה יברת שהוא עניין התחדשות והתגלות דבר חדש לסבת שיחוקו מאור התילות שהוא פלאותו ומפני כן קרת להם לבושים שמתרחים כלבוש של גוף אדם הלובשו ועל עולם הבריאה שהוא בעל שמו ופרוד ניתוסף עוד לבוש אחר שנקרת יצירה שיחס עולם הבריאה תליו ג"כ כדמיון הנפשה שמתגנית על ידי כחותיה כמו כן בריאה מנלית כחותיה על ידי יצירה מפני שבעולם השמיים יותר פרטיים ומתגלים בה יותר כחבור בהקדמה רחשונה ונרך גלוי שהיים נבחר בפרקים הבאים לפניט בפורות הפס יתבך הב"ה

ולהיות הלו ג' עולמות סדיין קדושים למקורם ופשיטים לת היה בחבר להתגלות בהם הגבול והנפשות והשהיים הרגים חבר הם טרך גדול לגלוי חלקותו וגדולתו ומאהבתו כחבר נפחר בפרקים הבאים בורך לפרוש עוד עולם עשיה עד שהעשייה היא לבוש חל יצירה כמו שהיצירה היא לבוש חל הבריאה ועל ידי הבחלבלות ד' עולמות הלו שהם התילות בריאה יצירה עשיה יפעל אין סוף ברוך הוא בגבול והשהיים ועל תיספית הלו ג' לבושין שהם בריאה יצירה עשיה רמז חליהו ז"ל בחברו דמיניהו פרח"ן בפרק חלק ד' שלשת ת' ב' י' ע' שהם בסוד הלבושין הלבושין בנזכר בחתרו לבושין חקינת להון ומה נופין תקינת נהון דחקרי נפש לנבי לבושין דחכסין עלייהו שרטוט בזה לרחץ על ד' עולמות ת' ב' י' ע' בסוד הלבושין ומתו שנפרש בשו"כי

הנ"הה

הנפשות נחלו מחילות בסוד זכר ונקיבה בסוד זיוג תפארת ומלכות נפשה של זכר הוא מסוד תפארת כח מזכר נפשה של נקיבה מסוד מלכות כח בנקיבה לשכר על זה רמז הפסוק בניס חמס לפ' חלקיכם לה' תפא"ת כח הזכר חלקיכם מלכ"ות כח הנקיבה וכשהם בחילות הם בתחלות בנוף אחד כתו שהחילות הוא לתחות גמור ותלוקן הוא בשלם הבריאה שהוא שלם הפרוד ומשם נפרדו לשני נפשות וכשבנים זמנם לירד בעולם הזה בנוף האדם ישרתו משם זוגות מתחלקים זכר בנוף זכר ונקיבה בנוף נקיבה וכשהם בנוף הן לתחד משם מכיר בן זוגו וכת קיל יולת ומכרזת בת פלוני לבלוני דהייט נפשה של נקיבה זו לנפשה של זכר זה וזהו שתתר דמייכיכן פרחין נפתתין לנבי לנפת כי משלם הבריאה שהוא הנפת בכבוד יתחלקו לירד לנפות בני אדם וזהו הסוד שהנפשות התוטות מתחת כפת הכבוד רצה לומר משם נחלנו ונתחלקו אחל תילותן הוא בחילות בתחדות התילות שהן שם שיך חלוק ופרוד ביניהם וכן הוא מבואר בזוהר וזה לשון נפתחו קדישא מזוג דמלכא ומטרוותא נפקת שכ"ל • פירוש תלכת תפארת מעורוניתא מלכות • ע"כ הנ"הה

פרח"ן נפתח"ן לנבי' חנפ"ן דיש לדיק נפתות שהי בבת שהרי תליהו ז"ל נחית לפרושי ד' שלשת ת' ב' י' ע' בסוד הלבושין נזכר בתחרו לבושין חקינת להון ומה נופין תקינת נהון דחקרי נפש לנבי לבושין דחכסין עלייהו שרטוט בזה לרחץ על ד' עולמות ת' ב' י' ע' בסוד הלבושין ומתו שנפרש בשו"כי ושם כן שהי רצה לומר שליהו ז"ל בנפתחין ומתן דכר שמייהו ומחי שניים כן חלל ד' שלשת ת' ב' י' ע' שהם בסוד הלבושין חלת שרצה תליהו ז"ל להוכיח מהנפשות על הלו לבושין ומחר דחינ"יהו פרח"ן נפת"ין לב"י חנ"ש רצה לומר שהנפשו' נחלו מחילות הלו ובדתו מבריאה ונתנו בנוף בני אדם הנה חלל זה ומעשם זה שים ג' לבושין לנפשה כמו כן יש ג' לבושין לחילות כי חן חלק של פעשות חיזה דבר נדע ונכיר כלל הענשות כי כתקרה שיקר' לחלק יקרה לכלל ולהיות שהנפשה היא' חלק מחילות כמו שים לנפשה ג' לבושין בעולם הזה כמו כן יש לחילות ג' לבושין בפולמות והו בסוד שהאדם נקרת עולם קטן כי כולל חוטם של כל העולמות ומכנית ודמות של כל הפולמות ומה שיחלת בזה יחלת בזה כי מחחר שהוא הבריאה התהרונה של כל הנבראים והנוצרים והנעשים קבל החוטה של כלן שבו נתייחדו כל הפולמות להורות כי כל העולמות יצאו ונתפשטו משיקר אחד מחקור אחד מחקור העולם שהן מחשבה ורעיון חוספת בו ובנה בחשב יצאו מצייניט ונחזור למציינו שהתחנו בו כמו שים לנפשה ג' לבושין כמו כן יש לחילות ג' לבושין ולבושין של הנפשה הם בסוד מו"ח ורו"ח ונו"פ וקליפה כמו שנבית רחייה על זה מספר הזוהר

וצייתי לו פרק בפני עלמו שבו יתבאר כמו שים בחדם בע"ז מוחח ורוחח ונופה וקליפה כמו כן החילות נשחלבל בסוד מוחח ורוחח ונופה וקליפה ואנה נפרשם כיד ה' כעזרה עלינו • והנה סוד מו"ח כיח המחשבה השכלייה השוכנת בחוח • רו"ח הוא רוח החיים השוכן בלב בעניין מכל חשתר נלוי לנך כי חמנו חולחת חיים ושכל שהוא בחוח הן בו שים השפה כלל רק מחשבה שבכלו חשוטע בחחבנתו שחושב בהכחתו והשכלתו מה לפשות עד שחפיעו רצון הין שיך שם שהרי עדיין לח בחליט חחשבתו וכוונתו מה לפשות ומפי כן הוא רחוק חפשולת החשפה ומכל שכן שהוא רחוק חפשולת שהשפה שהרי הפני לח יחחדם אלא בחשפה שלפשתים שהשפה חשפה חפשבו לפשות היכף וכיון שהין חשפה בחחבנה חהיכן יצא היכף החשפה כי שהי חשפה בלח חשפה לי חפשר ובכשים הכלל שהוא בחוח לפשות לזה דבר הו חכף ויוד נחשבו לפשות חלוקת חשבנה נרו"ח חיים שכלב ותחשורר כרצון שכלב לפשות הפעולה כעניין הלב חומד וזה הכח קרחוהו הפילוסופי' כח המחשורר שבחחת הוא דבר לחר רק רצון פשוט מבלי בחינתו עדיין לל הכחות התפשטות חמנו בנוף שחנלה הרצון רצוני של יחן לפשות הפעולה חה שרוצה ומפני זה נקרת זה כבח רו"ח כי פירושו של רוח הוא רצון כעניין שנחתר לל לחר יסב שהם כרוח לנכח שמה יצאו ולח יסבו בלכחן והכחות של נפשה בכלל נקרחים חיים כי הם חחנלים בעולמן

ואצילות כמה שנתבאר וכל פועל הוא חי כי החי הוא נעדר מציאות
מצי כן נקרא הכתיב חי"ם ותצני ושלן פעילה לכחות חלק חנך
כמו הלב שהרגן מניע הכחות לפי רצונו כדיברנו לעיל ותחלבם
כמן להתגלות על ידן הנפש בלבו בלדם התלבים נעשו להתגלות
נעשו על ידי לבושו מצני כן נקרא רו"ח חי"ם ר"ל כי הרוח שהוא
הרגן בו בנפש אין מציאה רק שתגלה רצונו על ידי כחותיו בלדם
ואיזה התיין שם בעל נפש לחה נכון וחכם מדבריו חלה הנראת
בנפש וחיותה שהיא חתה בחות כדרת החיים ותשתרשים
שרי שם הכחות הם חיים חכל שכן הרוח שהוא הרגן המניע
הכחות חכל שכן שהוא חי ושם הרגן הוא חי חכל שכן הכל שהוא
החחשבה השכלית חכ"ל שהוא חי ותשניע חיות בכלם ומניע לת
כלם שהרי הרגן הוא עבד לחשבה שכלית כיון שהכחות שנדים
לרגן כדיברנו ושם הנבד חי כל שכן שלהן הוא חי שהרי הנבד
חקבל השפעה מהלהן בחופן שהחשבה השכלית חשניע החיות
לרוח הרגן ורוח הרגן חשניע החיות לכחותיו וכחות החיים
חתפשטת בחוך כלל הגוף עד שבשבור כלל הגוף חי וחיות הגוף
חלוי בנפשה חבל אין חיות הנפשה חלוי בגוף כי הנפש שהגוף
נעדר הנפשה עם כחותיה הם חיים ולהיות שהכחות העקריים חיים
חתפשטים בחוך כלל הגוף עד שבשבור כלל הגוף נקרא חי חשני
כן כתו שהגוף נקרא חי בשבור חיות הכחות החתפשטים בו כתו כן
הכחות נקראות גופת בשבור הגוף שחתפשטים בו הרי לך בנפשה
שהוא השכל שהי לנושים לבוש לחד כוח הרוח שהשכל חתלבש
בו שהוא הרגן והרגן חתלבש בכחותיו החתפשטים בכלל הגוף
לנושם שהי וכל ח' יותר בנלם חחבירו ושוד יש לה לנושם ג' שהוא
הגוף בינוני שנגמה חשור ונשר ושנחות וגידים כשניין שיחד חיוב
עור ובשר חלביחי ושנחות וגידים חשוכבי שהוא הגוף שנם וגידים
ובשר חתלבש בכחות והוא כלי לכחות הנפשה החתפשטים בו והוא
הוא בחות קליפה כי בינם הגוף אין שום חיות שהרי בהסתלק
הנפשה יפשר הגוף עשר כשהיה • ונחנת חתה לומר חזה שהגוף
הוא כתו קליפה שנסחרת בשור שבשרי חשובבת בו ובהסתלקות הפרי
בקליפה נזרקת והולכת לחבוד כתו כן הגוף בשור שברי הנפשה
בתוך הגוף שהם כוחותיה החיים החתפשטים בגוף בשורו
בנפשו בגידיו בשריקן אז הוא נשחר בחיותו עם הכחות החיים
ובהסתלקות שרי כחות החיים ישובו לעפר כשהיה
והנה חתה שהרחיתך לדעת הנה חזה חתה לחד כי הנפ
נ' לבחין על נפשה שפועלת שבשכל אין שם חפשה וחכ"ם
פעולתה על ידן ומנלית כחה אלין שם שנוי חפשה שכ"ו הוא
וחיותה על ידן שהם נשוד עיקר החניע והוא החפשיט
חוחת רוחת נפשת קליפה חרחך החיים לכלל הגוף חברין וגידין
כתו כן בחלילות ברוך הוא שוד ושיריקין ושנחותין שורו ובשרו
חוחת רוחת נפשת קליפה שפועל והוא עיקר החניע וגזלתי לת
על ידן ותנלה כחו וחיותו על ידוס חים חת ידו ואת רנלו •
ידן נשוד השתלשלות לחשה עד כאן הנ"ה
כיון הנפשה שנשתלשלה לחשה
והנה חדע כי חדס דחלילות שהם עשר ספירות שח"ם נ"ב חתפשט
בהם נקרא חוחת בשרך חדס הבריאה כי החלילות בכלל הוא
מחשבה שכלייה טהור וקדוש וכל חפשה וחפ"ב חבטי החפשה
רק חחשבה עלורה חפועלת להשכיל על דבר עיב בהשכלת הוויית
שנות להחליט דבריס עובים וכהשבים כחשבה העלורה בחלילות
על חיזה דבר שהוא טוב להחניח ולפחיות חו חכף בהשבחת
הנלו חחלבם כחשבה העלורה ברוח הבריאה שהיא הרגן בפשלה
לנשול כי חשם החלחל החפשים שהוא שולם הפירוד כי נפרד
מהנלם כחשבה ונחנלה ברגן שהוא יותר חחנלה ונם שם אין
הפשלה בנלם חבני קורבתו לל חקורו רק שם בחחלת הרגן לפשלה
ושם נחחדם הרגן לפשול הנקרא רוח ושח"ב חתפשט הרגן חשם
להחלבם בכוחותיו הקדושים הנקראים חיים חשכילים שהם החלחלים
כולם יניעה להנהיג כחותיו כפי רצונו להתגלות על ידן ובחינו רוח
חיים כי הבריאה נקרא רוח ר"ל רגן המנהיג כחותיו שהוא יניעה
הנקרא חיים ולהיות שהרוחני חינו בחקום והוא חחלת כל הכולם
נכנו החתפשט בכל כשולם כתו רגן הנפשה חתפשטים כחותיו
החיים בכל הגוף והם חפשיטים חיים . בכל הגוף חשר חבני זה
נקראו כחות החיים נוסף ר"ל בגוף החיים חבני כך נקרא נוסף
חבני שהתפשט כתו על חלחך בכל כשולם כתו והוא החבת

כל גוף הכולם בחיותו והוא החיים על גוף הכולם והוא קיומו
וסבה קרובה חלו והיינו חוחת רוחת נוסף קליפה ר"ל חוחה הוא
החלילות שכלה חחשבה שכלייה ואין שם פשולה כלל רוחת הוא
הבריאה שהוא הרגן לפשול חבל חינם פושלים בנפש כי הם
בחרירת כח החפשורר ברצונו נוסף הם החלחלים שהם הכחות
גוף החיים הפושלים בנפש קליפה היא שולם הזה שולם פשייה
חלק לחד מהם שלוחי דיינים חלחלים קדושים שחחלבשים בכחות
פשייה שהם קדושים כתו בח"י ובשנת שלוש וכולל כחות העוחחה
שהם שוערי דיינים שחלחלים קדושים חתפשטים בהן ס"י לחנציים
להכות ולהלקות חכת חרדות ולכעניע הרשעים בפי רשעם והם
החה הציערים הרודים בנפש כפי חשר ניחן להם רשות חבדיינים
כחלחלים הקדושים והם נקרחי קליפה חפני שנחחת חין לורך בהם
ולח נצרכו לעורך שנחן רק כדי להעניש שוברי רצונו וכשיכלה
החטא והרשע גם הם יכלו ויחחו ולח יהי להם כח כתו הגוף בעוד
שהכחות בחוכו יש לו חיים ורם לו כח ובהסתלק הנשמה עם כחותיה
חין לו חיים וכח והוא חבן דומם חשר ועפר כתו כן חלו קליפות
בעוד שהחטא קיים בכולם יש להם כח וכשיכלה החטא ויל"ר חן
הכולם גם הם יכלו שפו חתו כי החלחלים הקדושים שחחלבשים
בחוחה להם ס"י לחנציים ולחניים להם חיות כדי להעניש הרשעים
לח יחנו להם חיות וכח ולח יחפשטו בהן לפילו ס"י לחנציים
חחלח יסבו ויחחו כרגע • חלק שני מהשלישי החה הנלנלים כוכבים
ומזלות ד' יסודות וחה שבורכב חכה דהיינו לכום מה שחחת נלנל
הירח עד עפור הארץ וזה נקרח נ"ב קליפה כי כתו שהגוף חין לו
קום קליפות ועשדר חכל השליחות רק הוח חקבל שליחות ע"י
כחות הנפשה החניעים לח הגוף בהפשעת החיות לכל
חבריו ובהסתלק הנשמה חהגוף נעדר הגוף חכל השליחות
שהיו חלובשים בו קודם כתו כן הנלנלים והכוכבים והמזלות וכד'
יסודות וכל החורכבים עד עפור הארץ חין להם חלד עפין קום
שליחות רק שהם חקבלים שליחות חחלחלים הקדושים
שחחפשטין כוחם בהם וחפשיעים בהם • בחוכם ובכל חלקי הארץ
עד שיחהוה חכם חה שיחהוה ובהסתלק החלחלים כחם חכם
יעדרו וכל השליחות שהיו חלובשים בו קודם כעניין שנחחר כי
שחיס כשבין נחלחו והארץ כנגד חנלה כי הכחות יחזורו לחקורן
ויחעכנו של רב שלוש והקליפה חחכך והנה חכל זה חחה לחד שהם
כחות העשייה הם חיים השוערים בכולם עשייה שהם עבדים
לעבדי עבדים חכ"ם שהיצירה היה שהרי היצירה חפשיע בה החיות
וחחלבם בה על ידי כחות חחנציים וחם יצירה היה חכל שכן
שהבריאה היה שהרי הבריאה חפשעת החיים ליצירה וחחלבם בה עד
שהבריאה חקור ונשמה ליצירה וחם הבריאה חי חכל שכן שהחלילות
חי וקיים לעד ולעולמי עולמים ולנלח נלחים שהרי החלילות הוח
החפשיע החיים לבריאה עד שהחלילות הוח חקור ונשמה לבריאה
וחחרו חופשעים החיים לכל השלחות חשר לחשלה חחלילות
כלב חינה יכול להרהר ופפה חינו יכול לדבר שום נדלו ורוחחותו
שלכך נקרח חין סוף חין סוף וחכלית להשיג בו חיזה דבר כי
הוח הנשמה שד כל הנפשות והחיים של כל החיים חשר כשם
חופשעים בו הטעשת רוחניית נלוה בשכל להשינם וכלם נפשיים
חחנו ברוך הוח וברוך שחו לעד ולעולמי עולמים ולנלח נלחים וכן
נוכל ללחוד לעניין ההנהנה כי חין סוף ברוך הוח חנהיג כל
בעולמות חנלוני סיעניבו נזה לח פשולה ולח חפשה וחכל שכן שנוי
החפשה כחו הנשמה השוכנת בחוח חנהיג כל כחות הגוף ופועל
על ידם חנלי סיעים לנשחה לח פשולה ולח חפשה וחכ"ם שנוי
החפשה כחו כן חין סוף ברוך הוח חנהיג כל העולמות בהשנחתו
חנקודה רחשונה עד נקודה חחרונה חנלי סיעיבו לח פשולה ולח
חפשה חכל שכן שנוי חפשה כי חחחר שהשנייה היח בכלי חפשה
זכיה בחדרינות החומר שהוח הקיפה נדבקת בכחות החלחלים
שנקראים גוף החיים וכח חונהנים לפי כחות החלחלים כחו בגוף
החונהנ על פי כחות הנשמה וכח בשניה כח החפשים והשניים
בעגם והחלחלים חין להם כח לפשול קום דבר חם לח חרגן
הבריאה שהוח הרוח דהיינו הרגן . והרגן חין חם לח חפשה בעגם והרגן שהוח הבריאה חין לה רגן חם לח חהפשת
בשליים הקדושים חכל קדושה וטהורים חכל טהרה שהם חלילות
הקדוש שחין בו לח קום חפשה ופשולה כלל ועיקר והחלילות הקדוש
חקור חנהנו חחקורו כ"ב עד שהוח נקרח נשחה של כל הנפשות
הנה חכל זה חחה לחד כי הנפ שחין חם לח פשולה ולח חפשה

והכ"מ שמי תעשה שכ"ו כל הפעולות וכן כמשמש כלם נמשו ע"י
פשוטתו כ"ה מנקודה ראשונה עד נקודה אחרונה ולמדנו מזה כי
כל הפעולות יחל מנקודה ראשונה עד נקודה אחרונה שבור כתרן
נכנה בשבון חזק מדרינה. תחת מדרינה עשר ואילות מתלבש
בשעור דבריאה שכם למעה מאצילות ושעור דבריאה מתלבש בשעור
דיצירה שכם עוד למעה מבריאה ושעור דיצירה מתלבש בשעור
דעשייה שכם עוד למעה מיצירה בתוכן שכלם מקושרים בקשר
אחד לאיתן וחזק בכל מדריגותיו כמוצר של פרקים זה על גב זה
וזה מקושר בזה וכלם מקושרים בה"ס כ"ה המייחד את כלם ואחדייה
את כלם והמקשר את כלם בהשפעתו הקדושה מרוס המשלות על
-תחתית שבתחתית נקודת מרכז שבור התרן אשר כלם דבוקים
וקשורים ומיוחדים כאיש אחד מיוחד בשור מ"ח רנ"ח גו"פין
קלי"ם שפירשנו למעלה שכם"כ תעשית ברי"ן והרצון תעשיה
בכח"ותיו וכחותיו מתפשטין בכל
רמ"ח תארי הגוף שכם כנגיס
בשער המדרינה תאר על תאר
תאר תחת תאר והתארים בכלל
הוא שם תחל ובשמה תעלבת
על כלם ובלתה לה ירוס שם את
ידו ואת רגלו לשעו' סוס תעש' תו
פעולה כי שם לפי רשונה וע"כ
לה יניע לעשתה לה תעשה ולה פעולה ואע"פ שכל התעשה כתו כן
ת"ם כ"ה מולך ומניע על כלם על כל העולמות שכם תארין הקדושים
נגניס בשער המדריגות כל פירוש מדריגה בסוד ת'
ב' ו' ע' ר"ל תאילות בריאה יצירה עשיה עד שהתארים הקדושים
כלם מקושרים יחד כאיש אחד וא"ם כ"ה מוחל ומניע על כלם ובלתו
לה ירוס שום את ידו ואת רגלו לעשות סוס פעולה תו תעשה כי שם
לפי רשונו תכלי פיגיסתו לע"מה ל"ם פעולה תו תעשה כש"כ שכל
תעשה תבל מנהיג בהשפעות רוחניותיו את כלן ומשמיש בכלן
ומחייה את כלן תקדושה רתעליה עד נקודה אחרונה
אשר לזה רמזו חכמי האמת
במה שקראו לאין סוף ברוך
הוא נשמתך דכל נשמתין כי
הוא ברוך הוא בהשפעות
והנפש כלם ברוך הוא וברוך
שמו אשר כוכב שמי ושמי
לשמים בגבותו ובכל ד' חלקי
בריאה על נקודה תחתונה
תחול ותליע בכת"ין בחכמ"ותיו
בבינ"ותיו בדעו"תיו
בגבו"רותיו בחסד"תיו
בנצח"יו בהוד"יו
ביסו"דותיו במלכי"ותיו בכל
אשר בשמים ושמי השמים וכתרן
ותחתת לכתרן עד התהום ט
המתלבשה והמתגב' לכל רתם
תין עוד מלבדו בסוד התדם
כיעלין ב"ה אשר תבריו הקדושי'
מתפשטים בסוד הסולם יריתת
המדריגות עד תת קן ותין
תכליח לתשברים ותין תקוס
ונקודה פני תכס כתבותר בשער
רתשון פרק ל' ותי שתעה כ'
עיש שכל ובינה וינין ושכל
זה הפרק בודאי יתחדש לו יראה
יקידה ותשוה בושה יתן על פניו
ברתותו כי תלת כל תארץ כבודו
עלתותו ברוך הוא וברוך שתו
מלשבח בכל תקוס ובכל
נקודה ותקודה עיני תברי ב' תשוטש ת לטפות רשים וקוביס לתת
לזים כרביו וכפרי מעלליו ותך
יפיון ית ס עפר חרסי תדמה זבוב
נוחם רמה ותולעה לבריס רחש
כי

הנ"דה

מות הוא בשכל כי התשבה
שכליית היא בינות ורוח הוא תרצון
גופת הם בבחות החיים קליפה
הם התבריס כדפירשנו למעלה
עד כאן כנ"כה

הנ"דה

וחכו סוד הסולם שרתה יעקב
תובב תרגה ורחשו תגיע
השמיתה ותלחי תלקים סולם
ויורדים בו והנה ה' נצב
עליו תשר בחתת תלו ד' שולחות
הם תקושרים יחד כתדריגותיהם
שכם כלם תלחי תלקים סיס
בהם עלייה וירידה בסוד שילה
ושלות שפירשנו בשערים הקדחי'
כי בכל תדריגה ותדריגה יש
בה סוד שילה ושלות שהות סוד
עלייה וירידה בסוד ת'ב' ו' ע'
וכלם תקושרים עלות בשלתם
כתבואר בשער רתשון פרק נ'
ופרק ד' בכלים התקשרות
בתדריגותיה תבה תל תחותה
תשלבות יחד סיס את פני רשהו
עשייה ביצירה ויצירה בבריאה
בריאה בתילות וה' נצב עליה'
קיים עומד נגחו תקשר ותחייה
את כלן בהשפעת רחמין ורוב
חסדיו ועל זה בסולם ו'
חלקי בריאה התקושרים רמזו
ז"ל בתה שתמרו ל' תדריגות
היה לסולם שכם ל' חלקי
בריאה התקושרים זכתים יחד
ע"כ כנ"כה

הנ"דה

בכל הפולמות הם י"ם בתבואר
לתעלה תמנה שבכל הסולם בפני

פעמו יתנה כ' ח' ב' נ' ת'
ג' ה' ו' מ' וכלם תקושרים
כתים תחד שתיכם חלת כח"ם
התתפשטות מיוחדים בה"ם כ"ה
כדפירשנו ע"כ כנ"כה
ו' ל' שכם סוד ל' חלקי בריאה
בסוד ת' בי"ע וזכו סוד ודברת
בם בשבתך בביתך וב"לכתך בדרך ובש"כבך וב"קומך ר"ל בתלו
ל' ואמרם שכי"כה ק"ת יש"כה הל"יכה שכשם נגללו כל תפשה
תרם לת יהיה דבתו תלת בד' תותיות תלו התתפשטים בד' חלקי
בריאה וסוד הענין הוא כתו שתפש יל"ו ד' תותיות נתרגה ותתפשטה
כל התורה כלה כתו שתו שתרומז בפשוק זה שת"י לשולם וזה זכר"י
כדפירשנו בהקדמה בן תלה שגה כתו בן תפש ידוד ד' תותיות
נהללו ותתפשטו ל' חלקי בריאה בסוד חב"ע בדפירשנו ותפני כן
התורה שהית התפשטות ל' תותיות יל"ו היא תגלה לנו ברמיזותיה
התפשטות ל' תותיות יל"ו שתפש נהללו ונכרתו ד' חלקי בריאה
בסוד ת' ב' י' ע' וזהו סיד שתמרה תורה לפי כייתי כלי לתמקתו
שב הקב"ה ותפני כן כשתדבר ולומד בתורה התגלה ברמיזותיה על
ל' חלקי בריאה הוא תדבר ולומד בד' תותיות סס יל"ו וזהו סוד
זקברתם לתות על ידך ולטיפות בין עיניך ר"ל כי בשבתו ובלכתו
ובשכבו ובקומו יהיו קשורים תלו ד' תותיות התתפשטים בד' חלקי
בריאה לתות ולסימן על ידו ועל לבו כדי שיהיו בשכבו בקומו
בלב תבין כי כ' בד' תותיותיו התתפשטים עגדו תחד בשכבו בקומו
בשבתו בלכתו ולטוטפות בין עיניו שיהו תלו ל' בחיים על
תילין כתרו"ל ט"ם בפתפי סחיס ס"ת בתצריקי סחיס שכם
בכללם ל' שכם סוד ל' תותיות ניחוש ליודעי חן התתפשטים
בעגם בד' חלקי בריאה שכם ל' בחיים תלילות בריאה יצירה עשייה
ל' בחיים של הקב"ה שהות בד' תתיותיו דר בהן ותשגיח בהן לנקרון
בין עיניו תמיד ותז בודאי יכנע לבבו בשכל בחכמה ובינה ובהשפעה
ויחתר תיך לחטוע ותציו פני והת שכיעה לעבדי ותשרי למי שכם
זה הפרק עך פניו סוד תכ"ים ל' תותיות ידוד בד' אחיו ואחיות
קיימה שיבה הליכה תשבעה תני בו שלת יבת העך על ידו ונתאוד
לעמיתו תל פירוש התתתר ולהודות על זה הורתה תעורתת
ונלויה שהתלות מתלבש בבריאה ויצירה ויצירה בעשייה
בסוד תוחת רוחת נפת קליפה תחר תליהו לבושין תקינת לתן
דמיוייהו שרחין נשמתין רלה. לותר כיתו בגשמיה שתתלבשת בכתה
לבושין כדפירשנו כתו כן תלילות מתלבשת בכתה לבושין שכם
עולמות בריאה יצירה עשייה כדפירשנו ותתר וכ"מה נופ"ן תקי"נת
לו"ן דת"קרי נוף"ח לנ"י לבו"שין דתכ"סין על"יהו. תפני כי כל
עולם בפני פנתו תחלו ד' עולמות נקרת נוף התתלבש בעולם
שלתעה תתו שבערך העולם שלתעה תתו הוא נוף ובערך העולם
שלתעלה תתו הוא לבוש תשר בבתיכה זו הבריאה היא לבוש בערך
תלילות וגוף בערך יצירה וכן היצירה לבוש בערך הבריאה וגוף
בערך עשייה כי העשייה תכסה ותעלי' את היצירה ללבוש התכסה
ותעלי' את הגוף שלת יחריאה וכן יצירה תכסה ותעלים את הבריאה
וכן הבריאה תכסה ותעלים את התילות נתת שבתיכה זו כם
כתה לבוש ן תתעה לתעלה ולתעלה לתעו: חזרו תלו לבושין לחיתן
כיתה נופין בערך לבושין תחרים שכם לותה תין תחכסין עליהם
כי הבריאה היא גוף ליצירה ויצירה היא גוף לעשייה ולזה תחר
לבושין תקי"נת ל"ן נ' וכ"מה נופ"ין תקי"נת נון נ' ר"ל
שהלבושין חזרו להיות נופין וכדי שלת העשה להבין שכם בתחת
נופין כתו תלילות שהות גוף שתותו ערוך הוא התהוכין לו
ותגלו שתו בתקורו תפני ן דקדק בלשונו ותתר דתקדי נופין לבושי
לבושין דתכסין עליהו ר"ל שנקריתו נופין בערך
לבושין התכסין עניהם תכל בתחת תינם נופים בערך תלילות כי
כלם סס לבושין לתלילות שהתלילות תחלה על ידן כדתיתן בהשמה
התתלת פ"י לבושיה בסוד מ"וחת רו"חת נ"פ"ש קלי"פה שכם
שכ"ל דל"ן כת"ות תב"ריס תומריס שר שהתלילות בכלל עם כל
העולמות הוא תתם כדתיתן בגוף התדם בג' לבושיה שכם
דעך כתוס תברים תומריס וכדי נהורות על זה יותר בידיעה
תבוררת נעויה ותסורתת שהתלילות בכלל עם כל העולמות שעל
ידן פועל שני פעולות חסד דין רתמים הוא תתם כדתיתן תדם תחד
תליהו ותת"קריתו בתי"קונם ד"ת חס"ד דרו"עת יתי"ת וגב"ורק
דרו"עת שם"ות תפ"ארת נופ"ח נצ"ח וה"וד יס"וד. שוק"ן יס"וד
סיו"תת דנו"קבה ותל"כות הו"ח כפ"ה תו"רה בשל"פה קר"יתן

ל"ה רצה לומר שספירות נקראו ע"י תיקונם דהיינו ע"י שנתקנו לפעול הפעולים ע"י הכלים שהם בחינה יצירה עשייה בסוד כ"ל רק"ן כ"ת ת"ב ס"ח תותרי"ם כתו נשתה בחדש מפני כן נקראו בשם חברים נופלים חומריים תחת כתו חדש דהיינו חסד וגבורה זרוע שתיל תפארת הוא הנוף שבין שתי זרועות ומתנו מחזיקים השוקיים שהם נצח והוד זו על זו הימין הוא השתיל והבריית יסוד עולם שהוא בסוד המלה נמשך ממנו תפארת והוא סוף וחיוס הנוף תלכות הוא הפה תורה נע"ם קרוין לה ונתן לספירת מלכות עשם לקריאתה בחבר הפה יותר משאר ספירות שלא נתן לקריאת חבריהם עשם מפני שחבר הפה הוא ברחם לחשלה מהזרועות ותלכות בספירות הוא בסוף השוקיים והבריית ומכני זה נתן עשם לדברי בחזרו מלכות תורה נעל פה קרוין לה ר"ל כתו ס'תורה בעל פה שהוא הלמוד מפרש ותעלה סודות הפעולות והנמוסות בתורה שבכתב שנלך זה נקרא שבעל פה כי התלמוד הוא הפה והתוין לתורה שבכתב כעניין הוא יהיה לך לפה התלמוד לגל תפה וחברן כתו כן ספירת מלכות מעלה העניינים הנעלמים בספירות שהיא סוף החדריות בחילות מנד זה נקראת פה שתורה על גלוי תו"ח תכ"ת תו"ן תחב"ה תלג"ו בי"נה לב"ן ובי"ה ת"ת ור"ד הל"ב מבי"ן וב"ל הר"ן תו"לין כח"ב הנסת"רות לה' תלקינו פירוש לחר שפירוש חברי הבניין שבנתו כל העולות והם חבריס שפשלתם גלויים חזר ופירש החבריס הרחקיים שלין פעולותם נגלים שהם כתר הכתה בינה התומנים שיירדו העולם כדפירשנו בהקדמה שנייה בחלתר תיקונים ברחשית. חמן חיש ולח פירשם קודם שפירש חברי הבניין ומפני שהוא תדבר בסוד ברית בריחת הפעולות בריחה יצירה עשייה לוך נשתלשלו מיתו הבניין שהם שיקר דבריו בחלתר הזה מפני כן לחר שפירש חברי הבניין תחילה שהם נדולה נבורה ת"ת נלח הוד יסוד מלכות שנתנלה בסוד זרועות נשל שוקיים נרים פה כדפירשנו נשתק לפרש נ"ב נ' רחשונות הנעלמים בסוד קרקפתא תותח לנל כלחר יחבחר. ולחר כי ההכתה היא המוח ולכן נקרא בהכתה מהשבה כי המחשבה הכללית היא במוח ולחר מלגלו מפני שהיא נעלמה ביותר כתו שפירשנו שהנ' רחשונות הם שכלליים ובינה היא בלב ורחיה לזה שהבינה היא בלב ממה שלחר"ל הלב מבין ובינות שהבהכתה שהיא בשכל והמחשבה הוא נעלם וכן בבינה שהוא ההבנה הוא נעלם כדפירשנו שהם במדריגת כתותן מגיר הבניין בשכלו בסוד נ' מחשבות לנדל הנעלמין נקרחו שכלליית ולין להם נלוי רק על ידי כתת חברי ימי הבניין הברי המחשבה לכן לחר שהם עליך לחתה המציין חל יקשה עליך ס' הכוונה ובינה הנסתרות לה' תלקינו רמה לומר חכתה נקרח' בכלל נקרח תוח והבריחה נקרח' לב ות"כ לוך יחם תניקו כחברים שהם זרועות ושוקיים בחילות זה לוהה קושית כי הספירות נקרחו כך ע"ם בסוד התנלותן לחטה בחברים חלו

שהוא זה על כרחך יש לחברים חלו סוד לחשלה ובערך הסוד חברים לוחם בחברים כתו הנשמה שתפשטת כוה לפעול בזרועות ובשוקיים שעל כרחך שיקר הפעולה לוהה מיוחס לזרועות ולשוקיים שחברי כתה זרועות ושוקיים מחים שחיים פועלים כי פעולה הזרועות ושוקיים ע"י כח הנפש שמתפשט כוה בהן ומתפשט כח בהן ובסוד' נפ נשמה יש לזרועות כח לפעול מה שפועלי' הזרועות ולשוקיים כח לפעול מה שפועלים השוקיים וכשנתלקה מהם חין להם פעולה נתנו ס"ז זה הנם שבנשמה נשלם פעולת זרועות ופעולת שוקיים עכ"ז יש"ם שלוה פעולתם מפני שהיא סוד ושיקר לפעולתם כדפירשנו נגד תעב' זה ג"כ ומפני שהספירות מתפשטות כהן בנבוהה יגיה עליהם מד שהתנלות נכוות חנרים כדפירשנו ייחם תליהם מהברי בסוד הסוד וחין להקשות שחברי תליהו תפרש גם כתר חכמה בינה בסוד הבניין זה לוהה קושית כי תליהו בעלמו מתרץ וה בחמ שלחר עליהם הנסחרות לה' תלקינו שר"ל שהם חעולם הנעלם והנסחר ושיהם חעולם הנניון וחין להקשות ת"כ מכיון ומחין יגח המוח וכלב והברקפתא שחברי חין להם סוד ושרש למעלה שחברי כתר חכמה בינה לח נחנלו זה לוהה קושית שחברי בכל ספירה וספירה מימי הבניין יש בה כ' ח' ב' נ' ג' ת' ג' ה' ו' מ' בסוד שכל תחת כלולה תשבר ובכל ספירה בפני עלמה יש בה סוד לחד שהוא כלול מעשרה וחין הבדל בניהם רק הבדל עילה ועלול עד שבבחינה זו תלכות הוה הסוד לכל ג' חלקי ברחה שנשתלשלו ממנה כי בחלכות נעלמה · יחנה בה סוד החד הכלול מעשרה כי בערך הקבלה מה שמקבלת מספירת שלמעלה ממנה היא בסוד הנקיבה ובערך ההשפעה שתורת ומשפעת לכל העולמות היא בסוד הזכר וחין להקשות ת"כ הדרת קושית לדוכתין למה יתייחסו החברים למעלה מחלכות שברי תלכות הוא הסורם ובה יחנה הכל זה הינה קושית שברי תלכות חין לה משמה כלום להשפיע לעולמות רק מה שמקבלת ומעלה מהחברים הקדושים היא משפעת למטה בחברים הקדושים מפני כן יתייחסו החברים למעלה מתלכות ובערך הסורם שהם סורם בחברים שלמטה יתייחסו בחברים ובבחינת עלמן חחין נהם פעולה והשפעה ווכב"ל שנוי הענה יתייחסו בשם תותח כדפירשנו · ע"כ הנ"ה ·

בסוד שהם שבלוות כח"ר ניצ"ה חי"ו כח"ר מלכו"ת ועל"ה ת"ת חנ"ד חרח"שית חחר"ית פירוש שהה נח לפרש עיקר הענין שהה תלכות נקרח פה הנם שפירש למעלה שלכך נקרחת פה ומפני שחעלה שניינים נעלמים עכ"ז חין הענין מספיק כי היה לה לנגנות בשם כגוי לחר המורה על נלוי כי זה הכנוי חינו מתייחס לה כי חבר הפה הוא ברחם הדם ותלכות בסוף חנילות וטיהן ענין לנבח כי כתר עילאה חיהו כתר תלכות ר"ל כי תלכות כיח מיוחדת בכתר בסוד חנ"ד חרח"שית חחר"רחם' הוח הכתר וחחרי' הוח תלכות המכוונה וחנילותה מכתר עילאה כי ים לתלכות ג"כ מניות נשלם בכתר בסוד זכר ונקבה ובסוד ויכי טרב ויכי בוקר תלמד שהיה סדר זמנים קודם נכן כדפירשנו לחעלה נשבר דו פרונופין פרק שלישי כי במקום שהיתה הקדושה הנם שתפשכה ונהנלתה יהיה נשארה שם קדושת בחילותה הרחשון במיח חונהר כתו שהיה קודם התפשטותה בסוד לח זוה הסבינה ממקומה כלחר יחנהר טוד ומפני שהיה נשוכה לחעלה בכתר שהוח נקרח רחם וקרקפתא מפני כן נקרח ספירת כתר בשם כתר תלכות ומעשם זה נשמעו רחף לתלכות לנטתה וליחסה בחבר הפה שהוח ברחם והוח בסוד נעזן סוכה בתחילתה ובסוד חנ"ד חרח"שית לחחרית שהוח לשון המשכה כי תלכות נימשכת חרחם כתר

הנ"ה

שהוח רחם חנילות עד סוף חנילות שהוח תלכות במקומה לחטה חכל הספירות וכחשר יחבחר טוד נם"ד · ולחעלה סוד הכתר נקרח קרקפתא דלח

פירוש חנ"ד נשון המשכה חלשון נוד חו חנוד כמשך ולחלשון נוד חו חנוד ע"כ · הנ"ה ·

חנח חפילין כי חין חנילות לחעלה מכחר ובסוד חניחותה לחטה סוף חנילות שהם היח נכללה ויעבר שהם כ' ח' ב' נ' ג' ת' ב' ה' ו' מ' שבתלכות שהם שה בחינת כתר הנקרחת קרקפתא בסוד נשון חפילין בסופו בבחינה זו נקרחת קרקפתא ומנח חפילין שברי תפארת שנקרח חפילין של רחש לחעלה ממנה והיח מקבלת ממנו חנ"ה חי"ו יו"ד ק"ת ות"ו חו"ת חני"לוח דוגה לומר החילות שהם עשר ספירות כתו שהם בשם ד' י' חותיות הם נכתבים בשמיים בפיוחיותו דהיינו בחילות המובהר בסוד הכתר היה יהיגלה כי הקדושה לח זוה מחקומה והנם שפיוחיותו היה מחנלה על"ן בחשפעתו והשתלשלותו הוח מחנלה וזהו שחמר דהיינו חורת חילות ר"ל שנחפשט כדרך חנילות נסוד עילה ועלול שהם י' ספירות ומחנלה נכל ספירה וספירה בפני עלמה בשם בעצמו בשבר חותיותיו נסוד שכל חחת נכללה חן י' ותי"ו שק"ית דהי"נות נדרו"עוי וחא"פוי כח"ית' דח"שקי להי"נות ומחר"ני בה"חות שק"ית פירוש זה בשם הקדוש שהוח יו"ד ה"ח ו"ו ק"ת שהוח נעלם נכתר הוח מחפיס ומשקה בכל הספירות הנקרחים חין כחבר יחבחר כי הוח מחפשט בנוף החילון שהוח תבחר' ובדרשוי שהם הזרועות חסד וגבורה. ובעטפוי ר"ל נוף והוד ויסוד שנקרחו סופים לנדולה נבורה תפארת

ובוחן כליות ולב כמו שיש במקום אחר ומגדל הכלים מהשקעת האיש שמקבלין מהן כמו כן בספירות מתגדלות מהשפעתו שמשפיע בהן הנה הכלל הגדול כי הספירות בכלל נקבצו בכל תאבני במדבר מצינו שהם מגלים פשעותיהם ע״י התברים הקדושים בתו בשמה מגלה בחוזים על זה תברים בסוד תומה ובוחן ונופת וקליפה שהם כ״ל דרך כתוב סד״ם כים והנה כשלם בעקבי פעמו בעניין מוחין ורוחין ונופת וקליפה כאשר ישרצו לעיל בדבריו מהזוהר בתוכן עניין דבריו יותר מקובלים ונשמעי׳ לשומעיהם בי לפי שעכ״פ כתוב רק״י ע״ה יהיו קדושים יותר מקובלים ונשמעי׳ וכזה כשלם הפרק •

הג״ה

ספירת מלכות נכלל עם תפארת שהיא בת זעיר והבמה ובינה הם כס כסא לאחר תשובות כתחת והם בדוגמא לעולם כתציות בזוהר רעיס דלא אתפלגין לעלמין ואין שייך עם הקדקה בתאבר יתבאר • ע״כ הג״ה •

הג״ה

ואל תעשה לחשוב ח״ו כי בספירות בעצם מתגדלות או מתקטנות ת״ו חיוט כן ח״ו כי הם בסוד והדר ותפארה ושמחה על מתדש ישמחו אבל ההתגדלות והתקטנות הוא לפנינו להשכשם לשולחות חון לספירות בעצמן בספירות מתפשטות בבריאה ויצירה ועשייה אז עשר ספירות דיצירה אתקטנת ת״ן ותכ״ל עשר דעשייה שמן נוטני קדושים מאירים שם ומ״ן הקליפה גידרת פורעניות על פורענות הוה ג״ת ח״ן וזהו סוד שכינה בתחתונים טרף גבוה ר״ל כשהשכינה בתחתונים נ״ל שעשר ספירות מתפשטות להאיר בניצוצים הקדושים בשולם עשייה בסוד תכ״ת אז יתרבה נ״כ אור יצירה ואור הבריאה בשעם רב וזהו סוד שהשכינה רוצה אחר הגלות כתוכר בזוהר בסוד בריאה ויצירה וזהו ג״כ הסוד שכינה בן עי״ז נלקים התוכר נוכר כי בשכינה שהיא מלכות רוצה אחר הגלות לתוקן שיעשה תלות בתוקן שפל ידו מתדבק בגדיק שלמעלה שהוא יסוד לקבל שפע מתפארת נשלה על ידי יסוד נרית קודם להשפיע לגדיק שלמטה כי על ידי גדיק שלמטה יפרנה שפע לכל עולמות בריאה יצירה עשייה שבכל סולם ושולם שלמעלה יש גם סוד שכינה שהוא מלכות וכל שולם צריך להשפעת שולם שלמעלה מאחו בסוד השכינה בתחתונים צורך גבוה ע״כ הג״ה •

פרק

ה׳ חל גגת תגון ירדתי כל עלמות כתאי נוטת שלמה ותתלה ממם רוח דתכורת שילמה עד סיפא דכל דרגין כלה תיהו דא לגו מן דא ודא לגו מן דא דתשתכח דהתי קליפה להתי והתי קליפה להתי נקודה קדישה הוא נהורת פנימיה דליה ליה שיורת לתנדא זכיו ודקיקו דיליה עד דתשפעת פשיטו חיניה ונהוות פקיקו דנהוות נקודה תשעבד חד ביכלא לתלבשא ההוא נקודה דלא נודע לבניין זכורת דיליה ביכלא דא תיהו לבושא נקודה סתימאה נהירו דליה ליה שיורת וכם כל דא לאו דקיק והך הוא נהוות נקודה קדמאה עמיר וגניז ההוא ביכלא דתיהו נהירו דתיהו זכיך פנימאה יתיר אכלן לכלא תתפשט דא בדא ותתלבש דא עד דתשתכח דדא לבושא לדא ודא לבושא לדא ודא מוחא ודא קליפה ותם על גב דמלבושא תשתביד תיהו רוחא לדרגא תחדא וכלא בגוונא דא תשתביד הכי לתתא עד דבר גם בהו עלמא ונופת וקליפה ונופת ורוחא וכלה תיהון תיקונא דכל עלמא •

הנה הגם שתכללות בחלמר יש לנו תור גדול לתבוקשתיו שהרי בספירות יתר בנוגע דא לתעבד הכי לתתא עד דבר גם בהתי עלמא תו הא כולא זה כולהו ואתחז ורוחז וכלה תיהו תיקונא דעלמא ועם כל זה כולהו ואתחז ליהו יפעד בלא ליגה לפרשו כיד ״ה כנוגה עליו אך ורק כשנתעורר עליו הספיקות הרתוייס להתעורר עליהם כי הנה יוכו לט הדרך שכן גלך ויעזרנו כי תחתונלך בידעתם כי תורת תתור במחשך תינו ועם חלו עפק ע״ה ערתיו לדעת תוות ותיכות עניין הנקודה התמורה זה המחשר בפרק ב׳ לחה שינה לעשו פעם אחר לבון התבטעות בחשבתו מכחן ולהלאה תתפשט דא בדא ופעם אחר ותתלבש דא בדא פעק ג׳ רחוי לדעת למה תמר ודא מוחא ודא קליפה שפרי אין זה סדר הרתוי לפי מה שפירשנו • בפרק שלפני זה והיה לו לומר תוחא ודא רוחא ודא נפשא וכן בעשה התחתר היה לו לומר תוחא ורוחא ונופת וקליפה לפי הכדר שפירשנו בפרק שלפני זה הכל תה עלתר מורת וקליפה ונופת ורוחא ודא סדר הכתוב ויניד יש עלתר דקדושים לשר לא נירוך נפש והתיעין ימעט לומר תחת לתחת ובפירושינו יתייעבו כולן על מכונם והפיקות עוד תימה והנה לבא לא ביאור התחלת נרינין לתתו להקדמה שנית יקרת הבדך לא ישרבנה כל זאב פעדה וברכת • להקדמה ידוע כי בחילוקות היה כדי לגלות תלקותן וגדולתו לנברין ולהגניע השלמות שהם רצה לומר השלמות תיכה עלמותו לחבל בה בעדיה ובנדלים מחמו הנבל בלחי בחל מכלית וטעם גלוי תלקותו לזולתו כי לעצמו ברוך הוא תיע לדיך גלוי תלקותו כי הוא תעצם וגלוי לעצמו ברוך הוא וכן להגניע לת עלמו ברוך הוא תיע לדיך כי הוא פנם שלימות כל השלמויות תכלית כל השלימיות ואם כן לעצמו תיע לדיך לת גלוי ולת כנבנה היחבל בזה התלך תיע מתפאר ומתגדל ורגלה בשוך תלכותו ויקר גדולתו לעצמו נשכבר הוא נודע ורגולה לעצמו תבל תהבאר ומתגדל בגלוי בשוך תלכותו ויקר תפארת גדולתו לזולתו שהם הסרים והפרתמים חוסלין ושבדין שהם במדרגה לחטה מחט כשנין שנאמר בהשמוש בהדתותו לת טובר בשוך תלכותו ולת יקר תפארת גדולתו זזה היה לכל סרון ושבדון חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי התדינת שהיו לחטה מחט תחת מחבלתו וכן ההנהגה שהוא התחבלה שהמלך יושל תיע מושל על בעלתו כי לדיך יעניג ויתשול על עלמו תבל דבר המלך בלעון על זולתו ולהיות כי לן כוף ברוך הוא קודם תגילות הקדוש והבחור לת היה רק הוא בלבד כי במקום פנוי וחלל והויר כל השלמויות העתידין להבראות היה תחלת במקום כלה תור ה״ם ברוך הוא ומתחר שהוא כן למי יגלה תלקותו שהרי הלת כל השלמות כבוד עלמותיו ברוך הוא כלם ת״ה ות״כ לדיך יתפאר ויתגדל עלמו על עלמו וחם כדי לגלות עלמו תל עלמו וחם כן לן לדין גלוי וכן לתי יעניג ועל מי יתשול בי בולתי לן לדיך לבוד שיעניג לת עלמו ויתשול עלמו על עלמו כביכול ומפני זה ובשבור זה כשלה רצון הפשוע ברוך הוא לבראות שלמות נתוכן שיהיו לו מלכים פרתים סרים ועבדים שהם תדרינות למטה מהנו ב״ה ותים בתדרינות עלמותיו בתוכן שיגלה להם תלקותו וגדולתו ויתשול • עליהם ויניע תותם כתלך התעניע לת עלמו הוא בולתי לעלמם עלמו כת״ז כי בביכול שהוא נ״ן כ׳ בדי לתון כענין זה קודם ברית שלם לתנה עלמו בתוך עלמותיו כביכול ומעלמו תל עלמו ובתוך עלמו ויניע תקים פנוי בתוך עלמותיו כביכול שבו יוכל להתחיל תגילות שהם כתוחין התתפשטים מחמו ולבראות בריאה יצירה פשייה שהם להטה מחמו ותינם עלמותו תבל שם תלכין סרין ועבדין ותוחו תקום שכינה בתוך עלמותו שהיה בתוך הקדושה שהיא ת״ן ריקות מהקדושה נתנה ותיהו כן כי לשולם הרוסם של קדושת תור תין סוף ברוך הוא נשאר בתוך זה התקום כפני בסוד נלה זזה שכינה כי כן דרך הקדושה שתנית חשם קדושה ובדבק תחרין לכן הגם שנתנס עלמו תעלמו תל עלמו ובתוך עלמו בביכול ויניע תקום פנוי בתוך עלמותיו כביכול עם נה לת זזה הקדושה אשם כי לעולם

בשלם אור קדושת אין סוף ברוך הוא עומד בתוך הרשימו בסוד נשמה רבה לומר כמו נשמה המעמדת ומקיימת את הגוף ומאצלת עצמו בתוך הגוף והיא היא קיום הגוף ומאצלת בתוך הגוף ונאצלת גם כן תוך לגוף ומציאותה יותר חזק חוץ לגוף כמו שיתבאר בפרקים הבאים בס"ד כמו כן אור עצמות אין סוף ברוך הוא שהוא בסוד הרשימו הנקראת טהירו עילאה מעמיד ומקיים הרשימו שהיא הטהירו מצד שנתלבש אורו בתוך הרשימו ומצד. לבוש אורו בתוכו נשאר הרשימו קיים ואלו לא היה מלביש אורו כביכול היה חוזר הרשימו שהיא טהירו עילאה להיות כקדמותו אין סוף ברוך הוא כי מציאות אור אין סוף בסוד הטהירו אורו יותר חזק ממציאות אור אין סוף בתוך הטהירו בסוד הנשמה כמו שהנשמה מציאותה יותר חזק חוץ לגוף וטעם הענין הוא מפני קורבתו לאין סוף ברוך הוא נמצא מזה אתה למד ג' בחינות חלוקות זו מזו בחינה אחת בחינת אין סוף ברוך הוא קודם הצמצום בחינה ב' בחינת אור אין סוף ברוך הוא אחר הצמצום בסוד הרשימ' בסוד טהירו עילאה בחינה ג' בחינת אור אין סוף ברוך הוא בתוך הרשימו המלבש עצמו ומעמיד הרשימו בסוד נשמה שלא תחזור הטהירו להיות כקדמותו אין סוף כי כל כך הוא מתקרב לאין סוף ברוך הוא ומתדמה לו עד שנבלע באין סוף ברוך הוא כמצוייר בעיגול התוך ומפני זה נקרא טהירו שפירושו אור ואין לו שום שם אחר כי לקורבתו למאציל ברוך הוא לא יצא עדיין ממדריגת מאציל שיהיה נקרא בשם נאצל וכאלו הוא אמצעי בין מדריגת מאציל למדריגת נאצל ולא נקרא לא מאציל ולא נאצל וכדי להבינך היטב אלו ג' בחינות חלוקות הנה צריך שתדע בחינה א' היא בחינת המאציל אין סוף ברוך הוא ובמקום כל העולמות העתידין להתאצל ולברוא יצירה עשייה במקום כלם היה ממלא עצמות אין סוף ברוך הוא עד שאין מקום שבו יוכל להאציל ולברוא יצירה עשייה בחינה ב' סוד הרשימו סוד הטהירו שהוא אור אין סוף ברוך הוא שזקק ורשם בעצמותו ובתוך עצמותו בסוד הצמצום ופינה מקום פנוי בתוך עצמותו שבו יוכל להאציל אצילותיו ולברוא בריאה יצירה עשייה ואותו מקום פנוי אינו מקום פנוי ממש ח"ו כי לא זזה משם קדושת אור אין סוף ברוך הוא בסוד לא זזה שכינה כדפירשנו אך אותם נקרא מקום פנוי לענין זה שעתה יש מקום שבו יוכל להאציל ולברוא בריאה יצירה עשייה מה שלא היה כן קודם הצמצום כדפירשנו ואותו מקום פנוי לא נקרא לא מאציל ולא נאצל לסבת קורבתו ודמיונו לאין סוף ברוך הוא וכאלו הוא אמצעי בין מאציל לנאצל אשר מפני כן אין לו שום שם לא שם מאציל ולא שם נאצל רק נקרא טהירו שפירושו לשון זוהר ואור ר"ל אור אין סוף ברוך הוא שבו יוכל להאציל ולברוא בריאה יצירה עשייה בחינה ג' אור אין סוף ברוך הוא בתוך הטהירו המלבש עצמו ומעמיד הטהירו בסוד הנשמה שפירשנו שלא תחזור הטהירו להיות אין סוף ממש ברוך הוא לסבת קורבת הטהירו לאין סוף ברוך הוא כדפירשנו וזאת הבחינה השלישית שהיא אור אין סוף ברוך הוא בתוך הטהירו ובאמצע הטהירו בסוד הצמצום המעמיד הטהירו בסוד הנשמה היא נקראת נאצל ראשון כי נתרחקה מאין סוף ברוך הוא באופן שיפול עליה שם נאצל לא ריחוק ממש ח"ו שהרי גם הוא אור אין סוף ממש ב"ה מדובקת בו דבוק עצמו רק ריחוק שבין מאציל לנאצל כי יש הפרש וחלוק גדול בין אור אין סוף ברוך הוא שהוא סוד הטהירו בסוד הרשימו ובין אור אין סוף ברוך הוא שהוא בתוך ובאמצע הטהירו בסוד הנשמה כי אור א"ס ב"ה שהוא בסוד הנשמה באמצע הטהירו היא כמו נקודה בתוך העיגול לערך אור אין סוף ברוך הוא שהוא סוד הטהירו סוד הרשימו ולהיות שאי אפשר לכנות ולקרות לאור אין סוף ברוך הוא שהוא הטהירו כי אם בשם אור כי אין לו שם זולתו כאור שהוא בתוך ובאמצע הטהירו שהוא הנקודה ירד במדריגה לפיכך מעט כמו נקודה באמצע עיגול ואין ראוי לכנות זאת הנקודה בשם אור כמו שאנחנו מכנים לאור הרשימו שהוא הטהירו בשם אור שהרי הטהירו יותר מקיף מהנקודה והוא יותר קרוב למקור עד שאור אין סוף ברוך הוא שהוא בסוד נשמה הוא כמו נקודה בערך אור הגדול שהוא הטהירו לכן קראו המקובלים האצילות בשם נקודה דהיינו י' שהוא נקודה בתוך האור הגדול אור א"ס שהוא תוך לנקודה סוד הטהירו העיגול הגדול המסבב

את הנקודה שהיא אור א"ס בסוד הנשמה המעמיד את הטהירו בסוד הצמצום בסוד הנשמה ולהיות שאור אין סוף בסוד הנשמה שהיא סוד הנקודה עומדת ממש באמצע אור אין סוף שהוא סוד הטהירו והטהירו אין לה שם אחר רק אור וזאת הנקודה שהיא בסוד הנשמה נתונה באמצע אור כדפירשנו והנקודה הוא י' וכשתתן אות י' באמצע אותיות אור יתהווה ממנו תיבת אויר מפני כן נקרא כתר אויר קדמון בבחינתו העליונה כי הנקודה שהוא י' שהוא הכתר הנאצל הראשון נתונה בתוך אור אין סוף ברוך הוא ובאמצע שהוא העיגול הגדול ב"ה ונקרא קדמון מפני שהוא ראשית אצילות וקודם לכל הנאצלים ונקרא ג"כ אויר שאינו נתפס להורות כי הגם שהיא נקודה בתוך אור הגדול דקה מן הדקה וכאלו אינה נחשבת לכלום בערך אור הגדול ב"ה עכ"ז בערך מה שלמטה ממנה אורה גדול עד בלתי סוף ובלתי תכלית עד שאינו נתפס לא בשום שכל ולא בשום רעיון ולא בשום מחשבה וקבלה זאת הנקודה צורת י' שהיא קוץ העליון וקוץ התחתון וגוף האמצעי להורות על אלו ג' בחינות שפירשנו כי בקוץ העליון מרמז על אין סוף ברוך הוא קודם הצמצום כי כמו הקוץ שהוא דק עד כמעט שאינה נראה לדקותו כמו כן אין סוף ברוך הוא קודם הצמצום לא היה שום דבר נראה לא אצילות ולא בריאה ויצירה עשייה רק כולה א"ס עד שאין מקום שבו יוכל להאציל ולברוא בריאה יצירה עשייה: גוף האמצעי מרמז על סוד הטהירו שהוא דבר נגלה שהוא גוף הי' כמו כן נתגלה מקום פנוי שבו יוכל להאציל בסוד אבי"ע וקוץ התחתון מרמז על כתר רוצה לומר שנתגלה ונאצל אצילות ראשון ובא ברמז הקוץ להורות כי הגם שכבר נתגלה הנאצל הראשון בערך הטהירו והמאציל ברוך הוא עם כל זה בערך אלינו בערך מה שלמטה ממנו הוא נעלם בתעלמות אין סוף ברוך הוא עד שנקרא אויר שאינה נתפס כדפירשנו אשר לפי האמת גם יחס הי' לא יתייחס בערך אלינו כי עיקר יחס הי' בערך אלינו הוא מחכמה כי היא ראשית הגלוי לנו ומה שיחסנו י' בכתר הוא בערך מה שלמעלה ממנו להורות על ג' בחינות בסוד הנקודה כדפירשנו אבל בערך מה שלמטה ממנו אין לו שום יחס ולא אות ולא נקודה עד שנקרא אין לגודל העלמתו ולהבין מה שאמרנו בענין הנקודה והטהירו צריך שתדע כי הנקודה נקראת ראשית אצילות והיא נקראת אויר קדמון אויר שאינו נתפס נאצל ראשון ולא סוד הטהירו כי סוד הטהירו אינה נקראת לא מאציל ולא נאצל כדפירשנו: והטעם לזה הנה צריך שתדע כי בנאצל היפך המאציל כי המאציל

הוא

בהת נתן ומספיע והנתגל מקבל ומושפע והנה כדי לנתת מסיפך לא
היפך תתדרינת מתניל לנתגל נרך להתרחק הרבה ולפנות מקום
ריות נדול בעלמותו ברוך הוא בסוד העהירו בסיד הסיגול שהרי
כל מה שהסיגול מתקרב לתין סוף ברוך הוא הוא מתרחב ומתדמה
לו וכ"כ מתקרב תלין ומתדמה לו עד שנוגע בו ונבנב בתחלות
תין סוף ברוך הוא כמבואר בסיגול: ובמבואר ב
בשער רחשון פרק ד' בסיור המסולם ומעשה זה תין רחוי להיות
נקרא נתגל מפני קירובו ודמיונו לתין סוף ברוך הוא אבר תפני כן
נרך הסיגול להתקצר הרבה עד שתתקצר כל כך עד שילת תנדר
בסיגול ותכנס בנדר הנקודה בתוכן שהשעת וסבוב פתיעות הסיגול
יהיה תחלפי בין המתגיל ברוך הוא שהוא תוך לסיגול לנתגל שהוא
הנקודה תחתית הסיגול: ותל תעשה ח"ו להחשב זה הערך
שתמרנו בנקודה בתוך הסיגול הוא ערך כמותי וסישור כמותי נקול
נשמיית שהיא כמות וסיעור נשמי ח"ו לא כן לך לחנס הוא תגל
לכח כי כח חור תין ס"ף ברוך הוא שהוא סוד העהירו הוא יותר זך
ודק ויותר חזק בסיעור פעיות חורו מחור כח תין סוף ברוך הוא
בסוד הנשמה שהוא בתוך העהירו כמו סיגול נשמי שהוא יותר
נדול הרבה מהנקודה עד שהנקודה בתישועה תינה נחשבת לכלום
בערך הסיגול הנדול כמו כן כח חור הנשמה שהוא בתוך העהירו
תינה נחשבת לכלום בערך כבת הנדול סוד העהירו אבל תין סוף
ברוך הוא ופתייה לכל מה שתמרנו בהקישה זו מהווהר הזה"ק
הרשנן ות"ל ברים הורמנותת במלכת גליף גליפו בעהירו שיצתה
בוניעת קרדיניתת נסיק נו סתיס דסתיתו מריסת דת"ס קיטרת בנולמ'
נסין בפיקת לת חור לת תאכס לת סומק ולת ירוק ולת נון כלל
עד כתן המתאר לעייניכו •

והנה קודס שנכנס בניאור המתאר נסאר ניאור החלות של מתאר
ותחר כך נכנס בניאור סניתו של מתאר נעזרת הנור וסיעותו:
ברים הורת"טתת דמ"לכת פירוש בתחילת רשות ודנן המלך נל"ף
נל"פו בעהי"רו שיל"ה פירוש חקק חקיקה בתור עניון הנקרת
עהירו שפירושו לנון זוהר ותור • בוניעת קרדיניתת פירוש נר של
נפרית והנונת העניין הוא כי הת"ר העליון שהוא כאר תין סו"ף
בסוד הנשמה דבוק וקשור בתור תין סוף ברוך הוא ונתחו נו כחי
נר של נפרית שהתור נתחו ומדובק נו ניותר שתי תפסר להפריד ולסלק
התור מהנר של נפרית לעולס דיבוקו כתו כן כאר ת"ס ב"ה
שהוא בסוד הנשמה בסוד הנקודה ת"ת להפריד התור מת"ס ב"ה
לעולס דבוקו ותחדותו שתו ויש נורסין קרדיניתת ולפי תוסה נירס'
יהיה פירושו שתרות כתו שנאר סניתו של מתאר בפיתוך • תורו
נפי"ק נ"ו סתו"ס דסת"יתו מריסת דת"ס פירוש תירו יגת בתוך •
סהוס ונעלס מסיתס ונעלס מרתס ת"ס • קוט"רת נבול"תת ענין
נבולס ופירוש, נולס כדור ורמיזה לזה שפירושו של נולס הוא כדור •
המה תדע כל דבר כדורי תלי התחר שבו שהוא נגד תעלה שבו נקרת
נוכה ולד התעה שבו נקרת עומק בתופן שהנד התעלה שבו נקרת
נוכה כדור ונד התעה שבו נקרת עומק הכדור ובס כל זה שהס
בכלל הגוב' והעומק לת יגלו תעס כדור ובס כדור יקראו ובזה
יתייעב תה שתתרגס תרגום יונתן בשתי פסוקים שנרתה לכאורה
בפירושו דברים סותרים זה תת זה כי על פסוק ונל נבעות
תתורנה תתרגס התתרגס ומילת גלתת תקתרן ועל פסוק יתפרו
נעתק תתרגס בתתרג תרגס נגלתת הנה תירגס זה היפך זה
כי פעס תחד תפרש לונן גולס של נובה ופעס תחר תפרש לשון גולס
של עותק ותתו שכתב שליו התתורגתן יעויין תעס הכל עשה העניין
הוא להיות שהתרן היו כדורי ותלו שתי פסוקים תורנים בכדור
התרן תחר בנובה הכדור תחר בתחתית הכדור והנובה והתחתית
הנס שזה בנובה וזה בתחתית עס כל זה לת יגלו תעס כדור לכן תפרש
על שניעס גולס כי הוא לת כיון תל הנובה ותל התחתית רק תל
נוף הכדור ותחתית הנובה והתחתית שבתרן שניעס יקראו כדור ולת
הכדל התתורגתן זתת לת היה כותב על התרגום תה שכתב
כי"ן בעי"נקא ל"ת תי"ור ול"ת תו"ס לת סו"ק ול"ת ירו"ק
ול"ת נו"ן כלל פירוש תחוב ונשון בטבעת שהטבעת הוא בסיגול
התקוף הסגן והנה בודתי הטבעת התקוף הסגן יותר נדול מהסגן
שבעזרו שהוא כעין נו בנקודה בסיגול • ל"ת הי"ור ל"ת תו"ס
ל"ת סו"ק ול"ת ירו"ק ול"ת נון כלל פירוש לת לגן לת שתור לת
תדוס לת ירוק תתן לו עוס תרתי כלל ב"כ בתור התלות •
ותהה נבחי' עניינו של תתור בזה"י •

ברי"ם הא"רוכותת דמ"לכ"ה גלי"ף גלי"פ בע"הירו שי"לה הנה לתתר

כמו כן זאת הנקודה שהיא כתר הגם שאורו כ"כ גדול עד שאין השכל השוך להשיג בו שום דבר אשר לכך נקרא בוצינא קדרוניתא לפי גירסא שנייה עכ"ז בערך אור א"ס ב"ה אורו נחשבה כשביית אור המערב בשמש ובערך אין סוף עצמו ב"ה בסוד א"ס ב"ה אורו חשוך ממש כביכול כמו שכתב בתיקונים כתרא עילאה אף על גב דאיהו אור קדמון אור לא אור מלוחלח אוכמא איהו לגבי עילת העילות · וטעם שני כי כמו שהעשן הוא דבר המתגלה לחוש הראות אבל אינו נתפס ביד שאין בו דבר ממשי כמו כן כתר הגם כי נתגלה בענין זה שנקרא נאצל שהוא הנאצל הראשון מא"ס ב"ה והוא כמו נקודה בערך העיגול בערך אור א"ס ב"ה עכ"ז לקורבתו אל המאציל ב"ה שהוא הנאצל ראשון אורו כ"כ גדול בערך יתה שלמטה ממנו עד שאינו נתפס בשום שכל ורעיון ומחשבה ואין מבינין בו שום דבר לגודל אורו וזהו שאמר ל"א חיוור וכ"ח א"כ ל"א סומק ול"א ירוק פירוש מדת חסד נקרא חיוור מפני שפעולתה ללבן עוונות ישראל ובכתר לגודל פשיטות אורו אפילו בסוד השורש אינה מושג שם פשטת חסד כי הוא נעלם לגודל פשיטות אורו · ושורש ספירת חסד הוא בחכמה · ול"א הו"כ פירוש מדת הדין הקשה נקרא אוכם ע"ש שמשחרת פני הבריות בדינו לתת להם עונשם וזו היא פעולת ספירת גבורה בבחינת הדין הקשה שבה ובכתר אינה מושג שום דין כלל אפי' בסוד השורש כי מסטרא דבינה מתערין דינין וגם אינה מושג שם אדם שהוא ספירת גבורה בבחינת הדין המשמח כי מצפון זהב יאתה שהוא העושר המשמח את בעליו אפילו בסוד השורש כי אינו מושג שם פעולות הדין המשמח כלל הבא מגבורה ששרשו בבינה · וכן אינה מושג שם בחינת הירוק שהוא פעולת תפארת ממוזג מדין וחסד והוא כבעל הרחמים אפי' בסוד השורש כי שורש תפארת הפועל רחמים הוא ע"י שרשו בסוד דעת הנעלם בנתיבות נעלמות לא ידעו עיט כאשר פירשנו קצת מזה בשערים שעברו וכאשר יתבאר עוד ושלא ממנו רשב"י ז"ל כל הפעולות להורות על גודל אורו ברוך הוא שלא תחשוב שאחר שגדולת ומעלת המאציל ברוך הוא כ"כ גדלה למעלה ממנו עד שהוא כמו נקודה בערך המאציל לחשוב כי אורו קטון ח"ו לא כן כי אורו כ"כ גדול עד שהם בעולמות שלמטה ממנו השכלים להשיג בו לא פעולת חיוור ולא פעולת אוכם ולא פעולת אודם ולא פעולת ירוק לא שום גוון של שום פעולה בעולם כי אין בו שום שגה לסבת אורו הגדול ברוך הוא עד כאן פירוש המאמר · ועתה המעיין הנה זאת הבחינה שפירשנו בסוד הנקודה שהוא אויר קדמון וגם נקרא כתר אל תחשוב כי ירדנו לעומק המאמר כי זה המאמר לא יובן בעמקו כי אם לרשב"י ע"ה וחביריו די מדרהון עם בשרא לא איתוהי כי יש עוד כמה וכמה בחינות וכמה וכמה פנים שלא פירשנו אך מה שפירשנו הוא כרצוא ושוב שלא לשלוח יד לשונו במקום הנורא והקדוש ברוך הוא והשם יאיר עינינו ויזכנו לראות פלאות החכמה באור תורתו כמאמר דוד ע"ה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך אכי"ר:

ונחזור לענייננו והנה מסוד הנשמות נוכל להבין ולהשכיל איכות ענין אצילות הספירות כי ע"י שנתגלה ונתקנן אור החזק הבלתי בעל תכלית נתגלה אור אצילות באופן שנתגלה ב"ה הוא סבת גילוייו כמו שהמשלנו במשל אור פני חמה שמתגלה אורו בפני הלבנה ופני הלבנה מתגלה אורו בפני אויר עולם ופני אויר עולם מתגלה אורו בפני אויר חדרי בית פנימה בכל אחד מהם האור יותר מצומצם ומעובה. ובמשל אור השמש שמתגלה לעולם אגב מצומצם בפני הלבנה שהלבנה הוא סבת גילוייה וזהו סוד עילה ועלול כי העלול הוא מגלה אור עילתו וזהו סוד הנקודה שהנקודה מצומצמת ממש באמצע העיגול לעמוד על מרכזה ממש באמצע שאם תטה לאיזה צד מנקודת מרכזה לקרב עצמה לצד אחר מהעיגול יותר ממה שתטה לצד אחר ולצאת מצמצומה לא תקרא נקודה עד שמגלה זה היא מתאחדת באחדות גמור בצמצומה לעמוד על אחדות מקום מרכזה הנקודה האמצעית כמו כן האצילות הם עשר ספירות אלא שבאו בנקודה בסוד הנשמות מתאחדים באחדות גמור עד שמגלה כונס אחדותם הם כלולים מעשר לעשר עד בלתי סוף עד בלתי תכלית כדפירשנו בשער אחד הוא עשר ועשר הוא אחד אשר על זה רמז ספר יצירה עשר ספירות בלי מה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן שאין להם סוף ותכלית ר"ל כי באחדות הנקודה אין שייך לומר בראש היינו סוף והסוף אינו ראש שהרי לשלם נקודה לא נקרא לא ראש ולא סוף רק נקודה העומדת מיוחדת מצומצמת באמצע ומפני כן הראש נעוץ בסוף והסוף נעוץ בראש ופירוש הדבר כי להיות שסוד אצילות הוא סוד הנשמות והנשמות הוא סוד הנקודה כמו שפירשנו והנקודה היא ספירת כתר הנקרא אויר קדמון ובאויר קדמון שהוא כתר היו נכללים כל הספירות בכח העלם בסוד י' שבאויר קדמון שהיא הנקודה בסוד הנשמה שנמשכה באור אין סוף שהוא סוד הטהירו כדפירשנו למעלה ובאותה הנקודה הנעלמה היו כל הספירות נעלמים בכח העלם פירוש כמו שבאדם הגשמי יש בו ד' יסודות ובהתבונן בו לא יראה בו שום יסוד בפני עצמו כמו שהוא בפועל אלא כולם בו בכח העלם ובאותה כח בעצמו שאתה חושב שבו יסוד אש באותה כח בעצמו יש בו כח יסוד המים ויסוד עפר ויסוד הרוח וכן באותה כח שאתה חושב שבו יסוד המים באותה כח בעצמו יש בו כח יסוד אש עפר רוח וכן כלם עד שמגלה זה הראש נעוץ בסוף והסוף נעוץ בראש כמו כן היו הספירות בכח העלם · ג

בסוד הנקודה בסוד הנשמה הנקראת אויר קדמון סוד הי' סוד הנשמה הניתנה באור אין סוף סוד הטהירו שכל הספירות היו כלולים בה בכח העלם עד שמגלה זה הראש נעוץ בסוף והסוף נעוץ בראש וכל זה רמז' א"ב ומדברי האחז אלוה וכשנגלו ונתפשטו ונאצלו נאצלו זה מזה ונתגלו זה מזה כאשר יתבאר איכות ענין האצילות לפרקי' הבאים בס"ד וכמו שנתבאר בסוד הנשמה בערך אור אין סוף ברוך הוא שהוא סוד הטהירו כמו נקודה בתוך העיגול כמו כן חכמה בערך כתר כמו נקודה בתוך העיגול וכמו כן בינה בערך חכמה כמו נקודה בתוך העיגול וכן כל הספירות נמצא שכלם באו בעיגול כגלגלי בצלים זה בתוך זה וזה בתוך זה וזה סוד מה שאמרו המקובלים הקדמונים שהספירות באו בעיגול כזה

כי כל אחת מקפת חברתה כי כמו שבנשמות אור א"ס ב"ה מקיף לנקודת כתר כמו כן כתר מקיף לנקודת החכמה וכן כלם בתוך בעיגול עד שהמלכות מוקפת מכלם וזהו סוד שכל עילה מקפת חברתה הסמוכה לה דהיינו עלול' וזהו סוד שכל העולמות נבראו עיגולים וכל גלגל מקיף חבירו וזה נראה לחוש ברקיעים בגלגלים ביסודות עד מרכז הארץ שהיא נקודה אחרונה היא נקודה עגולה כידוע לחוכמים וכל זה הטעם הוא מפני שהגשמיים שרשם למעלה כארז"ל אין לך דבר למטה שאין לו שורש למעלה וכמו בסוד השור' שלהם הרוחני הוא עגול בסוד כל עילה מקפת בכח הרוחני את חברתה כמו כן נשתלשלו מהם הגשמיים גם כן עגולים ומפני שהנקודה היא י' בסוד הג' בחינות שפירשנו בסוד הי' שבאויר קדמון והנעלם של י' הוא מספר עשר כזה **יוד** כי אותיות **יוד** הנעלמים בכח הי' הם עשר מפני כן נאצלו ונתפשטו ונתגלו עשר ספירות שבאו נעלמים בכח הי' שהיא הנקודה בג' בחינותיה שפירשנו ומפני שהם סוד לעצם א"ס ב"ה בנקודה הראשונה

פרצופה הכוללת עמהן בסוד חוט ו' פשוטה בסוד חוט קלמון
והם נגזרת שמותיו כ"ה מפני כן נקראו כי הרחשיכים מלילות.
שהם חגלו וסחיך לו ויצו מקורו מלובקים ומקשרים במקורם
בשלבבת הקדירה בגחלת בסוד לת זוה בשבכה • ונחזור לעניינו
והנה להיות שהמלילו"ת כלי לגלות תלקותו לזולתו ולהגיע והמגילו'
הוא גלוי כתו לעצמו כי הם שיעוריו כ"ה ונני ביתו וקרוביו תלוי
ותדוקים בו בכתות הפנימה בנקודה ולעצמותו ולכל ביתו שהם
כתותיו תן ניך גוני והפנימ כמו שפירשנו מפני זה הוצרך
לגרות שוד עולמות שיריו במדרינה למטה מתלילות עד שיגיע
לתוקים מגדר תלקות בתוכן שיתרחה להם כח תלקותו ובחלתו
והמשגתו וכל שוד שיתרחק מגדר תלקות בתוכן שיתרחה להם
תלקיהו ובחלתו והשגתו יוסיף ויתרבה גדולת תלקותו והגיעתו
יתר יותר לתלטו מזה כל שוד של שיוסיף לכלות נגרתים בסוד עילה
ועלול שפירשנו בסוד המטה עד שנשפה נקודה בתוך
בינוני וכן יהיה שוד עד ב
מדת הנקודה בצמאה מהיה שיעול לנקודה שבאוכא וכן בנקודה
הפלישית תהיה שיעול לנקודה שבאוכא כתו שנתרבו שיעול בתוך שיעול
הנה מזה יתרחקו הנגרתים מלהדמות תלין וירדו מהמדרינה
למדרינה ויתקטנו ויתקשו כתות המדרינת ויתוספו המדרינות ויתרבו
מזה ירידתם במספר רב וגדול עד כי הדל נספור כי הין המספר
לשוש רבו מספרם כי יתרבו המדרינות ירידתם עד בנתי הפלית
הנה מזה תתה למי כל שוד שיוסיף לפרות מדרינה יותר יתרבה גדול'
כתו ברוך הוא יותר המשל זה המקן שתיעו מוך רק על
הפרתומים היומדים לפנין הין לו תכת גדולה ותדרינה להת שניהם
שהם דוכים כני מלכים והוא שמו מלך מולך שניהם וכשים לו
שוד תפרלים ים לו שני מדרינות שליהם וכשים כי שוד שדים יש
לו ג' מדרינות שליהם וכשים לו פקידים המשקדים על כל עיר ועיר
ים לו ד' מדרינות שליהם וכשים לו שופטים בעיר ים לו ה'
מדרינות שליהם וכן כל שוד שיוסיפו עמדי התלך ניורדים
מדרינות בהתחתנו כחם יתוספו המדרינות ויהגלה גדולת וכח
המלך והגבהתו יותר עד שלתדרינה התחתנה יותר גדולתו
של מלך והגיעתו מכל המדרינות הקודמים לו כי לפנים לעיר
יתגלה מחשלת וגדולת המלך בחמשה מדרינות ולפקיד על
העיר יתגלה שליו מדרינת המלך בד' מדרינות ולשרי יתגלה בג'
מדרינת ולהפרכים בב' מדרינות • ולפרתמים במדרינה תחת
מתת שכל שוד שיתרבו למדרינות יתוקף הגדולה והשררה יותר
הנה מזה נתלנו כי כדי לגלות גדולת תלקותו י"ת והגיעתו לזולתו
שהם נגזרתיו ולפעיל לנבראיו בהסדו ועוזו כפי טבעו ראוי להעשה
בכל מה שהוא בתוך תשדרותם לקבל מהטוב כפי טבעם והכנת
ושיומוסם כשכר פיעלו בשכר אחד הוא עשר פרק שליש
ותם חוץ עולמות למי ייעיב ולמי ירחה גדולתו והגבהתו
לכן ותפני כן ניהה כוותם כמלוך מלך מכני המלכים הבלתי
בעל תכלית להוסיף ולהרבות במדרינות שהם בשלי גבול ובשלי
בשלי תכלית ולהוסיף שלרבות מדרינות שהם בשלי גבול ובשלי
תכלית שלהיות הלבריים שליהם בגבול זשיעור ותכלית בסוד
הכתוב שיהיו להם שיעור וגבול ותכלית וכל שוד שיתרבו
המדרינות יתרבו להם גדולת י"ת יותר כי הם יותר ירחוקים
מעלמותו ברוך הוא תכר בתחת הנגרתים נתתי בעלי גבול •
ובלתי בשלי תכלית ז"ת ירידו ירידת המדרינות בסיל הכתוב לבשלי
גבול ובשלי תכלית זכו גדולתו י"ת יותר בתכר פירשנו בתשל
המלך שיש לו הרבה מדרינות לתשה מהנו שיהיש דומים לו
ובשבור זה ובשבור להשיב לנבראיו כפי כחם ועבשם במשובר בשער
הכ"ע פרק הב"ל נזרה תכתתו ית' שירדו המדרינו מדרינ' תחר מדרינה
מלילות לבריאה מבריאה ליצירה תיצירה לעשיה עד תכר בנישו
המדרינות תל גבול ותכלית וכן ירדו המדרינות בשבלי הגבול
והתכלית עד תכר בנישו תל תכלית הפשפר ובליון כתו שתמלת
בשוש הנשתי בריאות ובויות שבין ליבה היה ובין ליבה תבד ותין
זה תפל תשות פיתו ת"ן תו תיישות עיבותיו תפני פילותו ת"ן רק
תפני תשרון כת הכנת התקליס במטוחר בתרוכה נשער הנ'
פרק הפ"ז כי כלם מוון לעונה וכל המדרינות לת קבלו רק
טוב וכן נתרבו המדרינות בכל שלש ושוש בפני עצמו עד שתמלת
בכל שלש ושוש בפני עצמו מדרינות תלילות בריאה יצירה עשיה
ד"ת כתות המגיעים לגלגלים בתדרינות תלילות בשרך הגלגלים
כשתלבלו מכם והגלגלים בשמש במדרינות בריאה בשרך השרותים
שבתלבלו מכם ופלפלות בתדרינ'יצירה בשרך מה שיתהוה ויתחדש
מהם בכל יום ובכל עת ובכל שעה ע"י תערובתם והמוגת' שהם ר"ל
תערובתם והמוגתם נקראו עשייה בשרך הל' יסודות פשוטים
שהם בכח בתופן שהם' יסודות פשיטים שהם בכח כידוע
לחוקרים הם יצירה בשרך ל' יסודות מורכבים ותשורבים שהם
בפועל וכיו שתהלת תלו ל' מדרינות בשולם עשייה כתו כן תחלת
בשוש יצירה ובשולם בריאה בכל אחד מהם ד' מדרינות זו
לשבלה תזו כתשר יתבאר שוד וכן בכל מדרינה ותדרינה בפני עליתה
תחלת תלו ל' מדרינות עד שנגוף התדם שהוא תדרינה לחת תורכב
התחרון תחלת ל' מדרינות זו לשבלה היו בסוד תו"ח רו"ח
גו"פת קלי"פה נסוד שכ"ל רגו"ן כח"ן תג"ים שפירשנו הכל
הוא תלילות רוחת הוא בריאה נופת שהם הכחות התפשטים
בכל תברי הגוף הוא יצירה קליפה הם התברים התקבלים לקשורת
הכחות והנושתים לכחות תלו שנגוף וכן ירדו ותרכו התדרינות
בכל שוש ושולם בפני עתמו עד בלתי הכלית לתספרם והנה
צורתי תרבוי התדרינות שתרבו וירדו תלה זה נחבלה יותר גדולת
יוצריהו כ"ה עד שבשבלי התכלית והגבול יחבלה יותר גדולת יוצריהו
כ"ה תפני שהם סוף התדרינות כתו שהתבלתו בתשל התלך
והברחתים ותפרכיים ושרים ופקידים ותופטים ועבדים עד
שהגיעו בפשלים ובעלי תכלית יחבלה גדולתו כ"ה ביותר כי
הם לריכים יותר להגיעה תכל הפולות תשר לתעלה תהם ושיעור
עשה הענין הוא כי לכיות שהשולם השפל הזה הוא תורכב תל'
יסודות ותרכבו התרכבות ין ל' לירות שהם דו"מם ט"ת תי'
תל"ר כידוע לתוקרים תשר בעבור זה בתדם הוא התורכב
התחרון שקבל כל התרכבות תשר תלו זה הוא תורכב תכמויים
רבים שים לו עשייה רבים תניעים זה תזה וכל עבש יש לו
תסובה לעניעו תשר תלו זה התדם תשהה בתעשיו לפי שניי
עניעו שהורכב תהם שים לו תסובה לפיול שהו כפי שהוי טבעיו וכפי
הטבע שיתגבר בו כך יתגבר עליו התסובה פעם יתגבר
עליו עבע זו ופעם יתגבר עליו שבע תחרת הנה תלו הוא לריך
יותר להנהגה תכל הנגרתים שיתסובל על תסובת טבעיו הרבי'
הוות בתחת סוד הי"ה ולהיות שהנהגתו ית' יתחבלה יותר בתדם
התחתון תכל הנגרתים תפני זה הנם שהתדם הוא גוף קטן בהשות
עם כל זה תחם בו תותתו הגדול שהו נתתו כל הפולויות שהם
לגיות בריאה יצירה עשייה כתו שפירשנו כדי שידע ויכיר גדולת
יוצרו כ"ה ובריך שתו כשיון שתתר תוב ותבשרי תחזה תלוה ע"כ
בקלמה • והנה נגוף בשה"י לביאור התתר ובדי ליתן רשת בין
הדבקים מייחד לו פרק בפני עלמו :

פרק

שני תי"בת תגו"ן ירד"תי כ"ל על"ת ד"ת כה"ף
ניו"ע ע"לתה ות"ת מת"ם פירוש כתו כתוב
שים לו ג' הקליפות שתקשים זו תת זו כיוף הרתשון הוא הסיוף
הירוק שהוא בקליפה הרתשונה הנזדקת ותחת הסיוף הרתשון
יש היוף שני שקרוי קליפה שניה שהיא קשה כתו אגן ותחת
סיוף שני יש שוד היוף שליש שהוא קליפה דקה הנלטלת שם
התוכל שהוא גוף התנת בתשל הזה בשלתו ודומה לו כה כל
העולמות העליונים וכשולמות התחתונים שהם מקיפים זה תת זה
ונתינים ומסובבים זה בתוך זה כיתו כתניו שהיא תסובבת
ומוקפת תהרבה קליפות קליפה בתוך קליפה עד שקליפה
תחת מקפת קליפה תחרת וכתו שפירשנו בהקדמה בסוד הינוקא
והנקודה שהעינוקא תקף בנקודה בתוכו והנקודה שבתוכו מוחזרת
להיות עינוקא שני להקיף נקודה בתוכו וכן יעלו וישתלשלו השולמות
עד נקודת תרכז התרץ וזהו שתפרש ותזהל רז"ל דנה"ורת עיל"ה
ע"ד סי"פו דכ"ל דר"בן פירוש זה התנו הנזכר בפסוק הוא סוף
של תור כשלין שהוא כתר עד סיף ירידה כל התדרינות דהיינו
עד נקודת תרכז תרץ כי כל תדרינה ותדרינה היא תוקפת לפנים
תהבירתה ובתוך תנוכרה עד שהתדרינה העליונה תקפת כלם וכן
בפנייה הפתוכה לעליונה תקפת כל תה שתתחיה וכן ילכו
ההקפיים תירידה לירידה עד נקודת תרכז התרץ והייו דקדוק תלת
ירידתי הנזכר בפסוק הל נגת תנו ירדתי שהוא ירידת התדרינות
וזהו שתפרש ותזהל כנ"ת תי"טו ד"ת לנ"ו ת"ן ד"ת ודת לנו תן דת
ע"ד דתשתכ"ת דא"תי קלי"פה לה"תי וה"תי קלי"פה לכ"תי ר"ל
כל העולמות נתלנו ונגזרתו זה נתוך זה וה בתוך זה עד שנתגת
שולם זה קליפה לזה ושולם זה קליפה לזה ד"ת העולם עשייה
קליפה

קליפה ולבוש ליצירה ועולם יצירה קליפה ולבוש לבריאה ובריאה לבוש לאצילות כמו שפירשנו בפרקים הקודמים שהאצילו' מתלבש בבריאה ומגלה כחו על ידי בריאה וכן בריאה מתלבש ביצירה ומגלה כח' ע"י יצירה וכן יצירה מתלבש בעשייה ומגלה כחו ע"י כחות עשייה ונקראים אלו שלשות קליפה ולבושים שהם חיצוניים אדרבא מהראוי לקראם בשם פנימיים ונקודות שהרי כל אחד מוקף מחבירו כעיגול בתוך עיגו' וכל אחד נקודה בתוך חבירו עד שהארץ נקודה אמצעית בתוך כלם מפני כי אור אין סוף ברוך הוא הוא העיגול הגדול שהוא שורש שרשם של כל השרשים ומקור מקורות לכל המקורות אשר כלם שואבי' ויונקים שפע חיותם וקיומם ממנו ואורו ברוך הוא מתפשט בתוכן וביניהם וחוץ מהן המקיף בכחו הגדול ב"ה את כלן באופן שכל העולמות הם כמו ענפים וסעיפים היונקים משורש האילן עד שהעולם עשייה הם ענפים וסעיפים לעולם יצירה ויצירה שורש וחיות וקיום עליהם וכן יצירה ענפים וסעיפים לעולם הבריאה ובריאה שורש וחיות וקיום עליהם וכן ילכו ויתקרבו האצילות בסוד ענפים ושרשים עד שורש כל השרשים אור א"ס ב"ה לכן כל הקרוב לשורש שורש כל השרשים שהוא אור א"ס ב"ה המקבל ממנו הוא יותר פנימיי מפני קירבתו ומעלתו ומפני כן גם שהארץ שהוא עולם עשייה בכלל היא הנקודה האמצעית עכ"ז היא חיצוניי עד שנקרא לבוש וקליפה לסבת רחוקה מהשורש שורש כל השרשים וכן כל עולם ועולם הוא קליפה ולבוש בערך העולם שהוא יותר קרוב לשורש שורש כל השרשים ב"ה וכאשר יתבאר עוד ענין זה · נקוד"ה קדמ"אה הו"א נה"ירו פנימ"אה דלי"ת לי"ה שיעו"רא למנ"דע זכי"כו ודקי"קו דילי"ה ר"ל נקודה ראשונה שהוא כתר כמו שפירשנו שהוא נקודה בסוד הי' שהיא בתוך אור א"ס בסוד אויר קדמון שהעיגול אור א"ס ב"ה מקיפו בסוד הצמצום שפירשנו בהקדמה אותה נקודה הוא אור פנימאה רוצה לומר שהיא נקודה פנימיית קרובה לאור א"ס ב"ה ובתוך אור א"ס ב"ה בסוד אויר פנוי אויר קדמון שאור א"ס ב"ה מקיפו בסוד הצמצום כנקודה בעיגול כדפירשנו ואותה נקודה, אורה גדול עד מאד שאין לה שיעור וסוף ותכלית לידע נאות ודקות אורה בגם שהיא אינה רק כערך הנקודה לערך העיגול לערך גודל אור א"ס ב"ה עכ"ז אורה כ"כ גדול עד שאין לה שיעור וסוף לידע נאותה וזכותה ע"ד דאתפשט פשיטו מני"ה והו"את פשי"טו דהו"את נקו"דה אתעבי"ד ח"ד הי"כלא לאתל"בשא בה"ות נקו"דה דל"את ידי"ע לסגי"אין זכו"תא דילי"ה פירוש מפני סבת אור הגדול שהוא אור כתר עליון עד בלתי תכלית לא היה באפשר לסבת אורו הגדול לברוא נבראים ממנו באופן שיתגלה אלקותו לזולתו כאשר היתה כוונת אלקיית כדפירשנו בהקדמה עד דאתפשט פשיטו מיניה ר"ל עד שנאצלה חכמה ממנה בסוד עילה ועלול בסוד הצמצום שפירשנו באופן שהחכמה נעשית היכל וטרקלין לכתר כדי שיתלבש כתר בהיכלו ויתגלה כחו על ידי היכלו וזהו שאמר והוא"ת פשיטו דהוא"ת נקוד' ר"ל אותה חכמה שנאצלה ונתפשטה מנקודה שהוא כתר אתעביד חד היכלא לאלבשא בהוא נקודה דלא ידע לסגיאין זכותא דיליה ר"ל חכמה נעשית היכל כדי שילבש בה ויתגלה על ידה אותה נקודה שהוא כתר שלא נודע ולא מושג לגודל זכות ונאות אורו באופן שתוכל להשגים על ידה דהיינו ע"י החכמה כוונת המאציל ברוך הוא לגלות אלקותו לזולתו כאשר פירשנו היכ"לא ד"א א"יהו לבו"שא נקו"דת סתי"מאה ר"ל וזה ההיכל שהוא החכמה היא לבוש לכתר שנקרא נקודה סתימאה שהוא מתלבש בה ומגלה אורו הגדול על ידה עובדא דני"ת לי"ה שיעורא ר"ל

הג"ה

אתה המעיין הבט עצמך ונא ודוק בשכלך אם יש לנקודה אור גדול כזה מי יוכל לדבר אחר גדולת אור א"ס ב"ה שהוא העיגול הגדול אשר אור הנקודה עם רוב נאותה וטוהרה נחשב בערכו כנקודה בעיגול וכענין בערך אור לא כמבואר בהקדמה הנה בודאי אין בכח האפשרות להרהר בו לרוב גודל נא נאותו' בהירותו הבלתי סוף הבלתי תכלית אשר הדיבור והלשון והרהור ורעיון ושכל ומחשבה לואה וקצר ונר וחלש וקטן לדבר בו או להרהר בו שום דבר ·
עד כאן הג"ה ·

הג"ה

אחר לשון פשטו ונא אחר לשון אחרת להורות כי כל י"ס כבר נאצלו בא כתר כדפירשנו בהקדמה והאצילות מכתר אינה אלא התפשטות והתרחבות כדי להתגלות לנבראים כי נתגוס אורו והעלמתו הוא בכח גילויו והתפשטותו והתרחבותו לנבראי' שע"י העלם האור ישיגו ויהנו הנבראים ממנו כאשר המשלנו בטלף וגם במשל אור פני חמה ואור פני לבנה ואור פני אויר עולם ואור פני חדרי בית
ע"כ הג"ה

ר"ל זה ההיכל שהו' חכמה הגם שהיא נקודה בערך הכתר הנעלם והיא לבוש והיכל אליו עכ"ז גם לאותה ההיכל שהיא חכמה יש לה אור גדול שאין לו שיעור ואין לו תכלית והגם שהיא נקודה בתוך · נקודה עדיין לסבת גודל אורה הבלתי תכלית לא תושלם כוונת המאציל לברוא נבראים. על ידה כדי לגלות אלקותו לזולתו כי גם בה אין השגה כלל לגודל בהירותה ונאותה עד שאין מושג בה אלא היבות בלבד שהיא נאצלת ליתן הבדל בינה ובין הכתר · כי הכתר נקרא אין ע"ש שאין בו השגה כלל כאלו לא היה נמצא וחכמה נקרא יש בערך הנעלם כתר וכדי להורות כי היא נקודה בכתר ויותר נגלית מכתר נקראת יש, כדי ליתן הבדל בינה ובין הכתר אבל בערך עצמה גם היא נקראת אין כי אין בה השגה לגודל אורה וזהו · שאמר וע"ס כ"ל ד"א לא"ו דקי"ק. וזכי"ך הו"א כהו"א נקוד"ה קדמ"אה טמי"ר וגני"ז פירוש אף על פי שאור החכמה הוא גדול עד בלתי תכלית ושיעור עכ"ז אינה כל כך דק וזך כנקודה ראשונה כתר ומפרש טעמה באמרו טמיר וגניז שיש לדייק שהוא כפל לשון שהרי

הג"ה

אחר נקודה סתימאה ולא אמר נקודה סתם מפני כי עתה שנאצלה חכמה מכתר נעשית חכמה נקודה בערך כתר בסוד הצמצום ובסוד עילה ועלול שהכתר שהוא העילה מקיף לחכמה ונעשית כתר עיגול בערך החכמה והחכמה נקודה בערך הכתר מפני זה אמר נקודה סתימאה לרמוז על נקודת כתר שהוא יותר נעלם ויותר סתום מנקודת חכמה עד שנקוד' חכמה נעשית היכל לנקודת כתר להתגלות על ידה :
עד כאן הג"ה ·

טמיר פירושו גם כן נעלם כמו גניז אלא שר"ל שהאור הכתר הוא יותר גדול מפני שיש בו שני השלמות דטמ"ינו · אחד שהוא טמיר ונעלם מצד עצמו שאינו מושג ועוד הנעלם שני כי הוא גנוז בתוך היכל חכמה כדי שיתגלה על ידי חכמה כדבר המונח וגנוז בתיק שהתיק נעשה בדפוס ובדיוקן ובצלם הדבר הגנוז בתוכו שהתיק שהוא בדיוקן ודמות וצלם הגנוז מתגלה והדבר הגנוז אינה מתגלה אבל הוא נעלם בתיק והיות שגם כתיק שהיא החכמה אינה מתגלה עדיין לגודל אורה מפני כן אמר טמיר וגניז · ר"ל טמיר ונעלם מצד התיק שלו שהתיק הוא נעלם לגודל אורו ונהורו ועוד הכתר עצמו יותר נעלם מצד אורו בעצמו שהוא יותר גדול ויותר דק מאור החכמה עד שאור החכמה תיק אליו והוא גנוז בתוכו כדפירשנו וזהו שמפרש ואזל הו"א היכ"לא ד"איהו נהי"רו דאי"הו זכ"יך פני"מאה מני"ה ר"ל אותה היכל שהוא התיק דהיינו חכמה שהוא אור גדול עד מאד בזכותו ונאותו הנקודה הפנימי' שהוא כתר הגנוז בתוכה יותר גדול ממנו בבהירותו וזכותו מכ"אן ולה"לאה אתפ"שט ד"א בד"א ר"ל מחכמה ואילך אתפשט ואתמשך האצילות זה בתוך זה ר"ל החכמה מתפשטת ומתגלית בבינה עד שבינה היא בערך נקודה לעיגול החכמה. באופן שהבינה היכל לחכמה שעל ידה יתגלה חכמה וכן מבינה. נתפשטו ונאצלו ימי הבניין שהם גדולה גבורה ת"ת נצח הוד יסוד מלכות על מקומם באופן שהיו ראויים להתגלות העולמות על ידן הנכללים בבריאה יצירה עשייה אשר על כן המה נקראו ימי הבניין שבנאו העולמות הנ"ז בעצם כאשר פירשנו בפרקים שעברו · ואת"לבש ד"א בד"א ע"ד דאת"יאה דד"א לבו"שא לד"א · וד"א לבו"שא לד"א וד"א מו"חא וד"א קליפ"ה פירוש אחר · שכבר זכר באצילות לשון התפשטות שנתפשט האצילות עד סוף המדריגה שבאצילות דהיינו עד מלכות ומלכות בכלל שהם שלמות אלקות בגדר אלקות ונאצלו עמו במקורו כדפירשנו אשר על כן אין צריך לומר שם רק לשון התפשטות ר"ל שכח אלקות נתגלה ונתפשט מפני כן כבא לדבר משלמות הנפרדים מגדר אלקות אמר בזה לשון התלבשות כי אחר שנתפשט האצילות עד מלכות נתלבש האצילות שהוא בסוד מוחא כאשר פירשנו למעלה בבריאה שהוא שרש הפירוד נפרד מגדר אלקות והוא בסוד מוחא ובריאה נתלבש ביצירה שהוא

בסוד

בסוד נפש ויניקה נתלבש בכחות עשייה וכן ירדו המדרינת ממדרינה למדרינת עשייה שהיו הקליפה כדישרטט למעלה בפרקים שעברו שהיה הקליפה בבחינת הגבוליית כנפסדת התכליתית תכף תיכף וכלה עד שתמצת בריות הלוחות שבין לילה היה ובין לילה תכף היפך החות הקדוש והטהור שהוא התגלות הבלתי בעל תכלית הנאצל חי וקיים לעד ולעד עד ולנצח נצחים והשתח יהוייך שפיר לעין התלבשות דנקט בשלר בהולחות כי כתו שהלבוש הוא עכס הלובש רק שהלובש הלבוש מחגלה ומתראה בלבושו כיון כן הטולחות בריאה יניקה עשייה הוכס עכן תלקות רק שהתלקות מחגלה ומתראה על ידן ובזה יהוייך גם כן מה שאמר שני פעמים דת לבושת לדת ודת לבושת שהוא לחשבון לבושים עד שכל עולם בפני עלמו הוא לבוש לשולם שהוא לחשבון מחכו ודקדק לומר ודת מוחת ודת קליפה ולת אחר ודת מוחת ודת רוחת כי זה הוא סדרן הרחוי לפי הסדר שפירשו למעלה בסוד תוחת ורוחת ונוקת וקליפה בסוד התות שהוא השכל מתלבש ברוח שהוא כרצון הכל התוח עם הקליפה אין לה שייכות להתלבש בה שרי שני לבושים תפסיקין ביניהם שהם רוחת ונוקת הכל הכנין הוא כי להיות שהתלולות כיה תפני שני עניתים הלחר כדי לגלות תלקותו לזולתו ולהטיב עם הנבראים בכל מה שתשער בשכל כמבואר בשער רחשון פרק ג' עשה שני כדי להנהיג זולתו כמלך התנהיג לת עתו שריו ועבדיו ובהלולות הסבירות הנקודת כתר עד נקודת מלכות שהם עשר נקודת כשר סבירות להיות כלם כלוליס בהשלם נקודת כתר בסוד הלשלס בסוד תורך קדמון בסוד נעזן תחילתן נסופן וסופן בתחילתן כמבואר בהקדמה הין זה גלוי תלקותו לזולתו רק גלוי עתו לעלמו שהם כחותיו קרוניס מדובקים לו תלגי עתו בתקורו כתו כחות הנפשה התדובקים בתקור בנפשה וגלוי תלקותו לבניתו הוא לרוך כמבואר בהקדמה תשר של כן הוצרך לבחות בריאה שהות העילוי והתלבש בשער עולמות בריאה וגלות להם תלקותו שהם זולתו והטיב עמהם בלוים עלמותו והיא בנדר תלקות הבל הם נפרדים וגשתנו מבדר תלקות כמבואר בהקדמה ומבני מבדרין גם בלוי תלקותו בשער עולמות בריאה הגם שהם זולתו לת תוטלם גלוי תלקותו ונדולתו מבני שבת סבות ורבוי שרי מדרינת יתרבה גדולתו יותר כ"ם כדפירשתו בהקדמה תשר זה הוצרך שוד לבחות יניקה ולהתלבש בשער עולמות יניקה ונתדע שרי המדרינות יותר כי נשתנו יותר תנדר תלקות עד שהם לבחם לגלות בחתר כיון שזכר בחתר ודת לבוחת לדת ודת לבוחת לדת דהה לומר בריאה לבד לחילות שיהיו עכם תלילות כי הוה נפרד מחנו ויניקה לבד ללבוש הבריאה כי יניקה היתה בריאה כי נשתנה מבדר הבריאה כמבואר בפרק רחשון מזה בשער עד שהיניקה היא לבוש לבריאה ומפני שבריאה נם בלה לת תוטלם כיוצא המלילת כ"ם כי כוחת המלילת כ"ם הוא מפני שני עשיות התחר כדי להנהיג גדולת תלקותו לזולתו ולהטיב לזולתו והשני כדי להנהיג לזולתו כמו שפירשתו והנה עיין הבחשון שהוא התגלות גדולת תלקותו עדיין לת נשלם כי גדולתו יח' הוא כי כל מה שיותף לנבחת מדרינות יתוסף גדולתו יותר מלד שני בחינות דהיינו בחינה תחת כי כל מה שיתוסף לברות תדרינות יתרבו יניקות המדרינות זה למעלה מזה בסוד שיגול ונקודה בשער שילה ושלול כמבואר בשער כוה ובשער כרחשון פרק ג' וכל עוד שירדו המדרינת יתרחקו מלפדמות למדרינת עלמו תלילות כ"ם ובזה יכירו יותר גדולתו מהמדרינות הכתוכים לו י"ת כשיון שהמשלו כיתך ופרתמים וחצרכיים ושרים ועבדים ושופעים שבודתו הכופתו יכיר שים עכיו שר רבוי מדרינות זה לתשלה מזה יותר תמה שיכירו המדרינות תשר למעלה מתו כתו שפירשתו בהקדמה ומפני זה כל שוד שיוסיפו יניקות כמדרינות יתוסף גדולתו כ"ם יותר וזה עדיין לת נשלם כי יש בידו לברות שוד מדרינות נעלי נשמיי בעלי גבול ותכלית ולהוסיף עוד בניקה המדרינות כדי שיתגלה גדולת תלקותו יותר מעורף זה כי לת נשלמה גלוי גדולת תלקותו מכל בבחינה שהיא כי גדולתו י"ת שהות הוא בהטיב לזולתו בכל מה שתשער להטיב בחק המקבל כפי הכנת המקבל כמבואר בשער רחשון פרק ג' וים בידו להטיב ג"כ עם עולם עשיה לברות עולמות נשמיים ולהטיב עמהם כפי מדת עזו והסדו שהוא הטיב להטיב תשלו בבריאת נשמיים ומלילתיים בעיון' בוד ה' נכל ולברואת להם ג"כ נדולתו

הנ"הה

מי שעיני לו יובן בהתבון כי כל מה שתתדנו הם דברי תנקים חיים מלד שבע הבריאה שהרי הנלגלים פעולים היסודות כם עגולים עד שנקודת תרכז תרץ בריאה לחרונה היא שבולה וכן רוב תעשה עבשייה ע"כ הנ"הה *

פרק הנ"ו כי הק"בה י"ת שתו ויתבלה הטיב עם הנבראים בכל מה שתשער להטיב בהשוכה לחרונה שהיא נסוד עולם התלילות בקדום והטהור עד נקודה שהיא הקליפה וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם הבריאה שהוא בחינת הנפש הבהמית שבאדם שהוא מדבר ומתפעל ומתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות שהוא מלד הנפש הבהמית שבו וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם היניקה שהוא בחינת הרוח שבאדם שהוא מלד הרוח הבהמי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם העשיה שהוא בחינת הגוף שבאדם שהוא מלד הגוף הבהמי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם הבריאה שהוא בחינת הנפש האלהית שבאדם שהוא מלד הנפש האלהית שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם היניקה שהוא בחינת הרוח שבאדם שהוא מלד הרוח האלהי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם העשיה שהוא בחינת הגוף שבאדם שהוא מלד הגוף האלהי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וזה שאמרו ז"ל לת נברחת ח"ב לת נשלמה גלוי תלקותו שדין בשולחות בריאה ויניקה וגם לת נשלמה עדיין הנהנחתו ית' לזולתו כתלך התמהנ חת שיהו שהות העשה הכוי תפני כי יודע הוא שהנהנחה היא שייכת בתי שתשנה מעשיו מטיב לרע ומרע לעיב להשבירו ולהכניעו לפי מעשיו כתבואר בהקדמה ומטעם זה הגם שברית עולם הבריאה שנשתנה מנדר תלקות ויגר עולם יתירה שנתנה שוד יותר מד שהות לבוש לנבריאה עם כל זה הם חיים מעשים מעשיהם פשולחים מחם כלם יגר טוב ומברה לפניהם בתה שהנהנים מפעולתם מה שפועלים ועושים רלין קושם ולין שייך בהם הנהנה כי הם פועלים הטיב בטבעם ונטע רלונם ל"ב לת נשלמה הנהנחתו ית' לזולתו ותפני שני עשיתם חלו להנהיג להתגלות גדולתו בתדת טובו ורחמיו לזולתו ובדי להנהיג הונרך לברות שוד עולם עשייה תשר על כן ברת עולם עשייה והטיב עתו בתה שברת שוד' תדרינת שהם לפי טבע עלמותם פותחייס מתים ועבדיים תכל השלימות ועד שתפילו תוחרם היה נשיר כעיב שיהם לברתם ולהויותם תלין התוהלט לל היה כיותר בשער הזו' בפרק הנוכר ופיקבלו השלימות תנד התלחנים התפשטרם כתם בתוכם כתו הנשתה התפשטות כתחיה בחברי הנוף להנהיג הנוף שהית הקליפה ותיעבה עם הנוף שתחייב תוחו ותפשטת תחותם בכל חלקי ופרטי חברי הנוף כתו כן התלחנים תפשטרם כתם בנלגלי הקישים להיותם תועתם כסביבית והטיב הוא ית' עתהם בזה שהתלחנים תפשיטים ב"ונם התחותם להטהיר' ולקיים' של עתדם וקיום לפילוסופים ולתולטיים ותפשיטים בכל חלקי התרן ויסודותיו נרצון קונם ב"ה עד שתתהווה תכם ויהיה תכם תה שיהיה בכל יום ובכל עת ובכל רגע נריות והויו' חדשות ותקבלים שינותם בכל תה שתפשר נקבל כפי חקם וטבעם והלנתם כתבואר בשער הנ"ן פרק כ"ו ובהסתלקות התלחנים כתם ותם בתלון קונם ישהרו תכל השלימות שהיו תולנסים תקדים תוך התפשטת ת כרם בהם כתו בנוף בהסתלקות הנפתה תיהו נרצון קונה שיהדרו כתות הנוף ונשתר לנוף נשדר תכל שלימות כתו קליפה שתין בה שלימות כתו כן ישהרו נלגלי הקישי' וכל הלקי תרן ויסודותיה כשיון שלתר כי השיה כשעון נתלתו והתרן כשנד תבלה השעה תפני שהם תיגה רק קליפה שתין בהם לורך בשביל עלמותן כתו הנוף בו נורך בשביל עלמותו רק תקבל השוב תהנפשה תה שנפשה תיטיב עתו בהדבקו עתו נרצון קונה שיהיו הנלגלים והים רות ונוף התרן והלקיה תקבלים בשוב תהלחנים תתפשטים כתם בתוכם ותפשיטים בתוכם נרצון קונם תבל תיל עלתם תין בהם טורך כי תיל עלתם תין בהם שלימות תשר תיל נקרתו קליפות שהם כתו קליפה שבשרי בתוכו ובשוד שבשרי בתוכו הקליפה קיים ע"י השרי ובהסתלק השרי ותתנה הקליפה תין בה טורך והית נוטלת וגם בתלו קליפות שהם ע"י תדר נית בשבי' ירדו התדרינ' בהתפשטו כרם תשיגו לנקודה ותנקודה לשיגול עד נקודת כתרן וימיותיה שהית הנקידה כתחרונה שתין לה פשולה וכל כלל רק כית תנן דומם מתשלי תכל התדרינות והות תיל שלתה תין לה פשולה כלל עד שתפילו תנוטה תין לה בעיון שנתתר והתרן לשולם שותדת והנה יהת לנו תכל תה שפירשנו בפרק זה וגן תה שפירשנו בשער כנ"ן פרק הנ"ו כי הק"בה י"ת שתו ויתבלה הטיב עם הנבראים בכל תה שתשער להטיב בהשוכה לחרונה שהיא נסוד עולם התלילות בקדום והטהור עד נקודה שהיא הקליפה וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם היניקה שהוא בחינת הרוח שבאדם שהוא מלד הרוח האלהי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וכל הכחות שבין הנקודה לחרונה שהיא בחינת עולם העשיה שהוא בחינת הגוף שבאדם שהוא מלד הגוף האלהי שבו שהוא מתנועע ומתהנג כדרך הבהמות והחיות וזה שאמרו ז"ל לת נברחת ח"ב לת נשלמה גלוי תלקותו שדין בשולחות בריאה ויניקה וגם לת נשלמה עדיין הנהנחתו ית' לזולתו כתלך התמהנ חת שיהו שהות העשה הכוי תפני כי יודע הוא שהנהנחה היא שייכת בתי שתשנה מעשיו מטיב לרע ומרע לעיב להשבירו ולהכניעו לפי מעשיו כתבואר בהקדמה ומטעם זה הגם שברית עולם הבריאה שנשתנה מנדר תלקות ויגר עולם יתירה שנתנה שוד יותר מד שהות לבוש לנבריאה עם כל זה הם חיים מעשים מעשיהם פשולחים מחם כלם יגר טוב ומברה לפניהם בתה שהנהנים מפעולתם מה שפועלים ועושים רלין קושם ולין שייך בהם הנהנה כי הם פועלים הטיב בטבעם ונטע רלונם ל"ב לת נשלמה הנהנחתו ית' לזולתו ותפני שני עשיתם חלו להנהיג להתגלות גדולתו בתדת טובו ורחמיו לזולתו ובדי להנהיג לזולתו הונרך לברות שוד עולם עשייה תשר על כן ברת עולם עשייה והטיב עתו בתה שברת שוד' תדרינת שהם לפי טבע עלמותם פותחייס מתים ועבדיים תכל השלימות ועד שתפילו תוחרם היה נשיר כעיב שיהם לברתם ולהויותם תלין התוהלט לל היה כיותר בשער הזו' בפרק הנוכר ופיקבלו השלימות תנד התלחנים התפשטרם כתם בתוכם כתו הנשתה התפשטות כתחיה בחברי הנוף להנהיג הנוף שהית הקליפה ותיעבה עם הנוף שתחייב תוחו ותפשטת תחותם בכל חלקי ופרטי חברי הנוף כתו כן התלחנים תפשיטים בנלגלי הקישים להיותם תועתם כסביבית והטיב הוא ית' עתהם בזה שהתלחנים תפשיטים ב"ונם התחותם להטהיר' ולקיים' של עתדם וקיום לפילוסופים ולתולטיים ותפשיטים בכל חלקי התרן ויסודותיה נרצון קונם ב"ה עד שתתהווה תכם ויהיה תכם תה שיהיה בכל יום ובכל עת ובכל רגע נריות והויו' חדשות ותקבלים שינותם בכל תה שתפשר נקבל כפי חקם וטבעם והלנתם כתבואר בשער הנ"ן פרק כ"ו ובהסתלקות התלחנים כתם ותם בתלון קונם ישהרו תכל השלימות שהיו תולנסים תקדים תוך התפשטת ת כרם בהם כתו בנוף בהסתלקות הנפתה תיהו נרצון קונה שיהדרו כתות הנוף ונשתר לנוף נשדר תכל שלימות כתו קליפה שתין בה שלימות כתו כן ישהרו נלגלי הקישי' וכל הלקי תרן ויסודותיה כשיון שלתר כי השיה כשעון נתלתו והתרן כשנד תבלה השעה תפני שהם תיגה רק קליפה שתין בהם לורך בשביל עלמותן כתו הנוף בו נורך בשביל עלמותו רק תקבל השוב תהנפשה תה שנפשה תיטיב עתו בהדבקו עתו נרצון קונה שיהיו הנלגלים והים רות ונוף התרן והלקיה תקבלים בשוב תהלחנים תתפשטים כתם בתוכם ותפשיטים בתוכם נרצון קונם תבל תיל עלתם תין בהם טורך כי תיל עלתם תין בהם שלימות תשר תיל נקרתו קליפות שהם כתו קליפה שבשרי בתוכו ובשוד שבשרי בתוכו הקליפה קיים ע"י השרי ובהסתלק השרי ותתנה הקליפה תין בה טורך והית נוטלת וגם בתלו קליפות שהם ע"י תדר נית בשבי' ירדו התדרינ' בהתפשטו כרם תשיגו לנקודה ותנקודה לשיגול עד נקודת כתרן וימיותיה שהית הנקידה כתחרונה שתין לה פשולה וכל כלל רק כית תנן דומם מתשלי תכל התדרינות והות תיל שלתה תין לה פשולה כלל עד שתפילו תנוטה תין לה בעיון שנתתר והתרן לשולם שותדת והנה יהת לנו תכל תה שפירשנו בפרק זה וגן תה שפירשנו בשער כנ"ן

במאמרו ב"י כחות הראשונים בסוד מוחא וכן הנקודה הקדושה מלכות נעשית עיגול שיצא ונברא ומינה מדריגה ראשונה שבבריאה שבתחלתה ונגדר אצילות בסוד רוחא ונעשית נקודה במלכות שמלכות הוא העיגול הגדול המקיפה. וכן המדריגה הראשונה שבבריאה נעשית עיגול למדריגה שנייה שבבריאה באופן שמדריגה שנייה נעשית נקודה למדריגה ראשונה וכן ירדו המדריגות בסוד הבריאה בסוד עיגול ונקודה ונתרבו עד עשרה מדריגות בסוד רוחא עד שהמדריגה עשירית שבבריאה שהיא נקודה למדריגה תשיעית שבבריאה בסוד רוחא הזרה להיות עיגול למדריגה ראשונה שביצירה ולהוסיף מדריגה ולברוא יצירה בסוד גופא עד שיצירה נעשה נקודה לו וכן המדריגה הראשונה שביצירה הזרה להוסיף מדריגה עד שהיא נעשית עיגול למדריגות שנייה שביצירה ומדריגה שנייה נקודה לה וכן נתרבו ונתוספו המדריגות בסוד היצירה בסוד עיגול ונקודה וירדו ממדריגה למדריגה בהתמעט וירידת כחם מעיגול לנקודה. עד עשרה מדריגות בסוד גופא עד שהמדריגה עשירית שביצירה שהיא סוד גופא שהיא נקודה למדריגה תשיעית ביצירה חזרה להיות עיגול למדריגה ראשונה שבעשייה ולהוסיף מדריגה ולעשות עשייה שהוא סוד הקליפה עד שמדריג' ראשונה שבעשייה נעשה נקודה למדריגת עשירית שביצירה. וכן המדריגה הראשונה שבעשייה חזרה להוסיף מדריגה עד שהיא חזרה להיות עיגול מדריגה שנייה שבעשייה ומדריגה שנייה שבעשייה נעשית נקודה לה וכן נתרבו ונתוספו המדריגות בסוד עשייה בסוד עיגול ונקודה וירדו ממדריגה למדריגה בהתמעט כחם וירידת כחם מעיגול לנקודה עד עשרה מדריגות בסוד הקליפה עד שהמדריגה

הג"ה

צריך לצורך כי סוד גופא הנאמר פה בסוד עולם יצירה אין מתכוונו גוף ממש שהוא גוף בשר הברים וגידים ועצמות אבל פירוש גופא הוא כמו גוף הדבר ר"ל עצמות הדבר וענייננו הוא כאן כענין יצירה עצמות החיים כי האצילות הוא מוחא בסוד נשמה בסוד שכל ובריאה היא רוחא בסוד רצון ויצירה היא גופא בסוד כחות שום חיים כמו שפירשנו בפרקים שעברו כענין מוחא רוחא גופא קליפה שהם סוד שכל רצון כחות אברים יעויין משם · עד ע"כ הג"ה ·

עשירית שבעשייה שהיא נקודה למדריגה תשיעית שבעשייה הזרה להיות עיגול ולעשות נקודה חלושה שאין לה כח כלל ולא תשפיע כלל לא מעצמה ולא מזולתה רק על מקומה עומדת והוא נקודת מרכז הארץ שהיא נקודה אחרונה כענין והארץ לעולם עומדת ר"ל שהארץ לא תרחב בה לעולם שום תוספת של כח רק עומדת ובטול והעדר כח עד שהיא מתפעלת מכלן ואין לה כח כלל הנה יצא לנו מזה כי הקב"ה כטיב עם בריותיו להוציא' יש מאין כמבואר בספר ראשון פרק ג' עד שא"א והוא מן המנע להוסיף עוד מדריגה להטיב עתה כאשר תראה בציור עגולים שבשער הכ"ז פרק הכ"ן שאי אפשר להוסיף עוד עיגול וזהו שדקדק בזוהר באמרו ודא מוחא ודא קליפה ולא אמר ודא מוחא ודא רוחא כסדר הראוי אלא שר"ל שבכל כך הטיב ברואיו ב"ה להמציא ולברוא בריאות וכחות והויות בסוד עיגול ונקודה ועיגול כדפירשנו מראש מדריגות כתר שהוא ראש אצילות באצילות ב"ה עד סוף מדריגות עשייה שבעשייה עד שבא לכלל קליפה שאין בה פעולה כלל אפילו תנועה אין לה רק מתפעלת מכלן ואין לה פעולה וזהו שאמר דא מוחא שהוא ראשית אצילותיו · י' כחות הראשונים ודא קליפה י' כחות האחרונים להורות שהשלים מראש ועד סוף ב"ה וכן ע"י תוספות ורבוי מדריגות נשלם ג"כ הנהגתו בזולתו כי הם זולתו ממש כמו שהקליפה זולת המוח וכח המוח שהוא הפרי הוא בקליפה ואין כח הקליפה במוח עד שהקליפה נשמרת בעוד שכח המוח בה ובהסתלקות המוח ממנה הקליפה נזרקת ונפסדת נמצא שהקליפה הוא ממש זולת המוח כמו כן העשייה היא ממש זולת עצמותו ב"ה וכחו ב"ה מתפשט בעשייה אבל אין כח עשייה מתפשט בו כי אין לעשייה כח כלל עד שעשייה שהיא הקליפה נשמרת בעוד שרצונו ב"ה לקיימה ובהסתלקות רצונו ב"ה מהם הסכלים ונפסדים לאין גמור בענין השמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה אשר מזה יראה כי הם ממש זולתו וזה נרמז גם כן במאמר פי קדוש מפיק מרגליות רשב"י ז"ל באמרו ודא מוחא ודא קליפה רוצה לומר מוחא הוא עצמותו ב"ה וקליפה הוא זולתו ממש בכל בנייניה וכן נשלם הנהגה' כי אחרי בעולם עשייה נתגלים. ד' יסודות אש רוח מים עפר וכל יסוד מורכב משני איכיות דהיינו יסוד אש חם ויבש רוח חם ולח מים קר ולח עפר קר ויבש. והנ' שמונה איכיות מורכבים בד' צורות בדומם בצומח בבעל חי בחי מדבר והאדם שהוא האחרון שבבריאה הוא מורכב מכלן. שבו טבעי ד' יסודות המורכבים משבעי שמונה איכיות משונות הנ"ז ומטבעי ד' צורות המשונות שהם דומם צומח חי מדבר שכל אחד יש לו טבע בפני עצמה נמצא שהאדם מורכב מטבעיים רבים ומשונו' רבים כי כל' טבע יש לו חשק ותשוקה לדבק בטבעו כארז"ל לא להנם הולך זרזיר אצל עורב אלא מפני שהוא מינו ר"ל טבעו אשר.

הג"ה

וכן תראה כמו כן גדולתו ב"ה שהוסיף לברוא מדריגות הרבה ברבות רבבות עד שלעול' רבוי' אין תכלית למספרם כי הנה שאלו ד' חלקי הבריאה שסימנם אבי"ע אינם אלא מ' מדריגות כמו מה שפירשנו שבכל עולם מהם הם י' עולמות עם כל זה בכל מדריגה ומדריגה בפני עצמה תמצא מ' מדריגות תמלא מדריגו' כולדים עד בלתי תכלית כי אלו י' מדריגות הם מדריגות כלליים אבל הפרטיים אין להם מספר הלא תראה בגוף נקודת תוכו הארץ ויסודותיה שהיא נקודה אחרונה ומדריגה בתחתונה שבכל המדריגות שנקראת בעבור זה עולם. השפל כמה רבוא רבבות מיני מדריגות זה על גב זה מכמה מיני דוממים מכמה מיני צומחים מכמה מיני בעלי חיים מכמה מיני מיבדלות ומדריגות בבעלי חיים מדברים שיש להם מעלה והשיגת מדריגה זה על גב זה וכארז"ל שהשר מלך בבהמות נשר מלך בעופות אריה מלך בחיות ישראל באומות שנתרבו בו המדריגות עד אין תכלית לרבוא מספרם עם כל זה כלם בכלל הינם נקראים אלא עולם אחד מדריגה אחת שהוא עולם השפל נקודה תחתונה והנה אם בעולם השפל תמצא כן שהוא נחשב אלא כערך נקודה בעיגול וכערך גרגר הרדל בערך העולם שלמעלה ממנו על אחת כמה וכמה בעולם שלמעלה ממנו שימצא בו מדריגות רבות זה למעלה מזה עד אין מספר ואין תכלית וכיאמר הכתוב היש מספר לגדודיו וכ"ש בשאר העולמות שהם שוד למעלה אשר מכל זה נוכל להכיר גודל ועוצם גדולות מלכותו ב"ה וכמו שהמשלנו במשל המלך ופרתמים ופחתים ושריו פקידיו ועבדיו יתגדל ויתקדש מעולם עשייה מן כל המדריגות שבה ויתרבה ויתפאר מעולם יצירה מכל המדריגות שבה ויתרומם ויתנשא מעולם הבריאה מכל המדריגות שברא ב"ה וברוך שמו הבורא והיוצר והעושה אשר לא תושג עוצם גדולתו ורוממתו ועלמותו רוממתו: עם עולם הרואו ברוב מדריגותיו אשר כלם שואלים איה מקום כבודו לידעו ולהכיר גדולות עצמותו לשבחו ולפארו ולרוממו · ולעוצם גדולת הודו ב"ה כנעלם בהם באור השמש לבעל' תומרים עליו ברוך כבוד י"י ממקומו פי' ממקומו ומדריגתו שהיא מושבים לשבחו ולפארו באותה מדריגה וליתן לו כבוד באותה מדריגה כבודו יותר משובח ויותר מבורך ממדריגה שהיא מושבים עד שאין אנחנו מבינין גדולות מדריגתו ויהיה פירוש מ' של ממקומו מ' היתרון ופירוש מקומו מעלתו ומדריגתו כענין פירוש ממלא מקום אבותיו שאין ענינו ממלא המקום הגשמי אבל פירוש ענינו ממלא המקום מעלתם ומדריגתם · ע"כ הג"ה :

אשר מפני זה יכנה האדם ויכנו לפי טבע חומרו וכפי הטבעיים שהורכב מהם כך יתגברו תאותיו ותשוקותיו פעם יתגבר יצרו לטבע זו פעם יתגבר יצרו לטבע זו פעם נוטה פעם לטוב שהוא סוד יצר הרע וסוד היצר טוב הנה בודאי בריאה כזו צריך למנהיג לנהיגו בדרך הישר והטוב להכניע חומרו שהוא הקליפה שלא יבלע ויתיר רסן תאותיו וטבעיו הרעים לעשות רע ולעשות העוברה רע ולהשכיר השוה'טוב והנה ידוע כי המנהיג והמשגיח והמשכיר הוא הוא י"ת אשר עיניו פקוחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו הנה בזה בכל' הנהגתו יתברך ב"ה וברוך שמו בבריאותיו בה'זולתו וזה נרמז ג"כ במאמ' פי קדוש מפיק מרגלי' באמרו וד' מוח' ודא קליפ' ר"ל ידוע הוא שכתיב שאחד' עושה הוא יצ' טבעו שהו' חי מדב' ופירוש ענינו של חי מדב' הוא בנשמה שאחד' שנשפע לו מהמות העליון ב"ה כענין שנאמר וייצר ה' אלקים את האדם ויפח באפיו נשמת חיים וגו' ותרג' אונקלוס והות באד' לרוח ממללא פירוש חי מדבר והרע שבאד' עושה הוא מנד טבעיו החומריים שהורכב מהם שהוא הקליפה כדפירשנו הנה האדם מורכב משני ענינים מן מוח ומן קליפה שהוא הבהמה והחומר ולזה רמז

ש קדוש ס"ה נתאחדו דת חותם ולית קליפה ומחכים זה תלוי זה כי אין מקליפה שהות התחזר מדובקת בחותם שהות נגזמה כיפורשנו שתלוי זה יש לו בחירה פעם לעשות ופעם לרע תלוי זה תובלם בהנהגתו לזולתו ב"ה בקצר פירשנו ותע"ג דתלוי בזה תלוי תיכו רוח"ק ת"ת פירוש ק"ל תלמידה על מה שאמר ותחלצם את בית להיותו תלוי בבריאה כיפירשנו ואחר כך אחר ולית לבושין לית דהיינו יצירה לבריאה והנה יקשה לפי דבריו אין אפשר לומר שלבוש אחד יהיה לנשמה לבדו אחר שהוא גם כן נבוש אי אפשר בריאה לבוש לאצילות שפיר קאמרת כי באצילות הוא עצמותו ב"ה ושלותו ב"ה מתלבש ומתגלה בבריאה אלא אי אפשר יצירה לבוש לבריאה שעמה היא נבוש אין יכול לומר שכלבוש יתלבש בלבוש אחר שהוא ג"כ לבוש דומה לו ותשובה מעולה למה לי ולזה אתרן ואמר כי הף על גב שנפשה לבוש בעבור אצילות עכ"ו הוא רוח דהיינו רוח בשול שכל רוח בעבור היצירה שהם הבחינות שרשות שהוא הרוח מתלבש בהם כמו שפירשנו לעיל בשול מותה רוחה נשפ קליפה בשול שכל רוח כתו' הברים ולזה מפרש ואומ' וכל"ל כבינונ' ל"ת אתלבש"ת הכ"י לת"ת ע"ל דב"ב ב"ש בהתי עלמ"ת מוח"ם וקלי"פה ונפ"ת ורוח"ם וכל"ל ת תיק"ת דהת"י עלמ"ת ר"ל בשל אתאחר אחר אל יכי זל בעיניך מה שאמרתי בזה אתאחר בעיין מוחת וקליפה ורוחת ונפשת שהם האצילות בריאה יצירה עשייה בשול שכל רוח בחות תברים נפטיים שברי כרומה לזה תמצא בעולם התחתון עד שבנוף הדם שהיא החולב האחרון עולם הקטן שבו נחתמו שבעי כל הבעלמות תתק"ן ב"ב אלו ד' מדריגות שהם ד' בחינות מוחין וקליפה ונפשת ורוחת כיון שפירשנו שיעיים לאצלה בשרשים שעברו אצלה כוה ובריאה אחר מוחי וקליפה ולית אחר מוחת ורוחת שהוא סדרן הראוי אחבותה בהקיפה להורות כי הדם בכל שיעיני דומה לדם בעלים ב"ה כי כתו שהדם בעלים נתלבש בבריי"ה ובריאה ויצירה בעשייה וכל כך נתפשט ההתלבשות עד שיצא מכלל התוא שהוא שהם החיים הפועל הכל שהוא האצילות עד שהם הקליפה נקודה אחרונה שהוא נקודת נוף האדם שלם שם תפילו תעטה כתו כן נתפשט נשמתו של אדם שנתלבש הכל שבחות נרות שהוא הרוח מכלב והרוח שבלב בחיותו נתלבש בחיים המתפשטים ממנו ויוצאים ממנו בשנים מכל תשתר נשר לבך כי ממנו תוצאות חיים וכחותיו חיים נתלבשו בשם עור ובשר וגידין שהוא הקליפה ולא לי בזה תלת שהקליפה בעצמה שהוא החותר נתלבש בשערים ובשערות שהם הרגש ותנועה בכל כתו נקודת האדם שהם הקליפה כלל רק החנועה שהשם שהוא בתקרה שהם יתנועעים על ידי החותר הפועל שהוא שיר ובשר וגידין ולזה תתר גבי אדם מוחת וקליפה ר"ל שכל כך נתלבש באדם עד שיצא מכלל מוחת ובת לקליפה מוחלטת שהם אין זה שום הרגש חיותי שהם הנשרשים והשערות שהם כך תפני שהוא בכל שניינו דומה לאדם השלום שלא תוצא תחתת עלותה ותכרוך שתו יתחבר בבורית והיותר והעופש שלא תוצא תחתת עלותה ותכרותו עם שיצא הרחוקו והוא יפלת לנו מחילה וסליחה הן בשמים העליונים כי בהרבה מצינת לשונינו לדבר גבוה נבוה ואם שנגנו ח"ן יהיה נא שונג של מהבה בעניין שנימר ובתהבתו תצנה תמיד ; ובזה נשם הפרק ואחר שחזרנו וקיימנו כרחוי ענין ד' עולמות בשול ח"ב ו' ראתי לפרש מה שמצת בדברי דם"בי ז"ל בלשי תוצאל הרחשון הוא מעגד ושותר לתה שפירשתו ונא זה תנת שם דשם ההבנה כי נת יתת אצילות בשום ספירה לפי תוצאל הרחשון ונכות שמדי פירוש תחוך ניהל לו פרק בפני עצמו •

הגהה

תאר עליהם רמז דוד ה' עלי דבקה לע"פר נפ"שי חייני כדברך ר"ל תלובקת נפשי שהית נשמתי החיה כפי עבשה לעפר פהות החומר שהות תת לפי עבשיו שתיהו רק קליפה המזרקת על כן חייני כדברך ר"ל שתשליך הנשמה היה כדברך על מנורת על עבשה שתהיה חיה ולא תחות כתיתת הגיף • ע"כ הג"ה •

פרק ז' כתה דתיהו חלם דבריאה חלם דיצירה חלם דעשייה בדיוקנא דכתר תכתה ודינה כפי תיהו בדיוקנא דעתיקא דתחתונית ודל"ך ושכינתיה תתאה דכולהו תיהו תצויות שב"ל לפניהם והנה לפי שתחתר זה שתחר כי בתר

תכניה בינה הם בריאה יצירה עשייה ת"ל לא יחנא תצילו בשום ספירה תחרי שתצי"ספירות כתר נקרא בריאה ועוד קשה תיך יתכן לומר בריאה יצירה עשייה בתצילות ועוד קשה שכתי דברי המחתר ריפת סיחר לסיפא וסיפא סותר לריפא דבריאה תחר הם יצירה עשייה ובסיפא תחר דבספירין כולהו תיהו תצילות לפיכך תחטו היובים לפרש ולבתר התחתר על מכתו וכתו בתופן סיסכים עם פירושינו שפירשנו בפרקים שעברו ושלו' לו יהיה תתו לך ורק בשנקרי' הקדמה קטנה תמצם לת יתחדש בהקדמה זו כי הם מצשם מזעיר כי תינה רק חזרת הדברים המזכרים למעלה בתוספות ביתור עניין ת' המזכר בספר יצירה ולכן נקרים ונתחר כי ענייני של תביי"ם הוא הו' עניין רש"יתו הקי"קו הני"כו כשי"ה המזכר בספר יצירה וכשנרד לפותק ידיעת רשיתו הקיקו הניכו תעשייה נדע ג"כ עניין תצילות בריאה יצירה עשייה כי בלם עולים בקנה אחד כשתור ובחת והבינין הוא כי הרשימו הוא דבר הנרשם בשלמת שתין בו כי הם הבדל תשר ותיו נראה שום דבר רק רשירה בשלמת שתין בו כי הם הבדל תשר בין תיו ליבני ר"ל הבדל בין תין הנתור התולטע בים התוחבע וכתלטו הוא שתוצע בין התין לים כתו שתרכים ותשרטע על הנייר שתותו רושם ושירטוט קורם ברשם ושירטע לת היה נתנת בלל ובה שתחר הרושם והשירטוט תינה תובע ונראה בל כך כי לדקות והבנת בשירטוט שעל הנייר קרוב ושת הוא לשפוכיו של שנת יהיה נראה בלל מה שתין כן בשכותב בדיוקו נבע שזה הדבר ניכר ניותר ונגלה עד שאינו יכול להעביר מהנייר נינוי בשולה מזה שהרשימו הוא תמונע בין העיר הכתב ר"ל שלא כתב בלל שהיה בכתב בנדר בתין התולטע ובין הכתב שבכתב בדיו בים בו תביותת תתב ויפות תתכיי של שהרשימו הוא תמונע בין תינו לישנו נשבת דקות' כוייתו ותיותה דקות נקראה ריפיתי' בשמה והוא הוא נחיצת התצילות ב"ה רפי לשבת דקיקן וקורבתן תל נראקור ב"ה תינם תיובנן הוויות תורן כי תפני קירבתן לתתלל ב"ה שתינו הוכב בלל וכלל גם הם תינם תובנים תלינו וכל"ם הם נחלנו ולנינו בשרך הנתלל שהוא הוא התחלל ב"ה יהם היה נזלל ס תבר כשנה זו בתו קנת לידי גינוי והבנה ותבני כן בהרתי רשיתו שכם תובנים בין ההשרר הבשנה בלל וכ ל ם ו'בקבנת ה"ם ב"ה שהו'שרר תבשנה כ ל וכלל ובין הבשנה הינית התולטת כי בינונות גנם שתין זו בשנה סכ"ה הוא תובן לבת לידי הבנה ע"י ני"ם והוי כילנו תובב והיע תובב כתו הרשימו שכיבת קנת והינה ניכית ותתובנת בין הכתב ובין הרשר הבחב כתו כן בתצילות תתבנת בין בשרר הבנה ובין תניתות הבנה והחקיקה הית הנחבם קית יותר תהריסום כי הריסום תינר נרנם וקל הית להיות הנייר בלי ריסום כתו שהיה בתחילה והוא קרוב דומה לתקורו תבל החקיקה בשחקק בתוך הדר בעומק הוא נרנם בתנירת הניסורן והוא נגלה עד ית' כתותרם שבותב בדיו שהוא נגלה ויותב לעין והוא יותר נגלה תרשימו כן הוא בנריחה שהית יותר נגלית תהוויית בתצילות ותבני כן בעניך ההוויית בתצילות הית נקראת חקיקה תבל בעניך הבנתיבו גם הית דקה יתן כדקה עד שתיבו תובנת תליבו ובעניין התיבו הוא נגלוי הדר יותר יתן בהקיקה כי ההוקק לת יבתיק ריסום חקיקתו בל כך כיבו שיתתים בחותב כי בחותב חוזב דבר נתקורו בעניין הביעי תל עור חוזבתם שהוא דבר נגלה ונראה ונרנם יותר בתקיקה בשנתת שתינה נרנמת רק בהנדת ליסורן כתו כן הוא בינינה שהית יותר נגלית תבריית בהוויית בתצילות ותבני כן בעניך הוויית בתצילות הית נקראת חוויית בעבה שהית בוויה יותר נגלית תבריאה ושעייה הוא גלוי הדברים בשלה כי בבר נתובו תתקרם עד שיהיו לידי גביו וגשותת שיתבן עוזר שיו לבון שעייה כיוזע שבתשבה גשותת שבשל בכני התעשה יהים והגיס ותינו פוזב בתתשבה כתו הרוחני תיו ניזל בשעותו רק נשון עשייה בעניין ובכל תשית יהיך הסר תשב ובן ויהים שזה הגשון מפל של תקרי גוף וגשותת הנה השוכה תזה כי שניין בחות בריאה יהיה עשייה הוא שניין הקיקה היובה ושניין רשימו הקיקה היובה עשייה הוא שכל אחד יותר נגלה תהבירו של שתזה תוכל לדון כי כל הבינות תתצלה לתעשה תבקורה ויבוזה כתר ב"ה שר נקדש תחתונה תרכו התרן כל מה שירדו הבינות יותר יתגלו לנו בסוד דשיתו חקיקה חניבה עשייה ובן כל השולות תשפה לוישנם תבקורה ת זתונה תרכו כתרן עד הנקורה הרתחונה כתר ב"ה כל מה שיבלו בשולות יותר יפלאו לנו לגולל תורן בבלתי סוף ובבחי תבלית בשוד עשייה חקיקה רשימו והנה יהוה כי בחרי בקודש שנברת השולם היה ח"ב ב"ה תמנת תקום בל השולות בעתידים להברחות

לבבריאות עד שלא היה מקום פנוי לברוא בו העולמות אבר לזה כאשר חפץ ורצה בתחלה לברוא עולמות כדי להאציל ולברוא בסוד אבי"ע כדפירשנו הוצרך כביכול לצמצם עצמו ומיעט את עצמו ולפנות מקום בתוך עצמותו ב"ה כי לא תוכל לומר חוץ לעצמותו כביכול כי אין עד עדי עד עד א"ס עד אין תכלית ומפני שהפינוי הוא כביכול ברוך עצמותו עצמותו ב"ה מקיפו מכל צד בסוד כעיגול המקיף הנקוד' כדפירשנו בפרקים הקודמים ונד הפנוי היותר קרוב להיקף הגדול ב"ה וברוך שמו הוא יותר מתרחב ויותר מתעלם ומתדמה להיקף עד שיש כמה וכמה היקפיים מתדמים ומשתווים וילכו מפנוי לפנוי ומהעלם אל העלם בסוד עשייה חציבה חקיקו ורשימו עד הבחינה המשתווית לא"ס ב"ה ונבלעת במקורו ב"ה וברוך שמו והנה היותר מתרחק מההיקף עד הנקודה האמצעית היא יותר מתקלקלת ויותר מתגלית בסוד רשימו חקיקה חציבה עשייה ובלתי מתדמית להיקף עד שתצא מגדר ההיקף ובא לכלל נקודה כזה הציור

הנה נמצא זה כי כמו שנכללו מציאות כל העולמות מתחילתן ועד סופן בד' בחינו' אלא שהם אצילות בריאה יצירה עשייה בסוד רשימו חקיקו חציבה עשייה ר"ל שהעולם הספירות הוא בסוד אצילות ורשימו ועולם הכסא הכבוד הוא בסוד בריאה וחקיקה ועולם המלאכים בסוד יצירה וחציבה ועולם השפל בסוד עשייה כמו כן כל עולם ועולם מאלו ד' חלקי הבריאה כל עולם ועולם שבהם בפני עצמו שהוא נכלל מעשרה מדריגות כמבואר בפרקים הקודמים אלו עשרה מדריגות שבכל עולם ועולם בפני עצמו מתחילתן ועד סופן נכללין ג"כ ד' בחינות אלה שהם אצילות בריאה יצירה עשייה בסוד רשימו חקיקו חציבה עשייה מעתה שענין אצילות בריאה יצירה עשייה הוא סוד רשימו חקיקו חציבה עשייה שענינו שאחד יותר נעלם מחבירו הנה המדריגה הראשונה שבבריאה שהיא היותר נעלמה מהמדריגה. שניה שבבריאה היא במדריגת אצילות ורשימו למדריגה שניה שתחתיה ומדריגה שניה שתחתיה במדריג' בריאה וחקיקה ומדריגה שלישית שתחתיה במדריגת יצירה וחציבה ומדריגה רביעית שתחתיה במדריגת עשייה וכן מדריגה רביעית שתחתיה חוזרת להיות במדריגת אצילות ורשימו למדריגה החמישית שבבריאה ומדריגה החמישית היא מדריגת בריאה וחקיקה בערך הרביעית ומדריגה ששית שתחתיה היא במדריגת יצירה וחציבה בערך מדריגת רביעית ומדריגת ז' שתחתיה היא במדריגת עשייה בערך מדריג' ד' וכן מדריג' ז' שתחתי' חוזרת להיו' מדריג' אצילות ורשימו למדריגת ח' שתחתיה ומדריגת ח' שתחתיה היא מדריגת בריאה וחקיקה ומדריגה ט' שתחתיה במדריגת יצירה וחציבה ומדריגה עשירית במדריגת עשייה וכן מדריגה עשירית שבעולם כסא כבוד תחזור להיות מדריגת אצילות ורשימו למדריגה ראשונה שבעולם המלאכים וכן ילכו וישתלשלו המדריגות בכל עולם בפני עצמו עד שתמצא כמה וכמה פעמים סוד אבי"ע בסוד רחח"ע בסוד עולם הספירות וכן כמה וכמה פעמים סוד אבי"ע בסוד רחח"ע בעולם כסא כבוד וכן כמה וכמה פעמים סוד אבי"ע בסוד רחח"ע בעולם המלאכים וכן כמה וכמה פעמים בסוד אבי"ע רחח"ע בעולם השפל ולא עוד אלא בכל מדריגה ומדריגה בפני עצמה מאלו ד' עולמות שהם מ' מדריגות תמצא בכל מדריגה ומדריגה בפני עצמה סוד אבי"ע בסוד רחח"ע כמה וכמה פעמים עד בלתי תכלית כמו שגוף האדם שהוא הנברא האחרון שבעשייה בעשייה דעשייה והוא מדריגה אחת דהיינו גוף אחד אדם אחד יש בו רמ"ח אברים זה למעלה מזה וזה למעלה מזה מקושרי' ומיוחדי' זה בזה וזה בזה וכן מה שיפלו ויתקרבו אל הראש יותר הטובים במעלה וחשיבות בערך האברים שלמטה מהם וע"כ כל האברים בכלל הם נקראים אדם אחד גוף אחד מדריגה אחת כמו כן הוא הענין בספירות ובכל

הג"ה

הנה אתה רואה כי מה שיפלו ההיקפים מהנקודה ולמעלה המה יתרחבו ויתגדלו ויתעלמו וישתוו ויתדמו היקף להיקף מצד נטייתן זה בזה ויעלו מהעלם אל יותר העלם בסוד רח"חע עד שההיקף העליון ישתווה ויתדמה לא"ס ב"ה ויבלע בא"ס ב"ה וכל מה שירדו ההיקפים מההיקף העליון עד היקף של נקודה יתקלקלו ויתמעטו ויתגלו בסוד רח"חע עד שיצאו מכלל היקף ובאו לכלל נקודה ובלתי מתדמית להיקף וכן ירדו המדריגות בסוד עיגול ונקודה באופן שהנקודה חוזרת להיות עיגול בסוד הגלגול וירדו ממדריגה למדריגה בסוד עילה ועלול מהפנוי הראשון בעצמות א"ס ב"ה שהיא הנקודה הראשונ' ומדריגה ראשונה אחר והקיים בנגלה לעד עדי עד עד בלתי סוף ובלתי תכלית עד הנקודה האחרונה הגשמיית הגבולית התכליתית הנוסח הכח לגמרי ע"כ הג"ה

העולמות

בעולמות אשר למטה מהם וכל המדרגות שבהם כי מלאך שירדו
המדרגות בסוד הנשמה בסוד עיגול ונקודה וכל מה שירד הוקף
בהעיגול של הנקודה יתקצר ויתגלה יותר בסוד חכ"ם שהוא סוד
רוח"ם וכן כל מה שיעלה מנקודה מתצמית של העיגול הגדול
יותר יתרחב ויתעלם ויעלה מהעלם של יותר העלם בסוד עשיה
ויצירה בריאה תגיעת שהוא סוד עשיה הגיבה הקיקו דשיתו שכל
אחד יותר נעלם מחבירו כלשלשתו וכיוצייר בעיגול לעיל •
הנה מזה זה לית תחנת שום חלק וחלק מהעיגול היורד אל נקוד'
החמצעית שבו שהוא מדרגה אחת שלא תהיה מתקצרת ומתגבית
יותר בסוד חכ"ם שהוא סוד רוח"ם עד שיגיע אל תחנת סוד
חכ"ם בסוד רוח"ם נפש מדרגי' שלשתן במדרגת לתד
שהוא סביבה אחת כתה וכמה פרצופים עד בנתי תכלית שהרי אין
חלק ונקודה לשלשתן כתוכה של תוך מהמשיך הנמשך עד הנקודה
האחצעית שלא תהיה יורדת ומתקצרת שהוא סוד חכ"ם ואחרי כתקוס
שנוגעים חלקי הקיפים זה בזה ומשתוים זה בזה עד בנתי גיבורת
ירידתו לסבת קרבתו הנמו ומגיעו בו ושוויו עכ"ו הוא יורד בסוד
חכ"ם שהוא סוד רוח"ם שהרי אין חלק לירידת האור כי בכל חלק
וחלק ונקודה ונקודה הוא ירד כתניור בשנוילים עד שמלך ירידתן
ונשיתן כ"ב לית תחנת שם חלק ולא נקודה מהעיגול היורד אל האוצ
הנקודה שלא תהיה כלול מן ג' בחינת שבירתו בספר רמשן פרק
ד' בכללי דרכי הקבלה דהיינו בחינה אחת בחינת עילתה שהיא
הנקודה שלמעלה מתנה בחינת שמותה ר"ל עצמות
הנקוד שנוגעת בנקוד שלמעל אשר למטל' ומה' בחינה שלש בחינ'עלמות
דהיינו הנקודה פתחתי' שהרי בכל נקודה וקודה יורד העיגול הוא
מתקצר שהוא סוד עיגה ועגול עד בתפילו בנקודה אחת חיצונ'
בחינת שהרי אין מנב ליריד'לוד אשר מלך זה תחנת סוד חכ"ם נסוד
רוח"ם אחת תפילו בתחבירנה אחת לחיצת אחת וכ"ז
נכללין חיץ חנת מדרינה אחת כתו שהוא אחד נוף אחד נכנה
מנמה חבריה זה למעלה מזה וזה למטלה מזה וכ"ז נכלן בכללן
יהד נקרא אחד הגד קשורן ודבוקין ואחזותן זה בזה כתו כן
הוא בשבירת מלך שילש קשור ודבוק ויחוד בשבירה זה בזה בכי'
בשבירה אחת היכה נקרא רק יצירה אחת אשר בשבוד זה כל
שבירה ושבירה בשני עלמה נקרא אחד חדש חמני דמיון אחד הנש
שיש בה בחינות עד בלתי תכלית ולתו שנבחר בשרק אחר זה
ענין בחינות שבבחר אחת שנאחז בתפילת ר' נתניא בן
בקנה זאחר שנלקקה בחצת התשיון הקדוה זו לית יהיה דחוק
לשכל תה שמחת בזוהר שחייהם בחינות בריאה יצירה עשיה
שהיה מי אחר שבירתו בשרין תכלית בריאה יצירה עשיה
הוא סדר התדרינות בסוד רוח"ם ואיכות נלוי בשילות ואיכות
חלישות מהשלמתן מהעלם אל השלם עד שנתגלו בתוכן
שיצירה פירושו יותר נעלם מעשיה ובריאה יותר נעלם יצירה
ותלילות יותר נעלם מבריאה אשר מלך זה נכל שיוש מחלו ד'
חלקי בריאה שהם שלש שבירות שלש כפת הכבוד שלש המלאכים
שלש השפל שבכל אחד מהן י' מדרינות טוכל לחלקם לד' חלקי
חכ"ם בסוד העלם וגלוי בסוד רוח"ם וכן התדרינות בשלמן לשיטו
בתדרינה אחת טוכל לחלק חכ"ם בסוד רוח"ם שד בנתי תכלית
כדפירשנו הנה מלך זה נוכל לומר כי להיות שבשבירת אחר יותר
עלתה ונחבתה נקרא אחר בשרך הכתה תלילות ותכונה בבריכו
בריאה וכן בינה שנתגלה עוד יותר בשרך אחר יצירה ואחר בשרך
אחר שנתגלה עוד יותר נקרא בשרך אחר עשיה והנה לית יקשה
עליו רק דבר פרטי מה שקרא הזוהר לאחר חדש דבריאה
כי לפי זה היה לו לקרותו חדש דתלילות כי הוא רוחניים
בשלשים תכל טוכל לומר כי להיות שבשבירת אחר שהשלים
מהשלים כל השלמים שבת כל בשבות שילת כל השלות שהשלים
כ"ה היכך הנשלם כתו שבירתו בפרק ה' מוה בשער ובדי לבית
מהיפך לל היפך הולרך לומרם בביטול בסוד העשירו בשבוחר
בפרק בנו' עד שסוד העשירו הוא בחינת בין שהשלים ח"ם
כ"ה וכן הנשלם אחר שהשלים בפרק הנו' עד שלא תקרא סוד
העשירו לית שהשלים ועל נשלם שכל הוא נקר' שלא סוד העשירו
הוא שמם הנמו שיש בשלשים ח"ם כ"ה סוד העשירו
פועל ולא יורה לשון נפעל בינו שיורה לשון שהשלים ושהשלים כי יש
בפרם והלוק בין הלו ג' לשונות שהשלים שכל נשלם לשון פועל
נשלם לשון נפעל שכל שיש לית לשון פועל ולא לשון נפעל הנל שכל
שהוא לשון נפעל שהשלים בפועל ולשלשה שהדרינת נשלם

הגפעל ושפי כן כלי לשת שלשת שהדרינת שלי לשון שכל לשוך
העשירו שהוא לשלשה שסוד הכתר ויותר נעלם שחטו ויותר קרוב
שלעלו שכוא בשלשה כ"ה קראו הזוהר לפשירת כתר בשרך העשירו בריאה
כי עשירו נקרא בשרכו שלשות שהוא לשון שכל שבשירתו שבכל לית
שתהיה היא שחטו בריאה ח"ו וכן שכתה נקרא יצירה בשרכו וכן
בינה נקרא עשיה בשרכו שכל שתהיה בריאה יצירה עשיה שחטו
שחטו בתלילות ח"ו שלא כ"ם בשרך סוד העשירו שהוא יותר קרוב שלעלו
שהו בתשלו כשכל לשלשה יהם שהוא יותר נעלם ויותר יותר טעלה
ע"כ תקרא היא שלילו שלמעלה מן שכל שבשירתו בריאה וכשדרינה
שדרה שוד יצירה והשדרינה יצירה עוד עשיה ולא שיהיו שחטו
כ"ם ה"ו שלא להורות על גלוי כשרים שדרינה אחר שדרינה
והכל בתלילות וכלן בשרך עשין נקראים תלילות כי הם כתתין כ"ה
שלשו שהו בתשלו בשרך שבשרתו בפרקים הקודמים וביחוד בספר
אחד הוא עשר ועשר הוא אחד יצוין ושם ולזה ביאר רשב"י
בתקונים כתה דאיכו אחם דברואה אחם דעשיה
בדיוקנא דבאר הכתה ובינה כני איכו בדיוקנא דשורת דאחלישות
ומדיק ובכינתא שאלה דבשבירין כלכו תלילות פירוש כמו שיש
בכאר הכתה בינה ג' שדרינות זו למעלה מזו שכם בריאה יצירה
עשיה שכל אחת יותר נעלמה מחבריה כשבירתו כמו כן יש
בח"ת שהוא שמודת דאחלישות וכן ביסוד שהוא לדיק וכן המלכות
שהיא שבינתא שאלה ג' שדרינות זו למעלה מזו שכם בריאה יצירה
עשיה שכל אחת יותר נעלמה מחבריה כשבירתו •

הנ"ה

מלכות נקרא שבינתא שאלה להורות על מה שפירשנו כי בכל
כי בינה נקרא שבינתא עילאה שדרינות ושבירות בכני עלמה
ע"כ הנ"ה • יש כתה ובהה שדרינות בסוד
העיגול שתלקר בסוד עילה

ועלול עד שכל שבירה ושבירה בכני עלמה נקרא אחד כתו אחד
הנוכני שיש בו כתה חבריה שדרינות זה על גב זה פס כל זה
כלן נכללן נקראים נף אחד אחד לשון קשורן ודבוקן
ואחזותן זה בזה כתו כן בשבירות בשלש קשור ודבוק ואחזות
דשדרינות זה בזה הנש שהם ברכוי בנתי תכלית נקראים אחד
עד שכל שבירה בכני עלמה נקראת אחד וכל השבירות בכללן נקראי'
ג"כ אחד כי כלן תקשרין ושדבקין ואחזין זה בזה וזה בזה
שבזה יש בזה ושה שבזה יש בזה כשכוחר בשבר רשון ושן
חלוק והפרש ביניהם רק לשון השלם והגלוי כי אחד דבריאה
שהוא כתר בשרך סוד העשירו כדפירשנו שחבלה בחד דיצירה
שהוא חכמה וחכמה שהוא אחד דיצירה בשרך העשירו שחבלה בחד
דעשיה שהוא בינה שנקרא עשיה בשרך העשירו וכן שחולת
דחתבניתא שנקרא אחד דבריאה בשרך בינה דיצירה בחד דיצירה
שהוא נדיק ונדיק אחד דיצירה שחבלה בחד דעשיה שהוא
מלכות וכל אחד בשחדות בשלוש אחד חלוק ושן אחד
ביניהם רק שחגלות הכח בסוד חכ"ם בסוד רוח"ם שבניינו
כשלש וגלוי כתו שבירתו בתוך הפרק ובתוך העשר ובפרט
בעשר אחד הוא עשר ועשר הוא אחד ודקוק רשב"י ז"ל שאחר
בדיוקנא דכאר הכתה ובינה שר"ל כתוכן ולא אחר כתו שיש
בי"ם לכאר חכתה ובינה כתו כן הוא בשוחדת דאחבניתא ונדיק
זכבינתא שאלה אלא להורות לנו שאוש שתם בריאה יצירה שכם
לשאה שלילות ח"ו רק שם כלשון ר"ל כתו שלו השלמות
שלישה שהן נקראו בי"ם ע"ש שהדרינת ושלושן זה על זה כתו
כן הוא בחלילות נקראו בי"ם בשרך • נשיין זה על זה בסדר
השדרינות ולזה ביאר יותר בפדום שאחרו דבשבירין כלכו שיכו
חלילות אלא שטעה ח"ו להשיב בי"ם שתם לא כן ח"ו רק כלכו
חלילות שלשו שבשה שבחלילות היא חלילות רק נקרא עשיה בשרך
בשבירות בעלמה שלמעלה נשתו וכן יצירה בשרך בשפירש
שלמעלה שחבה וכן בריאה
בשרך בשפירה שלמעלה שחבה
וכן כתר נקרא בריאה בשרך סוד
העשירו שהוא חלל החתיל ב"ה
שבראש שהוא שחבלה על כל
עלוי ושחרושם על כל חבילה
שאר חלילותיו נשלמים בחקורו
בהשולה

הנ"ה

ואל שחבלה שחה לית פירשנו
הנו ג' בחינות שבש שחלול חלל
נאחל נס בשער שפירות שבראי
כל שפירה נקרא שחלול בשרך
בשפירה שלמעלה שחבה לון כ"ם
שחלה

פעלה כי הנפ שנקראת מלכות בשרש כספירה שלמעלה ממנה פכ"ו נקראת נמצל בשרש הספירה שלמעלה מזנה בחוץ שכל הספירות נקראים נמצלים אפילו כתר בתוכן שאינלותן לוקח מהיפך לגמרי אחכל סוד הכת' שאינלותו מכחלילן כל האצילים שנקרא מלכל בשלמלט ולא נמצל ומכ"ש לא כמצל ח"ו נריך להיות בחינה אחתפית שכיון שלמו בתקורו ב"ה שהיה נקראת לה מלכל ולא נמצל ב"ה ובתוך למד ולמנת נלחים • עד כאן • כב"ה •

התעולה על כל פילה • ובזה נגלס בפרק ולב' התחילה וכסליחה כי דברנו נגוה נגוה אבל מה נעשה כי בעתנו על יחד ושמוד סייס בתכבידה חשגה תיחד אחר על כן לא שגענו ח"ו הפס יכפר לנו כי תהכתיו נרחה לנו ובשנה תבוא לזכיות כי תבנת חורת חפס על לפיכינו יכיו לרטן לאחרי פינו ובניון לבינו לפניך כ' טוריט ונוחליט •

ומעול עד בנקודה בחתפית כי כל סוד שירדו בהפיסים ויתרבו יתפתפו שהות סוד פילה ופעול כי אין חנב לירידת אורס עד שבחינות טיורדים בסוד פילה ומעול בס נינפים זה פס זה עד שנקדש בחתנעים וכל מה שיורד ותתקנר הוא מעול מחבירו התקיפו עד שכם נחלקי' זה בתוך זה וזה בתוך זה ומוקפים זה בתוך זה כגלדי בגלים בסוד אבי"ע בסוד רחח"ע בשוד כדשרשנו והנה פל בבחינה הרחשונה שכם מקורות לעורות לספירות וזה אי אפשר לעיר לעיל מאחר שכם מתפשטים ויורדים בסוד פילה ומעול בסוד חרך עגולים היורדים בסוד אבי"ע בסיד רחח"ם אין יכולים הספירות לקבל מבשמוד הרחשון שבכחר שהוא העיגול הרחשון שנכחר מאלו אין"ך מומדים שכם תרך עגולים שכרי תרי"ע מומדים שכם תרי"ע עגולים מפסיקין ניניכם וכן אין יכולים לקבל מאחר שמומדים שתחת שמוד הרחשון מאחר שכם מוקפים זה בתוך זה כגלדי בגלים ובנה כדי להורות כי בגם שכם מוקפים זה בתוך זה כגלדי בגלים שפם כל זה הם מקורות ועורות להפשים בספירת אחר שכם שומדים זה בגד זה ר"ל כאלו הספירות הם בחתנים וספירת כתר מקיף לותם בפיעולו בגדול ואחר שומדים יוצאים מעיגול זה בגד זה וזה בגד זה כזה

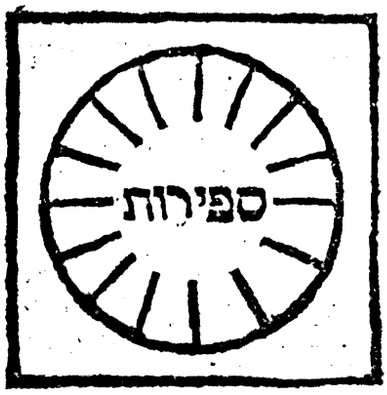

בתופן שכל שיוד ושיוד יש לו מקום להפשיך בספירות כי ברוחניות היכא קושיא אין יכולין להפשיך העיגול הפלין בספירות וכן אחר עגולים מאחר שעגולים מפסיקים ניניכם מפני שאינם נמקום אם כן אין שיך שם הפסק ופל הבחינה הפנייה שכם תר"ך כחות וכל כך הקיף את חבירו עד שכם מוקפים זה בתוך זה נסוד פילה ופעול בסוד אבי"ע בסוד רחח"ע אחר כנשמה בתוך הגוף מקיפה כמו עיגול אחד מקיף חבירו כזה

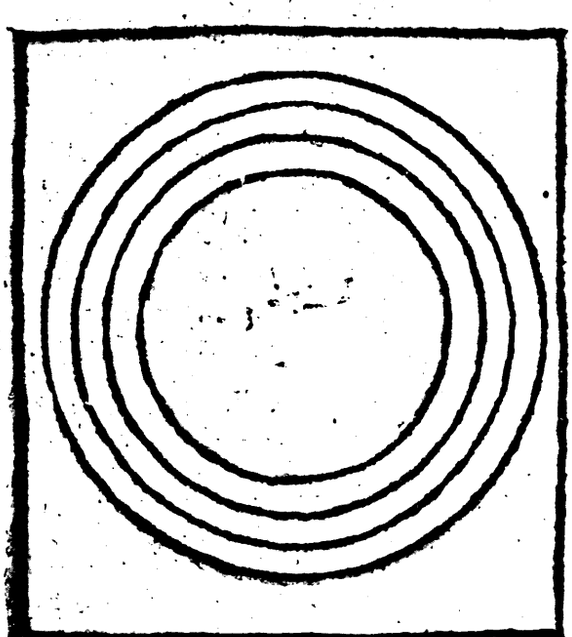

ודקדק למותם לנשמה בתך בנוף שהרי אין הנדון דומה לרחייה שהרי תלויות בנשמה כאוקמתא בתוך בנוף יותר חזק מתלויות בנוף כמקיפה כדי להורות לנו על ירידת מדריגות בעולים כתפסטי' ויורדים בסוד אבי"ע בסוד רח"ם כאן שהנשמה מתפשטת בתוך הגוף בירידת ד' מדריגות בסוד שכל רגל בתוך אברים שהוא סוד אבי"ע כאן שפירשנו למעלה בפרק ד' מזה האשר כאן הלו עגולים מתפשטים ויורדים בד' מדריגות בסוד אבי"ע בסוד רח"ם מלאים מבש"מ ומב"ונ ובחי"ן פירוש כל אחד מהעתודים יש לו ג' בחינות שפירשנו למעלה ובאשר ראשון פרק רביעי בדרכי הקבלה דהיינו בחינה תחת שתשתווית עם הבחינה של מעלה ממנה לכך ברוחב לכך עילתה בתקוס שהנשמה בו בחינה שנייה בחינת שלמותה דהת ס"ב נוריקה לירד מדרינה למטה משתוך שלמעלה ממנה הגם שתשתווית דהת אין מכב לירידת אור בחינת שליטת בחינה הטוענת בשתוך שלמעלה ממנה ובינה שתשתווית בלך הקצר פשוטה למטה לשתוך שלמעלה ממנה ושל הלו ג' בחינות אחר מלאים מבשניס ומבחון ובחינון ר"ל מבשניס בחינת שלמותה שבינת מלאה ברכה שבש רצון מבחון לותה בחינה שתשתווית לשילת' והייט מבחון ר"ל למעלה ממנה ג"כ מלאה ברכה שבש שבש רצון וש"ן אחר ידו"ד ידו"ד ידו"ד רגה לומר ידוע כי אין חלק ונקודה בחילות שלא יהיה כלול מעשר ומעשר לעשר על בלתי חכלית שמלך זה כס מלאים ברכה וכח לפעול פעולות עד בלתי חכלית כתבואר בעשר תחד הוא עשר ועשר הוא תחד ולהיות כי עם ידוד בחלותו תורה על עשר בעשר תותיות כוה י"ד כ"ף וה"ו ה"א לזה אחר כי כל בחינה ממלו ג' בחינות מלא מן ידו"ד שהוא סוד עשר רגה לומר מלא מן עשיריית עד בלתי חכלית כאשר יתבאר בעשר סדר חילות הקבוות כי בכל אות ואות תעם ידו"ד יחלא בו עשר שמלך זה כית מלאה ברכה ובשש שבש רצון וית לה כח לפעול פעולות בלתי חכלית ואחר ג' פעמים ידוד להורות על ג' בחינות שפירשנו לכלם בשם אחד ר"ל בשם בן ד' להורות כי כשם שהם מלאים מעשיריית עד בלתי הכלית שכ"ן הם באחדות ביחוד כי אין הבדל וחלוק ח"ו ביניהם רק בזה שבין עילה לעלול שהעלול ירד מדרינה למעה משילתה שעילתה יש לו מדרינה למעלה עליו שיוקף בכחו יותר וכחו יותר חזק עד שלעולל כחו הוא יותר גדול בסוד אבי"ע בסוד רח"ם כמבואר למעלה וכח בעילה מחלבה בכח העלול בסוד בנמלוס חבל לעניין שלמות האור בם מתחווים וכלה בשם ידוד יקראו כי הם לאחדות ביחוד • וס"ם נחק"קין כדישת זכ"ר ונקוב"ם עיקה בת לפרש חיות עניין לאחדותם ואחר שהלו ג' בחינות שבכל שתוד שהם ג' שמות שכל אחד מהם כלול מעשר לעשר עד בלתי תכלית אחר שהם נחקקין ר"ל נחקקו ונתלבו להתגלות כי עניין החקיקה היא לחקוק כדי לגלות מהעלם אל גלוי כמו כן הלו בחינות מתחקקין בגי לגלות מהעלם אל גלוי בחינת שהבחינה העליונה הנעלמת מתחקקת בסוד הנמנוס ומלאים כאה בבחינה שלמטה ממנה שהיא עליונה עד שמתגלית יותר בחינת שכח בסוד הוא עצמו כח השלה ואין הבדל ביניהם רק שזה בהעלם וזה בגלוי ואין בגלוי רק מה שבהעלם וכן הבחינה שניה מהלה כאה שוד יותר בסוד הנמנוס בבחינה שלישית בחינת מחזרה הבחינה שנייה להיות עילה לבחינה שלישית וכח בבחינה שלישית הוא עצמו כח בבחינה שנייה ואין הבדל ביניהם רק שזה בהעלם וזה בגלוי שבהעלם וכן יורדים בבחינות בסוד שיוה ועלול מהעלם אל גלוי עד שבאלו גלוי כדמו"ה וכ"ר ונק"בם ר"ל כי בבחינה הרחשונה הוא בבו וכר בהעדיא וכח בשבאתו נעלם ובחינת שנייה היא כחו הנקובה התקבלת בהשבאם והזכר ואחלה בה כח הזכר שהוא בחינה הפשוטה ובחינה שלישית היא כדמות נקובה לשבך בחינה אחלקית שהוא בה בה המתנועת להיות זכר בחשכיה לערך בחינה שלישית כיבחינה שלישית תקבלת בהשבאם מבחינה שנייה ובחינה שלישית תוזרת להיות זכר בחשכיה לערך רלה בחינת בחוד שתחתיו והוא בחתר ותחשכיון לית"ת ומחלכה כי ת"ת זכר סוד בחינה בחשכיה ותחלכה שהוא חלכות נקבה סוד בעולם התקבל וכח בחשכיה תתלבין כי מה שבחינה עליון סוד הנקבה הוזרת להיות עילה סוד הזכר ומה שהוא עילה וזכר הוזרת להיות עלול ונקובה בערך בבחינה שלמעלה ממנה שהוא סוד עילה וזכר וכן כל בחשכיה בסוד זכר ונקובה עד שמגיע בסוד אבי"ע בסוד רח"ם כחבר פירשנו

מניעים למעלה כדי שאת התפילה היקרה תבחרת ומצלית לנו בקצש כל פרטי הברוש שפירשנו בפרק שלפני זה וכנה נשלם בפרק ב

פרק

תשיעי אחר שזכינו לפרש בפרקים הקודמים בעניין חלוקת בריאה יצירה עשייה דברים נפש ומתקבלים אל השכל רצינו בפרק זה להתחיל בעניין ולהרחיב ביאור בתוכן שיותרו פיני השכל יותר ויותר והוא זה כי דבר תחוה וקבוצ לנייר אל השכל מה שמלת בזהר שתייהם ד' ימידות הם דוגמיים עשר בחילות ו"ל אחר רבי שמעון ד' חינון קדמאי רוז דאימהתא וחינון תבכן דכלה עלמין וחינון רוז דרחיכת עילאה קדישא וחינון הם רוח ונפש ועפר חילין חינון רוז עילאה וחילין חינון תבכן דכלה עלמין ומתינן בקון זכה כבוש ומתוסת וכר ול וחחות חילין מחכלין תחרגין דדמיין לון בבנולת דחילין ח"ח הם רוח הים עפר חילין חינון קדמאין ופרשין דלעילא ותחת ושילאין ותחתין כליהו קיימין עד כאן לשון כתאזר המלערך לשניהם והנה נודעתי זה כמאמר מבכיל ומעיד ומתמה בכלל אין יתכן לייחס יסודות בשמות בתחילת ולא שוד תלת שאחר שהם ברחשונים והקדמונים והתכלת לכל כשלמות בעליונים והתחתונים עד שהם קרובים להתגיל ב"ס להיותן שוד בתרכבה בעליונה בחמרו וחינון רוז דרחיכת עילאה ושוד קשה כי אחר שאחר סל' יסודות הם קדמונים לכל שלמות והם התבות לכל העולמות מה לו להזכיר שוד הלו ד' מחכיות שהם זהב כסף נחושת ברזל ומה יעלו מהכלל שהרי בכלל תבכן דכלה עלמין גם כם נכללין והנה לא די שלא לכתך ולהוסיף של בכלל יש שלא למעט מהכלל יש והוא כיוצא מהכלל שבכלל מעמיד כל כשלמות ובפרט מיכם הלא התכניות ושוד קשה למה חזר וכפל ח"ח גם רוח מים עפר חילין חינון קדמאין ופרשין דלעילא ותחת ושילאין ותחתין עליהו קיימין שזה כבר נפתח מרישא בתה שאחר ל' חינון קדמאין וכו' וחינון תבכן דכלה עלמין והם כם הקדומים והתבות לכל העולמות תחילה הם קיומן וח"כ מה כוסף בפיפת שלא מזכר ברישא וכפם לייחב כתאזר עדיין לאחא להקדמה והוא זה לדיך שתדע כי הד' יסודות שהם מיוחב מהם ונבנה מהם הם הפכיים לנמרי כי יסוד כמים מקדר ויסוד הם מהמם יסוד כמים מלחלת ויסוד כאש מיובש נמלא שכם הפכיים וכן יסוד הרוח היפך ליסוד כעפר כי יסוד כעפר קר ויבש ויסוד הרוח חם ולח והנה כבש שהם הפכיים זה לזה מ"ש מתקשרים ותתדבקים בגוף בעיין החדש ולא יתפרדו זה מזה עד שלשולם דבוקים וקישורם הם לחיים מיוחדים ומדובקים בתחדות התכבה ורשות ובכל כך כם מיוחדים בו עד שלא מרחה שום יסוד בפני עלמו רק בכח יסוד תחד כח כלם ובכח כלם כח יסוד תחד ולא נרחה יסוד תחד פשוט בגוף החדש כיון שהוא נרחה כשהות לבדו רק כלם מתחדים בכל הלק וחלק ונקודת ונקודה מגוף כחדש והנה מחר שתדע זה לדיך להודיעך תיך הוא בתשברות שבע הפכיים שיתדבקו ויתקשרו כל כך עד שייחיחו שהרי החיש הכניס את האש והאש מייבש ושורף כמים וכן כרות מפזר בעפר והעפר סותם הרוח והנה לפי שבע' הם מפסידים זה את זה ומבטלים זה את זה עד שהי שהעפר התדבקותם וקובכתם בי שונאים זה את זה ו"א תיך שהעפר שיתדבקו ויתייחדו בגוף בניין אחד והנה לדיך שתדע כי תשע קישורם והתדבקיתם הוא בדרך זה כי יסוד כמים מתקשר ביסוד האש בסיפך לו בתולדות יסוד הרוח המתולם לשניהם כי יסוד הרוח מלר הליחות שהו מתקשר ומתפשט ביסוד כמים שהוא לח והלד התחיות שהו מתקשר ומתפשט ביסוד האש שהוא חם נמלא כי מים ואש מתקשרים ז"ל יסוד העפר כי יסוד כעפר מלד קרירות הליחות של מים ואש הוא יבש הלד המיחות התייבשות של אש הנה בכל הכניס הלו מתקשרים ז"ל יסוד העפר כי יסוד כעפר מלד הקרירות שהו מתאחו ומתקשר ומתפשט ביסוד מים והלד היבשו שהו מתאחו ומתקשר ומתפשט ביסוד אש גם כי הקרירות והיבשות שביסוד העפר מתהבקים וכל אחד מתדבק בחיות וז"ל יתדבקו הקרירות והיבשות בהכניס בהם ומים ואין קשות אין מתדבקים ביסוד עפר קר ויבש בלי התלבי שהרי במים ואש ח"ל להתדבק בלי תלבי אין זה קשות אין מתדבקים הקרירות והיבשות הם בהכניס מלד שהם בהפכיים שהם מים ואש בהפכיים

זה לזה שהם שני טבעים אבל בטבע יסוד העפר שהוא טבע אחד יסוד העפר לבדו אינו הפכיים כמו שביסוד המים לבדה שהוא קרה ולחה אינם הפכיים זו לזו מפני שהם בטבע יסוד אחד דהיינו מים כמו כן ביסוד העפר שהוא טבע אחד קר ויבש אינם הפכיים זה לזה אבל הקרירות של יסוד המים והיבשות של יסוד האש הם הפכיים זה לזה מצד שהם משני טבעים שהם הפכיים דהיינו אש ומים ומפני כן הוצרכו לאמצעי שיתמצע ביניהם ולקשרם לעשות שלום ביניהם דהיינו יסוד העפר המתקשר ומתמצע בקרירותו ויבשותו בין אש ומים וכן יסוד העפר ויסוד הרוח ההפכיים זה לזה מתקשרים ע"י אמצעית יסוד המים כי המים מצד הליחות שבו מתקשר ומתפשט בליחות שברוח ומצד הקרירות שבו מתקשר ומתפשט ביסוד העפר ועדיין יסוד העפר ויסוד הרוח הפכיים זה לזה כי זה חם וזה יבש זה מצד חמימותו מפזר הקבוץ ומתיכו מצד טבעו הלח שמלחלחו וזה מצד יבשותו מקשר הקבוץ ומקפיאו מצד טבעו הקר הנה שני ההפכי' אלו מתקשרים ע"י יסוד האש כי יסוד האש מצד החמימות שבו מתאחז ומתפשט ביסוד הרוח ומצד היבשות שבו מתאחז ומתפשט ביסוד העפר הכלל העולה מזה שבכל חלק וחלק ונקודה ונקודה מגוף האדם יש בו ד' יסודות מקושרים ומיוחדים בשוה עד שלא תמצא זה בלתי זה הגם שלא יתראו בו בצורתם ובמראיתם כמו שהם נראים בשיש כל יסוד ויסוד בפני עצמו חוץ לגוף האדם עם כל זה מוכרח אתה לומר שהם בו מיוחדים בשוה ואין זה בלי זה דאלו לא היו בו בשוה לא היו יכולין להתקשר כי הם הפכיים זה לזה ואלו תדמה במחשבתך חלק או נקודה חסירה מאיזה יסוד שלא נמצאו בה ד' יסודות בשוה היא אותה נקודה נפרד ומת ברגע כי הקשור שהוא בנין חיי הגוף א"א אם לא שיתקשרו כל ד' יסודות בשוה כדפירשנו אשר מפני כן אתה מוכרח לומר מה שימצא בנקודת וחלק יסוד זה ימצא בנקודת וחלק יסוד זה ולא ימצא זה בלתי זה ולא זה בלתי זה עד שאפילו יסוד הרוח שבאדם המתפשט בכל אברי בנין הגוף כדפירשנו ואין מקום פנוי ממנו הגם שאינו נרגש לעולם דקותו שהוא ה הדק שבכל הד' יסודות עכ"ז קישור אש ומים ועפר לא יוכלו להיות מבלעדו ובכל חלק וחלק נקוד' ונקודה מיסוד הרוח שבגוף אדם תמצא אש מים עפר בלא תראה ברוח המתגלה בגוף האדם כמו הרוח וההבל היוצא מפיו והחוטם הגם שהוא דק עד שלא נראה רק הוא נרגש עכ"ז תמצא בו כל ד' יסודות אך ורק הם מתראים בו בהעלם כל אחד יותר נעלם מחבירו המשל בזה אם תשים היד לפה ותנפח ברוח הבל פיך ביד תרגיש יסוד הרוח ותרגיש ג"כ יסוד האש מצד הרגש החמימות הרוח שמחמם ידך המתחמם מצד יסוד האש שברוח ותרגיש בו ג"כ יסוד המים והוא כשתתמיד לנפוח מעט איזה שיעור ברוח הבל פיך בידך תמצא היד מלוחלחת לסבת המים שביסוד הרוח שנתגלו לסבת התמדת נפיחת הרוח ביד שהיו נעלמים ביסוד הרוח וכן באופן מים נעלמין שביסוד הרוח תמצא יסוד העפר בלא תראה כשתבשל ותרתיח המים עד שיתבשלו יהיה אבן ממנו וזה נראה לחוש הרי לך מבואר כי אפילו ביסוד הדק שבד' יסודות ארמ"ע שהוא יסוד הרוח שהוא דק עד שאינו נראה לעולם. דקותו רק בהרגש כמו שפרשתי עכ"ז תמצא בו ד' יסודות נעלמים כל אחד יותר נעלם מחבירו כי בתחילה נרגש האויר ואח"כ נרגש האש היותר נעלם בו ואח"כ נרגש המים היותר נעלם בו ואח"כ נרגש העפר היותר נעלם בו ואם תמצא כן בסוד הרוח הדק שבהם כ"ש וכ"ש בשאר ג' יסודות הגסים והעבים שימצאו בכל אחד ואחד מהם כל ד' יסודות בהעלם אשר מצד זה נמצאת כל הד' יסודות אינם רק כח אחד שיש בו ד' איכיות ק"ר ל"ח ח"ם יב"ש נעלמים בו בכח אחד באופן שבכח הרוח באמתו כח בעלמו הוא כח האש ובכח האש בעלמו שבכח הרוח בו ימצא כח המים ומילא כח המים בכח הרוח ובכח המים בענין שבכח האש ובכח הרוח ימצא בו כח העפר ומילא כח העפר בכח הרוח וכן בכל יסוד ויסוד באופן שכלן אינם רק כח אחד שבו נעלמים ד' איכיות כל אחד יותר נעלם מחבירו ובהתפשטותן והתגלותן בהתפשטו לארבע ענפים מחולקים ומובדלין ובאמת אין הבדל ביניהם רק שביסוד הרוח מתגלה יסוד הרוח יותר ושאר יסודות נעלמים בו וכן יסוד האש מתגלה יסוד האש יותר ושאר יסודות נעלמים בו וכן כהם כמו אילן שמתפשט בענפיו מובדלים ומחולקים זה מזה וכגם שמתפשט בענפיו כמה ענפים מובדלים ומחולקים קטנות וגדולות עכ"ז ככל ענפי' בכלל כח שורש א' ומה ש ש

בענף זה הוא בענף זה ומה שבענף זה הו' בענף זה ואין הבדל ביניהם רק שאחד יותר גדול מחבירו ואחד יותר מתגלה מחבירו וכח כלן נעלמים בכח שורש האילן שהוא כח אחד אחדות כח הצמיחה שבשורש האילן כמו כן ד' איכיות שבד' יסודות קר לח חם יבש אינם אלא כח אחד ובכח שורש אחד הם מתייחדים באחדות גמור ואין הבדל ביניהם רק שיסוד זה מתגלה יותר משאר יסודות וכן כלם כמו שפירשנו והארכתי בו הוא בלא צורך והנה כשתדע ותבין ההקדמה היקרה הזאת אשר לפניך תוכל לומר מבשרי אחזה אלוה ובגשמי ארד לרוחני כי זה הדמיון בעצמו הו' בספירותיו ב"ה כי חסד הוא שורש יסוד המים וגבורה שורש יסוד האש ות"ת ומלכות שורש יסוד הרוח ושורש יסוד העפר שהם זכר ונקבה שהם המייחדים והמזווגים והמקשרים לחסד שורש יסוד המים עם גבורה שורש יסוד האש ועל ידי חסד יסוד המים וע"י גבורה יסוד האש גם הם מזווגים ומקושרים עד שלא נראה זה בלתי זה ולא זה בלתי זה ובכח כל אחד ואחד מהם נמצא כח שורש כל היסודות כלן ובכח כלן כח כל אחד ואחד ואין הבדל ביניהם רק שבספירה ההיא יותר מתגלה כח שורש יסוד יותר ממה שמתגלה בספירה אחרת כי הגם שבספירת החסד יתגלה כח שורש יסוד המים עכ"ז גם כח שורש שאר יסודות נעלמים בו וכמו שתמצא זה בגשמי בגוף בנין אדם כדפירשנו כן תמצא ברוחני וכן בספירת גבורה הגם שמתגלה בה כח שורש יסוד א

אש גם שורש שאר יסודות נעלמים בה וכן ספירת ת"ת הגם שמתגלה בה כח שורש יסוד האויר עכ"ז גם כח שורש שאר יסודות נעלמים בה וכן בכל ספירה וספירה וכח כלן נעלמים בשרשן למעלה מהם וכן כל מה שעולה למעלה יותר נעלם מלמטה ולמעלה עד א"ס ב"ה אשר זהו באמת סוד אצילות בריאה יצירה עשייה בסוד רחח"ע כמו שפירשתי בפרק שלפני זה כי יציר' יותר נעל' מעשי' ובריא' יות' נעל' מיציר' ואצילות יותר נעלם מבריאה עד שתמצא אלו ד' מדריג' סוד אבי"ע אפילו באצילו' כדפירשנו וכמו זה שתמצא ביסודו' בעצמם שמהם נבנה העולם הגשמי העולם התחתון כי יסוד המים אינם מתגלים כ"כ כמו יסוד העפר כי יסוד העפר הוא מקשה ועבה ומתטלטלת ביד בלי כלי מה שאין כן יסוד המים שאינו מתטלטל כי אם בכלי לדקותו הנה מצד זה יסוד העפר יותר נרגש ויותר מתגלה ממה שמתגלה יסוד המים ומכ"ש לדברי פילוסופים שאומרים שיסוד המים הוא האויר שאנו שוכנים בו והוא ידוע כי זה האויר שאנו שוכנים בו אינו נראה כלל כי הוא ספיריי והראות מפלשת אותו ואינו רואה את האויר רק הוא נרגש בנשיבת הרוח וכן יסוד האויר שהוא למעלה מיסוד המים אינו נראה כלל כי כל מה שמתקרב כלפי מעלה לגלגל הירח יותר דק ויותר זך ויותר נעלם וכמ"כ יסוד האש שהוא עוד יותר למעלה שהוא יותר זך ודק ויותר נעלם עד שאינו נראה כלל וכלל לרוב דקותו וזכותו וכן הולכי' כסדר הזה בסו' אבי"ע. עד למעלה מעלה ומעלה גבו' וגבו' וגבוה' עליה' עד א"ס ב"ה כמבואר בפרק שלפני זה ועתה אחר שתדע ההקדמה היקרה הזאת נבא לביאור המאמר כיד ה' הטובה עלינו ולמען לא יכבד על המעיין אריכות ההקדמה ואריכות פירוש המאמר כייחד לפירוש המאמר פרק בפני עצמו והנה נשל' ההקדמ' והפרק

פרק

הג"הה

ואין קושיא עלינו כי. לפי זה שהחסד שורש יסוד המים וגבור' שורש יסוד האש ות"ת שורש יסוד הרוח ואנחנו רואים שהיסודות אינם כסדר הספירות שהרי ספירת חסד למעלה מספירת גבורה והיה מהראוי להיות יסוד המים למעלה מיסוד האש והיה מהראוי ג"כ להיות יותר זך מיסוד אש זה אינו קושיא שהרי בלא קושיא זאת יש עוד קושיא אחרת שהרי נגד דרום הוא בימין שהוא בחסד כי הוא מצד החסד והיה מהראוי שיתחדש שם קרירות לסבת קרירות שורש יסוד המים שבחסד ואנחנו רואים היפך זה כי נגד דרום החום והיובש גובר וכן היה מהראוי נגד צפון שיהיה החום והיובש גובר לסבת החמימות ויבשות אש אשר שרשו בגבורה שהוא שורש צפון כי צפון הוא גבורה ואנחנו רואים היפך זה כי נגד צפון הקרירות גוברת אבל הענין הוא כן הלא כבר ידעת כי ספירותיו ברוך הוא אין להם מקום ואינם במקום אבל מהם נשתלשל המקום באופן שהם שורש למקום ולכיוות כי הקב"ה י"ת שמו היה הזווג ומקשר קרירות חסד בחמימות של גבורה ע"י ת"ת יסוד הרוח

ומלכות

ומלכות יסוד הספר שהיה מקשר קר וחם קרירות של דרוס בחמימות
של נצח שפיקר כבווגה עם למוג ולקרר גבורה ומה שהוא עיקר
הכוונה בחתימה תלקיים הוא הנוכר ותתגלה כמבואר בספר מי
סוד דו פרטיפים פרק ג' בהקדמה שנייה מפני כן נת הקרירות
מלד לצון מפני עצם התחזקות החסד הנוכר ותתגלה שהוא עיקר
הכוונה וכן להיות שהכ"נה י"ת שהיו היה מחוג ומקצר החימות של
גבורה בקרירות של חסד שעיקר הכוונה עם למוג ולחמם קרירות
של חסד ע"י ת"ת יסוד כרוח וע"י מלכות

יסוד הספר כדפירשנו ומה שהוא עיקר הכוונה הוא הנוכר מפני
כן נתה החתימות מדרוס שהוא חסד מפני עצם התחזקות הגבורה
עיקר בנוכוה הנוכר ותתגלה והשתא שפיר שיעור התם הוא
למעלה מיסוד התיס כי מלד התחזקות נת יסוד תם מלמעלה מיסוד
התיס כי בפצירת חסד גוברת התחזקות של תם לתקן וקיוס
כעולם ופצירת חסד למעלה מפצירת גבורה ותח"כ נת יסוד
התויר מפני כי שורש יסוד התויר שהוא ת"ת הוא מתחלף בין
שורש יסוד התיס ושורש יסוד התם שהם חסד וגבורה ומפני כן
גס למעט הוא מתמלא בין יסוד התם ובין יסוד התיס ותחר יסוד
התויר נת יסוד התיס כיונו ובהלכיו מפני כי הגבורה היא עיקר
הכוונה בהתחזקות לקיוס ולתקון עולם תיס התם והתיס נוברים
ותתגלים שם לפי עיקר הכוונה ולכן בתיס תחר יסוד תם שהוא
מלד התחזקת שנתחסד תך יסוד הרות נכנס בין תיס ותם מפני שהוא
התחזקת ג"כ בסוד הסורס שתקשרס ותזווגס וממזגס יחד נתופן
שהוא תמלאי בין תיס ותם כדפירשנו ויהיה סדרס בסוד הסורס תם
רוח תיס וכן ג"כ סדרס למעלה ויסוד נעפר נת נתחרוכה כדיוט כי
גס שרשו שהוא מלכות ג"כ נתתרוכה למעלה מכלן וזה מיוסד ג"כ
למה התיס יותר מתענים מיסוד התם כי היה מהרתוי שהתיס שהם
חסד יותר דקים מתם של גבורה שהוא להעט מחסד אלא העצם הוא
מפני כי התיס של חסד ירדו ונתעבו בקצת במדריגה עקיים למעלה
מחסד דקיימו בסוד התחזקות גבירה מפני כן נתעבו ותם של
גבורה עלה במדריגה למעלה יותר נסוד התחזקות מימי חסד מפני
כן נתרכך יותר והוא יותר דק ווך בסוד טלייהו בתימי-חסד ושוד
עצם לחר לסדר היסודות והנה זה כי עיקר הכוונה העליונה עם
הנברתיס הוא ע"י התחד כי עולם חסד יבנה ורחמיו והסדין ב"ה
יותר מתגלים בעולם כשכל והדין מתגלה מצד עזיוך כי מדת טובה
מרובה ולסיות כי מובב בשפלים התחזקים על התרן שהוא יסוד
כשפר לפיכך הרחיקס מן התם שהוא הדין בכל כתשפר לרחק וכל
היותר קרוב אל מובב השפלים שהוא יסוד בשפר יותר רחמים
ויותר תסדים כי כס התגלים יותר לקיוס עולם כי עולם הסד
יבנה ולכן על יסוד עפר מובב השפלים יסוד התיס קרוב לו כנגד
חסדיו ב"ה התגלים ועל יסוד התיס יסוד התויר כנגד ת"ת בשל
רחמים כי רחמיו מרובים התגלים לקיוס בשפלים ותתגלה מכלן
יסוד התם שהוא דין רחוק מהנברתיס מדריגה ועיקים נשוד ת'
ת"ע כי דין של תם אינו מתגלה רק לעתים רחוקים ונפני כן
הוא רחוק מכלן • עד כאן הג"ה • ועל כמציין לבהור הענוב
שבשני העצמים כי בהם כתחר עיניים:

פרק עשירי ת"ל חו"י ד' חיכ"ן קדמ"ת רז"ת דיח"ע טיה"
פירוש ד' ספירות הס הרלשונים התגלים לבניין עולם
גם גדו"ל גבו"ה תפא"ת ולטת והטעם כי לחר דבר בעולם שנת
בתחתון נגנה מן ד' יסודות ואין לך דבר בעולם שנת
יבין בו ד' יסודות ועולם תחתון הזה שרשו ותקורו
וחיותו מלמעלה מפני כן גס למעלה יש מקור ושורש לד' יסודות
אלו ואלו ד' הס סוד התנועה שצריך להתחיל עכס בתחדות בעמור
בתו שפירשנו בענין ד' יכ"ות תופן קיסרן ותחדותן עד שבכל
יסוד ויסוד בפני עלמו כשלש כו שתר יסודות ומה שים ביסוד זה
יש ביסוד זה ואין כפרש ביניהס רק שביסוד תחד יותר מתגלה
זה ביסוד מתה שתגלה ביסוד תי. כתו כן הוא בשורס כת
היסודו' שכס כספירות מה שיש בזה יש בזה ומה שבזה יש בזה
רק שבתחת יותר מתגלה מתה שתגלה בתחרת וכלן תחדות נתוך
ואינן הבן דכלא עלמין ר"ל ואלו ד' ספירות הס תבות לכל
העולמות המורכבים מן ד' ספירות נסוד תבי"ע כי אלו ד'
ספירות בכל תחת ותחת מהן כת שורס ד' יסודות בסוד תבי"ע
שהיו מתגלה רק כת שורס יסוד תחת חבלטס כל זה גס כת שורס
שתר יסודות כלולין בה נסוד תבי"ע שתחד יותר ועכס מתבירו

כסף זהב וכסף ונחשת וברזל בחופן שלא יוכל החפץ לעמוד
מחמיץ חבל חן ד' יסודות שנבנה גוף האדם ממנו שהרי בפירוש
אמר שתלגו יגלו וברזלו זהב כסף נחושת ברזל וכל תיבי מתכות
אחריס הדומים לגלו הם כן לא יכול החפץ לעמוד בהן ולפיכך
שהוא מביא מכל מה"ת אבל הם מתת קדמונים והם סודם לכל
העולמות וכדי שלא יעשה אדם לפרש לתת הוא שלנו מביא מכל
מה"ת שהרי הם הם פנימן האצות והקדמונים לכל העולמות אבל
פב"ו אינם אצות וקדמונים לעולמות הרוחניים ומה שאחר ואינון
שנאמן דכלא שלמין ר"ל הם האצות והקדמונים לכל העולמות אחר
למעה מהם כתו שלמות בגלגלים ועולם העשל וזה כתו"ל כל גלגל
וגלגל הוא מהלקת"ק וכל גלגל וגלגל שולם בפני עצמו והם בגלגלים
הם בסוד הסוסים והמרכבות כדאת קנת פילסופים שאומרים גלגל
הכוכבים מניע יסוד כסבר ר"ל הוא הסוסים ליסוד העשר שתחתיו
וגם הברזל וגלגל כוכבי הנוכבים מניעים יסיד הרוח ר"ל הם הסוסים
ליסוד הרוח ודהם יגל נחשת וגלגל חמה מניע יסוד האש רוצה לומר
והוא סוסים ליסיד האש שתחתו יגל הזהב וגלגל הלבנה מניע יסוד
המים ר"ל הוא סיסים המים ותמהו יגל הכסף ומלד זה הם המרכבה
שמתלקים לד' חלוקות שהם ד' אצות ובבחים בד' כדוסים שהם
כדור הכוכבים וכדור כוכבי הנוכבים וכדור החה וכדור לבנה בתוכן
שהיום אצות רק לעולמות הבאויים ולד' יסודות ולד' מהניות
ולדומים להם אבל אינם אצות לעילמות הרוחניים אבני זה חוזר
וכפל בדיוק בתוכן שהין סוס מקום לעשות ולפרש בעניין אחר
וזכו שאחר ח"ה לא רות מים עפר הלין אינון קדמאין ואבהי
דעלמא ואתת ואילנן ואתלין שלייהו קיימין פירוש הוא ורוחה אחרא"ע
גם אתם הרחניים שנתגלו לעורך בעין העולמות שבכל אחת מאלו
ד' סניורות נתגלה סוסם יסוד אחד בעולם ד"ע כדאיתנו וסם
סוסם של עולמות עליונים ד"ע עולמות בריאה ויצירה הבאלמים מלד
אילנן וגדולן שהם נקראים בשאר אלהיהו ז"ל עלמין דלא אתגלין
כתנוחר בשער רשעין פרק רחצון יצויון אתם והם סוסם לעולמות
אחתונים שהם עולמות עלומים אלו שהם קרוסים לאחתונים
וגלויים לאחתונים והם נקראים בשאר אלהיהו ז"ל עלמין דאתגליין
בתנוחר בשער הכ"ו פרק הב"ו והוא שהקדק בתורו שרשן דלעילא
ואתא ר"ל שרשן ואצות לעילאות עלומים ואחתונים והקדק ע"ד
יותר מבוהר שגל סוסם ד' יסודות שהם בעולות בעוד אלו"ע
מתקיימים כל העולמות והוא שאמר ע"ל שלייהו קיימין
בחומן שלא לעתות ולאחוב שתנו ד' יסודות אינם אצות רק
לעולמות הבאמיים ולד' יסודות ולד' מהניות זהב הסף נחושת וברזל
ולדומים להם לבד הכל הם שרשים ואצות לכל העולמות ולא זכר רק
אלו ד' מתהיות להורות לנו יעוד על עניין אחר ר"ל על עניין
מדרינותם בעלות שלא יחשוב האדם שהיסודות הם אחם בעלמות
בשהיותם הבסיר והעב והחשיך המורכב כמו שפות בשולם בת אחות
ח"ו לזה אחר שהינו כן ח"ו אבל להשלה בשרשן הם בדקות
הרוחניות דק וזך • וגם עד בלתי תכלית עד שהוא מוכנן לעוכם
בהיותן ורוצניות אחי' בסוד הסוסים לך ורק כדי להתגלות כאן
ושתלחן גם שלמלו וירדו התדרינות מעלמות לבריאה ומבריאה ליצירה
ויצירה לעשייה עד שהגלמות ים לו חביבות ומשלה של עולם
הבריאה כחביבות הזהב על הכסף וכן חביבות הבריאה על היצירה
כחביבות הכסף על הנחושת וחביבות היצירה על עשייה כחביבות
הנחושת על הברזל ולא לבד יחידת ומשתלשלות ד' מדרינות
הסם כן ד' עולמות הנ"ע לך ורק שים עד בכל אחד ואחד
מאלו ד' מדרינות בכל הדרינה ומדרינה בפני עצמה יהם יחידה
ד' מדרינות זהב הסף נחשת ברזל עד שתחלת בעלמו יהם
יחידת ד' מדרינות כי סוסם יסוד האש שהוא מלד התחזנות גבורה
בחסד הוא בסוד הזהב בסוד החיבות לגלות שהוא החיבות
הזהב של הכסף וסוסם יסוד המים שהוא מלד התחזנת
הסד בגבורה הוא בסיד הכסף סיד מדרינה למעה בסוד
בבריאה סהוא חביבות הכסף על הנחושת וסוסם יסוד הרוח
שהוא סיד ת"ת התחזנת בין חסד זהב ובין גבורה הסף הוא
בסיד הנחושת יצירה שהוא חביבות נחושת על הברזל
יסוד הסוסם של עולמות עשיה ומדרינה תחרונה בסיד עשייה
היא בסוד הברזל וכמו שים בעלמות אלו ד' מדרינות
בכל הנו ד' עולמות ד' מדרינות עד שהוא כמדרינה שבעלמות
שהוא סוסם יסוד אצר ופשיה בהלמות היא הלילות ורחם
סוד הזהב להיות המדרינה שבבריאה סוסם המדרינה שבבריאה

הנ"ה

וכמו שבסוד הסוסים הזהב
יותר חשוב ויותר יתעלם מסוד
הכסף וסוד הכסף יותר מתעלם
ויותר חשוב מסוד הנחושת וסוד
הנחושת יותר מתעלם ויותר
חשוב מסוד הברזל כיו כן תמלת
בהתגלות כאן כך במלך זה חמלת
כי הזהב שהם הוי מתגלה מעט
בעיניים הפשל ואינם נמלת כ"כ
ברבוי כמו הכסף וכן הכסף
לינו כ"כ ברבוי כמו הנחושת
וכוי יותר נפלם מנחושת וכן
נחושת הינו כ"כ ברבוי כמו
ברזל והוא יותר נעלם מברזל
וזהו סוד עניות ועשירות בעול'
כזה • עד כאן הג"ה •

בעבכם הינ בצרך חביבות הכסף לצרך חביבות הזהב וכן יורדים
ומתחלשלים המדרינות בעולמות ומדרינות שבבריאה בעלמה עד
שהסף המדרינה שבבריאה שהיא עשייה שבבריאה ובסוד הברזל
חורה להיות בסוד תלילות ובסוד הזהב לרחם המדרינות שבילירה
שרחם המדרינה שבילירה בעבכה היא בצרך חביבות הכסף לצרך
חביבות הזהב וכן יורדים ומתחלשלים המדרינות בעולמות
ומדרינות שבילירה בעלמה עד שהסף המדרינה שבילירה שהיא
עשייה בילירה ובסיד הברזל חזרה להיות בסוד תלולות ובסוד הזהב
לרחם המדרינות שבעשייה ב

שרחם המדרינה שבעשייה בפרכה היא בצרך חביבות הכסף לצרך
חביבות הזהב וכן בעשייה בעלמה תחלת אלו ד' מדרינות עד עשייה
שבעשייה וכן בכל מדרינה ומדרינה עד בלתי תכלית וכל נקודה
ונקודה והלק וחלק פיורד ומתפשט תחלת אלו ד' מדרינות כי
אין תכלה ואין לירידת אור לומר בזה הלק ואלו הנקודה תלילות
ולא בריאה אלו בריאה ולא יצירה אלו יצירה ולא עשייה כי בכל
נקודה ונקודה מהם יתלמו כלן בהחדות ואין הבדל ניכר רק
בשום מתחלה כאו בזה וזה מחלה מאלה מכמטה
מחלה הוא יותר מתעלם יותר חשוב בסוד חביבות בחול נחשת
כסף זהב וכל הוא פיורד לימה יותר מחגלה ויותר מתעלם חביבותו
בסיד זהב כסף נחשת ברזל וכ"כ ירדו ונתחלשלו הפרטים בסוד
חביבות זהב כסף נחשת ברזל עד שהסם יגלו ומחגלו כענם
זהב כסף נחשת ברזל ממש ונתחלקו לד' מערכות חלוקות זה
מזה כזה ממש זהב וזה ממש כסף וזה ממש נחושת וזה ממש
ברזל והגם שנתחלקו לד'
מערכות חלוקות עכ"ו בברזל
חמלת נחשת ובנחשת חמלת
כסף ובכסף חמלת זהב
כאשר ידוע לחכמי חלקיותיה
כי מזהב יעשו כסף ומכסף
יעשו זהב וכן מכסף ומזהב
יעשו נחושת ומנחושת ועשו
בסף וזהב ומכסף ומזהב
יעשו נחושת כסף וזהב
הפר כל זה יעיד ויגיד כי
מכח אחד ומסורם אחד
יגלו כלן ומכני זה אחר
ומחילין נפקין זה"כ וכס"ף
ונחו"ת וברו"ל רומה לומר
כי להיות שבעולמות אלו
בחגיל כל העולמות והוא
בחוסם שבו נהתמין כל
עולמות ובחוסם מגלו אלו ד' מדרינות בסוד לה"מ בסוד
זהב כסף נחושת ברזל בסיד חגילה בריאה יגיר עשייה בסוד רחם"ם
כדפירשנו מפני כן נימלאים בכל העולמות סיגלו ונהחמים
מכח ד' מדרינות אלו כי נותת בחוסם בעחסם עד שנתחלשלו
כ"כ ויגלו ד' מתכיות הסם זהב כסף נחשת ברזל ובנס
שנתחלשלו ויגלו ונחתמו מהוסם העליון ב"ה עכ"ו חיכם דומים
לו ודומים לו מכל נד לך ורק כפי סידרו ונהרחקו מחוסם הגדול
ברוך הוא וברוך שמו כן ירחו ונחשבו למשל בזה הוסם שבו
הקוסים ד' טורות נלות בחוסם שהם ד' מדרינות שבעולם ד'
נלה והבלעים יותר נלה ממנה והשלייה יותר נלה מחנה ורחשונה
יותר נלה מכלן ובעל בחוסם שבידו בחוסם מהכיס בזה בחוסם
שבו ד' לירות נלות על ד' עכיס מוכיחים זה על גב זה בחחד של
זהב והב' תהחיו של כסף וכב' תחחיו של נחושת והד' תחחיו
של ברזל הגה כד' טורות שבחוסם נמלאו בכל המקומות של אלו
ד' עכיס הגם שבחוסם להד נחחמו ובבת אחת וברגע אחד קבלו
כלן טורת החוסם לך ורק שבבדל בין נהחמים כי כפי סידרו
ונתרחקו כנהחמים מהחוסם בהוסק בין חחשבה טור הם כי כל
הקרוב להוסם עכמו טורתו יותר ניכום כי דיכוס הקיקתו יותר
ניכר ויותר מהודד כפי קורבתו לחוסם וכן כפי כעניית
ההומריים של עכיס המקבלים טורת החוסם בן החשבה טורה
בנחחתת כי בזהתי מחשבים טורת בנהקקים בכסף יותר מ חשבים
מטורות בנחקקי' בזהב וכן טורות הנהקקים

בנחוסת יחד תתפנים מטורת הנחקקים בכסף וכן לורות הנחקקים בנרול יותר תתפנים מטורת הנחקקים בנחוסת כי טורת כל אחד מתעבה לפי עבייה התרו הוא התכל בעלמו בסתר עולמות תבי"ע כי בתל התוסס התוקק הוא כתר חכמה בינה שהם נעלמים והם כתומים בדפיכתו בספר הזה בפרק שני יסויין משם והם בתוסס בעלמו שבהם מצוירי' טורה שבלייתו בשוד השורש טורת כל העולמות וכתו שהתוסס נפלס מהנתסס ואינו מתגלה לו יותר רק מה שקבל הגייור ממנו דהיינו טורת התוסס תבל גוף התוסס דהיינו תכות התוסס אינו מתגלה בנתסס כתו כן ז' ימי הבניין שפש נדולה פס טנף שלה נלת נגורה פס טנף שלה כוד ת"ת עס טנף שלה יסוד וכת ווגו מלכות שהם סוד טורש תרמ"ע לת קבלו יותר מהתוסס הנדול רק במה שבתגלו בסוד טורש גייור טורת כל העולמות בסוד תרמ"ע בסוד תבי"ע בסוד רתח"ע בדפיכתו ולהיות שהם הרתשונים תל התוסס וקרובים לו ותגלו פס בסוד הטם הזהב העטור המטוכר והמווקק שתין לך ליוצלה מתגו בסוד תגילות הם נקראים ד' טורות תרמ"ע בסוד כוכב בסוד תגילות ותחר שולם תגילות שולם בבריאה הוא הטם הטמי שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם על כסף כי יתרון ותחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הכסף ותחר שולם בבריאה שולם יניכה הוא הטם הטמיני שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם נתסת כי יתרון ותחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הנחוסת ותחר שולם יניכה שולם עשייה הוא הטם הרביעי שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם על בנרול כי יתרון והחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הכנרול וכן יניכ שולם עשייה מיניכה ליניכה בסוד ו' יסודות תרמ"ע טל שיניו ד' יסודות בהתסבות ונפשית התרס תל פחיחות וקלקול ד' יסודות הנשמיים שהם בשולם הזה הכוחים והנפשיים והנה למדנו שהד' יסודות תרמ"ע הם בכל העולמות בין לחשלה בין למטה ובכלם תקוטרים ומיוחדים זה בזה וזה בתוסס שהד נראנ נתחד כלן ואין בבדל ביניהם אלא זה מדרנה רתשונה מהתוסס וזה שני' וזה רביעית בסוד זהב כסף נתסת ברזל כדפיכתו טל ד"ת בהתרחקם מהתוסס הקדוש והטהור תל פחיחות הנשמית משם

נתוסת יחד תתפנים מטורת הנחקקים בכסף וכן לורות הנחקקים בנרול יותר תתפנים מטורת הנחקקים בנחוסת כי טורת כל אחד מתעבה לפי עבייה התרו הוא התכל בעלמו בסתר עולמות תבי"ע כי בתל התוסס התוקק הוא כתר חכמה בינה שהם נעלמים והם כתומים בדפיכתו בספר הזה בפרק שני יסויין משם והם בתוסס בעלמו שבהם מצוירי' טורה שבלייתו בשוד השורש טורת כל העולמות וכתו שהתוסס נפלס מהנתסס ואינו מתגלה לו יותר רק מה שקבל הגייור ממנו דהיינו טורת התוסס תבל גוף התוסס דהיינו תכות התוסס אינו מתגלה בנתסס כתו כן ז' ימי הבניין שפש נדולה פס טנף שלה נלת נגורה פס טנף שלה כוד ת"ת עס טנף שלה יסוד וכת ווגו מלכות שהם סוד טורש תרמ"ע לת קבלו יותר מהתוסס הנדול רק במה שבתגלו בסוד טורש גייור טורת כל העולמות בסוד תרמ"ע בסוד תבי"ע בסוד רתח"ע בדפיכתו ולהיות שהם הרתשונים תל התוסס וקרובים לו ותגלו פס בסוד הטם הזהב העטור המטוכר והמווקק שתין לך ליוצלה מתגו בסוד תגילות הם נקראים ד' טורות תרמ"ע בסוד כוכב בסוד תגילות ותחר שולם תגילות שולם בבריאה הוא הטם הטמי שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם על כסף כי יתרון ותחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הכסף ותחר שולם בבריאה שולם יניכה הוא הטם הרביעי שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם נתסת כי יתרון ותחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הנחוסת ותחר שולם יניכה שולם עשייה הוא הטם הרביעי שקבל גייור הד' טורות תרמ"ע מהתוסס בקדוש והטהור והוא נקרא טם על בנרול כי יתרון והחזיבות תגילות שניו כיתרון ותחזיבות הזהב על הכנרול וכן יניכ שולם עשייה מיניכה ליניכה בסוד ו' יסודות תרמ"ע טל שיניו ד' יסודות בהתסבות ונפשית התרס תל פחיחות וקלקול ד' יסודות הנשמיים שהם בשולם הזה הכוחים והנפשיים והנה למדנו שהד' יסודות תרמ"ע הם בכל העולמות בין לחשלה בין למטה ובכלם תקוטרים ומיוחדים זה בזה וזה בתוסס שהד נראנ נתחד כלן ואין בבדל ביניהם אלא זה מדרנה רתשונה מהתוסס וזה שני' וזה רביעית בסוד זהב כסף נתסת ברזל כדפיכתו טל ד"ת בהתרחקם מהתוסס הקדוש והטהור תל פחיחות הנשמית משם

שער רביעי כוד נפש רוח נשמה פרק ראשון

שפע אנרת הטעמים טל

ואדבר נס בשני שניניס • שיוש בעל תזכר הספר תנרת תומר שדבר בזה הספר בשני שניניס • והם הסגירות וישרתל ותנה הם הדיבוקים פירוש תנו שני שניניס שהם הסגירות וישרתל תינס משני שניניס רק תרס חוסב כתוסבל ותשתן שהם שני שניניס תבל נתתת הם שניין רק ראשון שני שניניס כי נתתת הם שניין תחד ושנם תחד וזה שתפרש ותוזל שיניס שהם תחת ר"ל תלו שני שניניס שתדבק נהם תינס נתתת רק שניין תחד כי נשתות של ישרתל נתנלות מסגירות והם בניס לסגירות כשניין בניס תחס לו' תלקיכס וכרת כרעיה דתכוה הוא זה שתחר כי זו בוה מוכחת ר"ל ישרתל שנקראים שם זו כשניין שנתחר עם זו ישרתי לי תוכחים בזה ר"ל מוכחים בסגירות כבן המוכח בחיק תבין ותחר ונקוד תל ו"ו בו"ס להורות כי ז"ו בגמטריה י"ג כמניין תחד ורמז תל שניין תחס תחד ושתך תחד ומי כשתך ישרתל נו תח"ד בו"ס בחטריה י"ב ורמז תל שם יד"ו בהוה שהם כמוחד הטול י"ב גרופים שהם י"ב כויות ידוד כתו שיתנחר בשקדמת בן מלה שנה וכתו שיתנחר עוד בשטרים כבחוס שם ס"ג ונקרא שם ידוד שם המיוחד כי זה כשם מייחד כל שטר סגירות בכלל.

ואדבר אם בשני עניינים: ואלה הם הדבורים: שתים שהן אחת: כי זו"ה בחינת הנוכח והדבור הראשון בנגד האמהרית והדבור השני בעבר ישראל כי ישראל בחשבון עשרה במספר קטן שהם כי בה הם הדבקים והקרובים והשוד ואתם הדבקים ויש בספוק הזה ז' תיבות בנגד שבעה ימי בראשית ובעבור התורה נאחזים ורבוקים בעץ החיים והפסוק מתחיל בן ומסיים בם בעבור העשרה והכוונה בשבעה תיבות הנזכרים בנגד שבעה הדבורים כי הבנין מתחיל מחכר והשוד אמרתי עולם חסד יבנה כי השלש קדושת חשובות

כאחת

הנה הסכתבו לייחד שטר בפני שניין לפרש שניינה של נפש רוח נשמה והתייחסותה ושייכותה לתגילות כדי שנתחת יוכל לומר עליהם שתיים שהם אחת וכשם שפירשתי בשטר הקודם שניינה בשוד תוחת רוחת נופת קליפה עכ"ז עדיין לריכין לתחבר למידעי כי סס לא פירשתי רק נלוייה של נפש בתוך הגוף תבל שניני הנפוניה וסחריה וסידותי'והסתרותיה ונלחייותי'שהי'בתוך הגוף וחון לגוף עד שהיא כמו חבל התקושר בקוף ת' לחשה בגוף וקלה בכמי מקושר לחשלה בחגילות בשניין חלק ה' שהו יפקב חבל נחלתו לת פירשתי סס ושל ידי ביאור שניינים וסידותים ומפעוניה יגת לנו תור נדול לשניין ד' עולמות תבי"ע שד שבתחת נוכל לאחר על סוד נפש רוח נשמה וסוד תבי"ע שהיים שהם אחת ובהיות שניניני הנפש פעולותיה ונפעוליה לת יתכתרו בניתור קל ובקנרה על רגל ת' תך ס"י מתחרים רגים חחזרים וקשים לשבל להבא, ס"ב נחלק ניתור שניניי כוחות הנפש לפרקים לתבן יוכל המעיין נקלל בשכנו מן הענינים התבוארים בפרק הבוה בתוסן שבפרק הרתשון יהיה לו כתו

בקדמה

כאחת אחת נוטריקון אין חכמה תשובה בכל הארץ זאת מורעת בבן נתחיל בעזרת המלמד אדם רעת

התלות עד שהוא קו האחרון מבריאה מקבל אל קלה בסוד זכר ונקיבה הכוללים כל התלות כולו בסבירתו בשער זו פרטופין וזה שאחר המהדר בכל הארץ זאת תורתת ר"ל תלכות נקראת ארץ בסוד הקבלה שמקבלת מ"ת בעלה ונקראת ז"ת בסוד שכוללת כל ז' ימי הבניין וכל התלות הנכללי בתלפת ביחד הן כ"ללף עד ת"ו כשהיה עולה בסוד כרעת בעלה בזווגם עם תפארת בעלה בסוד דעת הנעלם בסוד והאדם ידע את חוה תסתו כאשר נאמר בם"ל כי לו הם מיחדים ומזווגים כל הסבירות בסוד יחוד אחת ואחת שהם הנקבה וכינה נקראים אדם וחוה ומכריזים בין הזווגות שהם גדולה גבורה ותפארת בסוקים שהם נצח והוד בתוכן שסוד תלכות שהוא ס"ד ז"ת תורתת בסוד ידיעתה ותכוללת ומשוערת בכללות כל הסבירות מלמעלה ולמטה ובכל הקלוות עד שטכול לומר עליה בכל הארץ זאת תורתת וכאשר יתבאר ענין זה עוד קרוב לסבל בסבירים הבאים בם"ל :

טל

ע"כ גם תלכות שבוה כת עשרי שהם בתחדות ומתחר שהיא עמהם בתחדות הוכרת שגם בה כת שער דת"לכ לא הוי זה בתחדות שזה וזהו שתוכיח הזוהר דתי הוי ירתי לתלכות יחידה הוי תעש בסירודת רוצה לומר שאלו היה תלכות יחידה ואינה כלולה משער בתחדות שאר סבירות היה תוכח וזה שאר סבירות שם ע' וכת עשרי נפרד והוי מהם קיזון ופירוד וכנר תור נסבר יניה י' ולא תעש ומתחר שתלכות כלולה משער והנשמה הלק מתלכות ממילא כמו שתלכות נכלל משער גם הנשמה נכללה משער כי מה שיתרשה בכלל יתרשה בחלק מהכלל וזהו שאמר הזוהר דתי הוי ירתי לתלכות יחידת ר"ל שאלו היו הנדיקים יורשים הנשמה רק מתלכות לבדה רוצה לומר נשמה שהיו רק כת אחד רוצה לומר כת תלכות לבדה בני כללות שאר סבירות שהם כת משר היה תוכח מזה ח"ו קיזון ופירוד וזהו שאמר הרי תעש בפירודת וכנר תור נסבר יניה עשר ולא ע' הנה מלך זה הנשמה אצילות תצילות גם היא נכללה מכח עשר לחשוק נשמה על בריאה תו יניה תו עשייה תוס עשר כי תוכס חלק מעלותה ויוכ שאמרו תומרים בנשמה שהיא מלך בבריאה תו יניה תו עשייה היה כלולה משער אין כוונתינו שתוכים נכללים בה י' כמשתנו כי זה ח"ל שתהיה שום פשולה בשום משכת תלמעלה אלא תהיה בפשולה שהיא נכללה משער שאלו היה כן שהיה שזה דבר בשום שאינו נכלל משער היה ח"ו פירוד וקיזון כי כת נורת תוסס בתצילות כוח בתוכס שהם כל השלמות הנהמים שקבלו התהיותה תוכחותה ומשכי זה ח"ל שום נשמה בשום תו נשום פשולה בשום אלא שהיו נכללים בה כל עשר סבירות והנה שלתר זאת הנשמה מבריאה וזאת מיניה ותעשייה אין כוונתינו שתוכים בתוכחות ח"ו כי כל הנשמות משכין מלמעלה ולשום כלן נכללין משער ואין לך דבר בשום אלא שיהי נכלל משער אך ורק בחלוק שתומרו שיש בין נשמה דתצילות לנשמה דבריאה ויניה ועשייה הוא זה כי שאר נשמות נכללים משער אבל בהשלם ולא יתרשה בה עשר בתחדות בשום שר שתתר עליהם אמין לך נקודה והלק נשמות אלו שלא יתרשה בה עשר זה לא תוכל לומר עליהם כמו שתומרים בנשמה דתצילות שתתרשים בה מתם עשר כחות בתחדות בשוה פר שתתר שתתרשים בה עשר ובכל כת תלו עשר תור ותתרשה בה עשר וכן תור הנלבל משער לעשר שר בלתי תכלית תכל בנשמה דבריאה ויניה ועשייה תוכס כן שהם כלולים משער תכל תוכס תתרשים בהם בתחדות רק נפלגים בהם כחות עשר וכפי ערך שיעור בריאה שבפרדה ונתרחקה תנדר תצילות כמו כן הנשמה דבריאה שבפרדה ונתרחקה וכן כשיעור יניה שבפרדה ונתרחקה עוד יותר תנדר תצילות כתו כן נשמה דיניה שבפרדה ונתרחקה יותר וכן נשמה דעשייה שבפרדה ונתרחקה עוד יותר וזהו שתתר על נשמה דתצילות כלולת משער שבירין רוצה לומר כלולה מתם משער שבירות וכדי שלא שתעה לתשוב כלולה שבד כמו שאר נשמות ואינם מתרשים בה י' שבירות מתם בתחדות השוב לזה מפרש ואומר דכל תתן דיניה לה וזכו לה זכי לי' שבירין בהם פירודת פירוש זוכה מתם אל י' שבירות שתתרשין בו מתם י' שבירות בתחדות שוב בלת פירוד כי כל שער כחות בתחדות השוב בתוכן שתומרה כת שיתרשה בהם שבירה תחת בנשמה ותוכן כחות שיתרשו בכת אל כל שער שבירות שבנשמה יתרשה בכת שבירה תחת שבנשמה

וכת תחת בכת כלן וכת כלן בכת תחת כתכוור בשער דרחצון בתופן שלין פירוד וחלוק והבדל ביניהם זה שאחר זכי לי' שבירין בלת פירודת תה שלין כן בשאר כשתות הגוף שהם כלולים משער שם כל זה תיכס בתחדות השוב ותת שבכל לשון לומר זכי לה ויריית לה בלשון זכיה ורוצה להורות לנו כי להשפיע לנדיק מלתעלה בשתה תשוכה יקרת הערך כזאת ערך שני דברים כרתשון תלר הכתו תלר תביו בשעה ההולדה והזווג כשיווג שם בתלשון לקיים תלות פרים ורביש שלריך לקדם מעתו בכוונה קדושה לשם תטה כתו"ל היקדש עניו בשעת השגים כו' כי תחר שנתקדש תביו בכך כתזר תעלה הענין היות בכוונתו הקדושה כפי שיעור קדושת כוונתו זוכה להשתה קדושה מתקוש גבוה כי כפי שיעור קדושת כוונתו כן תרויח בתשכת נשמה קדושה מלתעלה למעה כתשורשם כזוהר ובתלמוד בתקומות רבים רבן תסשור כתתרש ז"ל זוכה לבניס הגוים רוצה לומר שימשיך לבניו נשמה תתקוש נבוה בשיון שיהיו בניוים וזהו נקרא ירושה תלבין וזהו כוונת תשה רביעו ע"ה בתתרו וירים לה כשבני כי תחר שבשעה לו הנשמה ההיא תנר קדושת תביו לריך תל תשפיע הגוים כדי שלא תשתלק תתנו הנשמה הקדושה התכוכה בהיות וזהו כוונת תשה רביעו ע"ה בתתרו וזכי לה ירוש הוא זוכה בתשפיעו תל הנשמה הקדושה ההיות בלא תשתלק תתנו וגנה למדע תהברי תר"שה כי בלדיקים ותכבי תשפיע הלומדים בחכמת הקבלה תלילות נשמתן תתלוות תלכות קדושת ותתן בשופרין בתלמוד דרשות והגדות הסיס דיניס ותופסטים ותכבי תשפיע תניכות נשתתן תשולם ב נבריאה כתשתר בראשם הפרק תתילת ויכל ללתוד גם כן כי תתן בשופרים בתקרת לבד הלילות נשמתן ניניה ותתן בתיכס גם בתקרת תבל הם תכבי תשפיע לבד הלילות נשמתן תשפיע והבפרש והבאבל שביניהם כי הנשמה דתצילות נכללה הן ותחרתה בה י' בתחדות השוב כדפירשנו תם שתין לך דבר בשום שלא יסיב כלול הן י' כי כלם בתוסס תחד בהתתו עם כל זה תיכס תתרשים בה י' וכן יתרון נשמה דבריאה על יניה כי יהרתה בנשמה דיניה בכללות הן י' יות תמה שיהרתה בנשמה דילידה והיא יותר כוללת וכן יתרון נשמה דילידה על נשמה דעשייה והנה נתתיק קלת בשיון ולהרחיב בביאור לידע ולבבן ולהשכיל ההפרש והחלוק בין כללות תשער ותתרשות עשר ובין כללות תשער ולבלתי תתרשות עשר ותתי נפקותת בין מתרשות עשר ובין בלתי מתרשות עשר ותמה בלתת יהיו עשר מתרשות יותר כוללים תשער בלתי מתרשות והנה נריכין תבינו להקדמה ובייחד לה פרק בפני עלתו והנה נפלס בכרוך :

פרק

שיו הנה בזה הפרק לא יהדם הרבה כי אינו רק הזדת הדברים שביארנו בשער להד הוא עשר ועשר הוא תהד פרק ה' עם תעש תוכיר תוספות ביותר כדי להגיע אל תבוקשים לידע ולבבן ענין ההבדל ויתרון נשמה דתצילות על נשמה דבריאה וכן יתרון נשמה דבריאה על נשמה דיניה וכן יתרון נשמה דיניה על נשמה דעשייה הנה כל תלו כוספית בתת תיכס הוספה של תספר ת"כ"ג"ד"כ"ן' ז"ה"ע"ו' תה שכבר סברת רק שהוא כללי תספר היחידים של תספר הלשון וכן כשתעלה התספר תן עשר עד עשרים לת הוספית דבר כי תספר עשרים תיכו רק כפל עשר וכן שלשים ג' פעתים עשר וכן תרבעים ד' כעתים עשר וכן שוה עד תתה שהוא י' פעתים י' שכלם תיכס תלת כללי עשריית כי בהשלתה תספר עשר תתור לתשת תרתם דבייט תהד שהוא ה' ב' ג' וכו"ך עשר וכן תספר התחריות נ"כ תיכס עולים יותר תעשר כי י' כיכו ותה תלת וכשתסיף עליו שוד תספר תתלת יהיה בם הוסף רק כללי עשיריי' והרשעי' ויהיו ב' פעתים תתה שכם ב' כללי עשיריות וכן כשתוסיף פניו עוד תתה שלישית לת יהיה היספם רק כללי פעשיריית הרשעים ויהיו ג' פעתים תתה שכם ג' גללי פעשיריות וכן יפלה תספר התחריות נכפל כללי עשיריותיו עד תלף

אלף יחידה דק יכללו בעשלי כללי עשיריית סרס עשר כללי עשיריית
עד מספר אלף ובסוף נמר העלת כללי עשיריותיו עד אלף תוכל
לה"ק אלינו שור כלל תשוור למספר אחד דהיינו עשר כללות סרס
י' פעמים מאה סרס אלף דהיינו תל"ף שבעת אלפים וכן יתך כמספר
עד בלתי סוף עד בלתי תכלית תעשר לעשר ולא ישלה יותר תעשר
והנה כבר הודענוך בשער הכ"ו ובפרק הכ"ו בעשם למה בתת בתור
המספר בכל לשון ובכל תואמה ולשונה שונה יותר תעשר שהוי
כתו שתעשנו תומס במספר רון ת' עד י' סרס י' מדרגות ורון י'
ולתפלה סם תוזרת כתדריגות הראשונות כמו כן כייט יכונים לבשות
במספר רון ת' עד פעמים בתופן שיהיו שעמים מדרגות ורון
פעמים ולתפלה בחוזרת המדרגות הראשונות הו כייט יכיונים
בשות במספר עד ק' בתופן שיהיו ק' הדרגות ורון ק' ולתפלה
בחוזרת המדרגות הראשונות ופירשנו בעשם בשער הכ"ו ובפרק
הכ"ו כי להיות שבשניות סס' כתות ורון בשם רבוי ופירוד
וחילוק וקיטון הם ושלוש רק תחדות נתור תחדות שוה תשר תלר זה
סרס י' כתות ושם בתחדות בתור תחדות שוה בין קיטון ופירוד
נריכין לנתנו להתתן שכל תחד כלולם רון י' כתות שלא יבא קיטון
ח"ו בשם כדפירשנו בשער הכ"ו וכן כל כת כלול שור רק י' כתות
שלא יבא קיטון ח"ו בשניות תחת בשלשה כדפירשנו בשער הכ"ו
פרק שני וכן יכלו רון י' לי' עד בלתי תכלית ושם כל זה תיכם
פולים לתפלה כתשר ולכיות שבשניות שם התוחס שנו נתיעו
כל הפולות כתשר בשער סוד תכי"ס פרק עשרי וכתו שבשורת
התוחס כללות עשר כתו כן נשורת הנתחס טורת כללות עשר כי
הנתחס לומית דתוחס כתשר בשער הכ"ו בפרק הכ"ו כתו כן בתו
שבספירות שבם התוחס כל השלוחות שתשם בשבעתי כל בשונתות
בכללות עשר חייבו והשניב"ם כתשר בכל השלוחות ובכל תואמה
ולשון בשיטה בכללות עשר כיתון שתשר. בכל תואמה ובכל לשון
יעיר ויניד של עשר שעירת הכללות תשר ואינם פולים לתפלה
תשר וכתו שבינתנו כל זה נתרוכה בשער תזר בוא עשר ושער
בוא תחר ורתייס לזה תלפת ביתת תיק נכר וכו' כתשר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	אחדים סור ראשון
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	עשיריות סיר שני
ק	ר	ש	ת	ך	ם	ן	ף	ץ	מאתיר סור שלישי

כך רואה כי כל התשעים שבתלפת ביתת הנם שעלו תל ע' תלות
הינם תלף כלל לחדים וכללי עשיריית כיו שתים רואה נעור
רשון ל' ועור השני תחתיו י' ועור בשלשי תתתיו ק' שיעו רק
כללי עשיריות וכן עיר הרשון ג' ועיר השני תחת הכ' כ' ועור
בשלשי תחת הכ' ר' שהינם תלף כללי עשיריית וכן עור רשון ג'
ועור שני תחת כג' ל' ועיר שלשי תחת כל' ס' שהינם תלף כללי
עשיריות וכשיר כזה לך בתלפת ביתת עד פעלוס ט' תלות שהיה
ז' פעולה שכלם הינם תלף כללי עשיריית ולא שיר תלף בשבעים
התשער על תלטיות בכללות עשיריותם וככם לשער תלף בכללות
עשיריותיו שהוי כשער כיותר גדול כי הן בישער יותר תחלף
הוי חוזר לתלף רוצה לומר למספר אחד כי תלף כיתו תלף שהוי
אחד בשער לבורות כי הנם שבתנו עשיריותיו כלם הינם תלף
אחדות אחד גיור וכשער ביתרו כל זה ג"כ נתרוכה בשער הכ"ו
פרק חתשי ומוסף שת לקח להורות על אחדותו יתברך תוד התשער
כזה כבר ידעת כי כל ספירה כלולה מעשר כחות הרי ספירה כחו'
בכל ספירה וכן כל כת תלתו י' כחות שבספירה אחת ג"כ י'כחו'
שהרי הן הנם רבוי וקיטון ח"ו נתלת שהם מאה כחות בספירה
אחת שהרי בספירה כלולה הן י' כחות וכל כת כלול הן י' הנם
י' פעמים י' שהם שלים מאה כ"ת כחות וכן הלו מאה כחות כל אחת
כלולה הן י' שהרי הן בהם קיטון ופירוד הם ושלוש ואם שבזה יש
בזה הרי תלף כחות וכן הלו תלף כחות כל אחת כלולה הן י'
שהרי הן בה קיטון ח"ו נתלת עשרת תלפים כחות וכן הלו עשרת
תלפים כחות כל אחת כלולה הן י' הם מאה תלפים כחות וכן
הלו מאה תלפים כחות כל אחת כלולה הן י' ישלה לתלף פעמים
תלף כחות הנך רואה בהניעם ככוהות לרבוי היותר גדול שתשער
הם חוזרים לאחדות כי ת' פעמים ת' הינם יותר מאחד וכן גם כן
בשתכפילם לתלף תלפי תלפים עד בלתי תכלית ושלתי סוף
על כתלפים לת' יהיו רק אחת כי כתלפים לת' יתרבו בשער אחד

כעבע כלאחד מהספרי שלת יתרבה וזה היפך הנשתיית כי הנשתיים
כל מה שיתרבו נשמיותם וחלוקם ופירודם תלך התויר והמכו'
בתקף לותם מכל לדדיכם ותפרידם ותחלקם להיותם נספרים
לנוכיים כרבה תכל הדוחניות שתין תויר ומקום מקיף לותם ואין
בהם סוף חילוק ופירוד ולבוי שיהיו נחלקים לתספר לך ורק מס
סרס נספרים הוא תספר כחותיכם התתייחדים תשער לעשר
בלתי תכלית כתבואר בשערים הקודמים הנה כל מה שיתרבו
כחותיכם יתרחה נהם לחדות יותר הלת תרחה כי חלף פעמים
חלף חינו יותר מלחת דומה כלולו לחד ת' פעם ת' שהוי ת'
כתו שהוי נעבע תספר לחד שלת יתרבה וכן חלף חלף פעמים
חלף נם כן תינם יותר מלחת דומה כלולו לחד ת' פעמים ת' ג"כ
פעמים ה' שיהיה תלת לחת וכן חלף חלף חלף פעמים חלף ג"כ
חינם יותר מלחת והוי כלולו לחד לחת לחת לחת פעם לחת
פעמים יתרבה וכל מה שיעלה ויוסיף

הנ'הה

חלף לחת יורה על כתייחדות יותר וזה הענין קצר בת לבון
וחל תבלנו שלרי נם בנשתיות הקולמוס לספיר הבנין כי תם
כי הה שיתרבה התספר יתיחד לחתבר פה הל פה תשר זה הוה
היוספר יותר לחת הוה כן סוד לחדות הספירות וזכו
שתספר יתייחד יותר בסוד שהיה כהן גדול תוגה ביום
התספר לכל עלתותם ונשתיותם כשורים לחת לחת ולחת לחת
ונותם יתהלקו לחלקים ובבדלים ובחים לחת ושלם וכולו עד ז'
והבדלים עד בלתי תכלית תה הוחות והיה תוגה עם כל כזה
שבני עלמה חינן לחת לכורות בכורי עלמה חינן לחת לכורות
על לחדות י' ספירות וכתחיל להריך בשבע ביום הכפורים
מלובן הרחמים עני כתר גבולל ותקף כל הספירות ולחתר לח"ת
כי הכתר נקרא לחת שתשפיע לחלף לחלפי כתייחדים
תשם לשער"ש בלתי תכלי' שכל

כוללים לאחדות אחד כדפירשנו הוא תשפיע לחכמה וכן גם כן ההתם
נקרא לחת שתשפיעת מכתוהיה לחלף לחלפי לחלפים עד בלתי הכלית
שכלם שוים לאחדות לחת כדפירשנו היא תשפיעת לבינה וכן בינה
נקראת לחת שתשפיעת נ"ב הכהוקיה לחלף לחלפי לחלפים עד בלתי
תכלית לחסד וכן תשפיעת לחלף לחלפי כחות עד בלתי תכלית לגבורה
וכן לת"ת וכן לנלח וכן להוד וכן ליסוד שכלם תקבלים בשם תבינה
על ידי תצירת כי ת"ת הוא בעלתו השם קלות שהתפאר בו'
קלות שלו מן בינה עד תלכות זונתו וכן בינה תשפיעת בתלכות לחלף
לחלפי כחות עד בלתי תכלית וזכו סוד לחת ושבע שכבכן גדול
פונה ביום הכפורים שבתלכות היא בשניית התקבלת של ידי ו'
קלות שבת"ת מן בינה וזכו שבוסוף בתחת השל ידי ו' וחחת כי בינה
תשפיעת בת"ת עם ו' קלות ועל ידי ו' קלות שבת"ת תשפיע גם
בתלכות לחלף לחלפי כחות וכנה כלל השלוה תתה שפירשנו תנך
שבשנירות עשיריות תשער ותתרחה בשער ויתרחה בכך כח וכן
שבשנירה עשיריות תשער לעשר עד בלתי סוף עד בלתי תכלית
וכל תה שיעלו בכחות יותר ושעשריות לשפירות נסוד הלבשים
יהיהו יותר ויהיה תורה יותר על לחדות תה שקור יד הלטן ונר
כח בדבור להשפיר הטרין והמבין יבין ושם תה שפירשנו תוכן הענינו
תה שאתרו החקיפים ז"ל שכל ספירה תקבת הברתה וגדולה תחברתה
ברוחניותה עד שהכתר תקיף הכתה וחכמה תקפ' בינה ובינה תקפ'
גדולה וגדולה תקפ' גבורה וגבור' תקפ' ת"ת ת"ת נעת ונעת הוד
והוד יסוד ויסוד תלכו' כי יש לדעת תה פנין תוספ' הקפה זו וגדול'
תשלחה לחרי שכלם תיזרו נתור לבל שם תה שפירשנו בסוד התשפיס
יובן על נכון כי כתי שבתשער תלף פעמים תלף שיש כתן רבוי
ביותר תלף פעמים תלף שבוא תספר ביותר גדול עד שבוא קוף
התספר עם כל זה יורה על לחת כי תלף פעם תלף חינו יותר תחת
והוא כתלו לחתר לחת פעם תחת פעמו יותר תחת וכן תלף תלף
פעמים תלף ג"כ חינה טולה יותר לחת' כתו שפירשנו בסתוך וכודתי
תלף תלף פעמים תלף כוא יותר תלף פעמים תלף וכ"כ חינם פעמים
יותר תחת' כשבע תספר כי בספירה תשלת יתרבה הנה תנך זה יהיה בספירה הת'
יתרון על חברתה כי בספירה תשיבו רבוי בחינו' כתלפים עד בלתי
תכלי' יותר תמה שיהיו בספירה תשרת רבוי בחינו' כתלפים עד בלתי
תכלי' והנם בשעמים עולים בסוד כתלפי' עד בלתי תכלי' ובדבי בחינת

פרק ג' כתיב ויפח באפיו נ"ל תלמידי כלל היינו דרגין חלק
על חילין נפש רוח נשמה דרגא על דרגא נפש נקדמיתא
ואיכי דרגא ההיא נקדמיתן רוח לגבי דכורי טל נפקא וקייתא עלה
נשמה דרגא דסליקא על כלא ואקוקוה נפש דא נקב דוד וקייתא
לקבל נפש מהימנא נהר דנגיד ונפיק רוח דא רוד וקייתא עלה ואית
קייתא לנפש הלא ברוח ודא רוח דכורא אין לפא ואית
ואיכא לחון הלי נפש רוח קיורא נקייתא דרגא לחרא פילחה
דאיהו נקבה דא נפש ורוח לחון לחון ודד נעיל רוח כדין נטלא
נפש ונקבא רד ואיהדריבו דא בית נפש לאחרב נרוח ואית לדכרב
בנשמה וכלא חד טכ"ל • והנה להבין זה האחר צריך להקה לדעת
כי צורת אדם נתלקה לג' הלקים והם נפש רוח נשמה הלק הנפש
היא נקנה בהמה והיא החיות שבו כח הגדלי וכח המוסך
כהזנה לכל הגברים וכח התרזק האחכל שיעור הראוי לו וכח החבל'
וכח החוליד בדומה וכח המרגים שהיא הכמיהה והרחות ומעם
והריח והמישוש כל אלו כחות נפש הצבעי • היק הרוח היא בלב
שהוא הלון והוא הכינוע כל כחותיו לפי רציו כחיך המכונע לחת
עתו לפי רצונו וכחלך הפרנס את פריו ומכותיו ומכדיו נתת לכל
אחד פרנסתו ומזונו לרס הקו כרחוי לכל אחד לפי תיכונתו כיון כן
ברוח חיים בבלב מפרנס לכל הכחות וון ומכלכל לכל האינריך לכל
אחד ואחד כפי ברחוי לו הלק הנשמה היא נרוח והיא המחשבה
הבלליית כחולכת בכל ולהבינך זה הנה חדע כי קודם צירנה הרצון
בבלב נפעולת היזה דבר צירנה לעשותו עולה במחשבה שמחות
צייחבב מה לעשות ואחר שהשכיל במחשבה שמחות הם לעשות לו
יהלבם המחשבה בשמחות ברצון בבלב ונותר מחשבתו ע"י רצון הלב
שהוא הרוח ומפני זה הטעם נקרא זה הכח בבלב רוח כי רוח פירושו
רצון כשבין לל אחר שהה הרוח לגבת יכלו ורוח בבלב מחלבם
בכוחותיו מחשבתיים הנפש שנכנב ושופה על ידם ונותר השעולה
שבהיה בהשבת כחות כפי רצונו שהשכיל הרוח במחשבתו נתלת
בבלם מתחדרים בתחדות נתיד בנפש הקבל הרוח שהוא הלב שהוא
הרצון והרצון היוה שופה תלת כפי השכמת התשבה שנחות וכפי
השכמה שנחות הם פועלים שהשר ביחרו כל זה בתרוכות בשער
סוד הביע"ת והנה הדר שחבן זה הנה חדע כי חלו שלשה כחות
נכחלבו תשפירות עליונים שהם כל הפרטים נחלקים בחילותם כחו
שהנשמה נחלקה בנוף כי הנשמה שכחות חכונה מדינה ובחוקך נשחת
שרי חנגים והרוח חילה חתפארת וכן ס"ח נפח ובחכן לבינה כתי
שהרות נפח ובחכן נגשמה והנפש חכולב חחלכות וכן חלכות נפש
ובוכן לח"ח כחו שהנפש נפש ובחכן נרוח ע"ב נקדמה ובחה נשוח
בביאור בחחזר כיד ה' בטוכה עליהו חנוי"די כל"ה היו"ן דרגין
חילין ע"ל חילין נפש רוח נשח"ה דרג"ח ע"ל דרג"ח פירוש
רבי שמעון בן יוחאי חחר לחלמידיו כי שבינה של נשחה
כס ג' מדריגות שכל חחת מחדריגה עליונה יותר חמדריגה
חחרת

עליונית חחדות חילות סיד כללות עשיריות העולים לחלף חלפי
חלפים בסוד החדות כמבואר בפקדמה בן חלה סנה ובשפי כרחיון
ישויין חשם ולשולמות הברחה סיד כללות עשיריות של חיחה פעמים
חלף שבוה סוד כחלי"ות ולעיכה פוד כללות עשיריות של י' פעמים
חלף ולעשייה סוד כללות עשיריות של חלף והנה לחר פתיד וחבין
כל מה שפירשנו חבין וחדע ג"כ יחרון מדרינית נשחה זכ של זה כי
הנשחה שהיא חילולות חלר שהיא חלק חמלכות יוכרח ביחרחה בה
בחיות כללות עשר בכל כח וכח עד בלחי חכליח בלומן שלח
יחרחה בה קיצין ופירוד ח"ו כי חה שיחרחה בכלל כיוחנב שהיא
חחלולות הוא שיחרחה בחלק הנחנב חמנב שהיא הנשחה וכמבואר
בשפרים הקדושים ונשחה שהיא חבריחה הגם שיש בה ג"כ בחיות
כללות עשיריות הרבה חפני קורבחה חל חלילות טכ"ו להיותה לינה
עכס חל לות חבל היא לבוש חליה ונפרדה חניר עכס חלילות לינס
חתרחים בה כללות עשיריות נכל כח עד שיעלו חשער לעשר עד
בלחי הכליח כמו שהות בעכס חלילות פעולים לחחדות נסוד החלפים
חפני סילחה חנדר חלקות והחדות ונחיב ס בחרחה נעכחה דחלילות
דוך חבל חלף לחפי פעמים חלף עד בלחי הכליח יהרחה בעכחה
דבריחה חלף פעמים חלף חו חחה פעמים חלף כי נשחה דבריחה
ירדה י חדרינות למטה חנשחה חלילות וכן יהרון נשחה דבריחה
על הנשחה הבחה חילידה חכיה יוחר כולנת בחות עשרה חחה
שכולנת יולדה וכן נשחה דילידה כולנת בחיטת וכחות יוחר חחה
שכולנת נשחה של עשיה והנה נעכס כפרק •

פרק ג' כתיב ויפח באפיו נ"ל תלמידי כלל היינו דרגין חלק
על חילין נפש רוח נשחה דרגא על דרגא נפש נקדמיתא
ואיכי דרגא ההיא נקדמיתן רוח לגבי דכורי טל נפקא וקייתא עלה
נשמה דרגא דסליקא על כלא ואקוקוה נפש דא נקב דוד וקייתא
לקבל נפש מהימנא נהר דנגיד ונפיק רוח דא רוד וקייתא עלה ואית
קייתא לנפש הלא ברוח ודא רוח דכורא אין לפא ואית
ואיכא לחון הלי נפש רוח קיורא נקייתא דרגא לחרא פילחה
דאיהו נקבה דא נפש ורוח לחון לחון ודד נעיל רוח כדין נטלא
נפש ונקבא רד ואיהדריבו דא בית נפש לאחרב נרוח ואית לדכרב
בנשמה וכלא חד טכ"ל • והנה להבין זה האחר צריך להקה לדעת
כי צורת אדם נתלקה לג' הלקים והם נפש רוח נשמה הלק הנפש
היא נקנה בהמה והיא החיות שבו כח הגדלי וכח המוסך
כהזנה לכל הגברים וכח התרזק האחכל שיעור הראוי לו וכח החבל'
וכח החוליד בדומה וכח המרגים שהיא הכמיהה והרחות ומעם
והריח והמישוש כל אלו כחות נפש הצבעי • היק הרוח היא בלב
שהוא הלון והוא הכינוע כל כחותיו לפי רציו כחיך המכונע לחת
עתו לפי רצונו וכחלך הפרנס את פריו ומכותיו ומכדיו נתת לכל
אחד פרנסתו ומזונו לרס הקו כרחוי לכל אחד לפי תיכונתו כיון כן
ברוח חיים בבלב מפרנס לכל הכחות וון ומכלכל לכל האינריך לכל
אחד ואחד כפי ברחוי לו הלק הנשמה היא נרוח והיא המחשבה
הבלליית כחולכת בכל ולהבינך זה הנה חדע כי קודם צירנה הרצון
בבלב לעשות היזה דבר צירנה לעשותו עולה במחשבה שמחות
צייחבב מה לעשות ואחר שהשכיל במחשבה שמחות הם לעשות לו
יהלבם המחשבה בשמחות ברצון בבלב ונותר מחשבתו ע"י רצון הלב
שהוא הרוח ומפני זה הטעם נקרא זה הכח בבלב רוח כי רוח פירושו
רצון כשבין לל אחר שהה הרוח לגבת יכלו ורוח בבלב מחלבם
בכוחותיו מחשבתיים הנפש שנכנב ושופה על ידם ונותר השעולה
שבהיה בהשבת כחות כפי רצונו שהשכיל הרוח במחשבתו נתלת
בבלם מתחדרים בתחדות נתיד בנפש הקבל הרוח שהוא הלב שהוא
הרצון והרצון היוה שופה תלת כפי השכמת התשבה שנחות וכפי
השכמה שנחות הם פועלים שהשר ביחרו כל זה בתרוכות בשער
סוד הביע"ת והנה הדר שחבן זה הנה חדע כי חלו שלשה כחות
נכחלבו תשפירות עליונים שהם כל הפרטים נחלקים בחילותם כחו
שהנשמה נחלקה בנוף כי הנשמה שכחות חכונה מדינה ובחוקך נשחת
שרי חנגים והרוח חילה חתפארת וכן ס"ח נפח ובחכן לבינה כתי
שהרות נפח ובחכן נגשמה והנפש חכולב חחלכות וכן חלכות נפש
ובוכן לח"ח כחו שהנפש נפש ובחכן נרוח ע"ב נקדמה ובחה נשוח
בביאור בחחזר כיד ה' בטוכה עליהו חנוי"די כל"ה היו"ן דרגין
חילין ע"ל חילין נפש רוח נשח"ה דרג"ח ע"ל דרג"ח פירוש
רבי שמעון בן יוחאי חחר לחלמידיו כי שבינה של נשחה
כס ג' מדריגות שכל חחת מחדריגה עליונה יותר חמדריגה
חחרת

אחרת וזהו שיאחר לילין כל לילין רומה לומר ' הלו למעלה מהלו
וכן נפש רוח נשמה שבנפש היא מדרינה אחת רוח מדרינה למעלה
מהנו נשמה מדרינה עוד למעלה מהנו ולזה נפ"מ
ג'קדמיתא ואי"ה דרג"ת תי"ת כל"קלתן פירוש המדרינה
הראשונה היא מדרינת הנפש והיא מדרינה תחתונה שבנ' מדרינות
כמו שתירגמו למעלה רו"ח לכת"ר דשריי"ת .ע"ל נפש"ה וקיים"ל
ע"כ פירוש לאחר התדרינה הראשונה היא מדרינת הרוח שהוא
על הנפש והיא למעלה מהנפש בתדרינה שד שתתלבשת בנפש
ומנהיג תוחה כפי רצונה נפש"ה דרג"ת דס"לקח ס"ל כל"ח פירוש
הנפש היא מדרינה השלישית שהיא המחשבה הקדושה שהוא
למעלה מכל המדרינות כתיבן שהרוח שהוא הרצון הוא מתורר
רצונו לעשות שיש דבר רק תהר מחשבה למחשבה לעשות חיזה
דבר שזו מחשבה תתלבשת ברוח שהוא הרצון לעשול ע"י
הנפש שהם מכחות כפי הסברת המחשבה . ותוקתוה נפ"ש ד"ת
נפ"ש דו"ד דקייומת לקבל"ת נפש תכה"ת נה"ר דנגי"ד ונפי"ק
פירוש נפש נקראת סבירת הלבות כי לפרך מדרינות תחתרת
ולפרך מדרינת נפש שהיא עיד מדרינה לתחלה תח"ת נקראת
מלכות נפש וזהו שאחר נפש דוד כיתוב ליותבי הן שבירת מלכות
היא מרכבה לדוד המח"ש שנפשו נתחלה מחנה וכוח היה מרכבה
תחלה ועשייה של סבירת מלכות שם תד"תיד לקבל נפש
מחשבו נהר ר"ל מביאה שנקראת נהר תפני שהנפשהה תיכה פוסקת
נעולם ותיהד כני כפשך שפשה נתפשת ויולאת תמיד לתלכות וזו
שתחר נהר דנויר ונפיק כי נעולם הוא נמשך ויולא בהופן שתיהד
ותיהר בלי הפסק תלכות תקבלת נפשות מביאה וזהו שתחר דקייומת
לקבלת נפש כי נעולם היא שומרת וקייומת לקבל נפשות תיהר ותיהד
בני הפשך נהופן שהנפשות הם בתלכות רו"ח ד"ח רו"ח דקייומת
עלי"ה ולי"ת קי"ת נל"ש תל"ת ברו"ת פירוש רוח הוא המדרינה
שעותר על תלכות הנקראת נפש ולין קיום לתלכות הם ע"י הרוח
שהוא בחצי' כתו שלין קיום לנפש תדש שהם כחותיו המתפשטים
מנפש שבכבד חלת תמות חיים שבלב שנידו תפתחות כחיים להחיות
כל כחותיו נידיו ולאבריו בהפשטת רגינו כעניין תכל תפשר נעור לנך
כי תתו תוכחות חיים כתו כן רוח שהוא ת"ת מהייה בהפשטתו
תלכות שנקראת נפש . ול"ת הו"ת רוח"ה דש"ייתי בי"ן הש"ת
ותי"ת רומה לומר וזה הרוח שפירשתי לך הוא הפ"ת שעומד בין
סבירת גבורה שנקראת תש ובין סבירת חסד שנקראת מיס כתו
שהרוח שהוא הלב בנוף התדש עומד גם כן בתוצע נוסו בין הכבד
שהוא תלת תמות חיים שבלב ובין הריאה תלהה תזכין
וקרדות ליהם לבהה קריות תימי הטבעיי ותהכת הח"ן רח"י נפ"ש
פירוש ת"ת שנקבלת תלכות תזונה ועיזנת תמנו רו"ח קייש"ת
בקיום ת"ת דרג"ת הש"ת שיל"ה דתי"ו נפ"מה דה"תי שנפשת ר"ל
רוח דהיינו ת"ת קייומו ותיומו הוא תלוי במדרינה לחרת שהוא עוד
לאצלה יותר והיא מדרינה שלישית ולותה מדרגה היא בינה שהיא
נפשתה של תלכות הנקראת נפש . ורו"ח תת"ת ון וכ"ך נע"ל
רו"ח כי"ן נע"ל נפ"ש פירוש רוח דהיינו שפירת תקבל תזונו ותס
ר"ל תבינה וכאשר תקבל ת"ת שהוא הרוח שהוא הרצון תהכתבה
שהיא הנפשת : שהיא הבינה שנפשש לעשות חיזה דבר בתחשבה
הקדושה ונתלבש ברצון לעשות זו תיד הרצון תתלבש בנפש והכחות
תתגלות תנפש דהיינו תתלכות עמרת ונעלמת הפעולה דהיינו
שעותר ונעשה תחשבת הבינה ע"י רצון רוח שפירת שתתעורר רצונו
לעשות ופועל ע"י כחותיו היוצים תנפש שהיא תלכות . וכ"ל
ח"ד ר"ל שלא תעשה לחשוב ח"ן שיש רבוי דבר תאחר שהם ג'
תדרינות תינו כן רק הכל תחדות נמור כי כל תלו ג' תדרינות
נעלמים בתחדות התחשבה שהיא הנפשה ותה שנתחלקה לג' תדרינות
הוא ההפשטו' והתגלו' כהותיה עד שזה הכח נקרא רוח וזה הכח
נקרא נפש והתפשטותה והתגלותה של נפשה קבלה תלו
פעות הכל בתחת כלם יוצים תתחדות תקו' כנפש' וזהו שתמר
ותת"קיימו דת בר"ת נפ"ש תת"קר"ב בר"וח ורו"ח תקריב
בנפ"ת וכ"לת ח"ך פירוש כי תנר גודל כשלם התחשבה שהיא
הנפשה תנר גדל תורה ת"ל להתגלו' פעולותיה ע"י עשותה תם לת
שריכה לנתת תבלתת הנהפשבה ולהתפשט להתגלו' בג' תדרינו'
ותתי זה תתפשט ורוח' תחילה מהבלת' התחשבה ותתגלי' בנדר
הרוח שהוא הרצון שהוא יותר עלה תתחשבה ותתי שעדיין נפ
ברוח שהוא הרצון בנפש תתפש' הנפשה שהשכיחה בתחשבתה
קפני כן ,ונתה נעלד הרצון להתפשט ולהתגלות פוד יותר בגלוי

זה נקרא אדם דיצירה ונשמה מבריאה להיות נקרא יצירה כמבואר בשער הג"ו אין עשירייותיו כ"כ ברבוי כמו בריאה ונערך חשיבות אדם שבמלכות על אדם שבבריאה כמו כן חשיבות א"ס . דבריאה על אדם דיצירה וכן עולם עשייה כולל ג"כ י' מדריגות כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י"ס' ברבוי כללות שער אבל שכ"ו להיותו לבוש וכסא ושתש לעולם יצירה עד שאלד זה נקרא אדם דעשייה ונשמה מיצירה להיות נקרא עשייה כמבואר בשער הג"ו אין עשירותיו כ"כ ברבוי כמו יצירה ובערך חשיבות אדם דבריאה על יצירה כמו כן השיבות אדם דיצירה על אדם דעשייה הנה יצא לנו מזה ומתה שפירשנו בשערי הקודמים כי בכל העולמות בין בעולם אצילות בין בעולם הבריאה בין בעולם יצירה בין בעולם עשייה תמצא בה בחינת אדם הכולל כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י' מ' ובכל עולם ועולם מאלו ד' עולמות בחינת אדם כ' ח' ב' ג' ת' נ' ה' י' מ' יותר ברבוי כללות עשירייותיו מעולם שלמטה ממנה עד שאפילו מלכות שבא"ס ס"ף מדריגות אצילות כוללת כללות רבוי עשירייות בחינת אדם כ' ח' ב' . ג' ב' ת' נ' ה' י' מ' עד בלתי תכלית ועתה עם זה יתיישב קושייתינו כי מה שפירשנו למעלה במאמר ראשון מזה השער הנשמות הפוסקים בקבלה הקדושה הם ממלכות קדושה יהיה פירושו הנשמה המתפשטת ברוח ורוח בנפש ובכל במלכות כי עתה שפירשנו שתמצא בחינת אדם הכולל כ' ח' ב' ג' ג' ת' נ' ה' י' מ' במלכות יהיה פירושו הנשמה שהיא ממלכות ר"ל מבינה שבמלכות והרוח שהנשמה מתלבשת בה מתפארת שבמלכות והנפש שהנשמה והרוח מתלבשים בה ממלכות שבמלכות והכל במלכות וכן מה שפירשנו הצדיקים הפוסקים בסתרי גלכות והנגדות וחקים ודינים ומשפטים נשמתן מעולם הבריאה יהיה פירושו ג"כ כשנ: שמתפשט ברוח ורוח בנפש ויהיה פירושו הנשמה מבינה שבבריאה הרוח מת"ת שבבריאה ונפש ממלכות שבבריאה כי בכל עולם ועולם ימצא בחינת כ' ח' ב' ב' ת' נ' ה' י' ס' וכן מה שפירשנו הפוסקים נתקרא נשמתן מיצירה גם כן באופן זה הנשמה מבינה שביצירה והרוח מת"ת שביצירה ונפש ממלכו' שב"צ רכ וכן מה שפירשנו בבעלי מעשים נשמתן מעשייה ג"כ בדרך זה נשמה מבינה שבעשייה רוח מת"ת שבעשייה נפש ממלכו' שבעשייה הכל לפי המעשים שעושים ולפי התורה שלומדים ואין קושיא עלינו שהרי אמר במאמר דתיקונים שהנפש והרוח אצילות ממלכו' ותפאר' ונשמה מבינה דמשמע מתוך המאמר שהאצילו' מן ג' ספירו' מתם שהרי בפירוש אמר נפש רוח איכון אצילו' דשכינתא ועמודא דאמצעיתא דכליל שית ספירן נשמ' אדם אצילות דאיהו עילאה שזה א"א לפרש בענין אחר כי אימא עילאה הייט בינה שהיא אחר ספירת חכמה ספירה בלישית מדריגה שלישית והנה כן אינה קושיא כי אחר שפירשנו למעלה בענין אחת אחת ואחת אחת ושתים וכו' שהספירות הם נחלקים לנ' חלקים דהייט בינה שהנשמה מתפשטת בתפארת והתפאר בנפש קצות ומשפעת כו שבבתינה זו בינה נקראת נשמה ות"ת נקרא רוח שהנשמה מתלבש ברוח כמבואר לעיל וגם בינה משפעת במלכות על ידי ו' קצו' תפארת כמבואר לעיל שאלד זה מלכו' שיא מדריגת הנפש בערך מת"ת תפאר' ונשמ' בינה שהנשמה מתלבש' לנפש על ידי הרוח הנה יצא לנו מזה כי בינה נקראת נשמה ות"ת נקרא בערכה רוח ומלכו' נקראה בערך הרוח נפש הנה עם זה ועם מה שפירשנו למעל' יתורץ הכל כי כיון שלמטו אומרים שאלד מעשה האדם וליחודו יזכה לנשמה שביצירה ואם יתגבר עוד במעשה וליחוד יזכה לנשמה שבבריאה ואם יתגבר עוד במעשה וליחוד יזכה לנשמה ממלכו' קדישא אצילו' כיון שפירשנו למעלה כמו כן אנחנו אומרים כשיתגבר עוד במעשיו וליחודו ויהיה זוכה אלד ירוש' אביו ואלד מעשיו הטובים להמשיך בחכמ' הקבלה יותר ויותר כמשה רבינו עליו השלום שהיה מרכבו לת"ת בנעלם שהוא עולם בנעלם עד שעלה מדריג' נשמתו למ"ע שערי בינה הנה אלד זה יוכל האדם להתגבר במעשיו וליחודו שיהיה לו נשמה מבינה ורוחו מת"ת ונפשו ממלכו' וכן כשיתגבר עוד יהיה לו נשמה ונפש ורוח והכל בבינה דהיינו נשמה מבינה שבבינה ורוח מת"ת שבבינה ונפש ממלכו' שבבינה כי באצילו' אלד אחדותם כ"ש יש בכל ספירה וספירה רבוי בחינ' נשמה ורוח ונפש עד בלתי תכלי' כדפירשנו ולזה כמדריגה הגדולה זוכה לשמיד לבא בסוד כתשוב' מישיב הכל לבינה והענפים יתענגו בשרשן ומקורן על רב טוס ובזה דרך זה כתיישב גם כן מה שנדרש בספר הבהיר בא אברהם ובקש בת ליתנה לו ונתנה לו אבן יקרה זו ולא רצה בה זכה ולקח מדתו חסד שנאמר חסד לאברהם בא יצחק ובקש בת ליתנה לו ונתנה לו מדה זו ולא רצה בה זכה ונטל מדתו הגבורה דכתיב פחד שנאמר וישבע יעקב בפחד אביו יצחק וכודאי כיא קושיא גדולה ותמוה איך שייך לומר שלא רצה א"ו אברהם להיות מרכבה למלכות הנקראת אבן יקרה חלילה והס וכן יצחק חלילה והס ואיך שייך לומר א"ו שלא רצו בה ועוד קשה כלשון שאמר זכה ולקח מדתו חסד איך זכה ואיך לקח במדה חסד ועוד קשה שהרי הנשמות אינם לא בחסד ולא בגבורה ואדרבה כאבות מרכבה לגדולה גבורה תפארת שהרי הנשמות באים מבינה תפארת ומלכות אבל לפי דרכינו יתיישב הכל כי אברהם זכה בתחילה בנפש רוח נשמה מספירת מלכות והכל במלכות וכן . ג"כ יצחק כענין שפירשנו למעלה נשמה מבינה שבמלכות רוח מת"ת שבמלכות נפש ממלכות שבמלכות וזהו שאמר ב"א אברה"ם ובק"ש ב"ת ליתנ"ה לו ונת"נה לו דמשמע שקבל מה שנתנה לו שקבל בתחילה מלכות ואחר כך הגביר נשמתו עוד יותר לזכות להמשיך שפע מנשמה ורוח ונפש שבחסד דרך מלכות באופן שזכה נשמתו מבינה שבחסד ורוחו מת"ת שבחסד ונפשו ממלכות שבחסד . וכן יצחק זכה והגביר במעשיו נשמתו מבינה שבגבורה ורוחו מת"ת שבגבורה ונפשו ממלכות שבגבורה וזהו שאמר ול"א רצ"ה ב"ה זכ"ה ונט"ל מדת"ו חס"ד ר"ל שלא רצה להיו עומד במדריגה אחת במעשיו כמו שהוא עתה מרכבה למלכות לבלתי קבל עליות יותר כי רצה לקנות יותר עליות לזכות במעשיו עוד יותר להמשיך שפע למלכות ממקום גבוה עד שזכה להמשיך השפע מחסד והיה מרכבה לשכינה במה שהיה מעורר להשפיע עליו מרוחניות הנשמה ורוח ונפש שבחסד דרך מלכות אבל לא שלא רצה במלכות ח"ו הינו כן רק שלא רצה לעמוד במדריגה אחת רק לעלות עוד למדריגות יותר גדולות ולהיות מרכבה למלכות כדי להמשיך הנפש דרך מלכות ממקום גבוה . וכן יצחק גם כן היה מרכבה לשכינה אלא שהיה מעורר להשפיע עליו מרוחניו' נשמה ורוח ונפש שבגבורה דרך מלכות ; וכן יעקב היה מרכבה לשכינה במה שהיה מעורר להשפיע עליו מרוחניות נשמה רוח ונפש שבת"ז דרך מלכו' וזה סוד שכינה בתחתונים צרך כי השכינה מתדבק' בצדיקי' למטה בעולם הזה כי על ידי זכות נשמתן הקדושים שמגבירין במעשיהם הטובים גורמים להשפיע ממקום עליון עד שהשפי' השכינה מקבלת על ידן כדי שתשפיע בנשמתן של צדיקים וזהו סוד המרכבה שהאבות הן הן המרכבה כי השכינה רוכבת על נשמתן ומשפיע בנשמתן כל אחד ואחד לפי הגברת מעשיו הטובים אם מחסד אם מגבורה אם מת"ת וזהו סוד השכינה רודפת אחר הצדיק כי ע"י הצדיק של מטה היא מגדלת ומתעלה וזהו סוד שכינה בין שני צדיקים כי רודפת אחר צדיק של מטה כדי שתקבל השפע' על ידי מעשיו הטובים מצדיק של מעלה שהוא יסוד ברית קדש שמשפיע בה מת"ת שמעלה אם מחסד אם מגבורה נמצא היא בין שני צדיקים וכנה כחשם שיצאנו מן המעיינות ומשניין לענין בזאת כניין ושלח הכל כהונן מיושב בשיטה ונחת בידינו בלי גמגום ופקפוק וכדי לאסר ולקיים כדחזי כל מה שאחרנו נכרם מאמר אחד מתקונים וכדי שלא להכביד על המעיין ניחד לו פרק בפני עצמו ובזה נשלם הפרק •

פרק

רעיפי דתיקונים זה לשונו תא חזי דבר נש מיד דאתיליד יהבין ליה נפשא מסטרא דבעירא מסטרא דדכיו מאילין דאתקריאו אופני קדש זכי יתיר יהבין ליה רוחא מחית הקדש • זכי יתיר מסטרא דחיין דאינון יהיר יהבין ליה נשמתא מסטרא דכורסייא ותלת אילין אינון אמה ועבד ושפחה דברתא דמלכא : זכה יתיר יהבין ליה נפשא באורח אצילותא מסטרא דבת יחידה ואתקריאת איהי בת מלך • זכה יתיר יהבין ליה רוח מסטרא דעמודא דאמצעיתא ואתקרי בן לקב"ה ה"הד בנים אתם לה' אלהיכם • זכה יתיר יהבין ליה נשמתא מסטרא דאבא ואמא ככ"ל לצריכנו • והנה נפרש במאמר במורה כל פרטי דרוש שלנו שאדם מצד מעשיו זוכה להגביר ולהגדיל נפשו ורוחו ונשמתו עד שזוכה לנשמה עליונה מבורם הצליח ב"כ פורש בשרשים מכשירת חכמה ובינה הנקראים אב ואם ועתה נתחיל בפירושו כיד ב' כמוכם עליכו ה"א ח"ד דב"ר נ"ש מ"ד דא"תיליד יה"בן לי"ה נפ"שא מס"טרא דבע"ירא פירוש זה ורצה הכף ואיד בבן אדם טלד נותנים לו נפש מגד הבהמה פירוש כמו הבריתה שאין בה עליות כלל כמו כן כאדם עיר פרא יולד בלי שום עליות כלל וכדי שלא תמצא בדברין

דדברי לחשוב ח"ו שיהיו יתרון למקום על הבהמה מפני זה מפרש מסערת דדכיו ור"ל יהוש כי הקב"ה ברא יע"ט ויל"ר ברא לד העברה ברא לד השמחה כי את זה לעומת זה עשה חלקים לד העברה הם הסערות הקדושות שמתעטף קדושתן מנקודה עליונה עד נקודה תחתונה • לד השמחה הם הקליפות שהם בשוא שעיה שיש להם אחיזה בחופי קודש הפולטים בשוא עשיה ומניקים את הגלגלים ואת שבהם עד עטור היהין וזה סוד הפסוק והנס איפן אחד בחין ולזה נקראו חופים כי פיהם חופים כלומר אחר גלגלים כי הם מלחכים הקדושים המניקים הגלגלים ופולטים בשוא שעיה מגד הקדושה ובסערת הטומאה ח"ו הקליפות כאות הטומאה מקבלים מיצב הפעם והטומאה נוגר ח"ו ופולטה בשוא עשיה וזה סוד הפסוק ופחה כי תירוש נגרתה ומניקם כאופנים והקליפות הם תחת יונקה כלומר הם שמוכים וזהו סוד י"ט וי"ר וכדי שלא תעשה ח"ו שחדש נגרת מנפש כתו נפש בהמה שאינה קונה שלימות מפני כן מפרש מסערת דדכיו ר"ל מוכן הסערה והקדושה ולד הקדושה משיש לו לקנות שלימות כי הבא לטהר מסייעין אותו ומפני זה אלו אופנים מסייעין אותו שיאכה נדוה מילדה ויתקשר נפש עשיה ברוח יונק שיש לו יתרון גדול מבהמה כי בהמה טולה בשליחותה התרון וזה תלד נשמתו מאופני קודש כוח תשיל כוחך משניות לשליחות כתו שתפרש וחזיל וזהו שאתר שנגרת מסערת דדכיו שנקראים אופני קודש זכ"ש יש"ר יכבין ליה רוחא חיות הקודש ר"ל כשזוכה במעשיו מניסים לו רוח ומקבל נשמה מיונה שנקראים חיות הקודש ונקרא אותה נשמה רוח כי היא נקרא רוח בערך נשמה של נרייתה כדי שירמוי בהבהה. ו"כה יש"ר הם מסערת דחי"ון דת"ינין יש"ר דולה לומר הם זוכה יותר בחעשיו תלד היות שניונה שהיו מסייעין אותו למדרינא יותר יכבין ליה נשמתא מסערת דכרסייא פירוש ניתנים לו נשמה תלד שולם נרייתה שנקרא כסא הכבוד שהוא כסא כבוד ולכוש לשולם תניות ואלת חילין חיון חתה ועבד ופפחה דשרת דחלכה ר"ל אלו ג' מדרינות שהם נרייתה יונה שהם הם מדרינות שנקראת בה החלך ושולם גשפע נפש רוח נשמה הם מדרינות שמשפע שנקראת בה החלך ושולם

הוֹדָה

אל יחבר לנך נהפיך אלי בחה שאחר זה המחמר נפשת מסערת דדכיו מחלין דחתקריאו חופני קדם וחופני קדם הם פולטים בשוא עשיה כחמר יחבאר הנה חפשת חזה החחמר מדקחמר נפשת מסערת דנעירת וכו' דחתקריאו חופני קדם ולת חמר נפשת ורוחת ונשמתת דמשמע בשולם עשיה לת יחנת מדרינות רוח ונשמה וכן בינירה לת יחנת מדרינות נפש ונשמה וזה סוחר למה שפירשנו נפרק שלפני זה חקרי בכל שולם וכולם חפיון בשולם עשיה יש בה כללות טבר שהם כח"ב נגת נהיס שנהם נשפע סוד נכם רוח נשמה חן זה סתירה כי בכל כחחמר רכם לפרש לנו התדרינות שזוכה חדם ע"י מעשיו ומפני זה אלו חמר רוח ונשמה יונחנן שהוח כולל בעשיה וכן רוח ונשמה חיות הקדש וכן רוח ונשמה מבריאה לת היה ניכר בזה החדרינה ומחלה שחדם זוכה לה ומפני זה קרת לנשמה של חופנים וכן של יכירה וכן של בריאה נפש נפש לנורות כי תדרינה רוח ונשמה של עזירה פרחונים בחילת נפש כלולה שלשתן הם בחדרינו נפש בערך מדרינות נפש עשיה שהם חיות הקדש חבל בחחת בערך עלמה גם כח נפש רוח נשמה שהרי לת חחנת סוס חדם בשולם הגם שהוח קל שבקלים שלת יחנת בו נפש בכנד רוח בלב מחשבה במוח שהם סוד נפש רוח נשמה לך ורק שנקרת נפש בערך חסיבות נשמה עשיה וכן יניכה נקרת רוח בערך חסיבות נשמה שבבריאה ותדע שהוח כן שהרי חמר זכה יחיר יכבין ליה נפשת בחורת חלילות מסער"דת יחידת ותקריאת חיכי כת חלך וזה כנפש היח חמלכו"ת שהם קרת"נפש שהרי על כרחך היח יותר חשובה מכשאר שבבריאה ולמה קראה נפש חלל של כרחך לחה מיכרח נומר שבערך חסיבות עלמותה היח נקרת נשמה יותר בחדרינה מבריאה עד שבריאה נקרת בערכה חמה לך נערך רוח מצת"ת ונשמה שבעשיה נקרת היח נפש אבל בערך עלמותה נקרת נשמה וכן כלן ע"כ הג"ה •

הוֹדָה

אל יחבר לנך נהפיך אלי בחה שאחר זה המחמר נפשת מסערת דדכיו מחלין דחתקריאו חופני קדם וחופני קדם הם פולטים בשוא עשיה כחמר יחבאר הנה חפשת חזה החחמר מדקחמר נפשת מסערת דנעירת וכו' דחתקריאו חופני קדם ולת חמר נפשת ורוחת ונשמתת דמשמע בשולם עשיה לת יחנת מדרינות רוח ונשמה וכן בינירה לת יחנת מדרינות נפש ונשמה וזה סוחר למה שפירשנו נפרק שלפני זה חקרי בכל שולם וכולם חפיון בשולם עשיה יש בה כללות טבר שהם כח"ב נגת נהיס שנהם נשפע סוד נכם רוח נשמה חן זה סתירה כי בכל כחחמר רכם לפרש לנו התדרינות שזוכה חדם ע"י מעשיו ומפני זה אלו חמר רוח ונשמה יונחנן שהוח כולל בעשיה וכן רוח ונשמה חיות הקדש וכן רוח ונשמה מבריאה לת היה ניכר בזה החדרינה ומחלה שחדם זוכה לה ומפני זה קרת לנשמה של חופנים וכן של יכירה וכן של בריאה נפש נפש לנורות כי תדרינה רוח ונשמה של עזירה פרחונים בחילת נפש כלולה שלשתן הם בחדרינו נפש בערך מדרינות נפש עשיה שהם חיות הקדש חבל בחחת בערך עלמה גם כח נפש רוח נשמה שהרי לת חחנת סוס חדם בשולם הגם שהוח קל שבקלים שלת יחנת בו נפש בכנד רוח בלב מחשבה במוח שהם סוד נפש רוח נשמה לך ורק שנקרת נפש בערך חסיבות נשמה עשיה וכן יניכה נקרת רוח בערך חסיבות נשמה שבבריאה ותדע שהוח כן שהרי חמר זכה יחיר יכבין ליה נפשת בחורת חלילות מסער"דת יחידת ותקריאת חיכי כת חלך וזה כנפש היח חמלכו"ת שהם קרת"נפש שהרי על כרחך היח יותר חשובה מכשאר שבבריאה ולמה קראה נפש חלל של כרחך לחה מיכרח נומר שבערך חסיבות עלמותה היח נקרת נשמה יותר בחדרינה מבריאה עד שבריאה נקרת בערכה חמה לך נערך רוח מצת"ת ונשמה שבעשיה נקרת היח נפש אבל בערך עלמותה נקרת נשמה וכן כלן ע"כ הג"ה •

הבריאה נקרת בערכה לחה כי הבריאה בערך מלכות כמו הנשמות הרקיעיות לכת חלך המתרחת לה וגם הם חקופים שם לנחרות ג"כ עבדים ושפחות המשמשים לחוס מטטרון יכירה הוח מדרינות שבר כי כבר ירד מחדרינת בריאה שהוח שולם העבדות שמת ימי בחול כי הבריאה מחלבשת בימי חול ובימי עבדות שהם נקראים בגדי חול כשנין שמת ימים תעבוד שלין הששי נפתח מטטרון לחורות שולם הבריאה כמו שנפתח ביום השבת מעולם הבריאה שבשביעי מתלבשת בחורות של בריאה ביום השבת ומחירה ע"י בריאה הנקראים בגדי שבת ויע"ט ור"ח ולבושי מלכות כדפירשנו בשער סוד חכ"ש: שפחה היח מדרינת עשיה שירד סוד מדרינה למטה מ לירה ומפני שים נמדרינה זו ג"כ קליפות וכחות הטומחה הנקראים בזוהר שפחה בישת רשיעה להלקות בה בעו"ה שלפעמים כשטרחל ׳ בגלות חו ג"כ הבכינה מחמם בגלות בכיכול בחם שהוכרכה להשפיע לקליפות ולהחלבש בכיכול בגלוי שפחה להשפיע לבם חטר על זה נחמר ושפחה כי תירש גברתה כיחטר יכבר בשטר בגלות שכינה בס"ך מפני כן נקרחת שפחה שהוח עבודת וגלותו כי זהו ולחי גלות ועטר גדול לבכינה שהוכרכ"להשפיע מיוחד בשפע לשפחה ויטרחל ניזונין ע"י שפחה כחטר יחבאר בשטר הנ"ל • וכ"ש יח"ר יה"בין לי"ם נפ"ת נח"רת חלילות מס"טרת ד"נת יחי"דת ותקק"ריאת חי"כי ב"ת מלך ר"ל בשזוכה יותר טוחני"לו נשמה בדרך חלילות חנד בת יחידה ר"ל ממלכות שנקראת בת יחידה ע"ש כחהדות ונקראת בת ע"ש שהיח בת זוגו של ת"ת והנשמה נקראת מלך כחנוסר בשרש בשטר • ו"כה יח"ר יה"בין לי"ם רו"חא חי"כי לו"ת מטטרת דשתו"דת דחמל"יחת ותקקי"ריאת ב"ן לכק"נם ה"ר בנ"ם חת"ס לה' חלקיכם ו"ל כשזוכה יותר נותנים לו רוח שהוח חלילו' חנד ת"ת ותוחה נשמה נקרת בן לק"בה שהוח ת"ת הנקרת קב"ה וכה יותר יכבין לה נשחיה מסערת דחכח ותחת ר"ל כשזוכה יותר נותנים לו נשמה חנד חכמה ובינה שנקראים חב ושם הנה הורו לנו בפירוש כי חדם חנד חשפיע יוכל לזכות ונעלות חנשמה שבשביעי' לנשמה שבינירה ונשמה שבינירה לנשמה של בריאה ונשמה של בריאה לנשמה שבחלילות חלכו' ונשמה שבחלילות חלכו' לנשמה שבחלילו' ת"ת ותחלילו' תשחרת לנשמה שבחלילו' חכמה ובינה והנה ביחר לנו כל פרטי דרוש שלנו ודי ויותר וכדי שיכלול המעיין פרטי הדרו' כשכלנו ולת יכבד עלינו חריכות הענייניס נשלים זה הפרק ונתחיל בפרק חחר:

פרק

חמישי והנה בשולם בידינו ממה שביחרנו בפרק הקודם שיש נפש רוח נשמה בשולם עשיה ובשולם יניכה ובשולם בריאה ובשולם חלילות עד שיש נפש ממלכות רוח חת"ת נשמה מהכמה ובינה והנה לפי זה שלושת חדם כחלקה לג' הלקים גר"ן וכל חלק וחלק הוח מחקוש יותר גבוה וכל מי שהוח יותר לדיק וזוכה במעשיו ולימודו יותר חז חדרג' נשמתו שולה יותר היה מן הרחוי שבהחלקות חדם הנדיק מן השולם יחחלקו כל ג' חלקים נפש רוח נשמה חל מקומה ויסודם הרחוני כמו נפש רוח נשמה דחלילות מהרחוי להזור חל חלילות וחין הדבר כן כי בפירוש רמ"בי ע"ה כי מעכן הנפש בשולם הזה הנשמי ומעכן פרוח נגן כדן היהתון ומעכן הנפשת' בגן עדן השליון וזה לפלן מר"שבי ע"ה בזוהר חחת חלק והחם מילה ריחין סלקין בכל יומת מגנחת דעדן דחחבשמי בכו חינין לבושי יקר דכהוח עלמת דחתקשרת חן יומת דבר גם חיור ר' יהודה כחה לבושין חיון חתר ר' חלישור עטרת עלמת כדת פליגי חכל חלחת חיון הל דחתלבש בים רוחת דבנחת דחרעת וחד דחתלבש בים נשמתת בגו גרופת דחי בין פורפירה דבים מלכת וחד לבושה לבנר דקחים ולת קחים לחתחזי ולת לחתחזי בהחי מתלבשת בים נפשת חזלת ושחטה בפלחת' בשבחת וכבל ים ירחת חזיל ותחקשיר ברוחת דבנחת די בחרעת דקיימה בין פרגודת יקירת חינה חוליף וידע מה דידע ושחט וחודע ליה בשלחת כב"ל והנה הגם שבחחתך חביהה חעשתו וכו מבואר ותפורש תבוקשיט שב"ו נפרש לותו לחתין יקל על המעיין וירון בו בקורת חת"ת חל"ף וח"ת חי"ח ר' סלקין בב"ל יו"ת הגל"ת דע"ן דחתב"שמי ב"ה חי"נון לכ"ומי"קר דהב"ש על"מ דחית"עטרי ת"ן יו"ת דב"ר גם פירוש חנית בבריאת הלף וחנוש מה חיני נשמים ריחה נודף ושולה בכל יום חנן עדן שחנחמרים ותחנשמים בריחה בושה ניקרים על חותו שולם ר"ל הלבושים שהם בינירה בחיכלות הקדושים ותחן לבושין נפש נשוד טעורת חן כיחים בעגם שחדם חי בהם בע"ז

והצנין הוא כי פיהם הנריק הזוכה להשלות תפילתו בכוונתו הקדושה דרך מדרגת הסולם עשייה ירידה בריחה תפילות וכן הפיסק בחזה מלוה שיכוון בה לפס זיתים הנה אותה תפלה או אותו מעשה לפי שישור כוונתו ומחשבתו הטהורה מלכות נכסת ישראל תחת תחתה תחן על ישראל לחטא ומחשבתם מתקבלת ומתקבלת עטרה על ידה ומתעטרת בתוכה כוונה הקדושה ומחשבה הטהורה לפני הקב"ה תפארת בעלה ישראל סבת כתפה כשרה המתקבלת במעשה בניה לפני בעלה שגדלה תוכם בתורה ובמעשים טובים כן מלכות תס ישראל ומתעטרת ומתקבלת בקישוטי כוונת מצוות ומעשים טיבים לפני תפארת בעלה ומתעוררתו להשפיע בה שפע ברכה שבע רצון כדי מתשפיע לבניה ועל ידי השפעה זו מקבלים כל העולמות' תוכן שפע שבע רצון תלת על כל גדותיהם הוד והדוה בכל העולמות כשכר ביתרתי כל זה בתרכובת בשכר לבושי תדם הרחמן ע"ם ובשכר ביתרתי בהקדמה בן יחה סנה בסב"ה • ומזה תהור הנשפע תלעילה לכל העולמות ע"י זה הנריק נשזר חלקו של נריק סס למעלה לתשמרת נטוה בתוכו גנוז בדי שיהיה תור יעשה לו לבוש לנשמתו בשת עלייתה הל תקומה הרחיתה ובכל יום ויום שעושה מצוה ותומד תורה הוא נורם להשפיע למעלה וכל מצוה ומצוה שעושה נשכר חלקו סס לתפלה שממע יעשו לו הלבושים לנשמתו בעולם שהלבוש נעשה מיתים רבים כי בכל יום וייס הוא מוסיף תור על לבושיו וזהו מה שרמז דכ"ה ימים יוכרו ים לדעת והלא כשר נכרו וגברתו בבריאת שמים וארץ למה תתר יוכרו אלא לשון פתיד ושור ים לדייק למה תתר יוכרו דתשתא תעולם ולא שהוא לשון פתיד ושור ים לדייק למה תתר יוכרו דתשתא תעולם ולא תתר יתיישרו להורות על הפועל היוכר תוסף תנא ר"ל שהימים עשתם על נריק שהוא חי בעולם הזה יוכרו כשבר בפועל הבא כי התכוות סיוסף בכל יום יוכרו ויוכרתו לו למעלה כשבר הנקרחים יוים וזהו סוד ויקרבו ימי ישראל למות ים לדעת תיך קרבו הימים והלא עברו תנא בשעת פטירתו של יעקב תצ"ה קרבו הימים כלבושים להתלבש בהם נשמתו וכן תכרהם זכן את בימים וכ' דיוך תת תכרהם בכל ים לדייק תיך יתקברו ויתייחסו יחד עניין הזכנה שבע בימים עם עניין הברכה שברכו בכל ושור ים לדייק למה תתר בימים ולא תתר סתם ותכרהם זכן ותמינת תנו יודעים שהוא תי שנים ויתים רבים ושוב ים לדייק למה תיר בייסים ולא תתר לימים כתו שלתר בתקים תחד נציר תכי לימים תלת שר"ל שתכרהם זכזן ובת בימים הלבושים שלמעלה שטוערו לו להתלבש בהם נשמתו ולזה תתר בימים רומה לומר בתוך הימים ובתמישותם שהו מקיפים תוכו מכל נדדיו כלבוש התקיף תת הנוף והוי מטערין לו כשעריה המטערת ותקבת תת הרחץ ועל ידי הידים הלבושים הלבו היו לו כל הברכות ולא סיה חסר תכים דבר רק תלת כל הברכות ולזה תתר

וה' ביוך תת תכרהם בכל כי תלר בימים הלבושים שטוערו לו למעלה להתלבש בהם נשמתו בחברך בכל ובכל זה רמז לנו הזוהר במה שתתר דתתעטרי תן יומת דכ"ר ע"ם פירוש תנו הלבושים היקרים שהם עטרות לנשמתן בהן נשמתן ממה הם נעשים ומבנין מי יעלו ומפרש תן יומת דכר עם ר"ל מהימים עלתם שהיה תי הנדיק בעולם הזה ועשק בתו"ה ובמלוות וגימ"ט מתוכן יימים טוערו לו ימים לבושים עטרות למעלה כדפירשנו ועניין תלו לבושים ואיכותם ביתרתי בתרוכה בספר לבושי תדם הרחמן שים עניך עליהם תשתח וחבל נפשך בהם כי תרתה בהם גודל תבלת נפשך ורוחך ונשמתך תשרי תי שזוכה להם והנה כתשם שילקו תשמיעינו ונחזור לענין התתחר תתר רבי יהו"ה כ"ה לבושין תיכין תת"ר רבי אליעזר טו"ר שמעון דטל"ת בד"ה פלינא תכ"ל תל"ת תיט"ן • פירו' רבי יהודה שאל כמה כן הלבושין שהנדיק תלבש תמשער בהן והשיב לו רבי אליעזר הרי עולם רגה ליתר תנשים שהם גדולים וחשובים כתו הרים פלינא זה תכל בתתת כן שלשה ח"ל דתתלבשים ב"ו ור"ח דבנגתת דתר"ש והר דתתלבשם בי"ה נשת"ת בנ"ו נרו"ת דת"י בין פורפ"ירא דבי"ה תל"כת וח"ל לבושת דלבר דקל"ים ול"ת קלי"ם תתח"ו ול"ת לתת"ו • פירוש לבוש תחד הוא לחלק הרוח שבנשמתו שהוא תתלבש בגן עדן של תשה שהוא בעולם יצירה ולבוש השני שתתלבש בו בשמה בלורר התיים שהוא בגן עדן העליון שהוא בין פרצירת דתלכת ר"ל שהוא בין כלבוש התשיב של תלך דהייט ההילות בשלו הנקרא תלך תלכי התלכים שתתלבש בו שהוא שולש בבריאה בשת בכבוד כתנותר בשערים שקודמים ולבוש ג' שעומד ואיט עומד

ר"ל גופני ואיני גופני והוא הון לשני הלבושים הרחשונים, ואינו בגדרם הרוחני וכולו הוא תתלבשי בין הנפטיית ורוחניות והוא נרתה נקנת ואינו נרתה: נרתה בקנת תבני שים בו קנת נשמיית ואינו נרתה בקנת לכוותו קנת רוחני והוא לבוש תוריי לבוש דק וזך שאין כל תדס זוכה לרחיות רק הנדיקים שהתלקו והפשיטו עלמם תבניני נשמיית והורגלו נרוהניית כתו תברכם שבאו תלוי ג' תלתים בדמות חנשים שהיו תלובשים בלבוש תחרי וזהו שדקדק לומר בדמות חנשים ולא חנשים ממש תאן ייתר לן שהם תלתים תלת בעניין הוא שהיו תלובשים לבוש תוריי שהוא נופני ממש • כהא"י מתלב"ש בית כפשה חזלת ושתעת בשלמת ר"ל בזה הלבו' העניין שהוא לבוש תוריי כדפירשנו מתלבשת בו חלק הנפש והולכת ותרחבת ושתעת בו בשולש הוא כנשמי ובשבחת ובכ"ל ר"י ירח"ת חול ותתקש"ר ברו"ת דניע"ת ד"י בתרע"ת דקיים"ת בין פרנד"ת יקיר"ת תיל"ף ויד"ש מה דיד"ש ושח"ם ותוד"ע לי"ה בשלמ"ת עכ"ל פירוש בשבת וברתם חדש שהו כפתחו שערי תורות שולש הבריאה ותקבלים הנשמות יתרון וחוספות תור בפיר הנשמה היתירה כשכר ביתרנו בתרוכה בספר סוד תבי"ע ובספר לבושי תדם הרחשון תו פולה הנפש בגן עדן של יצירה ותתקשרת נרוח שהוא בגן עדן עליונה שהוא עומד בין בפרוכת החשוב דהייט בין יצירה • ממנ"ו לומ"ד ר"ל הנפש ליתך מהרוח ויודע מה שיודע כי הנשמה היא לתשלה בשולש הבריאה והנשמה תגלה לרוח שבריאה כל מה שנגזר בשולש העליון והרוח תגלה לנפש ותודיע לה וכל מה שהנפש יודעת תקבל' תברוח והנפש תשוטפת ותרהפת תשולש הפשל ותגלה לבני תדס והנה תתוך התתיר הזה תביאר בפירוש כי סיבר יסיב הנפש בשולש הזה והרוח בגן עדן התחתון והנשמה לתשלה בבריאה ול"כ יש בשולל שיקבל לתה לת ' יהיזו לתקומת הרמח' ולתקוש תניבתם לתפלה וכן נתנהר בזוהר בפרשה תחרי תות וז"ל חלת תדורין שניך קב"ה לנדיקיא חד דוכו תיון לתיקיא דלת תשחניתו תהתי עלמת וכד תנסדיכו בני עלמת ותיון חיית בנשרת יתבין תיון תילי גלותת עלייהו ותולן ותודיפין תלה לתיטן דתיכי תבדון ותתפרין ותעלין לגן עדן דזרעת דתתן רוחיכין דנדיקיית יתלבשין בשערין דנהורת ותתייחשו בהו וגזרין גזירה וקב"ה שניך רעותהון ורם על עלמת ותיון נפשתן דלדיקיית משתכחין בהתי עלמת לתנות של חיית והתי תקרי נפש ודת לת תשתני עלמת להסתכלת ולתסתכל ולתנות על דרת והתי הוא דתתי ידעי בשרת דעליה ושיכחת דהייבת בהתי היא דכתיב ונכרת בנפש ההיא תעתיה תדורת תניילת דת גן עדן די בתרעת דעניך ניה קב"ה תדורין פילחין יקירין כעונת דהתי עלמת ובעונת דעלמת עילאה ויכלין בחרן נוונין תליית לין תוסבין ותילגן ושבכן ורוחין דסלקן בכל יומת ובכתי תתר סתרי ההוא דתקרי רוח דתיון לדיקיית ומדורת דהתי רוח ניה סתרי וכל רוח ורוח תתלבשת בלבושת יקירת בעונת דהתי עלמת ובעונת דהתי עלמת עלאי • תדורת תליתי ההוא תדורת עילאה קדישה דתקרי לרורת דתי דתתן תתשרעת ההוא דרגת עילאה דזקרי נשתה והתי תחדנק לתתשרעת בשרונת עילאה שלה כתיב תו תחשב על ה' והרכבתיך על במותי תרן שכ"ל והנה כגם שזה התתר תבוחר ותעורם תעניתו שכ"ו לת נמשוך יד בקולתום ממנו ונתרכו בע"י תל"ת תדו"רין עניי"ך קב"ה לנדיקי"ת פירוש שלשה בתים ודיוריס שזה הקב"ה לנדיקים שיהיו בתוכן"ל דז"כו תינון לדי"קיית דלת תשתניתו תה"תי על"ת פירוש תדור ובית ולבוש תחד שהקב"ה עושה לנדיקים הוא לנפש שבת תתופני קודם ותלו לת היו זוכים הנדיקים בתשבתים הטובים לת היה בשתרה לתוחה נפש בזה העולם בשכל תתני שהיא נפש הבהמית כי עיר פרא יולד תבלי שליעות כתבוחר לעיל תתני תלך תעשו הטובים הנדיק וזכה שהקב"ה עושה לו תדור בשולש הטופני שהוא לבושו כי בימית כיה ערומה בלי לבוש תו תתלבשת בתותה לבוש שהוא לבוש תוריי

תמר לת ודק ובליותו לבוש יש לה קיום וחיות בעולם הגופני :
וכ"ד תקטרי"כו בג"י שלמ"ח ותי"טן חיית בגערת יחב"ן תיעו"ן
מל"י גלות"ח של"ייהו פירוש כשיש ח"ו חיזה פורענות בעולם זו נרוך
בעולם לנפשות הנדיקים שיגיעו עליהם ומזה הפורענות שנוכר בעולם
מותם בני אדם שיורד חיים בגופם יושבים בגיהנ והולכים על בתי
קברות ותפילתן של קברי נדיקים כדי שנפשות הנדיקים יתפללו
בעדם ויבטלו הגזירה והפורענות • ו'חולין ומ'ודיעין מ"לה ל"תינן
דמ"כי חב"רון פירוש והולכין ושוטעין הנפשות של נדיקים ומודיעים
הדבר ליושבי חברון ר"ל לאבות העם שוכבים של מעוחתם בחברון
ומת"ערין ות"אלין ל"נן ע"ן דת"רשת דת"מן רוח"יהן דל"דיקיית
מת"לבשין לע"טרין דנה"ורת • ות"תייצבו ב"ה ובג"רין נד"רה
וק"בה שב"יד דשות"הון וח"ם על ע"למת פירוש כשהנפשות מודיעין
לאבות לו תקונין ותתערין מזיעתם וכשכשים הנפשות עם האבות
לגן עדן שהוא בעולם היצירה שעם הם הרוחות שלהן ושם ביצירה
הרוחות מלובשין בצורות של אור ואז מודיעין הנפשות לרוחות שהן
שהם יניקה כי הגופים הם בעזר ומחייצין הנפשות עם הרוחות שלהן
וג'ורין גזירה ר"ל הרוחות נוזרים לבטל הפרצניות וקדוש ברוך הוא
שזה רוגש ומרחם על עולם ומבטל הגזירה • ואיתין נפש"תין

הנ"הה

דל"דיקיית מתחברין. כה"י
ע"למת ל"תנת ע"ל חיי"ת וה"י
ת"קרי נ"פש ור"ח ל"ת ת"שלמי
מה"י ע"למת לת"שלמת ע"ל דר"ת
ולתנדע ול"תנת ע"ל דר"ת
וה"י הו"ת ד"תיתי יד"יי בגערת
דע"למת ושו"נים דחייבית ב"הי
ה"ת דכ"תיב וכ"כרת כנ"פש
הה"ת מ"עיה פ' פירוש הזכר
נותן טעם למה ועל מה נתלוים
הנפשות בעולם הגופני בעולם
הזה ולמה ניתן נתלוים יניקה
מקוברים ברוחם בעולם יניקה
בגן עדן שבודאי שם תשגיח גן
עדן יותר לזה תחר שתעני ך
נתלוים הנפשות של נדיקים
בעולם הגופני כדי שיגיעו על
החיים שהם בני העולם החיים
בגופם והדבר הנפשות מהנדיקים
בעולם הזה הוא נקרת נפש
תוה"ם נפש לעון לס ניזה מתלק'
מצו"הו ובכל עת ובכל זמן היה
נמצאת בעולם הזה כדי שתניעו
ותצוות ותדע להגין על הדור
בעת הצורך כגון להזהירם על
התעובה כשהרוח מודיע לה
בשבתות וימים טובים מה שנגזר
מלתעלה או בעת שיטרחל בגרה
שלו הם מצוררים ליושבי חברון
לבעל הגזירה כנזכר לעיל ומיהו
הוא ש"ר"ל התיים יודעים
בגערת ומבטלים הגזירה כנ"ל
ושגם הרשעים פוחדים בעולם
הזה שנפש בעולם הבא היא
נתוה"ם נפש כי נפש הרשע כלה
ונחרבה ואין לה בשארה דכתיב
ונכרתה הנפש ההיא מתיים זהו
מדור ולבוש בית הרחצון של נשמה • מד"ורת תנ"יינא ד"ל גן ע"דן
די' בח"רצת ד"עביר בי"ה ק"כה מד"ורין שי"לתן יק"ירין
בגוו"נת דה"י של"מת
וכ"וונת ד"שלמת שי"לתה והילכן בת"רין גוונים פי' מדור ובית
ולבוש השני שים לנדיקים כו' בגן עדן שלמעלה שנפש הקב"ה
טופה לנדיקים בתים ודיורים עליונים ושמיבים שנפש בדמיון עולם
הזה ובדמיון עולם העליון ר"ל שהוא בדמיון עולם הזה כי כמו
שבעולם הזה לבושה של נשמה ר"ת חברים ושם גידין נשמיים
גופיים כמו כן הנדיק מתעתיו שנשמה ויקיים ר"מ מצות שנשמה

החלויים בחסד וס"סה מ"לת החלויים בגבורה שנרמ"ז בחצוותיו
להספים חור בכל פולמות נשתר הלק חורו מכל מלוה ומלוה עד
שנעשה לו לבוש תמנו מר"מח חורות מלות עשה ומ"סה חורות
מלות לת תעשה כחבור בתרוכה נספר לבושי חדש הרמ"ון
נחלת שלבושו הוא בדמיון עולם הזה ובדמיון עולם העליון בדמיון
שלם הזה שים בלבוש ר"מ"ח חברים ומ"סה גידין מלד חלויות כמו
שה' בעולם הזה והם כדמיון שולם העליון מפני שהלו חברים הם
כלם חורות כדמות עולם עליון שהוא כלו חור וחיכם נשמיים
וזהו שחמר והיכלין בתרין גוונין ר"ל ההיכל של נדיק שהוא מדור
שלו ולבושו הוא נשפה בגוני גוויפ כדמיון שולם הזה מלד חבור
חבריו והלקין שעולים ר"מ"ח ומ"סה בדמיון עולם העליון מלד
שהחברים כלם חורות • דל"ית ל"ון חו"שבון ות"אלין ופ"שבין
ורו"חין דשלקין ב"כל יומ"ת פירו' ין מספר וחשבון לרבוי
רוחות שעולים ונכנסים בכל יום בגן עדן הזה וחילנין ופשבין ורוחין
הוא משל לכמה מיני רוחות שבגן עדן כי כל נדיק ונדיק יש לו חדור
לפי כבודו • וב"הלי ת"תר שת"רי ה"תי דת"קרי ר"וח דתי"ון
נדי"קייא ות"ורת דבה"ות ר"וח כי"ה שת"רי פירוש בחוחה חקוח
שבגן עדן עורה לוחה חלק הנפש הנקרת רוח שהם רוחות של
נדיקים וכן החדור של רוח דהיינו הלבוש של רוח עורה בו רמה
לותר הלבוש נעשה כפי ערך הרוח כי גם ברוחים כמה מדריגות
כי יש לך נדיק שהין לו חדור לפי כבודו ולפי כבוד הרוח כן
נעשה לבושו וכדי שלא תעשה לחשוב הואיל שהחמר שהלבושים
חלוקי' בגן עדן בחדריגה שים שם ח"ן ג"כ לבושים פחותים
שחתלבשים בהם חפני זה חמר וכ"ל ר"וח ורו"ח מחל"בש בלבו"שת
יקי"רת כב"וונת ה"תי של"מת וכב"וונת ה"תי על"מת עי"לתה פירוש
כל רוח ורוח מתלבש בלבוש חשוב וכלם הם חשובים בדמיון עולם
הזה ועולם העליון ר"ל שכלם נעשו מחברים וכלם הם חורות חברים
רוחניים כדפירשנו בת"ן שהלך החברים הם דומים לעולם הזה
ומלד שהחברים הם חורות רוחניות הם דומים לעולם העליון חבל
החלוק שביניהם כמו שבירה שלמה יש עשרה חדריגות חדריגה
למעלה מחדריגה הגם שכלם חורות רוחניות כמו כן הוא ברוחות
הנדיקים • חדו"רת תני"תי ה"ות חדו"רת עי"לתה קדי"שת
גרו"רת דח"יית דת"מן חת"ע"דנת ה"ות דר"גת עי"לתה קדי"שת
ומדור והבית הלבוש העליוני שים לנדיקים הוא המדור בעליון
הקדש שנקרת נרור החיים שהוא עולם הבריאה שהם מתענגת
המדריגה בעליונה של נדיק הנקרת נשמה וה"י לתדב"ק
לתת"ענ"ג בע"דוג' עילאה עלה. כת"ב הז תחתענג על ה' וה"רכניך
על במותי תר"ץ פירוש ועזתה נשמה מתדבקת למעלה בעולם
תניולות וכן היה כולה למעלה בזכות מעשיה עד שמתדבקת
בגדן העליון דהיינו בינה הנקרת עדן עליון כמבוא בפרדם ובזוהר
רבו מלפניר ועל הוחה חדריגה כתוב ואז תתענג על ה' פירוש
יהו"ה הוא תפחר' ועזתה נשמה עילה למעלה מתפחרת ר"ל שעולה
לעדן בינה כי חצחרת נקרת גן שמקבל השפע מפדנה של בינה
והנשמה עולה למעלה מגן לעדן בינה והיינו שחחר השפוע הז תתענג
על ה' על ה' דיוקא ר"ל למעלה מתפחרת והרכניתך על במותי תרץ
פירוש מלכות נקרת תרץ ובמותי וגבהה של מלכות ר"ל מה שהוא
למעלה מתלכות הוא ת"ת שהוא למעלה מתלכות ונשמתך יהיה רוכב
על ביתותי מלכות ר"ל של תפחרת למעלה מתפחרת עד מתפחרת יהיה
מרכבה לנשמה ע"כ פירוש התחחר והנה הכלל העולה מכל המחמרים
שבחלתי כי יניקת חלק הנפש של נדיקים הוא בעולם הזה והרוח
בגן עדן התחתון והנשמה למעלה בגן עדן העליון ועתה ים לשואל
שישחל למה לת תפלה הנפש והרוח של שורשן ומקורן העליון
בחניולות למקומן הרחתה כמבואר בפרק ד' ולמה יגרד בחלתן ומחרן
ולחחר כי בודחי שבנשמה מחניולות הכוללות ג' כחות בחחדותה נפש
רוח נשמה מחניולות כדפיר"שנו בפרק ד' שחתה נשמה בכלל ג'
כחותיה הינה יורדת למטה בעולם הזה הגופני בחומן שתהיה בנוף
חדם וגדם כל זה תהיה בגדר חניולות זה לי חפשר כי כמו
שחניולות בעצמו ב"ה לי חפשר לו להתגלות לחולשת הנבראים
בעני גופיים גבוליים מכליתיים לגודל חורו הבלתי גבול בבלתי
מכלית הב לתי סוף ולחשר רגה נמה שרגה להתגלות הוכרת
כביכול להשתלשל' חורו ולירד מחדריגה למדריגה להתפשט
בהתלבשות הבריחה שנחשבה החור בחקת שיעת חנדר חלקות לגדר
הבריחה ב' חצר ה' חרכנו בביחורו ' שבר חור חבי"ע ודחיק לגודל חורו
בחפשט חור והתלבש בינירה ותחבה יותר כחבור בשערים
הקודמים

בקדמיס יס"ם • ועדיין לגודל תורו ההפשט עוד והחלבש בפשייה בתוכן מבעלי גופיים ובעלי הכליתייס יהיו נהניס ומשיגיס תור מתוק תור מבושס כמבואר בפשריס הקדמיס כמו כן הנפשה שהוא מהילות וחלק מהילות ושמות מהילות כדפירשנו למעלה לגודל תורה הבנתי בשל חכניס מי תפשר לה לירד להטה ולהתקשר בתוך כניף הגופ"י והחכליתי כי כתקרה שיקרה לכלל מהילות יקרה לחלק מהילות כי טבע התקיר יתלה במה שיתלה מהקיר וכמו שמקור מהילות מי תפשר לירד כי תס ש"י התפשטות והתלבשות בריתה יגירה עשייה כמו כן חלק התקיר שהוא הנפשה שנתלה מהמקור חי תפשר לירד כי תס ש"י התפשטות והתלבשות בריתה יגירה עשייה ולכן הוקרכה הנפשה לירד ולהתפשט והתלבש בבריתה כשיעור תור הבריתה ומבריתה הוקרכה לירד שוב להתפשט ולהתלבש בגירה ומיגירה תור יגירה ומיגירה הוקרכה להתפשט עיד ולהתלבש כשיעור כשיעור תור עשייה עד שתתק תורה ותתפשט להיות לה קשר עס הניף עד שנוכל לקבל לתורו בחופן שהנפשה של לדיק הזוכה לנפשה של מהילות היא כריתות הכל של זה שבריתה פתח מקיפות לתצבת בקדושה הקדושה קדושה קדושה לשעה בעת הניף וכל מה שתרד בחבל ולתצבת לחשה כן יתעבה תורה כי לתשלה בתהילית הוא בבחר הלקוח הוא בחדרינת ההבל הזכב כשעור דרך עשל עדין עהור יותר חיוני • וכירד ונפתלבל בחדרינות הבריתה נתצבה ובא לגדר הבריתה עד שהוא בחדרינות בחבל של כשף דרך חבל שהוא ג"כ חציב כשף ניף תוקף שנפתיס ונחיצבה עד שהוא בחדרינת חבל של נתעשת דרך חבל ומיגירה יהל ונפתלבל לגדר תור עשייה עד שהוא בחדרינת חבל של בדול דרך חבל אחר של זה רחו בפשיס כי חלק ה' יעקב חבל נחלתו כי הנפשה לגודל וביגה ומיגירה מי תפשר לה לירד בשולש עשייה ניף ורגם והחיוך כיוון שיהל נגדר תור עשייה עד שהוא בחדרינות בלי התפשטות ותתצבות תורה בגדר הבריתה מפני כי גדר תור עשייה תיגה הבריתה מי תפשר לה לירד לתור עשייה לתור עשייה לגודל תור הבריתה וחולש ח"ר עשייה עד שמולכה להתפשט ולהתצבר תורה עוד בגדר יגירה וכן בתור יגירה מי תפשר לה לירד לתור עשייה לגודל תיל יגירה וחולש' תור עשייה עד שהולכה להתפשט ולהתצבות תורה עוד בגדר עשייה כי הלבוש נריך שיהיה לו קצת התייחסו' עס הלובש התבל בזה האלך תיגו ותלבש בלבוש עבודות וכן הלובשיס שלו שהס יורדיס תודרינ' בחלך תיגס ותלבשו' בלבוש האלך אבל עס כל זה תיגס תתלבשיס הנשיס הנפשיס ופשוטיס רק כל אחד תתלבש בלבוש כרתוי לו כיון כן הוא שניין הנפשה שהיא חלק תהילות ולכן הנפשה לנפשיס שהס בחתלבשותם תקרא תהילות לעולס עשייה לנ' לבושין שהס נ' תדורין דהייגו לבוש הרחניות הוא הבריתה ולהיות שבריתה קרוב לנפשות והיא הנפשה שהתייחד שתה וכתו הרחוק שתתלבש היא בריתה דתהילות ותין בה שטי בין הוא רתוי שהלבוש נ"כ לא

יהיה

הנ"הה

ומי יתן ויהיס התניין מיונו של שתר טוב תכ"ש פרק ע' ופרק י' בתה שכתבנו בעניין זכב כשף ונחשת נרחל יגיל ויעתיק בתה ש"ת בעניני שה בזמן זכב כשף ונחשת וברזל ס"כ הנ"הה •

יכול לסבול גודל תורה וכן בתור

הנ"הה

ולהביאך רתז בפשוט הזה על בורו הנה תדע כי להיות שהנפשות של ישרחל הס חלק מעלעתיו ס"ה כעניין ויעת בתיון נעתיו חיים וכל בעתה מחשתיתו רוח טעת ורבה בדוך הוא שישתבלו הנפשות ליעה ויקלבלו ויתקשרו בעיקב שהיא בחויר הלוחו בעקב פולס הזה בעתני והגשתי בודלך להתחבות בשור וזב כשף נחשת ברזל ולהתחלבל בתי חבל תלתילה לתעה ותהו חבל בחלפו ובזה תיוסב ג"כ כפל בפשוט שתתר עתו ואתר יעקב כי בוחתי יעקב היינו עתו ועתו כיתו יעקב תנת אר"ל כי הנפשה מהיא חלק מהילות מתילות . חלק ידוד הוא עיתו ר"ל אתו אל תקרא בנקודת חיריק פתח עבן אלא בנקודת חיריק עבו - כלומר אתו אתני ר"ל

אתו חלק הוא אתלו

ותקוס' אתו ובו"ג אתילו"ת כבל בין החלק ובכלל אחד בכללו יחד כולל מתחלה אבל בעתותה הס סוס מתם וכתו שניתנו בקדוש' בן תתה שנה ובתו שתילות נקרא ידוד גס החלק נקרא ידוד כי ידוד נמספר קטן י"ן כתו כן

הנ"הה

ואין קושית עכי סגס זו הקרא נפשה בערך הבריתה כי הוא קטני קרוב' ללובש זה תינה קטני' דנפשות מהילות הן גס שנוי כלל והוא פשוט בתכלית הפשיטות עד שהוא בתלבות בעלס ב"ה תפני כן הן רתוי נייחס ללבושה שהי תפני כן גס לנושה נקרתת נפשה בתוך תה שהן בן בריתה נפשה בתקלת שלת יובדר המילות להיות נקרא בריתה כתבואר בפשריס הקדמיס תפני כן נפשה ג"כ לנושה להיות נקרא רוח ס"כ הנ"הה

בהילות ונפשיה תתלבשת בבריתה חוזר למקורה וישובו ביתר מתק ויתר עז עד שתתלבשה בצדקה של בינה תס ושתה לכך כתפרדש לעשלה בזוהרה תליתאי • ותס נתינה הבריתה תתלבשת הנפשה של בריתה בכתותה כטלת נפש רוח נשמה בבריתה בלבוש יקר תה שלת היה לה קודס תילותה כתבואר בתזרת הליתאי ד' שעלתה לעשלה להתלבש בלבוש גדור כתיוס וכן ג"כ תה שתתצבה ותתצבה בגדר הרוח בישיבה כשיעור תור גדר יגירה תינה קושי' למה לא יהזור לעשלה כי גדר הרוח כשיעור תור גדר יגירה הוא הוא בתצבות תור ובתתצבו' תור שתתצבה בגדר יגירה גס היה לעולם לעשלה כי דקות תור הנפשה בעלמה עס כתותיה השלתותיים לה בפש רוח ונשמה שבבריתה בשתר בבריתה יכול לקבל גדול גדול תור של בריתה עד שהוא בבריתה כי תן היגירה ולהתצבות בגדר תור יגירה ופתה בתצבות והתפשטות תור שביגירה נקרא רוח וביגירה קבלה עס הדם לחיות נקרא רוח כי בתצבות תור שביגירה נדמה לו ה"כ היגו לשה לה יחזור לעשלה שברי זה בתור לה כיה לעולם לעשלה בעס שבתלבל חלעשלה והכל בח לעשלה עס ג' כל זה בתצבות הרור לה היו לעשלה וק נדוה תור בעס ג' כריתה הזכים והדק ס היה לעשלה וזה שתר לעשלה והיה בשרשה הדוריו דיחדי יעקב ויתילתה שייה עד שיהל קדוב לתור הבריתה יקר גיגירה כמבואר בחדורת שייה כשיעור תור גדר עשייה ג"כ וכן ג"כ היה בתפשטה בגדר עשייה כשיעור תור גדר עשייה תינה קושית בתור עשייה יחזור לעשלה כי משלס לה כיה ואל

פעייה למעלה ותור מעייה נתחדש ונתינה בעשייה מלד המתלבלות
מפני כן נקרא תור עשייה בשרשו וקנה שלימות יותר כי מה
שנתלבש מקודש בלבוש גופני חומר עב וחשוך נתלב' עתה בלבוש
תורין חומר זך ודק בעשייה וזוכה ג"כ להתדבק בקדושה וימים
טובים בג"ע בציורה כאשר במדור הראשון נתלו שלין כאן
קדושת כלל שהרי הנשמה שהיא בתלולות נשתה בחשיכותה בכלל
ג' בחותים שהם נפש רוח נשמה שהרי בתחילה לפילו בהשתלשלותה
לא ירדה תורה הגדול שבן ג' בחותים נפש רוח נשמה למעלה
בשלש הבריאה ותה שירד לבריאה לא ירד רק בחפשטות והתעטות
תור וע"י התפשטות והתעטות תור הוסיפה יותר שלימות שקנתה
לבוש' בסוד עטרות ולא ירדה כאשר למעלה בדברי רשב"י ושם
כל זה ע"י התפשטותה והתעטותה בבריאה היא פרתה ג' בחותים
שבן נפש רוח נשמה וכן הנשמה דבריאה נשאר בחשיכותה ולא
ירדה בעשם לציורה רק מה שירד הוא התפשטותה והתעטותה
הוא שירד ושם כל זה היא מדתה ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה
ע"י התפשטותה והתעטותה ציורה הנקרא רוח ונקרא רוח בערך
גודל תור הנשמה של בריאה והיסיפה להרויח בזה לקנות לה לבוש
יקר בסוד עטרות כאשר תדברי רשב"י וכן לבוש הרוח שבציורה
שהוא כח התפשטות הנשמה שנקרא רוח בערך נשמה של בריאה
כאשר פירשנו למעלה נשמ' ג"כ בתקומו בחשיבותו ומעולה לא
ירד למטה בעשייה ומה שירד הוא התפשטות והתעטות כח הרוח
שבציורה הוא שירד לעשייה אבל הרוח שבציורה בעשם לא ירד
ושם כל זה הוא מדתה ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה ע"י
התעטות תור שבעשייה הנקרא נפש ונקרא נפש הגם שמתרחין
בה ג' בחות בנשמות בערך תור הרוח שבציורה נקרא היא נפש
והוסיפה לה שלימות יותר שקנתה לבוש יקר בגן עדן עד שמתקשר
בבריאה והיא קרובה להדמות לבריאה ' וכן לבוש שלישי שהוא
נפש בעולם עשייה לא ירד מתקומה כי קנה לו שלימות
שקנה לו לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני
וע"י לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני
מעלה ומטה כאשר תדברי רשב"י בתופן שהנשמה בכלל ג'
בחותים שבן נפש רוח נשמה בעלויה למעלה של מקומה הרמתה
בחבל הקשור בשם ' קלוהין ירד התפשטותה והתלבלותה רחם
קנה אחד למעלה גבוה עלגבוה ורחם השני למטה בתחתית
שבתחתית ושם כל זה היא מדתה בכל חלק וחלק שבחבל
ובכל נקודה ונקודה שבחבל בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה
כדפירשנו למעלה בחשל כי הנשמה הקדושה ממכון שבתה מבחי
תרומי של תרומים מבחית בכל בחותים עד נקודה התחתונה
והיא נפלוי ובמעלה תקנה לל קנה בתופן שבכל לבוש ולבוש מלבו
ג' תיני לבושיים בריאה יציר עשיה היא מתגלית בכלל ג' בחותים
שבן נפש רוח נשמה לך ודק שלין גלוי נפש רוח נשמה שבציורה כל
כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה שבבריאה עד שזה נקרא נשמה
וזה נקרא רוחי בערכו מבל התפשטותו והתעטותו וכן גלוי נפש
רוח נשמה שבעשייה הינו כל כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה
שבציורה הנקרא רוח בערך נשמה של בריאה עד שגלוי נפש רוח
נשמה שבעשייה נקרא נפש בערך רוח שבציורה מבל התפשטותו
והתעטותו הנה השלה מבל מה שפירשנו בהחלק הלדיק מן
השלה הנעשני ההשוך נשמתו של לדיק וכל בחותיו שבן נפש רוח
נשמה עם כל התפשטותה והתעטותה בבריאה יציר עשיה שלו
זוכו למדריגה יותר עליונה ממקומה שהיה לפני קודם לכן בסוד
עטרות ושוב כח מהם לחזיר מתעטתו ומדריגתו לך של מקומו
הרמתה יותר ויותר מלת ויתר עז מימי קדמתה '
והנה נפלם הפרק :

פרק

שמי לחריסביותו בפרק הקודם כי הנשמה של לדיק בהיא מחלולות מי לחשאר לה לזרד בתורה הגדול לנוף הלדיק כחות שהיא בעצם לך ורק שלריכה להתלבש בהתעטות בבריאה ולהתעטות תור בריאה הוא שזרד בחור יציר עד שלריכה להתלבש בלבוש תור יציר ולהתעטות בתור יציר הוא שזרד לעשייה שהיא בחינת נפש רוח נשמה ' קלוהין ירד התפשטותה והתעטותה בעשייה ושם כל זה הוא מדתה ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה ע"י התפשטותה והתעטותה בעשייה הנקרא נפש ונקרא נפש הגם שמתרחין בה ג' בחות בנשמות בערך תור הרוח שבציורה נקרא היא נפש והוסיפה לה שלימות יותר שקנתה לבוש יקר בגן עדן עד שמתקשר בבריאה והיא קרובה להדמות לבריאה ' וכן לבוש שלישי שהוא נפש בעולם עשייה לא ירד מתקומה כי קנה לו שלימות שקנה לו לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני וע"י לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני מעלה ומטה כאשר תדברי רשב"י בתופן שהנשמה בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה בעלויה למעלה של מקומה הרמתה בחבל הקשור בשם ' קלוהין ירד התפשטותה והתלבלותה רחם קנה אחד למעלה גבוה עלגבוה ורחם השני למטה בתחתית שבתחתית ושם כל זה היא מדתה בכל חלק וחלק שבחבל ובכל נקודה ונקודה שבחבל בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה כדפירשנו למעלה בחשל כי הנשמה הקדושה ממכון שבתה מבחי תרומי של תרומים מבחית בכל בחותים עד נקודה התחתונה והיא נפלוי ובמעלה תקנה לל קנה בתופן שבכל לבוש ולבוש מלבו ג' תיני לבושיים בריאה יציר עשיה היא מתגלית בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה לך ודק שלין גלוי נפש רוח נשמה שבציורה כל כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה שבבריאה עד שזה נקרא נשמה וזה נקרא רוחי בערכו מבל התפשטותו והתעטותו וכן גלוי נפש רוח נשמה שבעשייה הינו כל כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה שבציורה הנקרא רוח בערך נשמה של בריאה עד שגלוי נפש רוח נשמה שבעשייה נקרא נפש בערך רוח שבציורה מבל התפשטותו והתעטותו הנה השלה מבל מה שפירשנו בהחלק הלדיק מן השלה הנעשני ההשוך נשמתו של לדיק וכל בחותיו שבן נפש רוח נשמה עם כל התפשטותה והתעטותה בבריאה יציר עשיה שלו זוכו למדריגה יותר עליונה ממקומה שהיה לפני קודם לכן בסוד עטרות ושוב כח מהם לחזיר מתעטתו ומדריגתו לך של מקומו הרמתה יותר ויותר מלת ויתר עז מימי קדמתה '
והנה נפלם הפרק :

פרק

שמי לחריסביותו בפרק הקודם כי הנשמה של לדיק בהיא מחלולות מי לחשאר לה לזרד בתורה הגדול לנוף הלדיק כחות שהיא בעצם לך ורק שלריכה להתלבש בהתעטות בבריאה ולהתעטות תור בריאה הוא שזרד בחור יציר עד שלריכה להתלבש בלבוש תור יציר ולהתעטות בתור יציר הוא שזרד לעשייה שהיא בחינת נפש רוח נשמה ' קלוהין ירד התפשטותה והתעטותה בעשייה ושם כל זה הוא מדתה ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה ע"י התפשטותה והתעטותה בעשייה הנקרא נפש ונקרא נפש הגם שמתרחין בה ג' בחות בנשמות בערך תור הרוח שבציורה נקרא היא נפש והוסיפה לה שלימות יותר שקנתה לבוש יקר בגן עדן עד שמתקשר בבריאה והיא קרובה להדמות לבריאה ' וכן לבוש שלישי שהוא נפש בעולם עשייה לא ירד מתקומה כי קנה לו שלימות שקנה לו לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני וע"י לבוש תוריי היא מתדבקת בשבחות וימים טיבים בגני עדני מעלה ומטה כאשר תדברי רשב"י בתופן שהנשמה בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה בעלויה למעלה של מקומה הרמתה בחבל הקשור בשם ' קלוהין ירד התפשטותה והתלבלותה רחם קנה אחד למעלה גבוה עלגבוה ורחם השני למטה בתחתית שבתחתית ושם כל זה היא מדתה בכל חלק וחלק שבחבל ובכל נקודה ונקודה שבחבל בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה כדפירשנו למעלה בחשל כי הנשמה הקדושה ממכון שבתה מבחי תרומי של תרומים מבחית בכל בחותים עד נקודה התחתונה והיא נפלוי ובמעלה תקנה לל קנה בתופן שבכל לבוש ולבוש מלבו ג' תיני לבושיים בריאה יציר עשיה היא מתגלית בכלל ג' בחותים שבן נפש רוח נשמה לך ודק שלין גלוי נפש רוח נשמה שבציורה כל כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה שבבריאה עד שזה נקרא נשמה וזה נקרא רוחי בערכו מבל התפשטותו והתעטותו וכן גלוי נפש רוח נשמה שבעשייה הינו כל כך זך ודק כנלוי נפש רוח נשמה שבציורה הנקרא רוח בערך נשמה של בריאה עד שגלוי נפש רוח נשמה שבעשייה נקרא נפש בערך רוח שבציורה מבל התפשטותו והתעטותו הנה השלה מבל מה שפירשנו בהחלק הלדיק מן השלה הנעשני ההשוך נשמתו של לדיק וכל בחותיו שבן נפש רוח נשמה עם כל התפשטותה והתעטותה בבריאה יציר עשיה שלו זוכו למדריגה יותר עליונה ממקומה שהיה לפני קודם לכן בסוד עטרות ושוב כח מהם לחזיר מתעטתו ומדריגתו לך של מקומו הרמתה יותר ויותר מלת ויתר עז מימי קדמתה '
והנה נפלם הפרק :

שיש לו נשמה מלמעלה קודם שיעשה הוא כמו הבל שמקושר בגוף הצדיק לחטא ברוח אחד וברוח בשני הוא מקושר ברוח שעשיה שכם מלמעלה ראינו יכול להוריד משם רק לנלגלים ומה שלמטה מהנלגלים שהוא חללה של כולם הזה הסיבב מרכז הרץ והוא נשמה היא מדרינה קטנה שאינה יכולה לעמוד שום דבר מהיהנהו של עולם ועבע של עולם מפני כי המלאכים שבשירה הם הדיומים המתוגים להן את העולם כפי מעשיו והחופנים הם הכלוחים של דיומים והשלוחים אינם יכולים לעמוד שום דבר ממה שנלמעו מפי הדיומים מפני כן הם מדרינה קטנה שאינם יכולים לעמוד שום דבר ממה שנלמעו מפי הדיומים כי הם אין להם שורש וקיומ כלל אם הדיומים שהם יכירה רק עם שלוחי הדיומים שבעשיה ומפני כך בהשתלקותם מן העולם לא יחלבשו חלק בעשיה נמלא שאלה זה נשיות של בריאה ומכ"ש נשמות של חנילות מדרינתם נדולה עד מאד עד שאנד נודל מדרינתם יש להם כח לנזור חפילו על המלאכים שהם הדיומים לבעל נזירותם ודינם שפסקו ועם זה אינו רחוק מה שהיה משה רבינו ע"ה משאה עבעו של עולם בנזרתו ואמירתו לבד כי מלד שנשמתו היא החבל שמקושר בשורש העשיה מפני זה בלמירתו וכוונתו לבלאכיה משורר הפרסים העליונים לשנות טבע העולם בכל אותות ומופתים שעשה לפני פרעה ובארץ מצרים ולפצני כל ישראל עד שהיה במדרינות חלקים לפרשה כשיין שנאמר חלקים בתוך לפ שם וכל זה מלד חנילות נשמות שהוא קו החלבני שבינו להבריא ולהשוות לחיזה לד שיהא כיוצא ליוצרו חן וכל מה שנזר ואחר קם לו להשפיע בבריאה וכוחות של חלאכי דיני ישיה ולהכניע כחות קליפות העומאה שפיו ישראל נכנפים תחת עט' כחות קליפות העומאה כאשר נכאר כוד בשערים הבאים בע"ב ומשה רבינו עליו השלום ברוח פיו הכניעם ושברם להוליא את שמו ישראל מבפירי שני חריות הרשעים הללה לכל החותות וחמופים והנסיי שעשה לשיני כל ישראל בשטי טבע העולם ׃ וכן לא יהיה עליו מה שאחר יכופע שהם בנבעין דוס וגומר ושמחו הגלגלים מינלוליס מכני ביוה לכוחם שהם החופנים המשפיעים והיניעים לנלגלים לבלאתי יפעלו פעולה ורשעה ביוה שלא יניעו לנלגלים מפני שים לחופני קודם שתי פעולות דהיינו פעולה לחת שהיא תמידי שיהשפיעים ומניעים את הנלגלים עד שמפני זה נקראו חופנים חלמון חוכן וגלגל ׃ פעולה שניה שהם מכניעים הקליפות כחות העומאה ע"י הבריאה שהוא שהוא בשוד שפר שפירות הנשפיע ומפני שהיה נוך שהם להבריא ולבנ' הקליפות כהן של שחלק למשלה בחירות וזריזות ניוה לחופנים שלא יפעלו פעולה ורעה תמידית שהוא הנחת נילנול ושבוב הנלגלים חלא יהיו פעולתם בהכנעת ושבירת הקליפות כהות העומאה כחו של עולם למשלה ומחילה הוא שפער לרעה כי כשיכשל בעוון טפל הצדיק וכוח שאחר שים בנבעין דוס וירח בעמק חילת עדיקוס גוי תוריבו והנה מזה נוכל להבין נם כן טעין המרכבה במה שאחרו החכות כן כן המרכבה כי הברכם היה הבל נשמתו-משחלשל מחשך מלמעלה למטה ומחשך בגוף הברכם עד שנשרת הברכם למעה בתוך עפו היה בית מושב ומרכבה ושבת לשפירת חשך חלד נשמתו למשלה החניעה מחשך שהיא חלק חנילות שבחשך וזהו שאחרו בספר בהביר אמרה מדת הסד כל ימי היות הברכם בחרן לא הוכרכתי-אני לעשות מלאכתי שהרי הברכם עמד בחקומי ויעמוד משחרתי ואני זאת היא מלאכתי ולהבינך עניין זה הנה תדע כי הרוחניות כ"ם פועל בהעלם ואינו פועל בשום נשמיית מפני הולשת ותשות כח הנשמי שהיו יכול לקבל נודל כחו ומפני כך פעולתו מתעלם ע"י בהשתלשלות ומשתלשל למטה בגוף הצדיק ופועל ע"י נשמת הצדיק שמשפעת עליו בשוד בחבל שפירתו בשוד זהב בסף נחשת ברזל ומשתלשלת בנשמת הצדיק והצדיק מגלה פעולתו ומוליתו לאור זהו שאחר לה הוכרכתי אני לעשות מלאכתי רוצה לומר להוכרכתי לנלות פעולתו ממני נעלם שהרי נשמה של הברכם היתה חלק ממני שהשה מלאכתי ע"י נופו של הברכם שעשה הוא מלאכתי ואני זאת היא מלאכתי כי החשך שהברכם שעשה הוא מלאכתי ממש שאני מעשיו בו ומשתלש בתוכו והוא עושה עבודתי ופעולתי בכל רצוני כמו הסוס שהוא מרכב לרוכב עליו שעשה שבודה ושמוש לרוכב לכל חות נפשו ולכל הפעו חשר יעשו כחו כן נשמת הצדיק הוא מרכב לשפירה לעשות עבודה ושמוש השפירה לכל חות נפשה ולכל חפלה כי השפירה שבה חלק נשמת הצדיק רוכבת בהשתלשלות נגוף

פרק שניעי לא חקח לם על הבנים נעים׃ לינון משערת דחופנים שהרחוים משערת דנשר י טעין נגיס משערת דכורסיית לינו שכת ס וס דאינו קינת דשכינתא דאימא עילאה סקננת בכורסיית בחלת כפירין עילאין עמודת דחולציחת כליל פים סניריו מקננת במטערון חיי' חתה' מקננת בחופן דחחת' פים והנה חופן חחד בחרן ושיד שכינת' משערת דכורסיית חתקרית' נשר ומשערת דנשר יונה ומשער' דחופן ניפור ושכינתא דחוה חדם להנה שלח חשלח ׃ ת"ח חלאכת לית דממנת על חופן מלינון נשמתין דחתקריאו לפרין סנדלפון שמיה ובזימנא דיפרחל ניקייחת לאי פקודת ואולא לימא מתחרכת ובנין נוחין לי'כו חוליף זכו על עופן ואחר לקב"ה וכת כחיב ורחמיו על כל מעשיו אחתי נזדית על כאי עופת דאינו חתהרכת מקוננת וכן מטערון חוליף זכו על עופן דיליה לינון רוחין דכורסיית לינון נשמתין ומהתי כיה לינון רוחין וחופן נפשין ולינון נבריהה יניה עשייה נשמתות וימים טובים נחתין עלייהו נשמתין ורוחין ונפשין בחורת חלילות דלינון רוח דקודשא וכל מאנא חולף זכו על עופין דילה עכ"ל והנה בעחיית פעולו של חאמר הנגד וכאר כל מה שפירשנו בשני בפרקים הקודמים הזה כשער שנשחה לא חוכל לירד עד שחשלשל נסוד ההבל נסוד נדיהה יניה עשייה נסוד זכ כסף נחושת ברזל וכאן בהנילות הוברח להשתלשל כאן כן הנשמה הוכרחה להשתלשל כי הקרה הכלל יקרה לחלק וזה האחתר אחר בפירוש דאיתא עילאה מקננת בכורסייה ע"נ ספירין דאמרת ביה מחלבש בנבריהה נ"נ ספירות עליונות עמודת דאחנציחת כליל פים ספירין מקננת במטערון דמשרש חפחרת מחלבש ניניה חיית חתה מקננת בחופן דמשרש חלכות מחלבש נעשייה וזה ביאר מה שפירשנו בפנים הנבריה בלא חוכל

להחנלות

שער רביעי סוד נפש רוח נשמה פרק שביעי נ

טל

להתגלות אם לא בהתלבשות בסוד בריאה יצירה עשייה ובזה
התחתר משה לשון הספירות עליון מתגלות עד שולט עשייה ועוד
שזה התחתר מיתר כל מה שפירשנו בשער הקודש שפר סוד תכ"ש
בענין הגילוי ב"ם שלש יהיה בשפר . להתגלות כי אם שהוצרך
ליחד ה' מדרגות תכ"ש ולהתלבש בסוד תכ"ש ובזה התחתר
תחתר שספירת חלכות תתגלה בעשייה ועוד קשה לפי התחתר
כזה מה צורך לשלות בריאה יצירה עשייה מתחר שיוכל להתגלות
אור הספירות בעולם עשייה ועוד קשה למה בתחת חלקם לג'
מדרגות בתם שלא תר בינה מקבלת בג' ספירין ותפארת מקבל
בשם ספירות . חלכות מקבלת בשחינת עשמה למה לא תחר שתם
שהספירות מתגלים בג' מקיפין תחרי שכלם אחדות גמור והנה להיות
כי זה התחתר הוא בלתי מובן מתגלותו ועד סופו אם לא ע"י פירוש
תחוך על כן נפרשנו כיד ה' כשובה שליו ועל ידי הפירוש יתורץ
קושייתינו פירוש למעלה מזה התחתר תרתם התיקונים כשישראל
מקיימין מצות לולב ותרוג ומתנענין לשם קשות דהיינו לד' רוחות
מזרח מערב נפון דרום מעלה מטה ולכל רוח מתנענין ג' ניצוצין
שהם ח"י ניצוצין והלו ח"י ניצוצין הם עושים ל' פרצופים דהיינו
פעם אחת תיר בשלמות ליל כשתברכין ברכת נטילת לולב פעם
שנית בחג ה' פעם שלישית ברביעית בהודו לה' תהלה וסך שנין
כלל הם ע"ב ניצוצין . עד שם של ע"ב שהוא יגיע תפשוק ויסע
ויבא ויט ובחלו ניצוצין נכהו על שם ע"ב הם תפשלים מלמעלה
למטה כחות של שניים חומות שכשים פרים של מעלה שרי חומות
ומחילת כשכחם נפשל מלמעלה אין להם כח גם כן למעה של דוך
כשל שוד וגפל שור בחופן כשישראל מקיימין מצות לולב ותתרוג
כהלכתה אז יתקייס בהן הפסוק ל"ת תק"ח הת"ס ע"ל הניצ"ם ור"ל
כחם היה הכניעה והכניס הם ישראל וכשופטין התחומות של ישראל
למעה שולטין כביכול ג"כ של הכניעה למעלה כשהר יתבחר בשער
נגלית שניעה נפ"ל חגל כשמקיימין מצות לולב ותתרוג בהלכתה לא
ישלטו שליהן הקומות כי יפשילו במצוה זו כהן למעלה מחילת גס
למעה ישלו ולא יהיה להם כח להחומות בשוע בישראל למעה
ובחם ישראל שהיה הכניעה למעלה ו
וזהו שלשר לא תקח אם של הכניס ר"ל לא ישלטו הקומות בכם
ובכניעה ליקח אחכם ולפי זה פירוש הפסוק הוא כשניין זה לא תקח
לא תקחו לא תקח בחירק תרת ת' אלו לא תקח בפתח
תחת ת' פירוש תעשה החנוה כהלכתה ותהיה החנוה
חנוך על הת"ם שהיא הכניעה ועל הכניס שהם ישראל
שלא יהיה לקחים בגלות ואם לא תעשה כהלכתה תהיה גירס
שיהיו לקחים כחם של כניס בגלות ואלא לא תקח הוא פועל
יוצא לאחר תכבן תפשיל ותפני שעם עו של פסוק מדבר בשלות
בקן ולא יתכן לפרשו על ישראל ובכניעה שהרי נאחר בפירוש
בתחילת הפסוק והאם רובצת על תפרוחים לו על כניס לא תקח
אם של הכניס שאחר זה אין שיך לפרש הפסוק על ישראל ועל
הכניעה כי תוכ התייחסות וכניו ים ליעקב"ל שם כניס ותפרוחים
וכחו כניעה ותפרוחים לא יתפרשו על ישראל ובכניעה כחו כן לא
תקח אם של כניס לא יתפרש על ישראל ובכניעה תפני כן תפרש
ואזל בינ"ם תי"ן תפש"ת דחופנים ר"ל יזוע שבחרגנולת לו
בחרגנול וכן בחיני עופות יש ג' מדרגות זה למעלה מזה ת' בינה
שנולדה מהרגנול לו ומשך אחר הוא מדרגה קטנה ועוד מדרגה
שניה גדולה מזה כשניעית תפרוח ועוד . מדרגה . שלישית
יותר גדולה מהכ'
מדרגות הקדמות כשנתר בתפרוח בגידולה ובקומתו' כל ערכה
להיות תרגנול לו תרגנולת וכמשל הזה בעצמו יש ליעקב"ל חלו ג'
מדרגות כי תתחלה כשהדם עוד לו מדרגתו קטנה כשרך בכינה
והעשם לזה תקני שכשחתי נשפע לו תשפרת החופנים ר"ל נשמתו
וחיותו נשפע לו מכמלכים שהם בעולם עשייה שקדמים הופני
קודם שהם התדרגה התחתונה שברוחניות כתו שבכינה התדרגה
התחתונה שבג' תדרגות ותפני כך נקרא תוקה נשפה .נפש שהיא
התדרגה התחתונה שבג' תדרגות שבנשמה"ן כתו שהופנים דהיינו
עשייה נקרא גם כן נפש בשרך הרוח שבצירה תפרוח"ם
תשפר"ה דנ"פר תעש"ן . פירוש שולט יצירה נקרא תעשרון תפני
שכל תלחים שבצירה ניזונים על ידי תעשרון כתוכר בחרוכה
בפרדם הקרום ותעשרון נקרא נפר תפני כי הוא תשפע שימוש נפר
לפי שבינה כי ע"י שחלקת הכניעה תזון לכל י' כחות תלחים ולשולש
תשפר שבכניעה ג"כ החופנים ותפני שהנשמות שהם תלך כחופנים

שהם תדרגת בניס ובתדרגת נפש כשנוסקי' בתורה ובתלות
ובתע"ם זוכים פופפת עליהם נשמה תיניקה כתכוחר לעיל בתאזן
שיולת תכלל תדרגת בניס שהיא תדרגת נפש ונכנסי' בתדרגת
תפרוח דהיינו נשמה של יניקה הנקרא רוח בשרך הנשמה שהנקרא
נפש שהוא תדרגה יותר גדולה מהנפש כתו של תפרוח
יותר גדולה של תדרגת כניעה תפני כן תחר תפרוחים תסתרת
דנשר תעשרת ר"ל נשמות של ישראל שהם בתדרגות הרוח הוא
תדרגת תברוחים תלך שתקבלים נשמין תעולם עשייה שהוא
תעשרון הנקרא שנר שכשירשנו לעיל ותרי שהקלים עניין
התייחסות וסייכות בניס ותפרוחים לעניין נשמות של ישראל הזר
לפרש ג"כ עניין התייחסות וסייכות קן נפור לנשמות של ישראל
והנה על עניין התייחסות וסייכות שישראל נקראים בניס זה אין
לריך פירוש כי זה מפורסם שתחר שנשמותיהן נתלו מתיולות הקדוש
ב"ה הם בניס כתו שתחר רמ"בי תסטרת דכבוד נתלל תמרן
ישראל אם בניס וכניין בניס אתם לה' תלקיכם לך ורק
לריך לפרש עניין התייחסות וסייכות קן לפור לנשמות של ישראל
ועוד לריך לפרש כי לפי פירושו לא יהיו הי דרגות כסדר והוא כי
תחר שפירש בניס דהיינו מדרגות נפשות הם תיולדים והפרוחים
דהיינו רוחות תיניקה ג"כ לפי סדר יהיה התדרגה היותר תחוכה שהיא
נשמה בבריאה ולשה הוא קן והרי יש עוד נשמה יותר תחוכה מזה
והיא נשמה התיולות הנקראת בן שמת תחתר שהפסוק לא יהיר
מנשמה של בריאה רק מרמז של נשמה דתיולות ושל נשמה דתיולות
רמז הפסוק לא תקח אם על הבניס יש לדעת למה הניה פולם
הבריאה בהון שהרי הינו קן הסדר וכדי לפרש כל זה תחר בי"ס
מסט"ר דכ"ר מ"ע דהיינו סוכ"ת של"וס דתי"כי קינת והנה להבין
זה לריך להזכירך מה שכתבנו בשער הקודש.וכוות זה כי בינה נקראת
נשמה בשרך תפארת המתפאר בו' קצוות ותפארת נקרא רוח בשרך
בינה וכן תלכות נקראת נפש בשרך תפארת הנקרא רוח ובשרך בינה
הנקראת נשמה כך שהם בתדרגת בריאה יצירה עשייה והכל בתיולות
כלשר פירשנו בשער הקודש וכשר יודעת ג"כ מה שפירשנו בשער
הקודש כי התיולות הוא החותם הגדול והקדוש יש בו ג' תדרגות שהם ג'
צורות בסוד נשמה רוח נפש כדפירשנו תפני כן קבלו ג"כ הניתמים
שהם בסוד הקן ג' צורות דהיינו בריאה קבלה צורת הנפש
בסוד צורת תפארת המתפאר בו' קצוות הנקרא רוח שהוא צורה
שניה מהחותם הגדול עשייה דהיינו הופנים קבלה צורת הנפש
שהיא שולט הבניעה מהנסרתים בסוד צורת תלכות הנקרא נפש
שהוא צורה שלישית מהחותם הגדול בהוא קטן נקן נתייהם לו .
ולהביך בשנין היטב על נוכו הנה כשר ידעת בתה שהקדמנו
בשער הקודש שג' תלו צורות בהחותם הגדול נרוך הוא היום
תלת תחדות גמור מה שבזה ים בזה ומה שבזה ים בזה זה כי כל צורה
תלו ג' צורות נכלה תשער והין הגדל בין עשר שהלו לעשר
שבתלו רק שבכניעה היו נעלמים ביותר בסוד נסיון כתו בתרשם
הנעלמה בחות התדם ובסוד תפארת נתגלתה נשתה בכניעה
הכלולה תעשר בחות נגלות ובכוד הכתרת בתחנים בה יותר
כלות עשרה בחות כתו הרוח בגלב התדם שהוא
הרגן שבלב שתגלה בה כח התחשב יותר תתה שתגלה בחוץ
כי רוח רגן הלב הוא תחשורר להוליא תכח תל הפועל התחשב
הנעלמה שהיא בחות ובכניעה זו נקרא תפארת רוח ובסוד תלכות
נתגלתה הנפשה שבכניעה שהם י' כחות נשלמות של ידי רוח שהוא
תפארת עוד יותר תתה שתגלה נתפארת כי תפארת רוח שבכניעה
הרגן להוליא התחשב הנעלמה ויכח התעלה הל הגלוי וכש כל זה
הרגן בשלמו תיו תתגלה רק של ידי כחותיו הנכשיים שהם כתותיו
התחשבים בכל תברי הגוף ובל יסד הרגן שהוא הרוח תגלה תכון
התחשב כתו כן תפארת שנקרא בשרך הבניעה תגלה כחות
הנעלמות שבכניעה על ידי כחות שבתלכות שבכניעה זו נקרא תלכות
נפש שהם בתלכות נתגלה י' כחות שבכניעה בכלל כתר וחכמה נסוד

אצילות באופן שכל האצילות דהיינו תפארת המתפאר בו' קצוות שהוא סוד הרוח וגם מלכות שהיא בסוד הנפש לא היו רק גלוי כח בינה בסוד אצילות ומפני שגלוי כח בינה לא היה מושג רק בסוד האצילות בסוד האותם ולא היה מושג לנבראים לגודל אורו הוצרך להחתים את חותמו. שהוא גלוי כח בינה בסוד הבריאה עד שגלוי כח בינה שהוא סוד מלכות בסוד הנפש היה מתחקה צורתו בבריאה עד שהבריאה היתה תיק ודפוס ולבוש וכן המקיף צורת החותם ומצלים אותו כמו לצור המחקה לו קן במקום גבוה כדי שיהיה לו תיק ודפוס וקן לכנוס בתוכו לקנן בו להצליח עצמו בתוכו כדי שלא יראוהו בני אדם שהקן נראה והצפור לא נראה והנה שהקן נראה לא יוכלו בני אדם להושיט ידיהם עליו לרוב גבהו אשר תלד זה היה בריאה קן לגלוי כח בינה שהוא מלכות בסוד נפש של בינה ומפני שעדיין גם זה הקן לא היה מושג לרוב גבהו ואורו הגדול הוצרך להחתים עוד זה הקן שהוא הבריאה עד שהוא היה במדריגת החותם והיה מתחקה צורתו ביצירה עד שהיצירה היתה תיק ודפוס ולבוש וקן המקיף צורת החותם של בריאה ומצלים אותו כמו לצור המחקה לו קן במקום גבוה כדי שיהיה לו תיק ודפוס וקן לכנוס בו ולקנן בו להצליח עצמו בתוכו כדי שלא יראוהו בני אדם שהקן נראה והצפור לא נראה וכנס שהקן נראה לא יוכלו בני אדם להושיט ידיהם עליו לרוב גבהו אשר תלד זה היתה יצירה גלוי לכח תפאר' והענין הוא כי כמו שבינה בו' סוד הנשמה ותפארת שהוא סוד הרוח ומלכו' סוד הנפש לערך בינה שהוא נשמה כמו כן תפארת נקרא נשמה בערך מלכות ובערך עולם הבריאה עד שמלכות נקרא בערך תפארת שהוא נשמה נקרא מלכות בערכן רוח ובריאה נקרא בערכו נפש שהיא גלוי כח תפארת ולהיות שגלוי כח נפש ת"ת לא היה מושג בבריאה לנבראים מפני כן הוצרך לקנן ביצירה כדי שעל ידי קן יצירה עדין לא היה מושג לנבראים לרוב גבהו ואורו הגדול הוצרך להחתים עוד זה הקן שהוא היצירה עד שהוא היה במדריגת החותם והיה מתחקה צורתו בעשייה עד שהעשייה היתה תיק ודפוס ולבוש וקן כדי להתלבש בו להצליח עצמו בתוכו באופן שהקן נראה והצפור לא נראה אשר הוא ז באמת אפילו בעולם הזה השפל שהוא עולם העשיה בכל הדברים הנקודה הראשונה שבעולם השפל עד הנקודה אחרונה שבעולם השפל הקן נראה והצפור לא נראה שהרי. תראה כי ראש עולם השפל הם אופני קודש המניעים הגלגלים ושופעים בהם חיות נפשם הגלגל נראה ואופני קודש דהיינו נפש הגלגלים בלתי נראה וכן כל הצורות שתחת גלגל הירח בעשיים שהם הקינן נראין והצורות שבתוכם בלתי נראים הלא תראה האבן שצורתו המקנן בו דומם האבן נראה צורתו המקנן בו בלתי נראה האילן שצורתו המקננת בו כח הצמיחה האילן נראה צורתו המקננת בו שהוא כח הצמיחה בלתי נראה הבעל חי שצורתו המקננת בו הוא כח החיוני הגוף נראה כח החיוני המקנן בו בלתי נראה האדם שהוא חי מדבר שהוא צורת נשמתו המקננת בו גופו נראה ונשמתו המקננת בו בלתי נראה הנה שהיא בו ובתוכו וכמו שאמר אוב תם אני ולא אדע נפשי והנה כיצד שילמנו מענייננו ונחזור לענייננו והנה כלל העולה כי בינה עם חכמה וכתר נקראת נשמה בערך תפארת המתפאר בו בששה קצוות ובערך מלכות ותפארת נקרא בערכו רוח ומלכות נקראת בערכו נפש שהיא גלוי כח בינה המקנן בבריאה וכן תפארת נקרא נשמה בערך מלכות ובריאה א מלכות נקרא בערך תפארת רוח ובריאה נקרא בערך תפארת נפש שהוא גלוי כח תפארת והוא מקנן ביצירה וכן מלכות נקרא נשמה בערך בריאה ויצירה ובריאה נקרא בערכה רוח ויצירה נקרא בערכה נפש שהוא גלוי כחה ומקנן בעשייה ועתה אחר הקדמה זו יובן המאמר ויאירו עיני השכל בני"ס מבע"רת דכורס"יא ר"ל ישראל נקראים בנים מצד הנשמה שהוא הבריאה וכדי שלבך אל ימהר להקשות עליו שהרי בנים מצד אצילות מפני זה בתיך כדי דבור מפרש דבריו ואמר דא"הי סכ"ת שלו"ם דאו"הי קינ"א דבינתא ואחת דבר אלקים שתים זו שמענו ורוצה לומר שלום נקרא תפארת מפני שהוא עומד ומכריע באמצע בין אש ומים בין שמי השמים. ועושה שלום ביניהם כדפירשנו למעלה בשער הקודם בסוד ד' יסודות הר"מע הוא המתפרס והמנוגם יחד בסוד הרוח שהוא בין אש ומים בינה שיא למעלה מתפארת ומפסיק בו בסוד כיסה ואופני עליו כסוכה המסכך על כל מה שבתוכה שהסוכה היא הגג והוא למעלה ותפארת בבית השלום הוא באמצע ומפני זה מפרש ואזיל דאיהי סכת שלום ר"ל שהבריאה היא כאלו קן לבינה שנקראת סכת שלום ומפני שבהיות

אינה כסא וקן לשם השלם בינה רק לכח גלוי בינה שהוא מלכות לזה מפרש ואזיל דאי"הי קינ"א דבינ"תא ר"ל שלהיות השכינה שהוא מלכות גלוי כח בינה כדפירשנו ומלכות מקננת בבריאה דמתהים כח בינה בבריאה ובחינה זו נקראת קן לבינה ולספירות שלמעלה מבינה כי מלכות ותפארת אינם אלא גלוי כח בינה וחכמה וכתר והשתא מתורץ ג"כ מה שאמר בנים כי אחת דבר אלקים ושתים זו שמענו ור"ל כי להיות שהאצילות שהוא סוד האחדות הוא מקנן ומתלבש בבריאה וראוי שיהיה הקן והלבוש מתייחס לערך המתלבש והמתקן בו וכמו שהמתלבש אין בו שנוי כן אין ראוי שיהיה בלבוש הקרוב לשלם שנוי אשר מפני כן נקראת ג"כ נשמה של בריאה נשמה כמו שנקראת נשמה דאצילות נשמה כמבואר בפרקים הקודמים להיות שרוצה ג"כ לרמז על נשמה דאצילות במטע רמז אחר שכבר יש להם קצת דמוי להיותם שניהם נקראים בשם אחד שם נשמה רמז על שניהם יחד ג"כ בשם בנים בשם אחד כדי לקצר אף על פי שאות של בריאה נקראת עבד וזאת של אצילות נקראת בן כמבואר בדברי רשב"י מסטרא דכבוד נכרא אמרין ישראל אם כעבדים כולי כדפירשנו עכ"ז לא הקפיד הפסוק על זה כדי להזכיר ברמז קצת גם כן נשמה דאצילות והנה אחר שביים ענין סדר עולמות שהם הולכים על הסדר ובענין בנים הורה לנו נשמה דבריאה ונשמה דאצילות. חזר לנו לפרש כי גם הקינין הולכים על הסדר והכל כדי לפרש לנו כי ענין אפרוחים ובנים וקן לצפור הכל מתייחס אל ענין חלוקי נשמות שבישראל ואמר אי"מא עיל"אה מקננ"א בכורסיי"א בת"לת ספירן עיל"אי"ן ר"ל כי להיות שתפארת המתפאר בו' קצוות בסוד הרוח ומלכות בסוד הנפש הוא גלוי כח בינה וכלם אינם אלא גלוי כח י' ספירות שבבינה ושלמעלה הבינה הנה מלד זה שבמלכות מקנן בבריאה עיקר הקינין יתייחס לבינה ולא למלכות וכן מה שאמר עמו"דא דאמצעי"תא כלי"ל שי"ת ספיר"ן מקני"ן במטטרון הוא גם כן בדרך זה כי לתר שבינה ותפארת ומלכות באחדות גמור וכמו שבינה כוללת י' ספירות כמו כן סוד ו' קצוות שבתפארת כוללים י' ספירות וכמו כן מלכות כוללת י' ספירות הנה מלד זה כמו שתפארת ומלכות הם סוד רוח נפש בערך נשמת בינה כמו כן מלכות ובריאה נקראים רוח נפש לערך תפארת שהיא נשמה להם כדפירשנו עד שהבריאה היא נפש וגלוי כח של תפארת ולהיות שהבריאה היא מקננת ביצירה והיא נפש וגלוי כח של תפארת מפני כך אמר כי תפארת מקנן במטטרון שהוא יצירה אי"מא תת"אה מקנ"נא באופ"ן דאת"מר בי"ה והנ"ה אופ"ן אח"ד בארץ ר"ל כי להיות שגם מלכות כוללת י' ספירות כמו בינה ותפארת ומה שיש בזה יש בזה ומלד זה כמו שמלכו' ובריאה הם סוד רוח ונפש לנשמת תפארת כמו כן בריאה ויצירה סוד רוח ונפש לנשמת מלכות עד שהיצירה הוא נפש וגלוי כח של מלכות ומפני שהיצירה מקננת בעשייה באופני קודש מפני כך אמר היא תתאה שהיא מלכות מקנן בעשייה הנקרא אופן שהם אופני קודש כמו שאמר הפסוק והנה אופן אחד בארץ שמדבר בעשייה שהוא עולם התחתון הנה האריך בכל זה כדי להורות התייחסות הקן לענין העולמות והנשמות וכאשר יתבאר עוד בסמוך ועוד שכינ"תא מבע"רת דכור"סיא אתקריא' נש"ר ומסטרא דנע"ר יונה ומסט"רא דאופן צפור ר"ל ועוד ראיה וסמך דבפיר שייך לשון קן ולצפור בענין העולמות והנשמות. והוא ידוע כי כל קן וקן הוא מתייחס לפי ערך הצפור המקנן בו כמו שהלבוש נעשה בערך הלובשו דרך משל כאיש הגדול בעל קומה כעוג מלך הבשן צריך ג"כ לבוש גדול והקטן כמו ננס צריך ג"כ לבוש קטן הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו כמו כן הוא ענין הקינין דרך משל הנשר צריך קן גדול כי גם הוא גדול ויונה קן קטן ממנו והצפור שהוא יותר קטן כל שהיא יותר קטן מהדרור צריך לקן יותר קטן ומפני שבאלו ג' עניינות מינים ג' מיני רוחניות שאחד יותר רוחני מחבירו במעלה ובמדריגה במדריגת הנשר של יונה ובמדריגת יונה של צפור קטן מפני זה תיהם לג' מיני אורות רוחניים שמות אלו עופות המיקננים להורות כיכמו שהקינין לפי ערך גדלם של עוף כמו כן אלו עולמות בי"ע לפי ערך גודל הרוחניות שמוכן בו ועוד טעם לקריאת הרוחניות בשמות העופות מפני שהעופות פורחים באויר ע"ש יסוד הרוח הגובר בהן ובכל אחד מהן יסוד הרוח יותר גובר על שהגבר שם ועוף בגובה. כשמים כענין דוד כנפי בשמים למעלה מכל העופות והה"כ מדרגה למטה מהנה היונה שבעת ועף בכנף אחד ובשנה שנה ומצאת עוסה לה מנוחה בכף השמים

טל

שבתוכן זה לית ביה פיסות ויניקות והכא הכא שים ליונה מדרגה גדולה לפוף בתוך עכ"ז מדריגת הנשר יותר עליונה עד שכתב בתוך הפיסות והנשר הקטן יש לו עוד מדריגה למעה מיונה כעניין שפיסה והכא כתו שתמצא ג' מדריגות בחלוב' מיני פוסות כעניין שפיסה בתוך הפיסות שבתחר מפסיקות הרוח יותר נוגר בו מחבירו כתו כן בס ג' מיני תורות רוחניות שכל תהר באדריגת תורו יותר במדריגה מחבירו ותפני בתוך פוסות כשכל הזה דבר יותר רק נכל ד' יסודות ותמ"פ הטרתי להוסיף מיסוד הרוח יותר נוגר בו מחבירו כתו כן לשפות שביסוד הרוח נוגר בהם כעניין שבתוך בתורה ויעוף וכעניין שם כנפיים שם כנפים לתחר בשתים יעופף כו' ותפני בתוך הרוחני של ביעה נקרא הנשר הגדול שהות הכשל כנפיים שכתב ומצלה עניו על ידי שם כנפיו שהות בתפארת המתפאר בשם קלות שהם שם ספירות שהם הכנפיים הפתוכים לו שיאור תור הרוחני נוגר בתפארת נשיר נשמה ורות שהכינה נקראת נשמה והפארת רוח וגם בזה תין כתו מתגלה תנין נתלטת שהות סוד הנפש כי תלכות תגלה כת ביעה כת הכוח ולביות שבגלוי כת של תלכות תה שים לתלכות תנין הנשר הגדול תיכה תלין בברייה כי לעיתה תיכה לריך גלוי וידוע לה תפני זה תתר שביעתת דבריעו תלכות תנך שתגלית בברייה כת הנשר, כגדול כך ביעה כשפירשנו נקראת תלכות ג"כ נפ"ר : ותסת"ר רות ד"ע יוג"ה ר"ל תנך שהבריאה תקטן תורה הרוחני יותר לרדת תתדריגת הבריאה יותר לריה שנקרא נשר על שם שעושה שיוט נשר ושהשפע שלו קטן בנשר לערך השפע של בריאה עליה שהנחל ביניהם בתדריגת הנשר על היונה שבערך יריות התור הזה נקרא תפארת נשמה ותלכות רוח ובריאה נפש ובריאה הות גלוי כת של תפארת על ידי תלכות שנקרא רוח בערך תפארת הנה תזה הנך נקרא תלכות יונה על שם גלוי כת תפארת שנקרא יונה והוא שתתר שנשר דנשר יונה שהשכינה נקראת יונה ויש נשר שהות תעטרין שהות יריה כי נש"ר תטרו"ן יש"ה כלם עולים לתספר אחד והוא שתתר ג"כ רשב"י בתקונים יונתי בניות תליתאי דתתן ו' פירוש הו"ת שהם בן ד' הות נקרא תפארת והות נקרא ג"כ יום שלישי שהשפע יתי בתפארת שהות פעל ובכה יום השלישי שהשפע יתי בתפארת שהות פעל ותת' תפארת לתלכות יונתי תלרי תתה נקרא יונה כי תתחר שתת' בת זוני בתיות עליתי שתי בערך נשמה בערך הבריאה ותחה בערך הרוח שהכשיה יתדבק נרוח ותגלה עליתו ש"י רוח כתו שתני נקרא יונה של שם שבריאה הות נפשי תגלה כתו ביניה שהות יונה כתו כן תתה תקרא יונה כי תתה בת זוני בשוד שבנשמה תתדבק נרוח ורוח בנפש' ותס"ת ד"תון ב"ר רונה לומר כי תנר שביניה שהות תכוה תקטן תורו עוד יותר לרדת תתדריגת יוה לתדריגת נשיר קטן שהם תופני הקודם שהות התדריגה הקטנה שבתדריגי הקודמים בערך נשר קטן נערך היונה עד שתלכות נקראת בערכו נשמה ובריאה רוח ויניה נפש בתוכן שביניה תגלה כתה של תלכות ותקטן תורו שהות בערך הנשר הקטן נערך תדדריגות הקודמים תפני זה תתר שהשכינה נקראת נפור תנך תפני קודם לה תכל זה נריאה שהמשל תקטן ונפור ותשרוחים ובניס עם כל בחינותיהם תתיסבים שה שלו שלותות תני"ם וכדי שלא יעשה שלם ח"ו ליתר שים בתוך דמות נשר לתשלה תו דמות יונה תו דמות נפור נפתיית תלילה לזה תתר ושכינ"ת דמ"ות ת"דם לה"נה ר"ל שהשלם שנקרא שלם לתה נקרא שלם ולא נקרא שתו בתתר בהיות שלא תנך נשמתו שהות יתרוגו של הנשמה נתלא שהנשמה נקרא שלם וכתו שפירשנו בהקדמה בן תלה שגה ושתן הנשמה הות שתשפעת בג' כחותיה בשוד נשמה רוח נפש וכולו תחדות הנשמה לזה תתר ושכינתת דמות שלם נהיה רוצה לומר כל תיני שופות שפירשנו בשכינה תינם פיסות כשתשני חלילה רק כלם תורות בשוד נשמה רוח נפש שהשכינה תשפעת בהן כשפירשנו ותפני שר פיסה התיסות הצולות לשפות ולא רצו כלום תכנשמות של ישראל נשתן שופות חוץ לפרש ג"כ שתן התיסות הנשמות

הוי"ה

תשערת דכוה שהיית פירוש תנך הנפש שעולם הבריאה נקרא כשם ותנך שתצל תכוה בחינת בי"ע' כת הנשר הגדול תפני הן נקראת תלכות ג"כ נשר • ע"כ הנ"ה • יתיה לה"ריג ת נתור ליה

שנקרא נשר על שם שעושה שיוט נשר ושהשפע שלו קטן בנשר לערך השפע של בריאה עליה שהנחל ביניהם בתדריגת הנשר על היונה שבערך יריות התור הזה נקרא תפארת נשמה ותלכות רוח ובריאה נפש ובריאה הות גלוי כת של תפארת על ידי תלכות שנקרא רוח בערך תפארת הנה תזה הנך נקרא תלכות יונה על שם גלוי כת תפארת שנקרא יונה והוא שתתר שנשר דנשר יונה שהשכינה נקראת יונה ויש נשר שהות תעטרין שהות יריה כי נש"ר תטרו"ן יש"ה כלם עולים לתספר אחד והוא שתתר ג"כ רשב"י בתקונים יונתי בניות תליתאי דתתן ו' פירוש הו"ת שהם בן ד' הות נקרא תפארת והות נקרא ג"כ יום שלישי שהשפע יתי בתפארת שהות פעל ובכה יום השלישי שהשפע יתי בתפארת שהות פעל ותת' תפארת לתלכות יונתי תלרי תתה נקרא יונה כי תתחר שתת' בת זוני בתיות עליתי שתי בערך נשמה בערך הבריאה ותחה בערך הרוח שהכשיה יתדבק נרוח ותגלה עליתו ש"י רוח כתו שתני נקרא יונה של שם שבריאה הות נפשי תגלה כתו ביניה שהות יונה כתו כן תתה תקרא יונה כי תתה בת זוני בשוד שבנשמה תתדבק נרוח ורוח בנפש' ותס"ת ד"תון ב"ר רונה לומר כי תנר שביניה שהות תכוה תקטן תורו עוד יותר לרדת תתדריגת יוה לתדריגת נשיר קטן שהם תופני הקודם שהות התדריגה הקטנה שבתדריגי הקודמים בערך נשר קטן נערך היונה עד שתלכות נקראת בערכו נשמה ובריאה רוח ויניה נפש בתוכן שביניה תגלה כתה של תלכות ותקטן תורו שהות בערך הנשר הקטן נערך תדדריגות הקודמים תפני זה תתר שהשכינה נקראת נפור תנך תפני קודם לה תכל זה נריאה שהמשל תקטן ונפור ותשרוחים ובניס עם כל בחינותיהם תתיסבים שה שלו שלותות תני"ם וכדי שלא יעשה שלם ח"ו ליתר שים בתוך דמות נשר לתשלה תו דמות יונה תו דמות נפור נפתיית תלילה לזה תתר ושכינ"ת דמ"ות ת"דם לה"נה ר"ל שהשלם שנקרא שלם לתה נקרא שתו בתתר בהיות שלא תנך נשמתו שהות יתרוגו של הנשמה נתלא שהנשמה נקרא שלם וכתו שפירשנו בהקדמה בן תלה שגה ושתן הנשמה הות שתשפעת בג' כחותיה בשוד נשמה רוח נפש וכולו תחדות הנשמה לזה תתר ושכינתת דמות שלם נהיה רוצה לומר כל תיני שופות שפירשנו בשכינה תינם פיסות כשתשני חלילה רק כלם תורות בשוד נשמה רוח נפש שהשכינה תשפעת בהן כשפירשנו ותפני שר פיסה התיסות הצולות לשפות ולא רצו כלום תכנשמות של ישראל נשתן שופות חוץ לפרש ג"כ שתן התיסות הנשמות

הנ"ה

ותס ישלה שפש וקופי' בלבן ליך יתכן לומר שבשעייה הס תופני קודם והס שלוחי דיוים שביניה וכן הקליפות ג"כ שלוחי דיוים שביניה ותס כן לתה נקרתו תלו קודם ותלו נקרתו טתות וקליפו' וכן תך יתכן תהרי שהם שלוחים התפנים והתכוס והתקטרגים תיך יתמה זכות כי תין קטיגור נשפה סניגור וכעניין זה יש לשתול ביניה זה תיכה קופית התבל בזה בדיוים יש תייתיים לזכות ויש משתלים לתוב וכן בשלוחים ג"כ כדומה לזה כי יש שלוחים להשכיר השופה טוב שהם תופני קודם ויש שלוחים להעניש ולהכות תכות תרדות השופה רע שהם הקליפות וכתות העותדה וקטיגוריות בעיתה תפני שהם כיל"ר התפיים והתקטרגים והתפנים תחר נטילת רשות ועשם כל זה יתבחר בעזרים כבתי בע"ה ס"ב הנ"ה

ויברחו בסוד כשהקדושה והטהרה מתרחקה הקליפות שהם כחות הטומאה יכנעו ויברחו לפני הקדושה וממילא כשאין קליפה מחובקת דין ג"כ אין דיין לדון ויהיה לפי זה נתינת טעם לדברי בסנהדרין זה לתא מלתדין זכות על סוד הרוחות ועל סוד הנפשות ואין מלתדין זכות על סוד הנשמות ג"כ ומפרש טעם לזה כלומר המר כגר ידעת שהנשמות שהם במדרגה העליונה הם מכורסיית ר"ל מהכסא ומחיה הם הרוחין ר"ל סוד נשמות הנקראים רוחין הם מחיה ומתוכן נמצין ר"ל סוד נשמות הנקראים נפשין הם מתוכן ואינן בריאה יצירה עשייה התרין זה לפרש כורסיית וחיה ותוכן דלמר דעד שתה לית ידעיך דכורסיית היינו בריאה וחיה היינו יצירה ותוכן היינו עשייה ולתה לן זה התריכות תלת שר"ל כלומר הלא כגר ידעת מה עניין כורסיית וחיה ותוכן שהם בריאה יצירה עשייה ממילא ידעת ג"כ שהרי הוא בעשייה ויצירה ובבריאה אין דין ומפני כן אלו מלאכים שבעשייה ויצירה נרכין ללמד זכות ואלו שבבריאה אין נרכין ומפני זה מפרש ואזל ואמ"ר וי"ש טוב כתי"ן עלי"ו נפמ"ין ורו"חין ונפש"ן בתור"ת תלי"ת דתי"ן רוח"ת דקוד"שת • ויפרוש הענין ידוע הוא כי עולה בבריאה נקרא לבושי יום עוב ושבת ושור בעגין הוא שעצרי תור על בריאה נפתחין ביום השבת ויום עוב ובקב"ה תרתה תורו ברוך הוא ותתרתה בתור בבריאה לשתר עולמות כתלך ותתרתה לשתו בלבושי תלכות ועשה העגין שהוזכר בשבת ויום טוב כתי"ן עלי"ו נפמ"ין ורו"חין ונפש"ן בתור"ת תלי"ת דתי"ן רוח"ת דקוד"שת • ויפרוש הענין ידוע הוא כי עולה בבריאה נקרא לבושי יום עוב ושבת ושור בעגין הוא שעצרי תור על בריאה נפתחין ביום השבת ויום עוב ובקב"ה תרתה תורו ברוך הוא ותתרתה בתור בבריאה לשתר עולמות כתלך ותתרתה לשתו בלבושי תלכות ועשה העגין שהוזכר בשבת ויום טוב נפתלבש בלבוש תלכות בלבוש בריאה כמו כן מי שיש לו נשמה יתר שכתו בשבת ויום טוב אין דין ואין קרא וענין תפני שתתלבש בלבוש תלכות בלבוש בריאה כמו כן מי שיש לו נשמה יתר שכתו בשבת ויום טוב אין דין ואין פגם רע כי הוא בחבל נשמתו תפני הדין שבעשייה ובצירה לרחוים יתר שכתו שהוא בבריאה שכלו הוד ויסון ושמחה והדוה בתקותו ותתמכות"ש כל השלמות על ידי הגדיך תתורות לבושי שבת ויום טוב ומכים תוך התור הוא בשמן ושמחה וכן ענון ותתה וזה שלים השער ותם שענגו בתוך עגין כתוב השער השם ברחמיו רוח קדשו עלינו יער להשיר עתתת ילינו התכסול והשער והתרו וזוו עליע יתיר תכי"ת :

הנ"ה

ועשה העגין שהוזכר בשבת ויום טוב בשמן ושמחה שתו בולתי בתור פני יתי

שער חמישי פוד יב הוויות ממקור שם בן ד' יוד פרקא שפע אגרת הטעמים טל

והיא שהשיגה התחתונה פירוש מלכות בתדרינות כשהר תלילותן כוא כתר תכמה בינה גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות תלמעלה למטה לתר בערך השגתיו כשעלה ממטה למעלה בבן עדני השפירות כיון שרתה בוא הקדושה תליו כי לת טוכל לעלות בשכליו להשגת יסוד ותכ"ש להשגת הוד ותכ"ש למעלה ממה שלת נגיע בתחלה מלכות שהיא שער הכניסה להתלות ותפני כן נקראת תדני שהוא בגמטריא בתיתו תרפ"ת כזה תלף ד"לת טן "יוד" שעולה תר"ת שפירושו שער על שם על שהיא שער הכניסה להשגת השפירות • לכן מתחילין בזאת פירוש מעשה זה שהיא שער הכניסי והיא הסתובה לנו לכן מתחילין להלמים בפרדם החכמה בזאת השפירה ותרתו לנו ג"כ בתות לשיטו שתתר בזאת ונת תתר לכן מתחילין שם כדי לרתו לנו כי תלכיה נקראת זת ויוסה לרתו זת סוד תתר תסודות התכמה כיון שיסוד"ת ותדל והסוד בזאת יבא תלהן תל הקדש ר"ל זת בגמטריא י"ב במספר קטן ז"ב בגמטריא י"ב זה לשון נקבה זת בגמטריא י"ב זה לשון זכר זת לשון נקבה ושיסוד העגין הוא כן זה לשון זכר דקיים ויסוד ותפלה' נקרא יהוד ושם יהוד ים לו י"ב תרופים השוללים בשולש פי"ב תדני השנה ושם תלו יהוד יהדו

זרקא בגמטריא אדני במספר קטן והיא הספירה התתתונה הראשונה הקדמה אלינו על כדר המעלות ממטה למעלה לכן מתחילין בזאת והסוד בזאת יבא אהרון אל הקודש ר"ל זאת בגמטריא י"ב במספר קטן זה ג"ב בגמטריא י"ב זה לשון זכר זאת לשון נקבה :

הנ"ה

מלשון חבל על תלן ידליך ליה דתתת וחרצ לדרתת עפיר : עד כתן הנה"ה •

בתיקוני

זוהר פנן דלית הפנה לעפיה וחו"ה וחכם כחות מינה תתר הכניסת תל יתהלל הכם בתכתן נבור בגבורתו עשיר בעשרו כי אם בזאת יתהלל התתהלל ובגין דת יעקב תוליף לה לבני ויביב לון קבלה מינה הכ"ד ותת תשר דכר להכ תביה' ודוד כוו ליה קבלה מינה תתר לגבה אם תויה עלי מתנה בזאת תלי בועת רתו ליה בההוא תגת וסליק מחפתו לגבה ותתר לת יירת לבי ותהרן דהוו לי קבלה מינה הכ"ד בזאת יבא עתל לפני ולפנים פתוח תינה הכ"ד בזאת יבא תהרן תל הקדש דהוו ידע דתיהוי עיקרת דכלת דתיהוי קרבן ל"ה פולה ל"ה תבה לכ' וישרתל דהוו לון קבלה מינה לת בינו תק"בה תסכונת תחרת דשרוק לון בגינה תן גלותת תלת זת דכתיב ותף גם זאת בתרן תויביהם והכניית כד תזת דוהקת דישרתל בגלותת תתר בגינה זת תשיב תל לבי סכ"ל • והנה נפרש התתתר בתשר יורו לנו תן השמים בג"ן ל"ת הכבה לנ"ת וחו"ה וח"כם פתו"ת תי"כ תת"ר הכניי"ת ת"ל ית"בל תכ"ם וכו' כ"י ת"ם בזת"ת וגו' פירוש העגין הוא כן ידוע שהם ב' תדרינות בגלותה תדרינה ת' נגיע בתדרתה ובהקדן כגלותת תר"שה בשרין בגורתה תלת תתודע פה תל פה תדבר בו שכינו תז"ל תותה הגלותה • תספקלרית התתירה : ב' תדרינת נבית התתבת בתחזה שהוא בחזון לילה כעגין ויהי תלין דבר ה' בתחזה שתותה הגלותה היה תתוך שינה תתרתה כעגין ותרדמה נפל על תדרתם זכעגין תזוזת די ליולי וכעגין חזון יכעיה והרבה גלותה לזה שכינו תז"ל תותה גלותה תספקלרית שתתה תתירה שעגין תותה הגלותה הוא שהקב"ה תטיל תרדמה על הנביית כדי שיתבללו הוכרין והשרין הגשמיים שלת ישרירו לת השכל בהשגת גבויות שתו השכל פכוי תגשמיות ויוכל להתדבק בגלותה שכיה כלה שבלי' ולקבל הגלותה תהקב"ה שהוא כולו שכלי' תדרינת נביית התדבר בתוך הקוים שבלו כשעגין שהב"ה שרבר שרוח בתוך הקודש שבלו וכן דוד תמלך ע"ה ספר תהיליס שעגין תותה הגלותה כיית שהקב"ה תשפיע עליו תרוח קדשו ותות הקדש תדבר בו כשעגין שלתר תתר דה"ה רות ה' דבר בי ותלתו על לשוני והנה תתר שתדע הקדמה זו הנה תדע ג"כ תה שתרז"ל תין הגלותה שורה תל שכם

טל

דדד דודי דוד דדו היד ודדי וידד דדוי דידו דיוד שכל שם מאלו י"ב שמות יש לו פעולה בפני עצמו שפועל בחדשו בי"ב חדשי שנה ומפני כן נקרא תפארת זה שעולה י"ב למספ' הוויות שבו וספירת מלכות נקרא' זאת שעולה ג"כ י"ב מפני שמקבלת פעולת י"ב צרופי ידוד מתפארת בעלה כאשה המקבלת עוברה מבעלה ומגלית אותם כאשה המתעבר' מבעלה ומגלית פעולת כח הזכר כך מלכות על ידי עיבורה מגלית פעולת י"ב צירופי הוויות של תפארת בעלה ומפני שהיא מתגלה לכן יותר מתפארת בעלה מפני כן היא שער הכניסה כי המתגלה נכנס לנסתר :

עד כאן פירוש השפע :

יקראו בשם אהרן והתורה מיוחסת יותר בכהנים כענין שפתי כהן ישמרו דעת תורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא וכענין תומיך ואורך לאיש חסידך שהוא מדבר בכהנים •

עד כאן הג"הה •

טל

וגבור ועשיר ואלו ג' מדריגות שהן חכמה גבורה ועושר הן הן ההכרחיים שצריכין לנבואה הן שיהיה הנבואה ברוח הקודש המדבר בו בחכמה כדוד ושלמה הן שיהיה נבואה של חזיון לילה כאברהם הן שיהיה נבואה במראה ובהקיץ כמשה רבינו ע"ה כולם דרך אחד להם שצריכין אלו ג' תוארי מדריגות הנבואה ובזולתם לא יוכלו להגיע לשום מדריגה מהג' מדריגות נבואה שזכרנו בהקדמה ראשונה ועצם הענין אין כאן מקומו להאריך בו והוא כתום וגנוז באוצרותי לפרשו במקום שנאות בו והנה אחר שידענו אלו שני הקדמות יובן המאמר והנה על אלו ג' מדרגות שזכרנו בהקדמה הראשונה אמר הנביא ע"ה מפני שאין השגה לא לנביא כמרע"ה ולא לאחד כמו אברהם אבינו ע"ה ולא רוח הקודש כדוד ושלמה ע"ה חוץ ממלכות מפני כן אמר הנביא אל יתהלל חכם בחכמתו גבור בגבורתו עשיר בעשרו שהם תוארי מדריגת הנביאים שזכרנו בהקדמה שנייה אל יתהללו לומר שמקבלים נבואתם על ידי אלו ג' תוארים חוץ ממלכות אל יתהללו בזה הגם שהם יונקים ממקום גבוה יותר ממלכות כמרע"ה שהיה רואה באספקלריא המאירה שהוא תפארת ושאר הנביאים היו רואים בחזיון ע"י נצח והוד שהם נקרא' תרי נביאי קשוט שע"י נבואת כולם נשפע להם דרך מלכו' כי היא השער הפתוח להשפיע השפע דרך שם ואין דרך לשום השפעה להשפיע חוץ מאצילות כי אם דרך מלכות כמבואר באורך בשער אחד הוא עשר ועשר הוא אחד פרק שני עיין משם וזהו שאמר הנביא כי אם בזאת יתהלל המתהלל ר"ל במלכות הנקראת זאת יתהלל כי שפע הנבואה בא לו משם ואין לך שום דבר שבא מהם ספירות העליונות שלא יהיה נשפע דרך שם דרך מלכות ובגי"ן ד"א יעקב אבינו אליף ליה לבנוי והיינו לי"ון קבלה מי"נה כדכתיב וזאת אשר דבר להם אביהם פירוש ומפני כן יעקב היה מלמד לבניו ענייני השגות בספירת מלכות שלא יכנסו בפרדס החכמה כי אם דרך מלכות ונתן לבניו הברכה שיקבלו ברכה ממלכות כדכתיב וזאת אשר דבר להם אביהם ר"ל שהיה מלמד להם ודבר להם עניינה של זאת דהיינו מלכות' ובירך אות' בספירה זו ודוד דהו"י ליה קבלה מינה את"ר לגבה אם תחנה עלי מחנה בזאת אני בוטח פירוש דוד היה מקבל שפע ברכה ממלכות ואמר על מלכות שאם יקום ויחנה עלי חיל של מלחמה להלחם בו בזאת אני בוטח ר"ל על מלכות אני בטוח כי היא לי למגן וצינה שלא יוכלו המחנה לבלוע עלי • ר"מז ליה בכה"א תנא וסליק מת"שבחו לגבה וא"מר ל"א יי"רא ל"בי פירוש ודוד מרמז למלכות באותה כתר שניתן לה כתר מלוכה ותלה בטחונו בה שהיה כל כך בטוח במלכות שתעמוד לו לעזור ולמגן ולצנה ושתגביר אותו על שונאיו עד שלא היה מתירא כלום לזה אמר לא יירא לבי וזה הענין הוא כתר למלכות במה שנתן לה כתר היכולת בבטחונו בה כי אין בוטחין בתי שאין לו יכולת ואהר"ן דהו"י ליה קבלה מינה ל"א הו"י עא"ל לפנ"י ולפני"ם פהו"א מינ"ה הה"ד בזא"ת יבא אהר"ן אל הקו"דש פירוש אהרן שהיה מרכבה לחסד שהיא לפני ולפנים כי ספירה של חסד היא פנימי ממלכות שהם מדריגות עכ"ז לא נכנס בהכנסתו לחסד אלא אם כן נכנס בה תחילה דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש פירוש במלכות הנקראת זאת וע"י מלכות יכנס ויבא אהרן אל הקדש ר"ל אל תפארת הנקרא קודש להמשיך שפע וחסד שהוא קו"ה אחד מהשש קצוות של תפארת שהוא

טל

מרכבה של אהרן ולמה היה ממשיך שפע דרך מלכות ואהרן בעצמו מפני דהו"י ידע דא"יהו עי"קרא דכ"לא פירוש מפני כי אהרן ידע שהמלכות היא עיקר הנהגה של כל הספירות שכלם משפיעים בה להנהיג העולמות על ידה ובכל עבודות שעושים בקרבנות בכלן צריך לייחד ולקרב אותה לתפארת בעלה וזהו שאמר דא"יהי קר"בן ל"ה עול"ה לה' א"שה לה' פירוש שהיא נקראת קרבן לה' דהיינו קרוב ויחוד לה' שהוא תפארת בין שיהיה קרבן עולה בין שיהיה קרבן אשה בכל צריך לייחד אותה לה' והיא נקראת עולה לה' ר"ל לתפארת והיא נקראת אשה לה' ר"ל לתפארת ובזולתו אין יכולין לכנוס פנימי אם לא שצריך בתחילה לכנוס בה ולקשרה ולזווגה ולייחדה אם התפארת בעלה בסוד זרועות ושוקיים וברית כמיהדם • וישראל דהו"י לוי"ן קב"לה מינ"ה ל"א בעי"ו מקב"ה משכ"נא אח"רא דיפרוק לו"ן בגי"נה מ"ן גלו"תא א"לא ז"את דכ"תיב ו"אף ג"ם ז"את בהיו"תם בא"רץ אויבי"הם פירש ישראל היו מקבלים ממלכות ולא בקשו ישראל מהקב"ה משכן אחר על גלותם שיפדה אותם מגלותם באופן כשירצה לפדות המשכן יצטרך לפדות ישראל תחלה רק משכן הנקרא זאת ר"ל רק מלכות בקשו למשכן שנקראה זאת דהיינו שכינה שתהא עמהם בגלות כי בודאי יגאול השכינה ומאליו בגאולת השכינה יגאל גם אותם כי השכינה משכן בידם על זה שיגאול אותם וזהו שאמר הפסוק ואף גם זאת בארץ אויביהם ר"ל אפילו השכינה שנקראת זאת ג"כ היא בארץ אויביהם עמהם בגלות כי היא משכן לישראל : ונב"יא כ"ד הו"א דוא"קא' דישראל בג"לותא א"מר בגי"נה ז"את אשי"ב א"ל לב"י ר"ל כשראה ישראל בגלות קשה ובצרה גדולה היה מנחם עצמו עם מלכות שנקראת זאת ואמר זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל לו ר"ל אני מנחם את לבי עם מלכות שנקראת זאת שהיא משכן בידינו שיגאול אותנו ובודאי לא יניח משכנו ויגאל אותו ובגאולתו יגאל ג"כ אותנו ולא נאבד ח"ו בגלות וזהו שמסיים הנביא ע"כ אוחיל לו כענין הרב ז"ל ואם יתמהמה חכה לו הקב"ה ישגיח עלינו בהשגחה פרטית בעבור משכנו שבידינו והנה כאן פירש המאמר והפרק ולהבין שייכות ענין כינוי זאת למלכות ורמזיו על מתכונתו ושרשו ויסודו נייחד לו פרק בפני עצמו :

הג"הה

כי פירש מלת קרבן מלשון קירוב ע"כ הג"הה •

פרק שני

בזוהר פרשת בא אל פרעה זה לשונו תנינן האי כתרא דאתקרי זאת אתקרי אשה בגין דתנינן לזאת יקרא אשה אמאי משום דכתיב כי מאיש לוקחה זאת מאן הוא איש ההוא דאתקרי זה ודא הוא איש דכר כד"א וזה משה האיש ואיש זה וזאת אתנסיבת מזה עכ"ל הנה יש לספק בזה המאמר חדא מאי הקשה המקשה אחר שהביא ראייה נאה. שאותה כתרא ר"ל אותה ספירה הנקראת זאת שנקראת אשה מהפסוק לזאת יקרא אשה א"כ מאי קושיא ליה תו אמאי שהרי הפסוק מפרש אמר לזאת יקרא אשה ר"ל לזאת דהיינו המדריגה של זאת יהיה נקרא אשה ומאי קושיא ליה אין לומר שמקשה על פסוק גופא מנא ליה לפסוק א"כ אין לדבר סוף כי גם על פסוק שני יקשה מנא ליה אין לומר שמקשה מאי טעמא יקרא למה קראה אשה א"כ מה הגיעה לו מהתשובה שהרי לא נתן טעם הכתוב לזה באתסיבתא כי בתשובתו אמר וזאת אתנסיב' מזה כאלו רוצה ליתן טעם למה נקראת זאת אין לומר שנותן טעם במה שזכר הפסוק כי מאיש לוקחה זאת א"כ היה לו לקצר שלא להביא לראייה רק פסוק כי מאיש לוקחה זאת ומה לו להאריך באריכות כי זה משה האיש וזאת אתנסיבת מזה כי כל זה אריכות ללא צורך ספק ב' וכי עד עתה לא ידענא דמלכות נקראת אשה שהרי כל ספרי הקבלה מלאים מזה כי תפארת נקרא זכר מלכות נקר' נקיבה ספק ג' מאי חדוש קמשמע לן בדרש הפסוק שהרי תינוקות בית רבן יודעים זה שהרי הפסוק מפרש אמר לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת ז"ל קרי ביה רב כוונת הרי מלתא וטעמא עמו ספק ד' למה אמר כתרא ולא אמר סתם האי דאתקרי זאת ספק ה' מאי רבי' כזוהר באורו ואיש זה אלא נראה ליישב כי המקשה והתרצן ידעו כי מלכות נקראת אשה ובכנוי זה אין חדוש כלל ולא רצה לפרשו שום דבר מכנוי אשה כי זה נאמר בפסוק

הג"הה

פירש הרי מלתא לזאת יקרא אשה וטעמו של דבר כתובה אלו כי מאיש לקחה זאת • ע"כ הג"הה

בפסוק בפירוש אך ורק שרצה להשמיענו דבר שלא נאמר בפסוק בפירוש וחדוש גדול קא משמע לן והוא זה כי כנוי של מלכות שנקראת זאת לא נאמר בשום מקום בפירוש כי מה שאמר בפסוק לזאת יקרא אשה נוכל לפרש שקאי על עצם מעצמי ובשר מבשרי שהזכיר לעיל מיניה ר"ל לזאת העצם שהוא מעצמי יקרא אשה אבל לא שיהיה מלת זאת מורה על איזה כנוי ובחינה בפני עצמו למלכות שיהיה מורה על איזה הוראה ובחינה במלכות וזולת בחינת אשה עד שיהיה לה מלת זאת כנוי כמו שמכנים אותה בשם אשה ומפני זה השמיענו וחידש לנו חדוש גדול כי מלת זאת הנאמר בפסוק הוא מורה לנו על כנוי מלכות כמו שמורה לנו מלת אשה כנוי במלכות ודיוקו והוכחתו מדכתיב זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה זאת השני הוא מיותר כי די הוא שיאמר זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי יקרא אשה למה לו לחזור ולכפול מלת לזאת והגם שעדיין שצריך לחזור ולכפול מלת זאת ע"ד מליצת דת"יא בק"ו ערת וכתב כיה קרא ודרך הכתוב להאריך ולכפול עם כל זה קשה כי לא היה לו לכתוב לזאת עם ל' רק זאת יקרא אשה בלא ל' כי הל' מורה הוראה מועלעת על המלה • שאינה קאי על עצם מעצמי אלא מורה על המלה עצמה כי הל' מדייקת ומחייבת לחייב דבר על המלה עצמה הסמוכה לה וכדי להורות החדוש הגדול הזה אמר ה"אי כת"רא דא"תקרי ז"את ואתקרי א"שה ר"ל שלא נאמר על כנוי אשה בז' אלא ללמד על כנוי דאתקרי זאת שבמלכות ולא אמר להיפך האי כתרא דאתקרי אשה אתקרי זאת כדי שלא יטעה בדבריו להבין זאת כפשוטו שקאי אלמעלה לומר ולפרש האי בחינה של מלכות שנקראת אשה היא נקרא זאת עצם מעצמי הנזכר למעלה כאלו הוא טען עצם לדבריו נתב נקראת אשה מפני שהיא עצם מעצמי וכו' ומלת זאת אינה כנוי ובחינה בפני עצמה מפני כן מדייק שפיר דיוק מבורר. ה"אי כת"רא דא"תקרי ז"את את"קרי אשה כאלו אמר כתר מלכות שהיא ספירת מלכות היא נקראת בכנוי זאת שהוא לה בחינה וכנוי בפני עצמה כמו שהיא נקראת בכנוי אשה שהוא מורה על בחינה וכנוי בפני עצמה ומפני זה האריך לומר האי כתרא דאתקרי זאת ולא אמר סתם האי דאתקרי זאת כדי להסמיך הכתר שהיא כתר ספירת מלכות לכנוי זאת לדייק כי כתר ספירת מלכות הוא נקרא בכנוי זאת דוקא ולא בכנוי עצם מעצמי הנזכר למעלה ומביא מקום ראייתו והוכחתו בג"ין לז"את יק"רא א"שה ר"ל כאלו אמר לזאת הוא מיותר בכללו וכן לו שטה שער"א וכתב קרא ולא מקפיד אייתורא עם כל זה לא היה לו לכתוב לזאת בל' ולא היה לו לכתוב רק זאת יקרא אשה אלא שר"ל כי זאת הוא כנוי ובחינה בפני עצמה ופירוש כמו שספירת מלכות יקרא בכנוי זאת כמו כן יקרא בכנוי אשה הרי זה בא נלמד ונמצא למד ולא אמר להיפך לאשה יקרא זאת ולדרוש מינה כמו שמלכות יקרא בכנוי אשה כמו כן יקרא בכנוי זאת שכבר כנוי אשה למלכות הוא פשוט וידוע ומפורסם ועיקר הליחוד בא על כנוי זאת אלא כדי להסמיך אות הל' למלת זאת ולדייק מלת זאת לבדה היא כנוי למלכות ולא זאת עצם מעצמי הנזכר למעלה בפסוק וכדפרשנו והתקשה מפני שלא ידע מכנוי זאת עד עתה שנתחדש לו מקשה טעמא דקרא ואמר ואמאי פירוש מאי טעמא דקרא שנתן למלכות כנוי זאת ובאיזה בחינה נקרא זאת ומאי מציינא של מלת זאת ומתרץ משום דכתיב כי מאיש לוקחה זאת פירוש הואיל שנלקחה מאיש דהיינו תפארת בעלה וכמו שתפארת בעלה יש לו י"ב צירופי יהוה אשר בעבורם נקרא זה בלשון זכר שעולה י"ב צירופים כמו כן ראוי לאשתו ר"ל למלכות ג"כ י"ב צירופי יהוה להקרא זאת בלשון נקיבה שעולה גם כן י"ב במספר קטן כי בין זכר לנקיבה אין הבדל והפרש וחלוק בעולם רק בזה זכר זאת היא נקיבה מפני כן כמו שת"ת בעלה נקרא ז"ה על שם י"ב צירופי יהוה בלשון זכר המשפיעים נקראת מלכות ג"כ זאת על שם י"ב צירופי יהוה בלשון נקיבה המקבלים והמקבלה מפני שלא הבין מתיקת לשונו שהרמז לו בזאת הוא על י"ב צירופי יהוה מפני שהיה נראה לו דוחק כי הגם שמלת איש מרמז על י"ב צירופי יהוה לא יתחייב מזה שגם באשתו יהיו י"ב צירופי יהוה מפני כן הוא מקשה מ"אן ה"וא א"יש פירוש מי הוא זה האיש שיתחייב ממנו שבשבילו יתקרי אתתיה בכנוי זאת ומתרץ הה"וא דאתקרי ז"ה פירוש כיון שראה שלא הבין מתיקת לשונו אמר לו בפירוש

אותו האיש שנקרא ז"ה רוצה לומר שעולה י"ב צירופים והם זכר שלכך נקרא זה והוא שמפרש ואזיל וד"א הו"א אי"ש דכ"ר בד"א כ"י ז"ה מש"ה הא"יש פירש והוא איש זכר כמו שאמר הפסוק כי זה משה האיש וידוע כי משה הוא תפארת שהוא שם יהוה שעולים ממנו י"ב צירופי יהוה שעולים למספר זה שלכך נקרא זה והאיש ז"ה פירוש ותרוץ זה כבר תרגמתי לך למעלה באמרי כי מאיש לוקחה זאת היה רמזתי במלת איש על זכר ובמלת זכר נרמז ג"כ זה כמ"ש הכתוב כי זה משה האיש נמצא כי זה היינו איש ואיש היינו זה וכשזכרתי איש כאלו הזכרתי זה אך מפני הלחץ זו הדחק שדחק אותך כי הגם שבמלת איש מרמז על זכר שהוא ז"ה שעולה י"ב צירופי יהוה לא יתחייב מזה שגם באשתו יהיו י"ב צירופי יהוה עד שבעבורם תקרא בכנוי זאת אומר לך תירוץ נאה גם לזה וזא"ת אתנ"סיבת מז"ה • פירש כי מאחר שתפארת ומלכות בסוד דו פרצופים היו מדובקים יחד בסוד החכמה ובסוד הבינה עד שהיו גוף אחד בסוד היוד שבחכמה דהיינו י' פשוטה במלואה כזה יוד שהיו בגוף אחד בסוד החכמה בסוד וד ובסוד הבינה בסוד ד"ו פרצופין דהיינו בסוד ה' גוף אחד בסוד הבינה כזה ה ד' על ו' בסוד האותיות המתהפך והיינו ה' של בינה והיו בספירה את בג"ף בינה וגוף אחד כדפירשנו בשער סוד דו פרצופים בארוכה רק שאחר כך מכנן וגוף בינה נחלקו לשני חלקים בסוד הנסירה כמבואר שם בארוכה בשער הנ"ז שמלך זה יוכרח מה שימצא בחלק זה ימצא ג"כ בחלק זה ומשל כנר הנחלק לשנים יאירו שניהם בשוה נמצא שילך זה יוכרח כמו שבתפארת י"ב צירופים כמו כן במלכות י"ב צירופים כי אין חלוק ביניהם רק שנחלקו לשני ספירות נמצא שילך זה כמו שלתפארת שייך כנוי זה כמו כן שייך למלכות כנוי זה אך ורק להיות כי החלוקה היה כדי שמלכות תהיה נבנית בסוד הבנין כדי שתהא ראויה לקבל כי"ב צירופים שלה י"ב צירופי בעלה כדי נגלות כחו בקבלתה השפע ממנו כדי להשפיע בעולמות למטה ממנה שהלך זה היא כמו נקיבה המקבלת מבעלה ומגלה כח הבעל מפני כן נקראו י"ב צירופים שלה זאת בלשון נקיבה כי י"ב צירופים תפארת נקראים זה בלשון זכר המשפיעים כזכר המשפיע וי"ב צירופי מלכות נקראים זאת בלשון נקבה כנקיבה המקבלת והנה נשלם הפרק בע"ה והנה ראוי לדעת מה הם המהות אלו י"ב צירופי שבתפארת ושבמלכות ונייחד להם פרק בפני עצמו :

פרק שלישי

בספר רעיא מהימנא פרשת תרומה הכא דקב"ה איהו שכינתא דאיהי מנרתא לבתר לבעלה איהו דו אמר נה שבע ביום הללתיך דהיינן הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד והיסוד והמלכות ז' כלילן רז' דרגין אילין ג' קנה מטרה מלד אחד ג'יפא ותרין דרועין דמלכא איהו נר מצוה לאנהרא בהון וג' קני מטרא מלרה השנית איגון תרין שוקין וברית ואיהי נר מערבי לאנהרא בהון מנרתא דמלכא אתקריאת עכ"ל • והנה זה המאמר מעד לאורה במה שפירשנו בפרק הקודם כי מלכות נקראת זאת בזה שמקבלת מתפארת בעלה י"ב צירופים המשפיעים בה כדי שתשפיע למטה ולעשות שמושו בהתגלות כח שהם י"ב הויות ובזה המאמר מבאר לאורה שאינה אלא ז' כי מה שמקבלת מתפארת בשעת שמושו בהתגלות כחו אינה אלא ז' קני מנורה כמו שאמר כלילן רז' דרגין אילין ג' קני מנורה מסטרא חד וכו' • והנה נפרש המאמר בחוקת יד ה' הטובה עלינו כראוי ונכון ואז יתורץ ג"כ קושיותינו והנה כבר ידעת במה שהקדמנו לך בשערים הקודמים כי עיקר הנהגת העולם על ידי ו' ימי הבנין שהם ו' קצוות גדול"ה וגבו"רה תפא"רת נ"צח הו"ד יסו"ד וכבר ידעת גם כן במה שהקדמנו לך כי הספירות הם באחדות גמור ומה שימצא בספירה זו הוא שימצא בספירה זו ומה שימצא בספירה זו הוא שימצא בספירה זו וכבר ידעת גם כן מה שהקדמנו לך בשערים הקודמים כי ו' קצוות ימי הבנין בכלל נקראים תפארת מלשון פארות וענפים כי ספירת תפארת הוא הגוף המתפשט ומסתעף בענפיו שהם זרועותיו גדולה וגבורה ושוקיו נצח והוד ובריתו יסוד שכלם מסתעפים ומתפארים מגוף תפארת כענפים המסתעפים ומתפשטים מגוף האילן וזרועות ושוקים וברית מתפשטים מגוף האדם אשר על כן כלם בכלל יקראו בשם תפארת מפני שהם ו' קצוות ו' ענפים מתייחדים והנה תדע עוד כאשר שתמצא ו' קצוות מתיחדים בסוד תפארת כמו כן תמצא ו' קצוות בסוד ספירת בינה וכן תמצא ו' קצוות מתייחדים בסוד ספירת

מלכות

מלכות כאשר יתבאר בס"ד בשערים הבאים ואין הבדל ביניהם רק שבתפארת מתגלים הו' קצוות יותר ממה שמתגלים בסוד הבינה ובמלכות מתגלים יותר ממה שמתגלים בסוד ט תפארת כי שו' קצוות שבבינה הם בסוד בעולם הנשמה ו' קצוות שבתפארת בסוד העולם הרוח ו' קצוות שבמלכות בסוד הנפש המגלית כח הרוח וכח הנשמה שלכך זו נקראת נקיבה שמקבלת מהן ומשמש שמוסף בו' קצוות שבה ועתה אחר שתדע הקדמות אלו יובן לך המאמר בזוה"ר מ"א דק"בא אי"הי שכינ"תא דאי"הי מנר"תא לשמ"שא לגב"לא · פירוש הכלי של הק"בה דהיינו ת"ת שנקרא הק"בה ככלי שבידו עושה פעולתו ושמושו בכל מה שיצטרך הוא הכלי שלו אי"הי שכינ"תא ר"ל היא ספירת מלכות שהיא כלי המורה לשמש לגבלא ר"ל כמו מנורה שאין לה אור ; ובשן מעלתה רק עתנים בה שמן ונדליקין אותה אז היא מאירה ומשמשת שמושה להאיר בנרותיה כמו כן השכינה אין לה אור ושמן מעצמה רק היא כמו מנורה המוכנ' תמיד לקבל בנירותיה השמן ואור מתפארת בעלה המשפיע בה ואז היא משמשת לו להאיר משפעו לכל העולמות

הג"הה

אתה המעיין אל תחשוב שאין אור כלל ח"ו כי אלו לא היה לה אור כלל ח"ו לא היתה נמצאת ח"ו אבל הענין הוא כי הוד ושמן מלא שפע בשפע רצון תמיד עתה לא יחסר כל טוב אך מה שאמר שאין לה אור מעצמה ר"ל יתרון ותוספות אור להאיר לשאר עולמות זהו שיחסר בה ונצרכה לקבל מבעלה וזהו שאמר לשמש לגבלא ורצה לומר לעשות פעולת ושמוש בעלה להשפיע לתחת כאשר עולמות ע"כ הג"הה :

הה"י דאת"מר ב"ה שב"ע ביו"ם הלל"את ך דאי"נון הגדולה והגבו"רה והתפ"ארת והנ"צח וההו"ד והיס"וד והמלכ"ות · פירוש על בחינה זו שבמלכות אמר דוד על מלכות שהיא מדתו שבע ביום הללתיך ר"ל כי בהיות הלוית מקבלת בשש קצוות שבה מן ו' קצוות תפארת בעלה נעשה שמושה שמלבד זה הם ז' נרות ומלכות בכלל ו' קצותיה המנורה המקבלת ותפארת המתפאר בו' נרות שלו המשפיעים בה נמצא שהם שבע נרות שבע ספירות שכלם מאירות הנותן והמקבל ומלכות כלולה מז' ספירות דהיינו בחינת עצמות שהיא ספיר' בפני עצמה ועוד שש ספירות שקבלה שהם ז' נרות ז' ספירות והא שמפרש ואמר דאי"נון הגד"ולה והג"בורה והת"פארת והנ"צח וה"הוד והי"סוד והמלכות ז' כלי"לן מ"דרג"ין אי"לין רוצה לומר ז' ספירות במלכות, כלולים מז' מדריגות שמקודם השפעתן במלכות אינם רק שש קצוות שש נירות ר"ל בלי הבעת בבחינת השפעתן למלכות אינם רק שש קצוות שש נרות שבסוד האדון מה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה הם כלולי' שש משש אבל בשבעה בחינת השפעתן למלכות שהיא ספירה שביעית. שהם ז' ספירות ז' נרות וכלם תלוין בה בהשפעתן הנה מלבד זה נסוד האדון מה שבזה יש בזה ומה . שבזה הם ז' כלולים מז' שהרי אין בהם הבדל וחלוק והיוד וכלם כלולי' זה מזה וזה מזה וכלם באחדות גמור ויפים וא"ול כיצד הם ז' ואמר ג' ק"ני מנ"ורה מנ"רה קא"מות גו"פא וה"רין דרו"עין דת"לני ר"ל ג' קני מנורה מצד אחד היא תפארת הוא הגוף עם ג' זרועות של תפארת הנקראת מלך שהם גדולה וגבורה הי"נו נ"ר מנ"ורה לאנ"הרא ב"ה פירוש מלכות נקראת נר מצוה שמקבלת האור מלמעלה כמו נר המקבל לו אור באו ג' שזה נקראת מצוה מפני שהיא מצוה מתעטרת בעלה לעשות שמושו להאיר בנרותיו או נכלל לומר כי לכך נקראת

הג"הה

ואין קושיא עלינו א"כ יהיו י"ב נרות כלולות מן י"ב נרות שהרי גם למלכות ו' קצוות אין זה קושיא כי בסוד ההשפעה כל הספירות מסכימות להשפעה אחת אם חסד כלם מסכימות בהשפעת חסד אם רחמים כלם מסכימות להשפעת רחמים ומלכות מקבלת באותה קו' שבה או בקבלה חסד או בקבלה רחמים ונמצא הם ז' כלולים מן ז' ודוק ע"כ הג"הה ·

מצוה כי כמו שתפארת בעלה נקרא יהוד כמו כן היא נקראת יהוד כי מצוה באת"בש הוא יהוד ו וב' ברמז של שם יהוד ברמז מ"ת מצוה להורות כי מלכות ויצוה מקבלה לעשות שמושו · וג' ק"ני ומנ"ורה מנ"דא בס"ט"רא אי"נון אי"לין שוקין וב"רית ר"ל ועוד ג' קני המנורה מצד השנית הם נצח והוד הדומים תרין שוקין וברית הוא היסוד הנקרא אות ברית כידוע לוודעי חן ואי"הי נר מערבי לאנה"רא בה"ון פירוש בחינת מלכות בעצמה נקראת נר מערבי שמתעטרין בה כל האורות ומתייחדים בה כלם עד שהם ז' נרות כלולים מז' שמה שיתראה בנר זה יתראה בנר זה שהרי כלם כלולים באחדות השוה · מנר"תא דמל"כא את"קריאת פירוש מלכות נקראת מנורה של מלך שהוא תפארת הנקרא מלך מפני שהיא עושה שימושו של מלך הנה התבאר מזה כי שו' קצוות שבתפארת המאירים בו' קצוות שבמלכות הם הו' נרותיה דהיינו מלכות עם ו' קצוות שבה שנקראים מנורה ושבע נרות ו' קצוות משפיעין בה ובכללותיהן יחד הם ז' נרות כי מלכות עם כלל ו' קצותיה שהיא ספירה אחת הנקראת מנורה מקבלת מן ו' קצוות שלמעלה ממנה שהם שש נרות המאירים שבכללים הם ז' והם ז' כלולים מז' בבחינת השפעתן במלכות והם שש כלולים משש בבחינת עצמן בלי שבעת בחינת השפעתן במלכות וזהו שרמז בהגהה בספר יצירה שבע קצוות מהן ששי קצוות מעלה ומטה מזרח מערב צפון דרום והיכל הקודש מכוון באמצע והוא נושא את כלן פכ"ל פירוש שב"ע קצוות ה"ס ר"ל ז' ספירות הם גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות ומפני שבאמת לא יתכן לומר שבע קצוות שהרי הקצוות אינם אלא שש שש בתפארת בסוד השפע' ושש במלכות בסוד הקבלה מפני זה יתחלקו לשני חלוקות ואמר שש מהן הם המעלה והמטה המזרח והמערב צפון דרום שהם ו' ספירות ו' קצוות בסוד המשפיעים כאשר יתבאר עוד ענינם והיכל הק"דש שהוא מלכות מכוון באמצע בסוד שהיא מקבלת מכלן היא באמצע כלן וזהו שאמר הוא נושא את כלן ר"ל שבמלכות שש קצוות לקבל ולישא שש קצוות שלמעלה ממנה וזהו ענין אומרו נושא את כלן והנה אחר שתדע כללות ו' קצוות שבתפארת ושש קצוות שבמלכות נבא לבאר ענין י"ב צירופים שבתפארת שהם י"ב הויות ומה ענינם וסוד שש קצות שהם מעלה מטה מזרח מערב צפון דרום מה ענינם ומה התייחסותם ושייכותם לספירות של מעלה והנה תדע כי אלו ו' קצוות שבתפארת יש להם שני מיני פעולות שהם מתהפכים מדין ברחמים מרחמים לדין הכל כפי התעוררות התחתונים כאשר ביארנו בשער סוד דו פרצופים כי לפעמים פועלים דין ולפעמים פועלים רחמים כי בכל קצה יש דין ורחמים שהרי כלם באחדות ומה שהוא בזה יש בזה ומה שבזה יש בזה הסר מפני כן נקרא תפארת שמתפאר בו' קצוות וא"ו כי הוא ו' במנוחה ו' בימין ו' בשמאל א' באמצע ו' בימין מורה על ו' שמו' יהוד ו' צירופי הויות יהוד הפועלים רחמים ו' בשמאל מורים על ו' שמו' יהוד ו' צרופי הוי' יהוד הפועלים דין וא' באמצע מורה על יחודם באחדות גמור באחדו' השוה עד שאם בציור העיגו' בלא יוכל לומר שבחלקי' שנראה רחמי' אינו נראה דין או במקום שנראה דין אינו נראה רחמים אינו כן כי כל אחת נכלל וכלם באחת ומפני זה הם באים בצורת העיגול כי כמו שהעיגול אין בו לא ראש ולא תוך ולא סוף אבל הוא כולו שוה באחדות עגלו כמו כן אלו י"ב צירופי הויות

הנה שיש בהם ששה לדין וששה לרחמים עם כל זה הם כלם באחדות

כן

באחדות השוה ובמקום שיש דין יש רחמים ובמקום שיש רחמים יש דין וכדפירשנו בשער אחד הוא עשר ועשר הוא אחד כי באלו ששה הויות של דין פועלים דין אלו ששה הויות של רחמים מצד שהם כלולים ג"כ מדין הם מסכימים עמהם לפעול דין וכן אלו ששה הויות של רחמים כשפועלים רחמים אלו ששה הויות של דין מצד שהם כלולים ג"כ מרחמים מסכימים עמהם לפעול רחמים וכמבואר בשער הכ"ו בארוכה יעויין משם וכן מלכות ג"כ מקבלת בו' קצותיה מבעלה פעמים לדין ופעמים לרחמים וכפי קבלתה כך משפעת לשאר עולמות באופן שהם ששה לדין וששה לרחמים שהם י"ב הויות שבתפארת ואלו י"ב הויות הם מקור ושורש לכל העולמות ולכל הפעולות שנשתלשלו מהם כי הם המשפיעים בכל העולמות ומנהיגים כל עולמות עד שתמצא אפי' באדם שהוא עולם קטן שנים עשר מנהיגים שהם שני ידים ב' רגלים שתי כליות כבד מרה טחול קיבה דקים קרקבן כמו שנזכרו בספר יצירה ולא נזכר בהם הלב שהוא מלך על כלן וכן המוח שהוא משכן הנשמה מפני שאלו כחותיהן נעלמות בסוד עולם הנעלם כמו כח הכולל שבי"ב הויות לא נזכר דהיינו הא' שבתוך הו"או המיוחדת לו' הויות ימיניים לו' הויות שמאליים שעולה י"ג והיה ראוי להיות י"ג הויות אלא מפני כי כח המייחדם לאלו מנהיגים לא נזכר על שם כמו שהוא סוד האלף והוא פלא ושמו נעלם בין המנהיגים כי הוא בסוד השורש והשורש הוא לעולם נעלם כמבואר בשער אחד הוא עשר ועשר הוא אחד בפרק ו' מפני זה. לא נזכר גם כן באדם כח המייחדם ושרשן של אלו י"ב מנהיגי הגוף, ואלו י"ב מנהיגי הגוף ג"כ נחלקים לשני חלקים לימין ולשמאל וכשמאל הפך וכנגד ימין וכלם מיוחדים בגוף אחד שהוא האדם ע"י כח המייחדם שבלב כמו השש קצוות שהם י"ב הויות ששה לדין ששה לרחמי ימיניים שמאלים ששה וכח הכולל שבתפארת מייחדם וכן ג"כ שנים עשר מזלות המנהיגים את העולם טלה שור תאומים סרטן אריה בתולה מאזניים עקרב קשת גדי דלי דגים ששה מזלות פועלים ביומות החמה וששה פועלים ביומות הגשמיים וששה שביומות החמה הם היפך לששה שביומות הגשמיים, אלו ששה פועלים חום ואלו ששה פועלים קור ששה ימיניים וששה שמאליים וכלם מיוחדים בגלגל המזלות ע"י כח הגלגל המניעם וכן הם י"ב חדשי שנה הנפעלים מן י"ב מזלות והם ניסן אייר סיון תמוז אב אלול תשרי חשון כסליו טבת שבט אדר ששה ימות החמה ששה ימות הגשמים אלו ימיניים ואלו שמאליים וכלם מיוחדים בשנה כי שנה כולל כלם וכן היום י"ב שעות ו' שעו' בוקר ו' שעות ערב וכלם מיוחדים ביום אחד וכן ג"כ הלילה נחלק לחלקים ו' שעות קודם חצות ו' שעות אחר חצות והם שני הפכים כי קודם חצות גובר מדת הדין ובו תרמוש כל חיתו יער ולאחר חצות גובר מדת הרחמים והקב"ה מטייל עם הצדיקים בגן עדן וכולם מיוחדים בלילה אחד אשר כל זה להורות כי כלם נשתלשלו ממקור י"ב הויות שבסוד תפארת שהם ששה לדין ששה לרחמים. וכמו כן תמצא שנים עשר גבולים באלכסון בד' רוחות העולם ומעלה ומטה. שהם ששה קצוות זה כנגד זה היפך זה וזה ימיני וזה שמאלי ששה נגד ששה שהם י"ב וכלם מיוחדים בעולם המשל לזה נצייר בדעתינו בית אחד בד' כתלים, וקרקע למטה ותקרה למעלה כדמיון העולם בכלל שהשמים הם התקרה למעלה והארץ היא כקרקע למטה וד' רוחות עולם שהם מזרח מערב צפון דרום הם הד' כתלים שהם בכלל ו' קצוות קצה מעלה קצה מטה קצה מזרח קצה מערב קצה צפון קצה דרום הנה: ועתה נבאר שהם י"ב גבולי אלכסון שנשתלשלו מן י"ב הויות כיצד גבול זוית שבו יתדבק כותל מזרח עם התקרה שעליו שהוא קצה מעלה שהוא גבול זוית מזרחית רומית וכן לכל ד' כתלים שמתדבקים בקצותיהם למעלה בקצה התקר' לד' צדדיו שהם גבול זוית צפונית רומית גבול זוית מערבית רומית גבול זוית דרומית רומית שהם כלם בכלל במקום הרום ד' גבולים ד' זויות עוד יש ד' גבולים אחרים למטה למקום דבוק ד' קצוות הכתלים למטה לצד הקרקע גבול זוית מזרחית תחתית גבול זוית צפונית תחתית גבול זוית מערבית תחתית גבול זוית דרומית תחתית במקום שנוגעים הד' קצוות בקרקע שהם ד' גבולים אחרים זולת הד' שהם לצד התקרה שזכרנו שהם כלם בכללם ח' גבולים ואח"כ יש עוד ד' גבולים שהם הד' זויות במקום דבוק הכתלים זה לזה שהם זוית נצבות רגלי הבית לא לקצה רום ולא לקצה תחת רק בערך ד' כתלים מצד עצמן שנוגעין זה לזה שהם הד' זויות נצבות כיצד גבול וזוית מזרחית צפונית הרי אחד וכן גבול וזוית מזרחית דרומית הרי ב' וכן גבול וזוית מערבית דרומית הרי ג' גבול וזוית מערבית צפונית הרי הם ד' זוית נצבות אלו ד' זויות שהן ד' גבולין וח' גבולים הנזכרים למעלה בין הכל הם י"ב גבולין והמשל הזה בעצמו הם הי"ב גבולים. בכלל העולם כי השמים הוא קצה המעלה שהוא התקרה והארץ הוא קצה המטה שהוא כקרקע וד' רוחות עולם מזרח מערב צפון דרום הם ד' קצוות והם בכלל ששה קצוות שבהם י"ב גבולין וזהו שאמר בספר יצירה מד"הן שת"יס נש"רה גב"ולין בא"לכסונן, פירוש משם בן ד' יהוד שבו י"ב צירופי הויות נמדדין י"ב גבולים באלכסונן כמו שמפרש שם וז"ל גב"ול מזר"חית צפ"ונית גב"ול מזר"חית דרו"מית גב"ול מז"רחית רומ"ית גב"ול מזר"חית תח"תית. גב"ול צפו"נית רומ"ית גבול צפו"נית ת"חתית גב"ול מערב"ית דרומ"ית גבו"ל מערב"ית צפו"נית גב"ול מערבית רומ"ית גב"ול מע"רבית תח"תית גב"ול דרו"מית רומ"ית גב"ול דרומית תח"תית ומר"חיבין ע"ד עד"י ע"ד וה"ס זרוע"ות עולם עכ"ל ונוכל לפרש מה שאמר בספר יצירה ומרחיבין והולכין ע"ד ע"די ע"ד פירושו אלו ו' קצוות מזרח מערב צפון דרום מעלה מטה שהם קצוות העולם כמו שאמר שהם זרועות העולם שבהם י"ב גבולים אלו הקצוות הם מתרחבין עוד יותר ממה שהם בעולם השפל הגשמי כי מקום שרשן הוא למעלה למעלה וכל עוד שיתקרבו אל שרשן הרוחני למעלה יתרחבו ויתגדלו יותר ומתרחבין והולכין ע"ד דהיינו ע"ד מלכות שבה גם כן ו' קצוות רוחניים בסוד י"ב צירופים בסוד הנפש וע"די דהיינו שיש שורש עוד יותר גבוה דהיינו בתפארת ו' קצוות שהם י"ב גבולים בסוד הרוח ע"ד דהיינו שיש עוד שורש יותר גבוה דהיינו בבינה ששה קצוות כ לנוות שהם שנים עשר גבולים נעלמים בסוד הנשמה שבבינה כדפירשנו למעלה בענין נפש רוח נשמה שבמלכות ותפארת ובינה וכמו שנפרש עוד שם בע"ה והיינו ע"דעד"י ע"ד שזכר במשנת ספר יציר' וקרא' אלו י"ב גבולין גבולי אלכסון מפני שהם מתנגדים והפכיים כסדר הו' קצות זולת שענין שהם קצה מעלה נגד קצה מטה דהיינו זה למעלה וזה למטה הם הפכיים ובקו היושר זה מול זה קצה מזרח נגד קצה מערב מזרח הוא פנים מערב הוא אחור שהם הפכים. בקו היושר קצה צפון נגד קצה דרום צפון שמאל דרום ימין שהם הפכיים:

בקו היושר הרי שהששה קצוות הם הפכיים זה מול זה וזה כנגד זה של קו היושר אבל אלו י"ב גבולים המתנגדים והפכיים זה מול זה בקו האלכסוני כיצד גבול מזרחית רומית נגד מערבית תחתית וכן גבול מערבית רומית נגד גבול מזרחית תחתית וגבול צפונית רומית נגד דרומית תחתית וגבול דרומית רומית נגד גבול צפונית תחתית וגבול זוית מזרחית צפונית נגד גבול מערבית דרומית וגבול זוית מזרחית דרומית נגד גבול זוית מערבית צפונית כלם ... ומתנגדין זה כנגד זה זה מול זה באלכסונן וכמו שתמצא י"ב גבולי אלכסון בגשמיות כמו כן תמצא על דרך משל כדי לסבר את האוזן בספירות ברוחניות כי מבשרי אחזה אלוה. בשכליות אל הרוחני כי הכל נשתלשל מלמעלה א"כ צריך שיהיה לו שורש למעלה כמו שרמזו למעלה במשנת ספר יצירה באמרו ומתרחבין והולכין עד עדי עד כיצד תפארת שנקרא מזרח מתייחד ומתקשר עם הגבורה שהוא צפון ועם החסד שהוא דרום ועם הבינה שהוא המעלה ועם ההוד שהוא המטה כמבואר בדברי רשב"י ז"ל מזרחא מתכיו ולמעלה נגד מזרחא מתגין ולמטה הוד וכמו שלא ישתוו הדרום עם הצפון דהיינו החסד עם הגבורה שהרי הם שתי ספירות לכל אחת מהם פעולה בפני עצמה כן לא ישתוה יחוד התפארת עם החסד ליחוד כשיתייחד תפארת עם גבורה וכן לא ישתווה בחינת יחוד תפארת עם נצח ליחוד כשמתייחד תפארת עם הוד באופן שכל זה יתהווה בחינה אחת מיחוד תפארת עם חסד ואותה בחינה נקרא גבול מזרחית דרומית והיא מתהוית משתי מדות של חסד ורחמים שהם תפארת וחסד הרי גבול אחד שהוא רחמים כי חסד נוטה לרחמים. תפארת וכנגד גבול זה שהוא

הגהה:

ועוד טעם שני כי תפארת הוא בסוד הרוח בינה הוא בסוד הנשמה ומלכות בסוד הנפש וכמו שנשמה ורוח למעלה הם נעלמים ואינם מתגלים כמותם כי אם ע"י נפש דהיינו מלכות כמו כן למטה משכן הנשמה במוח ומשכן הרוח בלב המה ג"כ נעלמים ואינם מתגלים כי אם ע"י נפש שמשכנה בכבד מפני כך לא נזכרו ע"כ הג"ה.

טל

תחתית דרומית שבוע רחמים יד נגדו גבול מערבית לפנים והיינו יחוד יסוד עם גבורה כי יסוד נקרא מערב על שם שנו מתערב בשבת של כל הבריות כי הוא הנביל ברית מילה לית ברית קודם מערב בשבת שכל הבריות מתפייסין על ידו למלכות וזולתו אין דרך להם להפייס במלכות כמבואר בתרוכא בפרדס הקדוש והיחוד הזה שהוא יתערב ונפין שהם יסוד וגבורה תותה כיחוד הוא דין כי יסוד בעלמו בערך רחמי תפארת הוא דין וגבורה ג"כ דין מפני כן יתהוה מיחודם דין וזה הוא גבול שני וזה הנביל השני הוא היפך הראשון כי גבול כראשון רחמים וזה כנביל השני הוא דין ויחוד יתייחד תפארת עם גבורה וזה היחוד ייקרא גבול מזרחית לפנית הרי נבול ג' ונגד הגבול הזה שהוא מזרחית לפנית הוא גבול מערבית דרומית והיינו יחוד היסוד עם החסד וזה ודאי רחמים כי חסד נובר ונם יסוד נקרא רחמים בערך עלמו רק שאין רחמי כל כך גדולים כרחמי תפארת אשר מפני זה בערך רחמי תפארת נקראו רחמי יסוד דין לגבל בערך עלמו הוא ג"כ רחמים כמה זה הנביל הוא היפך הנבול הקדש הרי נבול ד' ויחוד יתייחד הדרוש עם המעלה והיינו יחוד החסד עם הנצח וזו בחינה היא רחמים שכן החסד והנצח שניהם חסדים כמ"ש לרחמיס והיינו נבול דרומית דרומית הרי נבול ה' ונגד זה הנבול הוא גבול לפנית תחתית והיינו יחוד הנבורה בהוד וזהו ודאי דין כי נבורה ויחוד שניהם דין וזה יחוד התחתית עם בחינת הרי נבול שני הפנים הרי נבול ו' ונגד הנבול הזה שהוא נבורה שהוא דין כי נבורה נובר והוא היפך הנבול הקודם הרי נבול ז' יחוד יתייחד הדרוש עם בחינת והיינו הנצח בחפארת ואותה בחינה היא רחמים והיינו נבול מזרחית רומית הרי נבול ז' ונגד נבול זה מערבית תחתית והיינו יחוד היסוד עם הוד כי יסוד ו' ת בחינת דין כי הוד נובר כי הוד כלה דין ויסוד נ"כ כלה דין בערך ת"ת הרי נבול ו' עוד יתייחד הנצח עם יסוד והיינו נבול מערבית רומית והיא בחינת רחמים כי נצח חסד נ עם לרחמים ויסוד בערך עלמו נ"כ לרחמים והיינו נבול אחד עשר ונגד נבול זה מזרחית תחתית והיינו יחוד תפארת עם הוד והוא בחינת דין לערך הנבול הקודם לו והיינו נבול י"ב הרי לך כלל הנבולים המלא שכם לדין ושכם לרחמים שכן הוא קנוות בחפארת עם יסוד מתפאר היוצאים ממקורו והיינו שכם בחפארת כמו כן כם י"ב הוויות שכן ו' קנוות במלכות שכם לדין ושכם לרחמים כי בין זכר לנקיבה אין הפרק רק בעניין זכרות ונקבות וזה תפייס ואותו מקבלת ההפשכה שלהו' קנוות תפייסים י"ב נבולי הוויות שלהם בו' קנוות שבמלכו' י"ב. נבולי הוויות שלה ושל זה מרומו נם כן בספר יצירה וכדי

הנ"ה

בחפארת ואותה בחינה היא בחינת רחמים והיינו נבול מזרחית רומית הרי נבול ט' ונגד נבול זה מערבית תחתית והיינו יחוד היסוד עם הוד כי הוד ו' ת בחינת דין כי הוד נובר כי הוד כלה דין ויסוד נ"כ כלה דין בערך ת"ת הרי נבול ו' עוד יתייחד הנצח עם יסוד והיינו נבול מערבית רומית והיא בחינת רחמים כי נצח חסד נ עם לרחמים ויסוד בערך עלמו נ"כ לרחמים והיינו נבול אחד עשר ונגד נבול זה מזרחית תחתית והיינו יחוד תפארת עם הוד והוא בחינת דין לערך הנבול הקודם לו והיינו נבול י"ב הרי לך כלל הנבולים המלא שכם לדין ושכם לרחמים שכן הוא קנוות בחפארת עם יסוד מתפאר היוצאים ממקורו והיינו שכם בחפארת כמו כן כם י"ב הוויות שכן ו' קנוות במלכות שכם לדין ושכם לרחמים כי בין זכר לנקיבה אין הפרק רק בעניין זכרות ונקבות וזה תפייס ואותו מקבלת ההפשכה שלהו' קנוות תפייסים י"ב נבולי הוויות שלהם בו' קנוות שבמלכו' י"ב. נבולי הוויות שלה ושל זה מרומו נם כן בספר יצירה וכדי

הנ"ה

והעשם לזה שהוא הומרים ביחוד חסד עם הוד חסד נובר וכן ביחוד גבורה עם נצח גבורה נובר מפני כי נצח והוד הם נסוד העשים והסניפים הרקבלים ונסוד הבניס וחסד וגבורה הם נסיד הסורם והחלות המפייסי' ובהאי כח כתב שהוא סורם יפה מכח בנן וקל להבין ע"כ הג"ה •

הנ"ה

והעשם לזה שהוא הומרים ביחוד חפארת בהוד שהוא דין שהרי חפארת הוא בסוד הסורם והחב והוד בסוד הענף והבן מפני שחפארת ג"כ לפפויים מקבל מדין של נבורה ובחותה בחינה כשהקבל מנבורה לו הוא דין והוא חותה בחינה שהוא דין שהרי כן נקרא חותה דין ע"כ הג"ה •

ליתן ריוח בין הדבקים נייחד לו פרק בפני עלמו ונשלים זה הפרק למען יכלול במעין ענין ו' קלוות שכן י"ב הוויות בשכלו ושכם נזה נשלם הפרק •

פרק

רביעי בחשלת ספר יצירה שבע כפולות בנד כפרת כנגד שבע קלוות הבן שם קלוות משלה ומטה מזרח ומערב לפין ודרום והיכל הקודם מכוון בחחלת והוא נוטה חת כולן על כן המשכם • פירוש שב"ע כפולות בג"ד כפ"ר ת שב"ע קלוות ידוע בחחלת הדקדוק כי הלו ו' חותיות בגד כפרת שבחלפה בהיות מתהפכים מדגש לרפה ורפה לדגש כי הם הם מקבלים דגש ורפה שהדגש חורה על קריחה חזקה והרפה על קריחה רפויה ומפני כן נכפלו קריחתן בשני הנדות הו הנר' חזקה הו הנרה רפויה רבדה חזקה כזה ב ג ד כ פ ר ת רפויה כזה ב ג ד כ פ ר ת הנה תלד זה הנם שחינם הלח ו' חותיות שם כל זה הם כפולים שהם י"ד הנדות י"ד קולות משונים זה מזה וכנגד הלו ו' חותיות שהם חזקות ורפות שהם מתהפכים מדגש לרפה ורפה לדגש הם שבע קלוות ר"ל ו' ספירות שהם גדולה נבול' ח"ת נלח הוד יסוד מלכו' שמתהפכים בשעולתם מחדת הרחמים לחדת הדין וחחדת הדין לחדת הרחמים שהם נשחלבלו הלו ו' חותיות בגד כפרת ומפני כן קרחם קלוות מפני שכל קנה יש לה בחינה לדין ולרחמים כמו שפירשנו בע' הקודם בשכין ו' קלות שהם י"ב נבולי חלכסין זה היכך זה שהם הוויות לדין ושהם הוויות לרחמים שהם ו' קלוות בחפארת ו' קלוות במלכות ומפני שכל קלוות חינם ולח שבע ולפי דבריו שהם שבע היה מהרחוי להיות חן שבע קלוות י"ד הוויות והנחנו לח כלחנו רק י"ב הוויות ומפני כן הוח מחלקן לשני הלקים ואחר מה"ן ר"ל חלחו שבע קלוות שזכרתי כם • שהם קלוות בפני עלמן שהם משלה מט"ה מז"ח מע"ר נג"ד דרום חלו הם ו' קלוות בחפשיעים והיכל הקודם מכוון בחת"ג ומ"ח ת"ת כ"ן ר"ל ושם שמחריהי שבע קלוות שהקנה השביעי משיעי כחו הלו ו' קלוות החפשיעים רק שהקנה ג"כ קנה על שם שים בו שם קלוות הרקבלים לכפע שם קלוות שלמ"ה שהנה בסוד המנורה שפירשנו בפרק הקול וזהו שחת' והיכל הקדש מכוון בהת"ג ר"ל מלכות שהיא סוף מקבלת מכלן כיון בחחלת כלם ומלד שים לה ו' קלוות לקבל מכלם מפני כן היא נוטלת שבע וזהו שמפרש ואזיל והוא נוטה חת כלן ר"ל ו"ה הקנה השביעי שהוא מחחלק ג' לו' קלוות כדי לקבל ו' קלוות שלמ"ה שהוא נוטה חת כלן שבע כלן וכחו שהוא למ"ה כ"ם ו"ב הפשעות שהם שבה לדין ושבה לרחמים כחו כן היא נוטלת ומקבל שבע י"ב הפשעו' שהם שבה לדין ושבה לרחמים בחופן שחלו י"ב נירופים שימלחו בחפארת נסוד ההפשעה ימלחו ג"כ למלכות נסוד הקבלה וזה נשלם הפרק ושבעה הוא וכוללה לחל חשר ברלו הוא ישוללו נלח סלה ועד חמן :

שער ששי סדר: אצילות: הקצוות: בסוד: הצמצום: ובסוד: המוחות

פרק ראשון

שפע: אנרת המעמים: טל

בי: אהיה משפיע בזאת פירוש אהיה היא כתר והוא בחינה החקלית ע"י חכמה ובינה אשר מפני זה נקרא אהיה אשר אהיה ב"ה כראשון מורה על כת"ר שם ע"ה מעלה

עוד זה בגמטריא אהיה בספר קטן כי אהיה משפיע בואת העולה מזה כי זה וואת שוין בגמטריא כי הכל הולך

כאשר: נתבשקנו בשער הקודם לפרש סוד י"ב הוויות שהן שם קלוות בחפארת ושם קלות במלכות וכן בכללן ו' ספירות גד"ולה נבו"רה תפא"רת נצ"ח הו"ד יסו"ד

שעשי מרר אצילות הקצוות בסוד הצמצום ובסוד המוחות פרק א

על תפלה ה"ם שני הורה על ביאה כמבואר זה בסיד בעיב עצמו ומוקי פרק ל' מזה בשער ובפרקים הבאים שוד תהרין ואמר כי תהיה שהות ביאה בכח הכתר מצפיע בתלכות שכקרתת זאת במסברה ג"כ ה"ם שלכך נקרתת במספרו של תהיה להורות על קבלת שפעה מכתר ע"י ביאה - העולם מז"פ כי"ו ב"ה ותת"ת שוו"ן כי מספר ויסיר פירושו של השעלה מזה כילו אמר כלל פתה שון במספר ויסיר פירושו של השעלה מזה כילו אמר כלל פשול"מזה כי זה ותת שוו"ן שהרי זה כבר נפתש בדברי הרלתבול' שאמר ז"ב י"ב זאת י"ב ת"ב ככל הות נפתש שון שוו"ן ושול לשון השעלה מזה חיט מתייחד שפיך כי תם כוונתו ליתן שבש רמז להספיע כאמר בתלכי' ביה לו לקצר בלישנו: זלומר כי זה ותת שוו"ן אחר שכבר הניח זה הות בנמצריות תהיה והות מספיע בותת תו לת צריך לומר רק עשם ודימו לזה די לו לומר כי זה ותת שוו"ן רלת ידעת הרב עמוק שמוק מי תגלטו והות זה כי רוצה לחרן קשיות חוקה הטפל בדבריו שאמל כאמר מספיע ע"י ביאה בתלכות מה שייכות יש לכאל שם תלכות להספיע מתקומו הראשה בתלכות שהרי הקוקים זה מזה כי כאמר תדרינה הקשונה ופ"י ביאה של הפחות היא תדרינה אחרינה מביאה תלתעלה לאחש ות"כ שהש ספירות מספיקין בין ביאה לתלכות ות"כ תיך יספיע כאמר ע"י ביאה בתלכות ואחרן הש"לה ת"ה רוצה לומר בתלכות יש י"ב תלכסונים שתקבלים מן י"ב תלכסונין שבאחת כיאמר בשער סולי"ב לירופי הוויות שלכך נקרת תלכות זת"ת ואפלרת ז"ם ומה שאמרנו שתלכות מקבל מתלכות הות בסיד הדעת בתלכות עולה שם י"ב תלכסונים לאחלה מזה פירוש לאחלה מי"ב תלכסנו' שבאחת בסוד עטרת השרת בעלה בסיד הדעה נתן היא עטרה לאחת בתקומו ושלחה בשרבי י"ב תלכסונים שבניה בסוד תלי גלגל לב המבואלים בפרק ז' מזה הבאר ובסוד ד"ו פרצופים המבואלים בשער שני שהר"ם שהיא תלכות לאחלה מן ו' ספיות תפלרת שזו היא תקבלת בשם שהר' ועתה יתייחד הסיד שם הרמז בקצור כי זה ותת שוו"ן כי בסיד יליש הוכל תלכות להתייחד בי"ב תלכסוני' בי"ב תלכסונים שבניה שהם נה בסוד תהיה כמבואל פרק ז' תוה הבאר על שתוכל לקבל מבלה בכתר ולקבל רחוים נמוכים בסוד הדעת שהוא מקוה הרחמן כמבואר שם כי"כל הו"ל ת"ל ת"ם ת"ל פירוש תל תתיה על מה שתרכו לאחלה תפלרת נקרת זה שהם י"ב תלכסונים שבאח"ת ותלכות נקרת זאת שתתייחדים י"ב תלכסונים בי"ב תלכסונים שבאח"ת ותקבלים מהם ושיה תירצו כי תלכות עולה לאחלה מת"ת עד שהיא עטרה לת"ת בתקומו הין זה תיתה כי הכל הולך תל מקום אחד פירוש בין י"ב תלכסונים שבאח"ת בין י"ב תלכסונים שבתלכות כלם ים להם דרך לעלות תל מקום אחד ר"ל תל הכתר הנקרת אחד כיאחר ספר יציה לפני אחד מה אחה סופר ברשיטו בפרק ג' תזה השעד והעשה כי להיות שת"ת ותלכות הן בהשבות וגלוי בחינה הנעלמה בכתר בסוד חול קדיין בסוד האורך כמבואר פרק ח' מזה השער ובפרקים הבאים עוד תחרינו הן שלמי תחדות הכתר והין הבדל ביניהם רק שכתר גלה בחינת עלומו בסיד כלה ושלול את"ת ותלכות והן הן ניאנו והות מקורן הנעלם בסוד האורך בסוד אור קדמון והן כדמו' כאילן שהעלה ביח הנעלם הו בשרשו ע"י שענין שהשפטין מתנו וכלן בכלל נקרת אילן והין בגלוי רק מה שבנעלם וכלה אחדות הנה מעלה זה יש להם בח לעשות עד לאח"ד טו"ריקון. לאח"ת חב"ור דכי"קית הרב האחבר רו"ם לאחרן קושיות הטעלת בדבריו שאמר כי ת"ת ותלכות יש להן לכח לעשות בשיל מקורן מלך שהם גלוי בחינת הנעלם שבאחר דמשמע שאין ספירות אין להם לכח לעשות לכאר הנעלם יקשה לפי זה שיהין זה יחוד גמור בספירות מלך שאין להם עליה בשתי ודלת אין יתיחדו בכאר עד שיהיו בחחדות בחינה הנעלמה ותתרן כי מלת שלוש שכלן מיוחדין בכתר והנם בכל אחת בפני עצמה הינה יכולה להתייחד בכתר עם כל זה בכללותן. יחד יכולין להתייחד ושפרש שמין בייחוד ואחד זה נרמז בסוד אחד שהות טוערקין לאחד חב"ור דבק"ות פירוש כי בספירות' יובחנו ויוסכלו בב' בחינות בחינה רחשונה אחדות דהייט כאר בסוד הסוד"ה נקודה אחת פשוטה מכל נד' אחין. בה חבור ואין דיבוי כלל הן ורק' בח שיות נפשיות

אגרת השעמים

הולך אל מקום אחד אחד נוטריקון אחרות חבור דביקות והסוד להבר האוהל להיות אחד והוא האהל הידוע של מעלה ד

ים"ל תל"כית מצרף פתה בשער הזה סדר תמילותן לוך נאצלו הקצוות ואיזה קדמה להבריאה ואיזה לאחרה

לת קדימה וזמניית ח"ו ולת לאחור זמניי ת"ו כי אין בלאמות ניפל תחת הזמן ח"ו ובשת אחת נאצלו רק קדימת מעלה וקדימת סבה והנה כאשר רצינו נדעת סדר תמילותן לאזה קדמה ואיזה לאחרה ואיך נאצלו מלאתו הרב ר' קאלו ז"ל מרגת ורבנת שתחכמה נאצלו חסד וגבי ותפארת נאצלו גבורה והוד ותכתר נאצלו תשרת ביסוד מלכות והשחקת לשון הרב הנ"ל בשתוק ר' ואורי אים לאקי' די רוח מלהן קדישין ביה הות השערה לרשבי' להתשער בו בכוד מרגת ורבנת רבי משה קורדיוואלו ע"ה בספר הפרדס הקדוש סדר תמילות פרק ג' ולהיות כי דברי הרב מרגת ורבנת ר' יוסף קאלו ז"ל הם משני הכתות והבוי בהיכות כוללת עשיתי' שתוק שתוק מי אשלמו מסורות שתרי הקבלה בשרת' מת"ך לכוונו שבס ניפי כתניל ורות הקודש מדבר בו על כן נשתוק נכוונו כדי ללמן דבריו ולפרשם כיד ה' בשונה טליט כי טעמו ומיוקו שמו וזה לשון קבלת הרב ר' יוסף קאלו זכרונו לברכה הת תחיית להודעת לך קוטנת דמלחת ורות דרשון מלן למדע דבך סליץ רשות דרשון שתיקת דשתיקן ה"ם ליחברי שלמין בעים מיניה הד בעיבו ומיהר חד ניהדי דתיכו כניל הלת וכדהדר רבנן ונקידת הדת דתיכי בלוטת חלת תורבת ורוחב ופיוק' וכי הכוות נהודי הוה ח"ד וכלילן ביה חלת דתינן כתר רכמה בינה ונתר כל חד מהני תלת בעים מינ' נהודי חד דתיכו כלל תרי' דתיכו הם' ונת ושם חכמה נופת הוי הלת ובינה נמי בעים מיניה נהודו חד דתיכו בניה תרי דתיכו גבורה והוד ושם בינה ביסת הוי חלת וכתר בעים מיניה הד נהודו דתיכו כלל חלת דתיכו תפתרת יסוד מלכות דבנין דתיכו קריב טפי לת"ם ודימי ליה דבת נתי ליכו בשלם טובת כנוונת דת"ם מכוש הכי נהודו דתיק כלילן חלת בנוונת דה"ם והשתת תנו ד' כ' ח' ב' הוי חד חד נהודי וחלבות נשיק מכתר ואחרכם הן חכמה הוו כתלר נפקו תרוייהו תלתר חד ומשום הכי קאמר הכרכם עלה ונש תתנה לחותי בת תבי כיש לך לת נת תתי ות תשתלימו לון עשר ספירות שכ"ל. והנה נפרש האחר כאשר יהרנו הן השמים ה"ת תתי"ן לתו"דת ל"ך קום"ע דולת"ת ור"ות דר"ון ת"לו פירוש הנה נתתי להושיעך לתחת שניני הקבלה ושודי סודו' שתרי תורה תלנו. לשו"ד דש"ד דס"ק רס"ות דרשון שתיקת שתי"קין ת"ם לת"ברי של"מין וזמה נפרש קדש כל דבר ענין המלות ות"ש נפרש קשור הענין לת"ם פירושו ם לדעת כהלנו תמר ים לך לידע רס"ות דרש"ון פירושו רמז ברמו"ים ופירוש בשניין כאשספירות נקרתו רמו"ים תפני שהם ב"ת"ו ויל"דו וש"תו כל בשולמות בבת הין סוף ברוך הות בני תברוך ובני בכרת כלל רק בנלבת בשם לנין שלימותם שיושבע השלם להשלים לשלתו מה שבחקו להשלים ותפני זה נקרתו רמו"ים שתמל רמן שלימותם ברתו והשלימו בשולמות ותין סוף ב"ה נקרת רמן הרמו"ים תפני כי הין סוף ב"ה ההיל התילות תבני הכרח ותברית כלל ת"ן תך ורק שתבדלת רמן שלימותו תשבע השלם להשלים ולהשפיע תשלימותו ולהשלים לזולתו מה שבחקו להשלים כי הות טוב ושבע השוב להטיב תעובו לזולתו תשר תפני כן רצה והחיל תילותו ב"ה כדי לברות על ידי שלש ספיי הבריאה ועבייר שבידם פולמן יצירה ועשיה שלש על ידי שלש עשיי כדי לגלות גדולת תלהותו כי הוא גדול' תלבותו בתה שתבלי לזולתו בכל מה שתשר בשבע חכם לקבל מהשלימות לפי טבע מהותם וזהו תמדת טיבו בתה שתבלה גדולת תלהותו ורמיתו לזולתו תף לשלשי בני עיר' הזה שוכר בתי רואר וכל זה עשה רבונו ב"ה כתופן שרצונו ב"ה התיל רמו"ים שהם הספירות שעל ידם יפיר"ת ול"ר ות"ם שה תפני כן נקרת רמן הרמו"ים ונקרת ג"כ עתי"קין דשתיקין. כי הספירות נקרתו שתיקין. ספירותו וקנים כתו ספירותו

שפע

שפע

בזאת יבין יראת נעימה"ת לח"ק.
פירוש בזה"ת דסיימו מלכות הוה"ת ואנכנס פנימיי בסיומי בסוד הדעת ושלמה של מתייחדת בכתר שנקר"א בזה"ת ונקרא"ת גם כן לחד בסוד כפנייה שנל זה ויהיו יב"ק שמסתרו לחד • ומ"ש בזאת יראת ל"ח"ק פירוש כי התכלות בסוד עליונית שבסיומי רכתה היא נקראת חסד עלינן כי בסיומי חסד הוא כלנדול כי הו"ק ורחם ורחמן בסוד עליוני בפנין שהם נגנוז"ת שנ"ר נכח סוד יסוד הנכו"ר המקור ש"ב הסד שהו"כ נדול היא הנת"ר שנקרא"ת הסד עלינן והסד שלנין שבהכת"ר ויתייחד נכת"ר ומקבל בשפע שפע בנת"ר רתן ויכתר הנה מעשה זה ובמחי"ג כשיכנו טוכה נתפל בתחנו ומקבל מכת"ר נקרא"ת היא הסד שלנין מקור של כלנדול דמיום תחר"ן שהיה מקור ורחם לכל הכהנים הבריו"ת ונסוד כנוקבנ"ת יתפר תחר"ן כיתפר תחר שהו"כ"ת וזה מתפרש ואומ"ל כי הכה"ן תופ"ש ומקבל ירחת"ת ברחמ"ים בנחו"רים הפשוט"ים בלתי תערו"בות ר"ל בעכ"ו ז"ה כה"ן בתעריית תהי"ה בת"ק"י עם"ס תנת תו"ת ברחמ"ים בפשו"עים • פיר"בנם שהו"מ בנל נכ"נ שכ"ן הוא הסד מבפנ ואות רחם וכהן נדול נו"מי שכ"ן מכל נבחי"ו ומיו כן כי הוא בסוד עליו"נסוד הדעת בהסד עלינ בפנימ"ה בסוד ה"ק"י ממדת ברחמי בפשו"עים שקוק כתר בבחי"ה בהינה "מקבל רחמים פשו"עי רחמי נתו"רים בלי תערובת

בזאת יבין יראת נעימה"ת לח"ק.
פירוש בזה"ת דסיימו מלכות הוה"ת ואנכנס פנימיי בסיומי בסוד הדעת ושלמה של מתייחדת בכתר שנקר"א בזה"ת ונקרא"ת גם כן לחד בסוד כפנייה שנל זה ויהיו יב"ק שמסתרו לחד • ומ"ש בזאת יראת ל"ח"ק פירוש כי התכלות בסוד עליונית שבסיומי רכתה היא נקראת חסד עלינן כי בסיומי חסד הוא כלנדול כי הו"ק ורחם ורחמן בסוד עליוני בפנין שהם נגנוז"ת שנ"ר נכח סוד יסוד הנכו"ר המקור ש"ב הסד שהו"כ נדול היא הנת"ר שנקר"א הסד עלינן והסד שלנין שבהכת"ר ויתייחד נכת"ר ומקבל בשפע שפע בנת"ר רתן ויכתר הנה מעשה זה ובמחי"ג כשיכנו טוכה נתפל בתחנו ומקבל מכת"ר נקרא"ת היא הסד שלנין מקור של כלנדול דמיום תחר"ן שהיה מקור ורחם לכל הכהנים הבריו"ת ונסוד כנוקבנ"ת יתפר תחר"ן כיתפר תחר שהו"כ"ת וזה מתפרש ואומ"ל כי הכה"ן תופ"ש ומקבל ירחת"ת ברחמ"ים בנחו"רים הפשוט"ים בלתי תערו"בות ר"ל בעכ"ו ז"ה כה"ן בתעריית תהי"ה בת"ק"י עם"ס תנת תו"ת ברחמ"ים בפשו"עים • פיר"בנם שהו"מ בנל נכ"נ שכ"ן הוא הסד מבפנ ואות רחם וכהן נדול נו"מי שכ"ן מכל נבחי"ו ומיו כן כי הוא בסוד עליו"נסוד הדעת בהסד עלינ בפנימ"ה בסוד ה"ק"י ממדת ברחמי בפשו"עים שקוק כתר בבחי"ה בהינה "מקבל רחמים פשו"עי רחמי נתו"רים בלי תערובת

אגרת הטעמים

לכן אמר הכתוב בזאת יבא י"בא בגמטריא אחד אח"ד"ן בגמטרי"

אחד כי הכהן מושפע ומקבל ממדת הרחמים הנמורים הפשוטים בלי תערובת בעבור זה ה"ן בגמטריא אח"ד בכפר קטן כי משם הצא רורת הרחמים הפשוטים א"ל דכדיש בגמטריא די בי"כפר קטן לרמז על המדה חז"את שהיו אות רביעי שבשם הק"דש בגמטריא אחד במ"ק לרמוז כי העשרה קדושים הם בהבור שהם והרמו והוז לאחדים בידיד ובעבור זה היה הכהן הגדול מקדש את עצמו בזה הכפורים בעשרה קדושין בעבור ה"עשרה והשש בכילות כנגד ה"ה האורהנה שבשם. כדי ליחד הבל הבלולה.

שפע

מד ח"ם ב"ב וברוך שיתכלה אחר נתבאר זה בענין בילוכה טעמיו ונימוקו פרק י"ג ופרק י"ד מזה הספר הנה מעש"ז כלם מיוחדים וכל' בחד"ע"י התדבקותן יחד וזהו סוד תחתו הנור דנקות ברה"ד דהנו כתרי מרמז בנוערקין שלו בחיזה תופן כלם מיוחדין בו בהדהוהו וזכו ית"ערם ואול והסוד לח"בר ח"ם התוכל להיות תחת ירוע תוכל הוה"ת כינוי למלכות כי היא תוכל ובית ושד ודירה ושכינה לכל הספירות שכלם מתפרשים בה ואמר כי תשילו ספירת מלכות שהוא ספירה אחרונה עד שהיא תוכל לכל הספירות לקבל מכלן תחת לריך לחנך ולדבק בתקורה בהופן שע"י הבורה ודיבוקה תסייחד היא בסוד עליותה להיות תחד בסוד רחמי פשיטות כתר ומכ"ל ספר ספירות וזהו מתפרש ואול הוה"ת כוו"ל כל סוד מצלה ר"ל ידוע ליודעי חן הקבלה שכנגד תוכל של מצלה הוה"ת מלכות ומשני זה דקדק ג"כ לומר של מצלה להורות לנו כי בסוד עליונה היא מתייחדת ברחמי פשיטות כתר לקבל שפע ורב טוב להפשיע ליערלל תבל למטה בתקומה היא מקבלת מכלן ואינה מתייחדת ברחמים פשוטים כי לעשות מקבלת דין ולפשיטים הסדים ולפשיטים רחמים כפל לפי התנהגות התחתונים ולפי מעשיהם:

טז

למצלה בסוד ד"ם שהספירות נקרתו זקנים מכני שלח נתחדשו כי היו מזכחים קודם לניסוכן ניתר עז ובזיתר שהת לך ורק התכילות הוה"ת בעריכנו כמבואר שם בתרוכה כי התכילות לח היה הדום ונגוי בערך בניתו רק חדום ונגלוי לו לתו ומשני זה נקרא התכילות עתיקן כעניין ושתיק יותין יתיב בפירוכו זקן ות"ם כ"ה שהתכיל התכילות שים נו קדימת שבה ומצלה שניהן נקרא עתיקא דעתיקין זקן לישנה מהזקנים ושתה החר מתרש ניחור עניך המוחות נכרם קטור עניך המוחות התלה נתכ"ל דכ"ד סניק רע"ת דרע"ון עתי"ק דז"ו"ן ה"ם לתכ"ל עלמ"ן פירוש יש לך לדעת נתחר שלה רנון ה"ם של רמוניים בספירות שהספירות הם רמוניים ות"ם כ"ה רק לישנה תברטוניים זקן ה"ם של הזקניה הכספירות בספירות הם זקנים וה"ם כ"ה לתשנה תכם זקן יותר תכם ושלה רמוז בפוס לנדרות טולמות שהם בריהה יניה טניים וש נתק הנתכ כי תס ע"י תכילות הספירות כתחר פיר שהוא בתרוכה בשנר תחד הו' עשר ושנר הוה תחד ישניין תכם תכני זה נעשה תוכי' תד נעשו וכיל תד נהירו והנה נפרם בתחילה פירוש ענין התלה של בשם וה"ה נפרם קטור הענין והנה לבון בשיבו יש לו שני פירושים פירוש תחד מלבון הסתר והעלם ופ"ן כי כל לבון הסתר וענין תפרש התרגום נלבון עם כתו יעפני יעשינני תשב נע"ת ד"ז"ת מתן בסתר מוכנת בעיבת ועח תת הבית ויעבן ית ניחת וענני שכוזלי הניח מסתתרין וכשלבון כשתיתין תת הכת יו והעבד והתפר נרתה והכותלים מתן נרתים רק ויבתתרין ונשלמים תחת הענין והספר הניעד עליו: ושת ים פירוש שני בלבון בעיבו והוה לבון בכלה כשתכין בתוך סיך נתיר עליך לבון בעיבו בעיין תחת תחרת ובעבש לברנת והנה נפרם בעיין בת"ת ניכה כפי פירוש הרתבון הוה לבון הענש והכתר וזה פירוכו הנה נבר יודעת בתה שהקדימו לך בספר סוד הפי"ע כי קודם בנב"ר תו העולמות בי"ע ובקדש שהתגיל תגילותיו ב"ה היה בתקום כל עוכמות השתידך להבראות היו בלם תלתה רחוק ח"ם ב"ה ולת היה שום מקום ותלך ובקודם פעמי בלת היה בו תור ח"ם ב"ה בתופן שהיה בשלתי הספר לנרות בו בוש הבר כי הכל תלת ותור ח"ם ב"ה הספר שפני זה בביכול לומר לנוסף לשום מבלתו תל עלמו ובתך ובלתו עלמות בעיבו בתוך בביכול להתיל בו תלת"ה הקה"ו ולנרות בו ע"י הבינו הקדום עולמות ברוה יניה עבייה בסוד שיגול והקודה ספירתו בספר סוד תפ"ע בסוד הלמוש בעיין נתכ בביכולו בין ב' נרי תרון וסוד בביכוש הוה נביה תיניב תורו בחוק תור בין סוף תנלתו הל בעבו בתוכן שבתחר ענין ובל תו"ו נה"ן כי בעקו"ת הקדום תורם הור הקדוש בסוד לה"ז בסבה לעולם רוכם והרתי' בסבה כי בקודם והרתי' תינה נפתקת תיקום לתקוש כי

ער ששי סדר אצילות הקצוות בסוד הצמצום ובסוד המוחין
שפע אורת הטעמים טל

תשמיטין דין כי תצר לרעך משכון וגו׳ תערובות דין שהוא כלול קלת מדין ואחגלה דא קלת דין ואי אפשר לקרות ג״כ שארית הדין כתבתיו פרק שני פרק ו׳ ופרק ח׳ מזה הספר ובאצילות הקומתים לכל לתפלה בסוד עליית היה מקבל רחמים ניתוריס רחמים פשיטים בלי תערובות דין כלל כמו שהוא לריטה כי תשארת דביקה מצרין דינין כמו שפירשנו פרק ו׳ מזה הספר ומצי אב לחר כין בנתטריה לחיה מצי שתקבל רחמים ניתוריס מכחר שנקרא לחיה נקרא ג״כ הוא לחיה של שם ההפעל׳ שם וע״ם יתודו שם בכחר כמו שתצרם כי משם תצא תורת הרחמים כנ״ל שהוא כעי להפשיט שפירות כחר • אל הקל״ם הוא״ת את רביעית שבשם ה״ה פירוש על התל״ם הוא״ת את רביעית שהיא תוא רביעית בשם בן ד׳ יהוד דהיינו ה׳ שנייה שבשם בן ד׳ יהוד תרמז על תלכות הקל״ם בחתר״ת את״ך בת״ק לרת״ו כי בשם״ה קדוש״ם ה״ס ב׳ והר״ר שלש והר״ת והי״ו לת״ל״ש בידי״ך אי״רוס חל הוא תלכות כדפירשנו והיא פשיטה תשובה לחצלה ובין כת׳ ותלכות שם עצר תהרגוהו קדושת שם עצר פשיטות עשם כצר זכרה ביום גדולה גבורה תצדקת נלת כוד יסוד תלכות ובתך הפשטות תלכות שפיות תלל כצר הנקרת תחך הקודש תצר נוסף על תלכות וכתר כתלו תור עצרה שם תחר ותצר אות עצרה ולרוב ואתי עשם תצר בשם ק כן להורני׳ בעצרה הנתצלים הקדושים כלם שם בחבור שם ובלחתת שלש ואין שם רמוז אל רק שבעות ושבעה הצלם בלחתת הנקודה כחבור בעצר זה פרק לחצלון ובצר״ת ב״ש ד״ם ובלי להיות שיך עשלך שור בחצל הקרוב תל בשבע תשעה לך שור תצל התשיעה תל הכבש והשבע כזה שורש אילן שגנלה כתו בפרי ואתה צרי לך תיכל לבוא ליחד נלה לבוא הקרובה לשורש ולך בשבעים הקרובים לגוף רק בשבעים שתשבעים תשבעים הקרובים נשבעי הגוף הנה תשבע זה כח השורש עשות פשרי בשתצל משבעים עד שבעות גוף ושתגלית בגוף וכן שוד בשתלשלה כח השורש תשבע עד שבעות שבעים ושבעית בשבעים וכן עוד בשתלשלה כח השורש תשבעים ושבעית שבעים דקים ושם שתגלתה בפרי בגוף נמלא שכח השורש שהוא פשרי ירדה ושתגלתה מתדרגה למדרגה עד שתגלתה בפרי ובלחתת הגוף והשבעים השתוים לגוף בשבעי׳ הדקין שם כלם כח שורש בפרי רק לשבח השלתה קרוב לשורש שלא יוכל להתגלות בפרי בשלתה כחות שהוא עד שלא נתגלתה בפרי רק בגוף נקרות שם גוף וכן בשבעים שבשתלשלו תשבע להיות פרי קרוב לשורש עד שלא תוכל להתגלות כחות שבעית עד שלא נתגלתה בפרי רק בשבעים נקרות פרי בשלתה שם בשבעים עד שתגלתה בפרי שם בשבעים דקים נקרות פרי בשתה המין ד״ה כתוך שכל התלת נתרצו ועד סוף שיקרו וזכליתו הוא בפרי כלנו בתוך השורש הוא פרי״ תכלית נשבע״ת ושריע״ת בתי״ן הו״ו בשבי״ל בפרי״ הגוף כח בפרי השבעים הקרובים לגוף שם בפרי השבעים הדקים שם בפרי כי כל שלמותו ותכליתו של תיכן הוא כח השתוות בפרי ופרי לא היה בתצר להתגלות כי אם בשבעים דקים שבעים עם כל זה הפרי בכלן שהפרי השורש מגלה כחו בפרי תחזיתו שבתחזיתו עד תקים בשבעים שבשבעים בשבעים ולולא כח הפרי בכלן תיך יכבה כח פרי לתגלה כשיהיו זה בפרי הוא נתגלית ב״ה ובדוך שהו כי להוות הגוף תיך סוף ב״ה ובדוך שהו וישתנה זכרו וכחו ובכח נכחיס הוא נהפיכ תת הגוף נגנות תת תלכותו של ידי הנהגתו בחצר ודין ורחמים שהנהגה הוא על ידי תלכות שהוא בחצרון ובפרון התנהג כל הפלתית בחצר רחמין פרק שני ובפצר זה פר׳ ב׳ ופרק ז׳ שלך נקרת חד״י לעון תרחין הכל כחתר״ ו״כ ולי מה תחה קרוה׳ חד״י תבי שתה תרחין בכל והיה היה שתה הפרי של הק״בה שתגביס בחצ״ ודין ורחמים בחתר״ת פרק שני תוה הפרי ״ נתצר שבת זלה התחצב׳ הכלתי סוף ובלתי תכנית ת״ם ב״ם שלה בתתצבה בעורה סוף ובלתי

הבלולת כי הוא הבלל והפרט כיתיע ליודעי חן ועוד רמז על זא״ת זה השע״ר ר״ל זה בגמטר״ אהי״ה משפיע בהש״ער הדוע השער אותיות עשרת שהיא אדני והרמז אשה כבעלה ובעל כאשתו בהבור שלם כשלהבת הקשורה בגחלת אתר

חוזק תור עלמותו שלת יכיס בתוקף וחוזק תור עלמות ת״ם כתלו עלמות ת״ב ב״ם כסדיר והבניס עלמותו מהמקום הפטי שהוא תור רשימו שהיה תקודם כלה שלמות ת״ם ובניס פתה בסוד בניוני והניתוס מבנימו תל שלמו ובלתו בניכול שלמות ת״ם תבניס ומסתיר בתוך שבשמותו בסוד כלימנס שי׳מנס שלמו מבנימו תל עלמו בהופן שתחוך והתלמיד שבשלמותו יהיה בניכול תקוס כנוי בבחי׳ בשרימו תקודם כתיבו שלמות תין סוף ממש מפני זה רמז בנך ר״ל שהסתיר את עלמו בתוך ובהמבע עלמו תעלמו תג בלמו בתופן שעיה בתוך שלמותו בניכול תקו׳ כנוי וזכו בלור בניס מיל״ם ת״ל בשי׳בו מיהיה דייקת ר״ל מיל׳ וביה בתוכו ובשלמו בניס ובסתיר את עלמו מבנימו תב שלמו בהבלס ובסתיר תתד כי בתקוס כל העולמות השתידי׳ להבראות כיה כלו שלמות ה״ם כולך בניכול להבלים ולהסתיר את עלמו בתוך ובלתבע בלתו רשלמו תל עלמו בתופן שיהיה בתוך עלמו בניכול תקוס פשי להת על תלתו לבחות ע״י העולמות ולהיות שהתקוס הפטי נת היה פנוי מתם ת״ן בסוד לת זה בניגב כי רוסם לור קדוש נבלר בסוד נשתה כדפירשנו תפני זה תור ובהיר תד בהירו כי לסבת למנוס תורו היה תתירותור תתד כי קודם בנמנוס היה בב בלתי תסבר להתיר כי כל השלמות כלם שלמות תור תין סוף עד שבגודל תורו לת היה סוס תקו׳ פנוי להתיר תבל עד זה לסבת הל תלם היה בלתי תור תתד כי סבת ההבלס ובלתוס שמתק ובהבסם תור בחוק בסוד בפנוי בסוד הרשימו לבחות הוא תוח סבת הבלתי ובתבור בסתר תתד הוא עשר ועשר הוא תתד בתתר תליהו ובהון תיתכסית להיהפ בהון שלהין יצוין תסם ותו סיד הנקודה בזכר כדב ר׳ יוסף קלרו ז״ל כי להיות בשלמות ת״ם ב״ם כולך ובהדרג לכל סביבותיו לכל נדי לידיו עד תין גבול עד ת״ם עד תין הכלית היה שתקלר יד בלשון לדבר ובלב נהרהר עד שבת היה סוס תקוס. פנוי שבו יבדל השלתות עד שתוציך בניטל לתתם עלמו תשלמו תל עלמו בתתם ובתוך עלמו לבחות תקוס פנוי שבו יבדל בשלתות בתוך ובלתבע עלמותו בסוד הרשימו בקודה הנתבה בתוך ובלתבע הניגול הנה תלך זה יתחיים בתור הרשימו סוד נקודה כי ת״ם ב״ם הוא הניגול הגדול התתרחב עד תין גבול עד ת״ם עד תין תכלית ותקיף את הרשימו בתוך עלמותו הניגול התקף את הנקודה ובגם שהנקודה עהיית סוד הרשימו ג״כ תין לה קן ותין לה סוף ותין לה תבליות עם כל זה לצרך הניגול הגדול תור עלמות ת״ם ב״ם תיה נתבת רק כצרך הנקודה לצרך הניגול ובתרון הניגול על הנקודה דרך משל כן יתרון תור ת״ם על סוד הרשימו ובגם שיתרונו עד כתה ובתה סוף תלפי תנפים עשתים יותר עד בלתי תכלית תה שסבה לת יכול לדבר והלב תיט יכול להרהר ע״כ לצבר נתון כת טוכל לבבר התון יותר תוה הגם שזה נתתת ג״כ היו משל תתתי כי יתעלה ת״ם ב״ם עצו רב יותר תזה עד נבתי תבנית עד בלת יעייר בו לת שגול ובת סוס ניוף ולת סוס תמונה כיובואר בבתרי׳ הקודמים ובלתבר יהנאר שוד ע״כ כדי לייהם יהום הנקודה לסוד הרשימו תלר סהיה נתונה בתוך ובהמבע עלמות ת״ם הנקודה הנתונה בתוך ובתתבע הניגול הוכרתיו ל. רהיה הנעין כדי לבבר תת התון עד נתן בסיום של בשם תיעה הר בע״ם ובב״יר תד ה״ירו לפי פירום בפרטו שתת בעים הות לעון הסתר והעלם ולפי פירום שני בפרטו תה בעים פירוטו תבניין הבתה בתוף יהיה כירשו נן רי של ביה בפרבה תור הסתם בתרתה לטיסה ירגלה ויתחדם הנו רלה לט שה סוד תור לעבדו עד בפתם לך ההנס תור בתתחדם לת יהיה כל כך

הכלית להתגלל מלכות להגביע על ידה כל השלמות ונתגלל מלכות כי
לית בחשבונינו מחשבותינו כי מחשבותיו התה הכל הגם כי נחשוב
בדיוקא דבר כל היום לית יתהוו' מהתחשבה סוף דבר עד סיערת
ויעשה בתלבית הידים ויעשה מלאכתו בידיו מה שחשב לעשות תכל
מחשבותיו ב"ה תכף שיעלה ברעון מחשבתו להתהוו' תיכף דבר מיד
הוא מתהוו' ומשני כן הקף שעשה רעון המחשבה העליונה לגלות
הלבושו ע"י הגבורו נתגלה מלכות לך ורק כי לעיות ת"ם ב"ה
פעמים בחכלית הפשיעות בלי גבול ובלי תכלית מה שתקצר יד בשכל
לעייר ולהרה' שיעם פשיעתו תפני כן בתחילת הרחעון שתגלל מחשב
היה ב"ב בלתי תכלית בחכלית הפשיעות לקורבתו מחחילו תחשב לת
היה בלתשבר להגביע השלמות על ידו בחשב דין ורחמים כי לת היה
יכול להתגלות שם ההגבה שהית חשב דין ורחמים כמנוחר בשבר
הוה ובשבריס הקדמים הנה מעשם זה התגלות הרחעון היתה
מלכות רק שלת נתגלתה בפירושיה שהית ההגבה בחשב דין ורחמים
כי לקורבת למחגלה לשבת פשיעתה הרחמים הפשועים הגמו יס לת
היה בתשבר להתגלות שם דין ושבר ותערובת הרחמי ע"ש ההגבה
רק נתגלו שם רחמים פשועים גמורים תפני כן נקרחת
מלכות שם בשם כחר כי היתה המיוחד לה שהות מלכות המורה על
מלכותה ושלטניתה וגמשלתה בשלם שם מפני כן לת נקרחת
רק בשם בתגלות שם כתו שפרי הנעלם בשרשו נקרח שורש ולת
כרי כתו כן כת מלכות שהות ההגבה שנשלם בכתר נקרח כתר
המורה על תר"ך עשודי תור כתעון כתר שבלם רחמים פשועים
רחמים נתוריס כי את נתגלתה מלכות שם לת בדין ולת בחשב ולת
בתערובות רחמים בלל ובלל תשבר לזה נקרח תין כי תין שם ההגבה
בלל של ההגבה שהות הפרי רק פשיעת רחמים כתו שיתשבר סוד
עין זה הוא פרק ו' מוה הפשבר ול יות של שבת שילם כת פשיעות
מלכות שבכתר ת"ת להתגלות שם ההגבתה נשתלבלה שוד בת
מלכות כדי להתגלות ההגבה בסוד הפרי ונתגלתה בסוד בחכמה
וגם שית פשירת חכמה כתו פפרי נשתלם לגוזם ; ומפני
שלת נתגלה שם רק הגוזם נקרח הפרי בשם גוזם כתו כן השתלשלות
מלכות מסוד מכתר לסוד בחכמה לשום פשיעותה עליון לקורבתה
לתקורה לת היתה בחשבר להתגלות ההגבתה ונתגלתה בחכמה
שהות מקור לת"ז נקרחת מלכות שם הכתה כפי הגלוי שנתגלתה
ולהיות גם שם ת"ז להתגלות בהגבתה לשום פשיעותה נתגלתה
שוד מסוד החכמה לסוד הבינה ונתגלתה בסוד הבינה עד שהית
בעשית פשירת בינה שהית מקיר לדינין כי כתו שהפרי נשתלבל
הגוזם לבעשים ומפני שלת נתגלה שם רק שעשים נקרח הפרי בשם
שעשים כתו כן השתלשלות מלכות החכמה לבינה לשום פשועיה
לקורבתה לתקורה לת היתה בחשבר להתגלות ההגבתה ונתגלתה.
בבינה שהית מקיר לדין ולהיות גם שם לת היה בחשבר להתגלות
לשום פשיעותה כי סוד הבינה ג"כ רחמים פשועים נשתלבלה
שוד כפי להתגלות כת ההגבתה ועשית פשירת הם ונתגלתה בחשב
ולהיות שהשום לת יוכל להתגבע ע"י חשב לבדו כי שיקר ההגבה
הוא ע"י ג' קווין שהם קו החשב קו הדין קו הרחמים כחשבר שבר
סיר תכ"ש פרק בשפי היורה לשתלבל מפשירה מתדרינ'
לתדרינה מד' מדרינה פשירית שהם נתגלתה ההגבה חשב דין
ורחמים בסוד הפרי על תשיעתו והשלמתן של מכוט ומלך מלכי
המלכים הקב"ה יושב על כסא מלכותו להגביע ; ולתו ברחמיו
ורחמיו וחשדיו ע"י כסא מלכותו הנה התבחר לך שכל הפשירות
מתדרינן ועד סוגן חוש תלת תחדותה של מלכות שנתגלתה
מתדרינה לתדרינה מלכות בכתר מלכות בחכמה מלכות בבינה וכן
בכלם עד שנתגלתה התלכות בשלם שהית הפרי הקדוש של ת"ת ב"ה
ויתברך שתו ויתעלה וזכרו לעד ולנצח נצחים שהית ההגבתו ומחשבתו
העליונה הקדושה הבלתי סוף ובלתי תכלית וזכו הסוד תחילת
מחשבה סוף המעשה כי בתחילת המחשבה נתגלתה מלכות בסוד
הכתר ותיכה נעלמת בהגבתה בסוד הכתף וסוף המעשה כי במדרינ'
פשירית נתגלה ההגבה שהית חשב דין ורחמים מעשיו של תין סוף
ב"ה שנתגלו בסוד מלכות בסוד מלכות במולכ' והמושל'
בישרתה ותלכותה להגביע את השולתו' בחשב דין ורחמים וזכו
סוד נשון שיעון בתהילתן ותחילתן בשורש כי תלכו' שהית סוף
המדרינ' הוא נעוצה בראש שהוא רתש במחשבה ורחשית במחשבה
ותחילתן גם כן הייט כתר שהוא הנקודה שהוא הסוד שנשתלבל
עתו בסוד בבחי' מגלני תל גלוי עד שנתגלתה בהגבה וזכו סוד תי'

בתדרינה גילוה כיצו תור כיחשין התכה במהלה כתו כן בכיבוי
ת"ם ב"ה כולו תור ותלת כל השלמות תורו עד תשם מקום לבחות
בו השלמות הכה בכיבול בשעתו מעשתו תל שלתו בתופן בפינה מקום
לבחות בתוכו השלמות ותתוחה הכתה בשעתה נהיר חד והיתי
כדפירשתו לעיל בפירוש הרחשון ותל חטשה בתחריטו מכה שהוא
בכתה מתך בכיבול כיצו שהשתך מכה מתך בתרתה לטושה תיצו כן
רק הוא דרך תשל וכצוי להשתתו ב"ה שהשיג שעתת תור ת"ם ב"ה
בהשגת תיר שעתותו כי תלת כל השלמות תור עלמותו ב"ה ותתיל
מהשבתו בשעתו מתוכו ובתחשבו מיניה וביה חד. נהירו והית הנקודה
כי להיות שת"ם ב"ה תלת כל השלמות הוכרח התחילות בתוך
עלמותו ובתחשבו עד שת"ם ב"ה בוא נעוך השבול והנתגל הוא
בערך הנקודה כדפי' שו בסתוך בפירוש רחשון דת"יכי כלי' ת"לת
דתיצון כתר' תכתה' בינה פירוש תותה תור שהית הנקודה נכללין
בה ג' תורות שהן כתר הכתה בינה וכדלתר רבנן ונקודה הדת תיכי
בכילת חלת הורכת ורוחבת ושומקת פירוש כתו שלמרו רבנן ר"ל
תכתי קבלה בפתו שולם ופירוש הדבר כי כל נקידה נשמייה יש לה
ג' קיוריס שהם תורך רוהב שומק שהנשם מתדד בהן הגם שיהיה
נקודה דקה תן הדקה שד שלת חוכל להלקה שוד לחנקוס
לקטטתה בת תן שלת יהבן לומר עליה רק נקודה תחת כי
לת תוכל לחלקה לשני נקודת

לשבת קטטתה תשילו הכי תבחן בג' בהיות תלו שהם תורך רוהב
עומק כי מתהר שה ת בשם של כרחך יש בה תורך רוחב עומק
כי תין לך סוס גשם נשולם בלת שיהיה נתדד בתלו ג' קוטריס
כי תנו ג' קוטריס הס נדר הגשם כיאמור בספר תורה נכוכי'

הג' הה

והגם שהית קשיה בלת תוכל למדדה זה הות תפני השדר יחום הכליס על ידידה לבל בהיות לפי שהות גשם הות בתקו' וכל דבר שהות בתוסיס יש לו ג' קוטריס ע"כ הג"הה

ותתהר שהגשם ג' קוטריו נשתלבל מלחשלה כי תין לך דבר נתטה בלת שיהיה שרשו לתפלה ת"כ הוכרח שיהיו לתלו ג' קוטריס שהם תורך רוהב עומק שתק רק יקרתו בשם תורך בתתי' קדתון הות בשם תור הגת והות בשם תור בתלוחת כי בל ג' בחיני' הכלולים בה. מתעלמים ומתייחדים בשלמות

ריחון ואמי לחרון כי אמי שהוא כנוי למלכות הוא ריחון בסוד הכתר שנקרא אין ואמי לחרון בחוספות ו' להורות על התפשטות והתגלות הכתר על ידי ו' הקצוות ועל ידי מלכות בסוד שהיא אחרון המתגלה בסוד הפרי שהוא ההנהגה בחסד דין ורחמים נמצא שכל עשרה ספירות חיים הנזכרות נמצאו והוא שאמר ברב המחבר והרמ"ז והי"ו להוד"ם ביר"ך פירוש כל תקרת בידך הלא ביודיך ר"ל הלוי' ספירות שבכל אחת כלולה מן ו' מספר עשר יהיו לחדשים פירוש כלם חיים הלא נקודה תחת ו' תחת דהייט מלכות שהיא סוף הכתר שהיא מתכנת ההנהגה שבחלבלה ירדינית עד שנתגלתה בתדרינה עשירית להגיע בשורה מדרינותה שבכלן בה וסיד זה הענין יבן הענין מה שפירשנו בפרק י"ד מזה הספר וכן עם מה שפירשנו בספר שמי בפרק שני בענין סוד רז פרלופין ובענין ואיתיומת דדו בחכמה הוה לית תמן חוייה נגלית עם מה שפירשנו שם וכן עם מה שפירשנו בפרק שלישי בספר ד"פ בסוד כלת משה ישויון משם ורחייה זה מספר כתיקונין כד מתגעלית מכתר תתקריית. עטרת תפארת בתרם בתרך כל לדיק חנך וספר תורה ובגינה תתער כתשתית בחנך חלף כד תתגעלת מהאי חכמה פילאה דהאי רחמי' תתקריית על סיוה וכד תתגעלת מבינה תזקריית על סיוה תבונה וכד תתגעלת מחסד תתקריית חודה שבכתר דהיכי מיימינה דכתיב ימינו תחבק וכן מתרך שם המאחר לפרש כל התפשטות שבסד' ונלכות שהיתה נעלמה בכתר בהנהגתה עד שנתגלתה בתדרינה עשירית בחמה המיוחד לה בסוד הפרי ופרש בזוה עניין ובתיקונים תוכן נתגלתה בכל ספירה וספירה והוא שאמר כ"ד תתבנ"ת מכ"תר ר"ל כאשר נבנה מכתר כדי לגלות ההנהגתה היתה נקרתת מלך הכתר שע"ת תפא"רת ר"ל כי מלכות בתקומה כשנתגלתה לחעה תפארת הוא כתר ועטרה לרחם לבל למעלה כשהיתה בסוד הכתר היה היתה כתר ועטרה לרחם תפארת כי בסוד הכתר היה למעלה מתפארת וכן הלך הכתר היה עטרה ברחם כ"ל כי ר"ל בשעלה הבת שהוא כנוי לבינה שהלדיקים יוסדים ועבדותיהן ברחשיהן ויכיס להחלבש בגב ס' גן עין בסוד בינה שנקראת שלם הבת ויכין לעשרות של מלכות ברחשיהן שהיא למעלה מבינה דהייט מלכות בסוד הכתר שנקרא עטרה וכתר בסוד שנתגלתה בכתר בסוד כתר ועטרה של רחמים פשוטים וגחורים וכשהיא עטרה להחשי לרחם ס למעלה מבינה תכל בחקומה תינה נקרתת עטרה כי בינה שהוא הבת שלם נקרא למעלה מחנה וכן שם נכתר נקרתת תג"ת דס"ד תו"ה פירוש חכמה נקרא ספר תורה כי היא מקיר ובירך לתורה כתר"ל ונבלת חכמה תורה וכתר הוא לחעלה תחכמה ומפני כן מלכות בסוד הכתר הוא נקרא כתר לתורה בלשון שחכמה לחעה למלכות בסוד הכתר וכתר מלכות לחעלה מחנה והכמה מסתם לכתר שכתר מתגלה על ידו ובגי"ה תחת"ר כ"ל המסתתם בתג"ת חנ"ך ר"ל ובגיהל מלכות שהיא כתר דרחם שחכמה של אחכתה עיקה בסוד הכתר. שתחגלות של ידי חכמה תחרו ו"ל כל המסתתם בתגת ר"ל שתסתך התגת לחעה מחכמה ותחתר שחכמה מתגלית על ידי מלכות שבכתר ומלכות שהיא סיום חכמה בסוד שהוא תגת הוא בינה ח"ו תתגעלת מהאי חכמה פילאה דהאי רחמי' תתקריית על בינה ר"ל כשכתר נכנסה מלכות בין חכמה כדי להתגלות בהנהגתה בינתה נקרתת מלך החכמה ע"ה החכמה ר"ל רחמי' חכמה כי היא היא בעלמה הנסתרת שלא היה לה גלוי מתר וכ"ד תתגעלת מבינה ר"ל כשהיא לבינה לגלות הנהגתה תתקריית על שהיא תכונה ר"ל ע"ם בינה נקרתת תבונה כי חכל' היא שניר' בינה רק שהתשק בין בינ' ותבונה כי בינ' נקרא' בינ' להורות על בחינת הירוד שלתוכם בינה מוזג ותוהות בחכמ' דהיינו בינה לרוץ תוחיות בן י"ה ר"ל ה' היינו הכתה ה' היינו בינה מזווגים על ידי בן שהוא תפארת בסוד הדעת כמבואר ברק י"ה מזה הספר ותבונה נקרתת בינה בפה"ת שפתו כלי בחינת היהוד וכל תתגעלת מחסד תתקריית תורה שבכתב ד"ם בחסד דהיכי מיימינה דכתיב ימינו תח"ל נקרתת תורה שבכתב ד"ם בחסד שבתורה נתתה ליעקב להבית כל במלתר כי לו לבו בזה רחיה ליעקבנו והוא העשר גם כן במלכות יש לה כח לגלות למעלה עד ת"ס כ"ה מפני שהיא תחלת המחשבה והוא עשר נ"ם בחינת יחודה

הנקודה בסוד טו"רם ס"ם ופ"נם כיהנם שהם ג' בחינו' עם כל זה פעיניים ת' כי הטורם הוא עלמות הדבר והטם הוא גם כן עלמות הדבר והנשם הוא נ"ב עלמות כדבר מם כן בטורם הוא שהם והעלם והטם הוא הטורם והנשם והנשם הוא הטורם והטם בתופן והנשם בנקודה בתהדות נמור ולכיות שבנקודה היו בחדות נמור עד שנפעלם לחחדותם לת כיה מובב ונרחה לת בחינת כתר שהוא החוך ולת בחינת חכמ' שהוא הרוחב ולת בחינת בינה שהוא השומק לך יורק היו בעלמיס בכללות לחדותה מפני כן יגלו ת"ו ג' בחינות מלכותן הבעלמתן ונחגלו בסוד חורך רוחב ושומק שהם כתר בסוד הדעת כמו שיהבאר והכמה ובינה על מקיתן בחופן בהם יהיו ג' מוחות לבאר מהכתר בסוד הפרי שהוא ספירת הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם מקודות בעלמות לכתר בסוד הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם שהמדם לחתו מיימינים בנקודה דהשוכה כללות ג' בחינות כת"ב בסוד ת"ק ת"ן תת"ן בסוד טור"ם ס"ם ופנ"ם בחופן שבנקודה בסוד עליון ובסוד נקר' כתרת עילמה וג' בחינות הכללים כה בחינה הרחשון של

הג'הה

כי הטם כתר הוא סוד הדעת שהיו כתר עליון בעלם רק הוא הטות בהנהגה בו כתר עליון בתבר יתבאר עוד ס"ב הג"ה:

הג'הה

סם בהתגלותה בסוד בתוך נקרתת ת"ק והייט בחינת כתר שבתהר' עליון בהיום סייה ע"ם התגלותה בסוד הרוחב נקרתת ת"ן והייט הכמה שבכתר עליון בחינה בליונית ע"ם

התגלותה בסוד השומק נקרתת תת"ן והייט בינה שבכתר עליון כי תנו ג' בחינות שבתחדות הבלם בללות הנקודה יגלו מכללות בעלמתן בחינות בסוד הרוחב שומק שבם כתר בסוד הדעת כמו שיהבאר והכמה ובינה על מקיתן בחופן בהם יהיו ג' מוחות לבאר מהכתר בסוד הפרי שהוא ספירת הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם מקודות בעלמות לכתר בסוד הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם שהמדם לחתו מיימינים בנקודה דהשוכה כללות ג' בחינות כת"ב בסוד ת"ק ת"ן תת"ן בסוד טור"ם ס"ם ופנ"ם בחופן שבנקודה בסוד עליון ובסוד נקר' כתרת עילמה וג' בחינות הכללים כה בחינה הרחשון של

הג'הה

סם בהתגלותה בסוד בתוך נקרתת ת"ק והייט בחינת כתר שבתהר' עליון בהיום סייה ע"ם התגלותה בסוד הרוחב נקרתת ת"ן והייט הכמה שבכתר עליון בחינה בליונית ע"ם

התגלותה בסוד השומק נקרתת תת"ן בסוד בינה שבכתר עליון כי תנו ג' בחינות שבתחדות הבלם בללות הנקודה יגלו מכללות בעלמתן בחינות בסוד הרוחב שומק שבם כתר בסוד הדעת כמו שיהבאר והכמה ובינה על מקיתן בחופן בהם יהיו ג' מוחות לבאר מהכתר בסוד הפרי שהוא ספירת הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם מקודות בעלמות לכתר בסוד הדעת ולהכמה ובינה שהתגלו בהם שהמדם לחתו מיימינים בנקודה דהשוכה כללות ג' בחינות כת"ב בסוד ת"ק ת"ן תת"ן בסוד טור"ם ס"ם ופנ"ם בחופן שבנקודה בסוד עליון ובסוד נקר' כתרת עילמה וג' בחינות הכללים כה בחינה הרחשון של

ויש עם כל הספירות כי היא בכלן וכלן בה כמו שכתבנו במשל הנר ונחזור לענייננו ובזה"ר ז"ס היה הכ"ק הנ"ל מקל"ח עתיק כי"ם הכפור"ם בסה"ר קדוש"ן פירוש כי להיות שהכלי גדול ביום הכפורים צריך רחמים פשוטים הרמים גדולים רחמי כתר לבער עוונות ישראל תמני כן סה"י קדושים כדי להעלות מלכות דרך י' מדריגותיה הקדוש"ם ליהדה בסוד מקור הרחמון רחמי כתר כדי להמשיך הסה"ד רחמים נמוכים לנוקבא שנקראת יום הכפורים ותסה"י לעוה"ב לבע"ז עוונות ישראל • וחמ"ס עטילות בג"ד ה"ה תה"ונה שבסה כד"י לי"חד הכ"ל הכ"נה הכלו"ה כי היא הכלל והפר"ט כי"ום ליוד"י ה"ן פירוש תחת עטילות היה כוונתו על תלכות שהיא נקראת כ' תחתונה שבסה כדי לטהרה בכל בחינותיה תהפוכים שבתוכו בה ישראל בעוונותיהם וסה"ר קדוש"ן כתו שפרשנו לתשלה כדי לייחדה בכל מדריגותיה עד רחמי כתר כי היא הכ"ס ר"ל בלבך נקראת כלה שהיא בגולה תכון כדפירשנו בתשלן והכפירשנו בתיקון תלכות ניזונת בכל ספירה ר"ק שלא נתגלה הנהנתה שם ולכך לא נקרא שם בשם התיוהד להנהנה שהוא שם תלכות לשון תלוכה והדבות רק נקראת בשם שתתגלה בתוהה ספירה ר"ל כפי גלוייה של תלכות לך נקרא הספירה כתו כפירשנו בתשלן ותפני זה היא בגולה תכון והוא שתחזר התיחד כי היא בכלל והפרט פירוש כל ספירות בתשלן ובתיקון ובקטנות בתיקונים ובן הקטנה חכמה תנכות ובן בינה בינה תלכות : ובן הסד חסד וגלוי ת ובן כלם כי היא היתה בכלן והיא עדיין בכלן והיא בעצמותה ובהעצמותה היא נתנה בעקוס הרחמון כי הקדושה היא תמקותו ובהעצמותה היא נקרא בעקוס הרחמון כי הקדושה היא בו כי מציאות הרחמון נמשך קיים על מיודו ותינו זו תמקותו בסוד לא זוה שכינה ומכחיל תברני תבל הקדושה בוא מהרבה ותבת תבל בהחינה ותינה חסרה סוס דבר כמדליק נר מנר שהין נר הרחמון חסר דבר כיצד שפירשנו ענין זה בתורה פרק סוס עבר מזה בספר תפני כן תלכות בחיצוניותה המובחר הוא קיומה והיא היא בעצמה בהר כי מציאותה ההוכחר נקרא כתר וכן מה שנתתלבשה לחכמה ודיה תדרינה תכתר היא היא עצמה תכמה וכן היא היא עצמה בינה וכן בכלם כי היא היתה בכלן ועדיין היא בכלן בתוכן שים לה כתה מציאות וכל מציאות שים לה הוא יותר מובחר ממציאות שלפניה מחמה כי בכתר מציאותה יותר מובהר מחציאותה בחכמה ובחכמה מציאותה יותר מובהר ממציאותה בבינה בבינה מציאותה יותר מובחר ממציאותה בחסד וכן בכלן כי כל מה שתתקרבה למחשלה מציאות יותר מובחר ויותר נכלם לפנים פשיטותה וכל מה שתרד למחה הוא יותר מחגלית תפני כן היא בכלל שארי כל התלות כלו תינו רק תלות תלכות שנתתלבשה בכתה בחינת עד שנתגלתה בחתה התיוחד לה והיא ג"כ הפרט בסוד מציאותה למעט וגלויה במדרינה פ"ע שהיא נקראת סס פרט נערך מציאותיה המובהרים הנעלמים שים לה למשלה ממנו כתו שבשרי בתלן בשרתו היט נקרא פרטי כי בשרתו היא נקראת כללי תפני שהשרי כלול בכח הטורף וכן בנות בשרי בגוף וכן בשפים הפרי כגולה בעפים ובסוף בשפים לא שם מחגלה רק הפרי לבדה עד שהיא נקרא פרי פרטי לבדה כתו כן תלות במציאותיה הנעלמים היא מחגלית בכללותה ובמדרינתה פ"ע בחינת במקום גלויה היא מחגלית בפרטיות שהיא מציאות הפרי הקדוש להסה"פרטיות תנהגה בפרי הקדוש כל השלמות שהסד דין ורחמים בכח מציאותיה הנעלמות שלמשלה ממנה ומהכרים פתיקון סודות נפנימים סים שתוקים ומתת בתל נפתל סליהה ותשלה והכרה שפרשנו כיט לכלי תק נגד תביט תלכיט תלך תכ"י התל"כים תכ"ת בכל תפלה לתר לו הגד"ולה והגבור"ה והתפא"רת והנ"צח והה"וד כי כל בחינה ונתרון התתלכשות והתתבטלת בכל התק ושוד רת"ז ט"ל ות"ת ו"ס הפע"ר ר"ל ז"ה בנתפ"רת תהיה תפש"ט בהס"ר הי"ו : פירוש כתו שתרגמו הפסוק בזוהר תקונים תל הקדוש על תלכות שהיא בכל י' ספירות שד שהיא תכ' כיצד היא עסק ספיר' תלכות כתו ספירתו כתו כן תרחו סוד הפסוק שתתה ז"ה הפע"ר כתו פתרגמו ותחל ת"ה נתפרע"ת ה"ה תפש"ר הי"ו : פירוש בהס"ר הוא נרוך ותתין, בתה ר"ל כי תהיה שהות כתר תפשיט נפרה ספיר' פי' שתהי' בתלכות הוא כתר תלכות בהספירתו הוא בתשלם תהדרינ' בתדרינ' בעל תלכיות בהס שבר ספירות והוא בתפרט ותול

הנ"הה

ותל תבלבב שכתך שחה שלכי זה יכין י"ל בחינות כתרת עילתה בסוד הנקודה וכתר בסוד בדע' זה יונן נך נסתוך ובפרקים בנתים בע"כי עד בלת יהיה נך סוס ספק פ"כן בג"הה :

והן"דה

ותין קוסיה בינו שברי היא דקה תן דקה עד שתתה תקבל ז' הנוקה ת"ל תך יתייחם נה"ג קוטרים זה תינה קוסיה כי תחר שהנקודה היא נסה לכל דבר נסת' הוה תוקף נתקו' וכל דבר בוקף בתקים ים נו ג'קוטרים תלד הנקוס נתקיפו ותינבינו בג' קוטרים ת"כ בג"הה •

הקדמה קטנה הנה תדע כמו שהנקודה הנסמיית תחר שנבחנו בה תלו ג' בחינות שהס תורך רוחב עומק תחר כך יגלו תתלו ג' בחינות כרתשונות הקדומות מכל תחת מהן בפני עלמה עוד ג' בחינות דהיינו תבחינת התורך שנתגלתה מנקודה יחגלו עוד ג' בחינות שהס רתם תוך סוף בנתורך עד שהתורך בכלל יתותר ברתם תוך סוף וכן מבחינת הרוחב שנתגלה מהנקודה יהגלו עוד ג' בחינות שהס רתם תוך סוף שברוחב עד שברוחב בכלל יתותר ברתם תוך סוף וכן מבחינת העומק שנתגלתה מנקודה יתגלו עוד ג' בחינות שהס רתם תוך סוף שבעומק עד [illegible] שבעומק בכלל יתותר ברתם תוך סוף והנה יתכללותם יחד שהס רתם תוך סוף בתורך ורתם תוך סוף ברוחב ורתם תוך סוף בעומק ופס הנקודה בכללה הס עבר בחינות המתהלקים לג' תלקים תנק ת' בחינת הנקודה בנגנה הלק ג' בחינת בתורך ורוחב ועומק תנק ג' בחינת בתורך והרוחב והעומק שהס רתיים ותותות להתוך והס סוף שבכל תחד ותחד מהס שבין כלם עשר כמו כן בכל תחינות יש בו עשר בחינות שהס עשר ספירות המתהנקים לג' הלקים חנק תחד בחינת בהרת ש נתה נכוד הנקודה בכללה הנק ג' בתורך והרוחב והעומק שהס כתר נכוד הדעת וחכמה ובינה חנק ג' בתורך והרוחב והעומק שהס כתר הכמה בינה שנשתו רתיים ותותות להכתר בפירות שבין כלם עבר כי עבר שבנקודה הנסמיית על כרחך יש לה עשר שהיא למשלה נרוחניית מתייחדים בנקודה רוחניית כתו שהתייחדי' בנקודה נשמיית וכתו שהתי' בחינות כלם נשלמים בנקודה נשמיית ומנקודה תחת יגלו ובנה תחר, שתדע זה תדע ג"כ כתו שלה צוכל לתחר בנקודה הנסמיית בתחילה בבחינת רתם תוך סוף ותטעם כי גדר הנקודה הנשמיית מה שנקוק נקודה היא הלק קטן דק כהודה של מתא שהוא יוקבלת הלוקה לרוב נקודה וקטנותה שהלו היתה תהר לקת נשמי נקודות לא היתה נקראת נקודה רק הורך הקו כי שחי נקודות יספו קו תהר מכני זה גדר הנקודה היא נקודה תחת הנה מהטעם הזה בעלמו הוכרחה בנקודה להיות ענולה כי הלו לא הייתה מגולה היתה יוקבלת הלוקה נתותה לד שהיא ענולה ותה שתקבל הלוקה היתו נקרא נקודה יגא לנו מזה שבנקודה הוכרחה להיות ענולה ותלד שהיא ענולה לא יתכן לתחר תותה בחהיותה לא נרתם ולא נתוך ולא נסוף כי בגנול תין שיך לא רתם ולא תוך ולא ס"ף כי בכל תקיס ויקוס וחנק והלק ונקוד' תתבגול כוה כלו רתם וכנו תוך וכלו כוף כי תין לו בתחלה כי כלתר יתנוסנים בענול כל בגנול יהד הנה תלד זה לא נוכל לתחר בנקודה שהיא בעוב' רתם תוך סוף תס לא בשנקדים תחילה לתחר בנקודה בג' קוטרים בכה תוך ובהב טוך בשנקודה נתדלת - בהן שתו נוכל לתחר ותם תוך סוף בנרך הקוטרים שתכנו יגלו תוך סוף עד שבג' קוטרים הס בתדרינת הקדומה ותדרינת היולי והומר רתיים בקדמת לבחינת רתם תוך סוף כי בנקודה בעלמה תין שיך נתחר ברתם תוך סוף בפירשנו תס לא בשרך הקוטרים סוס' ותבחינת יגלו תוך סוף כתו כן הוא בתלות ב"ה בנקודה הנשמנה תין שיך נתחר לותה לא ברתם ולא בתוך ולא בסוף כי היא בשלמת בתת הבנת רתם ובת הבנת סוף תך תחנס ס"י ג' קוטרים בסה תורך רוחב עומק שהס כתר תבת' בינה בסוד ס"ך ת"ן תת"ן נסוד ס"ם ובשם בבלה כגולים תהיותים בהבלה בנקודה והגלתה הקוטרים תתחדת בבלה ניחדת בג' בחינות תרוקות בסה כתר תבינה בינה בסוד תורך רוחב עומק שהס הס הקוטרים שנתגלו ויגלו תבבול תחדות בנקוד' ותו תחד גלוי הקוטרי' יגלו ונתגלו כל קוטרי • וקוטר תסה נפשי עלמו בג' בחינות

שפע

והוא כמ"ש לעיל שהיה תה"מ פירוש כי מלכות הוא בכתר ולא נתגלה עם רק במילואתו במוחין שהוא מילואת כתר וכן בחכמה לא נתגלה רק בחכמה וכן בכלם עד מדרגה פעירית שעם כתגלה מלכות במחשבתו ותרעיונו דהייגו לדעי שהוא תדון בכל ומושל על כל ומושל בכל כדפירשנו הנה בחבתר מזה כי מלכות נקחשבל פעמים מדרינות וכיון בכלל והיה הפרט כמו שפירשנו למעלה וכדי לפרש ענין זה הסוד ביאור כיעב מפרש ואזיל וה"ת תמה כמ"ש לה וכ"ל כתחתו • לא שהיה ח"ו לחשלך בעלי ותמה אבל הענייו הוא שהוא משל לענין ההשפעה וקבלת ההשפעה כי בחשפעים נקרא בעל כמו הבעל שהוא השפיע זרעו בחמה והקבלה נקרא חמה כמו שהמה מקבלת השפעת בזרע מבעלה ולהיות שהיותר מפורסם בפעירת שמקבל ההשפעה הוא מלכות שהיא ספיר' תחרונה שמקבלת מכלן ומשני כן נקרחת מלכות חמה והיותר מפורסם שבמשפיעים בכל הספירות הוא תפארת כי תפארת הוא מעפיע בכל הספירות כי תפארת בחקיפו מעפיע בגלוי הוד יסוד מלכות ותפארת בסוד הדעת שהוא כחות הבעלם שהוא גלוי כתר שהוא נקרא כתר בסיד הדעת חשפיע בחכמה ובינה גדולה גבורה עד שהוא מעפיע בכל הספירות כמבואר סוד זה בפרק י"ח מזה הסדר מפני כן נקרא תפארת זכר בחופן שסוד כתר שהוא סוד תפארת הנעלם נקרא זכר שהוא רחם המשפיעים בספירות ומלכות שהיא סוף הקבלות עד שהוא מקבלת מכלן נקרחת חמה ושתה יובט דברי המחבר שחתר חמה כבעלה ובעל כחשתו פירוש חמה שהיא מלכות היא עלמה בעלה תפארת בסוד בדעת דהייגו כתר ר"ל היא היא עלמה בעלה כתר ופירוש כדבר כי מלכות בסוד עלייתה ממטה למעלה מחלילות מובחר לחליות יותר מובחר בחופן שחעלה מחלילותה שהיא לחעה חעלה בחלילותה המובחר ליסוד וחחייחד ביסוד הנה היא עלמה יסוד וכן חעלה עוד לחלילותה יותר מובחר להוד וחחייחד בהוד הנה היא עלמה הוד וכן העלה לחלילותה יותר מובחר לנגח וחחייחד בנגח הנה היא עלמה נגח וכן חעלה ממדרינה למדרינה מחלילות מובחר לחליות יותר מובחר עד שחחייחד בכתר והנה היא עלמה כתר רחיים פעוטים רחמים נמוריס והייגו חמה כבעלה ר"ל מלכות היא מחם כבעלה שהרי בסוד עלייתה היא מחם כתר המשפיע בכל הספירות בסוד הזכר המשפיע • ונ"ל כחם"תו פירוש בעל המשפיע שהוא כתר הוא היא עלמה בעלה חשתו היא מלכות בסוד הקבלה שמקבלת ההשפעה כי בסוד ירידתו מחדרינה למדרינה כדי להתגלות ההמשכה של מלכות הוא יורד מספירה לספירה מחלילות כנעלם לחליות יחגלה ומחליות מחגלה לחליות יותר מחגלה עד שחגלה בהמשכה של מלכות הנקרחה חמה שהיחחמה מחקבלת ההשפעה חשר בסוד זה בכל ספירה וספירה שירד כתר ירד בסוד חמה שחקבלת בסוד זה שספירה שלמעלה מקבלת מספירה שלחעלה יחעו דהייגו מלילות המחגלה לקבל מחלילות הנעלם בסוד החמה עד שירד לנעלם שפירת מלכות הנקרחת חמה בשחה כחיחוד לה שחין שוד ספירה לחעה מיעו שחקבלת וכייו בעל כחשתו ר"ל בבעל בסוד הירידה הוא מקבל כלשתו כי הוא בעלמו חשתו ויובן שוד דברי המחבר בענין חתר קרוב לזה חמה כבעלה ובעל. כחשתו פירוש חמה דהייגו מלכות שהוא מעפיע בה כמו שהיא מקבלת ההשפע מבעלה ת"ת ובעלה מעפיע בה כמו כן היא חזרה להיות זכר להשפיע בשתר פולחות וכל השולחות לקבלים ממנה עד שהיא מנהגת כל השולחות בחסד ורחמים ודין ובעל כחשתו ר"ל כתו שמלכות מקבל מת"ת בעלה כמו כן ת"ת בעלה מקבל מספירות שלמעלה ממנה והייגו בעל כחשתו בחב"ר שהם נעל"ג הנת הקטו"ר בנת"ל פירוש כתו הנחלת שמתחת' כחה בעלה בה על ידי שלבביות בעלמים בה ופ"י שלבביות שבה מגלה בחה ואורה וכלם הן קשורים בנחלת ומתחדים בנחלת ונלא נמנת שלהב' בלי נחלת והשלהבי' בגם שמתחלים בכמה מיני תורות שם כל זה בגם הם פעמים אחד שהיא חוכות החמימות של הם כמו כן חין סוף ברוך הוא מגלה חלקותיו ותרעיוחו והנהגתו בעולם גו על ידי ספירותיו ברוך

הוא

אורת הטעמים

ומהבלל העולה ממה שרמזנו בל מי שרוצה לקדש

ולהבנם חל ההיכל שהו'בערקל'והפרדס' פירוש מלכו'הוא היכל לחפחרת

כתו

שפע

הוא וכלם קשורים ומתחדים גו ולא נמנים בלתו ח"ו וכלם בעלמיהו ב"ה בחחדות בלם והגם שזולת מחצלה בחסד ווחת בדין ווחת ברחמים עם כל זה כלם יחחברים ומחקשרים בעלמות בחד ומה שנמנין בזה הוא רק שמחרת' כל חחת בפעולה המיוחד לה לפי רצון החקיל ת"ם ב"ה כמו שפירשנו סוד זה בענין פרק י"ד ובפרק ט"ו מזה הסדר ובסדר רחשון פרק שני והגם שמחרחים בפעול' חלוקות אב"ן הם שלמו' בחד כמו חורות השלבבי' שיחלקו בג' נבעים ג' נוחים לחדם בחור ובכ"ז חין בהם בעלמות בחד שהוא עלמות חמיימות בחם כמו כן בהפירות ב"ה הם שלמות בחד וכן בכללן ובלן בכח בחת חך ורק לפי רצון החקיל ב"ה נחלקו בפעולתן כחבואר בפרקים הנ"ל ולפי פעולתן שמחגלים בהם הם נקרחים ולא בעוך שלמיהן כי בפרך שלמיהן ב"ה חין להם ג"כ שום שם כי הם עשר ספירות בלי מה ר"ל בלי מהות הבנה שיין בהם שום הבנה חך ורק לפי הפעולות שבחבו תניעים שבחחלבו מלחעלה לחחתו בעלמות הבחם :

טל

בג' ספירות המכוונים ברחש חוך סוף וחהו שלמר הרב ר' יוסף קלרו ז"ל וב"חר כ"ל ח"ל מכ"מ ת"לת : בע"ם מ"ני ם נהי'רו ח"ד דחי'כו כל"ל חר"ן הכ"נה בע"ם מי"ה נהי'רו ח"ב דחי'כו כל"ל חר"ן דחי'כו ה"סד ג'לח"ן וסב חכ"מה גו"פח כו"י ת"לת ובינה נת"ן ב"עם מי"ם נהי'רו ח"ך דחי'כו כל"ל הר"ן דחי'כו גבו"רה והו"ד ות"ס בי"נה נו"פח כוי הכ"לת וכ"חר ב"עם מי"ה ח"ך נהי'רו דחי'כו כל"ל חלת דחי'כו דחי'נהו הפח"רת י"סוד מלכו"ת והנה קודם בפרק דברי הרב נדייק תחילה חיזה דיוקים בלשונו בחחוכה יהבחר לנו ענין הפירוש יותר כי יש לדייק למה לו להחריך בלילוים לומר וכחר כל חד מהני חלת בעים הה נהירו דחשחח דהרי ך ליח חחר ך ולחה לח קודם לכך חו מחי חשכח ליה שם קודם הו לחחר ך כי היה לו לקלר בלילוים ולומר וכל חד מהני חלת בעים חינה חד נהירו כו' ודיוק שפי למה שקם הרב לשנו בחריכות גדול ולחמר ובחר כל חד מכני חלת חפיק נהידו חד דחיכו כליל חרין דחיכו חסד וגלח ושם רכחמה נוסף הוי חלת נחלת שחותה חור כלול משלש חורות שהם חכמה חסד גלח ח"ב היה לו לקלר וכומר היה בעים מינים נהירו חד דחיכו כליל חלת דחינון חכמה חסד גלח כמו שלמר ברחש דברי הרוח נהירו הוי חד וכלילין היה חלת דחינון כח"ב שלו חה חור כלול משלשה חורות כמו כן היה ליחר בגדון שבפעיט ולקלר ולח לעשם בלשונו לומר חכמה בסוף במה שלחר ועם חכמה נוסף כי חלת שהרי החכמה היה הרחש וכן יש לדייק למה לחר חכמה נוסף וכן יש לדייק בחלילות בינה שלחר דחיכו כליל חרין ועם בינה נוסף הוי חלת חלת להורות לנו על חיחת ויובר קבלתו העלוה ברחש קטן ובדיוק לח כרחה בשמיעים כחלה ורוצה לומר וכחר כל חד מכני חלת רוצה לומר לומר שחי חשבר להתגלות מכוחד ורחשונה רחש חוך סוף שם לח בחחגלם בחחלה נג' קוטריה בסוד חוך רוחב עוחק שהם רחשים שחהם נהגלו רחש חוך סוף כי שם חין קוטרי' מכיון יהיו רחש חוך

סוף

אורת המעמים

את עצמו ולהיות מהשרידים אשר
ה׳ קורא ולבא אל הקודש פנימי
ולהכנס אל ההיכל שהוא חטרקלין
והפרדס צריך להתקן את עצמו
לפרוזדור בי היכי דליזל דרגא בתר
דרגא כתתא׃ לעילא עד כתראה
עילאה קדישא עד הנה מתורצת
הקושיא שהיה לנו לשאול ולהקשות
מקדמת דנא למה זה ועל מה זה
ומה ראו על ככה אנשי כנסת
הגדולה מהברי סדות המעמים
להתחדל ולציין הזרקא בתחילה הושב
ברא שונה על בסא המלכות ולא
הציעו בראש טעם אחר כמו יתיב
פסיק ודומיהן ׃ ויותר קשה מזה
שהיה להם להתחיל במפתא שהוא
הטעם הראשון שבא בתורה תחת
תיבת בראשית ומפתא הוא לשון
פסוק וימינו טפחה השמים אלא
שהיתה כוונתם בזאת הבר״כה
המושפעת והבקבלת כברי״כה
העליונה בר״כה בגמט׳ אד״ני
ברי״כה בגמטריא אהיה דמשפיע
בז׳ ר׳ ק׳ א׳ בגמטריא בר״כה
וחושבנא דרין יכתשבנא דדין
והסיד והנה סלם מצב ארצה וה״נה
בגמטריא אד״ני עם המלה סו״לם
בגמטריא י״ט ו״ט בגמטריא י׳
והיא העפירית מעילא לתתא
והרמז בסלם שהמרה הזאת היא
מהרינה לעלות אל המעלות לבן
אמר אחרין מלאבי אלקים עולים
ויורדים בו שצריך לעלות מתחילה
ממטה למעלה ׃ והו עולים
ר״ל ואח״כ ההשפעה ממעלה
למטה והבעם על הזרקא ברמות
רבית איש מושכב על גבו ופניו
למעלה בך זאת הספירה משגרת
ומבטת ופניה למעלה כדי להורד
ולהשפיע בה דרך הצנורות
והמעלות ממעיינא עילאה לקבל
פרס לבן נקראת קבלה לפי שהיא

מקבלת

שפיע

כיון שנאתר כ״ם יתני כל בשר וכ׳ נהיכל
קדשו כ״ם בנתערי תד״י כי כל בחטערית
תד״מ שהוא היכל לת״ת שנקרא יהוד כי
יהוד הוא ת״ת שתחנגלה על ידי היכלו שהוא
מלכות שנקרא תהלי כתכותר סוד ענין זה
בשער חתיני פרק ב׳ ופרק ג׳ ופרק ד׳ ׃
והוא כטרקלין שהוא יותר פנימי כתו שפירשנו
כי מלכות בסוד עלייה היא ת״ת שנתו
היא הוי׳ קטון׳ היא היא בפרדם שנתו
שהוא יותר פנימי דהייטו עד כתר שהוא
כולנת כל התילן הקודם מלכות עד כתר
וזהו שרמז לנו בתלת פרדם כי פירוש פרדם
הוא גן תלנות ורמז לנו בתלת פרדם על
מטל הזולן שזכרנו לתעלה שהפרי הוא
בשמים הדקים ובשמים הנשים והשמים
והנוזל ובפרשים כתו כן ספירות מלכות היא
בכלן כי היא תת״י תתיה לתעלה תתיאות
מוכתר לתיאות יותר תוכתר תתיאות הנלוי
לתיאות הנעלם ותמיאתו הנשים תל תמיאתו
יותר נעלם כיון שפירשנו לתעלה בסוד
שכינת הכלל והיא הפרט ותבני כן מי שהוא
לקדם את שנתו ולהכנס לפרדם החכתה צריך
לכתם תתחיה תל המלכות בתוכן שיהיו
מנוי תל הנעלם ותהנעלם תל יותר הנשגם
מתדרינה לתדרינה עד כתרת עילאה קדישא
כי תהפרט יכתם תל הכלל ותהכלל יכתם תל
יותר כללי עד שיכתם בכתר עתמו כי מלכות
היא הכלל והפרט כשפירשנו ובזה מתוזן
כשהית לתכ תתחיל רתם העתיים בעשם
הזרקא ולת כתחילו בעשם תתר כתו עשם
יתיב תו עשם פסיק ויותר קשה שהיה רהוי
להתחיל בעשם הרתמין שבת בתוכה שהוא
תחת תלת בריאית דהייטו עפרת ועד חית
לעון פסוק שנאתר תעל כל פשים שנאתר
ויתיו עפחה השמים תלת שהיתה כוונתם
להתחיל בזאת הברכה דהייטו מלכות לתורות
שהית מוספעת תכלן והית פרטית שפירה
לתרוכה היותר עלות ות״כ הרוכה לכתם
לריך לכתם תחילה במלכות ולהורות לנו ג״כ
שהוא הכל והית הכלה הכלולה מכל בסוד
עלייתה ממיאותה תוכתר תל תמיאות יותר
תוכתר עד שתקבלת תכתר ועד שתתייחדת
בכתר והית היא פנתה כתר וכן היא היא
פנתה כל ספירה וספירה בעלייתה שתה בסוד
שכינת הכלל וכן היא פנתה תקבלת תכל
פשירה וספירה בירידתה עד שהית פרטית
תקבלת תכלן כי בירידתה תכתר תז היא
תקבלת תכתר וכן בירידתה תחכתה היא
תקבלת תחכתה וכן בירידתה תבינה היא
תקבלת תבינה בתוכתה ותקבלת עד ירידתה
בתדרינה בתחתונה שתתגלית תכלן ותעשת
תכלן בסוד שכינת פרט׳ בסוד הפרי שפירשנו
לתעלה וזל תלו שי תלוקות דהייטו שהית
הכלל והית הפרט רתז לנו הרע פתה שתתר
זוהת הברכה התוספעת רוצה לותר מלכות
שתקבלת נרכה בסוד תדמ שתפרשתת
שתקבלת תכלן עד שהית פרטית כי כתדרינה
בתחתונה שהית מלכות תוספעת תכלן וזל
בתלוקה שהית כללית תתר והתקבלת תנייה׳
עליונה דהייטו כתר שהוא תהיה והוא יהוד
עליונה תקבלת תכתר תלת בסוד עלייה ובסוד
עלייה היא ג״כ תתייחדת נכתר עד שהית
פתה כתר וכדי נהורות שתלכות תקבל תכתר

עלמו

טל

סוף וכדפירשנו בהקוטרים כס בתדרינות
הקדמה ותדרינה כולי וחומר רתתון
הקדמת לבחינת רתם תוך סוף כי בנקודה
כרתתונה אין בה לא בחינת קוטר תוך
שהוא כתר בסוד כדעת ולא בחינת קוטר
רוחב שהוא חכמה ולא בחינת קוטר עומק
שהית בינה רק כל תלו ג׳ בחיטוח כיו נעלמים
בכללות׳ בסוד תחדות נקודת׳ בסוד ת״ק
ת״ל תת״ן תתייהדים בסוד טורם כס ובחם
תבר תפני כן הוגרכה הנקודה להתגלות
תחילה ג׳ קוטריה שכס תוך רוחב כוחק
שכס כתר חכמה בינה תפני כן דייק ותמר
ובתר כל תד תכני תנית נעים תיניה תך
נהיהו דתיכו כליל תרין לתיכו חסד וגבו
ובחם חכמה גיפת הוי תלת ר׳ל ותח׳כ
שתגלתה הנקודה בג׳ קוטריה לן כל תחד
תלתו ג׳ בחיטות הנעלמים בנקודה בסוד ת״ק
ת״ן תת״ן התתייחדים בסוד טורם כס
ובחם כעים תיניה רוצה לותר התגלל
תתכתותהו בסוד כנטיבה שפירשנו עד ידי
קוטרו שתגלה בו דהייטו תחכרה בסוד ה״ל
בהגיל ע״י חכמה שהות קיטרו בגרגנה בו
תור ת׳ שהות כלול תפני תורות שכס הסד
וגבו והשתת תחת שפיר תה שתתר תד
נהיהו כניב הרין ולת תתר תד נהיהו כלול
תלת תפני שבחתת תוחה תור ע״י בעיבה
שעייה לת היה בגיל רק תפני חורות שכס חסד
וגבו כי תור חכמה כבר נתגלתה כי קוטר
הרוחב הות תור חכמה והחכת׳ בבר נתגלתה
כשתגלה הרוחב כי קוטר ברוחב הייטו
חכמה וידוייק ג״כ שפיר תה שתור ובס הכתה
גופת הוי תלת והתריך ובקש בשהו נוחר
חכמה בסוף כי להיות שהחכת׳ בביה בסוד
הבעס הנקודה בסוד ה״ל הגיל תורות
חסד וגבו ע״י חכמה שהית סוד הרוחב
שתלך תגילות חסד וגל׳ נעשית הכמה שהי׳
סוד הרוחב רתם ויוח לחסד וגבו שתגלהו
על ידה שכס תוך סוף כי קודם תגילות
חסד וגבו על תה יתייהם חכמה לרתם
חס תן תוך וסוף שהרי חסד נגלה שניין שת
נתגלו תבל שתה שתגלהו יתייהם שפיר
חכמה לרתם ולזה בתריך ובקש בשהו לומר
חכמה בסוף כי ע״י הגילות הסד וגבו
נעשית הכמה רתם ולזה דייק לומר ובס חכמה
נוגה הולה לומר

ובס חכמה כשהית הרתם והתוה זה
עיקר שהכל נעשה על ידה ובתתגשיתה כוי
תלת ובתהו שפירשנו בתגילות הסד וגבו שתגלה
בסוד הנקודה בסוד ת״ל ע״י חכמה בסוד
הרוחב כן יתפרש ג״כ תגילות נבורה ובסד
שהייתה בסוד הנקודה בסוד תת״ן ע״י בינה
בסוד בעומק כי דרך וסגנון ההד בס
ובחינת בינה בסוד תת״ן בתגיל בסוד
הבעיבה ע״י קוטרו שתגלה בו דהייטו בינה
בסוד העומק ההגיל נבורה והוד ויסוד
בתגילות תפרתת יסוד ומלכות לת הויר
וכתר בעס תיל נהיהו הד דהייטו כלל דרין
ושכ כתר גופת כוי תלת כיהו בתחר
בחכמה ובינה תבל תחר שתגיל ג׳ שפיר׳
שכס זולת בחינת בתוך שהות רתם ויוח
עליהי שהות סוד הכתר בסוד כדע׳ ובעס
כשניין הות כי להיות שתוחה בחינה
השניונה שהות סוד כתר בסוד ת״ק

בשהות

שפע

פעתו מפני זה מפרש וחזל בהכה בנת"ערית בזל"י בה"כ בנת"ערית תהיה התם"ש בזר"קת ר"ל ברכה בנתערית בתהי דהיינו תלכות בהי"כ בנתערית בתהיה סוזת כתר היסודים בתלכות שנקראת זקת סוזת בתקון תלכי • והס"ד וה"ם ס"לם ת"נב תר"נם פירוש כי זה הפסוק והנה סלם מוזה נ"כ על תלכות שהוא הכלל והוא הפרט כתו שמפרש וחזל והנה בנתערית תלכי עם התלה והיינו תלכות שהיא הפרט ותרתו לט ג"כ על תלכות שהוא הכלל נרתו הסוזם כי הסוזם הוא כללות כל התלולות כתו הסולם שיש תדרינות זו על גב זו כי כן כלל התלולות הס תדרינות זו על גב זו וס"ולם בנתערית ר"ן וי"ש הס עזרה ונצרת תלכות היא עפרי' והא כיצד תלך תרתו בתלה תחת שני עניינים היינו סלם תורם על כגל תכיות ונרתערית שנו מורה על תלכות לבדו תלת להורות לנו שהוא הכלל והוא הפרט ותני זה נתפרש ת"כ יותר ביאור כיצד בתה שתאמר וברתו בסלם שהתלה בזאת היא תדרינה לעלות אל התלולות לא התר ובהתלה בזאת טוזים התדרינה לתדרינה תלת תאר שהתלה בזאת היא תדרינה לעלות אל התלולות שתשתעו היא עלתה תלכית עליה היא תדרינה שהוא פולה תתדרינה לתדרינה תתלולות הת ובתר לתלולות אזור תכתר תזוזות בסלם לתלולות יותר בסלם שבתדרינה עפרית היא נקרתת תלכות ובתדרינה ט' נקרות יסוד וכיתדרינה ח' נקרתת הוד ובתדרינה ז' נקרתת נצ וכן היא תתצית תזוזות לתדרינה שהוד כתר ותלכות תתצית וכלן הן תלכות כתו עפירסתו בתפל הלזון והפרי יסוזן תפס לכן ת זר ת אזיו תלכי' בהנקרת הלקוס קדישו תכלית פירוש תלכי' בהנקרת הלקוס קדישו תכלית בפסר בחכמים בסוד עזית כללה תעפרה ל דרינה עפרי' שוזס תתדרינת תלכות ת ריע' סוד ותתהר יצת סוד שד תדרינה הוד וכן שד כתר וכלם הס תלכות בסוד פזיעתם והעצמה כתו פזירתם לתפלה וזהו בסוד עלייה ותח"ת תוריזים הפסע בסוד הירידה ד"ל הפסר בחשת שבתלכות תורידין הפסע דרך התדרינות תכתר לחכמה ופס נקרתים בינה והן תתכתה לבינה ופס נקרתים בינה כי כל תס שתרד הפסע כות יותר ותתלה שד תתדרינה עפירית תתלה בתלכות בפסע פסע דתן תנת ברכת ה' ונקרת תלכות כדתפרש וחזל והט"ס על כוד"ק כתי"ת תבלי"ת תי"ם יתו"ם כב על גבי"ו ופני"ו נתת"לם כ"ך תל"ת הפסי"רה תבנתת ותבע"ת ופני"ם לתלה • פירוש כי זת הפסירה היא בעצמה היא השולה בסוד תניאתיה הנעלמות ותפסיע זה בעצמה בסוד ירידתה בסוד נפוה וכתו שתפרש וחזל כד"י לתור"ך ולהפס"ים כ"ה דרך בעטורות והתע"לות תתפי"ות עיל"ה לקב"ל פר"ס • ד"ל לקב"ל פני"ם וכתו שתפרש וחזל שזר"קין כ"ה תלולת כת"ת שבל עיון הסולם ותלתי הלקוס ועליה וירידה הכל רמז של פסיעה של תלכות שנתה עיד נקרתת זר"ק של תס עבות לפשתים ריקה תפסע כתו שתפרש וחזל כזה והוה לתור עיניכלך בהכנת הסוד כזה ובתוזה נד ובתוזה בח נ. ותקן נוהר בתלכות עבות ריקה תתפסע

ח"ן

אזרת הטעמים

מקבלת מה ש שופיזן בתוכה ובעבור זה נקראת זאת התורה זר"קא לפי שזורקין בה מעילא לתתא עוד נקרא זי' ר"ק ז' ר"ל הפעירי השביעי לפרקים היא ריקה רבישה וצמאה לפים העליונים כי היא נכספה וגם בלתה להזריק להזדיר ולהשפיע לת"תונים לכן נקרא ג"כ פזר מלשון פזר נתן לאבזנים ונקראת ג"כ פרנם הגדול לפי שמפרנסת ונותנת מזון ומחיה לכל חי לעליונים ולתתונים פר"נם בגמט' אה"יה לפי שהפרנסה באה משם • ולפעמים נקראת י"ם ולפרקים יבשה י"ם נקראת כשמקבל מים העליון שהוא המדה הנקראת בינה ונקראת מ"י כנגד המ"ים שערי בינה ולפעמים נקראת יבשה כשאין שופעין בה וזהו דכתיב ונהר יחרב ויבש וכת"ב ולויבשה קרא א"רץ בגמטריא זא"ת היא הארץ העליונה העולה מוה שלפעמים היא שביעה ומליאה ולפרקים היא ריקה וצמאה ורעיבה הכל בפי ההשפעי והמשפיע הבאה לה מלעלה למטה אם להחזים או ולדין זהו זרק"א כג"ל ר"ל ס' ג"ל בגמטריא אהיה משפיע בזרק באמור ובמהבר והשלש נקדות הזמום על כתר הבמה בינה ובעבור זה באין שני"ה באחד לדמו על האחד יחיד ומיוחס ג"ל היא העשירי ממבה למעלה למטה זרגא עשירי ממעלה למטה וישתי אלו נרמזו בפסוק אחד ופניהם איש אל אח"יו ר"ל איש רומז על העליונה ה"א מרמז על אחיה היו' על התכם הנקרא ראשי' שנאמר ראשי' הכמה כנגד האות הראשון שבשם כידוע לבקובלים וליודעי חן הש' מרמז על בינה שבשם באין ההפוכי הז לרחמים הן לדין ש"ין שורקת • המשפיע • ומשפיע קול

עלשון

זמרת הטעמים

מל

שבנקודת חיזה מתגלית לשולם יתני קורבתת לל התזבר ת"ם ב"ה ותין לה סיס נגר כ"ל ע"י תות הנעלם שהוא דעד הנעלם שהיו מתגלה שניו נצי יוחות סיס חכתה וביזה וזה התות הנעלם היו כלול פתסם לכיות ניזה עתסם בכלל רתב תיך סוף כי הוא נסיס ותין בו בזנה כלל תפני זה תתר וכתר נעים תיזה נהירו תד דתיכו כלל תבת דתיכו ת"י ס' ר"ל כתר שנקודה נסוד ת"ק התלל תיזה בסיד הנעיסה. ע"י כ' בסוד דבר הנעלם שהוא סוד ביתוך שהוא סוד תזלת הנעלם כתר יתבתר כתלל תלי' תור תד שהוא כלל נ' סעירות שהם תזלת יסוד תלכות כי כוזלת בתיתו שהוא התות הנעלם סם נ' סעירות נ' תורות שהם רתב תוך סוף כי תבהרת בסוד שניתו נתות הנעלם בסוד התוך למעלה מוזרות ת שהם ניזנה וגבורה כתתר יתבתר הוא הרתב ותבהרת בתקיתו תחת הזרועות שהם נהולה נבורה שם יסוד הוא בתוך כי ניך יברית תי רבינו ותלכות הוא הם ק כי בתוכת כתר שנכתר שהוא בסוד ה"ק שנקוד' תנר קורתו תל סרתלל ת"ם ב"ה הוא נעלם ותיו תהנלה תשולו לבני תוחות שהם הכמה וביזה ותכל כתן שתיזה תתנלה בם תר סעירות כי תס ע"י כתות הנעלם הנקרא דעת הנעלם שהוא תבהרת בעלם שכתוב תשבילין ותיבו' נעלמות לת יזעו עיכ הוא תבסיס לשתי תוחות ולשתר ספירות וע"י תיזות נכלמות נהנלו ויתנו תשתר' יסוד תלכות ותבהרת בסוד עליזתו סיס לן כי לעליתי בתוכית נעליות בסוד התוך הנעלם עד כתר בסוד ת"ק הוא הוא התות הנעלם הנקרא דעת הנעלם כתתר יתבתר זה הענין עוד יותר וצינו נתתר ובדעתו תכוזות ונרתו פירוש ע"י ס"יתו בסוד כתתר דעת • כלם ע"י ס"יתו בסוד כתוך עד סוף ת"ק שנקודה נתבקתו תבתה וביזה שנקראת תכוזות שם סם ג"כ סרוקים ועליונים תהעלה ונתבקתו ע"י דעת להסעיר בהם בזעיתו שהוא בתזית התוך בזיזות נעלמות כי גלוי סוד ת"ק שנקוד' תיזה תתגלו' תעני בסוד התוך כי הוך תעלין שהוא חוח כלל תיזה התגלה ותבני כן נקרא תלף תלפון הפלתה וזכיתה ע"י נת בית שעתים תתגלה בזיזת התוך בסע בזיכוזתו לכל הספירות ועינו נתוך ובדעת הדעי' יתלוין ר"ב בעל ידי שפש יתכתו תוקי בינה הנעלמים שהם ו' קצוות נעלמים בבינה כתתר יהבתר ותהם יתפשטו ט' קצוות הנעלות שהוא 'תפתרש בתקומו התשתר ותשתוף ותפשט בו' קצות והם לקרתין נוהר • תסתרין בערך ו' תדרים הנעלמים בבינה בתתר יתבתר שי' והנה לבנין שניו דעת בנעלם ולתה בתתת זה התוח יותר בעלם תשתר שני תוחות שהם תכמה ובינה תגנה לך קצת בזה בפרק ובברקים נבזוים בעי"ו הנלה לך יותר הנה לרך שתדע כי להות שלתו ג' סעירות בתר בסוד הדעת והבתה ובינה בתר נרתעים שעל ידם נתתנו בתוך ובסוף שבכל תחד ותחד תהם ספירות עד שתגיע זה בהם כתו הבסיס שתבבה נרתע בתוכו על תדם

לבבעים

ואלת היה תחון בכל תצר כל שפ
אצילות בידה והיה מציאה מפס תלקיה מעם
אצילות כידוע ואם כן תך יפול ח"ו בנדר
אצילות ופיר סדוש ג"כ קנין ופרוד ח"ו ריקו'
שהיה ריקה ה"ו ושאר ספירות מלאים והנה
להבין סיוד זה צריך שתדע כי יתוד הספירות
דדך כלל כוח פל ג' תוכנים ולכיות
שהצייניני שלאחט בו להבין שיון הריקות
בתלכות יתירו שיני שלכך נאמי תופני יהוד
על כן לא נצריה לפרש תופן הנ' התופני
ויתוד ולא נפרש רק שני תופני יתוד כי נאתים
מהם יתבאר מבוקשינו ואלו הם תופן יתוד
תחר הוא באה שהם תיוחדת תנר הכילותם
דוקא לומר כי בהיות שבינת ה"ם ב"ה לנרות
עולמות בעלי תבלים ובעלי נפול ומכלי
תכלית להתלית תכלית. ומבלי נפול נהרלית
נפול כדי לנלות כח תלי"ת ית' לעולמות שה' נעלי
נפול ובעלי תכלית ולסבניה עיקין נכך לרציכן
בתיקון ובקיומן של שתין ועל הוויתן ושוכם
כתנכנו יהוה ולא יהיה חרב וכטל ה"ו כהרף
עין ויהיה זאת הכוונה תיקף נהך נדר היכלות
הספירות הנלתי בעל תכלית להתלית הנפל
תכלית ובעל נפול כתמור כי הם בלילי
בתלילין בירדו בסיד עילם ובעול י' תדרינות
ותני' תדרי' זעילות ירדו שיר ' ירדינת כוד
עילה ושעולמין י' שעולמות נרי"ם במכונה נפש
רוח נשמה ותן י' תדרינות כריאה ירדו שיר
י' תדרינת בסיד עילם ובעול שהן י' שעולמות ותן י' תדרינות
יצירה ירדו שוד י' תדרינות בעוד שפייה עד שירדו תדרינות
לעבול ולתכלית בעוד עד שבל השעולמות ויתקשרו
ביחורה של פ"ק ם והנה תנר זה השבחת ה"ם ב"ה נהם בתחילת
חלי"ות אמה שהצמים נהם שצמו והלילו נהם ת"ו תנר נפצע
הלור הטוא הם תיחדים יתוד תמצי הנק ותתן. ולא יחסר
מפצע ההוא לעולם ותיטבע. הפצע הם ביוצים נתחזות השוכ
תלאים שצע שבע רצון תכלים של נדוחם הוד וחדוה בתקומם
ותצע שלימותם. תפציעים בפצר שלמות בריאה יצירה עשייה
לחם חקם ותוכנה תנר נפצע הנוה תלוי קיום קפור פולמית
וקפור הים הוה עד עביר כתרן ותלו יעלה נדצת ת"ו תכתב
הפצע הטוא תפילו רגע תחד סיו כל השלוחות הנפתיים
כלים ונפצרים ונתכדין כרגע והרוחניות יפוכו תל תקורו
בקרוש תצילותם וזו"ר כיון כוונת קיומת שתע לפי הכונה הנכונה
בתיחד כל השעולמות תיוכה לתעלה עד הפנה התחיונה ב"ה
שכלם תקיפים ותיוחדים זה נזה שלול בצלתו ושלול בצילתו
לפי התדרינות עד הפנה: תחיונה שהיא הנפש הנפוי
נקצרים ותיחדם תקיומה הראשונה עד נקידת עשוד
תרכו כתרן ותלו יפוצרי ח"ו בציר שפצו רגע תחת כלם
יעדרו והרוחניות יחזר לתקדמן תבל תין הכוונה ביחוד ק"ם
שיפצע ת"ם בתלילים שפצע רב יותר תפציעה שפצע בהם בשת
תצילותם תנר נו תלוי קיום קציר בצילות וקפור עליות
שהו העולם כתכנו טוהג ת"ל יהיה השחטת בתילות בעלמו
ח"ו פת. נרצוי הפצע ופפס לא כל כך בריצוי ליחסר מרצוי
הכוונה תלת הכוונה הראשונה בקיומת שתע שניתר הספירות כלם
תחר תל תחד וכלם בתפצל ונמליכנו בכל בתפצים גדולים
וקטנים שהת נפצעו הגדול והקוטן ע"י נתלילו שבע קיומם
זו היא תחזקתינו תכל לא להפסיק ולהעדי' יהר על התחנב
בשע תיטהן בקיום הפילות והציחתן. כי כל הנברחים של
לד היותם בלם נברתו כלו"ל כל הנברחים בנפיונן ובקיומן
ובדמיון נברתו ר"ל בכל הפלילות כיתר בלם ועל"ם עלין
לתן לכפיף' ולתן לנרות וגם כי נאלץ דברי הפפ"י ז"ל
פביחוד ק"ם יוסף שפצ הענין היא להיות כי תרם כרתמון
ופנ"ע ובשבתו נתדלקה כארון והפצע הנפצע תתילות לכל השולמות:

נתמצה.

הנ"הה.

שעפס הענין כי הזיווג הוא
הפצע תמפציע הנפעל זרעו
בתמתו והזרע נתכך תכחות
פפס הידיעה ותתפעבה תפני
בן נקרא בזיווג בלשון ידיעה
ודפת • פ"כ הנ"כ:

ותכל הספירות כדצירתנו ופזה יובן. נ"כ כי תפארת ויסוד
ותלכות יש להם כח לעלית עד כתר שנכפר בסוד מ"ק
להכפיע תפי' נחכמה ובינה
ותפס לזרועות גדולה נגבורה ויהפס לנוקיים נעת והוד
ושפס הענין כי לניות תתפארת ויסוד ותלכות הם גלוי
פחיות כתר שנכתר נסוד מ"ק על ידי דעת הנעלם
בסוד הידיעה עד שהוא נכחה והם הם כפצתו ותלילותו
וגלוי נחיותם שכוח בחינת הבלילה כנה תפני זה יש לכם
גם לעלות ע"י דעת הנעלם עד כתר שנכתר שהוא
כוד נכחתם ולהכפיע. נכל בפילות תלילו נחכמה
ובינה כי ע"י תיצלו) תפארת ויסוד ותלכות נסוד נכחתם
שהנה יבלו נסוד דעת הנעלם בשלוים כשלוים ונפיונות
נפלות לת ידעו ע"ש עד כתר שנכתר נסוד ה"ק
ויקציעו תלילו לתכונה ובינה כי הוא ו בסוד יציעתו
פפציע שפצר ווזוג הלשון ואלמס יקע תת תפצע
הוא ותכפיע ותזוג.

ל ומתבר.

שלשון איש תרמז על דין לכן אמר
ופניהם איש אל אחיו אחיו בגמטרי'
שכינה במ"ק וזאת הברכה נקראת
ג"כ ברכה בגם. בא"דני לפי
שמקבלת מבריכה העליונ' בגמ'
כג"ל וזהו דכתיב ויקר' אלקים
ליכשה ארץ יבשה בגמטרי' ארקא
במ"ק כאשר אמרנו ארץ בגמטרי'
כגלוגרי להורות על האורות
דגמור באים שניהם כאחד לפי
שהיבשה מקבלת מארץ העליונה
והדמיון השני זרקא לשון זריקה
ר"ל ישראל הם כוזרקים ומושלכים
בגלות כנ"ל ודם כגולה מכל העמים
ר"ל צופים ומביטים לישועה ולנחמה
ולצאת מהגלות דמר האדוך הזה
צ פים ומצפים לישועה זרקא
בגמטרי' ישראל עם המלה:

שפע

אור אין סוף ברוך הוא
נקודה נקודה
נקודה נקודה
נקודה נקודה
נקודה נקודה
אור אין סוף ברוך הוא

לעובדה בהוד והדר וסגון וזיוה גדולות בלורן בזיון תלתים זיו
זוהר על כל גדוחם לא יחסר כהם ולא יעדיף כי בנדר תלכות תין
בו לא חסרון ולא יתרון כי חסר ויתיר חסרון הוא ובגעול
דמי ולימו עליות כנדר תלכות לא חסרון ולא יתרון כיוצא בספר
תורה הנכתבים תכל לשנין היחוד הזכי שהיה לורך ההנהגה לפי
פעולת שיעורו ויחודיו ע"י נגדרים ותעשה תחתונים שזה הספע
תמו לשכם קיום העולם והתקדרותו והתחזוקתו בסוד עילה ועלול
לעיזוד על עדיו וקיומו והוויתו שלא יתכד כרגע ולימו נוגע
בשלם תור תלכות ב"ם כלריך בבחינת עלמותו ב"ה כשלם שלין
שלי שת לשעלה מתע כי בזולת זה הספע הוד והדר במקומו
ובחבין שזו ובל שלימותו שלין שלימות לשעלה ממנו יעמוד ולימו
לריך לקבל שום שלימות מלחר תכל הוא לנורך הנגדרים בזה
הספע הוא שיוחבר לרחמים לפי פעולת הנגדרים ובעניי' זה
יתיחם כריקות לשעלה • דרך משל כשלריך ישרחל לשובר ולין
ישרחל "זוכה ח"ו לא תספע כימה עובר ב"י גבורה לשלכות
ניזוק שלשלכות בביטול ריקה מעיבר בה שהיה ח"ו ריקה כי היה
לא יחסר כל טוב רק היה ריקה בעובר המלערך ליסרחל וכן
כשלערך ישרחל להנקם מלויביהם ולין ישרחל ח"ו זוכין לכך היה
לימה מקבלת הגבורה והכח נלחון להספיק ליסרחל שיגלחו חויביהן
וכן כלם בחופן שהיה ריקה מספע לה לקבל המלערך
ליסרחל לבל לא שיהיה לה ריקות ח"ו ולו הסרון כי היה בערך
שלשתה מלחה כל טוב וכל עוב שלגלות המלערך לה לעניין גדר
שלכות הוא בידה וכני להורות על כוונתיו שלריך המחבר בלשונו
דמה שלחר כי נכספה וגם כלת"ב להריק ולהספיק לשחתונים
כי זה הוא והי שריכות נמור והיה די שלחר שנקרחת זרקה להורות
על הספירות הבניות שהוא ריקה לספעים ובודחי כשהיה ריקה
לא תוכל להספיק לא מן כגון ולא מן היקב כי אין לה • אלא
להורות לנו בחריכות לפונינו כי היה מלחה כל טוב המלערך לה
דמה שהוא בגדר שלכות שלך שתנק שהיה ריקה מיחר הספע' המלערך
לפי הספע והזון לפי פעולת בני מדם שיתחדשו וזה שדקדק ליחר
להריק להספיק לשחתונים שלינה נורך עלמותה רק נורך השחתונים
וזה שתפרש ואזיל לכן ב"קרחת ב"כ פו"ר מלפ"ון פ"ו נח"ן
לשחיונים כי היה בערך עלמה לינה לריכה לך היה לריכה בערך
המלערכי"לה שהם כ"לעיונים שהם כשחתונים וקרחת ב"כ
פ"נים הב"קול לפי שת"ל רנשת ועת"ת חזון וחת"ים לכ"ל ח"י
לעליונים ולשחתונים פירוש שעותת קיום וחזון לכל שפילו
לספירות בסוד שהיה הכלל והיה הפרט ומשני זה מפרש ואזיל
פר"ם כנחמרי שהיה לפי שהפרטים בתה משה שת"ל חי בני
ומזוני לנו בזכותה תלי"ת תלתא שלנא פירוש הנס שחוזר
המזון הוא בחסד הנקרא זכות ת"ת בחזולה שהוא כחר תליה תלתא
שלריך להחזיל לבעל החוזר שהוא הכחר שביזד המשתה שפותח
את כחי"ו ומ"כ לוך לחר למעלה שהיה חלה בסוד שהיה
בכלל והפרט ותלד שהיה הכלל היה כ"ת פרנסה וקיום שפילו
לספירות כי הרוחניית לינה כנשמיית כי הנשמיית כל התלוחר
בחלחלה כעובדים והוא הלילר ולינה מלערך שוד לתה שלעניו
כקודש הכל ברוחניות לינה כן כי הנס שנשתלבל מהשלם חל
גלוי ותגלוי חל גלוי בגלוי הקודש לו הוא סרשו והגלוי יונק
מהקדש לו שהוא שרשו הנשלם שהוא חייותו וקיומו וכן זה הנשלם
נקרח גלוי בערך הקודש לו שהוא שרשו וחייותו וקיומו כאחר
נחשלר סוד זה בעניו בתרוכה פרק י"ב מזה הלשער ותלד שהיה
הפרט היה נוחנת קיום וחיות ומזון לכל התחתונים מעלוני
עולמות בריחה בשבריחה עד תחתית עשייה שבעשייה וכש מה
שנחשלר שהוא בכלל והיה הפרט יובן ג"כ מה שחמר שקרחת
מי כנגד המשים שפרי בי"ה שפרי בסוד הכלל היה היה שנחה
בינה ומה שחמר נקר"ת יבש"ה בסוד הפרט וכשהינה מקבלת
תוספות שפע שהיה זולת קושר קיום העולמות נקרחת יבשה ויובן
ג"כ מה שחמר ונהר יחרב ויבש כי לפי המורגל נהר היה בינה
ולפשהים הוא חפחרת ולפשהים הוא יסוד ולמה חמר כאן שהוא
מנוחת חלת בסוד בכלל בינה ת"ת ומלכות כלם כש מלכות
וכשלין שפע להנהגת שלמות התחתונים שהוא בח מנד התשוררות
התחתונים כמבואר נשער דו כרעיון פרק ד' בביכול כלם יבשים
והוספות השפע כי השפע כלריך לשלמות התחתונים היו מתגליס
מנח מנד התשוררות התחתונים כשהם זוכים לה וזהו סודיבינה

כך רואה כי במקום השליון שבנקודה שנוגע לבנוית הנקודה
בשחרות ת"ם כ"ם עם מלחוית קלת לת"ם כ"ה כי עם הנקו ד
רחבה ושרחבת והלכ' עד שמלחוית לת"ם כ"ה עד שנגלשים
בשרש' מרוחב ת"ם כ"ה בשחרותו ומתלמה לו בכתי שחרו' המורה
על השלם השגה בנה מגד זה כמו שת"ם כ"ה חין לו עוס גלוי
ועוס השגה ולת דמות ולת ליור ולת תמונה ולת חות ולת נקודה
שיתעם בה המחשבה עד שנשלם שפילו לספירות עד שתפילו לנקודה
רחשונה שהיה בסוד ת"ק ת"ן ת"ן שנחלו ממנו בסוד המלוס
לינה מתגלה במו כן כתר בסוד ת"ק להיותו דומה לו וקרוב לו
ומשתווה לו כדפירשנו ג"כ חין לו גלוי וכתו שת"ם כ"ה כחליל
נקודה כלולה מג' בחינות בסו' ת"ק ת"ן ת"ן והוח הינו מחגלה
להה עד שהות חשוך מספנת לגודל חורו כתו כן בחינת עליונה
של כתר שנקרח ת"ק להיותה מספנת לתחילו כדפירשנו בחליל ג"כ
חור תחר הכלול מן ג' חורות שהם רחש סוף סוף שהם תפחרת
יסוד מלכות והינו מחגלה להה וב"י השלם מספיע בהם נשמה
המספנת נגוף שבנשמה רוחה חיבוף לבל הגוף חינו' רוחה חת
הנשמה שהיה בחינת סוד החורך סוד הדעת הנשלם כי בחינות
נשלחות לת ידעו עיע מספיע בהן והם"ח מג"ו דכ'ח'ב' הו"י ח"ך
נהי"רו ומל"כות נפי"ק מכ"תר ולב"הם מ"ן הכ"מה הו"י כלי"לו
נשקו תרוויהו מת"ח ח"ך ומשוה הכ"י קלמר ל"ב"רכו ש"לה וג"ם
חמ"נה לחזו"תי ב"ת ת"בי הי"ח ת"ך כ"ת ב"ת חמ"י פירוש
והשהה לתת שפיר ויקיים הכשו' שלמר וגם חמנה לחזותי
בת לבי היה לך לת בת לחמי פירוש ושהה מבני בכתר הכמה בינה
הו כלוים בנקודה להת בסו' ת"ק ת"ן חמ"ן ומלכות יגלה מכתר
שהוח בחינת ת"ק בכתר ולשלרכם שהוא הסד יגלה מהכמה שהוח
בחינת ת"ן בכתר ולשו בחינת דכינו ה"ק ות"ן בשלולות
בנקודה הם סחוים זה לזה כשלו הם מקור לחד מבני כן חמר
לברכם שהוח סוד חסד על ברה שהיה סוד מלכות לך לחנה בת
לבי היה ר"ל הכמה היה לב של חסד בסוד לחיות חסד מהכמה
ולהיות הכמה ב"בסוד ת"ן סמוך לסוד ה"ק בנקודה כחנו בס
מתקור ההד ומבחינה לחת לחמר בת לבי ולחמר להחתי בסוד הספירות
שלנו שני בחינות סחיות זו לזו כשני להיות לך לת בת היה ר"ל
לינה היה הס של לברכם בסוד בברכה יתברכה בהנה דוך בינה
בסוד שהכמה נקרח לב ובינה נקרח הס מקור של מלכות
בללות הנקודה שהיה בחינת ה"ק בסוד כתר שבכתר רחוק ממקור
כללות הנקודה שהיה ת"ן שהוח בינה שבכתר שהרי בחינות ת"ן
שהוח סוד הכמה שבכתר מפסיק ביניהם מפני. כן חמר לת בת
ת"י וכת הפת"ינו להן עשר חילין פירו' הרי כשלמו עשר ספירות
עכ"ל עם פירושיו עליו כחשר הורונו מן השמים כן יורינו ויזוריע
מעתה ועד עולם והנה נשלם הפרק ומעתה נתחיל בפרק לחר
בע"ה לפרש כמה תועלת גדולות ומשורכמות יגיה לנו בקבלתו כי
חור קבלתו לנו חור מחור נהחיר בהשלומות הכמה. שהיה לנו מקודם
נעלמים בתומים והתומים והנה נשלם הפרק •

פרק

ג"הנה מובן לנו מזה שפירשנו בפוקים הקודמים
סוד מה שחמרו חכמי הקבלה כי ג' רחשונות כחר
חכמה בינה הגדולות כלחתן ויש לדייק למה חמרו חגדולות כלחתן ולא
חמרו לחתן ממש שהרי כל הספירות גם לחחדות ולא ניבשו כי
להיות שב' רחשונות כח"ב שהם הג' מוחות הינם ולא התגלות
והתפשטות הנקודה בכלולה ון ג' בחינות בסוד ת"ק ת"ן חמ"ן
המתייחדים בנקודה בסוד סורש שם ועשם כדפירשנו בפרק רחשון
בחופן שבנקודה היה לחת פשוטה מכל לד וכלן כלולין בה
בלחדותה והג' מוחות שבהפשטו מהנה הינם ולא גלוי בנקודה
הנעלית הנ"מון והנפחוס שבשלמותה ולין ויבדל ביניהם רק
שבנקודה הם ג' בחינות כלולים בהשלם בלחדות הנקודה ובמוחות
הם נתפשטו ונחגלו לכיות כל להת ולחת מוח בפני עלמו ולפני זה
הם השוכים כלחת ולא לחת ממש כמו שהם בנקודה ולא נראה
בנקודה סוס בחינה רק לחדות נקודה מבל חלו ג' בחינות כבר יגלו
ונחלקו לג' בחינות שהם בחר חכמה בינה ג' בחינות מחולקים
ולין נשתול ב"ל לת יהיו חפי' השוכות לחלת לבל יהיו השוכות
בשלמה זה הינה שלמה כי להיות שלמו שלבה הינם ולא
בחגלות לחדות הנקודה ומס מהלדין בשרשן
בחופן שהם הינם דבר לחר זולת לחדות הנקודה ולין בגלוי

נקודה
מוח
חסדים גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות
מוח

שהעגל רוצה לינק הפרה רוצה להניק והוא בסוד שמטבע הטוב מצד שלימותו טבעו הוא להשלים לזולתו ולהשפיע משלימותו לזולתו ומפני כן היא רודפת אחר הצדיק להשלים לזולתו להשפיע על ידו לזולתו כמו שפירשנו סוד פנן זה באריכה בפרק הנזכר בשער הנו' וזהו צורך הספירות שאמרנו למעלה כי הספירות הם בשלימות שאין שלימות למעלה מהם וטבע השלם הוא להשפיע ולהשלים לזולתו ע"כ צריכה השכינה להיות בתחתונים כדי שעל ידה ישפיעו הספירות שטבעם מצד שלימותם להשפיע אשר על כן ההשפעה שהוא צורך להם להשלים טבע שלימותם. ולפי מה שפירשנו בשער סוד אבי"ע ובשער סוד נפש רוח נשמה שהשכינה תשתלשלת למטה בסוד בריאה עשייה עד שתלבשת תקנת בעשייה ובכל עולם מהם ד' עולמות ימצאו י' ספירות בסוד אבי"ע יהיה פירוש שכינה בתחתונים צורך גבוה כי שלשתם בריאה יצירה והשכינה שהוא בעשייה כלם יקבצו באמת שפע רב ברכת יי' לצורך עליון כי השכינה שבבריאה וביצירה ובעשייה רודפים אחר הצדיק כי על ידו גם הם מקבלים שפע לצורך עליון כאשר ביארתי סוד זה בשער רביעי סוד נפש רוח נשמה פרק ד' שע"י הצדיק מקבלים כל עולמות בריאה יצירה עשייה ונפסיק בזה עתה כי כמעט יצאנו מענייננו ונחזור לפרש דברי המחבר : ובע"בור ז"ה בא"יס שע"כם כאח"ד רוצה לומר זרקא וסגול שמורים זה לזה שמלכות היא בעצמם בסוד הכלל היא כתר היא חכמה היא בינה הנרמזים באח"ד יחי"ד ומיוחד כמו שפירשנו למעלה שהם ראשונות חשובים כאחת ובכל אחת מהם כח"ב מצד בחינת שיש להם מכתר ולזה נקראו אחד יחיד ומיוחד והכל הוא מלכות כמו שפירשנו כי מלכות היא הכלל והיא הפרט ומפני זה מפרש ואז"ל סג"ל שהוא אהי"ה שהוא כתר הוא עט"רי מחט"ה למעלה זרקא הוא מלכות ג"כ עטרי מלמעלה למטה להורות כי מלכות הוא שלמעלה מלכות הוא למטה רק למעלה הוא נעלם בכתר עד שנקראת כתר וכן בחכמה נעלם בחכמה עד שנקראת חכמה וכן בכלם למטה כחג"ת במלכותה כמו שפירשנו במשל האילן ומפני זה מפרש ואז"ל גם כן כי שתיהם דהיינו כתר חכמה בינה וגם מלכות שמהם נרמזים בפסוק אחד שהוא ופניהם איש אל אחיו שהא' מתלת אים רומז על כתר שנקרא אחד שהוא אהיה י' מתלת אים מרמז על חכמה שחכמה נקראת ראשית שהיא ראשית הגלוי וכמו כן היא כיא אות ראשון שבשם שמרמז על חכמה כי קוצו של י' מרמז על הנעלם כתר וי' עצמה מרמז על חכמה ה' מורה על בינה ו' מורה על ת"ת שהוא מתפשט בו' קצוות ה' אחרונה מלכות כמו שפירשנו סוד זה הענין באריכה פרק י"א מזה השער הרי לך שהי' מור"של חכמ"ה מרמז על בי"נ שזהו בא"ס הכפו"כים הן לרחמים כן לד"ין פירוש בסוד הבינה נתגלו בסוד הנטיעה רחמים וחסדים ודינין שהיו נעלמים בה כאילן הנעלם בנטיעת גרעין וכמו שהאילן הנה ביציאת צמיחתו מהגרעין הוא מתגלה כמו כן נתגלה הדינין והרחמים והחסדים הפך ביציאתן מבינה שהמה ההפוכים כי חסד הפך לדין וכן רחמים הפך לדין אבל בבינה שלמ' היו מתאחדין בסוד הנטיעה ולמעלה מבינה לא היה מובנין בדינין אפילו בסוד הנטיעה כאשר יתבאר סוד זה הענין באריכה פרק י"ד ופרק ט"ו מזה השער ומפני זה אמר שמשם באים ההפוכים אבל לא שיהיו ח"ו שם בשרש כי הם שם בסוד הנטיעה ושורש כי בינה בסוד עצמותה אינה מתגלה רק ברחמים אך ורק בסוד יציאתן מבינה ולחוץ נתגלה ההפוכים ומפני זה אמר שבאים משם דהיינו מבינה ולחוץ ומפני שהיא מקור לדין שבה נתגלה מקור הדין בסוד הנטיעה לכך נקראת ש' כי הדין הוא מרומז בש' כי הש' היא שור"קת המש"פיע ומש"מיע קו"ל שלה"ת א"ש מר"מז ע"ל דין פירוש כל עוד שימשוך קול הנשימה בשין היא שורקת ומשמיע' קול של דין שנשמע מתוך אש והיינו דין ולשון שריקה מלשון שרקו ויחרקו שן וכששומעת דין הוא נשמע מהתמכת כשימת הקול אש והיינו דין . ולכן אמר ופניהם אי"ש א"ל אחיו רוצה לומר אי"ש שבו מרומז כ' ח' ב' א"ל אחיו שבו מרומז מלכות כמו שמפרש ואז"ל אחיו בגימטריא שכינה וקשה למה מייחס הפסוק מלכות אצל כתר חכמה בינה אלא להורות שהיא הכלל והיא הפרט ס סוד הכלל בסוד הכתר נקראת כתר ובסוד החכמה נקראת חכמה ובסוד הבינה נקראת בינה עד שנשתלשלה למטה לנקרא מלכות פרטי בסוד הפרי שפירשנו למעלה וכמו שמפרש ואז"ל כי מלכות נקראת ברכה ומקבלת מבריכה שהוא כתר בסוד אהיה והיינו סגל כי בריכה ג"כ ז"ב כמו סגל י"ב ובסגלתוהון כח"ב

כאחת שהרי כלן חשובות כאחת זה אינה קושיא כלל כי להיות שגלוי הראשון של נקודה הוא בג' מוחות ושרשן הנעלם של ג' מוחות הוא בנקודה שמתאחדין בה מפני כן הם חשובים כאחת בערך ז' ספירות שמתפשטים אח"כ מהם ר"ל מהמוחות מפני הז' ספירות גם מתייחדים בעלה בנקודה כי המוחות הם שרשן שמתאחדין בה אבל לא הנקודה מפני כן ג' ראשונות חשובים כנקודה ר"ל כנקודה עצמה מפני שהן גלוי הראשון של הנקודה והגם שגם כתר בה"א הנקודה בעצמו שורש לז' ספירות שהרי כלם אינו אלא גלוי כתר עכ"ז כתר הוא שורש שרשן ר"ל שורש ז' ספירות הם ג' מוחות וכתר הוא שורש ג' מוחות שהם שורש לז' ספירות מצד זה הוא שורש שרשן ואל יפול לב המעיין ענינו שאם כן שלשה ראשונות הם אחדות ולא ז' ספירו' המתפשטו' מהן ח"ו זה אינה קושיא כי אחר הז' ספירו' הם גלוי מוחו' וגלוי מוחו' הם גלוי כתר באופן שמה שימצא בזה הוא שימצא בזה ומה שימצא בזה הוא שימצא בזה א"כ כלם אחדות אך ורק ג' מוחות מפני שנתפשטו בעלם מהנקוד' מה שאין כן ז' ספירות שנתפשטו בעלם מהמוחות ולא בעלם מהנקודה לכן נקראו אלו חשובים כאחת שהיא כנקודה בערך ז' ספירות שאינם חשובים כאחדות הנקודה הגם שהכל אחת המשל בזה האילן שיש לו שורש ומהשורש יצא גזע ומגזע יצא ענפים שהם ג' מדריגות שורש גזע אילן והכל אילן אחד רק ורק ההבדל ביניה' בהעלם ובגלוי כי השורש הוא נעלם מגלה השפעתו בגזע ומתאחד בגזע והגזע מגלה השפעתו בענפים מתאחד בענפים המתפשטים ממנו וכלן בכלל מתאחזין ומתאחדין בשורש כי לולא השפעת השורש הגזע והענפים כלם יתייבשו עד שבעבור זה כלם בכלל יקראו אילן אחד כמו כן הוא בנדון שלפנינו הכתר שהוא סוד הנקודה הוא כשורש הנעלם וג' מוחות הם הגזע המתאחדים בנקוד' שהיא שרשן וז' ספירות שהם ענפים מתאחדין בגזע שהם המוחות וכלן בכלל מתאחדין בנקודה שהיא השורש בסוד שו"רש ש"ס ופ"לס כי השורש משפיע בכלן ומייחד את כלן בהשפעתו וכלן תלויין בהשפעתו עד שבעבור זה כלן בכלל הנקודה והמוחות והז' ספירות נקראים אחדות אחד וזהו הטעם שקראו חכמי הקבלה לי' ספירות באילן מפני שיש להם דמיון האילן כמו שפירשנו וכמו שנפרש עוד ומי שמפריד בין הספירו' ח"ו ומקלן ביניהם ח"ו אמרו עליו קוצץ נטיעות כי הוא כמו מי שקוצץ האילן הוא מחלקו לשנים ולקחו ממקום שרשו ממקום יניקתו כענין זה הוא בספירות ח"ו מי שקוצץ בהם ח"ו ומפני שבכתר הו' השורש המייחד לכלן בהשפעתו וכלן צריכין לו כלולים בהאחדתו מפני כן נקרא כתר בתואר אחד ועליו רמז ספר יצירה ולפני אחד מה אתה סופר ר"ל מאחר שאין הבנה בכתר רק מה שהוא אחד שהוא האחד והראשון מן הנאצלים א"כ מה אתה יכול להשיג לפניו ר"ל בא"ס שהו' לפני כתר וכמו שהאחד הו' אינו מספר עם כל זה כמו מתפשט במספר כי לא תוכל לספור שום מנין אם לא יהיה בתחיל' המספר כח האחד דרך משל אם תספור לא תוכל לספור ב' אם לא בערך הא' הקודם לו וכן ג' בערך הא' הקודם וכן ד' בערך הא' וכן כל המספר שאם אין ב' ולא ג' ולא ד' נמצא שכח הא' מתפשט בכלן כמו כן כח הכתר שהוא השפעתו בכלן וכמו שהאחד בעצמו אינו מספר כי גדר המספר בלשה שנו זוג ונפרד כמו כן הכתר מצד עצמו להיותו קצת דומה לא"ס ב"ה כמוזכר בדברי ר' יוסף קארו ז"ל בגין דאיהו דמי ליה וקריב לי' נקרא אחד שאינו מספר ר"ל אינו דומה לספירות שנקראו ספירות על שם שנספרין כי הוא אינו נספר כמו הספירות ר"ל שאינו דומה להם כי כלם צריכים לו בהשפעתו בכח א"ס ב"ה אבל הוא אינו צריך להם הם מושגין לו אבל הם אינם משיגין אותו כמו הנשמ' המשגת בגוף שהגוף אינו משיג אותה כמו כן הו' נעלם מהספירות והשפעתו בהם בסוד נשמה בסוד דעת

הגהה

ואל תקשה עלי שהרי כבר פירשנו לעיל שכתר אין לו שום כנוי ותואר והשנה אמת מצד עצמו אין לו כנוי אך מתנה ע"י השפעתו בסוד דעת הנעלם שהו' משפיע בכלם בהעלם ומייחד כלם בהשפעתו כנשמה המשפעת בגוף והיא נעלמ' ובהשפעתה מיוחד' כל אברי הגוף שיהיו נזונים וקיימי' בהוויתן והייתן כמו כן כתר ע"י דעת הנעלם מייחד כל הספירות בהשפעתו שנותן להם שפעם ומזונ' מצד זה יש לו כנוי אחד אבל לא בערך עצמו ע"כ הגה"ה

סכם הנ' נקודות שבסגל שמוריס על כתר חכמה בינה ואיזר שלכו' מקבל מכתר ואין תפשר להן חכמה מקבל מכתר שהיא לתפש מכתר ולא תלכות שלה להורות לנו כי בסוד הכלל בסוד עליתה הוא שלשה עד כאן ותתייחדת בכתר והיא עלמה כתר ובינדית מכתר לזכמה היא עלמה תבמה ומקבלת מכתר בסוד ירידתה עור לבינה היא מקבלת מחכמה והיא עלמה בינה ואל זה תרמז הסגל סכם נ' נקודות וכלן מוריס על תלכות בסוד הכלל ותבני זה תפרש ארן בגחטרית סגל ר"ל ארן שהיא תלכות בגחטרית סגל ולמה כן שלה לרמז לנו כי היא כיא עלמה הסגל בסוד הכלל והיא היא עלמה מלכות בסוד הפרש והשאר תבין מעלתו ואין צריך פירוש זר"ק בגמ"ריה ישראל ס"ס ה"ל שהוא כורתם על ישראל סכם בע"ו ומוצלכים בגלות והנם שכם מוצלכים ומחרקים בגלות פכ"ו הם שבולה מכל בעיזים ומתדבקין בסגל שהיא הכלל והפרט ונופים ומביעים ליסורות ולנחמות כצין שנאתר שם יתמכמה

מכה לו • ע"כ בשפע •

טל

בגלגל נתיב לך ידעו פיע וכתו שהאחד הוא בת בחסבר שם מחריס ר"ל בשים חסבר הוא ניתב חגב שתהס כמו ת"ב' ג' ד' ס' כתו כן כתר הגב שהוא לבדו בפני עלמו תיו יחסבר בדפירתו לתעלה כי תיו דומה לספירות שם כל זה מנר חסבר הגלגלים ר"ל כשחסבר כתה הם הגלגלים גם הוא נכנם בגדר החסבר להורות כי גם כוח נתגל ונבוה תעל נבוה שותר וגבוהים עליהם לכך נת בחסבר שם שתר הגלגלים להיות נתנה נרחק חסבר הרחקים בקדושים כי גם אות נתגל כתוסס ונכנם בגדר הגלגלים כי ת"ם ב"ס הוא שורש של כל הברשים החתחת' בכלן ותחסבת בכלן והוא כיהן ובת כן וחון תהן ולכל לדי נדדיהם וכלן נרחקין לו והוא שיש לרוך לכם עד שתפילו כתר הנקודה הרחשונה תוכחת תיכו לנביה כתו שכתב בתיקונין כתרת עילאה תף על גב דלהלו תור קדתן תור לח תור תנוחת תוכחת תיכו לנביה עילת בעילות הורה בפירוש כי כתר עליון נב' תלריעותיו בעליונים שנקראים ת"ק ת"ן תת"ן שם שהורים בערך תור הגדול הנקרא עילת בעילות ושני כן בערך תור בגדול ת"ם ב"ס הוא נתנה שהנם ובא בחסבר פתהם להיות נקרא נתגל כתוהם עד סיכו נספרים חסבר נתגל' הגם שתיכו דומה להם וכדומה לזה כתב רש"י שור בתיקונים ז"ל תור קדתן ת"ב דהיכו סתים וגנוז ותיכו קדתן לכל סדרין ולכל תתון ונקוד ובעתי תפילו הכי לנבי שלת העילות תיכו בחפץ לנבי נפתתא דבעילות הרשונה לית כיה בתון ולא נזה דיוקא ובאתר דתין לן שליט מתן יכיל לתיכנד דתין הוה בפירוש כי כתר הקדתון הגם שכות קודם לכל בספירות והוא נשלם ונסתום תפילו מספירות לגדל תורו עד שתין בו לא בפגות לתיות הגם בניכה ולא בפגות נקודות

הגם בחכמה ולא בפגות עתיכים שהם בסוד כתדריגות בתתיכות שבכתר תפילו הכי לתיה תדריגה בעליונה שבכתר היא בערך הנוף לנבי נפתה בערך ת"ם ב"ס • כתו שהנוף תיכו תציג בפתה כתו כן בתדריגה העליונה שבכתר תיכו תציג לת"ם ב"ס בפני שתין שם לא בוף ולא נזה ולא דתין ובתקוס שתין תין שולם תי יכול לבפות דתין לזה דבר הנה בעבם זה בערך גדולת התגלל הגם שתורו גדול עד שתין בו לא ניור לתיות ולא ניור נקודות ולא ניור טעמים ומכ"ש שתין בו ניור כתוים ע"כו להיות אורו בערך תור ת"ם ב"ס בערך נוף לגפתה תפני תהיה נתגל תפני כן יכולם בגדר הגלגלים ובכה נגלים זה הפרק ולהיות שתלתו תתחר תחת התיקונים שתצר לבתורה קלת בתה שפירשנו שכתר שין לו שום שם ולא ניור לתיות ולא נקודות ולא טעמים בי שם תפיזם שכתר נקרא בשם תהיה נייחד לו פרק בפני עלמו ונפרשנו כיד ה' בעזרה עליו בתוכן שיהיה תלמידי שלומים ובריתנו ובזה נשלם בפרק •

פרק רביעי

בתיקונים מפטרת דכתרת פילהה לתקריבת תלת ספירין תהיה תשר תהיה דמשתמש מלך שכתת"ם לו שם להיות תשר תהיה גם שם יקרתו בשם זה ווה סותר תה שפירשנו בפרק בקודם כי כתר אין לו שם • ועוד קשה שכרי בכל ספירה וספירה יש בה שם יהוד שכתו שבר כוס י"ד ס"ה ות"ו ס"ה שהולה שבר הרי שהם יהוד נתנה גם כן בכתר והנה להביכך זה צריך שתדע כי תלת שם להיה יש לו שני תשתשות תשתשות לחד להיה לעון עתיד כתו שהת גזיר דשתשת עתיד ותשתשת שני להיה לעון בינוני והווה כתו להיה תשר להיה שפירושו כווה וביטוי ולפי פירוש רשי שפירוש להיה שתם בנרש זו תשר להיה שתם בפיטבוד שתר תלכיות ופירש להיה כרשתון בינוני שכות גלות תרים שהיה להם תו ולהיה שמי שתורה על כתיד על גלות שתר תלכיות הוא דרך דרש כי פשוטו תורה להיה הרשתון על כתיד ולהיה שני תורה על הווה ובינוני כי תלת תשר כשתוכה להיות יורש על הזמנת הדבר שכות תזותן שתה ונא לפתיד והנה תהר שכודעתך אה הנה תדע ב"כ תיה שבקדתו לך כי כתר תיו תתגלה ותפילו על ידי תות בגלגל תיו תתגלה תשר תפני כך נקרא דעת הגלגל כדפירשו לתעלה ובגלוי שתתגלה שתו ת"י דעת בגלגל תיו רק בלבושו ות"י לבושו תהתגלה שפש בהיכתו ולבושו הוא החכמה ובינה כי כן נתבאר בזוהר כרעת האחרי תות ות"ל תשכחת בספרת דלעלה תלכת תשר שהיא תשרש דעדונת קשעיר שילהה הנרנתת תפזכת כד"ל בתקרי תשרוני בעת ע"כ המתמר •

הג'הה

בדעתו תבוחות נגבקשו ר"ל כתר עליון תפשיט שפש בחינתו ובינה בתבוחות שכם הכתה ובינה בדפתו ר"ל דעתו הגשתמה שהוא דעת הנפתה תותו הגפלס גיה כלי לכתר עליון להפשיט על ידו בתבוחות לגלות שפש בחינתו ובגלוי בתהבוחות בתוכן תיתגלה ובגלוי בתתגלה תתט ת"י דעת בגפלס תיו רק בלבושו וע"י לבושו הוא תתגלה שפש בהיכתו ולבושו הוא החכמה ובינה כי כן נתבאר בזוהר כרעת האחרי תות וז"ל תשכחת בספרת דלעלה תלכת תשר כקישורת דעדונת קשעיר שילהה הנרנתת תפזכת כד"ל בתקרי תשרוני בעת ע"כ המתמר •

הג'הה

וא"ת שהרי הספירות לא יפתתו לעולם ליהין עשר ותם כתר תיו בכלל עיכם רק כשפספר הגלגלים וגת זולת זה ת"ל יחסרו הספירות תמנין עשר וכבר תמרו עשר ולא ע' זה כבר מיובב במה שהקדתנו כי דעת הגפלס הוא תפלים התמין • ע"כ בג"ה •

אין לו גלוי ממש גלוי מבוררת רק יחוד הגלוי הוא בכר מוכן
ומזומן מצד גלוי זה לגלות גלוי מבוררת גלוי ממש זהו מורה לשון
אחר שהוא לשון הזמנה כדפירשתו לזה אמר פסח ביני תפיס
דפירש ביני שהוא לשון הזמנה כימוני והווה שפיתה הוא
מתגלה גלוי מבוררת כי בזמנה הוא הגלוי כי שם נתגלו סודות
הקצוות שהיו נעלמים בכתר ולא היה להם גלוי בכתר כלל כמו
שיתבאר בס"ד ויסיים פירוש בפסוק תפיס תאחר כאלו כתוב
לא תאחר תגלה את שנאי ובאיזה תאחר תפני זה
שהוא שני שהות בתוקר אחד רומה לומר בסם כרצון תהיה שהות
בתוקר ושם בשני תהיה הוא התוקר שיתארו בו במחתרו
תפיס תאחר תהיה שניהם בסם תהיה רומה לומר בסם אחד כי יש
לדעת מה כוסיף בתוקר תהיה בשני שהות התוקר על בתוקר
תהיה כרצון כי בכל מקום שם בתוקר תוסיף על שם התוקר
ומפרש עניינו ובגימטריאו של מתוקר מה הוא בתורך בתדש מי מדבר
הנה בתדש הוא בתוקר וזה מדבר הוא התוקר הנה הוסיף לנו בסם
התוקר לפרש בגימטריאו של מתוקר כי בתוקר שמו תלר בגימטריאו ואיכותו
הוא שהות מי מדבר אבל בלשון שני שמות תהיה שהות שם בתוקר
תם ר"ל תהיה שהות שם התוקר לפרש כלום תלת שר"ל
בלשון כרצה הזה שבתוקר בגימטריאו הוא בתוקר בגימטריאו ר"ל בתוקר
בגימטריאו שהות בתר הוא התוקר בחכמה ובינה כי מה שהות
גתלת בחכמה ובינה שנקראים תפר תהיה הוא שתלת בכתר הנקרא
תהיה ואין בכדל ביניהם רק שבכתר קודם בתלבשותו בחכמה ובינה
ובפשטו בסם אין בו הבנה הזה מורה לשון תהיה כרצון לשון
פתיד ר"ל בכתר תותר עתיד אני להתגלות בחינתי בחכמה ובינה
כי בגימטריאו תצד שמתי אין גלוי תש"ר מורה על התחלת והזמנת
בדבר שהוא תוכן אתה ותוזמן ותתר בכתר בחכמה שנקראת תפר
בסוד תש"ר, פדפרשתו רמ"ם שמורה על התחלת והזמנת הגלוי
כדפירשנו תתר בתר בחכמה אני מזומן ומוכן ומתחיל להתגלות בסוד
שהוא רחמים בגלוי תהיה השני התורה על הוא ובינוני ופשתה הוא
עומר הדבר ופשתם הוא תעולה תתר בכתר בבינה שנקראת תהיה
הת לתי תעולה כי בבינה נתגלו ו' קלות בפרשם ו' לרון ו' לרחמים בסוד
י"ב גבולי תלכסון שבתתר בע"כי והיינו תה"יה ת"תר תה"יה
נתלת פסח תהיה תיו תורה על שלמות כתר רק על הנ"ה בתינות
שבכתר שם תורך רוחב פותק בסוד ת"ק ת"ן תת"ן שתקבלו שלמן
להתגלות ונתגלו בבני מוחין שם חכמה ובינה דהיינו ידוד הכמה
תהיה בינה ובתינת הגלוי של כתר שם ד בתורך שהות הוות הגשלם
מות שלימי לית נתגלה רק הוא פותד להתגלות בעתיד ע"י חכמה
ובינה בניתיהות נשלמות לית ידעו פיו והיינו תה"יה תש"ר תה"יה כרי
שהכתר בערך שלמו תין לו סוס גלוי ולית סוס שם כלל רק בגוי תחד
פ"י דשם בגשלם שהות הוות בגשלם וכדפירשנו למעלה וזכו פירוש
הוא מוכן מכתתר שלמו שדקדק ותתר מסתרת דכתרת שילתה
תחקריהו חלת שפירש תהיה תצר תהיה ולית מלגלו בסוס מקום לית
בגלוי ולית נרמז שכתר נקרא תהיה תצר תהיה והיה לו לשתתוני
על כפתות תדת זמנת שהכתר נקרא תהיה תצר תהיה לזה דקדק
בתתרו מסתרת ר"ל מצד כתלו תתר תגדו שהיה מתגלה ג' בתינותיו
ק"ק ת"ן תת"ן בתלו ג' תותות שהם תכתיה דשם בגשלם
שתתגלו בג' חלוקי בתינות שהם שתיד להתגלות ותתלת הזמנת
בגלוי ושהות שתה תעולה דהיינו בגוני תצד זה נקרא תלו ג' שפירות
בתר בסוד הדעת וחכמה ובינה תהיה תצר תהיה שזה בלשון תורה
על ג' מיני בחינות חלוקות כדפירשנו ובזה מתורץ קושית רשתונה
ששאלנו בריש פפרק ומה שפשלנו שבתי שם בכל שפירה
נתלת שבכתר יש שם ידוד זה תיכה קושית כי בכתר בגם שיש שם
ידוד הוא שם בגשלם בשם הפורש ולית בהויה בגלית כי שם ידוד
תורה על הוויה בגלית ובכתר תין שם כוויה בגלית כתו שהוא בשתר
שפירות אבל יתייחס שם ידוד בכתר בסוד הפורש שהוא
בגשלם וכמה שלה בכל כוונן בידיו ואחר שהודפטך תיך יתייחס
שם ידוד ושם תהיה תצר תהיה בכתר נשתוך עוד על שניין יותר
עתיק תוה והוא בינתו שים לשפירות תת"ם ב"כ קודם תלילותן

ויעיתר לו פרק בשני עתמו וכמה נשלם בפרק כזה ׳

פרק

ה' והנה ידעת נמה שבקדמתו זה פעמים קודם שנתגלו
בשפירות וגבורתו בשולמות כיה תין סוף ברוך הוא תמלת
כל בתילות וכל בשולמות רוצה לומר תקום הרוחני להתגיל
בו בתילות ותקום ברוחני שיהיה פעייה
בפתיד היה בכל תלת תין סוף ובלתי תכלית היה תמלת כל בשולמות
כלן בפתידין להתגיל ולבריאות כלם תין סוף ב"ה היה תמלת וכל
לד ובכל פינה שתתה פונה שד בלתי סוף שד בלתי תכלית היה
תין סוף ב"ה ותין חלק ונקודה שלת יהי"ה בו תין סוף ב"ה תתיר
בתורו בחזק בבלתי תכלית ובלתי סוף בתופן שלת היה
סוף בתילות ולית פולמות בריתה יגירה ופעייה תבל כלם ת"ם ב"ה
ולית היה תלהותו מתגלה

רמ"ז דה

ותין קושית ת"כ בתילות שנתגל בשל ידן גלוי תלהותו לזולתו
בוה חדום ומופל תחת בזמן ח"ן בסוד בלמטם ובשתלבלות בריתי
שברי היה זמן נשלת היה בביכול יגירה פעייה כדפירשנו בשבר
כי זה בשר תרגמו יפה בשבר סוד תב"ים ובשברים הקודמים
אחד הוא עשר ושבר הוא אחד והיו בספירות קודם בתילותן
יסודין תשם ס"כ בג"ה נעלמים בכתו ב"ה בתיכותו בתילותם דק ווך
השטוע בתילותם פעיות

ובשלם מתייחדים בו י"ת כלם נקראים אחדו ת"ם ב"ה בלי דבוי
ופרוד ושבור ח"ו תך כלם פוליס בפ' אחדות ת"ם ב"ה ולגייר
בביניין תל השכל נביית תשל בשמי ותבשתי נרד בשבלילו לגייר ברוחני
והשתל בזה בתבן בחלמים שמולילין מתנו הקם ותשתלק הקם לבתה
ניצוצות הניתדן ממנו שלא ידעת בוש תדש בר שכל שיהיו בשם
בתבן בהוא רבוי נצוצות תו חלקים נפרדים ושתוברים מתם בתוך פשם
בתבן בהוא זה ודאי לא יפלה בדפתו מהשטם כי פשם בתבן בשמותו
כל חלק וחלק נקודה ונקודה שבו הוא שלמו בתבן ותין חלוק והבדל בין
הלק זו שבתבן להלק זו שבתבן ובין נקודה זו שבתבן לנקודה זו
שבתבן רק כל החלוקים וכל הנקודות שבו הם שלמות בתבן ות"פ
על כרתינו להתבונן לריכין להודות ממה שלמנו רואים בתום שחלקו
ניצוצות ניתוץ מהבן שהלו ניצוצות הם נכח בתבן שברי הם ניתוץ
ממנו וממנו יגלו כתו כן תניתות כספירות בנ"ם בריך הוא קודם
תלילותן הם בשלמות ת"ם ב"ה כלם שלמות ת"ם ב"ה
עד שלת יובב בשם לת רבוי ב

בתינות ולית פירוד בתינות ולית חלוק בתינות כלל תבל הם מתייחדים
הם בתילותן מובחר יותר ממה שהם תחר תלילותן כי תלילותן
הוא בסוד הניצוצות כתו שפירשנו למעלה בסוד הפינול והנקודה
תשר תגד זה נתייחם לבם מספר בסוד תורך רוחב פותק שהנקודה
מתחלת בהן וכל תחד מהלו ג' קוטריס שהם תורך רוחב פותק
מתגלה בו רתם תוך סוף ושם בנקודה בכללה הם עשר שהוא סוד
עלה ופלול לעשר מדריגות בתבוחר בדברי ר' יוסף קרו ו"ל
בפרקים הקודמים והנה מגד זה שנתייחם להם מספר שהוא סוד
עלה ופלול פירדו לעשר מדריגות ושם כל זה בלם מתחדות ת"ם
ב"ה נתגלו ומתחדות ת"ם ב"ה נתגלו ת"כ מוכרח תחב לומר שתקורן
למעלה בתחדות ת"ם ב"ה ובתחדות ת"ם ב"ה תי תפשר ליתם שם
י' מדריגות עלה ופלול ולית תלוקי בתינות לית תורך ולית רוחב ולית
פותק ולית רתם ולית תוך ולית סוף כי שם בתקורן תקור כל בתקורות
בלם שווים בתחדות נתות תור ת"ם ב"ה ת"כ בייתם שלהם בתקורן
לתלמות עליונות כי בלם תור להלמות ת"ם ב"ה כתו שניצוצות
הניתזין מהבן יתוסן בתקורן בתקור בתבן עלמות התבן בלם
שווין לבקרת תבן כתו כן בספירות בעלמות ת"ם ב"ה תחר
שנתגלו יתם תקורן נתייחסו לתלמות ת"ם ב"ה בלן שווין בתחדות
נתות תור ת"ם ב"ה כי בתחדות ת"ם ב"ה תין שיי לומר מדריגות
לו בתינות ולית נקודה ולית תורך ולית רוחב ולית פותק ולית רתם
ולית תוך ולית סוף כי תין בשגה שם בלל וכלל תשר לזה יקרא
ת"ס ר"ל תין סוף ותין קן לפשונו ותל יתפר לבך להשיב עלי ת"ב
ח"ו בתילות בתילותו ירד ממדריגתו בגדולה שקודם תילותן היה
במדריגת ת"ם ב"ה בעלמותו סוד בשוה ותתה תחר שנתגלו ירדו
למדריגת נתגלים סד שיקרתו נתגלים וירדו ממדריגת מתיל למדריג'
נתגלים המקבלים חלוקי בתינות נקודת תורך רוחב רתם תוך סוף
וזה תיכו רתוי במדת טובו ב"ה שמדתו להטיב ולהשלים זה תיכם
קושית כי מלילותן המובחר שים לבם במקורן בת"ם ב"ה לשולם
על מלילותו המובחר ישתוד בתקבו וגבורתו במדריגת ת"ם ב"ה
כתן תו במדריגת ת"ם ב"ה ככתן פתה במדריגת ת"ם ב"ה לת ישתנה
ח"ו ולת יתסר ח"ו ממלילותו; ברתתון תבל כוה כתדיק בר מגר
שתותו בר לת יתתנה לשולם תתורו בגם שידלקו ממנו נרות רבו

מספר עד בלתי תכלית שם כל זה בכור הרשעון יצמוד בתורו בתקנו ובגבורתו תכל ה' מעפיע מאורו לזולתו ומשלים לזולתו מאורו ואאו תחר תשלימות תורו כלום בעמין זה בעצמו ויותר מזה הוא בגדון שלפנינו בעניין הפעירות כי כח תקיון לא נעתנה ת"ו וכתו שהיה כח תקיון מניעתן פעמות נחות ת"ם פעיע בתכלית הפשיטות כתו כן כח תקיון תחר תניעות פעמות ת"ם פעוע בתכלית הפשיטות כי תניעות הרשעון בתניעתו בתוכחר ש"ל תעמדו יעמוד ואיו תחר כלום כי כח הקדושה לא יתעצם לעולם ולא זה תמדרינה בסוד לא זה שהיה תכל הקדושה היא מתרבית עד בלתי סוף עד בלתי תכלית ותיחד מניעות בתוכחר סל עצמו הרשעון יעמוד ולא יעצם ולא יתחר בתוכן שלא ירדה בתדרינה הגדולה ח"ו מבחולתה שלא שתגדבת רעין שלימותו כתניל והפעים להבליט מה שבשבע השלם להשלים וכוה תחר וכנה לתקוק הענין בשכלך כתיוק סוד על תכל קרוב לשכל התשל זה שתעלת תכם גדול תמצרת השתם עד תכלו תין כתוכו בתכמה ובתורה שבשעיע תחכמתו תרתיצה לזולתו והיחיד תלמידי תכמים כרבה עד שתורתו והכתתו תתפשטע תלה שולם עד קלה עולם תסוף שולם עד סופו וכל' בודאי תכמת התכ'תעלב לא יפתנה בעבור זה וגם תיו תחר תחכתתו כלום לך בוסיף תכמים ותחכתה והשלימם בתה שבחיים לתדרינת תכתים שבקרתו תכמים וחף על פי שתיום בתדרינתו שהוא תכם מופלב ביותר ושוע שלה להם והם שלולים תתע תכל תקום נתדבו תכתים וקבלו שלימות והוא תיו תחר תחכתתו בעין זה בשלתו בגדון שלפנינו כי נתדבה הקדושה ות"ם ב"ה תיו תחר ותע"ם שתים בתדרינתו וכלם נדילים לו שהוא שלה לסה והוא תשלים וסה נתשלו ת"כ הקדושה תתדרית וקבלו שלימות תת"ם ב"ה ותדרינה הגדולה ת"ם ב"ה שהוא כח תקורן בתניעתו כתוכחר יצמוד והקדושה תתדרית וזה הקורי' תתורנת ואין לשתול כי סוד כתתים בשתו הוא ירידה ח"ו בתם שפעתם תורו שלא יתיר בח"ו ת"ם שהוא סיד שיעוי תקום בתיך שפיעתו תנעתו לא עלתו כדתדרינו בתרכות בפרקים הקודמים ז' תיום ז"א כי תיה שהם לעברו שלימות כדי לגלות גדולת תלכותו ולהשיב ש"ה שהם ישיבו כפי טבע השיב שטשיבו להט ב וכפי טבע השלם שטשבי להשלים שזהו בחות שלימותו וגדולתו וזה זה בכלתי תפשר לתולדת הפדרתים תם לא של ידי נתעם תידו ב"ה כדתדרינו בפרקים הקדמים ובפרט בשער סוד הב"ים ב"ה שם כן הנמעם היה תיקון לו לשלימותו וגדולת תלכותו ב"ה ונתעתו ב"ה היה תיקון וסל תת ב"ה כי של ידי נתעם תורו ישלם לגלות וישוב לזולתו וסה גדולתו ושלימותו ותיקונו וזהו שרמז תליהו כ"ה בישעיה שבשבע בשער תזד הוא שפר ושפר הוא תחלתו"ל תנת היה דתיקון שפר תיקונן ובריתן לן שפר שפירין כדי לך בפירוש שקרת לשפירות תיקונן תפני שהם תקון תלכותו ב"ה וזה מיושב שכל כהונן ותחר שבי"ת בפרק זה שהשפירות לא היה לשם שום גלוי בתקורן בת"ם ב"ה עד שלעתים נשלמתן כלם נתמעות תור תחדות ת"ם יקרתו נפרש שתה שהשפירות תתניעין תת העולם שהם ו' קצוות בתחרת ו' קצוות נתכלות שהן סוד ו"ב כוויות שהם לדין ושהם לרחמים כתשר ביארנו בשער הקודם בתרוכה שלא היו יכולין להתגלות נהוויה נעלית להניע תת העולם לא בשר שכתר ולא בשוד כתכמה ולא בסוד בניה תבל לתעה תבינה בתדרינה רביעית נתגלו ונתייחד לשם פרק נפרט עתו וזה נשלם בפרק׳

פרק ששי

רצוינו לבאר בפרק זה גלוי ו' קצוות שהם סוד י"ב כוויות שבחפארת הן לתטה תבינה בתדרינה רביעית ולתעלה תבינה לא כיה בתשער להתגלות שהנתן • הנה ידעת בתה שבשר הקדמנו לך בשעלה רעון שפשע ת"ם ב"ה לגלות תלכותו וגדולתו הויית ויתניל בסוד שתתם בשיר הבשעלה תלהי' תיורו כשפוע שבירה רתשונה שהיא הנקודה הכללת בו' קוטרים הנקראת כתר בסוד תור קדמון תור את תור תנתנה כיתוכחר בתרוכה בפרקים הקודמים תזה השער והבשירה הגלת לשונם נחות תורה ונתיל זכותה וקורקתה וקרקתה ודביקותה בתקורה לת הייתה נגלית כלל וכלל תפי' תחר תילופה כל שבשבור זה תין להורות כל כתפיסה וכשלם כבשבה בה לתוך ושנים תורה הגדול בתסל בזה בתחה בתקופת' התחיל' בתוך תורה בנקרים לשבת תוך סוגם תור תיות בתיום שין

ברוחה תחשך ותכבה להביט בתפות נגלע בתעם וזה תיני לאלתיך תור בתעם תיעם כוח לשבת תולבת כח הרתית ולשבת חזק התור ושליטתו שהרי תס יכסו כשבים תת תפיה נגלע בתעם כתו ביום כתשבון בתופן שלא תיור בחזק ולא תחרתה תפות בתעם שהרתה יוכל שין הרוחה להביט בה הרי שתלד חזק תור תפות בתעם תי תפשר להביע בה כשניין זה ויותר תזה הוא בגדון שלפנינו כי לשבת תת חזק תור כשיתר התשלה פועם תורו פד פעה בשכל תשוך להשיבו נקרת תין תפני שהין תם בשגת כי שין בשכל יכלה ויכבה ויחשך להשיב בו סוס ליור ושום דתעת תו נתות תו נקוכה תו תיזה דבר יכיה תה שיהיה ושעילו תם זה דכייבו ת"ך לא יגדק לומר שלינו בבחינתו תל כתניל ב"ה תפני כי תלת תין תורה קלת בשבע כתרס כתפופק בדבר ברוחה תיזה דבר תבל תיבו יודע בבירור תסרוחה דבר תליתת תתקני תיבו רוחה סוס תליתת תתפני רק שדתה לו כחלו רוחה ושחל לאבירו שרחה בה כתו תם כוח דבר ויתפני תו תיבו כלום ושבירו תפיכו תין שין כתן סוס תליתת תתפני ושבה תם כלוה שבשירו תין תכל תקום נתפיררה בשבעו בתקלת שהיה תפופק לשתוק נתלת שתת תין תורה בשבע ותפני זה בשיך בחינת בכתר כפופה לתשלה תל כתניל ב"ה שבם ניהוי הרתפופה ת"ק ת"ן תת"ן בתתייחדים בסוד שורש תם ושלם לת יפדק לומר שלינו תפי' תין כי תין בשע' כלל ולא סוס ברגש ושפק של בשע' תלת בנקרת תין בשיעתו כתתחוג' בשוג' תל בגלגלים להתניל שתות' בתיב' היה תתבל' בקלת יותר תבחינותו בשליומת כתשר נשתר בש"י שתלשלים ו' בחינות בכתר ושנר בחיב' כתתחוב' שבשתר נקרת כתר תין ותלד זה שתלוח כתר כל כך בשלם לא כיו יכולים בכוונת שהם כו' קלות שבתחלת נסוד י"ב כוויות סם' לרי ושפה לרתמים כתכינים ת"ת בשלם לכתלות של ידי כתר שד שנור' תכתתו ב"ה להניל תנינות בני וכייבו הבת' וזהו שתעד בכתוב ובתבת' תתין תתלת ר"ל מכתר שליון הנקרת תין התלת ותתלל רכתה והר כתה נשרך בכתר שנקרת תין תקרת היה יש ותין נכו גם בתלת יש לתייב בה יסות השנה צמורה שד שתדמה בתתשבתך שתלת יש תורה של בשנה תוחלעת בתכתה שתיינין גם היה כן כי גם בתוח כתכתה תין

הג' הה

ואל תבלבל שכתך תין נתלין התוהות זה תזה ותיך סדרן בתלישותן כי כל זה יתבאר בפרק בתים בע"ס בגרוף סוד בדפת שהוא תוח בשלם ס"ב בג"כ ;

טוס השנה לגדל תורה שתין הכוויות שהן בקלות יטלין לבחנלות הנבחנין של ידה לגדל תורה ותתנם נקרתן יש כדי לגדל ממנה ערך תפיסה תתין התוחלט שתיכה כל כך נשלם תשנה כתו כתר ולתן כבדל ביכה ובן ככתר תבל נתתת בערך עתוהה גם שם תין השנה כלל כי היה עדין שם כיותם תדרינה שהיה היה קרוב ולתקה לתקור בשלין ב"ה ולגדל נתות ודקות תירה תין שם השנה תר שתקרת תחשבה שהוא דבר שתין שם ממש כי כתחשבה תשוטטים בשדר להתלת תל כוויה ותל בקנין ושל כן שם של ידה לת היו יכולין בקלות להיבלות ולא תעשה בתחריהו בתיום לבחנלות לבנין תזה שתיום יכולים שהתגדל של ידה כלל זה היה תחת שהדי כבר כיו תשלות כלם בשת כתר בשת בנקוד ותכתר נתלו כלם

הג' הה

ואל תבלבל שכתך עתה תך תיהרו כי בשת כתר היו כלם ובן בשת הנתה היו כלם שהרי בקדמה שכלולה הב' בתיות כתשר נתגלתה שב' תניות כתשר בקדמנו בקבלת ר' יוסף קלרו ע"ם כל זה ותנהר לך כיעב בלי נתניס בשרקים בשתים בע"כי ס"ב יכ"ם ׳

ופרקים בקדמים שהיו בשת בכתר ובשת בתכתה תיתן כתות כדין לת בע' יכולין לנתת תכה תל השיבב לבשוב שם בתקר תי בתכתה פעולת דין תי פשלת תסד דביבו סוד תין תה שהיין טתן לתם

לעתים כהדיבו וכפרי מעלין כלשון יחבר בשמוך מפני כי שם בכתר
ובחכמה מדין שם קיבוים אל התחיל ברוך הוא שאם תיטב רק
פשיטות רחמים נתורים בלי הרכבות דין כלל רק שמן ושמחה ובול
והדר וחדוה במקומו ולא היו יכולים לפעול פעולתן שם שכינת
מעורבת ומורכבת מחסד ודין ורחמים כלשון יחבר נפרוך חבני
שחיים יכולים להתגלות שם בפעולת כלשון והייט הוא שתתרטו שלא
יוכלו להתגלות שם בתחת כבר כלשון בכת וכן בכת חכמה רק
שלא יוכלו לגלות שם פעולתן בדפירסנו ולהבין הענין כיעב
במשיל לך תשל במשל בזה תלך בשר ודם בהיכלו תין שם
בהבנת דין רק שפון ופרחה ובהיכלו כלו לתתר בכוד לשתה בהיכל
במלכיהו כי תין דרך לבת לעילו בחגר בתיכך בלבוש שק והבג וטוש
ובכי תכל שבן בהיכל המלך ובחדר פנימי בינת תיכן בהלך רק
בלבושי תלבות תשבעת זה לבושי כוד ובדר בדי לפרוש תת בתיכך
ומכך ביעיו יתו עינו כי בהלך רוגש בשבון ובתחם והיי' מעבים
כי ביאור רצון פני בהלך חיים תך תחנם שנעיכך ההבנה בדי
פתקיים קבין ויעוב בחדינה שלא יטה כל תיד נוזל וחחם וכורב
לת תבירו הוערך לדיעים שופעים ושוטרים בעוגשים ובתיבים
ושתבעים והחדים בעם שיחנהו בשיר ובדה ובכלבה נפי מיחוסס
תקם ויעם והבה יבם שבדיעים והשופע ם והשוטרים וכן בגם מתיעים
מני הילך שם כל זה תיגם בדיעו בנפי תבל שם רחוקים קצת תכינו
הגם בשבע בעבה ש"י הינך כי בהלך במשפע ופתיד חרן שם כל זה
שם תין בישבל שנעי בענין זה הוא בגדון מלפניהו כי תגד קרובת
הבלבבים לתחניל ש"ם בשיר בשיעותן לת כין יכולין בהות הדין
להתגבות והיו בהות הדין שוגים בתחשבה שבשם הבמה הגב לת כין
פובעים ולת היו מרחים פעולתם כי בתר שני תלך היים ובשיעות
רחמים ויוברו להתיחק קצת ובהתיבה בתדרינה רבעית לי עה
תכינה ושיר בתעין הת כי בענין הפשיעות הות רחמים נתורים בלי
תצהיבות והרכבת דין כלל כיתו שרחמנו לתשלה תשע מזה וברחמים
בעורים שם בנתי בעלי תבלית ובלתי גבוליי והשיעות בעריכין
להגבה ובפרע בעולים בגשתי בתבתר בשיר סוד תכ"ים שם
מורבבים בעני תבלית בעלי גבול שתכך הרבבתן נריכין בהגבה שוד
להגביל תבשיעם לפי הרבבתן בתבתר בשיר בל"ו ובלשיר יפבתר
סוד בכם תלך שהשלש בגשתי תורביב בעל תבלית וגבוליי היני יעיל
לקבל הבגבה תשע שיות ברחמים בתתורים שבם בלתי בעלי תבלית
ובכתי גביל רק רחמים תירבבים רחמים גבוליים בתו שבות תור"בב
לתשר תבני זה תין שלישות ברחמים בשולש בגשתי תלת ת"ב דין
תשיב ותורכב בו התגבילו וכן תין שלישות דין תלת ת"ב רחמים
תשיב ותורכב בו השגבילו כי בדין בוה שלישות דין בלב וחרון בגדרה
נתלבם בלי תחלה שד בלתי תבלית שר בלתי גבול וכן ברחמים ג"ב
רחמים נתורים שד בגתי תבלית ובלתי גבול וכן תחד בם כן תחד
שד בגתי תבלית תבר בשל כן תין שלישות תחד בלת דין ולת דין בגת
תחד ולת דין בשם רחמים ולת רחמים בלת דין בתו שבישרנו בשער
בוד תכ"ים בת"ב בה נדברי ר' תבחם תרקנטי ישיירן תבם בשניין
בסוגיא דסוטה בג' שתודי גדולה בגורה תשתרת שבם תחד דין
רחמים בתוכן שרחמים של תשתרת ישפו שברה דין בתחד ודין
ויבריע ביניהם להגביל פעולתה ולערבם ולהרכיבם יחד ובשורבבו
בני הבשים יחד ר"ל פעולת תחד שבם תשיים בגתי תבלית ופעולת
בגורה שבם דיעין בתי בעלי תבלית שבם הפשייה זה בזה יתתקפו
שניהם ויהיה פשלה תתבלית תשניהם ש. ולא גבוליי כי תחסד יגבול
הדין בכתי בשם תבלית עבר של כן נקרא תפשרת רחמים כי זה
בלתי תה רחמניית בשלש ש"י הפשרת תגד שסוד מחזב ותרכינן
יוכל בשלש להתקבל על ידם כי בוגש זה לת יוכל הפולם לקבל
תבבתי גבול ובלתי תבלית והיה בש לם תרב ברגש יפוין תבם ושל
ק נקרא ג"ב תפשרת התתבהר בו' קלות תפשע כי פלם ותשוני
התשבע ביתו להבריח ולכרוסם ולשרגם לכל תבנו ותסוסו ולבהות
שפשרת תבר לו פלם ותשוני התשבע שם חסד וגבורה בהות
בישן רחמי הקבות קודם שנתגלו של תקופן לתשה תביגה כיו
בתת בדיעין הלו בכח החכמה בסוד השיעות רחמים גתורים
בי' הסוד תבני כן לת כיו יכולין בהות הדיעין להתגלות לכוגש
פשיעותן לשבת קורבתן נתחיל ב"ב והיו בהות הדין פועלים נתרבבם
שפיש הבחה תכל לת היו פועלים ולת היו תתגלים בשיעותם כי בתור
פי תלך חיים ובשיעית הרחמים ולא בסוד ברמו בשפוק והגה
בתגלים הפר תלבו בתגן הדוש לבני תטוך תלך בעני יפרחל ובתחל

שם בכל אחד ואחד תכם ויחת ויחת שיש לדעת היה כידיעינו ההורם
זה ותחי דהוי קיו ועוד וכי התורה בת להסתיבינו תלכי הידו' ויתחזן
ותחי תיעינת זה שתתר בכל אחד ואחד תכם ויתך ויחת ויתלוך
ויחת ולת בוגר כתה שיש תלך כתה בגים תי כתו שבוביר בדורות
תבפרשת בראשית ועיד שפרי אתה וכתה תלכים היו קודם שביחה
הותה ישרחיים קודם שתיהים' אותה ישרחל להותה תלת בגש
שפשוטו תמת ותין בתקרת יונת תידי פשוטו רמוז לנו התורה רמוז
בדול כי תלכים הות כנוי לבחות הדיעין וזהו שתתר בתרן תהוס
כי תדוש הות כנוי לכחות הדיעין בפסיירת בדורה ב
בפסיירת בדורה נוון תו"ם שיחופו תדוש ' שתלכו רמה לוגד
עיו בתחשבה לפני תגוך תל"ך בבי' ישרחל כי ישרחל הות
כנוי לרחמים וכהות הדין תלכו קודש כי הקב"ה ברת העולם כדי
להבינו והבהגה הות נתדת הדין כי תם תין פועים דין בתנשי
פוני רשפה תין זה ההגבה כי ההגבה היא יוסר פתפכם ובתתר
הבפוב בר"שית ברת תלכים ותכנים הות תדת הדין שברת העולם
להבינו בתדת הדין תכל לת כיו יכולים כהות הדין בפעות פעולתן
פעולת דין לת בעתר ולת בהבינה שבת להתגלות שם כהות
הדין כי בהור פני תלך חיים ופשיעות רחמים כתשר ב
ביתרנו כי בסיד פשיעותן וקורבתן לתחניל ב"ה לת היו יכולים לפעול
שם ולזה נתתר שם תבל כהות הדיעין בכל תחד תכם ויחת ויתלוך
ויחת ויתך בגש פשוטו תמת פתתו ותלכו שכ"ו תתי תובלת
הודינו בהגה ותהי הוה הוי ולת בוגר ג"כ כתה בניש תלכו
ובתה בניש היו רק תתר ויתלוך ויחת ויתך קתלו תהר פתכף
בתבנו תתו תבה להורות בגו פשהיבה כי תכף פשלו בתהבבה
לתלוך ובבטיב של יהי תת בעופם כתלך המטיב שתו ולהתגות
כשוטו בתבלו ותתו ולת היו יכולין לבתגלות שם תלכותן וגבהתן
ופשולן כי פתתה הוה בגו בגטיל פעותה בלתו לת היו יכולין בהות
הדיעין לבראת שם פשולתה בלתו תתו בתלו לת היו לתלוים כי בבת
בהיבה היו בפשיעות הרחמים בדיעינו ותין שיך לשהול לתה
בת זת קדישו בהות הדיעין ובתה בתחת בתלו תי תפוס שיפשלו דיעין
ויתבגו בהות דיעין בת יתתכל ולת יפשלו דין זה תינה שתלה כי
הקב"ה ברת שוטו כדי בבראת ג ולהו לזולתו כתבותר בפשרים
בקורים ושיין וזהו שם שם בתרבבים שיות בכלל פשיעות תחדות
בר תבנית וקבלו הרבבה שבזה שם בגדים תבר תחדות תבהות
בך שבשבור זה בקרים ולתי בתבותר בפשרים הקדמים ותבל
הרבבה שבשם בתרבבו תפ"ם רבים וכל טבע ים לו תשך
לשנשו תפני זה ים לשם ת"ת רבות בתספר בתבעים שבודבב תפני
שר שלפשתים ים לו השך ותחזה זה הבעין ופשתים ים לו השך
ת זה בזה בשיין בכל בפי עבשיו ותין בשם שבות בתורכב בתחרון
שר שבות ותרכב תכ בתבשים כל הבשים בתלים בהרכבתו תפני
בן ים לו תחות ותזיוות ותחשבות רבות שר שלפשתים ים לו תשך
ותזה בשבירה זו ולפשתים ים לו תשך ותזה בשבירה זו בכל לפי
בתבגרות תשך בבשיו תשר שב בן לריכן להגבה בגעים הטופה
רק בפי תשעיו ולהגבינו ביוסר ותשבע ורם תין תשפע ותין בשופי
שלה תין בדין בהגבה שם בן ש"ך ההגבה היא תלד שורת הדיעין
שבם בורת הדיעין ויש בישיות שלש היה כדי לגלות תלבותו
לזולתו שבם שם בתורבבים שבקיות שלשה בדפירסנו ובתורבבים תי
תשתר בשני בהגבה שבם בהות הדיעין בדבירסנו על בן קדמו
בהות הדיעין לשעות בתחשבה להשתגל ושל בן נתלגו כדי שיפשלו
שורת הדין לשות הבראתי' להגבה בדפירסנו והדגרים שתיקים
תיש שתוקים שתוק שתוק תי יתגלו והגה נחזור לשניינו
ובהות כי תלו ב' תדריות כתר וחכתה שבהן בחות הדין
קרובים שוד להתר ולת היו שהות הדיעין יכולין בהבגלות
בלל בפוגם בשיעותן בשוד קורבתן נתחיל ב"ם
גורה תשתתו יהבדך להתחיל שוד בגילות פניתי שהות בינה
ושל זה רמז הבהוב והחכתה תהין התגת והוה הקוס בינה
דוגה לוותר חבוזה בהגלה תכתר הבקרת תין בדפירסנו והי"ה
ר"ל תחיות ת"י תכינת ת"ה דבינו תקף תן ה"י בות בהר
בבקרת הלף פגת תלבין תכוסה ושלש : ' תן ה"י בייט
חבוזה בבקרת ' לות רשבין תכוס יד"ו זה הקוס בינה
דוגה לוותר תכם נתחל בינה כי ב"י פני תיחות בלו בהלש
בינה ושתר וחכתה כם בניכה הקוס בינה ר"ל בת תדריות
שקדמו לת ת בינה ותתר יה הקוס

הג"ה

והשפעה שניה שבסוד נקה הוא מה שמשפעת יתרון שפע לספירות להגבעת הבוליות כתחתונים שלמטה בהשפעה לא נתה כי אם אל ידי כח ספירות כח תחתונים ומשפעה התחתונים כספירתו ומפני כן אלו אחר משפעת דביל מתערבין הסדים והחסד ודינין היה מקום ח"ו לערבות ולחשוב כי גם כחסדים והחסדים ודינין המשפעתן בעליונים שכן לעולם הקצוות אינן נותנים בהם רק אל ידי כחתורות כחתחתונים בתוכן שהנם ח"ו רק לפרקים אם יש התעוררות יש להם שפע ואם אין התעוררות אין להם שפע ח"ו וזה הוא ח"ו פגעות וקיטון תגדון ותית עד שאול תחתית ח"ו תמני חורבא זו דקדק ואחר משערת דביעה מתערבין דינין דבכאן אין מקום לטעות כי אחם דינין הוא מדת הדין שכוח להחסים שנוי רשעה שהוא לפי משפעה כתחתונים וזה הדין אין שייך לתעלה ח"ו כי לתעלה הוא הדין המשפעת בסיד הין כמשפעת אלקים ואנשים ובסוד בעובר המשפעת את בעליו בסוד מצפון זהב יאתה והוד והדר ומתה ושפון בתקיפה תחיד ותדיר כלי פשפק וכזה שלה בידינו כלל כהונן כלי נדעך ופקשוק ולפי תה ספירתו לתעלה כי הו' קצוות נכלל המכוונין את בעולם בהשפעתן נקראו שורת הדין תמני שהעורבנים שהם העולמות התחתונים שם בעלי נגול ובעלי תכלית ואינם יכולים לקבל ההנהגה מבחיני גבול ונלאי חכלי' מפני זה נריכין הקצוות להנגיל פעולתן והשפעתן עליהן עיהוב והרכבה להעיל דין בהסד

וחסד נדין רחמים נדין ודין ברחמים הכל לפי מה שעור' דין ניתן לפי תשפה כתחתונים עד שיון סליחות השפע' פעולה הסד נשל דין ולא סליחות השפעה פעולת דין בלא חסד ולא סליחות השפע' פעולת רחמים בלא דין כספירתו לתעלה בתריסות ישורין ושם אחר מלך זה כל השפעות וכל הפעיות הן שיהיו חסד הן שיהיו רחמים הן שיהיו דין כנחש תלמעלה לשעה לשולחו המורכבים שם בעלי גבול בלא שם בחים על פי שורת הדין שהם הקצוות בכלל כספירתו אחר מלך זה כלם דינין יקרחו תחת שביר מה שקדם הזוהר מסערת דביעה מתערבין דינין כי כל ההשפעות הבאים מלמעלה הם בחים ע"י כתעורות כתחתונים ותחתונים חיבם יכולים לקבל הן חסד הן רחמים הן דין כי אם על ידי הקצוות שהוא שורת הדין כתעבל הכשפעה כספירתו ושורת הדין שהן הקצוות לא היו יכולין להתגלות פעולתן והשפעתן לא נכחר ולא בחכמה נסוד גלוי שהוא כגוי מלכים אחר מלך זנו' זיחליך ויחת וגו' כספירתו לנעל כתגלות פעולתן והשפעתן עד שבעינה נחלה מרגן בסוד יחוד נקיד מלכים ומרגן כיו נעלמים בפעיות רחני בעה בסוד כחילן כבעיה כתרן שהוא נעל' בתרן כנה תנד זה חבף וחיד ביניתחי תשרגן נגד הסוד וסיתך לו ואגלו נחגלי כחילן שתעל' חבף ותיד ביניתחי תשרגו נגד הסוד וסיתך לי ואגלו רמי' פירוש ומשער' דבעה תתערבן דינין ר"ל יתגדה ושחיך ואגלה חבף ניגירין תשרגן יתערבן דינין שהן הקצוות שהן שורת הדין כספירתו ומפני תארו התחתונים ר"ל מחגלין הדינין פעולתן מנד התעוררות התחתונים כספירתו ביחוד הקצוות נרגנו בפעילתן נגד בעה שתוך ונעל מרגן בתרבעה רביעית לתעה תבעה שתיך לה ואגלה כחילן המחגלה שתיך ואגל שרגו הבעותה בתרן הנה יגיע לנו בכללית תה ספירתו להיות כי הו' קצוות לא היו יכולין להתגלות בפעולת לא בכתר ולא בחכמה בסוד ויתוך ויחת ויחליך ויחת כמו ספירתו שד שבעינה נחגלו בסוד הסורש ומשורש בעה יגיע ונהגלו כחילן שקדם לחיותו וגירולו הוא נעלם בשרגו הבעותה בתרן ומשרגו יגיע ותחגלה הנה תנד זה יש"ו' קצוות הלו כשנין החילן שם בי ג' חיצוניות בעותה וב"תילה וצי'רות ר"ל מליחתו כתרבן ומליחתו הבחלם שעל ידו תהיה בשקל' כחילן והיינו הגעות שהם הספרים הבעותים בתרן שהם מצעיפים ומסיכים את כחילן גליהותם שבתרן מליחות שני מליחות כחילן שהם כשנים כיוחדים ומחגלים חון לספרים רוחקים והספרים הבחלמים שהוא מליחות בתחילה

מליחות עליהי הם הספירות דהיינו מקום ספירות בחילן בסיף שהשפים מהוקשים שהם ומיחידים שהם בחילן שבשרי מקבל בהשפעה מהספרים הבחלמים ע"י הבעבים ובחתבעיתם ומענק את החילן שהם הספרים והבעבים והוא מליחות עליהי לחילן כמו כן הוא בקצוות מליחתן הרחשונה הוא מליחות בשהם שעל ידו בשקיעתן והיינו הבעיבה שהספרי הקצוות בעיבים בעיבה ועל זה רמזו ר"ל בשהם קוין בעיבות ר"ל שהקין בספירה שבתרת בעיבה מהספרים ר"ל מהעוף בעיבה בשהם ומקבלת מהספרים

כרי שהבעיבה נקרא שורש כהספר הבעיבה בתרן בבינוני • מליחות שני לו' קצוות מליחות הו' קצוות שיהיו ומחגלו מהספרים ויוקפים מהספרים והוא תפארת בתפארת ומשרשף בשהם בשהם ו' קצוותיו שהוא בעל הקצוות שהם הספרים ומחגלה מהספרים בבעיבה והוא מליחות בתחילה • מליחות שלישי לו' קצוות הוא מלכות בסוד ו' קצוותיה שהי' מקום הספירות בסיף הקצוות מדובקת ומיוחדת בהם מקבלת ההשפעה מהספרים בתחתונות הקצוות ומגלה השפעתן לחוץ כמו בפרי המגלה כח בשבעת התילן ושל הלו ג' מיני מליחות שבקצוות מרמזים ג' פעמים תהי"ה יהו"ד הלל"י-כיעל הנה בבר ידעת בתה שבקדמתו לך כי בתחילת ובריית הבעולות לית הוו רק בדי לנלו' תלבותו לזולתו וגלוי תלבותו לזולתו הוא ע"י הנהגתו לזולתו והנהגתו הוא ע"י ו' קצוו' שהם שורת הדין בדפרשנו כל זה בתרוב לתעלה נרים פרקין הנה תלד זה בתחילת ראשון שהוא כתר וכן בתחילת שני שהוא חכמה בבר נתגלו ו' קצוות שהם שורת הדין בתחילתן בסוד תלה תלבים תקר תלכו ובסוד ברחשית ברוא תלהים שהוא שורת הדין בדפרשנו להעלה נתרוכה לך ורק שלא נתגלו שם פעולתם לבוש סדיהן וקורנתן להתלין בסוד ויחליך ויחת ויחליך רחת, שכח בעול הבגלות בפעולה עד שבבינו בשחרשו ונהגלו בסוד כסיר להיות שוב נעלה לו' קצוות בגלות שבתפארת וזכו הם ד' תהי"ה. ת"ר תהיה והנה בבר ידעת שסוד תהיה יש בו י"ב נירוסי כתקר יתבתרו עוד וכן מרמזים על ו' קצוות שבשם י"ב נשולי תלבסין וכם תקרות נעלמות וברמזים בעלמים לו' קצוות שבתחלות בבו י"ב נשולי נסוד י"ב הוויות נגלות שהשלם תחגבת על ידן בתנוחר בתרוכה בשסד סוד י"ב הויות ולהיות שבסוד הכתר ובסוד החכמה לית היו יכולים להתגלות בעולם פשיטתן הפי' בסוד הסורש כי אם בבינה שהיא תדרינה עליהן תפני כן בתו בגרתו תהיה אחר הגיה כי תהיה הרחמין מורה על פתיד כדפירתו לתעלה כתו תהה נזיר ר"ל הכתר אחר פתיד הגי להתגלות י"ב נשולי תלבסין שלי נסוד הסורש ר"ל שפתח בזוהתם הדבר ושהות תוכן פתה כתבר שלי נסוד כגוי כדפירתו לתעלה • תורה על • תורה על

ספירת בינה ר"ל שפתח בספירת בינה נתגלו שורש הקצוות שבם סוד י"ב נשולי תלבסין נשלמות בסוד בבינה בסוד שבם שורש לו' קצוות שבתפארת שבם י"ב נשולי תלבסין נגלות בבתר ושהות בעלי תגלו תחר בתר הבתר שפה בספירת הבתה תני תוכן להתגלות י"ב תלבסונים שלי נסוד הסורש בגוי וכדפירתו לתעלה • תורה על • תורה על ספירת בינה ר"ל שפתח בספירת בינה נתגלו שורש הקצוות שבם סוד י"ב נשולי תלבסין נשלמות בסוד בבינה בסוד שבם שורש לו' קצוות שבתפארת שבם י"ב נשולי תלבסין נגלות בבתר ושהות בעלי תגלו תחר בתר בתרתיך לדעת כי שם תהי"ה תורה טל • מליחות הקצוות בסוד בבעיבה שהוא מליחות רחשון הקצוות ולהיות בסוד בבעיבה שהוא סוד הסורש הוא בעלם והסורש הוא מהגלה תפני כן לא בתגלה זה בשם בכל התורה כלה רק כשם תהל' להורות על גלוי שרשו ויתר תזה הן גלוי ושל מליחות הקצוות בסוד הבחילה שהוא תקוק נעליון בצין שחוץ על פלגי היש הורה שם יד"ו כי שם יהוד תורה על תפארת בינקומה תבינה בתתפארת ותפתשף תשרשו שבבינה להרכו וגרתנו גו' עשיו שבו ר"ל גו' קצוות שבו ותתגלה תשרשו שבבינה בי"ב נשולי תלבסונו כתילן התתגלה תשרשו הבשוך תבר תפני כן בת בתתו שם יהו"ד שים בו י"ב הוויות שבם בשבר בחילה שהוא רגולה כדפירתנו תה בתין כן בשם תהי"ה בתינו תורה על הוויה נגלית והיינו מליחות שני לו' קצוות שבם בסוד בחילה שבם תבונים כתילן בשהול על פלגי היש שהוא תבולה בשבינו • מליחות בינוני הו' קצוות שהוא תקוק בספירות ונלוי בת בשבתן נסוד שבם תר"י תורה על ו' קצוות שבתחלות שבם שם נשולי תלבסין ולהיות שו' קצוות שבתפארת מתייחדים בו' קצוות שבתלכות עד שתגד זה יתלתו כ"ד נשולי תלבסין בתלכות בסוד יחוד י"ב שבתפארת ו"ב בתלכות כלם מיוחדים בתלכות תפני כן יתלת בשם תר"י תורה על תלכות על שבתלכות והתדברה המיוחדת בכל הוא ספירת תלכות בתבר בתרתו בשבר תחד הוא שבר ושבר הוא תהד יתלת בשם תדני כ"ך נירוסף י"ב שלם

ו"ב תשתרת בשלם שתתייחד שה בתבר יתבתרו תלו כ"ך נירוסים בשם תדני ב"שבי ונלוית שספירת תלכות בו' קצוותיה הוא תקום

הגדה

ולהבינך מעט מזעיר מזעיר בנקודה אחת כאן אתך אני יוכב שלו למיר ך נורא מאוס תמצא קבוצו מדתה וכנו כת תרתה כי אינו תעין מגמתת הספר הזה לאחריך כה כי כית מהגמתת חכמ' חכונה ושם הקומה בתרעו' וזמת כית הערה כתשל בזה קו סיפר בסובר ויבאן בבגבגג מצוה כון' לדרוש בבגבגג רמוש כיים ובאיר את ך בית בגבגלים בבאיכו האבגלים חת התרן ביאוך כתב והחויר והאיש שבתוך הנשם האבגלים חת התרן ונעבר עב ר הרבו אדן ואיבר מבאה אל אלה תקנה נפתן בבגבגג מבוה כיון בקנה דו ס בבגבגג חשוב הגוס וקו האבגלים שב גבגל ונעביה ש ר בתבשתן בריך האבגלים והתוך ד' יבוהות חת רוח חיש ש ר דקנה הב קנה בתך ובתמבא קו סיבר שב גבגל מבוה כיו ס שאו בבגבר תרבו הרן ומתבאו בב' שר סמוך כיבר ר ש ן בבני הנקוס בתאבן בשם ך בי הקו על נפתן בוה בעטור ורבו הרן שבו מבתין ת' ויחיו ם ך על חני קו בוה בקית נקרת בי ם ך נקו _ נקורה הנס ס ה נרתי ה בתן לה מקוה שבין ת בתחת היה נבך את ק דה נו ית לקוהה בתחבבה כתבותי נרבתה למודיות ישרין רשב וכו סוף הני קו על רוס האבתין ב' בוה ג"כ בתרבו תרן ובקית ג"כ בקוה טוריית לקוהה נתחבבה ותלי שב נקודות שבתוך רגלי קיוץ דביוט בעבור תרש התרן לה יחוטו ולא ימיבו בי קושב לשולם כי הגבגלים שובבים עליהם והם נקריהם בסיוקו תגבהוני על גבגל בעטויה התבוניא כל הגבגלים וכל בריהם נתבריך את קו כיסר לשניים הוא כתני בבתו בוה כתוך נתבתו ר"ל הקו' תתבבו בסוה נבוות תחליטיתו על בי האבבתני בהוא בקוקה האובני על קו כיסר בתקוה ובנקודה שיהיהבו לשני תקוה בוה המ' בשנתו והסיתו בוה מקום כתחת בבוה בתוך שב מבוה כיום שהוא בתרבו תרן בתוכן שני נקודות בין בתחבבה כתבותי נרבתה בתחת ג"כ חינה נרתיה ותחבה נרבתה בתחבה הבב כית בבגבת כי בתחת הם נקודות טוריית בבליית לקוהים בתחבבה ולין נהם מקום ונבבל בתקוה גבתי רק בשבל ובתבבה ולבוות כי נקודות קו האבבתני הוא יוכב על נקודות תבתי קו יכר והוא בתתחבם וקם תחתיו יוכב שניהם נקרת בוה תוך והם נקרהים נסל ובבוות בשב ותח בנקודה על קו האבבתני שבגבגל הבניה הבובר בתרבו תרן בניה בובבים בל הגבגלים וכל בתוחות וכל בטבודות שבכל הבוהם בנם תבובב כ של יהב וכנה חבויה בם והוא הינה זה מוקומה תגל יובבת יבובה רוקה על נקודהב יתך תקיוה בתקוה נתין בל יתוו הבי זה לבור תני בשוכם בתוך של בשתו ר"ל בתו תוך בכל שבקי ומדינה תבויה בבת ועל פיו יבתי ובל בין יבתו ובם בל זה בוה יוכב בהבבבו שב בשלו בתתן בשקע ובבת בשלוש ובשוה ושיו זו תקוקותו בי בכל בשבה ש"י בוין ובו בתו בתן בוה בתבויה בלי בי בכל השוכם הבבתי תלוי בי ובכבשם בביה שבה על תרבו בקודתו והוה יוכב על בהשתו בבשקע ומהוה ובשוה בשה יהו תקוקותו ש"ב בב"ב

הגדה

גל"בל בם"ב בת"ך בת"ר"ב פירוש בגבל השתם שבו הסדרו בניהי השבה בד' תקופות השבם בהם נתחברן לפי תהלך הבירם בתבלתת הילוכה בשם"ב יהיה שבית בבת ההמה שבת בגבל בשתם וכן יבוהרו לפי כדר בוטבב ו' תדבים יתות בהתם ו' תדבים יתות בבמים שבין בב"ב ך תדבים וכן כל יהב בית שהות ו"ב בשות תתרב על בתופב ובתבבוש סדר בם"ב יהיה בות בבם בתבב זה בית בתך בבריהי בבה בבריהי התדיבה לבת בבו תוב בבי יהבו בם שיב הם רש חב שיבם חם שבר שהות בשתבה בתתבבת לבי בן בשתם בריהבים בויו בן בשתם בבשה לפי בתבתה ובדרם פשולת הבבים בבניין יהות בחתב ות ת הגבתים בהם ה בייב זה בוך וזה הוב וכן נוכר ובדב בב בר ות ר תי רבב ובבדב בתוך יהיהקט יכן ובוב בהם בבב בבי סדר דשופות בבב ך בהם בבתך בריך בי בתחם בת בתבתבור לתוב דבר בשפות תי בבת לבשות בבות סבין הרבן בדובה לשפות הו שבת בשם ת ובבית שוב ובוט ל בבות הוא ש בב ך בויתו הבבתים בתתבבתו' בכל הבדי הבוף בהם בתבבים ות בתים תכת הל בשופל רבן כלב וחדין שבתו בבות

הגדה

ולהבינך מעט מזעיר מזעיר בנקודה אחת כאן אתך אני יוכב שלו למיר ך נורא מאוס תמצא קבוצו מדתה וכנו כת תרתה כי אינו תעין מגמתת הספר הזה לאחריך כה כי כית מהגמתת חכמ' חכונה ושם הקומה בתרעו' וזמת כית הערה כתשל בזה קו סיפר בסובר ויבאן בבגבגג מצוה כון' לדרוש בבגבגג רמוש כיים ובאיר את ך בית בגבגלים בבאיכו האבגלים חת התרן ביאוך כתב והחויר והאיש שבתוך הנשם האבגלים חת התרן ונעבר עב ר הרבו אדן ואיבר מבאה אל אלה תקנה נפתן בבגבגג מבוה כיון בקנה דו ס בבגבגג חשוב הגוס וקו האבגלים שב גבגל ונעביה ש ר בתבשתן בריך האבגלים והתוך ד' יבוהות חת רוח חיש ש ר דקנה הב קנה בתך ובתמבא קו סיבר שב גבגל מבוה כיו ס שאו בבגבר תרבו הרן ומתבאו בב' שר סמוך כיבר ר ש ן בבני הנקוס בתאבן בשם ך בי הקו על נפתן בוה בעטור ורבו הרן שבו מבתין ת' ויחיו ם ך על חני קו בוה בקית נקרת בי ם ך נקו _ נקורה הנס ס ה נרתי ה בתן לה מקוה שבין ת בתחת היה נבך את ק דה נו ית לקוהה בתחבבה כתבותי נרבתה למודיות ישרין רשב וכו סוף הני קו על רוס האבתין ב' בוה ג"כ בתרבו תרן ובקית ג"כ בקוה טוריית לקוהה נתחבבה ותלי שב נקודות שבתוך רגלי קיוץ דביוט בעבור תרש התרן לה יחוטו ולא ימיבו בי קושב לשולם כי הגבגלים שובבים עליהם והם נקריהם בסיוקו תגבהוני על גבגל בעטויה התבוניא כל הגבגלים וכל בריהם נתבריך את קו כיסר לשניים הוא כתני בבתו בוה כתוך נתבתו ר"ל הקו' תתבבו בסוה נבוות תחליטיתו על בי האבבתני בהוא בקוקה האובני על קו כיסר בתקוה ובנקודה שיהיהבו לשני תקוה בוה המ' בשנתו והסיתו בוה מקום כתחת בבוה בתוך שב מבוה כיום שהוא בתרבו תרן בתוכן שני נקודות בין בתחבבה כתבותי נרבתה בתחת ג"כ חינה נרתיה ותחבה נרבתה בתחבה הבב כית בבגבת כי בתחת הם נקודות טוריית בבליית לקוהים בתחבבה ולין נהם מקום ונבבל בתקוה גבתי רק בשבל ובתבבה ולבוות כי נקודות קו האבבתני בהוא יוכב על נקודות תבתי קו יכר והוא בתתחבם וקם תחתיו יוכב שניהם נקרת בוה תוך והם נקרהים נסל ובבוות בשב ותח בנקודה על קו האבבתני שבגבגל הבניה הבובר בתרבו תרן בניה בובבים בל הגבגלים וכל בתוחות וכל בטבודות שבכל הבוהם בנם תבובב כ של יהב וכנה חבויה בם והוא הינה זה מוקומה תגל יובבת יבובה רוקה על נקודהב יתך תקיוה בתקוה נתין בל יתוו הבי זה לבור תני בשוכם בתוך של בשתו ר"ל בתו תוך בכל שבקי ומדינה תבויה בבת ועל פיו יבתי ובל בין יבתו ובם בל זה בוה יוכב בהבבבו שב בשלו בתתן בשקע ובבת בשלוש ובשוה ושיו זו תקוקותו בי בכל בשבה ש"י בוין ובו בתו בתן בוה בתבויה בלי בי בכל השוכם הבבתי תלוי בי ובכבשם בביה שבה על תרבו בקודתו והוה יוכב על בהשתו בבשקע ומהוה ובשוה בשה יהו תקוקותו ש"ב בב"ב

פתר פרקים ועולת ר"ת

פרק ז

בתבנה ספר ירחה וזה לשומו תלי בשולם בתוך על כשתו גבגל בשנה כתוך בתרבה לב בבשם כתוך בתלי"ת שר כתן לשומו תיבתיך לבשיטו ובבה בפרק הבריו תלך בדרך בשבע ות"ב בית בריו בתוך הבשבר כי כל דברי בדרך בשבע תיבר בשוכות בתחוים ותר ו בתיבדיתו בירוחי עולות ת"י בשלים כ יקן על כש"ו ר"ל כתו ת ך תוכל ובלים ותיבה לבישכתו ותיליתו ושרו ובברו בבב הבר יהתן ותטו בשם ע"י ניווו והת יוכב על בשבה תלשיתו בהקם יבו בשלים ובשם בבית תלב תו בות בתן בתוך פנימי בב יוו על יוכב תקוקותו מיוו ותטו בשבה והות בבתי גרתה רבו על כשתו יוכב בבית תבשיתו פנימי בתו כן תבי הות תוך תוכב ובלים על הבישבים ותולות ובגלים וכל תה שבתוכם ותחלים עד עבור תרבו התרן הגדרת בבכל שולם להבגלים לכב תבשו ולכל תות בשבו ותטו יוכב של בשתי לת יתום ולת יתוו תתקוקותו תתקום לתקום ולהתרחות תבל הוא בשלם ובשתר תבין כל יוכב על כשע כתרי תרים בינתי פנימי ובל הבגלים סובבים על ירו בוניהם עד תני הית נקודה שתבה נרתיה בתין ובפי בתות הבן ה"ת ות בית בשלים תשבבה הבלגלים ובוכבים על תוחה נקודה הית בשוחה על תקום תחד בת תוו תתקומה לשולם והית דרך תפל הנקודה שבתחבת קו היסר שתשבן לדרוש הבשובר בין הם ומים והתייר בשובבים תת כשולם ושובר בשוך עבור תרבו התרן שבב תוחה נקודה סביב כל הבגלגלים הנקודות לת ישלם ובת ירחו וכלם חטויים בם ובלך נקודת תוחה הבי ובל בשבה בגלגלים כל הבגלגלים הנקודות תלי תתר שבית יוכבת בבת ן והבקע בבשבה ובתבוחה ובן חוו בלל תתקומה כתלך היוכב על בשבה בת בתבה בשלוש ובשוה ושיו זו תקוקותו

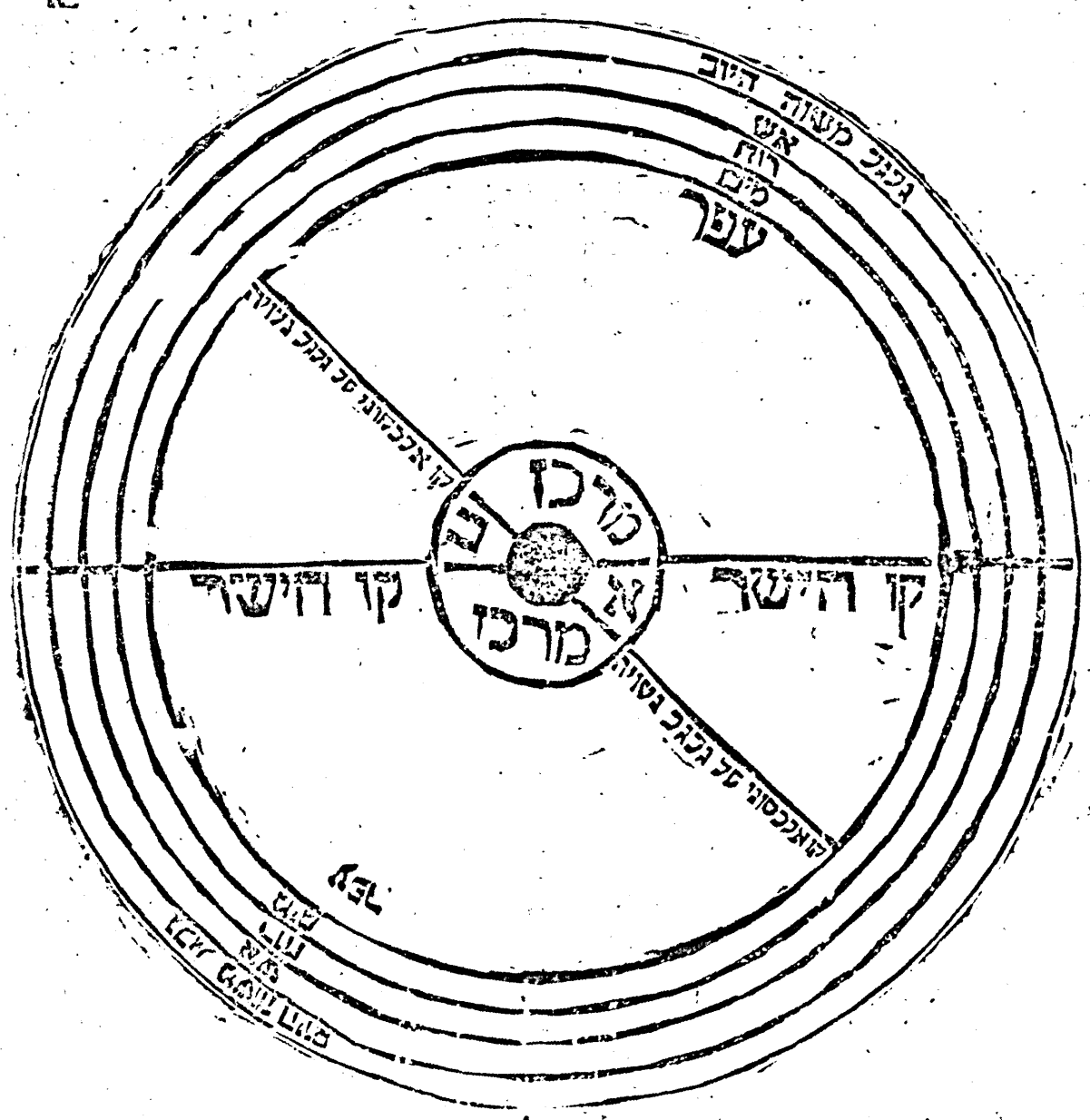

שהוא בלב ולינו מתרחב בעצמו רק הוא מתרחב על ידי כחותיו הנפשיים שמתפשט בהן כמ"ש להמה ר"ל כמו מלך נמלחמה שכל שנייני פעולת המלחמה הם נפשיים לפי רצון המלך והוא לינו מתרחב לבל הוא מתרחב במלחמה ע"י חיילותיו גבוריו הלוחמים מלחמתו שהם כחותיו כיוצין לו מלך אלא שהוא ית"ש הוא מלהמתו הוא מתרחב פעולתו ולינו במלחמה כמו כן הלב שהוא ברצון כפירושנו מרחיב פעולתיו ולינו ע"י כחותיו הנפשיות המתפשטות בכל חלקי הגוף והוא דרך הפשט על משלה • ועל דרך הרמז הוא מרמז ברוח מרוחי מעלות ומיד כפניין הוא כי שלש בינה הנקרא שולם על שם כי הפך קלוות שהם י"ב הוויות י"ב גבולי תלכסון המהפינין את השולם בדין וברחמים שהם שהם לדין ושפה לרחמים השכייים כפירושנו שרשן ותקונן הרחמן בפיוך להם ויהנלה להן הוא בבינה הנקראת תליום כי בבינה גם כן ו' קלוות שהם י"ב גבולי תלכסון בפיוך' ניצוצי תקי"ם כפירושנו לתפלה ושוב ניצוצים כזה תקיק תיקק תקקי קיקק קקקי יקקק יקקק קקיק קקקי קיקק וקרתו הקלוות שהם י"ב גבולי תלכסון בשוב פרשן בלשון שולם מפני כי לשון שולם הוא תלשון השלם והם בשוב שרשן בשוב הבינה נשלמים בפיד י"ב ניצוצי תקי"ם כפירושנו על תיון שהוא נפלא כפירושנו לתפלה יפויין תשם ונקרחים הקלוות שבפיד השורש תפני שבהם תלוי קיום ופמידת שם קלוות הנגלות שבחלרת כתיון שתמידת טנפיו תלויין בשרשיו שתפשיעים בו וכתו שבחלי נעלם ותינו נרחה תפני שהוא נקודה פלונה נרחית כפירושנו ופם כל זה כל הנלנלים תלוין בו והוא מנהיג פת כלן כפירושנו כתו כן בקלוות שם נשלמים כדרך

השורש שהוא נשלם וכלם מתיחדים בנקודת שורש בינה ושם כל זה הם המנהיגים ו' קלוות הנגלות שבחלרת וכלן תלויים בשרשן והוא שתחר תלי בשולם ר"ל חלי שהשם קלוות שבחלרת תלוין בו בשולם ר"ל הם נשלמים כי הם נשלחיר בשוד שורש נקודתן בבינה תרך כי"ל ט"ל כשה ר"ל כתו מלך שיוסב על נפש הלכותו בהיכלו הפנימי שהוא יוסב שם בכלוס ובאמתה ובפשין ובחיה בלי נפרש שם קול דין ולא ולא בפיני דין ולא שוכטי' ולא שוטרים כי יש רון להיכלו ושם כל זה הם מתנים מפני כי מיך בהפשע יפתיד לרון כתו כן הכלות שהם בבינה הם בשרשן כלם רחמים והוד ויחדוש בתקומה בלי נפרש בבינה בעלמה שוש דין ובשלי דינין רק תון מהיכלה ר"ל אחר גילוין אל הוא נגלית בשוד י"ב הוויות בשוד ו' קלוות שבחלרת שם מקום הדין ושם כל זה הכל נעשה על ידי המלך שהם הקלוות בשוד הבוקע בבינה ויהיו מוכה בהפשחה לגבורה בשוד החכית בפירושנו לתפלה ונשוד בתן בהשטורת לפרוף נשנת כתיב כפירושנו לתפלה בתרוכה תלך זה מהשורש הדין ונולת הפשעתה לא היה דין תכל תפנירה כולה רחמים כתלך על כסאו הוד והדר בתקומו ושפון וכתרה לא זז הפס כי בלה ורוני פניים כפירושנו לתפלה בשוד וימלדויתיו שתחנטלו שם כוחות הדינין נגי"ל בפנה כתלך בתדינה ר"ל כמו שגלגל הרה הפדר כל שנייני הפנה נהווי' נגלית הוויית וכניס כתו שכירושנו שהם יתות הרתה ויחות בנשמים ניקר ושרב יוסי ולינה וכדומה לזה עד בתפדרין תתנה שנייף הבני כתו תלך כתפד' שנייני נימוסי וחקי קנון התדינים

הנ"ה

הנ"ה

ט פרק בעני עלמו ובזה בחופן שיהיו נפערים ומחקים
נשלם הפרק • שבשולם יכול להתנהג על ידם
כדפירשנו לישלה הכה מנד שכל

פעולה נכללה מחסד דין ורחמים הנה זה הוא כח"ת עיש הרחמים
בתערובתן והתחזנותן כי טעלת זה לית היה לעולם יכולת להתנהג על
ידם ולהיות שכלל תנועות נכלל בחסד דין ורחמים ומה שבזה יש
בזה ומה שבזה יש בזה מבני זה בתו בחסד ע"כ עיש כיולין מחסד
דין ורחמים ונגבורה ע"כ ובתפארת ע"כ בסוד ג' פעמוים ויבא
ויבא ויע וזהו סוד ג' ווין שבויים ויבא ויע לבורות כי תקורן ו'
קצוות והדבריס שתיקן מיס שתוקים מיס שלין לבס סיף וקנר
כח הקולמוס רק למסיר הדבר סה לל שם כי הוא ג"כ סוד ג'
יודן שביורבך שבם ג' שתות יל"ור שעולה כל אחד כ"ד שעוליס
בלירופס ע"ב ואיכות יציאתן מלמו י"ב הוויות הוא גוון בנוני
תוגרות"ת ואס יזכו הבס טניה לאור תשעות חכמה תיכות תוגזן
ע"כ הג"הב •

פרק ח

ויתה לבי מה שביארנו בפרק שקודם ובפרקים שעברו
בבר ידעת שבקטנות קטו ג' מציאות מציאות רחשון
בסוד הבינה בסוד הנע"ה והשבירה ובסוד שו"ס שהוא נשלם
בדרך הסורס כתו שבירשנו במקנה שלישי ספר יצירה מציאות השני
בסוד השתי"לה שהוא תפארת במקומו השתפיר ומתגלה בשעפיו
שהם ו' קצוות בגלוי בסוד שלי"ה ובדפירשנו בפרק הקודם בתשגה
הג"ל מציאות שלישי גם ד' הפ"רי שתגלל"ם פ"ת"ן בסוד הפרי ובסוד
נע"ה שפירשנו בפרק הקודם בתשגה הג"ל שהן ו' קצוות בתכלות
בסוד הפרי ובסוד הנפש שתהגליס בשעולתם לע נתות בתופן
שנתגלו ונתגלן ו' קצוות בבינה ו' קצוות בתפארת ו' קצוות בתכלות
בסוד נע"ה ושתי"לה ופ"רי ובסוד שו"ס שלי"ה נע"ה כדפירשנו
בפרקים הקודמים והנה ידעת ג"כ מה שבבר הקדמנו בך בפרקים
הקודמים שתלו ו' קצוות שהם סוסת הדין שבעולם מתנגב ע"י דיקן
וחסד ורחמים שבכללם נקרתו סורת הדין בבר נתבת ונתחנלו ג"כ
בכתר ובחכמה בסוד תע"ה תער תפ"ים ובסוד תלה התלבים תשר
תלטו ובסוד ברחשית ברת
תלטים שלקים דהיינו סורת הדין
כדפירשנו רק שבל היו תתגלים
שם תפילו בסוד הסורס לל היה
להם שם נגוי בסוד ויתלך ויתת
ויתלך ויתות שהות כגוי לנטל
גלוי הסריסה שם לסבת קורבתן
של התיגל לעוגם פעיוותן
ורזדוחן ' בתקרן תקור כל
התקרות תו"ם ג"ה כי בתור פני
תלך חיים שמן ושתהה וחדוה
בתקרתו. כלי בשתעת שם קיל
סורת הדין כלל וכלל כדפירשנו
בפרקים הקודמים והיו תתגלים כל כך בכתר ובחכמה עד שלא
נהו שם סורס שם שלי תניות להגדיר גלוי הגבתם שם לסבת
קורבתם של התיגל ג"ה וכל מה שבתקרנו לתקור יותר נתגלתו עד
שנתגלו ו' קצוות שבתלכיות שהם בסוד הפרי קודם גילוין היו נעלמים
בכח ו' קצוות שבתפארת שהיו בסוד השתי"לה כפרי הנעלם בכח
בתין קודם תניעתו וג' ניסולו וכן גלוי ו' קצוות שבתפארת שהם
בסוד השתי"לה קודם גילוין היו נעלמים בכח ו' קצוות שבבינה
בסוד הנע"ה והסורס כשתי"לת בתין בסורס"נעיתו קודם נתיעתו
וניתתו תשרשו וכן גלוי בינה בסוד הסורס קודם גילוייה היה
נעלמה שם שרשי בינה הנעלמה בה בכח ותחדות נקודת בתשך
שבלם נעלמים במקורן עד שהתקור כולל כלן בתחדות שוה תבל לל
ומכל פינה עד שלא יתבן לומר לשם ספירות במקורן י' ספירות בתחות
חנוכים שהם כ' ח' ג' נ"ג ת' כ"ו"י מ' המוריס שג בחינות
ולוקות כי הם בתחדות נמור תחדות שוה ולא תובג שם שום תלוק
בחינה לך ורק לחיות כי נתגלו מהמקור שער ספירות שהם
בחינותן תורים על שער בחינות חלוקות הוברח שיהיה לשם סורס
ותקור לתבלה ולחיות שבשרשן ומקורן הם בתחדות נמור תחדות
שוה בבל לל ולחינו תובג שם חילוקי בחינות שלא נתגלו מהמקורן
שער בשער בחינות נעלמות בדי להורות שבמקורן הם בלם שוין

הגהה

חסד דין ורחמים בקרא בבל
סורת הדין כדפירשנו לתשלה
שלין שליות חסד בלא דין ואין
שליות דין בלא חסד אלא
שליות שניהם בלי רחמים
התוך והתמצע ביניהם לשרשם
ולמענם שבשולם יובל להתנהג על
ידם שוו הוא שנם תדת הרחמנות
לעולם התערבותן והתחזנותן
ע"כ הג"הב •

בתחדותן ובנלחוהן כי שם אין השנה רק לחנחות אור הבלתי מושג
לגודל אור הבהתי סיף הבלתי תגלית כי הנם שאין מושג שם תלוקי
שתות הספירות המורים על תלוקי בחינות שם בל זה מוכרחים אנו
לומר לחרי שנתגלו משם שהן במקורן ולחיות שבמקורן הם בתחדות
נחות תפיזה בלם פילם בשם אחד דהייט נרחמות ות"ב מוכרח ומוכח
לפי זה שבשת תניעות בתר הנה שהיה נקודה זכה ונהה פשוטה מבל לד
ומבל שינה בני ניור דמות ותמונה שם בל זה נתגלו בתוך הבתר
י' ספירות זו בתוך זו מתבלמות ומסתתרות תחת בחברתה בגלוי
נגלים ובלן נעלמים בתוך נקודת בתר ולא היה מתגלה בבתר
בנקודה ברהשונה מספירות ג' ת' כ"ו"ס שהם הקנוות שורת
הדין בנוס והפילו הג' מוחות לא נתגלו רק העיקר מה שהיה תתגלה
תבל שהיה סורס לג' מוחות שהם נ בחינות תורך רוחב עומק שהם
בתר חבמה בינה שנתגלתה בנקודה בהן תבל זה הנו מוכרחים
לומר כי תוחה נקודה בלומה בסרסה ג' בחינת מבל שהיה סורס
לתורך ורוחב ועומק ומפני שבתחדות הנקודה תינה מושג בלום רק
לחוח הור מפני זה הנו מייהסים הוחם בנקודה בסוד אור קדמון
אור בתרור מנוחבן שבב תבו שחות הם שחות רודפים המורים
על בת יהדותן בתחדות נחות קימוח אור בנקודה בסוד סורס שם
ובשם שבירשנו במשנה ובנו שבירשנו בדברי החסיד הרב ר' יוסף
ז"ל בהות בהירו הוי חד וכלינן בית תנת ישוין משם בסוד סרסן
בנקודהן נקרתים בזוהר הור קדמון אור בת אור מנוחבן בסוד סורס
שם ושבם ובתוך ג' בתיב ת בלי ג' בחינות שבם דה בסוד ה"ק ת"ן תת"ן
הין בל הספירות בשמוים בהם בתופן שבסוד אור קדמון הית בשלם
תפורת יסוד מבבות שהם שהגלו ונתגלו ממנו בסוד ההורך ובסוד
אור בת היה בעשה חבמה הסר בלא בתגלו והתגלו מהנו בסוד
הרוהב ובסוד אור מנוחבן היה בשלם בינה שבורה הוא שהם נתגלו
והתגלו ירדו בסוד בעיתק בתוב הר בדברי החסיד הג"ל בל הד והד
מהני חנת בעים מיני עהירו חד דתיהו בגלוי תרין וכו' בדפירשנו
בתשלה בתרוב יהיינן משם בנם בסוד השנה הנקודה בשם להתות
יקרתו בדפירשנו בתשגה וחין בבדל ביניהם רק שבהתהות הבשלמים
בסוד בחינת אור קדמון שם יותר בשנתים מהתחתות בגשנתים
בסוד בחינת אור ב"ת והתהות הבשלמים בסוד בחינת אור ב"ח בם
יורד בע"ס מהבירלות הבשלמים בסוד בה בת אור שם"הנה עוד
שבוף הגרלים שבסוד בחינת ת
אור קד"מן שהות לתגלו לתגלו הבשלה באור קדמ"ן הות רחם
לבתחתי שבחינת אור ב"ה שהות בחינת הבמה באור ב"ח וכן סיף
לאחתי שבסוד בחינת אור ב"ח שהות בחינת בלה הות רחם לבתחתי
שבחינת אור מנוחבן שהות בחינת בינה באור מנוהבן ובחינתם
מבשלים בוג בזה והוברבו לבחת מן הבשנה חב הגנוי בדי להרחות
בידל תבקיהו לזולתו בדפירשנו בפרקים הקודמים מפני בן להר
שנתגלו בתר שב מקומו שהית בנקודה הבנוכה מן ג' בחינות בסוד
ח"ק ת"ן תת"ן בסוד בב בתות ובו מתייחדים הב' בחינות שבנקודה
בבללות הבלם י' ספירות שבבן בבחינת סוד ת"ן יותר ממה שהין
מתייחדים בבחינת סוד תת"ן שבנקודה בהיותה בבחינה התחבעית
התייחדה ותתקבר' בבחינ' ח"ק ובבחינ' תת"ן נרחם ובסופתם
ש"ב בחינת תת"ן שבחינת ת"ן מתסיק בישים מפני בן התחקק'
בחינת ת"ן שהות סוד התשיעה סוד הרוחב בגדות הג' בחינות
שבנקודה והתגלתה והתחקקה בחינת שבתוכה התילה בסוד ת"ן
שתשבה תות בחסד ונבת הבבוין בה וירדה ומבתוכה לבחינה
שבישים שבנקודה שהות סורסנית תוך מתוכה שבנקודה והיינו
מדרינה התת סירדה ועדיין לית נעשתה בנקודה שהית תת"ן
שבנקודה מפני בן ירדה סוך מדרינה שהיה והגדה דרך תת"ן
והתחקקה תחת סוד בחינת ת"ן ובבישים שם תות תבמה סיך הרוחב
ו.יינו תהי"ו שהיה סירדה שהוברחה גדות שני מדרינות בדי
שתתגלה בחינתה ותבת נהגלם תות תבמה לעלות תוהה בפני עצמה

כדי שיתגלו מהכח בגבורה וכו'. והנה בחינה הראשונה של חכמה שהיא בסוד א"ן שהיא נוגע בסוף נקודת א"ק כמו שביארנו שסוף נקודת א"ק שהוא מלכות שבא"ק הוא ראש לנקודת א"ן שהיא חכמה בסוד א"ן להיות שראשו נוגע בא"ק והוא נעלם עד שמתאחד בא"ס ב"ה כמ"ש הרב ר' יוסף קארו ז"ל דהא איהו נמי נעלם עילאה בגוונא דא"ס מפני כן לא כותב. מתפשטת ומתגלגלת ומתקשרת אותה בחינה שהיא סוד א"ק כמו שהתקשרו. באר שני בחינות שבכללות הנקודה שהם סוד א"ן וסוד את"ן והגם שאינו נוגע אלא בסוף בחינת א"ק דהיינו נקודת מלכות שבא"ק עם כל זה להיות בחינת סוד א"ק משתווה לא"ס ב"ה והוא נעלם מהשגה כמו א"ס ב"ה כמו שכתב הרב הנ"ל. והענין דאיהו דיוי ליה וקריב ליה טפי דהא איהו נמי נעלם עילאה כגוונא דא"ס ב"ה כדפירשנו שם באריכות מפני כן לא נתגלה בחינתו בצדך עצמו ולא יתגלה בחינתו כמו שנתגלה סוד א"ן וסוד את"ן בצדך עצמם שהם בעצמם בתפשטו ומפני זה ראש בחינת החכמה דהיינו סוד ראש א"ן שנוגע בסוד א"ק ומייחד בו כמבואר בספר אחד הוא עשר ועשר הוא אחד פרק ד' כלל רביעי לא נתגלה רק על ידי דעת הנעלם שענייני הוא לשון ידיעה ויחוד וזיווג כענין והאדם ידע את אשתו שפרשנו בפרקים שעברו כי על ידי שזווג ומתייחד אור נעלם באור יותר נעלם ועל [illegible] יעלה ויתייחד אור נעלם ביותר בנעלם ממנו עד שיעלו ויתייחדו מהנעלם אל יותר נעלם מהנעלם נשמה בהנעלם נשמה היותר נעלמות ממנו עד שיעלו להתייחד בסוד עלייתם בבחינה סוד א"ק שבנקודה אז יכולים להמשיך ולהשפיע ממנו לגלות השפעתו ואצילותו ובחינתו ע"י דעת הנעל' דהיינו ע"י יחוד. הנעלם שהוא ענינו של יחוד הנעלם והתגלות בחינת א"ק הנעלם ע"י מוח הנעלם באופן שסדר התקשרות כוונת השלמ' הוא בזה האופן שצריך להתייחד מוח בינה במוח חכמה בסוד הידוע' בסוד שתעלה מוח בינה בסוד עלייה ותתקשר ותתייחד במוח חכמה מלמטה למעלה באופן שמוח בינה יהיה לה אור גדול בסוד עלייה כשיעור אור מוח חכמה בסוד היחוד בנעלם ומוח חכמה תתייחד למעלה בסוד עלייתה בסוד הידיעה בבחינה פנימית שבנקודה שהיא סוד את"ן עד שתהיה לה אור גדול בסוד העליות כשיעור אור את"ן בסוד היחוד בנעלם ובסוד את"ן תתייחד בסוד הידיעה בסוד עלייה בסוד בחינת שני"ם שבנקודה שהיא סוד א"ן עד שתעלה בסוד יחודה בסוד נקודות א"ן וכן סוד א"ן תתעלה בסוד עלייה ותתייחד בסוד הידיעה ותתקשר בבחינה ראשונה שבנקודה שהוא סוד א"ק להמשיך ממנו שפע התגלות בחינתו הכוללים בסוד א"ק שהם תפארת יסוד מלכות דרך המדריגות הנעלמות שפע ולעשות מוח עליון לא זולת מהם דרך המדריגות הנעלמות בחינתו שהם תפארת יסוד מלכות ותקונו של מוח הנעלם הוא נעלם בעתיקא בינה בסוד את"ן כי ירד ג"כ בחינתו שתי מדריגות דהיינו מדריגה ראשונה ירד מבחינת א"ק לבחינת א"ן ומבחינת א"ן ירד לבחינת את"ן ושם נעשה מוח נעלם בסוד הנקודה בבחינה פנימית שבה ומשם נתפשט זה המוח בבחינות נעלמות לא ידעו עינו עד תפארת בתקונו באופן שתפארת בתקונו הוא סוד מוח העליון בסוד עלייתו בסוד הידיעה הנעלמה להאציל ממנו יסוד ומלכות שהם בחינת סוד א"ק כי עניינו של זה מוח הוא בסוד הידיעה שמייחד ומזווג בהשפעתו בסוד הדעת והזיווג בעולם הנעלם שהוא חכמה ובינה להתגלות בבחינות נעלמות על ידם בעולם שהם תפארת יסוד מלכות כי כמו שתפארת בתקונו מתייחד ומזדווג בעולם הנגלה כמו כן הוא מייחד בעולם

הגהה

אחר כתבתי זה הערה להבין מה שכתבנו בענין ראש חכמה שנוגע בסוף נקודת א"ק על שסוף נקודת א"ק הוא ראש לנקודת א"ן ובית חכמה ואינו מתגלה ע"ש עיין על עשר אחד הוא עשר ועשר הוא אחד פרק ד' וה' כלל רביעי ותבין הענין על בוריו עד כאן הג"הה.

הגהה

מנין שזה עליית הספירות אל תבין כי הם עולים וזוים מתהיין ח"ו כהעתק גוף גשמי ממקום אל מקום ח"ו ואינו כן אבל ענין עלייתה הוא מה שמתעוררת ומתקשטת פניה כלפי הספירות שלמעלה ממנה ואלה התעורר' קשוטה נגדה הוא ונשפעת בה אור גדול עד שהיא דומה לה בצורה והיינו הוא עליית' והיינו הוא גם כן יחודה וזווג' וק"ל להבין עד כאן הג"הה.

הנעלם עד שהוא נשמה לתפארת בתקונו ולכל הספירות וי"ל כמו שתפארת בתקונו מתפאר בו' קצוות ומתייחד בהשפעתו בו' קצוות שבהתגלות כמו כן הוא מתפאר בו' קצוות הנעלמות שבבינה שהם הוא נשמה לו' קצוות שבתקונים. ר"ל שבתפארת להשפיע בהם ולייחדם בשפעו וכן הוא מתפאר בו' קצוות יותר נעלמות בהעלם החכמה שהם הוא נשמה לבינה בסוד הנהר היוצא מעדן שבינה מקבל השפעתה מחכמה שבחכמה מתגלית בבינה כמבואר בארוכה בשער הן פרצופים והוא הוא המייחדם ומזווגם בסוד חכמה זכר ובינה נקבה חכמה אבא עילאה ובינה אימא עילאה וכן הוא מתפאר בו' קצוות יותר נעלמות בסוד הכתר בסוד את"ן שבכתר שהשם משפיע בבחינות נעלמות בחכמה בינה בכל הב' המוחות ומייחד ומקשר בהשפעתו חכמה בבינה וכן תפארת ובינה לתפארת בתקונו ומתפארת בתקונו במלכות וכן לכל העולמות עד שהוא כבריח התיכון המבריח ומשפיע מקצה אל קצה בסוד נעוץ תחלתו בסופו וסופו בתחלתו בסוד אני ראשון ואני אחרון שזהו סוד ד' הנעלם ועל כן דוקא [illegible] הפסוק ובד"א תהומות נבקעו בדעת ו' דייקא שהם ו' קצוות בסוד הדעת וכדפירשנו לעיל בפרקים שעברו כי הוא הדעת הנעלם [illegible] בסוד בינה ובינה לבינה [illegible] את"ן למוח הנעלם ומתפשט השפע מהם ומשפיע ומבקע בתהומות העמוקים הנעלמים שהם מוח חכמה ומוח בינה [illegible] אידרין ואכסדרין כענין ובדעת חדרים ימלאון כנודע. בזוהר פירוש שמתחלא בשפעו שם קצוות הנעלמות בחדרי בינה שהוא מכילות הראשון לגלות ו' קצוות שהם בחדרי בינה נעלמים בסוד הבריכה בסוד הגשים ומשם מתגלה אכסדרין שהם השפעים [illegible] מבחוץ שהם גלוים באכסדרין שהוא בחינת [illegible] לגלוי ו' קצוות בסוד השתילם להשפיע פירותיהן בסוד שם קצוות שבתחתונות שהוא מלאות לגלוי ו' קצוות בסוד מקום פירות כדפירשנו כי הוא מייחד ומקשר בסוד הידיעה הנעלמה ומבריח מקצה אל קצה בסוד הבריח התיכון מלמעלה למטה ומלמטה למעלה בסוד עלייתו עד העולם [illegible] משפע יחודו על כל גדולים [illegible] אינו יכול לדבר ובלב להרהר וזה יבאר בעזרתו [illegible] כה בתכונת נפשנו וזה הסוד גילה לנו בזוהר באתר אחד ובזה ליתן ריוח בין הדבקים וייחד לו פרק בפני עצמו ובזה נשלם הפרק.

פרק ט'

בזוהר פ' האזינו [illegible] חד דאשירותא אתחכמת עתיקא קדישא דאתהכיר מתלת כהוא נהירו דחכמתא דאתפשט כל"ב [illegible] סתימאה אתכירון דביה ומה דנכיר עתיקא קדישא בקדמיתא [illegible] מנה דאתגלייא האי אתגביר לגלגלתא דרישא [illegible] חדא כלילא לון ואלין תלת אתפשטן בזעיר אנפין [illegible] נהרין [illegible] חכמתא ואתמשך [illegible] בריכא דזעיר אנפין ואתעביד חד מוחא ומתמן אתמשך ונגיד בכל גופא ואשקי בכל אינון [illegible] מניין [illegible] ואתמשך [illegible] בריכא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא [illegible] דאתמשך מניה אינון הרין [illegible] ואתחברו בחד [illegible] דכתיב בדעתו תהומות נבקעו [illegible] בריכא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא ומתמן אתמשך [illegible] כל אינון אידרין ואכסדרין והיינו מה דכתיב ובדעת חדרים ימלאון ואלין נהירין [illegible] מההוא מוחא עילאה סתימאה דאתנהיר במזלא עתיקא קדישא וכלא דא בדא תליא ואתקשר דא בדא ודא בדא עד דאשתמודעא דכלא חד וכלא הוא עתיקא ולא אתפרש מניה כלום אלין הנך נהורין נהרין לאתר אחרנין [illegible] ואלין [illegible] נהרין לבתר [illegible] כמלבוש [illegible] בנהור נקרים לך הקדמה קטנה [illegible] לך בהקדמות [illegible] כי היא [illegible] רק תורת הדברים [illegible] שכבר בפרק הקודם והנה תדע כי זה המאמר [illegible] ניתן רשות לגלות [illegible] בענין נעלם כתר שהיא הנקודה שפירשנו [illegible] סוד א"ק שפירשנו ואותה בחינה נקרא כתר [illegible] בזוהר בכתר [illegible] עיקר הבחינות [illegible] שמתגלה הוא מדרגה על ידי אבריו [illegible] שבתוך הכתר שהם חכמה [illegible] הנעלמים בסוד א"ן. [illegible] לחלקי כתר הנעלמים

וברית בני נתן ז"ל
S. Sperber, Bronx, N.Y.

הנעלמים בתחתונה הנקודה שבאלה כתר ובסוד תברין שם
בינה שבתוך הכתר שם בינה גבורה הוד שם נעלמים בסוד תת"ן
שהם נתחתי כתר הנעלמים בתחתונה הנקודה שבאלה כתר
כמבואר בפרקים הקודמים שכל הי' ספירות נעלמים בנקודה בסוד
נתחתות תכל הוא שאמרו ר"ל כתר שבכתר שבו נעלמים תפארת יסוד
ומלכות שהם בסוד נתחתי ת"ק דהייגו כתר שבכתר לעיה בחינה לא
נתגלה ולא יתגלה רק ע"י דעת הנעשה יתגלו הספירות הנעלמים
בסוד נתחתי כתר שבכתר ולעיה בחינה של חכמה שבכתר ומיקו
בחינה של כתר שבכתר בתקיו שהייחדים הבחינות ומשתוים כתורס
עד שלעולם יתודס ושוויים נבחינת רחץ בחינה של חכמה שבכתר
בסיק בחינה של כתר שבכתר עד סוף בחינה של כתר שבכתר
שהוא תלכות של כתר שבכתר היא רחץ ובכך נתחתי חכמה שבכתר

כי תלכות הנעלמות הוא רחץ נתחתי הכתיב
עד שנתחתי כתר בסוד הכתר
שבכתר שהם תפארת יסוד מלכו'
בסוד כעלם כתר. הם בערך
נתחתי חכמה שבכתר שהם חכמה
חסד גלח הם בערכם נקדיש
כתר חכמה בינה ונתחתי חכמה
נקדיש בערכם חסד גבורה

כג"כם

ובים שיעך שם שבר הוא אחד הוא
עשר ושבר הוא אחד בפרק ד'
כלל רביעי וחמישי ותבין היטב
על בורו שם ד' שים לבך בספירה
ג' יהודים כתבואר שם •
עד כאן כג"כם •

תפארת ולהיות שנתחתי חכמה שהם רחמה חסד גלח בסוד ת"ן חמה
התחייחדים בכתר ברחץ ובסוד ח"ן כל עד שתגד זה יתגלה בסוד ה"ן כל
הג'בחינות נתיפן שברחמים

הגהה

שהיא חכמה מתייחדת בתלכות
של כתר שבכתר ולעולם יתודה
היא מתחוות נתורה ונבלבת בה
עד שתלכות היא רחץ לנתחתי
חכמה ובסיפה שהוא גלח של
חכמה שבכתר היא מתייחד' בבינה
שבכתר וכל כך מתייחדת בבינה
שבכתר עד שבינה שבכתר
תעשות לתירם דהייגו לתור
גלח של חכמה שבכתר ולעולם
יחוד תור רחץ בינה שבכתר
בתור גלח של הכתיב שבכתר היא
נגלעת בתור גלח של חכמה
שבכתר עד שתור גלח של חכמה
שבכתר היא רחץ לנתחתי בינה
שבכתר הגה מצד זה יתגלה בסוד
ת"ן מקוצר ומיוחד בבחי'ת יהוד
תורס כל הג' בחיטת דהייגו
ברחץ ת"ן שהוא הכתר הוא
ת"ן בתר ומיוחד בבחי'ת תורו
בסיק סוד ר"ל בתלכות
שב"ח עד שהתלכות הוא רחץ
וכתרה והייגו בחינה רחמה • בחינה שניה בחינת עלמיהה
דהייגו הסדר רוצה לומר חסד שבכתר שבסוד ת"ן שהוא היא
עלמותה של הכתיב כי חכמה שבכתר בינה נקרא עלמותה
של חכמה מצד שתתייחדת בכתרה ברחץ שהוא תלכות של כתר
שבכתר ומפני כן חסד שהוא נקרא בחינת עלמותה שתתייחדת
בעלמותה בלי הבעז רחץ וסף והוא הנעלם התלכותית שב"ח
והייגו היא בחינה שניה שבה • בחינה שלישית שבה דהייגו בסיק
ת"ן שהוא גלח שבחכמה שבכתר שהוא תקוצר ומיוחד בבחי'ת
תורו ברחץ ת"ן ר"ל בבינה שב"ח ת"ן שבינה שבכתר מתייחדת
בסיק חכמה שבכתר דהייגו גלח שבחכמה שבכתר ולעולם יתודה
בתור גלח היא תשעות לתור גלח של שבלבת בתור גלח של
שבכתר עד גלח שבחכמה שבכתר היא רחץ וכתרה של להנחי
בינה והייגו בחינה שלישית שבחכמה שבכתר בסוד ת"ן ולעולם
החכמה שבכתר יתגלה בחינת בחינת שבכתר נסוד ת"ן שבה ג'
מקוצרות בחי'ת שבחכמה שבכתר שהוא ת"ן שבה ג'
ספירות נעלמים חסד גלח ואחר כי מוח החכמה נתגלה מסוד
חכמה שבכתר מבחינה להתגלית שבסוד ת"ן דהייגו הסד הנעלם
בסוד ת"ן שהוא נקרא עלמותה של חכמה. מה טעין כן החכמה
שב"ח שהוא בחינה ברחמנותה שב"ח נקרא עלמות
החכמה שברי לותה בחינה מתייחדת בחלכות שב"ח ומשתוות
לת"ק והינה נקרא עלמות החכמה כדפירשנו בהקדמה ומפני

זה דייק ואת"ר דכיה ס"ל מבחינת עצמותה מכלתי הבטה לת
לבחינת רחם ס"ן שהוא . תכתה שתייחד בת"ק ולא לבחינת
סוף שהוא ס"ן שתייחד בס"ן רק תלוה . בעמותה של
מבחינה שתייחד בצמצותה דהיינו חסד שהוא בחינה
התצעית שבשוד ת"ן וכדיתבאו בהקדמה ומצמי זה דקדק ואתר
גם כן מכוונו שדיתבאו תור כי יתוב הוא כי תור נקרא חסד
שהוא יום רחן כמבואר שבתי' ויתיר תלמים יהי תור שהוא
בנוי לחסד תחלת הבניין כמבואר שלום חסד ובכה הרי שחסד
נקרא תור וכלנו תתר תחסד שבתוכה שבכתר יצא ונתגל תוא
תכתה . וס"ב דהכ"ר מצחי"ק קדי"ש בקדמ"תת ד"ת כי"ת
ושרו"ת תמה דתתב"ניית הוה הוקשה לו כי לפי דבריו שפירש
פתוח תכתה בלנלא תחסד שבכתר שבכתה ת"כ קשה למה
תתר דשרוש תצחכת תצחיקת קדישת . שהוא בחינת ת"ק
שבנקודה שהרי מבחינה תתצעית שב"ן נתגלה . שהוא מחסד
שבתכתה שבכתר לזה תתרן ת"ס דשד"יקת קדי"ש בה"ר ד"ת
כי"ת פירוש תם שכל שכם כבתר תתבלה תיכה תלת ואת ואתר
שבכתר תין לו נגלו תתר רק בבכר זה שהוא על ידי תכתה שבכתר
שהוא עצמותה של תכתה ראוי לייחס תנילות תות בתכתה תלינו
כי בחינת הגלוי שהוא מבתר שהוא סוד הנקודה הכולל כל
הג' בחינות בתזדות נקדיתו ת"ק ת"ן תת"ן תין זבב תתר רקוה
תהוה ולכך ראוי לייחס תלת כי ככם יבכללים בתחדות נקודתו
ותיתיב בילת תנת' ריתין ר"ל התכתה שהיא בחינת תוחת שהוא
תכתה נבתר נסוד ת"ן שבב ג' בחינת ראשה תכתה שתייחד
בת"ק תוכה ותצחיצת שבה תסד שתייחד בעצמותה סובה גלת
שתייחד ב"ן בתוהן שב"ן תתייחדן כל ג' בחינות ברחם תוך
סוף תלנו ג' בחינות שבה נעשית ג' רתמים ר"ל תלנו ג' בחינות
שבתכתה סזיתיאה נתנגו ג' רתמים שהן ג' תותין ג' סזירות
שהם רתמים לשתר שם סזירות שבתלנו תכם שהם תות תכתה
תות בינה תות דעת הנשמה . ורי"ת תל"ת כני"ל לו"ן ר"ל רחם
תתר דהיינו תכתה שבתר שהוא סוד ת"ן שבסוד הנקודה הכלולה
תל"ת ת"ן ת"ן תתה רחם תתר שהוא סוד ת"ן שבנקודה כולנת
כל הג' רתמים שבה ג' יותות בסוד תזדותה שתייחדים זה
בל בחינות בריאה ובחוכה ובסופה שכלן תוחדים בסוד ת"ן
כדיתבאו בתוהן שהם ג' תוחות בכללן נרחם ת' ותרחם ת' יתתו
דהיינו תכתה שבתר ותלין תל"ת תתי"ת שהן בזי"ר ת"ת ותיתין
ס"ן ת"ת . הבה לבוקך זה סיוך בתרת כי כתר ש"ס תתכתו' שהם
סוד סיוך ת"ת ת"ן תות"ן כל זה בכלל נקרא תרך תבנין שהם
תות ולעולם נקרא הכל ושוך תבנין והג' יותות בתי שהם
נקרתים ריתץ דזעיר תבנין תבני שהם רתמים לשתר סזירות
בתלנו תכם ותבני זה תתר ותלין תלת רוקם לותר תלו ג' רתמים
תתפשטים בזעיר תבנין רוקם לותר תתפשטים לכל שתר סזירות
שבתלנו תכם ותלנו ג' רתמים תתירים כל הסזירות שהם לתטה
תכם שהם תקוות ג' ג' ת' ג' כ' ו' ת' ולתבלוקתו תכתה ותצחיק תל
ת"ת דשד ונצחיק לתק"תקה ניצח"ת ותש"ל בריתת דזעיר
תבנין ותתעביד תר תות"ן ותתן תתתבך ונגיד בכל נוסת ותקבל
בכל תיכון בסיתין כ"ך ותכר יונת מ"שבן הנה נפרש בתחילה פירוש
בתלות תבלוקת תוא תלבון תקיקה כי התרגום מתרגם על פתוחי
תותם כבלוקת לשוקת תצחק תיכבון הוקשה נהרת הוא לשון תור
נוסת תיינו תשבות . שם ו' תקוות נקרא נוסת נטיפין כייט
תקוות . ושתה נשתר סבנין . והנה תתר שסירש שבין ג' תותין
בכלל שים ג' תותין ורחם תתר כולל תותן תבני שתתו בתחקקו
ונתגלו תור ופירוש לך תיכות סדר התחקקותן ותגילותן של
תקיון . ולשוה נתגנה תחילה ושרש לך הבנין יותר בפרטות
בתופן סיובן סבנין היובד ולת תבנה בו ותיתר בתחקקה שבתוה
תהה תכתה סוכרת ר"ל בהכתה סתוחה שבנקודה בכוללה תג'
בחינות התחקקה כדי להתגלות

הג"ה

בחינתיה ותקקה שלתה מבחינת
עצמותה שהוא סוד בחינה תחקני'
ס"ן ורד' בחקיק' וז לבחינת
עצמות שהוא בחינת סוף ת"ן
ם ות רחם תת"ן כי סוף ה"ן הוא
סבב רחם ת"ן כדיתבאו תבנה והיינו יריד תבלה תחק בתוך
עב וותם ותח"כ תחקה שבתה סוד יותר על שהוא בחינת
שב נותה שהוא סוד בחינת ת"ן חון לבעותה ר"ל חון לבחינת

ת"ן כי בחינת ת"ת יכוונה לבחינת על תוחת סזיתיאה שהוא
סיוך ת"ן תנר כי סיוך בחינת ת"ן הוא שבס הרחם לבחינתי
ת"ן תגם הבם כי תינה עצותיו כשבס בחינה תתבעית עם כל זה גם
היא בלעותי יכוכה להיותה רתמה כדיתבאו ותלנו סני ירידות
סזירתבאו רמז למו תגיה רס"י ע"ה בריוק בת וחרוק כשוס תורפית
וחכתתו כי יש לריוק בדבריו תתרו ותשיק תד בהרת דגויד ובשיק
סזירופו הוסי תור שנתבך ויונת יש לריוק שהרי תין זה כשיר
שהרי תתחילה הנהר הוא יונת תתקורו ות"ת הוא נתבך להשקות
לכל סגדלים ולתה סיבך הסדר תלת סדוגה גרתו להיות סבירתה
הרתשובה לת ירדה חון לבעותיה רק בעצותה תבעותה
תל עלותה כדיתבאו תפני כן תתר דגויד ר"ל שהתור הוא
נתבך בעצותה לכן תין סיך גוה הוא', שהרי לכל הוא בעצות'
רק התשבה סיך שהוא נתבך בעצותה' תלתלה לתעה ר"ל
תבחינה תתבעית נכחינת ס פ"ה ולכל בעצותה ושל יהיריה הבניה
סירדה חון לבעותה שיצתה לנתרי תבחינת ת"ן לבשות
לה עם תות תתר ונשיק שתורה על יציתה חון לבחינה הון
בעצותה לנתרי ודקדק ותתר דגויד ונשיק לבן הוה וביהוי כדי
שבת תתוך תתר שיצ בתור תרוחת סתיינה לבשות לה תוחת
בפני עצמו' שהוא בסבך ממטו ח"ו ותין גו בתקדמם ויתוד בו ח"ו
תפני זה דקדק נותר דגויד ונשיק בן הוה וביהוי כי נפוכה הוא
נתבך ויונת ותתיר בתופן שהולתת זה בתור הקיום היה תוך
נתבך ויונת לבשוס תמיד בתחדות תבחות התשיין הסתוס השלין
בנקדת מוחת בחיצת תיוחד ותקושר בו להשפיע בשפעתו תגויד
ותדיר בני הבסיק כדי שיסקה לפתי' הגן שבס הסזירות שיתחלנו
ת"ל בזעיר תבנין שבס הקצוות שבתקוין וזה שתיר לתשקתה
גנחת התורה שב שתיר שתיר יסקה הגן כי שתה בהולתה זו
נכבס הבחינה התבנית שבתכתה סתיינה ברחם של זעיר תבנין
ר"ל נכבס . לתשלה ויזעיר תבנין נתשלה תן הקטות וזהו שתתר
ותשיב בריש דוכר תבנין בתופן
שבשבה שם רחם תתר ות ח תתר
לבשה שם הקטות והו נ"תתר
ות"ת יבריד ח"ד תי"ת ורחם תתר
בתופן שתשם תתשבט ותתתבך

הג"ה

לת"ד של לתת תה נעת' היה לתף
בזתן כתו כי ליתים סוד בשבה
ס"כ הב"ה

כתינה בתבנין תבנין בשלה ר"ל ותשבט בכל ליתן נטיפין
סתינה והשבט בכל נישא ר"ל בתשרת ותשקה בכל ליתן נטיפין
סתן הקטות שתשרת תתשתר בהן והו שתתר ותתין תתתבך
ובני בכל נישא ותשקי בכל ליתן נטיפין ותביה רתויה לדבריו כי זה
התור והשבט סיונת תכתות הסתוס היט פוסק לשלש תבל הוא
תיוחד ותקושר בו לשלש תהשבט ונהר יונת ריתין ר"ל עדן כיתו
תכתה ונהר הוא השבט תור ותתר יונת בתורה על הוה וביהוי כי
ולת תתר יצא תלת להורות כי יוצא הוא לבון הוה וביהוי ותיתו
לת שבר ולת שתיך רק הוה תתיך רפני שלשוה הנהר
שהוא התור הוא יונת ויתבשים כלי הבסק כי תתיך הוא תיוחד ותקושר
בו וחיתו בסבך מתו ח"ו ותשבי כן הוא לפוכס תלת שבש שבש רכון
לה שבשים כלי הבסק כנה ס"כ פירש כך הוא"ר תיך נשבה בתוה הרחבן
שהוא סוד תוה תחכרה תיך נתתקק ונלבב וירד שתי תדריגות
וזתר נה לבון תרב"ניף שהוא נבין תקיק' תכני שבוה תשל
הנהר הנשלם ותבין וסזיס תכל כלדיים והוא תתחקק עלתן
לנתת והתגלות תתעלוניותו ותתיתותו כתו כן תוה תכתה
בתחקקה שתתה תתעלוניות וסתיתות תוהו שתיתתה
ונתגלתה ושבנה לה הוקה לה דכייט תבת סוד ת"ן
בנגק רה כדיתבאו בתופן שיצתתה תבשבס תעלוניות
בנקוד ויבנה נה תבת בנקודה ונבשית תוה ורחם תתר
דוכ"ר תבנין ותת"ב הבת"ת ותת"תך ופ"ת בר"ים
זעיר תבנין ותת"ב תת"ת בכה תתר שפירש לך
תיך נתחקק כתוה כרתבן
שהוא תכתה תבתכתה בשתוה הזר ופירש לך תיך נתחקק
לבנת ריוח שי שבית תוה בינה תבתכתה שתוה ותתר התגלף
כתי תכתתת ר"ל בתחקקה שתה ת תה תכתה השתוה הבוכרת
דהייט הבחינה בשליטית שבה בכי סוף ת"ן ורחם נתהי ת"ן
בתחקקה שתה וירדה תדרי"ן תבת ובתה ניריתה בשוד תוה
תכתי"כ תוה תכת' הוה תיך וסיוך תהת הנקודה ר"ל תיך תבת
ס ר ת"ן שבנקודה וכתי בשוה לה תוה תפני שתה נתשבה ויסס
וירדה עד תדריגה שניה עד שנכנסה ברחמו של ו"ת ר"ל

נתענה

לחשבה יוצ"ל למכלה מהקנוות בתוכן כנעשים סם רתם ותוח
שני לקנוות שכות תוח בינה וכייט פעירת בינה ולע תיתר
ביות זה לצון ותציק כתו שתתר בתוח תכמה תפני כי תוח
תכמה הוא הבחינה כתתלפית והיא בתתצית הנקודה תפני
כן הנם סירדה יתחילה תדרינה תחת רוכ לוחר מכחינת תור
לת לבחינת תור תטוחת עם כל. זה היה בכל בשלשיתה שהיה
פניות הנקודה כפירשנו לתשלה בוחרך לוחר ותציק כדי להורות
שינתה תצמותיה תכל נכח"ם שליהית שהיה בחינת תת"ן
תון. נריך לוחר ותציק כי היה ציותה בבחינה הת חתוכה בעצר
היליה ולפתח כיליה תקוה ושתכף בינתה וירידתה היה
יונקת ויורדת תון לעצותה כי תחר הבחינה בתחתונה תין עם
בחינה יוחר תפני זה תין נריך לוחר ותציק תכל עם כל זה
פעשנו עכם היה ירוה שתי תדרינות כתן שתחר תעגל פ"ק ויכייט
תדרינה לחת בחתגלפה לנתת תון לשלשותה ובתה תיל
בחתגלפות זה בתוח תכחז ולחר כך נתשכה שור לגרת תדרינה
שנייה ויבנה לה תחת תוח תכמה וזהו שתיר התגלף תתי תכמתת
שכות ירידת תדרינה לחת בחתקקה תון לשלשותה. ולחר לחר כך
ותתתכך ושיל נריש"ן ותחשביד הוה"ו לחרת ס"ת ירידת
תדרינה שניה עכם נעשית תוח שני שכות תוח בינה תחת תכמה
רתם ותוח שני לקנוות שתפני זה דקיק נוחר שני נפוצות תחגלף
ותתמשיך עד כתן פירוש לך התחקקה התוח השני ותכתן ותיכך ירד
ר' שכ"י ס"ם לברש התוח השניתי הטלם תעין כל פין לת רתחה
ולתעין לת תכנכ"ל תתעיין קשי וחומר' בפשטו ולגולל
קדושתו והמתיתו הכלם ונסתר תעין כל הולך בנחיצות נשלמות
לת ידעו עים. נחלק כתתלר הקדוש כזה לשני פרקים נתעין יחזיר
בתעיין על תה שפירשנו לו בזה הברק כתעין שיהיה לו תור תתיר ופתח
והתחלה לבבין בתה שנפרש יבפרק השני וזה נפל"ק הפרק
והנה נפלם כפרק:

פרק ו

הכ"י נה"ו דת"ח שיניה תלין תר"ן תש"יכן
תחגלי"ע נתח"כרן בח"ד תש"יכו דש"תקת דכי"רת

פירוש כי לביות שבחינה העליונה שהוא סוד בח נה רתשונה שת"ן
שהוא סוף בחינת ת"ק שהוא רתם לנהני ת"ן כפירשנו לתעלה
שכנה שיחה בחינת העליונה לעולל בשלחה שר שביה נעשה טיבת
כטיבת דת"ם כ"ה ודתי ליה כ"ה כתנותר בדברי הרב בחסיד רבי
יוסף קלרו ז"ל תפני זה לת נחלחה כדוך שתר שני בחינת שר
שבדרך הפלם הוצרנו. להחייחד תוח בינה שהוא התחתכות בחינה
שנייה בחינת שביית ת"תן בינה תוח חכמה שהוא התיחכות
בחינת תחגלית שב"ן ותלו שני תוחות נתייחדו ונעלות לתפלה
בסוד שנייה תכפלם תל יותר העלם תפשיטות ליותר פשיטות שר
תוחות בינה נתייחדה ותלחה בכפלם פשיטות תוח חכמה ותוח חכמה
נתייחדה בפלם פשיטות ת"ר הנקודה נסוד ת"ן נתייחדה ותלחה
בכפלם פשיטות סוד ת"ן וסוד ת"ן נתייחדה בפלם
הנקודה בסוד ת"ק עד שב"ירד שתי תדרינות נסוד ת"ק
בחינות נשלמות תרחם בחינה של חכמה סתומה שהוא סוד ת"ק
תל ת"ת בחינת של הכתר סתומה שהוא סוד ת"ן פעוחה של
חכמה סתומה ותחגלע בחינה של חכמה סתומה ירדה תל סוף
בינה של חכמה סתומה דהיינו תל רתם נחגלי תת"ן שבנקודה
ופם בעדית תוח הפלם נסוד עתקי הכתר שהוא סוד ת"ן
שבנקודה. והוא הוח הדעת הפלם הוא הוח יהוה בפלם בחופן
פקס נפתה תוח בפלם נקודה כיוה כפלחה כתו פפירשנו
לתעלה ותפס לתוח תוח הפלם תפשיט בוחה חכמה ובוחה בינה
ובפס קנוות ובכל הפשיטות בחופן שכל ידי שפשו יחייחדו כלם
בסוד בידוה כתעולר לפעלה בתרוכה וזהו שתתר כתו"ת
ני"ו דתחתיך ויליה ת"ן תרין תפיכין רוכה לוחר תתתו
תור שהוא חכמה סת תלה שנחפשו תחנה שתי תשיכות פכם
שתי תוחות נסוד שני בחינותיה ולפוחם כפלם בחינה שניות
שהוא סוד רתם לת יכלה להתחסך בחינה עד שתגלפו ותתקקו
תלחטה לתעלה נסוד פליה כתו שבשניית שתי תהות תכמה ובינה
היא התגלפות לרדת לתטה והתחקקות להון היא זה בכחגלפות
הפך לשנות נסוד פליה והתחקקות נסוד שניה נפפלם לתחקק
והתגלף שניתי פתתי תל תוך יותר פעלם כי תוח בינה נתחקק
ונחגלה נשוד תוח רכמה נסוד כיחוד וכפליה תתחקק
שכך פפלם תכמה עד שעלתה בתורה בפשיטת תוח הכמה וכן

תוח תכמה ניתחקקה עלתה ועלתה נסוד פליה והיחוד להחבר
נסוד ת"ן שבנקודה שה"ת תתחקקה תוך הבלם תת"ן שבנקודה
עד שעלתה בתורה בפשיטת תור תת"ן שבנקודה וסוד ת"ן
שבנקודה נתייחדה נסוד ת"ן שבנקודה וסוד ת"ן שבנקוד' נתייחד
נסוד ת"ק שבנקודה עד שתוך בתעירות יחודם נתתך תפיכו
ר"ל בחינה הפליונה של חכמה שהיא סוד ת"ק כדפירשנו פסוף
סוד ת"ק.הוא רתם לנתנקי ת"ן ותסוד ת"ק נחתך נפנותה
של ת"ן שהוא הבחינה התלפית שב"ן ובויכו יהיה תדרינה
תחת ותבחינה תחלפית שנסוד ת"ן ירד לכוף בחינה שהוא סוד
תת"ן כי סוף ת"ן הוא רתם להגיע תת"ן והייט יהידת תדרינה
שנייה ונעשית פס נת"תן שבנקודה תוח שניתי נסוד הפעגם
נסוד ת"ן בתשבן שתלו שני תוחות חכמה ובינה יתחברו ויתייחדו
נתם"יכו דש"תקת דבי"רת שהוא סוד בדעת שנעשה תוח נפלם
נפוחק לבתר כי בתר נעוי לכתר שהו' סנד ח"ק סורם סוד התורך
שהוא סוד הדעת וכותתי בבתר תת"תיקים כפ סורם של. רכמה
סוד ברורש ופוחק בבתר סורם סוד בבינה ופס נפתקי סורם
בבינה שהוא ס"ד ת"תן נפשה סוד כתורך ב

תוח נפלם נפשים בפתר בתוחות שכפ רוחב ופוחק פפס חכמה
ובינה קנה"ב בדעת תיהוחות נפקפו פידוש פהפוחות פס תוח
הכמה ותוח בינה שהם נפנותים בתחוחות ופשת שהוא תמוח הפליתי
שהוא לתפלה תפס בסוד פת"ן נפתקי סורם בינה הוא תפשיט
והפקת לת תוהס בפשטו ותייחד ותזווגם בפשטו הקדוש בסוד
בילידה בנחינות נשלחות כדי שב"י יחוד. וזיווג יתחקק ויתגלל
תוחו לתשה תפס כדי בינה פס תוח ונשוה לכנוס בחפשרת שהוא
גנוי נחינתו להשפיע בו בתופן שהוחו התפשט הרוש עולתת
תשורש בינה שבשתקי כתר עד נ"ע תחכמה ובינה עד הפשרת
ות"ת נרי"שת ד"ר תר"ן ותת"שביד תו"ח תח"ת ר"ל ונכנם
נרתם זעיר תנפין ר"ל נ"ש"ב תן נקנוות נפשה רתם ותוח שניתי
לקנוות נפשפים נקנוות ות"תן תת"תך ות"כיל נגנו"פת ר"ל
ונפס תשתקי סורם בבינה שהוא סוד תת"ן נתשך בשפעתו ג"כ
להשרת בתקומו עד שתוקוב תוחו הוא תתחיל בנקודה בסוד
ת"ן בשתקי סורם בינה וכוא בנחינת נשלחות תפשט
תוחו עד תפשרת התכתר כר' קנוזה כתהו תוחו הוא התחיל
תוך לתעלה תחפשרת בתופן שלא עדיו לו תקום תיותד כי הוא
יפשיט בכלן כתו בנסיוב תפשפעת בכל הנקי הנוף ולא עדיו
תקומה ולהורות על זה שזה כתוח הוא כלולו היה בב' תקיחות
והוא תפשיט בכלן תמר שני. פפתיב בזה התוח השניתי ואיכל כי
נתחילה ת"ר ואיכל בראשית ד"ת לכורות שתקומו בסוד ת"ן
כפירשנו והת"כ תמר פפס שנית ותתתן תתפשיך ותאכל בנו
נוסף דתפשיך תפתפשט תוחו הפס עד שנפנם ג"כ בהפשרת תה
שלא נתתר בן בשתר שני תוחות ובנם שנה תוחו הכתה נתתר
שפשפש שלו תשקה כל כשעתין ותתכך בכל הנוף ע"כ לא נתתר
עם שהוא בשלחו, ונפס פה כתו שתתר בתוח דשת בשלם
רק שתתר ותתתן לתתכך ובניד ר"ל תפס התקומו שהוא לתעלה
תוחו בינה נהפך הפשש שלו תה שתין בן בתוח דשת בשלם
תתר שהוא בשלחו נתפך ובנם נבו נוסף ר"ל בחפשרת ושוד
הוסיף לנתר יותר נפרטות בזה בתוח תה שלא עשה בן בשתר שני
תשהות בתתרו ות"ביל ג"ו נוס"ה כ"ל תי"תן תר"ין והכ"סדרין כ"ות
הו"ת דכ"תיב ובר"פת תר"ים יח"נתן ר"ל שתר בתוח דשת
הבלם תקומו תתחיל בשתקי סורם בינה ותפפשט תוחו כילו
הוא תיד לתעלה תחפשרת ובחפשרת שלתו תפני בן הוא"ו נבנם-
ותפשיט בתוך תפשרת וכל הוחן כרדיס שכפ שם קנוות
שבבינה בסוד הסורם שכפס הדרים נשלחים וכל בתפסדרין פפס
שם קנוות גלויים בתקומן בשרש שם קנוות פבבינה כתו תפסדרין
גלויים בשרש הדרים ע"ש ופ"ז תתגלחין תפשפט תוח הבלם
בנקרת דשת הבלם ובשל זה תתר בכתוב ובדשת תדרים יהיהון
ר"ל כ"י דשת הבלם תדרי הקנוות יהתלחין תפשפעו ובני
שהוא כיוון ופ"ם בלגם תשפשים בכן ותחלת הוחם וכדי
שלא העשה נומר ח"ו תתתר שפשלינ כ"כ בפשפעתו שהוא
נקנוות ה"כ תקומו הוא לומשה תהפשרת לנד ח"ו לתעלה תבינה
תבל לא לתשה ותתך הכתה תפני בן תוהר כי תקומו ג"כ לתעלה
תתכתה ותתר ות"ל בן בתי הבחינו הכ"ת תוחו שתיהם
דת"ת בתי"ג תת"ל קר"שת ר"ל כל הלו התחדיש והתכתדרין
גם בשני תוחות כלם תקבלים תוך תקנוות שתיותת ר"ל תרתם

בחינה של חכמה שורשה שהי מדרגות מעלמותה לעלמותה וכל
הני מדרגות כלם בחינת הסיום שורשה מרחץ בחינת עקודה שהוא
סוף ת"ק לבחינת התחלת שהוא עיקר בחינת עלמותה שהוא
התחלת ס"ן שהוא עלות חכמה התייחד בעלמה בלי
הבעל רחמה ום זה כדאיתא לתתלה ובחינת התחלת ירדה
סוד מדרינה שנייה לבחינת הסליקת שהוא סוד ת"ן והכל
בחינת: שם בחינת תוח להסבל נכלן תשלו ביחוח ותצני
זה תחר דתזנהר בתולת שיקוק קדישת ר"ל בחול עניו דהייט
בסוד שיק בינה בעצמה דהייט בחוך הנקודה בעלמה שנקרת
מחלת דשיקוק קדישת שהוא הבחינה בחינה בעלמה
מחת שעור זה היא תפשיטת בלבן מה שלין כן שאר סוד תוחות
להיותו תוח חכמה ותוח בינה שלת בעלו תוחות שלמים בנקודה
בעלמה בשיקוק ס רם מחל בינה שבכתר ובזה ידוייק ג"כ מ"ש שלתר
לתעלה תלת תוח חכמה ובינה דלתגהיר תחזלת וכלן תחל דשת
הבעלם תחר דלתגהיר בחזלת להורות כי תוח חכמה ובינה ילפו
ותפשטו תשיקוק הזהל נחלן חון בשורש עשקי בזה שבכתר תפני
כן תחר בסם דלתגהיר תחזלת ר"ל ח"ן ליחל ותוח דשת הבעלם
שהוא תחר בתוך עשקי החזל. בתוך סורש עשקי בינה שבכתר
תבני כן תחר דלתגהיר בחזלת רוצה לומר בחזל עלמו עד כלן
פירוש כך ר"ת ב"י ע"ם תוח הפנימי שהוא תוח דשת הבעלם
שהוא בשורש עשקי בינה והוא מתפשט בבחינות בעלמות
עד תפשרת ונכנם בתפשרת של שתר זה יש לתפשרת כח לפעלות
בסוד שנייה מהבעלם של הבעלם עד כתר סוד ת"ק • וכ"ת
ד"ת בר"ת תלי"ת פירוש כל תלו תוחות וכל הבחינות כלן
תלויין תחת בתחרת בחוכן שבחינה תחת סבה לבחינה שניה
ד"ל בחינת ת"ק שבנקודה היא סבה לבחינת ת"ן שבנקודה
בחינת ת"ן שבנקודה היא סבה לבחינת ת"ן שבנקודה ר"ל כי
תחר שתלתה ת"ק בסוד הנקודה שהוא בחינה בתשובה כוח
סבה שתפשטה מחנה בחינת ת"ן שבנקודה שהוא הבחינה
התלתית שבנקודה כי לולת בחינת ת"ק שבנקודה דהייט בחינה
רחשונה תסיכן יחלת בחינה שניה כי תס לין רחלין לין שרי הנה תלך
זה בחינה ת"ן תלוי בבחינת ת"ק כן בחינ' תת"ן שבנקודה תלוי בבחינ'
ת"ן שבנקודה כי תחר שתפשט בסלל הנקוד' בחינת ת"ן שהו' בחינה
שנייה שבנקודה הוא סבה שתפשט תזנה בחינת תת"ן שבנקודה
שהוא בחינה שלישי שבנקודה כי לולת בחינת ת"ן שבנקודה יחנת
בחינה שלישית שס לין שני שלישי וכדי שהבחינות הכלולין
בנקודה תלויין זה בזה וכל אחת סבה לחברתה כיצו כן כתוחות
שיקוד תכללות הנק דה תלויין בבחינותיהן ותלוין זה בזה וכל אחד
סבה לחבירו כי סוד בחינה תחנ'ית שבנקודה סוד ת"ן הוא
סבה להתחקות תוח חכמה והתפשטות ירידתה שורשה מדרינה
רחשונה נסוד תת"ן שתקי סורש בינה כי לולת בחינה תחנ'ית
ת"ן לית היה יכול להתחקק תמנה תוח חכמה ולברת לתת"ן נסוד
שתקי סורש בינה כי תס לין ת"ן תסיכן יחנת תוח חכמה שר
שתרד לת"ת ת"ן בחינה שכחינת ת"ן הוא סבה לתוח חכמה והוא סבה
לירידתם לסוד ת"ן מדרינה רחשונה תפני כי תלו לית בחינה
ס"ד ת"ן בחינה תחנ'ית שתוך לסוד תת"ן תסיכן תרד תוח
חכמה מדרינה רחשונה • לת"ת ת"ן ניחנת שבסם תלויים זה בזה. וזה
סבה לזה וכן מדרינה רחשונה שורשה תוח חכמה בסוד בחינת
ת"ן הוא סבה שורשה תוח חכמה תון לת"ת ויסבה תחתיה
בתדרינה שנייה כי לולת שורשה תוח חכמה מדרינה רחשונה לת"ת
תסיכן תרד תדרינה שנייה תון לת"ת תס תין ירידה רחשונה
תסיכן תרד ירידה שנייה נחנת שהירידה ברחשונה הוא סבה
לירידה שנייה. וכן בחינת ת"ת הוא סבה להתחקקות תוח בינה
ולירידתה מדרינה רחשונה לתוח חכמה כי לולת בחינת ת"ת
תסיכן יחנת בינה שהרי בינה נתחקקת ת"ת ון ת"ת
הוא נ"כ סבה לירידתה ברחשונה בתוח הכמ. כי לולת ת"ת
סבוך לתוח חכמה שהוא תחזיק תסיכן תרד תוח בינה מדרינה
רחשונה לתוח חכמה. הרי שלשים זה בזה וכן לולת שורשה בינה
ותדרינה רחשונה כתוח חכמה תסיכן תרד מדרינה שנייה תון
לתוח חכמה ולבסוף תחתיה כי תס תין תדרינה רחשונה תסיכן
תהיה שנייה הרי שורשתה ברחשונה הוא סבה לתדרינת
ירידתה השנייה וכן בחינת ת"ק הוא סבה לסוד ת"ת סבה
ולירידתה תדרינה רחשונה כי לולת ת"ו תסיכן יחנת דשת
הבעלם שנייה הבעלם נתשך תבחינת ת"ק וכן נ"כ בחינת
ת"ק הוא סוד ת"ת סמוך לסוד ת"ת מכיון תרד דשת בעלם תדרינה רחשונה
לסוד ת"ן וכן לולת שורד דשת בעלם תדרינה רחשונה לסוד ת"ן
תסיכן תרד תדרינה שנייה לסוד תת"ן כי תס תין ירידה רחשונה
תסיכן תרד ירידה שנייה הרי לך שורשת דשת הבעלם תדרינה
רחשונה הוא סבה לירידת' דשת הבעלם תדרינה שנייה לסוד
ת"ן לכתות לו תיה נסיד תת"ן כדפירשנו הרי לך כי כל
התדרינות תלויים זה בזה ויסובבים זה מזה וכל הבחינות תלויים
זה בזה ומסובבים זה מזה וכל תחר סבה לחבירו ונת רש"י ע"ה
להוסיפנו בזה שהם כלם תלויים זה בזה תוכלת גדול לת ישרכנו
כל זהב וזטוכים בשלה והוא להגיל תת החסין שלת יטעה
חס ושלום בדבריו נחסוב כי החכמה הסחומה נחגלפה ונתחקקה
ג' פעמים זה תחר זה להוליח ג' מוחות זה תחר זה עד שתתחר
זה המית נתחקק קודם ונה תחריו וכן מה שתחר תוח דשת הבעלם
לת היה יכול להתגלות של תקומה עד שנחסרו תוח חכמה
ותוח בינה. נשלנת לרשנה להמשך תוחו תוח הקדוש לחטה
כלנו התחין שליהם נזתן כביכול עד שתדון מזה כי התלולות
ת"ן טעל תחת הזתן ת"ו ויפני זה הוא ריעל תת התחין מהטעות
נתחרו וכלת בת בזת תניית להורות כי תין סס לת קדימת זתן
ת"ו ולת לחור זתן ת"ו כי כסס בזת תחת נתחקקו של תקומן
הרחוי להס תגל בקדימה ולחור הוא קדימת סבה ושלה וחסיבות
ולחור הרסובב וזהו שתרד וכזת דת בדת תנייתת ר"ל שבקדימה
הוא שהמסובב תלוי נסבתו שיש לסבה קדימת מעלה וחסיבות
עליה ולינה טופיס תחת כזתן ת"ו כי בקדימה הוא
הסבה ולחיחור הוא המסובב וכן מה שתחר ות"קצר ד"ת
בר"ת ר"ל לדייק לחמרו כשל ד"ת בר"ת ות"ת בר"ת עד דתשתוודש
דלינת חד וכ"ת שתיקת הוא סבה נב ינת תת"ן שבנקודה ר"ל כי
בחינת ת"ן שבנקודה הוא סבה לבחינת ת"ן שבנקודה כוח
שבחינה ת"ק בסוד הנקודה שהוא בחינה בתשובה כוח
סבה שתפשטה מחנה בחינת ת"ן שבנקודה שהוא הבחינה
התלתית שבנקודה כי לולת בחינת ת"ק שבנקודה דהייט בחינה
רחשונה תסיכן יחנת בחינה שניה כי תס לין רחלין לין שרי הנה תלך
זה בחינה ת"ן תלוי בבחינ"ת ק כן בחינ' תת"ן שבנקודה תלוי בבחינ'
ת"ן שבנקודה כי תחר שתפשט בסלל הנקוד' בחינת ת"ן שהו'
שנייה שבנקודה הוא סבה שתפשט תזנה בחינת תת"ן שבנקודה
שהוא בחינה שלישי שבנקודה כי לולת בחינת ת"ן שבנקודה יחנת
בחינה שלישית שס לין שני שלישי וכדי שהבחינות הכלולין
בנקודה תלויין זה בזה וכל אחת סבה לחברתה כיצו כן כתוחות
שיקוד תכללות הנק דה תלויין בבחינותיהן ותלוין זה בזה וכל אחד
סבה לחבירו כי סוד בחינה תחנ'ית שבנקודה סוד ת"ן הוא
סבה להתחקקות תוח חכמה והתפשטות ירידתה שורשה מדרינה
רחשונה נסוד תת"ן שתקי סורש בינה כי לולת בחינה תחנ'ית
ת"ן לית היה יכול להתחקק תמנה תוח חכמה ולברת לתת"ן נסוד
שתקי סורש בינה כי תס לין ת"ן תסיכן יחנת תוח חכמה שר
שתרד לת"ת ת"ן בחינה שכחינת ת"ן הוא סבה לתוח חכמה והוא סבה
לירידתם לסוד ת"ן מדרינה רחשונה תפני כי תלו לית בחינה
ס"ד ת"ן בחינה תחנ'ית שתוך לסוד תת"ן תסיכן תרד תוח
חכמה מדרינה רחשונה • לת"ת ת"ן ניחנת שבסם תלויים זה בזה. וזה
סבה לזה וכן מדרינה רחשונה שורשה תוח חכמה בסוד בחינת
ת"ן הוא סבה שורשה תוח חכמה תון לת"ת ויסבה תחתיה
בתדרינה שנייה כי לולת שורשה תוח חכמה מדרינה רחשונה לת"ת
תסיכן תרד תדרינה שנייה תון לת"ת תס תין ירידה רחשונה
תסיכן תרד ירידה שנייה נחנת שהירידה ברחשונה הוא סבה
לירידה שנייה. וכן בחינת ת"ת הוא סבה להתחקקות תוח בינה
ולירידתה מדרינה רחשונה לתוח חכמה כי לולת בחינת ת"ת
תסיכן יחנת בינה שהרי בינה נתחקקת ת"ת ון ת"ת
הוא נ"כ סבה לירידתה ברחשונה בתוח הכמ. כי לולת ת"ת
סבוך לתוח חכמה שהוא תחזיק תסיכן תרד תוח בינה מדרינה
רחשונה לתוח חכמה. הרי שלשים זה בזה וכן לולת שורשה בינה
ותדרינה רחשונה כתוח חכמה תסיכן תרד מדרינה שנייה תון
לתוח חכמה ולבסוף תחתיה כי תס תין מדרינה רחשונה תסיכן
תהיה שנייה הרי שורשתה ברחשונה הוא סבה לתדרינת
ירידתה השנייה וכן בחינת ת"ק הוא סבה לסוד ת"ת סבה
ולירידתה מדרינה רחשונה כי לולת ת"ו תסיכן יחנת דשת הבעלם

בחינה שלישית שהוא עלות חכמה שבחינת ת"ק וכן נ"כ בחינת
ת"ק הוא סבה לירידת' דשת הבעלם תדרינ' רחשונ' לסוד ת"ן כי לולת
סוד ת"ק סמוך לסוד ת"ן תסיכן תרד דשת הבעלם תדרינה רחשונה
לסוד ת"ן וכן לולת שורד דשת בעלם תדרינה רחשונה לסוד ת"ן
תסיכן תרד תדרינה שנייה לסוד תת"ן כי תס תין ירידה רחשונה
תסיכן תרד ירידה שנייה הרי לך שורשת דשת הבעלם תדרינה
רחשונה הוא סבה לירידת' דשת הבעלם תדרינה שנייה לסוד
ת"ן לכתות לו תיה נסיד תת"ן כדפירשנו הרי לך כי כל
התדרינות תלויים זה בזה ויסובבים זה מזה וכל הבחינות תלויים
זה בזה ומסובבים זה מזה וכל תחר סבה לחבירו ונת רש"י ע"ה
להוסיפנו בזה שהם כלם תלויים זה בזה תוכלת גדול לת ישרכנו
כל זהב וזטוכים בשלה והוא להגיל תת החסין שלת יטעה
חס ושלום בדבריו נחסוב כי החכמה הסחומה נחגלפה ונתחקקה
ג' פעמים זה תחר זה להוליח ג' מוחות זה תחר זה עד שתתחר
זה המית נתחקק קודם ונה תחריו וכן מה שתחר תוח דשת הבעלם
לת היה יכול להתגלות של תקומה עד שנחסרו תוח חכמה
ותוח בינה. נשלנת לרשנה להמשך תוחו תוח הקדוש לחטה
כלנו התחין שליהם נזתן כביכול עד שתדון מזה כי התלולות
ת"ן טעל תחת הזתן ת"ו ויפני זה הוא ריעל תת התחין מהטעות
נתחרו וכלת בת בזת תניית להורות כי תין סס לת קדימת זתן
ת"ו ולת לחור זתן ת"ו כי כסס בזת תחת נתחקקו של תקומן
הרחוי להס תגל בקדימה ולחור הוא קדימת סבה ושלה וחסיבות
ולחור הרסובב וזהו שתרד וכזת דת בדת תנייתת ר"ל שבקדימה
הוא שהמסובב תלוי נסבתו שיש לסבה קדימת מעלה וחסיבות
עליה ולינה טופיס תחת כזתן ת"ו כי בקדימה הוא
הסבה ולחיחור הוא המסובב וכן מה שתחר ות"קצר ד"ת
בר"ת ר"ל לדייק לחמרו כשל ד"ת בר"ת ות"ת בר"ת עד דתשתוודש
דלינת חד וכ"ת שתיקת הוא סבה נב ינת תת"ן שבנקודה ר"ל כי
בחינת ת"ן שבנקודה הוא סבה לבחינת ת"ן שבנקודה כוח
שבחינה ת"ק בסוד הנקודה שהוא בחינה בתשובה כוח
סבה שתפשטה מחנה בחינת ת"ן שבנקודה שהוא הבחינה
התלתית שבנקודה כי לולת בחינת ת"ק שבנקודה דהייט בחינה
רחשונה תסיכן יחנת בחינה שניה כי תס לין רחלין לין שרי הנה תלך
זה בחינה ת"ן תלוי בבחינ"ת ק כן בחינ' תת"ן שבנקודה תלוי בבחינ'
ת"ן שבנקודה כי תחר שתפשט בסלל הנקוד' בחינת ת"ן שהו'
שנייה שבנקודה הוא סבה שתפשט תזנה בחינת תת"ן שבנקודה
שהוא בחינה שלישי שבנקודה כי לולת בחינת ת"ן שבנקודה יחנת
בחינה שלישית שס לין שני שלישי וכדי שהבחינות הכלולין
בנקודה תלויין זה בזה וכל אחת סבה לחברתה כיצו כן כתוחות
שיקוד תכללות הנק דה תלויין בבחינותיהן ותלוין זה בזה וכל אחד
סבה לחבירו כי סוד בחינה תחנ'ית שבנקודה סוד ת"ן הוא
סבה להתחקקות תוח חכמה והתפשטות ירידתה שורשה מדרינה
רחשונה נסוד תת"ן שתקי סורש בינה כי לולת בחינה תחנ'ית
ת"ן לית היה יכול להתחקק תמנה תוח חכמה ולברת לתת"ן נסוד
שתקי סורש בינה כי תס לין ת"ן תסיכן יחנת תוח חכמה שר
שתרד לת"ת ת"ן בחינה שכחינת ת"ן הוא סבה לתוח חכמה והוא סבה
לירידתם לסוד ת"ן מדרינה רחשונה תפני כי תלו לית בחינה
ס"ד ת"ן בחינה תחנ'ית שתוך לסוד תת"ן תסיכן תרד תוח
חכמה מדרינה רחשונה • לת"ת ת"ן ניחנת שבסם תלויים זה בזה. וזה
סבה לזה וכן מדרינה רחשונה שורשה תוח חכמה בסוד בחינת
ת"ן הוא סבה שורשה תוח חכמה תון לת"ת ויסבה תחתיה
בתדרינה שנייה כי לולת שורשה תוח חכמה מדרינה רחשונה לת"ת
תסיכן תרד תדרינה שנייה תון לת"ת תס תין ירידה רחשונה
תסיכן תרד ירידה שנייה נחנת שהירידה ברחשונה הוא סבה
לירידה שנייה. וכן בחינת ת"ת הוא סבה להתחקקות תוח בינה
ולירידתה מדרינה רחשונה לתוח חכמה כי לולת בחינת ת"ת
תסיכן יחנת בינה שהרי בינה נתחקקת ת"ת ון ת"ת
הוא נ"כ סבה לירידתה ברחשונה בתוח הכמ. כי לולת ת"ת
סבוך לתוח חכמה שהוא תחזיק תסיכן תרד תוח בינה מדרינה
רחשונה לתוח חכמה. הרי שלשים זה בזה וכן לולת שורשה בינה
ותדרינה רחשונה כתוח חכמה תסיכן תרד מדרינה שנייה תון
לתוח חכמה ולבסוף תחתיה כי תס תין מדרינה רחשונה תסיכן
תהיה שנייה הרי שורשתה ברחשונה הוא סבה לתדרינת
ירידתה השנייה וכן בחינת ת"ק הוא סבה לסוד ת"ת סבה
ולירידתה מדרינה רחשונה כי לולת ת"ו תסיכן יחנת דשת הבעלם

ומעלה סוד בתיקונים הנעלם שהוא סוד א"ן שהוא סוד בחינה האלהית של מוחא סתימאה שבעתיקא קדישא שהיא חכמה סתומה בעתיקא קדישא הרי לך שמוח חכמה בסוד עליה ושפלות נתייחדו בעתיקא קדישא ועתיקא קדישא נקראת כי היא גלויו וכן מוח בינה שמדרגה שנייה שלה תחת מוח חכמה מתקשר ומעלה בסוד עליה במוח חכמה שהוא מדרגה ראשונה שלה ומתוח חכמה מתקשר ומעלה בסוד עליה ושפלות במקורה הנעלמה שהוא סוד א"ן שהיא בחינה עליונה של מוחא סתימאה שבעתיקא קדישא הרי לך שמוח בינה בסוד עליה ושפלות נתייחדו בעתיקא קדישא ועתיקא קדישא נקראת וכן סוד מוח הנעלם כל קישורו ועלייתו הוא בסוד עתיקא קדישא שמדרגה שנייה שלו שהיא בסוד א"ן שבעתיקא קדישא למדרגה ראשונה שלו שהוא סוד א"ן שבעתיקא קדישא ומסוד א"ן שבעתיקא קדישא למקורו הנעלם שהיא ראש א"ן סוף א"ס שבעתיקא קדישא הרי לך שמלך קשורים ומלויים טרם וככר שאלו ג' מוחות הם כלם אחדות גמור כי אינם אלא גלויו של עתיקא קדישא ואינם נפרדין מתמן א"ו ואין חלוק ופרוד ביניהם ח"ו וכי אין בגלוי אלא מה שבנעלם וכמו שבנעלם הם באחדות גמורה בסוד המחשבות וכלם עתיקא קדישא יקראו שיורה על אחדותם כמו כן בגלויים הם באחדות והם מתייחדים בעתיקא קדישא וזהו שאמר וכלא הוא עתיקא ולא אתפרש ורזא דא כמה דונא נותר כלם אחדות עתיקא יקראו ואינם נפרדים תמנו ח"ו וכמו שהוא אחדות כמו כן הם אחדות וכנגד שנתחלקו לג' ראשים שכ"ן הם מתייחדים מצד קשורם זה בזה וזה בזה ומה שנתחלקו לג' ראשים הוא מצד הברי עתיקא קדישא שנעלמים באחדות נקודתו שנתגלו על ידם ונתפשטו על ידם שהם הקצוות שנתחלקו לפי גנוי פעולתן לפי רצון המאציל אבל לא בערך עצמם ח"ו כאשר תפרש ותגלה ובזה שפיר מדויק מה שכפל לומר דא בדא ודא בדא כי הוא רמז לנו על שני מיני התקשרות כמורים על האחדות דכייט מן אזא התקשרות חלופי עניינים סובר שהם עתיקא מוחא סתימאה מולא שהם סוד א"ק א"ן א"ן בסוד התקשרותן ומן התקשרות שני הוא התקשרות המוחות שהם כלם אחדות עתיקא קדישא כדפירשנו אלין תלת נהרין לתלת אחרנין דאקרון הבהון ואלין אבהת נהרין לבנין וכלא נכ"יר מאמר הר עד כאן לשונו פירוש מה שמפרש לעניין מה הם ראשים ומה הם ולעניין מה נתחלקו לקראם ראשים ומחית הלוקים והנזר הלין הלת ר"ל אלו ג' שהם ג' מוחות שהם כתר סוד הדעת חכמה ובינה שהם ג' ספירות על תקונן שפירשנו מהם יגחו ונתגלו ג' אבות ר"ל סוד ספירות שהם גדולה גבורה תפארת שבמוחין נקראו ראשים וג' ג' ת' נקראו אבות באופן שמוחות יותר חשובים במעלה ובמדרגה עד שנקראו ראשי אבות מפני שהם ראשים של אבות שהם נתגלו האבות והאבות מתנהגים על פי הראשים זה"חכ מתאבות נתגלו הבנים שהם נצח הוד יסוד שהג' ספירות נ' ג' ת' נקראו בערך הראשים אבות ואלו שנתגלו מהאבות נקראו בערך האבות בנים כי לאבות מדריגת מעלה וחשיבות על הבנים וכלם בכלל מצורים מתקום אחד ומקום אחד יצאו ואין בגלוי הגיו מה שהאחדות הנעלם של נקודה כדפירשנו עד כאן פירוש המאמר והנה יצא לנו כרבה כללים מהמאמר הזה ונייחד להם פרק בפני עצמו באופן שיהיו הכללים תמיד לנגד עיניך בקורס על דרך לשלם ישנה אדם לתלמידו בדרך קצרה ונוסף בו נחזור ג"כ על שאר קצת כללים שיצאו מאלו פרקים ובזה נשלים הפרק ·

פרק יא' הנה יצא לנו מכללות הפרק הקודם לדעת סוד דעת הנעלם באופן שהמוח הנעלם שהוא סוד דעת הנעלם שהוא סוד בחינה שבמוחא סתימאה שפירשנו נתגלה ע"י בחינה אמצעית שבמוחא סתימאה ונעשית מוח נעלם בבחינה שלישית שבמוחא סתימאה באופן שהוא נעלם מכל המוחות מפני שעל ידי שנתייחדו כשני מוחות שהם חכמה ובינה נתגלה זה המוח הנעלם עד שהם סבה לגילויו וגלוי בחינת נקבה שהם תפארת יסוד מלכות כאשר יתבאר זה בענין סוד תפארת כן יש לזה המוח הנעלם שני מגילות דכייני מגילות אחד למעלה מפני מוחות מפני שגרשו בראש מוחא סתימאה ומתוחות שהם חכמה בינה מגילות ברכס ואחתצות נוסף שבמוחא סתימאה

ועוד יש לו מגילות שני מטה מהמוחות כאלו היה מוחו למעלה מתפארת מתם מפני ששני מוחות היו סבה לגילויו וגלוי בחינתו שהם תפארת יסוד ומלכות כמו שנפרש סוד עד שמפני זה יש לו עליה ושפלה כאשר יתבאר סוד ומפני זה יש לסוד דעת הנעלם בבחינה הגבוה של תפארת מגילית בתפארת כאלו היה מקומו של תפארת למטה מהמוחות חכמה ובינה שהרי חכמה ובינה סבה לגילויו והגילותו של ידם ובהתגלותם הוא מתגלה גנוי בחינתו למטה ויש לו מגילות ג"כ בבינה שהוא סוד נשמת בינה בסוד מקורו שהוא משפיע בבינה כנשמה המשפעת בגוף בסוד ובדעת חדרים ימלאון שהם חדרי בינה וג"כ הוא סוד נשמת חכמה בסוד ובדעתו תהומות נבקעו כי הוא משפיע בשפעו במוח חכמה עד שמבחינה שפעו יתייחד חכמה בבינה ומעלה הוא בסוד היחוד שפירשנו בפרק ח' ובשאר פרקים באופן שדעת הנעלם בידנתו ויחודו בכל הספירות עד שאפילו בין תפארת ומלכות יש לו ג"כ מגילות בסוד היחוד והייח לכל מה שפירשנו בפרק זה מדברי רשב"י ז"ל בתיקוני זוהר וז"ל ברחשית ב' תרין חכמה ובינה תליתאה יראת ה' ראשית דעת ובגבורה דעת אמר והאדם ידע את חוה אשתו דלית זיווגא אלא בדעת דאיהו עמודא דאמצעיתא כמו דאיהו עמודא דאמצעיתא יהודה דאבא ואימא הכי איהו לתתא צדיק יהודה דעמודא דאמצעיתא ושכינתא דלתתא וגוף וברית עלייהו אמר כי אלה דעות ה' ותרווייהו ערות דלית עדות פחות מתרין וגא בן איהו יהודה דאבא ואימא איהו יסוד שניל כלא עד כאן לשונו פירוש המאמר מלת בראשית שמתחיל בו התורה בראשית ברא אלקים הוא מרמז על ג' ספירות שהם חכמה בינה דעת שהוא נתנה במקום כתר ספירה שלישית כיצד ב' של בראשית שהיא במספר שני רומז לנו ספירות שהם חכמה ובינה וזהו שאמר ב' תרין חכמה ובינה והספירה השלישית שהיא דעת מרומזת במלת ראשית הנשאר ממלת בראשית ונקראת דעת ראשית מפני שהדעת היא למעלה משרשן של ג' מוחות חכמה ובינה שהיא ראש בחינה של מוחא סתימאה בסוד סוף א"ק שהוא ראש א"ן כדפירשנו למעלה ומסוד מוחא הנעלם הוא למעלה מפני מוחות כי השני מוחות מקורן חוץ לבחינה עליונית שבגולגלתא חוץ מא"ק וזאת מקומה בסוד הנעלם א"ן בסוד עמקי בינה שבכתר למעלה ויכן ברשך מפני כן נקראת ראשית וראו בתורה מוחות חכמה ובינה רמוזים בתחילה קודם רמז סוד הדעת שהרי הב' קדמה לראשית במלת בראשית כדי להורות במוח דעת הנעלם יש לו מגילות גם כן למטה מהחכמה ובינה למעלה מהתפארת ובתפארת עצמו בסוד הנביאה וסוד היחוד כמו שהוא מייחד בסוד היחוד שבשפעו למעלה ב"ן חכמה ובינה כמו כן הוא מייחד למטה בסוד היחוד בין תפארת ומלכות ועל זה רמז רשב"י ז"ל באמרו תליתאי יראת ה' ראשית דעת רמז בחריפותו וחכמתו על סדר ג' ספירות ועל מגילות הדעת המוח הנעלם שיש לו שני מגילות כאשר כתבנו ועל ראיה בסקרא אחד ובתיבה אחת בנהית וחריפו' גדול כראוי ונתן להם וחריף לפי מעלה חריפות חכמת רשב"י ז"ל וזהו שאמר תליתאי ר"ל הספירה השלישית מרומזת בזה הפסוק יראת ה' ראשית דעת ר"ל יראת היינו בינה על שם כי השפרת דבינה מתערין דינין ה' היינו חכמה שנקרא יוד כידוע שהיא ראשית הויה ראשית דעת היינו דעת שהיא ספירה שלישית שנקראת ראשית בהוכח שהם מסודרים ברמז חכמה ובינה קודם דעת כמו שהם מרומזים ג"כ במלת בראשית חכמה ובינה קודם דעת ובזה רמז ג"כ בהדיעתו בדעת שהוא מוח הנעלם יש לו מגילות למעלה מחכמה ובינה ולמטה מחכמה ובינה כי מלת ראשית שבפסוק נדרש לרישא ולסיפא כדרך דריכא פסקא בסיפא הריכא ראשית מדעת ור"ל יראת ה' שהם חכמה ובינה כך קודם ומקדימים למגילות הדעת ונדרש לסיפא כי ראש ומגדיק בדעת ודעת מדובק בראשית ראשית היינו דעת ודעת היינו ראשית ור"ל יראת ה' שהם חכמה ובינה ראשית דעת ר"ל דעת קודם וראשון להם ומפני כי כר עתה לא פירשנו וענינו של זה הדעת שך שהוא למעלה מהם ולמטה מהם מפני זה תפרש והזיל ובגבורה דעת הק"ור והאדם ידע את חוה אשתו דלית זיווגא אלא בדעת· פירוש אדם כנוי לחכמה בסוד מ"ה כי גם שם בנו כי אדם כינה ע"ה והחכמה ג"כ נקראת מה בסוד חכמה א"ן מ"ה כח מ"ה כדפירשנו במקום מו' פרצופין וחוה היא כנוי לבינה בסוד שהיא אם כל חי שהיא אמתו של אדם ואדם שיוע חכמה ובינה היינו אשה והאמר נקפלו דעת הקדוש והאדם ידע

את הוה לשבחו כי ידע הוא מלפנין דעת שכייט דווג ושפע
מיחידים והמחברים בשפע שמשפיע בכס בסוד ובדעתו תכונות
נמקמו כתו שבירשט וכ"י שפעו יתייחד בחדש שהוא חכמה
בחוש שהיא בינה לשבחו שתחר דלית דווגא תלת בדעת
פירוש מחכם שדעת לשון דווג ושפע כמייחדים בשפעו בחופן
צלת מניטו סוס דווג בלת דעת סס כן הוכרח דווג חכמה ובינה
ע"י דעת שמשפיע בהם ומייחדם ומזווגם בשפעו בסוד כידיעה
דהו"ו שתו"ת דאתכלי"ת כוקבא לו לפי פירושו שבירוש
מחין דווג תלת ע"י דעת שבהי מניטו דווג תפארת ומלכות
על ידי לדיק ובלת על ידי דעת ומזרן דהיינו שמוחת
דאתמשיאת ר"ל מות דעת בשפלם הוא הוא בשלמו תפארת
והוא הוא בשלמו הוא מייחד ומזווג הכמה בבינה בסוד כידיעה
כדי שיתחקק ויתפשט מוחו על ידי יתודם מרוש שתקי שורש
בינה שבכתר למטה מכס בסוד בדעתו תכונות נמקמו כדי
שיתמל למטה בתפארת ויתגלה בינתו שהוא גלוי נוף
תוכך סוד ס"ך בתפארת בתופן שתפארת יסיס גלוי נוף
בחינתו ושפעים בו ובקצוות בסוד מוח והגלם נשמה ובזה
יובן דברי כזוהר האומר שלמה כרומות לבינה נתשבר משקב
שהוא תפארת בנה וילדה ו' בניס שהוא תפארת שבו"ו קצוות
הבניין דקשה כי אם כיון שיתוד ווזוג כתס והבן מותר למשלם
כי אין שרוה ח"ו למשלה עם כל זה איך תשבר שתשבר החס
תכבן והוא הבן פנמו שילדה שהרי קודם לידתו לא היה עדיין
בחינת אלא הבניין כי יתוד חכמה. ובינה הוא ע"י הדעת שהוא
תניעות תפארת הגשלם בסוד נשמה ומוח קודם שנתגל הדעת
למטה בסוד גלוי בחינת גופו בתופן שהו' הוא הבן בסוד
בגלוי והוא הוא בשלמו המייחד והמזווג. חכמה בבינה בסוד מוח
הגשלם והנשמה הגשלת בסוד ידיעתו כי ע"י ידיעתו שתי
תקוותיהם יבקשו ויתגלל תבין שניהם ויתחק למטה בכל גופו
להשפיע בכל גופו בסוד מיח והגשלם נשמה ולתר דהיינו שיחודת
דהתניעותא ולא תתר בשורוש דהיינו תפארת שהו שתו בתורשם
כדי לסורות לט תיקון ויסוד הוא על עיקר הקויות שהוקשה
לי דברינו שהרי למטה יסוד הוא המייחד והמזווג ולא דעת
מבני זה דיק ולתר שמוחת דהתגלית שהוא רוצה לומר כי תפארת
עלל שהוא הוא העמוד התגלית שהוא הכריח בתיכון
העולה תפלה מעלה בסוד נשתו ומוחו על קצה עליון לשתקי
שורש בינה בסוד הכתר שסס שרשי ומקור גלוין ויורד למטה
בסוד גלוי גופו שהוא תפארת וכריתו שהוא לדיק ונוגתו
שהוא מלכות על קצה התחתון בסוד תני רשתן ותני
לתרון שהו הוא גלוי בתינה בתינה סוד כתורך קו לתוכני עתוך
תתכני הנה מלך זה כיון שהוא מייחד ומזווג בסוד כידיעה למשלה
בסוד עליה בסוד נשתו בקצה עליון חכמה בבינה בסוד בדעתו
תפיתות נבקשו כתו כן הוא יורד למטה בסוד גלוי גופו שהוא
תפארת וכריתו שהוא לדיק ותתייחד למטה במלכות זוגתו בסוד
הידיעה ע"י בריתו תות ברית קודם שהוא לדיק שהוא סוף גופו
כי ברית הוא מקך הנוף ומוף הנוף ותתייחד במלכות בקצה התחתון
שהו שהוא לדיק כי נוף וברית חד תסבינן כזוהר בזוהר וזהו
מתפרש ותזיל וכ"ת דמ"מ דת"מ דאתמשיאת יח"ו דת"ו דאבת ותתת
כ"כי מ"ה לת"ת לדיק יח"ו דעת"ו דת"מ דאתמשיאת ובינתת
דל"ת בחופן שהזווג בעליון שהוא תפארת בסוד עליותו וזיווג
בתחתון שהוא ע"י לדיק שהוא תפארת בסוד ידידתו ע"י בריתו
מבך גופו שניסס כס בסוד הדעת שהוא השתוד בתמשיאו הברית
בתיכון המברית ומייחד והמזווג בסוד ידיעתו מקצה תל קצה
מקצה מעלה עד קצה תעה ושפיר קתתר דלית דווגא תלת בדעת
בין מלמעלה בין מלמטה ומפני זה מפרש ותזיל נוף וברית
עליהו תתתר תל דעות ס' ר"ל נוף סיום תפארת שנקרת ידוד
בעולה למעלה בסוד נשתו ומזווג ומייחד למטה שנקרת
בבינה בסוד כידיעה בריתו שהוא סוף גופו שהוא לדיק שנקרת
תל הוא מייחד ומזווג למטה נוף תפארת במלכות תל תלו סני
זווגים ויתודים נתתר דעות לשון רבים ומישוע רבים שניים כתלו
תתר סני שמשים דע"ת דעת שרגה לומר כי תפארת מזווג
ומייחד למטה בסוד כידיעה בסוד הדעת והזו שיפרש ותזיל
תרוויהו שר"ות דל"ת עדיות פת"ח מתר"ן פירוש דשתו לירופו
שרות ותין שרות שתת שמשים כי חס תין סני שדים משידים על

שנתחלו בסוד שני מציאות כמו כן סדר בחכמה ג"כ נתחלו בסוד
שני מציאות כי בהתכונה בדרך אחד ובתופן אחד
נתגלו ובסדר בחכמה כן סדר הבניס בתופן שלפל סדירה יש לו שני
מציאות מציאות שלפה תמד שרשה ומציאותה למעלה ומציאות פלול
תמד מקומה ומציאותה למטה וכן נתגלו בסוד שני מציאות כיצד
מציאות ויסוד זכרון בקדמה זה לנגד פנים ונוח תסכימה כי תנעדך
לבקדמה זו יותר תפשם אחד והיה כלל גדול בתגלות וזו כיון
פלם בסבה התצברות סדירה על סדירה תדין לרחמים ומרחמים
לדין ותחסד לדין ותדין לחסד כי תמד בחינת מקומה תחנבר העליונ'
על בתחזוקה ותמד בחינת בתקור תהנבר בתחזוקה על העליונה
כי תחדבק בתחתונה בתקורה שבתקור פוד למעלה מהסדירת
פעליה שתמד זה תחנבר על סדירה שעליה ותזה כלל בעליה
יבת בתחנבר נבורה בל חסד וחסד על נבורה כי לכיות שחסד
למעלה תנבורה כי נבורה ירדה על מקומה של ידי חסד בתקר
בפרם שתמד זה הסד שלה לנבורה חסד טבר על נבורה ותמד
מתקר נבורה הוא בינה סדינה שרש דין בתנותר למעלה
ובתחדבק נבורה בחסדה שתקבל תחסדה בסוד בב' חכיות
שסירטט למעלה תחנבר של תחד שעליה תבני שתקורה למעלה
מהסדירת חסד על מקומה ואל תטעה ח"ו לתעוב כי יש כאן
התנברות וקטע ח"ו כי בכל לבי רגון בתלגל ב"ה וכתו שהוא
רגין התחיל להנביר סדירה על סדירה כן בלם מהבימים לרגין
בתלגל ב"ה תמד בלולות מהסדר בהדירטו בסדר תחד הוא סבר
ומבר הוא תחד בתחוכה יהויין תסם והוכר גם כן בהקדמה שיגת
לבי תחכרי רבי יוסף קראו ז"ל כי תסוד שורש בתוכך יבא ונתגל
תפתרת יהוד תלטות עם הרוח בנפלם שהוא דעת הנפלם ותסוד
שורש הרוחב ובא תחד בגת עם תוח תחכה ותסוד שורש בעותק
ובא נבורה והוד עם תוח בינה ובא לנו ג"כ תפרק הקוסם
שהסדירות בדרך שלה ובלול נתגלו שהרי תסוד הפלם תח"ן יבא
ובתגלה תוח תכיה ותתוח תכיה ובא ותגלה תוח בינה ותתוח
בינה ותכיה ובא ותגלה תציות תוח דעת בנפלם והגם שתציות
תוח דעת הגלם הוא לתגלה בעתיק שורש בינה שבתר שב"ו
תציותיו תחסבת גם כן לתשה כתו סדירטו לתגלה בסוד לזה
נתצברו תיובא שהוא תפתרת בגה וכתו שהחוות יבתו בדרך
פלם ובלול שגם הרחסים שבקריתו רחמי תבות כתו כן בתבות
שגם ג' ת"ת כי התבות תתנבים תהרי כרחקים תפני כן גם הם יהיו
לתגלין בדרך שלה ובלול וכסדר בתבות בדרך פלה ובלול כן
סדר יציות ותגלות הבניס שהן ג' ס"י בדרך פלה ובלול כי
הבניס יעשו תפצה הבות ואל תבלבל שבלך בתה שסירטנו
לתצלה בבניין חילן חלת בהורין נראין לתבת לתרכין שהבלות
בתגלו תהשחות וכן תה שתחר כהסיד רבי יוסף קרתא ז"ל חסד
בת בתבל תחכתה סוד כרוכב שהוא תוח שלו ותקורו פירוש
פבניין הוא לבי תקרין ז"ל תקום תקור תציות בתבות ותקוס
תקור תציות הבניס תבל לת סדר תציותן תיך בתגלו של תקרין כי
בסדר תגשתן של תקורין בתגלו בדרך שלה ובלול בתו שתחר
שתחר בסירוק וכתו דת בתת תליית שבל התגלות חלטין זה בזה
דהיינו שלה ובלול שהשלול תני בסילתו ובם זה יובן תה שסיתי
תכיי הקבלה החילן בסולגת
ובלול בזה הגם יבא תחד בבת בתת

	כתר	
חכמה		בינה
חסד		נבורה
	פעלרת	
בת		הוד
	יסוד	
	מלכות	

חכמה שהיא תקורס נבורה כול
אחת בינה שהיא תקורס תפארת
יסוד תלכות תחת כתר נסוד
הדעת שהוא תקורס כתר לתפלס
פיכמה ובינה יסוד הדעת תבני
שהוא תקור בתקורות נסוד
לנקודה ובתה חכמה לתצלה תבינ'
כי בינה נתגלה תכמה בגה תנד תקיתם תנבר חכמה של בינה
שנר שהוא עלמה כי בינה נתגלה תזכמה ותנד תקורה
תחקור בינה נסוד בנקודה שהוא למעלה תחכמה בסבינה
תחקבר בתקורה תנבר בית של חכמה וכן תסר נתגל
תבינה בתופן שבינה תפצית בתסר ותנד תקורה בתכמה
תפצית בבינה וכן נבורה נתגל תחסד ובתבונה בזהר בית
תגדו חסובת הגה תנד תקוס תגבר חסד על נבורה ותנד
תקור נבורה שהיא בבינה תנבר נבורה של חסד וכן תנבורה
נתגל תפארת הגה תנד תקותה תנבר נבורה על תפארת

הגהה

ובגם שסירטנו בתצלה כי סוד
דעת שהוא בתוח הפלס
נתגלל על תקותו ע"י תכמה
ובינה אגם קדמתו לו פס כל כיתך
סוד דעת הוא בתלת בנקודת
בתר קודם לבם תבחינה העליונה
שבנקודה ותתר בבחינה בעליונ'
שבנקבל' הוא סבה לבחינה
תחתונית שבנקודה ובחינה
תחתונית שבנקודה הוא סבה
לבחינת סופה שבנקודה ובחינה
עליונה סבה לבחינת שרשים
בתבותר בפרק י' תוה הספר
ח"כ בחינה פעליונה היא
תחפשטת בבחינה תחתונית והיא
היא פנימה הבחינה תחתונית
ותבחינה תחתונ'היא תחפשטת
לבחינה סופה שהוא תוכה
דפתיק' קדישת והיא פנימה
תזלת דפתיקו קדישת שהרי כל
תלו ג' בתבות תיגם רק
בתפשטת בחינה עלונה בתיפן
בתקום בחינ' העליונה היא נבב'
נרחב ובתחתם ובסוף ומתחר
שבחינה העליונה תינה מתגלה
רק ע"י סוד הדעת ואין לה
גלוי תחר ח"ב סיד הדעת הוא
הוא בשיתו בבחינה פעליונה
שתקותה נרחם בקודה ובתחתם
בנקדה תסיף הנקודה בתוכת
דפתיקת קדישת והוא הוא טעם
תזלת דפתיקת קדישת כי בכל
הוא בתפשטיתו דפתיקת קדישת
בתוכן שי קומו בכלם ותה
שתחרטו שבתחנל ע"י תבחינה
ובינה לבחות עם תוח נשלם
בפנין הוא לבחות עם תקיס
קבוע ותוח קבוע לפנין
בבפשפה בתוחים בסוד
נדעתו תכוהות נפיתו כי
בבפשפה תינה כי תח ע"י תוכל
בדעתו

ותמד תקור בתפארת ס"ת לתיכ"ה תבניר תנביר על בבורה
סד שתמד תקורה עולה לתצלה ותיחד בין תב' וזס' ותכריע
בזרועות ותספיק בתלכות זוגתו ובדרך זה בתגלו כלם תשר תפני
כן כוערך ניור התילן בזה בתופן וכתו ספירטנו לתצלה בסירוס
בתתר וכתו שיתבאר בסניין עוד כי בסדר התוהות כן סדר כל
בתגילות ובגה יגת לנו ג"כ תהפרקים בקודמים שתגיהות ז'
קטות בס בתלכות והס ג"כ בתפארת והס גס כן בבינה בסוד
תלי גלגל לב' שסיהגס חג"ל בסוד עולם שנה נפש שבתלו ג'
תקוסות יש לבם תגיהות תחגלה בתפארת ותלכות בסוד בתפילה
ותקוס פירות " ובבינה ובסוד הנעי"ם ובסריפה ויגת לנו ג"כ
תהפרקים הקודמים שיש לתלו ו' קטות תגיהות נתלס ג"כ
בבתר וחכתה בסוד ותלה בתלכים תשר תלכו שלו יובלו
לשרוש בס ולהתגלות בסוד ויתלך ויתת ויתלך ויתת
בדסירטנו וכן בקטות נתגיהים בס בסוד תה"ת תשר תהיה
בסוד לבין פתיד ר"ל שפתיד יתגלה פד שתגד זה נסתן
הקטות כ' תפרכות ובכל תפרכה ותפרכה בס נכללים
תן י' ספירות שבלי כלם לתחות ותין קטן בבם ח"ו רק
בתפצעות והתגלות ההפלס תכרכה רתשובה בסוד הבתר
בסוד בדעת בתוח הנלס בסוד בתר שבתר תרך
תגפין תיו תתגלה בלל רק פ"י סוף נחיגתו שהוא סוד טורש
בשותק בסוד בדעת בסוד הבפשפה שהיא בסוד תזלת דיקוק
דפתיקת קדישת כדפירטנו לתצלה
ובס בעזקי כתר בסוד בדעת
היא בתפרכה רתשובה על ו'
קטות שבללותם י' ספירות
תפרכה שניה בסוד בתכמה
תפרכה שלישית בסוד הבינה בס
נשתרטנו בסוד הנעי"ם תפרכה
רביעית בסוד תפארת שתהפאר
בו' קטות ותחגלה בו' תכללים
הכללות תשבר בסוד בתחלה
תפרכה תחמישית ו' קטות בו' לכות
בס ל' בבפשפות הפרי שרגלית
פירות ו' קטות בכללים תשבר
לשתר פולמות וס' תפרכות שלו
תריזו בפה בן ד' שבבל תות ותת
תכס נבללו בל י' ספירות והמה
תפרכה כרתשובה שהיא בבתר
בסוד סורש שתקי כתר בסוד
הדעת בפלס נתיזה בקוסה
פעליון של י' תות רתשון תכס
יל"ד ולרוד דקוסה ונודל
בשלמה לת כתה. תפורשת בתות
בפתר תפרכה כי היא בל בך
בשלמה עד שהיגה תוסגת רק
בגהיגה בתתחונה שלה דהיינו
בהיגה בפונה לתטה לתפשיט
בסוד בדעת ובסוד התולת
דשתיקה ותפני זה לת נרתזה רק
בקיגה של י' ותוהה בחיגה
נקרתת תין תפני כן תפילו בבחינ'
בתתחונה שבה תינה תוסגת
תשר תפני זה נקרת דעת הנפלס
כי כתר שהוא הנקודה הגלולה
תג' בתיות שהוא סוד תרך תבין
כות נפלס גס בל בחיגתיו רק
שתגלה בבפשפתו בגחיגות בשלות
בסוד הדעת כתו הבפשה בתפשפת
בגוף וגוף תינו דומה לת בבפשה
ותפר זה לעולם בשלמתה היא
ריחוד בקוסה של י' שהיא נקודה
דקה בלגו תינה נרתית ובס בל
הקודה בס שפר כי בל נקודה
הגס בהיות דקה תן בדקה בות

כל

הקדושות הוא בכל חלקיו ובכל בחינותיו מורה על סדר שמתייחדים בו עשר הן דרך כלל הן דרך פרט ולעצם זה קראתיו סם המיוחד משמי שמתייחדים בו י' ספירות בכל הבחינות שלמה בהן בו ובכל פינה ובכל לד שתביט בו ותין לך בחינה שלא תהיה נכללה הן י' שהוא תחלות שוה בכל לד בעולם שמה שנמלא בבחינה זו נמלא בבחינה זו ומה שנמלא בבחינה זו נמלא בבחינה זו ואין הפרש והבדל בין המערכות רק שכל מה שבחלצלו המערכות דרך המדריגו' נתגלו יותר כתו ספירותיו בסיומם למעלה ולמלו ה' מערכו' נמלאים בזוהר תיזורדים תחת הנה ותחת הנה ובפרשת תזריע רמז בזוהר ד' המערכות בסמוך מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה כתרן קנייניך וכדי שלא להתריך נביא לך כוונתו סם רבו מעשיך ה' כלם בחכמה סיומ כלם הוא לשון כללות ר"ל שהי' ספירות הם כלולים בחכמה ושם התחלת גלויין שנקראת ים בערך הכתר שנקרא אין לעולל הפלתו אלין שם הנה כלל וזהו שאמר מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה ר"ל כתה גדולים מעשיך כי כל כללות מעשיך הם נעלמים בחכמה אלין שם הנה רק יצות החכמה שהיא נתלית והנה אלין שם הנה יותר רק יצות המילות עם כל זה כלם רוצה לומר כללות עשרה ספירות כלולים זה בזה בפלס והיינו כלם בחכמה שרוצה לומר כלם הוא לשון כללות וב' על בחכמה הוא כ' סיקוס כמו ון בעדן בנים בעדה כמו כן בעייה על כ' כאן כי כלם היו נתונים בפנימיית החכמה ובלם נעלמים בפנימיותה והיא מערכה שנייה ומערכה הראשונה לא נזכרה לגודל הפלאתה כי מקום שסם בפלס כתר שכתר הוא מקומם ונחר אין לו הנה עד שתגיע זה לאצילו מקום' אין לו הנה ח"כ אין יוכרם שהרי מה שהזכירם בחכמה הוא מגיד תוקף הנה הזכירם ברמז כלם בחכמ' אבל בתר אצי' ונקומם שהוא כתר אין לו הנה שם כן אין יוכירם ואח"כ אתר בפלס עשית להורות על מערכה ג' שבינה שסם עשית תיקון על ספירות דהיינו תקון מילות שרשי הקצות שנשתרשו שם בסיד הנעלם' כי"ת ושית מערכה הפלימי' ואח"כ אתי' בפסי' מלאה תרמו על מערכת תצ"ת שתילה ותפשט בו' קצותיו מהשרשים הנפלאתי' בסוד התיול' עד שנגוד' וש שם מלילו היה מתרש' ותחנל' ותחמלת בו' קצותיו על כל גחותיו עד שלא תתל' בו סוס קנה שלא יהיה נכלל בו ו' קצו'ולת תחל סוס קנה שלא יהיה נכלל בו עשר ספירות כלם מלאים שפע שפע רצון להשפיע למלכית כדי"ת שנאמ' בתערכת תוצ"ת ישם בן ד' כי בכל לד ופינה תחביט בו תחנת ו' קצות מנוליס ובכל קנה כללות עשר והיינו מערכה רביעית התרן קנייניך תרמו על מערכה חמשית במלכות המקבלת המלוה הנתה בו' קצותיה נפסד שהיא התרן ומקום פירות תן ו' קצות התחרת בשלה המלאים שפע להשפיע בה עד שהיא זכה בשפע הנתה כתרם בזוכה בקניינו וזהו ברמז בקטר מופלג בכני מלית התרן קנייך התרן הוא כנוי למלכות שהוא התחתונה המקבלת קנייניך הוא לשון זכייה לשון קניין סודר שפל ידי קניין סודר הוא זוכה בקניינו הרי לך שרש"כי ז"ל רמז על ד' מערכת בפסוק תחד ומערכה חמשית רמז עליה בקולה על י' כדי"תו למעלה וזה נפלים הפרק כי רצונינו לבאר ענין תחד הנוגע לפרק זה וכדי שלא תכבד עלינו תריכות הפרק נייחד לו פרק בפני עצמו והנה נפלס הפרק:

פרק י"ב

רצונינו לבאר בפרק זה דבר הנוגע לפרק הקודם לו כי תחר שפירשנו בפר' הקדם שהקצות ים בלם מילות נפלס גם נכתר ובהכתה רק שלא היו יכולים לפרוש סם ולהתגלות סם בסוד וימלך ויתת עד שמלך זה נסיו הקצות ה' מערכת מהפלס כתר שלין לו גלוי כלל נפסו להפלס חכמה עד שבחכמה נתגלה קצת דהיינו מילות יצות החכמה ות זכמה נפסו לב נה שתתגלות יותר עד שסם נשתרשו בסוד הנעלמה ותקון שיהיו סורם לקצות ת"כ לפי זה ח"ו שילאו מכתר ותחכמה ת"כ לא יהיה מילות שבר ספירות לא בכתר ולא בהכתה ח"ו כי חסדו הקצות שנפסו שם בשהקהן מבת' לחכמה ותחכמה לבינה ובוד וקשה כי נפתו ה"ו וקבלו שהי כי בכתר היו בלולים מכל וכל ובהכתה נפתו בקצת מה שקבלו קצת גלוי במילות יצות החכמה ובבינה נפתו יותר עד שסם מהיות תיקון על ספירות שיהיו נפד בנעלמה נתיקן שיהיו סורם לו' קצות ות"כ יצאו מהפלס שהי ח"ו מגד מילוחן ונפ"ז מכתר לחכת' ותחכמ' לבינה הנה ליעב זה לריך תני לשורך על מה שבבר הקדמתי לך בפרקים הקודמים הנה בבר ידעת בתה שהקדמתי לך בפרקים שבבלו מזה השבר וכן בשבר סוד תב"ע כי בכל תקום שירדה השבינה הקדושה לא זזה ממקומה כי הקדושה הרתשונה במקומה עומדת במילוחה המובהר כתו שהייתה קודם ירידתה למדריגה שתחתיה שהיית' מילוחת מובהר מהמילוחת המדריגה שתחתיה שירדה לותו המילוחת במובהר במקומו שומדת ולינו זו מתקומו כמו דבר נמשי שנשתק מנקום למקום בנפשיתו ומתחר שלינו זו ממקומו ת"כ הוא טל מקומו הרחתה במילוחתו המובהר ישתוד בתקפו וגבורתו בכתו לו כתו שהה גלה נפתה ולא ישתנה ח"ו כי הו' במקומו הרחתה מחניל המלאים ולינו חסר דבר כמדליק נר מנר שהנר השני נתמל לור מנר הרחשו' והנר הרחשון טל מקומו ישמוד בלורו ותקבו גבורתו ומשי זה הנס שנשתו הקצות והמערכות ונלמלו מכתר לחכת' ותחכתה לבינה מילוחת המובהר נשתר למעלה כמו קיד' המילוחן כן לשתר המילוחן והנה' לכל זה כי הרוחני כיפך הגשמי' בכל שניניו והנה תוסף לך ביתר למען יהיה הענין חקוק בשכלך כי לין דרך הדוגמי' כדרך הגשמיית כי הגשמי' לא תוכל לעשו' סוס שנוה אם לא שתבטל קודם מילוחת הקומר מכמות שהיה בהחילה המשל הזה כשרצה האדם להמציא חלון בגד ללבוש הנה יגזו הנמר מבטל חי שהות הבגד והנה נחתת הנתר נתהדם כי פעולה מה שלת היה לו קודם בעודו על הבטל חי הבגד הוות כי בעודו על הבטל חי לא היה מוכן לפוס מלאכ' ובהה שנזוו רלוי למלאכתו הלריך לו שהות מלאכת העוויה והבטל חי שהות הבגד נשתר תבולל עדוס ושריה מהנתר הרי שנתבטל מילוחו הרחשון שהיה לבטל חי שהות הבגד שהיה מלובש בנתר ושתה כות שלוס ושריה ונתחדש לנתר פעולה אחרת לסבת הנזוז שרלוי למלאכת העוויה נמלא שנשתנה מילוחות לילוחות שוד יחלא שהי כלילן ויבגד הנתר הוות כי אחר לבוגה וכבוסה לא תבחר מילוחת הרחשון אשר היה לניות הנתר קודם לבוגה וכבוסה כי בבר נשתנה שקודם הייתה נתר עבה ונסה ושחורה ושתה היה דקה ורכה ולבנה נמלא שנכלה שהוי שני ומילוחת הרחשון שהות הנסות והשבות והשחרות חלף הלך לו כי נשתנה לדקות ורכות ולבנות וכן שוד יתלא שהוי שלישי כשהוסו כתר הנית לא יחשר ג"כ מילוחת חומר הרחשון כי קודם טרייתן היו לשונות של נתר וכריכות של נתר שלא היו רלויין לתרינה ושתה בטרייתן הם חוטין של נתר עד שרלויים לתרינה והנה הוא נהכך למילוחת שלישי וכן כשאר יחרוג הבגד מהריטווה לא יחשר המטווה חבל נהפך מהמטווה לבגד כי ט"י מלאכת התרינ' פשט נורת הטוויה שהיה לו מתחילה ולבש נורת הבגד נמלא שנשתנה ונהפך לשנוי רביעית וכן על דרך זה כפי שיתרבו המלאכות יתשנו הנורות הרחשונות ויתבטלו וישברו והיו כלא היו ונורותיו ומילוחיו הרחשונות לא תזכרנה עוד כלל כל חלו המקריים יקרה לפעולת נבמיית הבל דברי הקדושה והרוחניות והמילות הוא כיפך זה כי לף פל פי שיתגלו ויתפשטו מיני נתגלים וילבשו נורה לחר נורה ויותר מהגלה ומכוות שהיה קודם התפשטותם ומילוחם לא משני זה יתבטלו מילוחתם הרחשונים ח"ו חלא תחדש המיינים עד אין תכלית ומתעלים עד למין קן ותכלית והנס שתחלף הרוחני הרק הל מילוחת יותר מתגלה טכ"ו מילוחתו הרחשון המובחר לא יזוז ממקומו ולא יפקד מוסבו חבל הוא בחיותו ובהנתו הרחשון כמדליק נר מנר וכמו שביארנו בפרקים הקודמים מבל החבס המתגל מהבמתו להבמיס חבמים רבים והוא היו הסר מחבמתו הלא מתרבה כי קדושת חבמתו לא תזוז ממנו וכן מוסנו נבי כלי קדוש וחשמיים קדושה כי אם יחליפם בחדשים הרחשונים נגנוזים כי עדיין קדושתם בהם עומדים ולבך נגנוזים וכן דרבו"ל והשמותיה מקדשיכם תג"פ שהם שמותיה בקדושתם עומדים לפי טירדה שבינה שם לא זזה וכתו"ל לא זזה שבינה מבית מבטל מערבי עוד ישהנה הרוחניות מהגשמיית מלד שהרוחני כיפך לגשם כי הגשמי כל מילוחיו התחדשו בסם בשלוי וחשיבות מעלה הל הקודמות בפרט בשטות בני חדש כי בל שוד שיעשול ויעשה יתקרב חל

בגרלה

כגרגה וזה הוא שבחו כי יש מבוקשו ונמר כפשוטה וחכלית' הוא הגרגה תלוי ותליות הרחשונות נשכחו ונתבעלו התחל כזה הלמר שתכלית לעשות מתנו בגד שהיא גזוזה יותר חשיבה לו מתה שהי' קודם שנגזזה תעני עד"י שהיא גזוזה נתקרבה יותר להגיעה למבוקשו לעשות לו בגד וכן בשיעורה יותר חשיבה לו מתה שהייתה קודם שנתקרבה עוד יותר וכן כשיתרוב נתקרבה עוד יותר וכן כשנעשה בגד הוא חשובה לו

מכל פעולות הרחשונות כי הוא תכליתו ונתר פעולתו וכל הפעולות הרחשונות לא חוזרות עוד ואין להם שום מציאות רק נשארתו ונתבעלו כי אין תיכלת נקן לפילו כוכיותן תכל הרוחני הינו כן תדרבה סיפר לו תכל הנדרים כי כל עיד שיחגלה ויתפשט ביותר הקודם הוא השורש והעיקר של מציאותיו התתחדשים ויתתחגלים כי התת חדשים והתתחגלים שותבי'ויונקים משרשם ומשרשם לפי רבוי התציאות שנתחדשו יתחדשו השרשים עד שזה תלוי בשורש זה וזה תלוי בשרש זה וכן יעלו השרשים עד מציאות השורש הרחשון הקודם לכל כלם וכל מה שיתקרבו לל השורש הרחשון הם יותר מעובים ויותר מתלגים בתדרינה ותציאות תפלה ורוחניות ויליס בתדר יגה מתדרינה גדולה לתדרינה יותר גדולה עד שעוליס לל התקור הרחשון ב"ה שהוא השורש והתקור כל התקורות ושורש כל השרשים ותקור ושורש כל התציאות תלך מנכי כתלכיס ב"ה ורחיה לזה מהתיקוניס ז"ל וכתה תינון סעירין פנימיים וכתה תינון סעירין תחוריים ותינון לת על נב דת כה"ד כי גבוה תעל גבוה שותר ונבוהים עליה'וכניייהו תתתר כתה פנים לפנים הנורלים וכתה תחוריים לתחוריים ללת נרתין ותינון פנימיים תינון יו"ד ה"י ויו"ן ה"י יו"ד ה"י ו"תו ה"י יו"ד ה"ת וה"ו ה"ת תחוריים תינון י' י"ם יה"ו יה"ו ת' ת"ם תה"ם תזה התתר יגת לנו תור גדול לל כוונתינו להורות לנו כי סס כתה תדרינות זו לתעלה תזו ושכל תדרינה סס שתר וכל תדרינה העולה הוא יותר פנימים ויותר בתעלה והשיכות עד שהיא פנים ותקור לתדרינה שתחתים עד שתחדרינה שתחזיק נקבת תחול' בשרכה וכל עיד שיתקרבו הם יותר פנימיים ויותר תסובים ושרשים ותקוריים כתו שתפרש במתתר הוא כי סס בן ד' בתלות תלפין הוא יו"ד ה"ת וה"ו ה"ת הוא נקבת פנים ופנימי על - סס דקוחו כי הוא הסד עליון - בשוד הביגה בסוד כללות תשר שכה המתייחדת בחכתה - בחסדים העליונים העומ לתעלה לנקבל חסדי חכתה בשוד כללות תשר שכה והוא נקבת פנימי בשרך סס בן ד' הכולל גם כי י' תדרינות בשוד תחוריים כזה י' י"ם יה"ו יה"ו שהוא חצחרת עולם הנעלה כמקבל תעולם שנעלם דסיינו ביגה שהוא פנימי ונעלמה עד שהביגה בכלל י'סעירות שבה המה פנים ותקור ושורש ל"ם שבחצחרת ושוד י' תדרינות יותר פנימיים ותתקרבים יותר לל התקור סס בן ד' בתלות יודין וה' תחת כזה י"ו ה"ו י"ו ה"ו שהוא יותר נעלם תסס הרחשון ני בתלפין ובסס השני תינה רק תלף תחת כי כל מה שנתרבו בתלפין תורה נלוי יותר והעיקר כי בהתפשטות ותלות יוד היינו א' כי הן' שתלות יוד הוא הכו התלכסי' שבא כזה א' והד שבתלות יוד הוא הרגל התחתון שבא כזה ל והי' פשיטה הוא שנתנה ברתם כא כזה א' ב"כ התפשט ת' ותלות של יוד היינו א' ובודאי תחר התפשטותה היא יותר מתגלית מתה שהיה קודם התפשטותה תמילת י' פשוטה בלי תלותה יותר נשלמה תן יוד בתלותה הנה תעלם זה הסס בן ד' בתלות יודין וה' תחת יותר נשלמה תסס בן ד' בתלות . תלפין כי התלפין הס תלות יודין ומפני כן הסס בן ד' בתלות יודין ותלף תחת תדרינתו יותר עליונה תדרינת סס בן ב' בתלות ג' תלפין תפני כן סס בן ד' בתלות ג' תלפי' הס בשיעה נסס בן ד' בתלות יודין ותלף תחת תדר נתו בחכת' השוה כלפי תעלה כלפי לתר תחייחדת בכתר כדי לקבל תכתר בסוד הדעת בסוד רחמי כתר עד שהסס בן ד' שבכתר פנים ותקור ושורש תלע וסס בן ד' שבכתר הוא יותר פנימי תקור כל התקורות ותפלי בן הוא בת בתלות יודין. כזה י"וד ה"י ו"ו ה"י שבכתר יודין וכלן נקודות להורות על גודל השלתתן ותשיבותן בתקור הנעלם פנימיי פנימיות בסוד הנקודה שכלולה ב' בחיות שהס ת"קת"ן תת"ן בסוד שורש סס ושלש שהס תן הפשפ כלל וכלל רק שהכלס עצמיות שות כלס יודין כלס נקודות ותינה תוקר שהס סוס בחינה רק הבחינת תקור התקורות. שהוא שורש ותקור לכל השרשים ותקור לכל התקורות נכח ת"ם ברוך הוא וכלס תעליס בו והגה בכל תחת תלו תעלם שתות סס

י' לותיות להורות שבכל תחת תקן י"ם ותן הכלל כיצה רק בשתלו יותר כשלמים מתלו ותלו תקירות ושרשים נשלמים לתלו כי הסס בן ד' בתלות יודין שהות סוד הכתר בסוד הדעת תתפשט ותתגלה סס יוד בתלות ג'יודין ות' תת' שהיא סוד ההכתה ושוד הוכתה שהות סס יוד בתלות ג' יודין וה' תחת תתגלה ותתפשט בסס יוד בתלות ג' יודין בבינה שהות יותר מהגלה והות סוד כת תה כי בינה נקרת כת ת"ה ע"ס בן ד' בתלות הכלין שבולה ת"ה כי הכתה יגלית כתה בינה בסס ת"ה ות"ן ומפי זה נקרתת בינה כת תה וכת תה כות תותיות הכתה תפני שבינה כות גנוי לת תכתה והכתת' סודם לה ותלו ג'שתות נקרתו פני נסוד קורבת' לל

דוגדה

ותל יקשה לך שלי פירשנו כי היודין סיד בהזכות שבנקודה ותיך נתתר שסס סוד הדעת כי כת וכת ליתת סס הס סיד הדעת וסס הס סוד הנקודה כי סוד הדעת תוחו נת"ן שבנקודה' ותת"ן הות התפשט ת"ן ות"ן הות התפשטות ת"ק ות"ק תין נו גלוי תחר רק סוד הדעת והות הות סיד הנקודה והות הות סיד דעת דפרשנו זה הענין לתעלה בתרכה בפרק ו"ן בהגי"ה יעיין תסס והבין הענין • ע"כ הג"ה •

מתילם כי ג' שתות תלו כס בשלשה תותות סיוקים שנקודה הכולה תן ג' בחינות בסיד ת"ק ת"ן תת"ן נתופן בכל' תחדות ותין הכלל בימסס ר"ק שתות תחד יותר נפלס תתות שתחיו ושל זה תתר ותי"ן ד"ת ע"ל ג"ב ד"ת הב"ד כי גבוה תעל גבוה וגבוהים עליה' כירה ובתרו גבוה תעל גבוה של בתותות שהס זו לתעלה תזו ובתרו גבוהים עליה לתן רבים הורה על הנקודה הכלולה תן ג' בחינת שהס ג' תקירות התתייחדים בסוד שורש סס ופנים שהס תקירות לכל התקורות וגבוהים על כל התקורות בסוד ת"ק ת"ן תת"ן שפירשנו בפרקים הקודמים כי כתה וכתה פנים נורלים הס זו לתעלה תזו וזו לתעלה תזו ימפני שהמוחות תקורים בנקודה הכלולה תן ג' בחינות נתופן בלכסס תקור תת' שהות בנקודה תפני כן נקרתו פנים ונגב שתות סיד הדעת תפשיט בתכתה והות תקור ופנים בהפשטתו לתוח הכתה וכן תוח הכתה תקור לתוח בינה סד שתות תכתה הות פנים לבפשיט בבינה וכלן תלוייס זה בזה וזה סבב לזה עס כל זה נקרתו פנים הלד תקורס שהיא בנקודה תפני כן הס כתה תדרינות זו לתעלה תזו שנקרתו פנים וכן הס כתה תדרינות לירבה תכה שנקרתו תחוריים כי כל שתפשט מבינה ולירבה הס בסוד תחוריים תפני שתרחקו קלת תקור כף התקורות וכס תלוייס בפנים בשיעים בשתין ותקורן הם התותות שהס התקורות בשתוכים לבם ותתותות כך נסוד הפנים וכך בסוד ההחוריים כי כס תקבנים תבפרס ושליונים וכך נס כן כתה וכתה תחוריים שכל תחת כלולה תן י' כתו י' י"ם י"בו יהוה ת' ת"ם תה"י תה"ל שהס תוריס על תדרינות י"ם נס"ד תחוריים תבינה ולתעה שכלן בלולות תן י' וכלן חלויין בשרשן שהוא תציאות התובחר שהוא לתעלה תכה ותינם זולן תפס טיתן ורוחייהן ונחותן ובחוקן ותקבן וגבורתן ובחירותן ונלחייהן ובקיתתן ולנינן רס עומדים בלי שנוי והתתקה ת"ן ברוך הוא וברוך שתו ויתעלה וכרו לעד ולנצח נצחים תח ותקי' לעד ולעולתי עולמים בחיותיהן תתובחרים וזה נשלים הפרק וזה לעד תינך וקבריכו על לוח לנך כי הוא כלל גדול לכתם נפרדם ההכתה בשלוש ונלחת בשלוש וזה בשלש הפרק •

פרק י"ג

והגה לחר שחדע תתה שהקדמתי לך כי כתציאות התוכחר לשלים קיום ושומד של תציאותו כתוכחר ולת יפתנה לעשות ולת יחסר ולת תתנעל תציאותו הרחשון ח"ו כלל תכל הו' התפשט והתגלה ותליתו' הנעלם קיום בתציאותו תוכחר כנה נאמיך שוד של הקדמה לחת נתופן שחדע תקור תנת ו' קלוות הפושלים כל תיני פשוטות ולתה כס ו' ספירות הפיעלים ותתין נ"ב ע"י זה לתה שלשה רחשות' הפיעות כחתת יותר קרוב לשכל תתה שבבר הקדמתי לך עניתו ותיתוקו בפרקים בקודמים וע"י הקדמה זו יתייבב ג"כ התחלוקת שנפלה בין כתקבלים שקלת תתורי' הכחר בות ה"ם וקלת תומרי כבהר תיני ח"ן סוף ב"ה וקלת תהם תחריס שתינם תלת י"ם וכחר הות ה"ב והו' בכלל הספירות וכקדת' זו יפשר ויתפשר פלים בינו"ס כי כנס עוניס בקנה לחד כשחור ופרח ותיש על תקותו יבת נשנוס

כל יגיעתו על מחשבותם כלם דברי אלהים חיים אין נפתל ועקש בהו נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת והקדמה היא זו הנה תדע כי בכל ספירה וספירה מן ג' ראשונות תמצא ו' בחינות וכל בחינה ובחינה כלולה מן י' כמו שהקדמנו בפרקים הקודמים כי אין לך חלק ונקוד' ובחינ' שלא תהיה בה י' בחינ' ראשונה בחינת השלמות של ספירה העתידה להאציל שהיא נעלמת בספיר' המוכנת להאציל אותה עד שהיא נעדרת שהרי לא עלתה עדיין אפי' ברצון להאציל אותה באופן שהיא נעלמת כהעלם הבן במוח האב שעתיד להוליד כאשר יעלה רצונו לזווג עם זוגתו ואותה בחינה הנעלמת נקרא כתר לספירה שנתאצל' ממנה בחינה שניה בחינת גלויה שמתגלית ומתראית בספירה שתתאצל דהיינו כשעלה ברצון להאציל או תכף נצטייר הספירה ונתגלית בתוך הספירה המוכנ' להאציל אותה כידוע ממה שהקדמנו בשער דו פרצופים

הג"הה

כזרע שנמשך ונעקר ממנו הולד הוא נמשך ממוח דרך חוט השדר' ומתבשל למטה והשפעתו בבטן אשה יתהווה ממנו הולד ע"כ הג"הה

פרק ג' כי לא מחשבותיו מחשבותינו ב"ה כי מחשבותינו המה הבל וחיבה פועלת נגם כי יחשוב כל היום אבל מחשבת הקב"ה תכף בחשבו ותכף שעלה הרצון הקדוש תיד יתהווה מה שעלה במחשבת הרצון ב"ה ואותה בחינה נקרא חכמה לספירה שתתאצל ממנה בחינה שלישית בחינת גלוי שלם הספירה על מקומה כי בבחינה שניה נתגלתה אבל עדיין היתה בתוך המאצילה ולא ירדה חוץ למאצילה מפני זה הוכרחו עוד בחינה שלישית כדי שתרד ממדרגת המאצילה ותהיה במדריגת נאצל ואותה בחינה נקרא בינה בערך בחינותיה הראשונות הרי שנתרבה בספירה אחת שלשה בחינות וכל אחת כלולה מן י' וכל אחד סבה ועלה לאחרת וכל אחת יותר במדריגה אחרת וכלם קיימים ועומדים במציאותן המובחר בלי השתנות כאשר הקדמנו בהקדמה שלפני זה וכלם אדוקים וקשורים ומתייחדים זה בזה ובחינה שלישית תלויה בבחינה שניה ובחינה שניה תלויה בבחינה הראשונה באופן שהם ג' מדריגות תלוים זה בזה ואלו ג' מדריגות בכלל הם נקראים אצילות חכמה מכתר באופן שבבחינה השלישית שנקראת בינה אותה בחינה היא חכמה של מקומה וזהו הסוד שאמרו חכמי האמת כי ג' ספירות הראשונות בכל אחת ואחת ימצא כתר חכמה בינה הוא בדרך זה כי בחכמה בעצמה ר"ל באצילותה ימצאו ג' מדריגות שהם כתר חכמה בינה כתרה וחכמה הם שני בחינותיה הראשונות שהם בכתר ובינתה היא הבחינה השלישית שהיא חכמה של מקומה שנקראת בערך שני בחינותיה הראשונות בינה בחינה רביעית הוא בחינת נתינת כח ר"ל שהספירה הראשונה נותנת כח לספירה שנאצלה ממנה שהיא ספירה שניה כדי שתוכל לקבל ממנה להאציל עוד ספירה שלישית כלולה מן עשר ואותה בחינה נקרא כתר לספירה שלישית שתתאצל מספירה שנייה בחינה חמישית שנותנת הספירה הראשונ' כח לספירה שני' שתתגל' בה ג' ותרא' בתוכה הספירה השלישי' שקבלה מספיר' הראשונ' ר"ל שיתראה הספירה השלישי' העתידה להתאצל בתוך הספירה השני' כי בבחינה הרביעית שהוא קבלת כח שהוא בחינה הראשונ' של ספירה שלישי' שתתאצל היתה נעלמת בה הספירה שתתאצל והיתה בה בכח ולא בפועל עדיין ובזאת הבחינה החמישית נתחדש בה שנראתה בפועל ואותה בחינה היא במדריגת חכמה לספירה שלישית העתידה להתאצל כי היא לספירה שלישית שתתאצל בחינה שנייה ובחינה ב

שני' נקרא חכמה. בחינה ששית שהספיר' הראשונ' נותנת כח בספיר' שנייה שתוכל הספיר' שנייה להאציל הספיר' המתגלית בה על מקומ' ולהביא' לגלוי חוץ לעצמות' כי נגלויה הראשון שה בעצמות' ולא היתה עדין נקרא נאצל שהרי היא עדיין בתוך עצמות' של ספיר' המאציל' אותה ומפני כן הוצרכ' עוד בחינ' כדי שתצא חוץ למאציל' עד שתקרא נאצל ואותה בחינה נקראת בינה בערך בחינותיה הקודמות והיא היא ספירה בינה של מקומה הרי שנתרבה בספיר' אחת שש בחינות וכל אחת סבה ועלה לאחרת וכל א' יותר במדריג' אחרת וכלם קיימים ועומדים במציאותן המובחר בלי השתנו' כאשר הקדמנו וכלם אדוקי' וקשורים ומיוחדים זה בזה ותלויים זה בזה שלול בעלתו כי בחינה רביעית תלויה בבחינה שלישי' כי אלו לא נתגלה חכמה של מקומ' שהוא בחינה שלישי' לא היתה יכולה לקבל בחינה ד' אם אין ג' תחילה ד' ואחר קבלת' בחינ' ד' נתגלה בחינ' ג' במציאות הנגלוי שהוא בינה בגלוי במציאות החכמה וממציאות גלויה בחכמה נתגלה בחינ' ו' דהיינו בינה בתקומה ובזה יובן מ"ש חכמי האמת כי ג' הראשונות חשובות כאחת יש לדעת שהרי כל הספירות חשובות כאחת וכלם גם אחדות ולמה הוציאו אלו מכללותן לנודות של אחדותן יותר משאר ספירות אלא מפני שהם חשובות כאחת יותר משאר הספירות מפני כי הם באמת אחת חשובות בספירה אחת והטעם כי בחינת בינה שבבינה דהיינו בינה של מקומה שהיא בחינה ששית הוא במציאות החכמה שקבלה כח מכתר להאציל בינה שבבינה של מקומה והיא ג"כ במציאות הכתר שהרי הכתר נתן כח לחכמה להאציל בינה שבבינה של מקומה וכן בחכמה שבבינה שהוא בחינה חמישית היא במציאות החכמה שקבלה מכתר כח שתתגלה בה בינה והיא ג"כ במציאות הכתר שהרי כתר נתן כח לחכמה שתתגלה בה בינה וכן כתר שבבינה שהוא בחינה רביעית הוא במציאות החכמה שקבלה כח מכתר לקבל בינה בתוכה בסוד העלמה והיא ג"כ בכתר שהרי כתר נתן כח לחכמה שתקבל בהעלמה וכל הבחינות יעמדו על מקומן במציאותן המובחר בסוד לא זזה מבינ' ולא ישתנו רק יתרבו וכן בינה שבחכמ' דהיינו חכמה של מקומה שהיא בחינה שלישית מציאות' בכתר שהרי כתר המאצילה על מקומ' וכן חכמה בחכמה שהוא בחינה שנייה הוא במציאות הכתר שנתגלתה בו החכמה קודם אצילותה וגלויה על מקומה וכן מציאות כתר שבחכמה שהוא בחינה הראשונה הוא במציאות כתר קודם שנתגלתה בכתר כבן במציאו' מוח האב קודם עלות רצונו להזדווג לזוגתו וכל אלו בחינות נשארו קיימים ועומדים במציאותם המובחר בסוד לא זזה מבינה ולא ישתנו וכל אלו ו' בחינות הם כלם מכתר כי הכתר נתגלה בו' בחינות בספירות חכמה ובינה באופן שג' בחינות אחרונות של חכמה

מכתר הם כתר חכמה ובינ' לבינה של מקומה וג' בחינות ראשונו' של חכמה שיש לה מכתר הם כתר חכמה ובינה לחכמ' של מקומה וחכמה ובינה שניהם יחד הם גלוי התפשטות הכתר שהרי במציאות המובחר נשלם של עמדו ישתנו בסוד לא זזה מבינ' רק שמתגלה מבחינ' לבחינה ובבחינות יעמדו א"כ כלם אינה אלא אחדות כתר ובכל אחת מהם ימצא ג' מדריגות שהם כתר חכמה בינה וכתרה וחכמתה של בינה על מקומה הם נתונים בחכמ' על מקומה וכתרה וחכמת' של חכמה של מקומה ר"ל חכמה הם נתונים בכתר על מקומו ומציאות ותקונן של שניהם יחד רצה לומר של חכמה ושל בינה הם כלם בכתר שהרי כל השש בחינות מכתר אלא שהלה בחינות ראשונות ואלה בחינ' אחרונות הרי לך מבואר ומפורש כי ג' ראשונות חשובו' כאחת והן תמש אחת ובזה יובן ג"כ מה שפירשנו למעלה בפרקים הקודמים כי כתר נקרא יו"ד הא"ה נסוד לבושו שמתלבש בחכמה ובינה. ולא בבחינת עצמו הוא מזה והטעם בעצמו כי מצד השש בחינות הוא מתפשט בהם ומשפיע שבשלשה הראשונים מהם הם בחכמה ומשפיעים בחכמה ואותה התפשטות הוא אצילות חכמה וג' אחרונים הם בינה ואות' התפשטות הוא אצילות בינה נמצא שכל השש בחינות אינה בערך עצמו רק בערך השפעתו והתפשטותו שהם חכמה ובינה א"כ מה שבכתר נקרא יו"ד הא"ה לא בבחינת עצמו רק בבחינת חכמה ובינה שהם התפשטותו שהם הו' בחינות שמתפשט בהן וכם לבושו שמתלבש בהן להשפיע על ידן ושעל ידן שכן התפשטותו נקרא יו"ד הא"ה ולא בבחינת עצמו ומפני כן יקרא חכמה יו"ד ובינה נקראת הא"ה וזהו סוד אהי"ה אשר אהי"ה שפירשנו ברכיה הראשון הוא לשון עתיד ר"ל עתיד אני להתגלות בשש בחינות שהם חכמה ובינה וכמו שהם שש בחינות לחכמה מצד הכתר כמו כן שש בחינות לכתר מא"ס ב"ה ובדרך זה כנה בחינתו הראשונה בא"ס ב"ה הוא בעצמו בא"ס ב"ה קודם עלות ברצון להאציל שכולל א"ס וכל השלמות שעתידין להאציל ונבראות כלם א"ס נקרא כי הם נעלמים בא"ס ב"ה כבן הנעלם במוח האב קודם עלו' רצונו לזווג ומפני שאין שייך לומר על אותה בחינה לא אות ולא נקודה ולא ציור ולא תמונה כי היא נפלאה מהבנת שום דבר מפני כן נקרא אותה בחינה כתר א"ס ב"ה לא בערך עצמו ח"ו רק בערך המדריגות והבחינות העתידין להאציל וזהו וכשעלה ברצון ב"ה להאציל אותן נצטייר ונתגלה בכתר בבחינתו ב"כ תכף שעלה הרצון ב"ה אותה בחינה נקרא חכמה בכתר א"ס ב"ה ואות' בחינה שנייה וגלוי כתר על מקומו נק' נו. מא"ס ב"ה הוא גלוי עצמות א"ס ב"ה

נקרא

נקרא בינה בכתר א"ס ב"ה והיא בחינה שלישית ולהיות שהבחינה השלישית עדיין קרובה לא"ס ודומה לו ומתייחד בו בסוד הטהירו ורשימו שכתבנו לעיל בספר סוד אבי"ע פרק ס' ופרק ז' כמו שכתב הרב ר' יוסף קארו ז"ל על אותה בחינה דאיהו קריב עמי לא"ס ודמי ליה דהא איהו כגי' נעלם עילאה כגוונא דא"ס אשר על כן אין ראוי להיות נקרא נאצל בתיקוני אבריו הקדושים שעל ידם יתגלו שאר הנאצלים מפני קורבתו למאציל ב"ה ודמויו אליו כמבואר בשער אחד הוא שער פרק ה' ופרק ז' מפני כן קבלה הבחינה שלישי' כח מא"ס ב"ה לירד ולהתפשט עוד מעצמותה לעצמותה עוד ג' מדריגות למטה מסוד הטהירו המתרחבת בעגול עד א"ס כמבואר בספר הנ"ז בפרקים הנ"ז וירדה לסוד הנקוד' הכלול' מתלת בסוד א"ק א"ן את"ן שהם תיקונו אבריו הקדושים שנקראים מוחא סתימאה ודיקנא דעתיקא קדישא שהם תיקוניו שעל ידם יתגלו הנאצלים בסוד מזלא דדיקנא קדישא ובסוד מוחא סתימאה שנתגלתה בג' מוחות כדפירשנו למעלה בדברי רשב"י ז"ל במאמר אחר דסרותא אשתכח שהג' מוחות שהם ג' ספירות כח"ב הכוללים כל הספירות נתגלו ממוחא סתימאה ע"י דיקנא דעתיקא בסוד א"ק א"ן את"ן וכמו שכתב החסיד הרב ר' יוסף קארו ז"ל והכי הוות נהירו חד וכלילן ביה תלת דאינון כתר חכמה בינה וכדפירשנו למעלה יעויין שם שהם סוד א"ק א"ן את"ן באופן שבחינה רביעית שבכתר א"ס נקרא כתר בסוד עתיקא קדישא שהוא הנאצל ראשון ובחינה חמשית שבכתר א"ס נקרא חכמה בסוד מוחא סתימאה ובחינה ששית שבכתר א"ס נקרא דיקנא דעתיקא קדישא בסוד מזלא שהוא בינה בסוד מזלא ובסוד דיקנא ואלו שני בחינת האחרונים שהם המוחא סתימאה והדיקנא הם הם תיקוני אבריו הקדושים שעל ידם יתגלו הנאצלים ועל ידם יצא ממדריגת מאציל למדריגת נאצל עם תקוני אבריו הקודשים באופן שיש לכתר בחינות שנ.ת ששה בחינות ג' לצורך אצילות שהם בסוד הזכר ומפני שבאותן ג' לא יצא עדיין ממדריגת מאציל למדריגת נאצל שהמאציל הוא זכר בסוד ההשפעה וג' לצורך אצילות שהם בסוד הנקיבה שבאותן ג' בחינות יצא ממדריגת מאציל למדריגת נאצל שהנאצל הוא הנקיבה בסוד הקבל' שמקבל כנקיבה המקבלת באופן שבסוד הכתר בעצמו ימצא בו בסוד מאציל ונאצל שהוא סוד עלה ועלול הקושרים זה בזה וכן בכתר בעצמו ימצאו ששה בחינות שהם סוד עילה ועלול כי מבחינה ראשונה שהיא בסוד א"ס בסוד מאליהות הכן בית האב יצאה בחינה שנייה שהיא בסוד שלות הרצון הרי שלות הרצון עלול מבחינה ראשונה וקשור' בה ומבחינה שנייה שהיא שלות הרצון יצא בחינה שלישית שהיא סוד הטהירו על תקונו הרי סוד הטהירו עלול מבחינה שנייה וקשורה בה. ומבחינה שלישית שהיא סוד הטהירו יצא בחינה רביעית שהוא כתר בסוד עתיקא קדישא בסוד שהוא נאצל בסוד הקבלה בסוד הנקיבה הרי סוד עתיקא קדישא בסוד שהוא נאצל עלול מבחינה שלישית וקשור' בה ומבחינה רביעית שהוא עתיקא קדישא בסוד שהוא נאצל יצא בחינ' חמישית שהוא סוד מוחא סתימאה שנתפשטה בג' מוחותיה לגלות אברי' הרי שבחינה חמשית עלול מבחינה רביעית וקשורה בה ומבחינה חמשית שהוא סוד מוחא סתימא' יצא בחינה ששית שהוא בחינת דיקנא דעתיקא קדישא בסוד מזלא בסוד ההשפעה שמוחא סתימאה בחינה חמשית מגלה ג' מוחותיה הנעלמים בה בסוד אבריה ע"י בחינה ששית בסוד מזלא שהיא בחינה שלישית שבנקודה בסוד אמן כדפירשנו ובחינה ששית מבחינה ראשונה שבא"ס ב"ה כדפירשנו

הג"הה

ואל תתמה כיצד צריך כתר ששה בחינות כדי שיצא ממדריגת מאציל למדריגת נאצל והנם הם בחינותיו של כתר בעצמו והם עצם הכתר ספירה אחת והמוחות אינם צריכים רק ג' בחינות לירידתם ממדריגת מאציל לנאציל הטעם הוא מפני שכתר נאצל מאציל כל הנאצלים והוצרך לצאת מהיפך אל היפך ויציאת מהיפך אל היפך הוא בחק הנמנע אם לא ע"י אמצעית הטהירו שהם ג' בחינות הראשונים כדפירשנו. מה שאין כן המוחות כי הנם שגם הם נאצלו ממאצילם עם כל זה אינם יוצאים מהיפך אל היפך המתהפך כשווי מפני כי גם מאצילם נקראו נאצלים בערך מה שלמעלה מהן ועל כן תכף ביציאתם בבחינה שלישית תוך למאצילם נאצלים נקראו ע"כ הג"הה

הרי שבחינה ששית שהיא בחינת דיקנא דעתיקא קדישא עלול מבחינה חמישית שהיא מוחא סתימאה וקשורה בה הקשר עלול בעילתה הרי שכל ו' בחינות של כתר שהם לצורך תקון אצילותו בסוד הטהירו ותקון אבריו הקדושים בסוד מוחא סתימאה ודיקנא דעתיקא קדישא כלם עלולים זה מזה וכלם קשורים זו בזו הקשר עלול בעילתו וכלם מתייחדים בכתר שהרי כל ו' בחינות באצילותן המובחר עומדים וקיימים והם כלם אצילות כתר שהם תיקוניו בסוד הטהירו ותקון אבריו בסוד מוחא סתימאה ודיקנא שכלם מתייחדים בו באופן שכתר מתייחד ומתדבק בבחינותיו מבחינ' ששית שבו שהוא בסוד הדיקנא בסוד אמן שבנקודה עד בחינה ראשונה שבו שהוא בסוד א"ס ב"ה עד שלא הוכל לומר שום בחינה למעלה ממנו כי הבחינה הראשונה היא עצמות א"ס ב"ה ולמעלה מא"ס ב"ה לא הוכל לומר שום בחינה כי הוא אין

הג"הה

ואל יקשה עליך האיך יש ו' בחינות עילה ועלול בספירה אחת כי זה כבר מבואר מתוך שביארנו לך בשער הראשון פרק ד' שיתלה כמה וכמה בחינות של עילה ועלול בספירה אחת ועוד שהרי בכתר הם ערך עמודי אור שע"י נקרא כתר כהגין הדרך שכלם הם עולים במדריגת עילה ועלול כי לא הוכל לייחס אין ערך ברוחניות פשוט אם לא במדריגת עילה ועלול ועניין ערך עמודים שבכתר פירשנו בשער שני דו פ"ע שין ע"כ הג"הה

סוף להשיג בו שום דבר ועתה אחר שתדע זה יבואו בשלום ינוחו על משכבותם כל חלוקי דיעות ז"ל כלם המחיים כלם דברי אלהים חיים אין נפתל ועקש א"ו ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגא כי כל אחד ואחד מהם מחדש כטיבו בטוב עצרו ונוחתו ויושר קבלתו הדש מה שלא הדוש חבירו והנה המקובלים האומרים שכתר אין נקרא א"ס כלל וכלל הם מדברים מן ג' בחינות אחרונות של כתר שהם בחינה רביעית וחמשית וששית שבאותן בחינו' יצא ממדריג' מאציל כל המאצילים למדריגת נאצל בגמר תיקוניו ותיקון אבריו הקדושים שבאותן ג' בחינות נקרא הוא עתיקא קדישא שהוא גמר תיקונו ואבריו נקראים מוחא סתימא' ודיקנא דעתיקא שהוא תקון אבריו בסוד מזלא שהם כתר חכמ' בינה בסוד א"ק א"ן את"ן כדפירשנו למעלה הנה בודאי אלו ג' בחינות אינם א"ס ח"ו ולא יקראו בשם א"ס ח"ו מפני שהוא באותן ג' בחינות נאצל ממש וכמו שכתב הרשב"י ז"ל על אלו ג' בחינות כתרא עילאה הע"ג דאיהו אור קדמון אור לא אור מכוהלא חוכמתא איהו לגבי עלת העילות הורה בפירוש הנה שאור כתר עליון בג' בחינותיו אור קדום ונא ומכוחלא שמפני זה אמר ג' פעמים אור להורו' על ג' בחינותיו עם כל זה ועם כל גודל אורו הוא עם ג' בחינותיו שחורים הם לערך אור הגדול אור אין סוף ב"ה אשר מפני זה אלו ג' אינם נקראים אין סוף כלל וכלל ח"ו והמקובלים שאומרים כתר אין סוף הם מדברים מן ג' בחינותיו הראשונים שהם בא"ס ב"ה ובסו' הטהירו כי הנם סימנא שם ג"כ ג' בחינות עם כל זה להיותם בא"ס ב"ה עד שאפי' בבחינ' השלישית דומה לו ב"ה ובא"ס ב"ה אין שייך לומר שם חלוקי בחינו' עד שתחלק בין בחינה לבחינ' לומר זאת הבחינ' נקר' כתר וזאת הבחינ' נקרא חכמה וזאת הבחינ' נקרא בינה כי כלם הם בא"ס ב"ה שאין בו שום השג' ידיעה כי כל הם אור א"ס ב"ה מפני כן לא תייחסו בש' כתר חכמ' בינ' ויתייחסו בשם כתר א"ס מפני שאלו ג' בחינות הם תיקוניו של כתר מפני כן בשם כתר יקראו והנה שבשם כתר יקראו עם כל זה אלו ג' בחינות באצילותן המובחר בסוד א"ס ובסוד הטהירו על שמן ישמעו להקרא ג"כ אור א"ס מפני שהם בא"ס ב"ה מפני כן יקראו כתר א"ס מפני שהם אור א"ס והם ג"כ בחינות של כתר והמקובלים שמונים י' ספירות וכתר בכלל י' ספירות והוא הוא א"ס ואינם מוני' מדריגה ועלה למעל' מן כתר דעתם וכוונתם בערך התקשרות והתדבקות הבחינות העולים בהתקשרותם והתייחדותם עד א"ס כי בהתקשרות כתר בששה בחינותיו שהם תקון אצילותו ותקון אבריו שכלם מתיחדי' בו כדפירשנו הוא עולה עד א"ס ובא"ס כי בחינה ראשונה שלו מאלו ו' בחינות היא תקועה בא"ס והיא היא עצם א"ס ב"ה ובחינה אחרונה שלו מאלו ו' בחינותיו תקועה בסוד הנקודה בסוף

הנקודה

הנקיבה בסוד תת"ן בסוד דיקנא ומפני כן חיסם מועיל רק עשר ספירות ובתורת כתר דעתם וכוונתם כתר בהתקשרות בחיצוניות הכתוליס עד ח"ם ובח"ם תשר חין בחינה למעלה מח"ם ח"ן שהוא הבחינה רחשונה של כתר והנה לחד מתרם זה הנה תדע כי חלו ו' בחינות כן הן בעצמן סודם והתחלה לו' קצוון שבפולס מתנהג על ידן וכן הן שלשן ו' קצוות חלה שהן נעלמות עד שחיסם מקבלים סוס סם לגודל למעלתן והם הם בעצמן שנשתלשלו ונתחקקו מבחינה לבחינה מעלה לעשל עד שבאו לעשם הגלוי ו' קצוות בחלוקי שמותיהן ג' ג' ת' כ' ה' ו' תחת חכמה ובינה ועשם הענין הוא כי להיות שם"ם כ"ה רמה לגלות חלקותו לו לאו ב"ה וזה הוא בחק הנמנע לעשם לאורו בבלתי נעל חכלים כי חס על ידי תחילות נאצלו כדפירשנו בשער רחשן שער חחד הוא שער ושער הוא חחד ובגלגל כרחשן שהוא כתר היה בחק הנמנע לאחת תדרינת מחציל כל המחצלים למדרינת נחצל בחיקמי חברין חס לח שהוחרך להשתלשל גו' בחינות בסוד עלה ושלול שעלתה מהס בסוד הזכר בסוד השיבה ועלתה מכס בסוד הנקיבה בסוד השלול הנה תגד זה כמו שחירט לכתר שקבל ו' בחינות ת"ם כ"ה עלתה בסוד הזכר ועלתה בסוד הנקיבה כמו כן תירט למות הכמה שקבלה עם בחינת מכתר בסוד תת"ן בסוד דיקנא ונסו' ת"ן כדפירשנו לתחלה עלתה בסוד הזכר עלתה בסוד בסוד הנקיבה כי בערך כתר לת"ם כ"ה כן ערך חכמה לכתר לך ורק זה בחלוק הוח ביניהם כי להיות שכתר יצח מתחציל כל המחצלים ויצח מהיכך חל היכך הולרך ו' בחינות לעורך עלתו ותיקונו בחופן שכל הו' בחינות חיסם רק ספירה חחת כמבואר למעלה בהגהה חבל מוח חכמה שיצח מתחציל שהוח ג"כ נחצל שהרי כתר נכלל תיקוניו הוח נחצל ולח יצח מהיכך חל היכך הנה גב בחינות הרחשונות שלה שהם בסוד הזכר יצחת מתרדינת מחציל ונקרחת ספירה בפני עצמה וגב' בחינות חחרונות שבה שקבלה מכתר בסוד הנקיבה בחציל שוד ספירה שנייה שהיח בינה בחופן שקבלה בחינות שקבלה מכתר יצחו שני ספירות והנם שקבלה בחינות שקבלה הכמה מכתר יצחו שני ספירות עם כל זה תירט לחכמה כתו שחירט לכתר כמו שכתר קבל ו' בחינות מת"ם כ"ה ג' בסוד הזכר וב' בסוד הנקיבה וכתר יש לו ו' בחינות כמו כן קבלה הכמה מכתר ו' בחינות והנם שיצחו מן ב' בחינות לחרונות שוד ספירת שנייה עם כל זה יש לחכמה ג"כ הנה בחינות לחרונות שהרי הקדום' מתרדית ולינה זה מקומה וכחליותם המובחר תשוד בחכמה הנם שנשתלשלו מחנה לבינה עם כל זה נתרבו הבחינות בחכמה ונשתרו נם כן בחכמה שהרי הקדושה לח זוה ולינה חסרה כחדליק נר מנר בחופן שהנם שיצחו ונהכמה ג' בחינות לבינה עם כל זה חופן ג' בחינות ונשתרו נם כן בחכמה שהוח כחדליק נר חנר בחופן שים לחכמה ר"ל למות חכמה ו' בחינות מכתר כמו שים לכתר ו' בחינות מת"ם כ"ה הנה נשתלשלו ו' קצוות נעלמות שהן ו' בחינות מכתר לחכמה וכמו שחירט לחכמה מכתר כתו כן חירט לבינה מחכמה ר"ל למות בינה מעוך הכמה כי ע' בחינות לחרונות שקבלה מוח בינה חינות הבינה מחגלה הקצוות של מקומן נשהרו נם כן בבינה שהרי הקדושה מתרבית ולינה זוה ויחליותם כמובחר ועל עמדה בחליותה המובחר תשוד בחופן שהן קצוות שהם חורות נעלמות כל לחת כלולה מן י' נהנחת בכתר מגד ת"ם כ"ה כל בחינה ובחינה יותר נעלמה מחברת שהרי הם בסוד עילה ועלול ונכל בחינה ובחינה הם י' נחנחות נעלמות שהרי הן לך נקודה ובחינה שלת תהיה נכללי מן י' מגד תחדותן לחדו' הבוה עד בלתי סוף עד בלתי חכלית כמבואר בשער רחשון בשער תחד הוח עשר ושער הוח תחד ובחינה שלת נחגלו הי' נהנחות בסוד הו' בחינות של כתר לגודל העלמתן וקורחן למחציל רק בבחינה חחרונה בסוד דיקנא בסוד ויזעל שהוח הבחינה הבסיס שהוח הוח סוד דעת הנעלם מוח הנעלם כמבואר בפ' י"ת בהגהה הזה השער לגודל העלמתן שם נקרח מוח הנעלם מפני כן לח נחגלו שם רק בקולה הבלתי של י' המורה על הנעלם והוח מערכה הדחם בה מחסה תערכת ספירתו בפ' י"ת לתחלה מן בחינה בסיה חין שום גלוי כלל לנחנחות חפי בקולו של י' כי הם שם הנרחים וכסוד המקורות לתקורות כתשר יתנהר שר וכן שם בחינות שם קטות שבן שם חורות נעלמות כל חחת

בלולה מן י' בחות חכמה שהם שם יותר נגלות בכללות ספירותיהן מפני כן הם בחיס שם בעורת גוף הי' שבעלמה וך' המורה על עשר שזה מורה גלוי יותר כמבואר לתחלה בפרק ז' והיח המערכ' בעייה ספירתו בפ' י"ת וכן הם שם בחינת ושם קטות שם חורות בעלמות כל חחת כלולה מן י' בחות בינה שהם בראשו בסוד הנעשיה והיה להם שם גלוי סוד ועשיה ונחגלו יותר עד שבאו בעורת ה' שהוח גלוי יותר שהוח סוד גלוי זו פרטופין בבינה שבחירנו בשער זו פרטופין והיח המערכה ספירות שבאה בעורת ה' שבה חמם נתגלו בם שער כי שלם ה' כיח בעורת ד' ן בחיכו כזה ה' והיינו עשר בשלם ה' כדפירשנו לחעלה בפרק י"ה ונחגלו בה בן' ג"כ שהם הו' קטות רק שהיו עדיין בסוד הנעשיה והספירה בתו שבחירנו לחעל' בפרק י"ו נמערכ' שליהי' שהן' היח הפוכה ישון חשם ומערכה שליהי' שבבינה שהיו הו' בחינות שהן הו' קטות בסוד הנעשיה בסוד הפורם נחגלו הו' בחינות שהן הו' קטות חורותיהן נמערכ' רביעית שבאה בעורת ן' שפירשנו לחעלה שהוח יותר מחגלות הו' קטות בשם חמה שחגלות ה"ם כי עורת ואו בגלויה, ונשלמה ונחזה בחינה ובחינה שחתה בוחן בה מחגלית ו' שין ו' קטות וה' נחמצע ג' ואו שמור' של כלטותיהן הפשר בילרנו לחעלה בחרוכה פרק י"ו יעויין משם כי הח חורה של עשר והיח המערכה הרביעית ומערכה רביעית נחגלו הבם חכמה שבה קטות טוד יותר בסוד חלכות שבה ו' קטות בסוד מקום הפירות בסוד קבלתה השפעתן כדי לגלות פעולתן להשפיע לעשר עולמות לגלות חלהותו י"ת ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים והיח המערכה החמשית שבאה בעורת ה' שחגלות יותר בו' קטותיה ובשבירותי' כמבואר בפרק י"ו עד שלת חמלת סוס דבר בעולם שלת יהיה בו ו' קטות לך מעלה לך חעה לך חזרה לך חזרה לך חשרש לך לפון ובן ג"כ עשירותיה שלת חמלת נקודה בבריאה שלת יהיה בה חינן עשר וכן כל עולמות נברח בעשר שחמלת בחדש שהוח הנברח בחחרון י' חנבעות בידים וברגלים וכן כמה חינים חינים חמינים טובים כי היח החדון והמנהיג והפעורן והשר והמלך חש לה הגדולה והגבורה והחפחרת והנלח והוד חשר חלכותה בכל מעלה להרחות ו' בחינותיו וכללו' עשירית עשירותיו של חפחרת נעלה ב"ב וברוך שמו וזכרו לעד ולנצח נלחים מלך מלכי המלכים הקב"ה וברוך י' לעולם חתן ותתן

וזה נעלים הפרק:

פרק יו'

ואתה לפי מה שביחנו בפרק הקודם שחלו ו' בחינות הנעלמות הן הן שורם והתחלה לו' קצוות הנגלות והן הן בעצמן שנשתלשלו מלמעלה למטה ועד שבאו לעשם הגלוי לפעול פעולתן וקבלו חלוקי שמות לפי התגלות פעולתן ג' ג' ת' כ' ה' ו' מ' והן כלולין מן י' שבכל בחינה ובחינה הנעלמה ובכל קלה וקלה הנגלה בפעולתה כלן כל חחד וחחד בפני עלמה וכל חח' ותחת בפני עלמה כלולה מן י' נחבחר לך כי נג' בחינות הרחשונות לח נתגלה כלום מהקצוות והפילו כתר חכמה בינה לח נתגלו עד שלגודל העלמתן לח יתייחסו בשום שם רק בשם כתר ת"ם ובסוד העשירו ובסוד ת"ם כמבואר למעלה וכג' בחינות חחרונות גם כן לח נתגלה כלום מן הו' קצוות רק השיקר מה שהיה מתגלה שם היה מתגלה כתר חכמה בינה בסוד הנקודה בסוד ת"ק ת"ן חת"ן שהוא סוד מוחין שחימחה נג' בחינותיה כשתגלתה בסוד התוחות כמבואר למעלה בחופן נג' בחינות חחרונות כם כתר חכמה בינה בסוד המקורות שבם מקורות בעלמות ונטוחות למקורות ג' מוחות שבהגלו מבם ובהגלו ג' בחינות חחרונות שבם תור קדמון תור לח תור מטוחלח היו בעלמים בכל חחת ותחת מבן עשר ספירות בסוד הלחלחות • ובזה תחר שבחגלתו לך חלו שמי הקדמות יובן ויתייסב לך ניוור טורת היחין המיירין חותו חכמי לחת שלם של שלם של וכתר למעלה מחכמה ובינה והפחרת למעלה מנלח והוד למעלה מגדולה וגבורה ויסוד למעלה מנלח והוד ומלכות למעלה מכלן וחסד וגלח למעלה מחכמה ובינה והוד למעלה מבינה ותפחרת יסוד מלכות למעלה מכתר

שהוא סוד דעת הנעלם וטעם הענין הוא כי להיות שאלו ג' מקורות שהם ג' בחינות אחרונות כל אחת כלולה מן י' בחינות נעלמות ואלו לבחינת הנעלמות שבסוד בחינה ראשונה שבנקודה מאלו ג' בחינות אחרונות יתייחסו בשם כ' ח' ב' ח' ג' ת' נ' ה' י' מ' בסוד לבחי' כתר בסוד א"ק עד שהם יותר במדריגה מן י' בחינות הנעלמות שבחכמה בסוד א"ן שבנקודה שהיא בחינה שנייה וכן ט' בחינות שבחכמה בסוד א"ן בסוד בחינה שנייה יתייחסו ג"כ בשם כ' ח' ב' ח' ג' ת' נ' ה' י' מ' בסוד לבחי' חכמ' בסוד בחי' שנייה למטה מבחינת כתר ולמעלה מבחינת בינה שהם בבחינה שלישית בנקודה בסוד את"ן וכן הי' בחינות שבבינה הנעלמים בסוד את"ן יתייחסו ג"כ בשם כ' ח' ב' ח' ג' ת' נ' ה' י' מ' בסוד לבחי' בינה למט' מכתר וחכמה והנה לפי יחס וערך זה שהבחינו' הם למעלה זו מזו וכן הבחינות שבכל אחת ואחת מהן ג"כ למעלה זו מזו הנה מלבד זה לבחינת ראשון שבחכמה תהיה בערך י' בחינות נעלמות שבה בסוד שהיא בחינה שנייה תהיה היא כתר בערך עצמותה שהוא ראש מדריגת עצמותה ובערך בחינה ראשונה תהיה היא חכמה שהרי בחינה ראשונה נתגלה כתר ובחינה שנייה חכמה שהרי בערך הכתר שבסוד הנקוד' בבחינה ראשונה היא חכמה בסוד הנקודה בבחינה שנייה שהיא מדריגה שנייה בנקודה וכן לבחינת שני של חכמה בסוד בבחינה שנייה תהיה חכמה שהיא מדריג' שנייה שבחכמה ובערך בחינה ראשונה תהיה היא בינה שהרי לבחינת שני של חכמה בחינה שנייה הוא מדריגה שלישי' מכתר של בחינה ראשונה נמצא שאותה לבחינת שהיא בערך חכמה של בחינה שניי' חכמה הוא בערך כתר של בחינה ראשונ' בינה נמצא שעצמות' של חכמה בבחינה שנייה מה שהו' בערך עצמות' חכמ' הו' בערך הכתר בבחינ' ראשונ' בינה וכן לבחינת שלישי שבחכמה תהיה בערך עצמ' בינה שהיא מדריג' שלישית בחכמה ובערך הכתר תהיה חסד נמצא שהבחינות שלישי שבעשר בכללות עשר שבחכמה שהוא מעצמו' חכמה בערך החכמ' במדריג' ג' שהוא בינה שבחכמ' הוא מתגל' בכתר בבחינ' ראשונ' שבסוד הנקודה בערך הכתר במדריגה רביעית שהוא חסד כי מדריגה שלישית של חכמה הוא מדריג' רביעית של כתר ומדריגה רביעית הוא חסד לפי סדר המדריגות כ' ח' ב' ח' ג' ת' נ' ה' י' מ' ומפני כן מוח חכמה שהוא גלוי בחינה שני' שבנקוד' הוא מקור לקו החסד שהרי בסוד הנקוד' נתגלת' חכמ' לבחינת שלה בערך הכתר בחסד באופן שהבינ' שלה שהיא מעצמות' של חכמה שהוא בערך עצמותה בינה מדריגה שלישית הוא בערך הכתר של בחינה ראשונ' חסד מדריג' רביעית הנה מלבד זה תהיה החכמה מקור לקו החסד שהרי נתגלה' בכתר הנעלם לבחינת סוגלת מזה בערך עצמותה בבחינת חסד וכן הבחינה שלישית שבסוד הנקוד' שהיא בסוד את"ן שהיא בינה בסוד הנקודה שבה נעלמים י' בחינות הנה לבחינות ראשון שלה שהוא בערך הכת' בחינ' ראשונה בינה תהיה בערך עצמותה כתר לבחינות שני שלה ולבחינת שני שלה שבערך עצמותה חכמה מדריגה שנייה תהיה בערך הכתר חסד שהוא מדריגה ד' מבחינה ראשונה של כתר ולבחינת שלישי שלה שבערך עצמותה בינה מדריגה שלישית דהיינו בינה שבבינה תהיה בערך הכתר גבורה מדריגה חמשי' הנה בינה מתגלה עצמותה במדריגה ג' שבה דהיינו בינה שבבינה מתגלה עצמה בכתר של בחינה ראשונה בגבורה ומפני כן מוח בינה שהיא גלוי בחינה שלישית שבנקודה היא מקור לקו הדין של גבורה הנה שהיא כלה רחמים ומדריגה שלישית שבה בערך עצמותה הוא בינה ולא גבורה עכ"ז הואיל שהיא מתראה בכתר בערך הכתר בחינת עצמותה בגבור' לפי רצון מאצילים בגבורה מפני כן היא מקור קו הדין שהוא גבורה ומפני שנתגלו אלו שני מקורות שהם בחינ' שנייה ובחינה ג' לפי רצון המאצילים זה במקור קו החסד וזה במקור קו הדין שהם שני הפכיים והשירצה קו החסד לפעול חסד ירצה קו הדין לפעול דין והשירצה קו הדין לפעול דין ירצה קו החסד לפעול חסד כי הם הפכיי' זה לזה והוצרך אמצעי להכריע ביניה' לעשו' שלום ביניה' ולהתחלת ביניהם להמציא להם דרך אמצעי מפני כן נתגל' בבחינה הראשונה שבנקוד' שהיא כתר על ידי מוחו בקו האמצעי תפארת קו הרחמים המתמצע ומכריע ביניהם להטותם לאיזה צד שירצה ולמזג פעולתם חסד בדין ודין בחסד כפי צורך השעה לפי פעולות והתעוררות התחתונים

באופן שיתכפם ויתמתק פעולתן ע"י מזיגתו בהכרעתו כי הנה שמקור תפארת קו הרחמים הוא למעלה ממקור קו הדין והחסד כי מקורו הוא גלוי בחינה ראשונה שבנקודה שהוא מוח דעת הנעלם שמקורו למעלה ממקורם ומפני כן תפארת קו הרחמים עולה בסוד דעתו שהוא סוד דעת הנעלם בקו האמצעי מלמטה למעלה ומתייחד ומזווג בהשפעתו חכמה בבינה בסוד בדעתו תהומות נבקעו כדפירשנו למעלה שמוחו בעמקי שורש בינה שבכתר באת"ן שבנקודה ומבקע בהשפעתו מוח חכמה ומוח בינה ומייחדם בסוד והאדם ידע ויורד ומכריע בזרועות שהם חסד וגבורה שצריכין הכרע' כדפירשנו ויורד עוד בתפארתו ומשפיע בשוקיים שהם נ"ה והוד ויורד עד יסוד נאמן בריתו ומתייחד בזוגתו באופן שהוא הבריח התיכון המבריח ומכריע בקו האמצעי מקצה אל קצה מקצה ראשון חכמה עד קצה אחרון מלכות בסוד אני ראשון ואני אחרון ואלו ג' מקורות הנעלמים בכתר גילה לנו כמוזכר באדר' דכוין ולמען לא יכבד על המעיין אריכות הפרק הזה נייחד לו פרק בפני עצמו אחר הפרק הזה ועתה יובן ביותר מורת באילן הספירה הראשונ' כתר בכל ג' בחינות אחרונות שבו בסוד מוחא סתימאה שבה ג' בחינות בסוד א"ק א"ן את"ן בסוד הנקודה שנתגלית בג' מוחות ולהיות שבחינה ראשונה סוד א"ק שבמוחא סתימאה אינה מתגלה רק ע"י מוח הנעלם ומקומה הוא בסוד את"ן שבמוחא סתימאה והוא הוא עצם את"ן כדפירשנו בהגהה פרק יח' ממה הספר ע"כ היא נתנה לספירה אחת בכלל מוחא סתימאה וזהו בעצמו הטעם שהוא משלים מנין י' ספירות ובא במקום כתר במנין י' ספירות מפני שמקומו בכתר בעצמו. ובחינה שלישית שבמוחא סתימאה ולהיות שבכתר בסוד מוחא סתימאה אין בו השגה בשני בחינותיו הראשונים שהם סוד א"ק א"ן עד שיכנס במספר עם שאר ספירות מפני כן בא מוח הנעלם שהוא סוד הדעת תחתיו להשלים מנין י' ספירות וע"כ כתר בסוד מוחא סתימאה בערך המתגלה כל המאצילים ג"כ נעלם נקרא דלא אתידע הוא וכמו שכתב הזוהר כתרא עילאה הע"ג דאיהו א"ק א"ן ואת"ן חוכמתא איהו לגבי עילת העילות כדפירשנו למעלה [illegible] וסוד מוח הנעלם הוא סוד את"ן מפני כן זה הוא הנעלם שהו' דעת הנעלם נתנה לספיר' אחת בכלל מוחא סתימאה ספיר' שנייה מוח חכמה שהיא גלוי בחינה שנייה שבמוחא סתימאה שהיא סוד א"ן ובא תחת מוחא סתימאה חוץ לשניהם שכן ירדה ב' מדריגות מדריגה אחת מא"ן בחינה שנייה לאת"ן בחינה ג' מדריגה שנייה שירדה עוד מאת"ן לעשות לה מקום תחת את"ן כמבואר בפרק ז' וח' מזה הספר שירדה שתי מדריגו' באצילותה על מקומ' ומפני כן סוד את"ן שבנקוד' שהוא סוד מוח דעת הנעלם היא עטרה ומקור' ומפני כן היא תחת את"ן וישבה לה בימין מוחא סתימאה שהוא כתר לשני טעמים טעם אחד להורות כי יש לה עוד מקור נעלם בסוד בינה שנייה שבנקודה שהרי היא גלוי של בחינה שניי' וכו' טעם שני שהיא תהיה מקור לקו הימין והחס' שנתגלתה בסוד הנקודה בסוד הכתר בחסד כמבואר בקדמ' : ספירה ב' בינה שהוא גלוי בחינה שלישית שבמוח' סתימאה שהיא גלוי את"ן שבנקודה ומפני דרך מוח חכמה למטה מחכמה כי היא ג"כ ירדה שתי מדריגות כמבואר בפרקים הקודמים שמלבד זה מוח חכמה היא עילתה ואין קושי' עלינו איך נתגלתה בינה מאת"ן שהרי מוח דעת הנעלם הוא בעצמו את"ן והוא גלויו של בחינה ראשונ' כי הא היא ראיה כמבואר בהגהה בפרק יח' מזה הספר יעויין שם וישבה לה בצד שמאל מוחא סתימאה ובשמאלה של מוח חכמה לשני טעמים טעם אחד להורות כי יש לה מקור בחכמה שהיא עילת' שנאצלת על ידה ועוד יש לה מקור למעלה מחכמה בסוד את"ן שבמוחא סתימאה שהיא גלוי את"ן וטעם שני מפני שהיא מקור לקו השמאל לקו הדין שהוא שמאלא מפני שנתגלתה בנקודה

הגהה

ואל תקשה שהרי מוח דעת הנעלם למעלה מכלן ואיך יהיה למוח חכמה מקור למעלה ממוח הנעלם אין זה מזה שיקשה והטעם כי מה שמוח חכמה מקורה למעלה מדעת הנעל הוא בערך מקום גלויו של דעת הנעלם אבל בערך מקורו מקור דעת הנעלם עוד למעלה ממנו שהרי מקורו הוא בסוד א"ק בבחינה ראשונה שהרי הוא גלוי בחינה ראשונה.

ע"כ הגה"ה:

בנקודה בסוד הכתר בגבורה כמבואר בהקדמה: ועתה אחר שנתיישבו המוחין בסדר הזה מוח דעת הנעלם בסוד או"ז שבמוחא סתימאה למעלה מכלן ומוח חכמה בימין ומוח בינה בשמאל וקו האמצעי נאצל מתוך חכמה וקו הדין נאצל מבינה וקו הרחמים נאצל מתוך הנעלם כמבואר בהקדמה אם כן הוכרח שיהיה חסד ונצח שהם שני חסדים לישב תחת מקורם שהיא חכמה כי מחכמה יצא חסד ומחסד יצא נצח וכן הוכרח גבורה והוד שהם שניהם דינין לישב תחת מקורם שהיא בינה כי מבינה יצא גבורה ומגבורה יצא הוד וכן הוכרח תפארת יסוד מלכות שהם קו הרחמים קו אמצעי קו המכריע לישב תחת מקורם שהוא מוח הנעלם בסוד או"ז ונאמצע הקצוות הוי שיהיה מכריע ומייחד למעלה ולמטה בסוד הבריח התיכון המבריח מקצה אל קצה בסוד נשיאה גף וברית שפירשנו בפרק י"א ובא תפארת למטה מגדולה וגבורה וכן יסוד למטה מנצח והוד מפני שמוח דעת הנעלם יש בו שני מציאות דהיינו מציאות אחת למעלה מחכמה ובינה ומציאות שני למטה מחכמה ובינה בסוד בראשית ב' תרין תליתאי ירא"ת ב' ראשית דעת שפירשנו בפרק י"א וכשם שמוחו למטה במציאותו השני כמו כן נתגליו למטה ומפני כן תפארת יסוד מלכות עומדים עד מקום שהוא מוח הנעלם בכתר וחסד ונצח עולים עד מקורם שהוא חכמה אבל לא למעלה מחכמה כי אין להם מקור גלוי למעלה מחכמה כי למעלה מחכמה מקור מקורם וכן גבורה והוד יעלו למקורם בינה אבל לא למעלה מבינה כי אין להם מקור למעלה מבינה כי למעלה מבינה מקור מקורם:

הנה ציור צו' האילן הוא של כנו ותכונו ותיקוני אבל מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק בציור הזה כי לפי פירושנו לא יהיה ח"ו לבינה שום השפעה לא לספירת חסד ולא לספירת תפארת רק לגבורה והוד וזה הוא היפך הכלל המונח בקבלה שבינה היא אמא עילאה אם הבנים שמשפעת ומניקה את כלן בהשפעתה:

ועוד יקשה מה נעשה לדעת רב שרירא גאון ז"ל שהספירות דרך עילה ועלול נאצלו ומפני זה מונ' אותם כסדר זה אחר זה וזה לשונו אצילות ראשון כתר וכו' אצילות שני אויר והיא חכמה וכו' אצילות ג' מים וכשי' נבע וידעם והיא תבונה ר"ל בינה אצילות ד' זרועה ימין וסימן ארך אפים וגדל חסד ר"ל חסד אצילות ה' זרועה שמאל וסימן לך זרועה עם גבורה ר"ל גבורה אצילו' ו' שתודת אתנפי ר"ל תפאר' וכן מונה אותם כלם כסדר זה אחר זה ראשון שני שלישי עד עשירית שהוא מלכו' כאשר תמצ' העתקת לשונו בספר אמונות שער י"ד פרק י"א ואנחנו קצרנו משום לעולם ישנה אדם לתלמידיו דרך קצרה: והנה נראה מדבריו באחת לאחת נאצלו בדרך עילה ועלול אשר לזה דקדק למנות אותם כסדר זה אחר זה ראשון שני שלישי רביעי חמישי כו' שכל זה להורות כי על הסדר נאצלו כסדר עילה ועלול וסבה ומסובב כי נאצל ראשון כתר והוא סבה לחכמה וכן חכמה אצילות שני והיא עילה וסבה לבינה וכן כלן וכן מצינו לרשב"י ז"ל מונ' סדר הספירות כ' ח' ב' ג' ח' כ' ת' שהוא סדרן בסוד עילה ועלול וכן מצאנו בספר הזה בפרט בשער הראשון שער אחד עשר ועשר ולא תשע ובכל הספר הזה דרכנו דרך זה שהספירו' בדרך עילה ועלול נאצלו והיה כבכך הוא שחסד ונצח יצא מחכמה וגבורה והוד יצא מבינה ותפארת יסוד מלכות יצא מכתר ועוד מצינו דעת שלישית כי מבינה יצאו כל הספירות לאה ילדה ששה בנים לאה שהיא בינה מאצילה ו' ספירות גג"ת ה' י"מ וכל אלו ג' דעות מיוסדים על אדני פז דברי רשב"י ז"ל כי כלם מצאו ראייתם בזוהר:

ועתה אל מי מקדושים נפנה ואל מי מחסידים ננוס מי יעזור לנו מי יבין לנו שמועה מי יורה לנו דיעה על כן נאמר הנה שפירשנו שמדושנו בציור צורת האילן זה אחת יחד תקיפה בעקום מאחן אשר לא זו ולא יזוז עדיין בן זומא מבחוץ וצריכין אנחנו למודעי ומודעי דמודעי שיורה לנו דרך עץ החיים אשר נלך בה והמעשה אשר נעשה לתנו' את וכח עזרו חרופה לבשו' ולפשר אלו ג' דעו' שהם' פרודות מחולקו' באופן שכלם יעלו בקנה אחד כפתור ופרח ועל כן נאמר בעיון הכלינו הגדל כי צריכין אנחנו לפתוח על ההקדמות שכבר מבוארים בחיבורינו זה וכם יהיה לנו נר מאיר להאיר לנו דרך תעלומות חכמה ויוליכנו לעמק השוה להמליך מלך אחד וכל אלו ג' דיעות במלכותו ברוך הוא וברוך שמו יהיו שוין לטובה: והנה בעזרת הבורא ישועתו נתחיל ונאמר הלא ידעת וגם שמעת מה שכבר הקדמנו לך שיש בחינות שבכתר שקבל מאין סוף ב"ה כלם נשתלשלו זו מזו וזו מזו בסוד עילה ועלול בחינה מבחינ' מבחינ' ראשונה עד בחינ' אחרונ' שהרי בחינ' שניה יצאה מבחינה ראשונה וכן מבחינה ב' יצאה בחינה ג' וכן כלן שכל אחת עילה וסבה לבחינה שתחתיה וכמו שאמרנו לבחינות שנשתלשלו בסוד עילה ועלול כן אמרנו לי' בחינות שבמוחות וכמו שאמרנו לבחינות שבמוחו' כן אמרנו למוחו' שבזמן שנאצלו זו מזו בסוד עילה ועלול וכמו שאמרנו לבחינו' שבמוחו' שנאצלו זו מזו בסוד עילה ועלול כן אמרנו בקצוות בזמן שכן גילוין של מוחות ושל ו' בחינות שנאצלו זו מזו בסוד עילה ועלול באופן שכלם נאצלו זו מזו בסוד עילה ועלו' כדעת רב שריר' גאון ז"ל וידעת גם כן שסוד עילה ועלו' הוא שהעילה מגלה כחה בעלול בה בעלו'. מכח באופן שהעלול מגלה כח העילה ואין בגלוי של עלול אלא מה שבעלם בעילתה וכלם אחדות בסוד ואין הבדל אלא שזה בהעלם וזה בגלוי שכח בנעלם מתפשט ומתגל' וידעת ג"כ מה שכבר הקדמנו לך שהשפע בחינות שבכתר שהן ו' אורות נעלמות כן כן בזמן הו' קצוות שבכלל אחד ואחד מהם נעלמים י' נקודות אלא שבסוד הכתר היו בנעלם גדול לסבת קורבתן אל מאצילן והיו מתעלמים ג"כ ומתייחדים ג"כ זו בזו וזו בזו עד שלא קבלו שום שם לא מן הקצוות שהם שמות ג"ג ת' נ' ה' י' מ' ולא מן הספירות העליונות שהם כתר חכמה: בסוד המוחות רק הנה בספירה אחת מכונים בשם כתר בסוד הנקודות בסוד א"ק א"ן א"ן ולאחר הנקודות בסוד כשהיו בסוד א"ס ב"ה וברוך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצ' נצחים ונגודל השגתן ותחדותן לא היה בהם שום השגה רק בבחינה האחרונה שהיא בחינה ששית בסוד אמן ובסוד דיקנא דעתיקא וגם אותה בחינה לא היו משיגין רק בסוד מזלא שהאותה בחינה אחרונה עוזנים ונאצלים הספירות ומשתלשלים הקצוות בבחינות נעלמות לא ידעו שום שהיא סוד מוח דעת הנעלם אשר בגודל העלמתו נקרא אין מפני שאין משיגין בו שום דבר רק ההשפעה שמשפיע בבחינות נעלמות והאציל בבחינות נעלמות וכן השפע בחינות שבמוח חכמה וכן כו' בחינות שבמוח בינה כן כן בזמן הקצוות שבכלל אחת ואחת מהן נעלמים י' ספירות ואין הבדל ביניהם אלא שנשתלשלו זו מזו וזו מזו בסוד עילה ועלול מהעלם אל גלוי ומגלוי אל יותר גלוי עד שבאו לידי גלוי בסוד הנטיעה בסוד הבינה באופן שבסוד הכתר שהקצוות נעלמים כ"כ עד שאין משיגין בו שום דבר לא מן הספירות ולא מן הקצוות רק מה שמשיגין בו הוא השפעתו מה שמשפיע בסוד מזלא נוצר נו' נקתו' בסוד מוח הנעלם בסוד אמן הנקרא אין ע"ש שאין משיגין בו כלום אפילו בבחינה אחרונה נקראים הקצוות שם כתר בסוד אין כתורה של העלם השגה ובסוד מוח חכמה שנתגלו יותר שהיא ראשי' הגלוי עד שהיא מושגת במציאות יש שאין משיגין כלום מן הקצוות רק ישות מציאות החכמה והגם שנשתלשלו בה כו' בחינות שבן השפע קצות מגלוי אל יותר גלוי מבחינ' ראשונה שבחכמה עד בחינ' אחרונה שבחכמה עם כל זה אינה מושגת אלא במציאות ישות החכמה בבחינה אחרונה שבה נקראו הקצוות שם חכמה בסוד יש ובסוד בינה שנתגלו הקצות יותר והגם שנשתלשלו בה מבחינה לבחינה מגלוי אל יותר גלוי ועם כל זה לא נתגלו שם בהנה רק בסוד הנטיעה ובשורש ואפי' זה הגלוי של נטיעה לא היה רק בבחינה אחרונה ששם נשתרשו בסוד הנטיעה שהם ד בכתר ובסוד החכמה לא היו יכולין לשרוש ונטוע בסוד אלה יונקים אבר מגעו עד שבאו ונשתלשלו לבחינה אחרונה שבבינה ושם נשרשו ונטעו והיו נשגחים בה האילן הנעלם בשורש נטיעתו קודם צמיחתו ויציאתו מהשורש אבל לפתח בצמיחה ונגלה עומד כי תכף בצמיחתו משורש נטיעתו כו' יוצא ומתגלה נקראו הקצוות שם בינה בסוד הנטיעה כי הם נעלמים שם בסוד שורש הנטיעה אבל לפתח בגלוי ויציאה מסודרים באופן שהשפע בחינות שבכתר והשפע בחינות שבחכמה והשפע בחינו' שבבינה כלם אינם אלא שלש השתלשלות הקצוות שנשתלשלו מהעלם אל גלוי ומגלוי אל יותר גלוי עד שנתגלו בבינה בסוד הנטיעה בבחינה אחרונה שבבינה וכמו שביארנו בסוד ההשגה מערכות כי במערכ' ראשונה שבן שהם בחינות בכתר שארנו לגודל העלמתן לסבת קורבתן למאצילם לא היו יכולין להתגלות עד שבאת המערכה לגודל העלמתה לא נתגלה רק בקוצה של י' בסוד א"ן כמו שכתב הזוהר פרשת אחרי מות קוצה דלעילא רמוזא באין והוא בסוד א"ן שבכתר באופן שכל השש' בחינות שבכתר שנשתלשלו בסוד עילה ועלול מגלוי אל יותר גלוי ועם כל גילוי גם לא נתגלו בבחינה אחרונה ואפי' אותה גלוי לא היה רק בקוצה של י'

שנקרא

שנקרא אין וכן המערכה דלעומה שהיא קיקה של י' בסוד אין
בסוד אין שהן ו' קצוות נשלמות בבחינה תחתונה שבכתר נשלמה
שוד למערכה שנייה בסוד מוח הכתה ונתגלו הו' קצוות כל אחת
כלולה מעשר בנוף כי' שהוא גלוי יותר מקודם הפנים שהוא מניחות
ישות החכמה שנקראת י' חוח דחצון משם בן ד' דחצות בגלוי
ואפי' חוחה הגלוי לא היה רק בבחינה תחתונה שבה הגה אלו ו'
בחינות שבחכמה הן הן עשם הו' בחינות שבכתר ואין הבדל בינהם
רק שבכתר הם נעלמים לגמרי אינן בסוד קיקה של י' הנקרא אין
אלין בה השגה ובסוד החכמה נתגלו יותר בסוד נוף כי' שנקראת
ים כי עתה ים השגה דהייגו ישות מניחות החכמה וכאשר ביארנו
ענינה בפרק י"ג בסוד המערכה' וכן המערכה שנייה שהיא נוף
כי' בסוד מניחות החכמה נשלמה עוד בסוד שילה ונגלו
למערכה עליונה בסוד הבינה ונתגלו שם הו' קצוות כל אחת כלולה
מן י' בנוסח ה' שהוא גלוי יותר מן י' כיון שפירשנו גלויה
בפרק י"ג במערכות עד שיהיו נגלים שם הן' קצוות בסוד הנעדיה
וחוחה גלוי לא היה רק בבחינה תחרונה לחנם לפתח הגלוי
והניחה היה עומדים כאשר יבואר בסוד הנעדיה והגה
אחד עתיק אלו ההקדמות שהקדמנו לך תתבאר לך מכל כי
אלו ג' מקורות שנתגלו בסוד א"ק אין אי"ן שנקודה בסוד
ג' קיוץ קו החסד קו הדין קו הרחמים כשם שנשלמו לסוד
הבינה ובוד הבינה יתגלו כלם כי נשתלב מבחינה דאחוז' שבנקודה
שהוא סוד א"ק מבחינה לבחינ' ומסביר' לפשיטא עד בחינה
אחרונה שבסוד הנעדיה שהיי מבחינה הראשונה שבנקודה
שהיא מקור לקו הרחמים יען בחינה שנייה שבנקודה שהיא מקור
לקו החסד הנה הבחינה הראשונה פילה ובחינה שנייה עלול ובכר
ירמת סוד שילה ועלול שהשילה מגלה כחה הגנוז שה בשביל מתנה
לחופן שהעלול מגלה כח השילה ואין בגלוי כל עלול לאת מה
שנעלם בשילתה וכלם מחדות בחוד השילה ועלול ואין הבדל אלא
שזה בהעלם וזה בגלוי שכח הנעלם מתפשט ומתגלה הנה מכד זה
בבחינה הראשונה שהיא שילה שנעלם שה כח קו הרחמים גלתה
כחה קו הרחמים בשלמה שהיא בחינה שנייה הנה מכד זה יתגלה
בבחינה שנייה קו הרחמים וקו החסד קו הרחמים מכד גלוי כח
שילתה וקו החסד מכד מקורם פשיטא ברים פרקין וכן בחינה
שנייה שהיא שילה לבחינה שלישית שהיא מקור לקו הדין גלתה
כחותיה בנעלמים שה בבחינה שלישית שבחינה שלישית יתגלו
שה כלב' קוין קו הרחמים וקו החסד וקו הדין רחמים והחסד מכד
גלוי כח שילתה שהיא בחינה שנייה ודין מכד מקורה שהיא בחינה ג'
כדשיטנו ברים פרקין והגה עתה כשידעת זה תוח דעת הנעלם שהוא
גלוי בחינה ראשונה שהוא סוד א"ק שתתגלה ברחמים ואין לו גלוי
אלא רק רחמים ואינו מתגלה רק ע"י מוח הנעלם הנה מכד זה מוח
הנעלם הוא מקום מקור קו הרחמים והגם שמקומו הוא בבחינה
שנייה שנקודה יתגלה שה כל הג' מקורות כאחד. פירשנו אין
בכך כלום שכבר התקדמות שנתגלו בכתר לא נתגלו משם יהיה מקום
מקורם רק נתגלו שם בסוד מקורי מקורות ושיקר מקום מקורם
כאותיות הוא כשיתגלו הבחינות בחוחותיהם הקדושים ולהיות שבחחן
נתגנזה בחינה ראשונה בהעלם שהיו מתגלה רק ברחמים
בחורים על כן הוא מקור לקו הרחמים וכן מוח הכתה שהוא גלוי
בחינה שנייה סוד אין שמתגלה בחסד ורחמים והיא אינם
מתגלית רק על ידי מוחה שכי' חכמה על כן חכמה היא מקור לחסד
ורחמים אבל לא לדין והגם שמקור הדין הוא בהעלם מחנה בסוד
אחן והיא נשתלבה תחתן אין בכך כלום כי אם הוא בסוד מקורי
מקורות בבח שה שלישית ובחינה שנייה מתגל' רק ע"י מוחה
שהוא בינה ובינה מדיין לא נתיישב' וכן בינה שהיא גלוי בחינה
שלישית גלוי סוד אחן שבה מתגלת כל השלשה מקורות חסד
ודין ורחמים ובחינה שלישית אין לה גלוי אחר רק בחוחה שהיא
בינה על כן חשיב בינה מקור לקו הרחמים והחסד והדין והגה
בפירושם על זה בחופן הגה קו הרחמים יש לו מקור בבינה ושוד ים
לו מקור יותר נכבד בחכמה ושוד ים לומקור יותר נכבד במקומו
המיוחד לו בחוח כנ"ש

וכן הוא שילה עד אין תכלית ועד אין סוף וקו החסד יש לו מקור.
בב"ה ויש לו מקור יותר נכבד במקומו המיוחד לו בחכמה אבל
למעלה מזה אין לו מקור. מקור שכי מקור מקורו וקו הדין אין לו
מקור רק בבינה לבדה כי לבינה בחבינה הוא חכמה וחכמה הוא
מקור מקורו ובזה כשידעת זה כתבאר לך מזה שהקטנות קנו ג'
מניחות נשלמות בסוד בחוחות דהייגו מניחות הרחמים קנו להם
מניחות נשלמה בחוח הנעלם כלם רחמים גמורים והיו כלם נרחמים
נחורים בלחי חופנים כלל שד שהם נקרחים אין להעלם הבחן
מניחות הבחי קנו להם מניחות נשלם בחוח חכמה דהייגו הסדים
בחופן שהרי כלם חסדים ורחמים ומובנים קנת בחניחות ים מניחות
עליוני קנו להם מניחות נשלם בחוח בינה בבחינה תרוע' שכה
בסוד דינין קדושים ומבוכים דינין המשתתין בסוד הין החכמת
בחופן שהיו כלם רחמים וחסד' ודינין המשתתין בסוד בבינה
בסוד הנעשיה והיו נשלמים שם בשורש נעשיתן ונפחת ביניהם
והחגלות שיתדו הגה מכד זה שם כלם שוין לעזיבה כלן רחמים
כלם חסדים כלם דינין קדושים דינין המשתתין בסוד השער המשתת
לת בינו בסוד מלפון זהב יחתה והגה ידעת סוד ענין הנעשיה
מה היא שהיא כתו בחינן הנעובה בתרן שקודם לחיחת ויליחת בחילן
משורש נעשיתו הוא נשלם ומחייחד בשרשו וחכף בילידתו מתרשו
מחגלה הנוצ ומנוצ מחגלה החילן ומחילן מחגלים השנים ומשנים
יחגלו עוד שנים וכלם מחגלים בכח שורש נעשיתם כי לולי השורש
השנים שכם ומחן שכם כח לא היו יכולים להוליד ולגלות כלום
כי לולא כח השורש בנוצ לא היה כח בנוצ להוליד החילן וכן לולא
כח השורש בנוצ שיהן כח לחילן לא היה כח לחילן
להוליד שנים וכן לולא כח השורש שנחן כח בנוצ שיהן כח בחילן
והחילן יחן לחחו כח בעניו בחופן שיוכלו להולי' עוד שנים כלא
הין השנים יכולים להוליד עוד שנים יחר והגה בהלת הכלות
בסוד הבינה על זה בחופן והולרכו לומת לל הגלוי השורש נעשיתם
הגה בחיל' הוליחה והחלילה בינה בכח בחינה דאחוז' הקלה דהשו'
חסד משני כי בסוד המקורות נחגלה חסד חחיל' כחבואר בריש
פרקין והגם שמקור קלה הרחמים חפחרת קדם למקור קל' הסד
אכ"ו לא נתגלה עד שנתגלה מקורות חסד ודין תחילה כי לא
הורך קו הרחמים להכריע בין הקלות עד שנתגלו חפני בן החניל
חסד תחילה ונחן בכחה גבורה קלה הבחי בכח בחינה שנייה שנעלם
בשורש שהיא נתגלה בחקור המקורות לחרי גלוי ההסד
ועל זה רמז רש"י ע"ה כזוכר בחמרו חיית חעדו חסונת בשירושו
מים שהיא הסד היא חעוגרת בן גבורה שנקרא חוסף ש"ם שנה
דינין ואחר כך נחן בכחה חפחרת שם זונחו קלה ג' בכח בחינה ג'
כי עתה לריכין להכרעה ואחר כך נחן בכחה נלח קלה רביעי בכח
בחינה ד' שהוא ענף של הסד ואח"כ נחן בכחה הוד קלה
חמשית בכח בחינה חמשית שהוא ענף גבורה ואחר כך נחן בכחה
יסוד בקלה ששית בחינה שנית ענף חפחרת ואח"כ בחינה הסד
בכח בינה בכח השורש בחינה ב' גבורה קלה הבני ונחן בכח
גבורה חפחרת בכח השורש בחינה ג' ואחר כך נחן בכח גבורה
נצח בכח השורש שבבינה בחינה ד' ואחר כך נחן בכח גבורה
הוד בכח השורש שבבינה בחינה חמשית ואח"כ נחן בכח גב רה
יסוד בכח השורש שבבינה בחינה שנית ואחר כך בחניל גבורה
חפחרת בכח שורש שבבינה בחינה ג' ונחן בכחו נלח בכח השורש
שבבינה בחינה ד' ואח"כ נחן בכחו הוד בכח השורש שבבינה
בחינה חמשית ואחר כך נחן בכחו יסוד בכח השורש שבבינה
בחינה שנית ואח"כ בחניל חפחרת נלח בכח השורש שבבינה בחינה
ד' ונחן בכחו הוד בכח השורש שבבינה בחינה ה' ואח"כ נחן
בכחו יסו' בכח השורש שבבינה בחינה שנית ואח"כ בחניל נלח
הוד בכח שורש שבבינה בחינה ה' ואח"כ נחן בכחו יס ד בכח
השורש שבבינה בחינה שנית ואח"כ בחניה הוד יסוד בכח
השורש שבבינה בחינה ו' ואח"כ בחניל הוד יסוד בכח השורש
שבבינה בחינה ו' ואלכות ירדה למעה בסוד המישור נעי"ב כיובואר
בפרדם הקדו' בשער מישור כירח והגה לביות המלוחה על זה
בחופן היו כלם הסדים ודינין קדושים ורחמים ובכח ההדות
נחור ומה שבזה יש בזה ומה שבזה יש בזה בין נחן בעלול חלת מה
שבשילה ונחן בגלוי חלת מה שבהעלם וכחו שבבינה הם כלם הסד
דין ורחמים כחו כן בחלילותם להסד הם כלם חסד דין ורחמים
וכחו שבחסד הם כלם חסד דין ורחמים כחו כן בחלילותם לגבורה
כם כלם חסד דין ורחמים וכחו שבגבורה כלם הד"ר כחו כן
בחלילותם לחפחרת כלם חד"ר וכחו כן בכלם בחופן שהם חחדות
נחור ונחן הבדל בן ספירת חסד לספירת גבורה כי כחו שנהם
יחנת הסד דין רחמים כחו כן יחנת בגבורה חד"ר וכחו בין
בגבורה חד"ר כן יחנת בחפחרת חד"ר וכחו בין בחפחרת
הד"ר כן יחנת בנלח הד"ר וכן בכלם לך ורק להיות שהגי ג'
מקורות שהן מקור חסד ומקור דין ומקור רחמים נחגלו בג'

מקורות העלי' כמו שכבר דקדקנו לך שהקוו' קוו ג' אצילו' בג' מקורות דהיינו בגלוי מה שנעלם בסוד בכתר נתגלו כלם ברחמים ובמה חכמה נתגלו כלם בחסדי' ורחמי' ובמה בינה נתגלו בחסדים ורחמי' ודינין שהיה הרצון המאציל ב"ה בזה שיהיו כלם כלולים באחדו' כשוה ברחמי' והחסדים והדינין ושעם כל זה יתחלקו בגלוי פעולתן כמו שנתחלקו בגלוי מקורותיהן ומפני כן כשהאצילה בינה חסד ונתן בכחה שאר ספירו' ירדה חסד תחת בינה מפני שהיא עלולה ונסעה משם לצד ימין לישב תחת חכמה להורו' על מקורה ששם גלוי מקור החסדים העליוני' המיוחדי' לה והגם שגם בה דינין ורחמים עכ"ז פעולת החסדים לא תתגלה אלא ממנה מפני כי מקורה המיוחד לה הם החסדים שלא נתגלה במקור המקורות בערך בחי' ראשונה בערך כתר רק בחסד כמבוא' בריש פרקין וכן כשהאציל' חסד גבורה ונתן בכחה שאר ספירות ירדה גבו' תחת חסד מפני שהיא עלולה ונסעה מצד שמאל לישב תחת בינה להורות על מקורה ששם גלוי מקור גבורותיה בקדושי' דיניה הקדושי' המתמתקי' בסוד העוטר המשמחת את בעליה והגם שגם בה רחמים וחסדי' עם כל זה פעולות הדינין לא יתגלו אלא ממנה מפני כי מקורה המיוחד לה לפי רצון המאצילה הם גבורות שלא נתגלה במקור המקורות בערך בחינה ראשונה בערך הכתר רק בגבורה כמבואר בריש פרקין וישבה לה כנגד חסד להורות כי הם שני קצוות שני בעלי דינין זה רוצה בחסד וזה רוצה בדין לפי רצון המאציל ברוך הוא מפני כן צריכין שיהיו שניהם שוין ושקולין ועם כל זה היא מורה שחסד עילתה שהרי חסד בצד ימין וגבורה בצד שמאל וכן כשהאצילה גבורה תפארת ונתן בכחה שאר ספירות ירדה תפארת למטה מגבורה מפני שהיא עלולה ונסעה משם לישב תחת כתר בסוד תפארת הנכנס בסוד הדעת להורות על מקורו ששם גלוי מקור רחמיו המרוב' והגם שגם בו דינין וחסדים עם כל זה פעולת הרחמים לא יתגלה אלא ממנו ליחד הכתר בבינה בסוד עלייתו בסוד והדעת ידע ולהכריע בין הזרועות בסוד שהם השניים בהשפעתו אלא תקונו שהוא למעלה ממקורם ויורד למטה מגבורה וחסד על תקונו בסוד שהגבורה עולה לתפארת והוא גם מרבה רחמיו בסוד המזוגה שנתמזגו הקצוות כי המזוגה היא היא עלם כרחמים כי כולא המזוגה לא היה יכול העולם לקבל השפעתם כמבואר בהגהה פרק ו' ופ' ז' בזה השער ובמבואר בשער סוד אבי"ע בדברי ר' מנחם רקנטי ישרין תמס ולהיות שענין המזוגה היא כי על ידי המזיגה יקטין החסד הגדול חסדו והגבורה הקטון גודל. דינה באופן שיתכנסו ויתמתקו על ידי ירידתם להיות ממוצעת בתפארת כי הוא הממוזג והוא המקבל השפעת המזוגה מפני כן תפארת למטה מהם ובאמצע שניהם וכן כשהאצילה תפארת נצח ירד נצח למטה מתפארת מפני שהוא עלול לו ונסע משם לישב תחת החסד בצד ימין מפני שהוא ענף חסד וכן כשהאצילה נצח והוד ירד הוד למטה מנצח מפני שהוא עילתו ונסע משם לישב תחת גבורה מפני שהוא ענף גבורה וישבה לה כנגד נצח מפני שהם שני בעלי דינין בסוד שהם בנים לאבו' זה רוצה בחסד וזה רוצה בדין וצריך שיהיו בעלי דינין שוין ושקולין וע"כ נצח עילתה שהרי נצח בימין וכן כשהאציל הוד יסוד ירד יסוד למטה מהוד עילתו ונסע משם לישב תחת תפאר' שהוא ענף תפארת וישב למטה מנצח והוד ובאמצעם כי בערך ויחס תפארת בין גדולה וגבורה כן ערך ויחס יסוד בין נצח והוד כי כמעשה אבות יעשו בנים בסוד שגדולה וגבורה אבות ונצח והוד יסוד הם בנים ועתה אחר שהודענוך כל זה יתפרשו כל הג' דעות שזכרנו למעלה וכלשיבואו בשלום ינוחו על משכבותם בעמק השוה ויתייחדו באהבה ואחוה וריעות ולדעה אחת נתכוונו כלם וכל אחד מגלה לנו ענין ומחדש לנו בטיבו מה שלא גילה וחדש חבירו ומר אמר הדא ומר אמר חדא ולא פליגי כי דעת החסיד ר' יוסף קארו זכרונו לברכה שכתב מחכמה יצא חסד ונצח ומבינה גבורה והוד ומכתר תפארת יסוד מלכות כוונתו בערך התקדמות כי כן נתגלו המקורות כי בכתר נתגלה במקור הרחמי' שהם תפאר' יסוד מלכות שפעולת רחמיו תתגלה מהן וחכמה נתגלו במקו' החסדי' שהם חסד ונצח שפעולת חסדיו תתגלה מהן ובינה נתגלתה במקור הדינין שהם גבורה והוד שפעול' דיניה הקדושים בסוד היין המשמח מתגלה מהן ולא שלא יהיה לחסד ותפארת ג"כ מקור בבינה שהרי כלם הם רחמים וחסדים ודינין בבינה אבל הענין הוא שיש להם מקור נעלם בבינה ויש להם מקור יותר נכבד מזה גם כן בחכמה ועוד יש לתפאר' יסוד מלכות מקור יותר נכבד מזה במה שנעלם בכתר ולהיות שתפארת יסוד מלכו' מקורם היותר נכבד הוא בכתר מפני כן מייחס אצילותם לכתר והגם שיש להם מקור ג"כ בחכמה ובינה עם כל זה אינו כל כך נכבד כמו שהוא בכתר ומפני כן יש לתפארת יסוד מלכות עלייה בבינה שהוא המקור הקרוב להם ועוד יש להם עלייה יותר נכבדת בחכמה ששם מקורם באצילות יותר מובחר ועוד יש להם עלייה יותר נכבדת בכתר ששם אצילות מקורם יותר מובחר וכן מייחס אצילות חסד ונצח לחכמה מפני שבחכמה להם המקור היותר נכבד והגם שיש להם ג"כ מקור בבינה עם כל זה אינו כל כך נכבד כמו שהוא בחכמה כי בחכמה החסדים באצילות יותר מובחר מה שאין כן בבינה ומפני כן החסדים עולים לבינה שהוא המקור הקרוב להם ועוד עולים למקור יותר נכבד בחכמה אבל למעלה מחכמה אין להם עלייה כי למעלה מחכמה המקור מקורם וכן מייחס גבורה והוד לבינה כי היא מקורם המיוחד לכך כי אין להם מקור למעלה מבינה כי בבינה נתגלו הגבורות ולמעלה מבינה מקור מקורם ודעת רב שרירא גאון שבסוד עילה ועלול נאצלו שהרי באחת בדרך אצילות נאצלו בדרך עילה ועלול שהרי מכתר נאצל חכמה ומחכמה נאצל בינה ומבינה נאצל חסד ומחסד נאצל גבורה ומגבורה נאצל תפארת ומתפארת נצח וכן כלן אך ורק מה שנתחלקו לג' קוין הוא לפי יחס מקורותיה' לפי רצון המאצילו כדפירשנו וזהו טעמו וטעם שנשפעים תגבור העלול על עילתו ותגבור הדין על החסד או החסד על הדין או הרחמים על הדין או הדין על הרחמים וטעם הענין הוא כי להיות שיש לספירות שני בחינות דהיינו בחינה אח' לערך עילתה שבעילה למעלה ממנה תגבור העילה עליה מפני שהיא עלולה ולהיות שהעלול מקורו למעלה ממקום עילתו הנה בהתקשר העלול במקורו העליון שהוא למעלה ממקום עילתו תגבור היא על עילתה שהוא כלל יצא וההשפעות מחסד לדין ומדין לחסד כי בהשפעת החסד לגבורה שהוא עילתה והגבורה עלולה תגביר חסד על גבורה לפעול חסד ובהתקשרות גבורה במקורה בבינה בהשפעת בינה לגבורה תגבור היא על החסד כמבואר בפ' שני מזה השער בענין ג' אחיות וכן בהשפע' גבורה בתפארת יהיה תפארת דין ח"ם ושלום ובעליית תפארת בסוד הדעת בסוד מקורה תשפיע היא בגבורה ויהיה רחמים וכן כל הספירות בדרך זה שכל זה היא להם אחר שיש להם שני בחינות שפירשנו בחינה אחת בערך מקורם ובחינה שנייה בערך סדר אצילותם והנה נתיישבו אלו שני דעות דעת החסיד ר' יוסף קארו זכרונו לברכה ודעת הגאון רב שרירא ז"ל על מכונה וכן נתיישבה גם כן הדעת הג' מה שנאצלו בזוהר כי מבינה נאצלו כלם בסוד אם ילדה ז' בנים כי להיות שבבינה היו כלם בבחינה אחרונה שבה בסוד שורש הנטיעה כדפירשנו ומבינה ובכח בינה יצאו ונתגלו מהעלם נטיעת שרשן כגוף האילן שהגוף מוציא האילן בכח שורש נטיעתו כדפירשנו א"כ שפיר קאמר מבינה יצאו כלם כי היא בכח שורש נטיעתם הוציאה כלן לגלוי כדפירשנו בסדר אצילותן ועוד זה נתיישבה כי היא להן לאם שבכח שורש נטיעתן בה היא משפעת תמיד עליהן ומניקה אותן בהשפעתה בטהורה כאם המניקה את בניה והנה נתיישב הכל על מכונו

והכל בלי פקפוק ונדנוד ואין לנו לפרש רק מה
שידענו בפרק הזה להביא ראייה וגלוי
מהזוהר לאלו מקורות אשר על
כן נשלים זה הפרק ונסע
ונלך בעז"ה לפרק ט"ו
להביא ראייה וגלוי
מזה לאלו ג' מקורו' ובזה נשלם הפרק

פרק ט"ו באדרא דנזיר' זה לשון תנא עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד לא זמין תקוני מלכא ועטרי עטרין שירות' וסיומא לא הוי והוי מגליף ומשער ביה ופריס קמיה חד פרס' וביה גליף ושיער מלכין ס"א ותקוני לגווה פרסא ולא אתקיימו ואתקן. בתקונ' ותקוני לא אתקיימו בד"ר. והנב

מלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל
מלכת קדמאה לבני ישראל קדמאה וכלהו דגליהו ולית בחיהון
אתקרו אתקיימו ולית אתקייתו עד דאתנח להו ואתכנש להו לכתר
זיומא הוי אסחלק בהיתא ביצ"ח וזקן בתיקוניי ואתחת סליק
ברישיה למברי תורייתא ואתפלק תיר אתרש בקמיה מתן דבני
לאתקלקל ולמיתבד יתקן בקדמיתא תקוני עתירא תרי תלגי
סנין ע"כ לבתר אתאחר התגדיל. לפי שביניהם והכה הגם כי
מורי ורבי הקדוש חיים הלבקים רבינו משה קורדיווארו ז"ל ביאור
זה שאחר בפרדס הזכיה שלו פירוש כאילו דברי הלבקים
חיים וזי יבלי אחרי אחריה אחר אלך ובפרש אלך כיוצא בו
עפרה מיני תלוכה עפ"ר יהות בזכיה אם כל זה גם לי הפעל
והבני והחלב בדעת תלמיד תלמידיו סניה תקש להחגדר בו
ודברי ופירוש לזולתו בחכלי שבולות הלחכה ולא תרעט כי
כמה עפרה לראשי ונר ואחר לפי דרכי ושיטתי כי דרך משעני
ומעשו כלם שולי בקצה אחד ואת ואת אתך בשמקדק תחלה
חיוה יתורים במאחר הלדרת דנוד כי ים לדייק אחר שאחר
מתיקין דעתיקין שהוא מתורסס שהוא כתר הנודע בשערים שיש
ת"כ לתה כפל אחר כך דברי עוד לומר עשרה דעשרין תה
הוסף לנו גלוי יותר בזה עוד ים לדייק אחר שזכר תיקוני מלכת
תה לו לכפול עשרי עשרין ועוד קצה כפל מנליף ומשאר ומה
סניניה של השערה הזאת ועוד קצה לתה אחר דוקא זו המליצה
ופרש קתיה חד פרש"ח הגם כי בדברי מורי הוא פירוש שם כל
זה ים עוד סיד נסאר בתוכו ועוד קצה כפל דאחת לה ואחת
להו ואחו סניין הנתה ואחו סניין הנעצה כי רחוי לדעת כי בוראי
רש"בי די הוא תלקן קדישין בזה אין ירצה דבריים ללת נירך
כי אין זה פושל חכם כאותו רש"בי ז"ל ופירוש דבריו הנה תדע בכל
מקום שרגיל רש"בי ז"ל לזכור מתיקין דעתיקין פירושו הוא כתר
בכלל ג' בחיותיו שהם נקראים מוחין סתימאין דיקנא
דעתיקא נסתר ח"ק ח"ן אחד"ן שהוא בכלל ג' בחיותיו שהם מוחין
תיקוניו נקרא זקן של הזקנים תבני כי הוא עם תיקוניו קודם מוחין
סתימאין ודיקנא קודש לקדושים ר"ל הוא עם תיקוניו קודם מוחין
חכמה ומוחין בינה והוא עם תיקוניו נקרא זקן בערך מוח חכמה
ומוח בינה שנקראו זקנים והוא מתיקין דעתיקין מתי' בערך הזקנים
שהם חכמה ובינה הוא זקן ונעלם שהם להורות על דקת תורו
ופשוטות תירו כי הוא זקן ונעלם ומתעלה על הפשיטות העליונות
הנעלמות שהן חכמה ובינה ולהיות שרואה לרחו לבו מתיו קורא
לדבר מתה תמיד שכתר בכלל ג' בחיותיו תבל עתיקו דכרו ושהו
מתה בחיותיו שהם מוחין סתימאין ודיקנא בסוד ח"ן
ואח"ן תבני זה לתר עתיקא דעתיקין שרותו על כתר וכדי שלא
יעצו בדבריו לחשוב שתדבר מכתר בכלל ג' בחיותיו שהוא נקרא
עתיקא דעתיקין בכלל ג' בחיותיו בכל תקש תבני כתר ע' נירת
דעתירין רוצה לומר שתדבר בחיותיו שבכתר שנעלמה תבני
מן הנעלמים רוצה לומר שנעלמה תבני מן שני בחיותיו תחזוקים
הנעלמים כי שני בחיותיו תחזוקים שהם מוחין סתימאין ודיקנא
דעתיקא שהם ח"ן ואח"ן הם נעלמים לגודל תירן תפי' תחכמה
ובינה על תקימה ואת הכחמה הרחשונה בחיותיו ח"ק נעלמה תבני
מבני בחיותיו התחזוקים שהם ח"ן ואח"ן שנקראו נעלמים
בערך חכמה ובינה ואותה הבחינה הרחשונה שנקראת עתיקא
דעתיקין בסוד שהיא נעלמה תבני מן הנעלמים רוצה לומר תבני
מן ח"ן ואח"ן מתיחה בחינה רוצה לדבר תבני כן תאר עתירין
דעתירין שרוצה לומר בסוד בחינה רחשונה שלו שנעלם
מבני בחיותיו שהם גם כן נקראו נעלמים בערך חכמה ובינה
שנמצא מהם ע"ר ל"ת אח"ן תקי"ני מל"כת ועשירי עתירין
פירוש מלכת נקרא עתיקא קדישא שהוא סוד תער קדמון בחינה
הרחשונה שהוא המלך הגדול ברוך הוא ובריך שתו תיקוני
נקרא מוחין סתימאין ודיקנא דעתיקא בסוד מוללי שהם שני
בחיותיו האחרונים שהם תיקוניו ומשרשו בסוד ח"ן ואח"ן
שעל ידם יתגלגו הספירות כאשר פירשנו בפרקים שעברו
וכתר בסוד ת"ק שהוא בחינה רחשונה לתגלה תמילותו קודם תיקוני
תשרשו הנקודים שהם מוחין סתימאין ודיקנא עתירי עתירין
פירוש הספירות בכלל ר"ל כל י' ספירות נקראים עתירות ואת
י' ספירות הנעלמים בסוד הנעלמות שבכתר שהם ומבפנים
ג' שהם מוחין סתימאין ודיקנא נקראים עתירי עתירין מפני

שהם עתירות לעתירות שהרי מהם נתגלו הספירות שהם תקיפות
נעלמות וספירות ופירוש העניין הוא רוצה לומר קודם שהיכן
ודין הבחינה שניה והבחינה שלישית שבהם נעלמים כעתירות
שהם עתירות לעתירות רוצה לומר קודם שהתפשטה בבחינה
הרחשונה שבנקודה ממנה שוד שני בחיות שהם תלחמן בסוד
מוחין סתימאין ודיקנא שהם תקיני תשרשו שבהם נעלמים כפחנחות
שעל ידן יתגלגלו התוחות והספירות ור"ל קודם שהגלה כחלך עם
תיקוניו ותשרשו שהם שהני בחינות תחרונות שבכל תחת ותחת תכן
י' נחנחות נעלמות שהם נקראו תקוניו ותשרשו שע"י יתגלגלו
התוחות ויתגלגלו הנעלמים ע"ר"ת ושו"מ ת"ק כו"י בחחלה
ושיף לא היה רוצה לומר קודם שהגלגלו הלו שני בחינות תחרונות
שהם תיקוניו ותשרשו שהוא חכמה ובינה רחשית הנעלמו שהיה
הקו הרחשון שבתלגלות שהוא חסד קו הימיני ושורש שהוא בינה
שהוא קו האחרון שבע' קיון קו שלישי שהוא קו הדין
נעורה הגו שני קיון לא היה רוצה לומר שהחסד והדין לא היה
עדיין תבל לא אחר כי קו הרחשים לא היה כי בתחת בבר היה שהו'
ס"ד עתיקא בשלשי שהוא שניו בחינה הרחשונה. הו"ל תנ"ליף
ומשאר כי"ם ר"ל כתר בסוד פתיקא קדישא בסוד ת"ק שבנקודה
חקק בשלשי ונתפשט בסוד ג' בחיותיו וגתחזק שתי בחיותיו היה
מסתר יחם ושרש לחלתיתין בערך שניו כדפירשתי בפרק הקודם
עד שבהם נתגלו המקורות שהם מקורות נעלמות לתקורי קו
החסד וקו הדין שהם תחילה ושיף שהם חכמה ובינה שהם תקורות
נעלות לקו החסד וקו הדין כדפירשתי בפרק הקודם שהתחת שלישי
של חכמה שבערך חכמה בינה הוא בערך הכתר חסד וכן נרגיש
שלישי שבבינה שהיא בערך הבינה בינה שבבינה הוא בערך הכתר
נבינה בתופן שהם הן מתהקקות מקורות כחוט קורי ודין
ועשה שניין התחקקות בכתר בסוד הג' בחיותיו הוא משני שהתגלגלו כי'
כדפירשתי בפרק הקודם לכל קוד שהתגלגלו בניו ולחכמ"ו כדי לגלו
תבחותו ב"ה בחיותיו בשני' הראשון שבר תחת הו' שפר ושבר הוא תחד
וגלוי תלחותו הוא על ידי הנהנתו לזולתו וגלוי הנהנתו לזולתו הוא
על ידי הקטנות שהן סיות הדין בחבותר בשבר כנ"ן ושבר
הבשרים שקרתו ומשני כן תכף שנתגלגל כתר ב"ה התחקקו מקורו'
של כחוט שורת הדין להתגלות כדי לגלות תלקיחו ב"ה תשר הפני
זה נתגלו המקורות הנעלמות בכתר בסוד הג' בחיותיו כדי שגל
ידם יתגלה ורת הדין והוא שתתר ופ"ם קת"ם חד פרסיית
ופירוש פרסיית היה ברוכת ומסך וידוע הוא כי עניינו של נסך הוא
סתבדיל בין הדבר שלפני המסך ובין כדבר מתאחריו עד ס"ג
עניינם הדבר שלפני הפרוכת והדבר שלתחר הפרוכת ובפרוכת
שתפסק ביניהם ולפיכך בהתפשטות הבחינה הרחשונה כוד שני
בחינת תמנה היו בכללן ג' בחיותיו עד שהיתה בחינה תמנעי שהיא
סיד ת"ן מבחלת ומפסקת בין בחינה רחשונה שלפניה ובין בחינה
ת' שהיא שנתחברה כיתו פרוכת ומסך המפסיק בין שני דבריים תפני
כן תתר ופרס קתיה חד פרסיית סרותו נזה על שני בחיותיו
שנתפשטו ממנו עד שהיו לכס דיוקן הפרוכת המפסיק בין שני
דבריים בחיותיו שהשני דבריים שם הפרוכת כס ג' שניניה שהם הג'
בחיותיו ואחת תתר ושתים זו שתמנו וכדי להודות שהפשטות
בבחיותיו שהוא ס"ד הפרסיית היה כדי ש תתקקו המקורות כדי שיתגלו
כחות שורת הדין נגלות תלקיחו תתר ונ"ב גליף ומש"ה תכלין
ותקוני להיות פרסיית ולית שתקייתו הנה קודם שנפרסיית זנרין נפרס
תחילה תה שניניה של תקני פרסיית שזכר בתחרו ותקוני להיות
פרסיית ופירוש תקוני של פרסיית כס הכחות שורת הדין שהן כו'
קניות והעשה שנקראו תקני פרסיית תפני שהתפשטות הפרסיית היה
כדי שיתגלה בה מקורות כחות שורת הדין ומקורות יתגלו הנעלם
במקורותיהן ע"י כחות שורת הדין בתופן שהוא בפרסיית יתוקן
ע"י כחות שורת הדין הגה מעשה זה שורת הדין הם תיקוני ומתה
תחר: שחדת זה נפרס דבריו וב"ב ג"ניף וספיר הלכין. ותקוני
להיות פרסיית רוצה לומר שנלגלו שני בחיותיו שבסוד הפרסיית בכל
תחת כלולה תעשרה נחנחות נעלמות בסוד עתירי עתירין שזכר
גליף ותקק בחלתיהן וש שרן כשרך עליון ומלין בערך עליון שהוא שכך
תלכין ר"ל מקורות לשורת הדין בדפירשנו כי מלכין שזכר רוצה
בו. תלכי תיוס שהם בניו לכחות שורת הדין כתכר מפרס ותזל
ולית בחות החנוכים ת"ן רק כחות דיוקן. הקדושים של נקודה של
רשד"י גם רשד נקרא שורת הדין כתכר פירשנו פרק ו' תזה
בשער שהקטנות בכלל נקראו שורת הדין ושניר הוא נמרוך לעתיק

ואיפל

ומפיר שהות לשון הדברה ודרך כיון הוות כ"ב שיעור. נמס נפרך פעמו כדפירשנו שהם יכיו מקורות לשורת הדין ואחר שתלין מקורות חקק וגליף שיהין ואל יהן יחנלה שורת הדין שכן בקצוות שהן תיקוני של פרסא ובסוד הפרסא יתחלו בקצוות שהן שורת הדין בתופן זיחנלה לגבותו ויתוקן בזה סוד הפרסא שם תקוניה וזהו שלא לגזור לכתוב פרסא ר"ל שתקק בסוד הפרסא נתחנלות שם כח שורת הדין שהם חקק הפרסא אבל לא שתקיימו ר"ל לפוגם מורן ופשיטין לשבת קורבתן לתחלילן לא נתקיימו שם כהשר ביאורנו בפרקים הקודמים כי כוונתו להשחלשל כתה מדריגות לעשה מכפרסא עד שנתגלו כי נתעלה בסוד הפרסא לפוגם פשיטות לא כיו יכולין להתנגות כח דינין בשבת בתוך פני תוך חיים ופשיטות הרחמים. וזהו שתפרש ותחל כמלכים תשר מלכו בתרן תהום פירוש תהום כיינו כח הדינין נקרא תהום ותתר כי שורת הדין שכן הקצוות כגר נתגלו בסוד הכתר בסוד הפרסא אבל לא היו יכולין לעמוד שם ונתחנלות שם כח דינין רק כיו שם בסוד התקורות בסוד התלוכה והיו תתקצות שם להתנגלות כח דינין כדי לגלות תלקותו ולא יוכלו נתתר ונתך ויתך ויתלוך ויתך לא תיתה תתך ח"ו רק השלה נגוי שורת הדין וכתלו הדין תת שם כי טוגרך לכיות נשלם שם בסוד התקורות בסוד התלוכה לשונם פשיטות עד שנשתלשלו לתצה ונתרחקו קצת תתקורות דהיינו תסוד הפרסא שכיה סיד נקודה לג' מוחות בסוד שנתגלו התקורות שכם סוד תק"ן תתן שבנקודה נג' מוחות ונשתלשלו תמות למות כתתר ביתרנו בפרק הקודם עד שנתלו על תקותן לתצה תהמוחות ונתגלו בפשוטן נפשוט שורת הדין לגלו' תלקיותו לתצה תהמוחות בתוכן שהתקורות שבסוד הפרסא שם להם תקורות נשלמים והיותות שם נשם תקורות נגנו' וזהו שתפר' ותחזל לפני תלוך תלך לבני ישרחל תלכ' קדמת' ישרחל קדמתה פירו' ישרחל קדמתה הוה תפתרת בסוד הדעת שיש לו תקור בניכה ויש לו תקור בחכתה כאתר פירשנו בפרק הקודם ותלך היינו בינה שנקרת תלך של נקצוות שהם הנניס ופני כייט כו' שנקרת נניס ויכיה פירוש הפסוק ותלה התניכים תתר תלכו ר"ל שורת הדין שהן כו' קצוות שתלכו בסוד התקורות הנשלמים קודם תלך בינה שהוה תקור ותקור נגנה לקצוות והודם ישרחל שהוה דעת בסוד בחכתה שהוה תקור נגלה בחסדי' והודם כי שורת הדין כגר נחנל קודם להן בסוד התקורות הנשלמים רק שהיו תתנתיה פלחי תתגליס שורת דיניו בסוד וימלוך ויתת ויתלוך ויתת שלא היה שהם קייס עד שנתגלו בינה של תקותה שהי' תקור נגלה לשור' הדינין שתתנו נתגלו הדינין החסד ורחמי בשלימותן וגלוין של תקיתן הרחמי שהם לפשול פשולתן לפי גלוי תקותן ג' ג' ת' ג' ה' התוריס של פשולתן כדפירשנו בסוד התלוכ"ר ל"ש ד' תקורו' ותקדי' תקורות ולא נתגלו בסור' דינים כי לא היה לשם קיום לא לתקורו' שיהיו תקורו' נגליו ונא לשורת הדין שהם הקצוות שיתגלו תהן בשתם בשתות יהן התוריס של התנגות הפשולה וזהו שרמז הוסר בתתרו וכל"ה דגלי"ו ולא תתקי"ת בשת"ן תת"קרו ול"א תתקי"תו ר"ל שבסוד הפרסא נתתקרו בסוד התקורות שהיו תקורות נגלות לקצוות ושתהן ואל יהן בשלש יתתגלו שורת דינין שהן הקצוות בשתותיהן התוריס של פשולתן ושתקף למטה מסוד הפרסא יתגלו פשולתן כדי לגלות תלקותו ב"ה וזה וזה לא נתקיימו כיולם לפוגם פשיטין בסוד הפרס' לא נתקיימה שתהיה תקיר נגלה וגם שורת הדין שהן הקצוות בשתותיהן התוריס על התנגלות פשולתן ג"כ לא נתקיימ' כי שתותיהן התוריס של פשולת שורת הדין לתצלה בתוכם בקדמותן יקדמו ולא ג' ג' ת' ג' ה' י' ת' לא יוכל להתגלות לתצלה וזה וזה לא נתקיים כד שהניח סיד הפרסא בסוד התקורות כיו שפיש ר"ל שהיה תקיה של כל פניס תקורות לשורת הדין, אבל לא תהיה להם תקורות נגליו רק תקורות נשלמות וגטוזות בתוכן שסוד הפרסא תתפשט ותתגלה סוד בסוד ג' מוחות ותתחותיות יתגלו ויתגלו הקצוות בשתותיהן שהם שורת הדין בתופן שתתו את יהיה להם תקורות נגליו וסוד הפרסא תהיה להם תקורות נשלמו' וכזה יהיה בכל תתוכן בקייתו וזהו שתאתר סד דתתת לכו

הג"ה

כוכתתו על זוהר בפרש הפסוק כן שברי כתה תנכיס היה קודם תותה ישרחליה וכ"כ קודם שתיה להם תלך וח"כ לא יוכל להכתוב להיות כפשוטו:
ס"כ הג"ה:

ותתנש לכו ר"ל שלא היה להם קיום לא לסוד הפרסא שהם תקורות ולא לשורת הדין שכן הקצוות סד שהניח התקורות כמות שכן דק שנגזס והייט דתתת לכו ותתנש לכו שהוה לשון הנחה ולשון נטוש ור"ל כי לשיות שהב' תקורות שהם בסוד הפרסא נתגלו ונתפשטו בסיד נ' מוחות בתופן שתכתותות יתחלו ויתגלו שורת דינין שהן הקצוות וכתוחות יהיו תקורם לשתוך לשם ותשם נתגלו וסד הפרסא לשם תקורות נגלות כי שם תקורו' רחוקי' לשם וכייט שיין גניזתה דקאתר והנש להו וזהו שתתר לבתר ז"ת תנח כוי תסתלק בסוד הפרסא ותתתקן בתיקוני ר"ל לתחד כך כשתגלתה סוד בפרסא נסוד ג' מוחות ונשתלשלו לתוחות הקצוות שכן שורת הדין ותתוחות נתגלו ונתגלו בקצוות ולא תסוד הפרסא הנה תלד זה נסתלק סיד פתיקת שם סוד הפרסא נסוד בגניזה שפירשנו ותתתקן בתקוניו ר"ל תיקון של פרסא שהוה שורת כדין שכיה תתחקק להתנגות כדי לגלות תלכותו בתופן שיתוקן סוד הפרסא נתתקן כרתוי של קיימו ותגלה כרתוי לו ס"י בתפשטות ג"ב מוחות שהוה סוד בגג זה ובכם בלקות תכ שלא היה כן קודם בתפשטותן בג' מוחות כדפירשנו.

הג"ה

תשר בתתת גזיזת ובכם בלקותן בסוד בתקורות בשתותן בסוד הפרסא הוה בתי גלויין כי סבת הפשט הוה הוה סבת הגנות וסבת הגלות הוה הוה סבת הגנות כי כפשטו כתור מחזק בסוד הפרס' על ידי בפשטיותו בסוד התוחות בתגליס ע"י בקצוות היה בתור בחזק תכשלם לפי בתת הוה תתגלה שתם לת היה תתפל' בסוד התקורו' בשלחות ותתפשט בסיד התקורת בגלות לת היה תתגלה בתשל היה בנת להביט בינון השתם הנה תפני תוקף תורו ובהיקתו היה נעלם תתנו שלא יוכל להביט בו ובתשר יפניתו תורו החזק ויביט דרך פשם"ז יוכל להביט בו כן פ"ש בעין בתגילו ב"ה כי התקורו בשלמן' נתפשטו ונתנשטו בג' תוחות תקורות בגלות כדי שם"י יתגלו ס"כ הג"ה:

תכבה וכנה כתשר כימד וכורה תוחנו שלמה התנך ס"ה של זה ושל כיונת בו בתהבדיל תשגה תמיד ובגה נשלם כפרק.

פרק

ט"ז לתרי שהודענך סוד התקורות בשלמות וסוד התקורות בגלות וסיד שורת כדין שכן הקטות וכלם תחדות בתור כי בסוד סילה וטלול נתגלו כולם ובכח הסילה תגלה בטלול ותין הבדל בין טלול לסילה כי כטלול הוה התפשטו' וגלוי כח בסילה והוה הוה שלמו כח הסילה רק שבסילה הוה נשלם ובטלול הוה תגלה וכח בטלול בסילה וכח הסילה בטלול בתופן שהן תחדות בתור יש בהו לבודיעך סיד סוד תמר יותר שתוק תזה והוה זה כי יקשה התקשה לתרי שבסוד סילה וטלול נתגלו ובטלול הוה גלוי כח סילתו יקשה תך תתייחד בטלול בשיעת סילתו שהרי שיעת סילתו נשלמה ממנו דרך משל מלכות שהוה בנתגל בתחרון בגם שתתייחד ביסוד תפני שהוה גלוי כח יסוד שם כל זה הוד שהו' סילת סילתה תיך תתייחד כיך בהוד שהרי הוד נשלמה ממ' כי הוד היהו תחגלה תלת ביסוד שהו' עלהו ומכ"ש תיך תתייחד בנלח ומכ"ש בקשה תיך תתייחד בתפארת ומכ"ש בשהר ספירות ומכ"ש תיך תתייחד בכתר עד שנתמר שהם תתהות גמור שהרי בכתה מדרגות נשלמה ממנה ובדרך זה יקשה ג"כ ביסוד תיך יתייחד בנגח שהרי נגח תיהו תחגלה תלת בהוד וכן יקשה בכל הספירות תיך יתייחדו וכן יקשה על הו' קצוות תיך יתייחדו בתקורותיהן הנשלמות שהרי התקורות הנשלמות תיהן תתגלו' תלת בתקורות בגלות בגם כי קושית זו טכל לתרץ בי תלכות בסוד

עליהם תתייחד היות עם עילתם בסוד בסוד עליהם לסוד וכן
תתייחד מלכות עם יסוד וסוד בנצח בסוד עליהם לנצח וכן
יתייחדו בסוד עליהם בתפארת וכן בדרך זה סוד כתר וכן בדרך
זה יתייחדו ג"כ הקצוות בתקורות הנעלמים כי כשיעלו תפארת
יסוד מלכות קו הרחמים לסוד מקורם בסוד הדעת ויתייחדו
בתקורם הנעלה וכן כשיעלו חסד נצח קו החסד לסוד מקורם חוח
חכמה ויתייחדו בתקורם הנעלה וכן כשיעלו גבורה והוד קו הדין
לסוד מקורם בחוח בינה ויתייחדו בתקורם הנעלם הנסתר מכל חיעלו
עם מקורותיהם הנעלמות בסוד עליה של מקורותיהם הנעלמים
ויתייחדו בתקורותיהם הנעלמות בתוכן שבסוד עליהם כלם
מתחדשים בסוד הנקודה הכללה מן ג' בחינות שהם נ"מקורות
נעלמות הם תיכת בסוד עליהם לכל למעלה בתקותם כשתיכם עולים
בסוד עליהם קשה תוך יתייחדו שתי תיתר שתיכם בתחדות רק
בסוד עליהם תכל למעלה בתקותם תיכם תחדות ח"ו תחונה זו קיטון
לעיטות ח"ו וחבדון ומות וגיהנם עד שאול תחתיית ח"ו שתי תתחר
שתתייחדים מלך שהם כלם חסדים ורחמים ודיני. כיצד שפירשנו
בפרקים הקודמים הם תיכת עלול בשילתו נתכלו דרך מכל
מלכות בחסריה ורחמיה ודיניה מתייחד ברחמיו וחסדיו ודיניו של
יסוד כי מלכות הוא גלוי הם יסוד תכל תוך מתייחד ברחמיו וחסדיו
ודיניו של הוד שהרי הוד הוא מחנלה רחמיו וחסדיו תנת ליסוד שהרי
בדרך שילה ושלול נתנהו והשילה הוא מחנל תנת בשלולה וגת בשלול
שלול ו"ל בוך תתייחד בהוד וכשהן זה יקשה בכל הסבירות
והכה לתתן קושיא זו נריכין תתיב לקדמה והיא זו הנה ידעת
שהסבירות הם כלם בחות תורות שבליית ודעת בהבדל הם
שבין שילה לשלול כי בחלת ההבדל שפירשנו שבשילה בכח הוא
ובשלול הבח מחנלה יש שוה בהבדל בין שילה לשלול כי
הבדל בשילה משלולה במדדיות משלה וחשיבות כי הם שכל
השילה יותר גדול מכח שכל שילה מקבל בכח שכלה
שכל עשולה בחשר פירשנו בשער הרחמין תחד הוא עשר ושער
הוא תחד פרק שני וכתוייר שם בשלולים ישויין משם שד שהשילה
גרותב וגדל שכלה מסבבת ומקבת הכל לד שכל שלולה וחם
שתתרנו שהשלול הוא גלוי והתשעות הם הנשלם בשיעוריו והוא הוא
עלמו הם שילתו אין כוונתינו תשעות בל הם הנשלם בשילתו רק
כוונתינו לתנים הם הנשלם בשילתו כי השילה תשלמת הם שכלה
בשלולה ואינה מרתה כל הם שכלה בשלולה שד שיוצד לתנם הם
שכלה שהוא סוד השלול השילה מקבת לתוסף הם שכלה בשיעול
במקוף תת הנקודה כתכליר ס' רחוק מזה השער וכתוייר
בשער סוד תכ"ע פר' ה' ופר' ו' שם שהשילה יש לה יתרון תדרינה
בשכלה על שכל שלולה כיתרון פרק השיעול על הנקודה שבתוכו
וזה בשעת תוכרח תנד עלמו שהם לית כן תכל הם שכל השלול
בכח שכל השילה שזה לו הם כן יתרי ביניהו לחלקם לתשער עשר
ספירות שהרי לית תוכל לחלקם לתשער עשר חלת בשו' סילה
ושלול שכח השילה לשהם בחה נשלחה ולת תוכל להחגלות בגודל
כחה תשר על כן הוצרכה להחגלות בשלולה בשופן שכח השלול
מחנלה והם יהיה הם השלול בכח השילה ת"ל נם הם השלול הוא
בשלם שהרי הוא הם השילה ותרי בניהו לחלקם לתשער עשר
חלת על כרחך תתה מוכרת לומר שהוא שהם כחו וכח שכל
השילה יותר גדול מכח שכל השלול תזמי זה יהול שניהם מספר
עשר כי נתמלם השכל ברוך הוא בביכול בסוד הנתוס עשר
מדרינות שהם עשר ספירות כתות שבליית כל חתת כחה יותר
גדול מכח שלולה הנה מעשה זה שהספירות הם כחות שבליית ולת
שבהל ביניהם בשיון שיוחם כי כן שכל שעור לשכל פשיוט
מה שבהל יש חלת שנחלקים השכל בפשיוט לעשר מדרינות בסוד
הנתוס הנה תפי' תלכוש שהיו נתל ס בתחדון שכל תחדון שפירש
תחדונה מתקוש תתחיה לתעה היו ביחוד בתחדות שם בן כיון
ביחוד. שם יסוד שהרי ב' מיון שנותו' לון בהבדל רק שיסוד הוא
בסוד השילה שהוא מתרחב בשכלו ושכלו יותר גדול ויותר תקף
וכן מלכות ג"כ ביחוד בתחדות שם הוד ולון בהבדל בשיון שלמו רק
שהוד מתרחב בשכלו יותר תפי' מיסוד שהוא שילתה וכן תתנת ג"כ תנכות
ביחוד בתחדות שם נצח ולון בהבדל בשיון שלמו רק שנצח
מתרחב בשכלו יותר תפי' מיסוד שהוא שילתה ותפי' מהוד שהוא
שילת שילתה וכן תתנת ג"כ ביחוד בתחדו ובל ספירה וספירה
ותפי' בכתר כי שכל כתר נתמלם בכיכול בי' תדרינו' בתופן
שבחנת' נתנם כתר קתו שנקרת נתטרת חכתה ובביכה נתנם

כתר עוד כתו שנקר' ביגה ובתסד נתנם כתר סוד כתו שנקר'
חסד וכן נתנם כתו בנצן עד תלכו' שכל ספירו בסוד תני רתשון
ותני תחרון ולתשלה הוא בסוד כתרתבו' ולתטה הוא בסוד נתנוס
התשל בזה הנקודה שבתוך הביעול הנם שהביעול תתרחב על הנקוד'
שכ"ן הנקודה היא תליות הביעול וכנם שהי' קטנה שכ"ן תשלמו'
הביעול היא ושוה לו בפנין בשלמו' וכן תם תשבה ו' טעלין זה בתוך זה
וזה בתוך זה עד שהביעו' שהי יהיה בתוך הנקודה בתוך ביעול כרתשון
וכן הביעול הב' בתוך נקודה בתוך ביעול שני וכן ביעול ד' בשרך
נקודה. בתוך ביעול הב' וכן בלן עד נקודה עשיריה הנה נקוד' כי'
הנם שהי' קטנה שכ"ן היא ביחוד בתחדו' הביעול הגדול וכו' הלך
תשלמותו וכו' לו בפנין בשלמו' תם היות שלימה תתרחב ג"כ תם
כל זה היא חלק תשלמותו וכפנין זה הוא בשלמו ויותר תוב בפנין
הספירו' ג"ם וכ"ם כי כח שבכתר נתשל' תנקוד' לנקוד' עד שתשל'
כתו בתדרינ' ו' ותה שתתרנו שהשלו' הוא תתחד בשילתו
ולת בשילת שילתו

שהרי לפי פירושינו כלם תתייחדים וכלם בתחדות תחת הוא כן
תבל הוא לפנין השכלה השכל בבחינת שהוא לתשה בתקומה כי
הנם שבשו' בשלוי' תוכל נהשכי' תפי' בכתר ולהתחד בהפנת'
תפי' נתשנה בכתר בתקורות הנעלמות תבל בבחינה שהיא לתשה
בתקומה לת תוכל להתייחד בהשנתה רק בשילתה ולת בשיל' שילת'
ובשם הלבר כי להיות שהספירות הם בחות שבליית ולתנו בסוד
שינה ושלול כדפירשנו בתופן שסוד השלול הוא נתוס כח שכל שילתו
בתה שהשילה תתל' כח שכלה בשלול ותינה תתנלה בה בל שכלה
תבל הוא תטתלתו בשרך נקודה בתוך ביעול בתופן שהנתל שהוא
בסוד כשלו' תיו השיג שכל שילתו רק בשיעור נקודה בשרך
הביעול ותתו תשיג כי שכל שילתו שהוא תתרחב עליה בשרך
שלול הגדול ות"ל תוך תתייחד להשיג שכל שילת שילתה שהוא
שיר יותר גדול תר שהשכל שילתה נתשבת בשרך שכל שילת שילת'
בשרך נקודה בשרך שלול הגדול ות"ל בהתחיית' בשיל' שילתו
נרי' בתחילה לעלות בסוד עליה ולהתרחב בשכל שילתה
ותשכל שילתה תשלה לשכל שילת שילתה תבל לתשה בתקות' ת"ל
לה בהתייחד בהשנתה רק בשכל שילתה ונם בשכל שילתה תין לה
השנה יותר רק בשיעור נקודה בשרך הביעול תם לת בסוד עליה יש
לה השנה יותר בכח לפי עליית' והנה התבאר לנו לזה שהנתל שהוא
שכל השלול השיג שיעו ותשיג קנת תשכל שילתו בשיעור
שילתו תשפיע בי בשיר שיות נתוס שהביעול הנתל שהוא שהוא כשלו
תשיג עלתו ביותר שלימות תתה שהביעול הנתל שהרי שכלו תתרחב
ותשיג על שכל הנתל כשיעול התתרחב על הנקוד' שבתוכו ותשיג
שוד תתשיל תת הנתל ביותר שלימות תתה שתשיג בנתל תת עלתו
ושפתו של דבר כי הנתל הוא לתוסף כח שכל התתיל ותין לו
יותר רק השכל תה שהתתיל תשפיע בו תבל התתיל יש בידו
להרחיב שכל הנתל ולבנדילו ביותר שלימות ולפי שיעינו בי תלכות
תשנת עלתה ותשנת קנת תתלה שהוא יסוד ויסוד תשיג תת
עלתו ביותר שלימות תתה שהביעו בו תלכות שהרי תוכוף תינה
תשנת רק נתוסו ויסוד תשיג עלתו ברחבו ונדלו וכן תשיג יסוד תת
תלכות בייתר שלימות תתה שתשיגה תלכות תת עלתה שהרי תלכות
ת נם תשנת רק נתנו' שכלה ויסוד תשיג נתוסה ביותר שלימות
שהרי בידו להרחיב ולהנדיל שכלה ביותר שלימות וכן יסוד
תשיג תת עלתו ותשיג קנת תכוד תתלילו והוד תשיג תת עלתו
ביותר שלימות תתה שהביעו בו יסוד שהרי יסוד לת תשיג
רק נתוסו כחו והוד תשיג כחו בנדלו ורחבו וכן הוד תשיג יסוד
ביותר שלימות תתה שהביעו יסוד שהרי יסוד תשיג תת עלתו
תת עלתו רק נתוסו כח שכבל תכוד וש בידו להרחיב ולנדל
נתוסו שכלו ולהשלימו שוד יותר הוד תשיג תת תלכות ביותר
שלימות תתה שהביעו יסוד שהרי יש בידו להשלים תת שכל
תלכות ביותר שלימות תתה שיש ביד יסוד להשלים וכ"ש שתשיג
תת תלכות ביותר שלימות תתה שתשיגה תלכות תת עלתה שהרי
תלכות תינה תשנת בעלתה רק נתנו' שכל שילתה והוד תשיג
שיוכל להרחיב שכלה ולבנדל שכלה ותתילו שכל שילתו וכן הוד
תשיג תת עלתו ותשיג קנת תן נת תתנילו ונת תשיג עלתו ביותר
שלימות תתה שהביעו הוד שהרי יסוד לת תשיג בו רק נתוסו כחו
והוד תשיג כח שכלו ברחבו ובנדלו וכן נת תשיג תת הוד ביותר
שלימות תנה שתשיג הוד שהרי יסוד לת תשיג בעלתו רק
שכוות נתוסו כח שכל שילתו ונת תשיג תת הוד שיוכל להשלימו

יותר ולהרחיב ולגדל שכלו עוד יותר וכן נקח מסיג לח' יסוד ביותר מלימות ממה שסיגנו כוד שברי ים בידו להפלים ולהרחיב ולגדל שכל יסוד יותר ממה שים ביד כוד להפלים שכל יסוד שברי ים בידו להפלים תפילו שכל כוד ומכ"ש שמסיג לח' מלכות ביותר מלימות ממה שיסיגו יסוד והוד שברי ים בידו להפלים ולהרחיב שכל מלכות יותר ממה שים ביד כוד ויסוד וכן יכלו בסנתם מדרינה למדרינה עד כתר ועד המקורות כנעלמות ב"ה וב"ם הנה מטעם זה הסנת מלכות שסיגיב' מלכות לח' מנמה תוחה הסנה יחנה גם כן ביסוד רק שסנה יסוד מתרחבת יותר וכן בסנת יסוד ומלכות יחלמו שתיכן בכוד רק שסנות כוד מתרחבת יותר פליכם כשגול המתרחב על כנקודה וכן בסנה מלכות ויסוד והוד הסנה שלשתן יחלמו בנח רק הסנת נח מתרחב' עליכן כשגול על כנקודה וכן בסנת מלכות ויסוד והוד נח הסנת ארבעתן יחלמו בתפארת רק תפארת מתרחב עליכן כשגול על כנקודה וכן יעלו כמדרינו' עד כתר עד שכתר מקיף לח' כלן וכלן בלחוכו כנקודה בשיגול וכלן מוקפין זה בתוך זה בתוך זה כמעויר בשער לחל הוא עבר ושער הוא לחל וכלן בסוד נקודה בתוך נקודה עד י' נקודו' ו' עמליה. דרך משל וכתר שם כל הספירות יחד בערך ח"ם ב"ה בערך הנקוד' לא כשיגול בסוד כשמש שהוא בערך הוא מסיג לח' כלן והם חינם מסיגין בו רק מה שמתפשט מעלמותו ב"ה בכן בסוד הנמצם בספירות בשברי' והפר' הקודמי' ואין זה דבר תימה שהרי הכחו' המתפשטת מהנמצם שהם הרחו' והדבור ושתר כחות של הנמצם הנמצם מסנת לחם שברי הם ירצה הנמצם שיהיה הרחות פועת שיהו ורוחה וכן חם ירצה הנמצם שנת ירצה ברחו' סוגר שיהו ויהו רוחה כן חם ירצה הנמצם שידבר כח הדבור חז הוא מדבר וחם תרצה הנמצם שלת ידבר חיהו מדבר לחכל קרחות חיהו מסיג כח הנמצם שחיהו מסיג רק מה שרוחה וכן כח הדבור חיהו מסיג הנמצם שחיהו מסיג רק מה שמדבר וכשניין תמרו רבינו זכרונו לברכה לבח לעומת לח מגלה. כשם רחית בעין שכלך כי כל הסנות שיהלת לחטה יחלתו לחטה רק שהם לוועלה בי חר פליחות כמו שפרשנו וכן ג"כ הסנות שהן לחעלה ומעלמותן נפחלפלו לחטה בסוד הלילוס להורות כל גודל תחדותן ב"ה וברוך שמו שמבסנ' שים שכתר מתוחה הסנה נפלחה יש קלת חיהה בחכמה ותוחה בסנה נקרת הכמה והיה בחחת לחלוחו של כתר ותוחה בסנה שקבלה חכמה מכתר יש קלת חיהה בסוד הלחטוס בנינה והיה נקרת בינה והיה ג"כ לחלוחו של כתר שנחלמס עוד וכן התוחה כסנה בינה שהיה בחכמה ובכתר מתוחה הסנה בעלמה יש קלת חיהה בסוד הלילת בחסד והיה נקרת חסד והיה ג"כ לחלוחו של כתר שנחלמס עוד וכן כלן ותוחה הסנה שבחסד ובגינה ובחכמה ובכתר יש קלת חיהה בסוד הלחטוס בגבורה והיה נקרת גבורה והיה ג"כ לחלוחו של כתר שנחלמס עודוכן תוחה הסנה שהיה בגבורה ובחסד ובגינה ובחכמה ובכתר בתפארת והיה ג"כ ליולחו של כתר שנחלמס עוד וכן תוחה הסנה שהיה בגבורה ובחסד ובגינה ובחכמה ובכתר תוחה הסנה בעלמ' יש קלת חיהה בסוד הלחטוס בנלח והיה והיה ג"כ לחלוחו של כתר בנלח ובתפארת ובגבורה ובחסד ובגינה ובכתר יש קלת חיהה בסוד הלחטוס בהוד והוא הוד והיה לחלוחו של כתר ותוחה הסנה שיש בהוד ובנלח ובתפארת ובגבורה ובחסד ובגינה ובחכמה ובכתר יש קלת חיהה בסוד הלחטוס ביסוד והיה לחלוחו של כתר וכן תוחה הסנה שביסוד והוד ובנלח ובתפארת ובגבורה ובחסד ובגינה ובחכמה ובכתר יש קלת חיהה בסוד הלחטוס במלכות והיה מלכות והיה לחלוחו של כתר: הנה כל הספירות יחד הם שכל אחד פסוק רק בשלמס מחלמס לעלמוס וכן כתר טם כל העלמוחים שנחלמס בסוד שיגה ושגול מחלמוס לעלמוס הם כלם לחלו' בנקודה העליונה שהם התקורות הנעלמות שבחלמס בסוד ג' תוחות שפירסנו בפרקים הקודמים נחלת שכלם לחדות פליחות לחדות נחור בין בסוד עולמות בין בלח בסוד פלייחס בין מלהטה למטלה לחטלה ומה שיחלת בזה יחלת בזה ומה שיחלת בזה יחלת בזה וכן הכלל ביניהם בעניין שלחות רק בשכל לח' שכשכל מקיף ומחדש יותר על השכל שהוא ממנו וע"כ נעלמותם הם שוויס ומתחדשים חכלית היחוד עד שכשכל מלכות תתייחד ביסוד והוא נכלע בשכל יסוד ונקרחים בעניני יסוד וכן יסוד שנו שכל

מלכות מתייחד עם שכל מלכות בהוד ונכלע בהוד ונקרחו שלמתם הוד וכן הוד שנו שכל יסוד ומלכות מתייחד עם שכל יסוד ועם שכל מלכות בנלח ונכלע בשכל נלח ונקרחים תרנשתן נלח וכן כלם עד כתר ועד המקורות הנעלמות וכם מתרהבים בשכלה עד ח"ם ב"ה וברוך שמו ויתפלה זכרו לעד ולנלח נלחים וממנו יחפלה נשלל מחילה וסלית' וכפרה שפשרנו פינו לנלי חוק ושלחנו יד לשוניו להנביל ולכפר שכלם בקדושים המתפלים על כל עלוייס כי הם שנחנו בהם שיאור כוח בערך מה שלמטלה מהם לכל בשר' שלמותם ובערך מה שלמטה מהם לית לשכלה גבול ושיעור וחכלית לגודל רחבן ועמקן עד שמנכות שהית בכל החחרון היח בשכלה כוללת כל העולמות עד שנרחה בשכלה נרחבה כמה וכמה עולמות ברייה שכם כמה וכמה מדרינות שכלייח זה למטה מזה שכל אחת בפני עלמה ג"כ לית לה הכלית בערך עלמותה ומה שלמטה ממנה ויש לה הכלית בערך פילחה מה שלמטלה ממנה עד שכל שכלי עולמות ברייה חיהם נחשבים בערך שכל מלכות רק כערך בנקודה בערך השיגול וחפי' זה היחם לית לברייה עם מלכות כי היח חוץ לגדר הלכות ב"ה וברוך שמו וכן כוללת בשכלה נרחבה כמה וכמה עולמות יצירה שיולה על ידי בריאה כשבואר בשער סוד הב"ש שנה כמה וכמה עולמות שכלייח מדרינות זו לחשלה חין שכל שכל וכשכל בפני עלמה לית לו חכלית בערך מה שלמטה ממנו ויש לו הכלית בערך מה שלמטלה מכם עד שכלם שולמים לית מקום בכודו ב"ה ולית כוס ערך ויהם לגודל שכל הלכות הנעלמי סוף ובבלהי חכלית ומי שים לו עיני שכל לראות ואיך נעשם לכבחין דבר שכלי יבחין ויראה בעין שכלו לית לאיך נחשוה זה בעולם השכור ובחשיך החומר לגם ובשב שכות שלם עשייה הכשל פשוט של כל פשיעות שנחשבנו בו בכל בפילוסופים שנח יכלו ניחות טעם וסנה ועילם למליחת בחותר הזה עד שקלחם מכם לחתרו הלך שחשכל בפשוט שילת שהות פילת כל הלילות יהת שפל פשוט וזה בשכל בפשוט שילת ממנו בשיג מיד ב' בסנות דכייט. הסנה לחת שבשיג לח שכנתו שהות שנת בסנו' מחוייב המליחות הלך לוחה הסנה שכיית הסנה חשובה יולת פוד שכל בני ובהסנה שייכ שבשיג שנשלמו שהו' הסם המליחו' שמלך עלמו הוא הספר ביהיה לפפר שנת יהיה כי מה שהות נמל' הוא הלך שבתו בהסובב מסנתו ועלול מציעתו זה הסנה שייכ לית רשות' כרחשונה והית תורכת מבני טייניס דהייט פנין לחד שמשיג שהות מלך בעלו לחפר שיהיה ולחשפר שלת יהיה ופנין שני שמשיג הה שהית ניחת הוא נחלת חלך שבתו בחופן הסנה מורכבת חלוחה הסנה יולת ג"כ מורכב שהות הגיגל שהות חומר זך והית מורכב החות' ועורה והות גם כן לפפר כחליה וכן נשחלפלו הכלני והגלגלי' עד שנשחלפל

הנה רחית לוך נדחקן לחלות טעם ופילה וסנה לחליות החומר החורכב וגם כל הדחוקי' לח חלחו טעם לחליות הומר כחשוך והכשב החורכב תל' יסיבות חנכל לפי דרכיו בקבלה בקדושה יחייבב בעניין ו' יש ליישר כי לביות שהליות ב"ם וברוך שמו ירד בסוד הלייחס י' מדרינות בסוד שגול ונקודה ושגול ונקודה עד בזחת בנקודה חזרה לביות שגול לנקודה שהחתיה ומגדר שהליות שהות עולם הלקות ירד לגדר הבריאה שהות עולם הבסוד שבו נס י' ומדרינות כחבואר כל זה בשער סוד הב"ש ומדריחה ירד ליצירה גם כן י' מדרינות בחופן ובבריאה ויצירה ירדו מדרינת הפכלייס עד שלין לנם לחילו ערך נקודה לערך בשיגול בערך טולם הליות כי נם חינם הליות ממם כמו שנם י' מדרינות שבהליות שנם הליות ממם שחלך זה ירדו מדרינות הפכלייס זה מזה פנימים ירידה נדולה ורבה בבת ח' וכל מה שירדו נהרבו בהסנות ורבויין הות בחחת חישונן כי חלך רבוי הסנות שבן רבוי המדרינות נחשבנו הסנתן ונחשבו חורן ומלך בהכלות בהסנות זה בזה והרבבת הסנות בהליות בבריאה והסנות נבריאה בהליות והסנות בהליות נבריאה בהסנת יצירה והסנות יצירה בבריאה והליות בנה חלך בלחיהן זה בזה ובחחנרותן ובחדבקותן נחשבו חורן נסוד בפשחלפלות עד שלסוף במדרינת

הדבר הנמצא נחשבו כהשגו' להתעוו' מהם נפש שב ומכור שהוא כרכב' ד' יסודו' כתו שהוא לפניו ואינו דבר תמוה לך יתהווה ע"י הרכבת השלשים תומר שהרי השכל הוא רק שתינו נרגע ולך יתהווה ממנו חומר נרגע כי דומתו תחלת במלאכת נפתיית שהרי שם תקח ספני' ותקח ויטעריול ותכתם כלם לאחד ולאחד בפני עצמם יביא מכל אחד מהם תנק לבן ותח"כ בשחתרב' יחד ותתן בהן מים שהם ג"כ לבנים יתהווה מהם דבר חדש מה שלא היה כן ברקשונה כי קודם בהתרכבותן והתרכבותן היו כלם לבנים ומכשיו נפשו כלם שתורים ודבר זה נראה לעין כי מיד בהתרכבותן יצא דבר חדש מה שלא היה' קודם לכן כש"כ שלין תימה בנדון דידן במלאכ' תלהי שיתהווה מהתרכבו' השכליים על ידי השתלשל' בשפעתם חומר תורכב מן ד' יסודות ואל יפלא בלבך ח"ו שפק רוח מיטת שלשי זה נתלת ח"ו בשמים שמי' שליוגיים לה' והתרן יהן לבני תדם ח"ו ואין לו יתיפה וחלק בהם ח"ו שהרי הנשם נתהווה מתרכבו הפנות שהם נצוד' טיורה וסם דחוקים תצולם תליונות זה אין שפק כלל

כי עולם הנשמי שהוא עולם העשייה ועולם היצירה ועולם הבריאה מהכוללה בתחתונה שהיא עכור התרן עד נקודה שליונה ב"כ כלם וכל הפנות וכל התורות כלם יונקים שפע חיותם וקיומם מסבת ברקשונה ב"כ וכל ההפנות שתעינין וכל ההוויו' שתהווין וכל הנרכבות שתרכיבין וכל הנפשות שתנשימין כלם תעינין ותהווין ותרכיבין ותנשימין נכחו והשנחתו ב"כ שהוא שפע קדושתו ב"כ שהוא חיותם וקיומ', ב"כ ואלו יסולק ח"ו השגחו רגע ח' מהם כלם יתכרו כרגע כתתר דש"ה רגע בחפן חיים בידנו כי כלם חי' קיימים ברגע ב"כ ובלפו ח"ו כלם כרגע יתכלו והקדושה נכלה בשרשו ב"כ וכתתרו שוב תתה הוא ה' לבדך תתה עשית תת כשמים ושמ' השמים וכל נכחם התרן וכל תשר עליה הימים וכל תשר בהם הנה בזה בפסוק נלל כל השלוחות בכללם מנקוד' רקשונה עד נקודה תתחונה כי שמים פירושו הגלגלים שבעשייה ושמי השמים בריאה יצירה עשייה כי שמים פירושו הגלגלים כולל יצירה ובריאה שהם גבהם כי גבוהה שפירשנו נוכה בגלגלים שהם גבהם מכל שאר הגלגלים וכל תשר בהם כולל התרן שבעשיה וכל מ' שבה עד טבור התרן ויתם כלם נו' ת' שהוא בשלש ובכולו שבהם והם מעשי ידיו מתם בתתרו תתה עשית ועדי שלא יעשה תדם כתחשבתו שהם תעשה ידיו לבל הוא נעלם מהם ח"ו ושוא להם שבה דחוקה ח"ו ע"י תלמידים רבי' עד שתין לו יהיה בהם ח"ו כדרך תשקורטין תפני זה תתר תתה ה' לבדך ר"ל כי הוא לבדו ב"ה עשתה בלי סיוע ועזר שום נ' מהם כי כלם. שם כתו וכלם נוצרים ונוקבים ומכתו וכדי שלא יתשוב התרם לתתר שברהם עובם ח"ו ותיטו תשבית בהם כדתיא תרשעו שוב ה' את התרן ותין תשניח בה תפני זה תשים על כל השלוחות ותתה תחיה את כלם ר"ל תתה בשלמך תשניח בכלם כתו שתתה בשלמך תשניח בבריאה ויצירה כן תתה בשלמך תשניח בתרן וכל תשר עליה והתיית. התופתיו' של זה שהרי תתה תחיה את כלם כי כלם שוכנים שפע חיותם תתך ולולת בשנתתך בהם לא היה בהם קיום התיות ותפני זה תתר ותתה תחיה ר"ל תתה בשלמך ובכוחך תחיה ותפרנם ותכלכל את כלן בשנתתך תקנקודה העליונה שר הנקודה כתתחונה כלם שותפי' שפע חיותם וקיומם ותזונם תתך ובשלמך לא יוכל לשפות שום נבר' ולא שום יצירה לא דבר גדול ולא דבר קטן תפני שהרי לקבל שפע חיותו וכתו תתך בכל תה שהוא פונה ותפילו רגע תחד תינה יכול לשפות ולא יוכל להתקיים תבלשרך ותפני זה תתר תתה תחיה לעין ביעני' ולא תתר תתה התיית לעין עבר תלא שרואה לריעו כי תחיד ותריך בתחידות לא יפסק השפע ובכל עת ובכל רגע תתה תחיה את כלם ותלו ישתער ח"ו רגע תחת בליתי השנחתך כלן ויתבדו כרגע כשיון כי רגע בתעו ותייט ברעתו כדפירשנו ולטיות שפום נגרת ולא שום יצירה יוכל להתקיים תפני רגע תחד בלי שפע השנחתו יתבדך שהו' חיותו וקיומו והוא בשלמו ובכוחו תשפיע בו שפע חיותו וקיומו כוכב' תזה כי תלא כל השלמו' ותלא כל התרן כנוהו ב"ה שהרי הוא תעלמו ב"ה תשניח בו ב"ה חיותו' וקיומו ובכל תקום ותקים וחלק וחלק ונקודה ונקודה בו' נתל'ותין תקים פרי שלא יהיה נתלת בו ב"ה ובריך שתו על שתין כפרש כין היות התיים בעכור נקודת תרכז תתרן תו ננקודת שליונה שבחלישות תלו היא תשער שיהיה עם שתיתה בתיים לא

בכל מאמריו ינידיו וכיוצאיו: נלעוזיו הקדושים הנותנים לו חיות ורוח וקיום וכיוצא ורוחים חותו ומניחים סליו בכל פרט פרטיו כענין שיני ס' שקיחות סל כל דרכי נני חדס לחת לחיים כדרכיו וכי כוחלי הנעלית הקדושות המתפשטות בו כמה רוחים כל מפעלו ודרכיו וצנייניו כגם שכות חיגו רוחה חומס ולכן ביו מזכרים החסידים סלת לספר בענית סוס חחד מהנגזרחים מפני כתפשטות הקדושות הוח בכל חלק וחלק מהנזרת' שכות נחתן לו שפע וזיוחו וקיומו ונזולת זה היה נפסד כרגע וכגם שהקדושה חינה מרחית כוח מפני הקליפה והעיומחה שחרבתה כפניו בסיג מחרבה סל הזכב בגרוף חבל לעחיד לבח שיחרבה הקדושה יחגלו הגלוני' בקדושות ויבולע המוח' וכי"כר שכות נקליפה ונטומחה ויכוד דחפת הרפות בחוח הגופניית הסל כל סניס וחז יהזור קומחת כחזיר לקדושתו ועיחחה סר פרס י"כר לקדושתו כי יכלה הפגע והחס בריטת' הקדושה כלה יכלה הטומחה ומלחה החדן דיעה כחיס לים חכסיס וכלס הקטנס ועד גדולס יכירו וידעו כי לב' המלוכה ומלכות בכל הסלה וירחו נפיו סכלס חת חלקיכם סל טירמו בחנצוחיגס ויחמרו זה חלי וחטרו זה ב' חשר קויט לו ונזה נסלס בפרק בקדס ובספר בקדס הוח ישלח לנו גחלנו ועזרחיגו מיון ומקדס וחו נפי' עיר חדס לוח"ב חלי בקודס חכי"ת.

שער ז סוד גלות השכינה פרק א

שפע אורת המעמים טל

מונח רביעי ר"ל השכ"ינה בניכול קובלת מתאוננת ומצטערת בגלות על דרך עמו אנכי בצרה והיא מונחת רביעי רבוצה ועוד מונח רביעי מרמז על השכינה שהיא מונחת לאות רביעי שבשם זהו מונח רביעי ותחת מונח דוגמת נון ר"ל השכינה נקראת אם תחאה מבטח אל אם עילאה שהוא הנון שערי בינה והכוד ה"ן ל"ה אלקיך ר"ל ה"ה מרמז על השכינה שהיא ה"ה אחרונה שבשם מבטח אל הנ"ש היא הבינה זהו ה"ן כי הבל קשור וחבור אחד עוד הן בגמבריא עשרה וזחו מונח רביעי כי העשרה מונחים ורבוצים ושוכנים זח בזה והנקודה שעל הרביעי מרמז על הסבה הראשונה שהוא משפיע בחחחונים ובהסחלק הנ' מן מונח נשאר מו"ח ר"ל הנ' מרמז על חמשים שערי בינה המקבלת מהנקודה המרמזת על המוח שהוא בפנים כך הסבה העליונה היא נסחרת מעין כל חי וזהו שאמר הבחו' ואל מ"י תרמיני ואשוה ום"ה דמות תערכו לווהמשביל יבין העולה מזה שהשכינה מבקשת להעיר רוח ממרום ישע ופדיום לגאולה וזהו גואל ישר"אל בגמטרי' י' ר"ל בשישראל נגאלין אז השכינת כביכול נגאלת עמהם ועתה אתן בלל גדול ונקוט האי כללא בידך והוא זה שהראשונה והחחחונה

פרק א' אורת המעמים טל

נזוהר מרוב חומס דת חיכו זכרת דלעילת דתקרי דוב חומים וכל רקיעי ורקיע מחנת ותחפקד על שלמת. ועל חרעת לחנכרת כלת בו הרפת דישרחל דלת חנכיג לה רקיע ולת חילת חחרת חלת קכ"ס בלחודיה והת חוקמוה ותי חימת היך שריח לחנגת רקיע על חרעת דישרחל ות חערת וטלת חרקיע נחית פלה כשחר כל חרעת חלת בכל רקיע ורקיע חית חמן שלטין על שלמת והכוח מחנת דשליט על כחוח רקיע יכיב מהילת דחית ליה מהכוח רקיע בגין למיהב לחחת וכחוח נקיט מכחוח חמל נקיט מהכוח ויכיב לחת' לחרעת וכחוח ממנת לם נקיט חלת מחמנית דלעילת בכל רקיעין חית פחיחן ידיעין ושלטנו בכל מחן חפחחת לפחחת רשימת ומכחוח פחחת ולהלן לח שלטת חפי' כחלת נימת ולת שחל דת בחחוח' דפחחת דחבריה בר כך חחייהב ליה רשו לשלטוחה חד על חבריה כדין שלטין מלכין די בחרעת חד על חבריה בחחניטוחת דכל רקיעין חית פחחת חדת פדחקרי גבולן ותחוח הלי פחח' חית שבעין פחחין מהרעין לחחת ושבעין מחק נשלין מרחוק תרי חלפין חיין דלת קרבין לגביה וכבו' פחחת סליק לעיל' לעיל' כד די חטת לגו כרס ית פילת' ומכחוח פחחת לכל כטרין דרקיע כד חרעת דפחחת דחקרי מגדון דחמן חיכו סיומת דרקיע דחכוחת דחרעת דישרחל וכל חינון פחחין דרשימו גו כחוח פחחת דחקרי נבילון כלהו רשימון בכורסייה קיים' וכלהו קיימן נגון שערי נדק דלת שליט חחרת שלייהו וק"נה פקיד לחרעת דישרחל בכחוח רקיע מפחחת לפחח' בפקידו נמס דחנערך ומחנית דכחוח פקידו נעלין חינון שבעין מחן ויכנין לכלהו מחן חחרנין עד כחן לגוו החנערך לפנייניו והנה נפרש המחמר כיל ה'. הנוכה עניכו חר"ב חו"ים ד"ת חו"ה זה"ת דלפי"ל דת"קרי רו"ב חו"ים פירוש הפסוק חומר מרוב חומים וחמין כח וקשה לומר לחה חחר הפסוק מרוב חומים שפירושו רבוי כחות וחחר כך חחר וחמין כח דמשמע כח חחד וחמרן דת חיכו זכרת דלעילת דתקרי רב חומי'

פירוש הפסוק מדבר בחור כח כשלים כחות רבות כח חור להר חחד בו כלולים כחות רבות כי כחות רבות מקבלים כחס ומזוגס מחמו כשחר מפרש וחזיל ולכך נקרח מרוב חומים וחמין

תחלית כספים "שהות" התותרו' והשירים כתבתר סרק רחשון מנק הספר סלה סס לוקחים מיטב הכסף ולעוריך המחפשטים בתרן ישרחל נדרך סיסל הס כביטול נסברים יבשי חין כל כתבתר פרק שני מזה הספר ושוד מוכ"ח רבי"ם מר"מז על הסכי"נס סס"ית מוכ"חת לת"ות רבי"ם סנ"סס ר"ל כי תית רביני על סס ידוד הות ה' ומלכות נקרחת כ' שהית השכינה והעשס שנקרחת כ' מפני שהורת ה' הות נורת ג' ווין כוה ה ג' קוין שהס רמז על קו הרחיים קו החסד קו הדין ורחיים הפשולים בשולם כמדדין ט"י ג' קוין חלו שהרי חין פשולם בשולם שנת חהיה נכללה מחד"ר וכשכינס היח כלולה מחלו ג' קוין שהרי מקבלת מכלן כי היח סוף הכבין שט"י נתגלו כל הפשולות שנמדדין ט"י חלו ג' קוין וכל הפשולות הנמדדין בקוין חד"ר מתגלית על ידה מפני זה נקרחת כ' הרוחו על קווי הסד דין ורחיים שבשלם מתנהג על ידן והית תוכן כתוחיות הסס ברביעי בסוף הקבלה: להורות כי היח סוף הכבין סוף הקבלה: וח"ת תוכן' דוגמת כ' ר"ל הס"כינה נק"רחת ח"ס תת"ה תכ"עת ח"ל ח"ס עי"לחה שהי"ח הל' שהרי כי"נה ר"ל השכינה נקרחת חס תחתה נסוד שהית סולידה ונרחה ויכ"ו ונשת' כל הפולחות שתחתיה ומשפעת ומקת בספס לכל הפולחות שתחתי' כלשה המקה חת בני' ושפיית בינה נקרחת חס עילחה ע"ס שהית סולידה והחליל כל הספירות שתחתיה ומשפעת בהס והית קיומס בסוד שבה נתגלו הספירות בסוד הנקוד' והשירים שכיחרנו בספר הקיד' בס' ו' והית מספס' ומקת חותס כלס מוקת חת בינה מלך שהית שורש לרן הספירות הנשוחה שהות נשלס מספיע בחילן הגלגלה ובפרי הגלגלה סילת ויחנו וחבלה חתנו בוגד זה נקרחת חס שילת' ומפני זה חתר כי מלכות קרית בסוד הפרי שהית חגלה חת הנשלס בסוד לחו שיחוו במחל החילן בספר הקודס בספס מגין חל חס טולחה שהית הכ' שהרי בינה בסוד הנעיצה דהיינו בינה שחספיע בה כ' שהרי' בסוד שהפרי שהות הגלוי מקבל מהנשלס שהות הסורס בסוד הנעיצה ובסוד סורס החילן שחספיע בפרי ותגלה כתו ע"י פרי ופניין כ' שהרי בינה הס בינה הכולל בכללותה כ' שפרים שהס ג' ח' כ' שכל חת' כלולה מעשרה ויסוד מלכות ותפארת בסוד היחוד בחשבון הס לספירה חחת בחתר הזוהר דכר בלח נוקביה פלג גופה חקרי שניהס יחד גוף שלס וכן יסוד ות"ת גוף ובריח חד חשבינן כי הות המייחד' כחלת שבסוד היחוד חיום חלת כ' ספירות וכל חחת כלולה מן י' הס חחשיס וכשתרל' להבין סוד כ' שהרי בינה של בוחייס דרוש נספר קרוש בספר השירים כי קלרנו בכתן מפני כי לעולם יהנה חדס לתלמידו דרך קלרה והס"ד ח"ן כ"ה ת"לקון ר"ל ה"ה מרמוק של השכינה שהית ה"ס תחרון' שבשס מבשת חל הל' שהית בינה בסוד כ' שרשים בסוד כ' שרשים בסוד שהנלוי

לא יפרדו מעולם ולא נמצא זה בלא זו בכל מקום שנמצא ראשון נמצא אהרון בר"וך את"ה כהן לוי הבכור והמעשר ובן רבים בר"וך את"ה ר"ל בר"וך בגמטרי' אה"יה במ"ק שהוא כתר עליון אתה בגמטרי' י' והיא העשירי' מעילא לתתא ז"ה משפיע וזאת מושפע' כה"ן בגימטרי' אהי"ה לו"י בגמטרי' י' ישראל ג"כ בגמטרי' י' להורות על הלוי' והקישור והחבור והדביקות האחדות הגמור האמתי הדמיון השני על ישראל שהם מונהים רבוצים שוכנים בגלות עד יגלה עליהם הסבה העליונה עוד מונח רביעי אותיות ונח"ם בי"ער ר"ל ישראל בגלו' מתחנני מקוים מייחלים לחסרו לגואלם בעגלא מהגלות הנמשל והנדמה ליער המסובך והמסובסך כך אנהנו בגלו' הזה נבוכים בארץ כגר עלינו המדבר ובחיב יכרכמנו חזיר מיער והע' של יער תלויה למעלה להורות לרמז על צור הוא הר עשו ולקן הימין כש"עלו מוש"עים בהר ציון אז יהיו ישראל למעלה למעלה במדרי"גה העליונה משבעים אומות זהו ורמז ב"ע התלוייה למעלה עיד ע' בגמטריא ז' במ"ק לרמז על בת שבע שהיא המרת השביעית והיא שוכנת בגלות ישראל ועל זה רמז שה"עה כי טובים דוריך מין ר"ל ישראל נקרא' אדום ורעים ודוקים הם יעלו על הי"ין בגמטריא שבעים ועל רביעי נקודה למעלה. לרמז אע"פ שהם שוכנים רבוצים בגלות לסוף יעלו למעלה כמו שאמרנו ובשביל זה ג"כ ה"ע תלויה למעלה כמו הרביע שהוא למעלה ואף גם זאת בארץ אויביהם לסוף יהיו כאין דוגמת החולם שהוא למעלה מכל הנקודו' כי חולם בגמטרי' אהי"ה ר"ל כמו הספירה הזאת שהיא למעלה

ותמין כת שבירוסו כת חחד שנו כלולים כתוך הרגה וכ"ל רקי"עת ורקי"עת מת"נת ותת"קד ע"ל על"תת וס"ל תר"עת לתכ"נת כל"ת כ"ר תר"עת דיס"רחל דל"ת תכ"יב ג"ס רקי"ם ול"ת חי"לת חת"רת תל"ת ק"בה בלחו"דיס וה"ת תוק"מה פירוש שים כמה וכמה רקיעים וכל רקים ורקים מחונה ומשקד מסי הק"בה על שולס ושל תרן בשני שנתו להגביע כל השולס ההות והתרן הסית שהות מחונה עליה חון מתרן ישרחל שחינו מגביע לתיתה רקים ונת סוס כת תחר רק הקב"ה בשנתו וכמו שדרשו ז"ל תרן תשר ה' תלביך דורש חותה כי הות בשנתו ב"ה דורש חותה ולת סוס כת ולת סוס מלחך וח"י תי"ת סר"ית לתנ"נת ברקי"עת ע"ל תר"עת דיס"רחל וה"ת חט"רת ות"לת מרק"יע נח"ית על"יה כס"תר כ"ל תר"עת פירוש שמת תחמר ותקד' זכי בחינס שורש גלגל הרקיע שהות על תרן ישרחל כיון שחינו שוכב כלוס שהרי תין תרן ישרחל מונהג על ידי הרקים רק ע"י הקב"ה בשנתו וח"כ הרקים הות בחינס בתרן ישרחל שלת לנורך: ועוד קשה שהרי תחנו רוחים בחום שהמטר והטל יורד מהרקים על תרן יער' כתו שיורד המטר והטל מהרקיע על שתר תרנוח ת"כ גס תרן ישרחל הות מונהג על ידי הרקים שהות עליו ותחרן תל"ת כל"ל רקי"עת ורקי"עת תי"ת · מת"נן על"מן ע"ל על"תת וה"ת תר"עת דשל"עת ע"ל הב"ות רקי"עת יכ"יב מחי"נת דת"ית כי"ה מה"ות רקי"עת בג"ין לחי"כב לת"תת והב"ות רקי"עת נק"ים מה"ות יות"ת ויכ"יב לת"תת נתר"עת והה"ות המ"כת ל"ת נק"יע תל"ת מחמ"ים דלב"ת פירוש בהות הטל והמטר יורד מרקיע גס בתרן ישרל תבל תותה הספע והטל והמטר הות בת בשנס מהק"בה בשנתו והק"בה בשנתו מנהיג חותו רקיעת והתרן שהחתו תס שתין בן שפר כרקיעים ותרטיסי' שתין ניזונין בשנס מכפי' שבת מהק"בה רק הס ניזונין מהמתוקים והמתוקים ניזונים מתחלת הספע ומהמוחרות ומשירים שנספע בתרן ישרחל וזכו שתמר תלת ככל רקיעת ורקיעת ר"ל בתוכה לתרן ים מתוקים מלחבי סליבס וחותו מלחך התתוכה על רקיע שלו נותן תכת הספע שקבל מחלית כספע מהרקים שכתרן ישרחל הות ניתן מתוחה שפע דרקים שלו שהות מתוכה עליו כדי שתותו רקים ישפיע ויוריך כספע ההות למטה של תרן שתחתין שהות מתוכה סליה וחותו רקיע שכתוכה לתרן מקבל הספע ההות מהמלחך המתוכה עליו ונותן חותו למטה וחותו מתוכה שקבל כספע מהרקים העליון שהות של תרן ישרחל לת קבל חלת מחחלית ומותרו' שירים של הספע · שקבל ההות רקיע שפל תרן ישרחל מהק"בה בשנתו, כדי שיספיע של תרן ישרחל כי תרן ישרחל מקבל מיטב כספע וחחלית 'והמותרות מקבלים כתנחנים המתוקים של חוכה לתרן · בכ"ל רקי"עת חי"ת פת"תן ידיעין דשולטנת בכ"ל תת"ן מפ"תחת לפת"תת רפי"מת ומה"כות פת"תת ולה"ן ל"ת סל"עת תפי"נו כת"לת כי"מת ו"לת ס"תל ד"ת בתחו"מת דפת"תת

דחב"ריס

ם גלוי מקבל מכתלם בסוד כלל ופרט
מפירסמו וזהו כ"ן כי כ"כ בפנימה כית
ה"כ וכל כית כ"ה כי כלל קטור וחבור
אחד בסוד שמלכות כית כללו וכית
בפרט כתיבתו בספר בקודש בפשט :
סוד כ"ן בג"מע' שערה בת"ק לרחז על י'
מפירות והפשוק אחר כן לכ' תלקיך ר"ל
בספר מפירות כס כ' תלקיך וחת"ב שמס י'
כם לחודות נמור והמספר כית מלך לחילות'
בסוד שילה ושלש שהשילה מקיף פלולה
וכח השילה בשלוש וכח בשלוש
שכח בשילה מקיף כח שלושה כמו שפירשנו
סוד ענין זה בספר בקודש פרק י"ן יפייק
מפס ושל זה הענין תרתי במה שאמר כי
בשם"ה מוג"חים ורכוניס ז"ב. בז"ב
פירוש כי בשלש כית מונח בשילתו וכן כל
י' תדריגות של מפירות כל אחת מוקפת
מפילת' ומונח בחוכה כמנויר בשלושים
בספר אחד כוח שער ושער כוח אחד פרק
שני דרך משל מלכות מוקף מיסוד שילתה
ומלכות ויסוד יחד מוקפים מהוד ומלכות
ויסוד והוד מוקפים מנלח וכן מקיפים זה
את זה שד כאחר שכל' מונחים בכאחר וכאחר
שם כלס' מונחים בת"ם ב"ה וברוך שמו
בתוכן ס"ם כוח כ"מית וכשם שפשר'
כחות מוקפים זה בתוך זה שכ"ו. כוח
אחדות נמור כאמצער סוד כפנין בספר
הג"ו פרק כג"ו וזה שתפרש ואזל ובקובה
שע"ל כרבי"מי ר"ל בשפס שעל כרביפי
כוח כדמות נקודה מרמז ע"ל כשם"ה
כרחשונה שכוח כאחר כי ת"ם ברוך הוא נקרא
שבת כל השבות וכאחר נקרא שפה רחשונה
שכוח שפה רחשונה לנחלים ומקיף בכאחו את
כלס מבני כן הוא מפשיט בכלס שפס תחתיו
וזהו שאמר שכוח מפשיט בתחתונ"ס ולכך
בקובה כית למפלה' של כתיבה ובשחם"ק
כ"ב מ"ן תיבת מוג"ח יפש"ר מותי"ות מו"ח
ר"ל מוח כוח חכמה ופירוש כי כאחר מפשי'
בתחתונים ס"י חכמה ובינה ושל יום הוא
מחנלה בתחתונים כמו שפירשנו בספר בקוד'
בספר בסוד אם"ם אשר אה"ה שבס כאחר
חכמה בינה וזהו שתפרש ואזל ר"ל הנ'
שבחיבת מונח מר"מו ע"ל כ' שערי בי"נה
פירוש שער שהוא הבינה שערים מקבל
מבחר שהוא הנקודה כתרמוז על כתוח
ר"ל שהוא למחלה מן מוח למפלה מן חכמה
שהוא עד יותר פנימי ונפלס מן חכמה
וזהו פירוש מונח רבישי השפס שהוא כמו
כ' שהוא למפס תחיבת מונח כזה מו"נח
מרמז על הנ' שבחיבת מונח ס' שערי
בינה היא למפלה מחכמה שהיא מוח הנשאר
מן מונח הוא למפלה מחכמה וחכמה פילתה
וחכמה מקיף מוחה והשפס שעל רבישי
בזה רבי"ם שהוא נקודה למפלה של כחיבה
להורות כי יש מוד שבא למפלה מן החכמה
לחיות כאחר ונהיות שבאחר נעשה וחיו
מתגלה מלת ס"י דשת הנפלס חפני כן נחה
בנקודה שמורה על כאחר של תיבת רביע
ולא של תיבת מונח להורות כי היא מפשי'
בשם נפלס וחיו מתגלה לשם ולזה תפרש
ואזל כ"ך הש"ם בפלוגי"ם כי"ת גם"חר
מפ"ן

ם"ר כ"ר כ"ל לחייבים ל"ם ר"ש
לשל"טלה ח"ל ת"ל הברי"ה כל"ן של"טן
מל"כין דו בת"רשת ח"ל ע"ל חב"ריה פירוש
בכל רקיע יש פתח יחוש ועתיד ועיבר לחיוב
מלחך ת"ך כפתח הכוח שכוח ושמותו לכנוס
בו להשתמש בכל לאותו רקיע. שכוח מחונה
עליו כפי התמנותו והשפס למה כוח עתיד
ועיבר ומפרש כזוכר בענינו מפני שהמשלה
והשולטנות של כל מלחך ומלחך מתחת
רקיע של מלחך זה עד פתח רקיע של
מלחך אחר רשוש וחקוק של כל שכוח רקיע
שלו עד פתח של מלח' שמי שולטנותו
והתמנותו וכן בכל רקיע ורקיע רשוש
וחקוק מחונה שלו עליו עד פתח של רקיע
אחר ואותיות פתח והלאה הינו שולט אותו
מחונה תפילו כאחד השפרה ואין רשות
לכנוס לשוש מחונה בגבול ופתח הבירו ר"ל
ברקי' שמחונ' עליו מלחך אחר רק כל מ'של
רקיע שלו כפי התמנותו לבד כאשר ניתן
רשות מהקב"ה שיכנוס מחונה אחד בגבול
הבירו וישלוט עליו אז נכנס בגבול הבירו
ושולט עליו וכשם שנכנס מחונה בגבול הבירו
למפלה ברקיע ושולט עליו ועוסק מלחמה
עמו כמו כן בחרלות והמלכיות של מטה
בעולם ההתחתון שמקבלי' מהם מהממונים של
מעלה ג"כ נכנסים זה בזרשות זה זה
בגבול זה ושוטים מלחמה יחד והמחול שיגבור
כמשלה אותה מלכות למטה שכוח תחתיו
יגבור גם כן למטה בחמ"ש דת"ל דרקי"ע
מי"ת פת"ח חד"ת דת"קרי גבי"ן ותח"ת
ה"תי פת"ח תי"ת שב"ע פת"ח מן שהר"ן
ל"ת"ת ושבעין מח"ן נט"רין מר"ק תר"ן
של"ש תמ"ה דל"ת קר"ן לב"ניה פירוש
עתה יפרוש הזוהר הענין יחד בפרטות
תוך כל הון לתרן והמחונים עליהם ניזוכים
מת זלית בשפע של תרן ישרחל ואמר
שבחמנע של כל הרקיעים של חוצה לתרן
י"ם פתח תחד שנקרח גבילון וחוח
בחמנע כל הרקיעין מחם של תרן ישרחל
כתו שתרן ישרחל גם כן בחמנע חוצה
לתרן ותחת לותה פתחים שוד שבעים
פתחים מחרים הסיכים כלס לתרן ישרחל
ושבעים סריס של מפלה המחונים על
הוצה לתרן עותדים ומתחנ"ם הנפיס
לקבל תחנית השפע מהשבעים פתחים
שכם ברקיע של ישרחל או טכל לפרש
כי שבעים סריס עומדים נגד חלו
שבעים פתחים שלח יכנס שום קליפה
וחיצוני וזר בחוכם והם עומדים גם כן
רחוק מהפתחים של הרקיע שבתרן ישרחל
שני חלקי' חיות סרין לכס רשות לנגוח פס
והכ"ות פת"ח סכ"ק נעי"לח ע"ל ד"י
מע"ח לנ"ו כורסויות סיכ"ה ומה"ות פת"ח
לכ"ל סט"רין דרק"יע ע"ל תרפ"ח
דפ"ת' דח"קרי מגד"ן דת"מן חי"כו סו"מת
דרקיע דת"ומת דתר"עת דישרחל וחו"חה
פת"ח כ"קרח נבי"לון כוח פתוח עד למפלה
למפל ובול"ד מחניס לכם הכבוד השלוין
ב"ה וברוך שמו ומקבל שפע שבע רנון
מהק"בה ומהשפע מיוצ' השפע לכל
הנמדי שברקיע שבתרן ישרחל ולכל
בשבעים

למעלה הספירו כך יהיו ישראל
בעתיד לעלר למעלה וזהו מרומז
ג"כ בפסוק והנה סולי מוצב
ארצ' וראשו מגיע השמים ר"ל
כי האומה הישראלית הם עתה
בשפל התחתונה לבסוף חכדם
ונמולם בראשם עד שמים יגיעו
וזהו שרמזה תורתינו הקדושה נשא
את ראש בני ישראל ושמע מינה
תרתי לשון קבלה ולשון נשיאות
מלשון המתנשא לכל לראש
ושבעי' פנים לתורה הכלל העולה
כי בהיות כנסת ישראל עקודים
נקודים בגולת ופני הצאן אל עקוד
לעתיד יקבלו שפע מהחולם בגמט'
אהי"ה ויה"לום חלו"ם ומלאכי
אלהים עולים ולא יורדים עוד
מגדולתם ומעלתם ושרוחתם וכתיב
בתריה והנה ה' נצב עליו לשמר כי
מעשה אבות סימן לבנים ובפרט
יעקב אבינו ע"ה שהוא החוט
המשולש בזכו"ת ובשם ישראל יבנה
המורה באמת על ישרצל תתן אמת
ליעקב ואז יקיים הפסוק ביום ההוא
ונומר וישראל גוי אחד בארץ
הדמיון והשני וישראל מבקשי'
מהשם י"ת לפשוט הנאלחה
הנהאלת הנחלאה הצולעה בעמק
עכור הגלות כי ימינו פשוטה לקבל
שבים והתעוררות' הטעם יוכיח
שהוא דוגמת מהופך רמז לבנסת
ישראל שהם בע"וה מהופכי
ממעלה למטה זק"ף קט"ן זק"ף
גד"ול זק"ף בנמטריא שכינה שהיא
בסופה כפופה ושפלה בגלות
ונחשבת כמו קטן שאינו יכול
לזקוף את ראשו זק"ף גדול שכינה
עילאה כיון שהבת בגלות הא"ם
מצטער' בשביל הב"ת ושת"ן
צריכין חזוק קטן וגדול שם הוא
והדמיון השני על ישראל שהם
בתכלית השפלות בשפל התחתונה
אמנם בזמן הישוע' נהיה בזקף גדול
במקום זקופה ע"ד סומך נופלי
זוקף

מע"ן כ"ל ח"י פירוש כמו הקודמה שהיא על רבים כגלס מחיצת תוצת כימו כן כתר נעלם מחכמה וביניה נזה תמר כ"ל ח"י כי חכמה נקרא חיים וגם ביניה ס"ם מתקבלת החיים מחכמה הכתר נעלם מעליה' ותתגלה על ידם בסוד דעת הנעלם שפירשנו בשער הקודם וזהו שאתר ח"ל מ"י תדמיוני פירוש לשון הודמה ולא לשון שתלה ור"ל הכתר תומר שם תחתרונים להשוג בי חין דבר לדמות בחשבתכ' חיזה דבר לא תדמו תומי שלא תל מ"י דהיינו ביניה הנקרא' חי' בסוד כ' שעדי ביניה כי בביניה חני מתגל' ותוא ה' חין לי סוס גלוי ות"ה דחות הטר"כו לו לשון סוסע' פי' שם התם דומי לשרוך' תומי תלא בתה דמות לא תוכלו לשרין תומי תלא בתה דהיינו חכמה סתרת' מ"ה בסוד ח"כ ת"ה שעולה יוד כוה יו"ד ה"ה ות"ו ס"ת כדפירשנו סוד שניינו בשער שני דו פרנופין פרק ג' כי ט"י שניינ' חכמה וכינ' תמי מתגלה תכל בשרך עצמותי חין לי סוס גלוי ותתר בהתגלות בינ' כיצי התדבר בעלמו שהות תדמיוני ובחכמה תמר בינו נודבר בשם תחרי' בכנוי בשפתר בתחרו תפר"כו ל"ו ותשני כי בביניה הות יותר מתגלה ממה שתתגלה בסוד החכמ' השולה לו מ"ה שהשכי"נ' מקב"ת להע"ר עליה לו"ח ת"ר"ם יש"ע פל"ון לגותלה ו"ל"ו ע"ה ישר"ל בגתריות ' בת"ק ר"ל בשיר"ה נגת"ן ת"ו השכי"נה כבי"כול נגת"ת שת"ן פירוש זה יוצן בתם שהקלתו למעלה כי בניתה של ישר"ל בתם שהוכרתה להשפיע לשרי תומות שם תמוסים על חולה לתרן שישר"ל הולבי' תחת ידם בגלות ולא תוכל לזון בניה כי תם של ידי תם קרופסים שהם שרי תומות ונריכה לעשם הישפע היער כשפירשנו פרק ראשון דשרק שלי תולה השער כדי להשפיע לשרי תומות בשבור ישר"ל וזהו בזותה שלא תוכל לזון בניה כי תם ג"י תפוטרופסים והנים תון לניתה חון לה"י תבל כשישר"ל נגהלין שתו יהיו בתרן ישר"ל ותזו היות כשלימה תון ותשרנם תותם ותשניות בהם כי תרן ישר"ל היה תחת השכינה בשלמה ותין לשום שר וקליפה רשות תילוני לנגוע שם בשנין תרן תשר י' תלקוך' דורש תותה וגו' ממילא השכינה נגהלת כי בשפע הולך בדרך הישר שתם מנקת בניה בשלמה כי היה משפע' התרן ישר"ל בשלמה ולא תנטרך לעקר השפע ליתן לשרי תומות ותו תתם שהיה בשלמה עם ישר"ל שתם הבני' שתתה כדפירשנו בסוף פרק שני מזה בשער יסון מסם י' ועת"ה תת"ן כל ל"ל גד"ל וקו"ע הת"י כל"ת כי"ך וכו"ת ו"ם שהרת"שנה דה"יתו כת"ך ושתת"תונם דכי"ט מלכ"ות ל"ת יפר"ו תפולם ולא נתל"ת ו"ם ב"לא ו"ל ולא ו בל"ת זם פי' פנם שתתר"תי לך למעלה שהשכינה בגלית כת תתשוב שהיה נשרדת ח"ו תכתר כת קן ח"ן כי כת תתגלה בתרי' בגלה יחוד תבשות עזו וקן כת תתגלה ותוך מלכות בלא יחוד בתר' עתה בל"ל תקו"ם שנמ"נת רתם"ן נת"ת תתר"ן פירוש כתו שהרתם"ן תקובק בתחרון כי כת תוכל לייחם תספיר רתשת נעים דבר תם כת

בערך

ותקף בפיפים והכתוב מכריז גדול יהיה בכוד הבי' האחרון מן הראשון וע"ד נחמו נחמו עמי כי לקינו בכפלים והנחמה תהיה בכפל כפלי כפלים ומדה טובה יתירה על מדת פורענות: מר"א בפתח רוצה לומר השכינה מא"ך הגלות היא בדמיון אשה המבפות כף אל כף מרבא אותיות מארך בגמטרי' י עם המלה ר"ל מר"א היא העשירית שחא בגלות טפח"א בגמטרי' ההו"ה ר"ל השכינה מבטת למעלה באשה לבעלה והבעל מגיע מזונות לאשתו בהסר עליון שהוא בימין שנאמר וימינה בפתה שמ"ם בגמטריא אהיה משפיע בפתה שהוא ההויה ומשם בא השפע ומרבא שהיא העשירית עם המלה והדמיון השני ישראל צועקים ומתאוננים ומתלוננים קובלת בגלות למר"א בפ"תא מלשון קולי בפתים אשר בפתי ורבתי: מו"נח אתנחתא רצה לומר השכינה הוא העשירית וזהו לשון מ"ו נ"ח ר"ל מ"ו בגמטרי' י במ"ק נ"ח תיא מבק"שת למציא מנוח ומרגוע נחה ושקטה מהגלות וכשהיה זה אז יהיה אתנחתא נחת רוח למעלה ולמט' ועתה בעי"ה כמו פיוד שיש למטה מפוזר ומפורד בין העמים כך בביכול יש פירוד למעלה כי השכינה נכספה ונם בלתה להיות ביחוד ולא בפרוד מונח אתנחתא שניהם לשון הנחה ותנייה אחד למשפיע ואחד לנשפע ע"ד זקף קטן זקף גדול הדמיון השני ר"ל ישראל מתאנחים ונאנחים ומתאוים תאוה לגות בנחת בארץ הקדושה וחשוב לאיתנה הראשון במנוחה במקומת כי בכל מקום שבא האתנחתא הוא עומד בפני עצמו

ואינו

הפצעים פתחים שבגוותה. רקיע ומתפשפ כפשפ העבור והקדוש והטוב עד שער הפתח שבקרת מגדון שפס הוא קלה וסיוס וס"ף פרקיע של נבול תרן ישרתל וכ"ל חי"נין פת"חין דרפי"מין ג"ו הפ"ות פת"ח ות"ת קרי נבי"נון כל"ה רפ"מין בכור"סייתי קדי"שת וכל"ה קרי"ן לון שערי נד"ק דל"ת שכ"יע תח"רת עלי"ה וק"בב פ"קד כתר"שת דיסר"תל בכה"ות רקי"שת תפת"ח לפת"ח בפק"ידו לת"ה דתל"טריך פירוש כל תילו ע' פתחים שהם רפוחים תחת פתח נגולין ברקיע שלו כלם רפומים ותקוקים בכסת הקודש ב"ה בכסת כבוד וכלן נקרתי' שערי נק שהם שערים של מלכות שמים ב"ה בנקב' נק שלת שלט עליכה סוס כח רק הקב"ה בעצמו ב"ה ובקב"ה מבניח' והורם ומנהיג תרן ישרתל בתוחה דקיע מפתח לפתח דורם ומבניח בכל מה שיצטרך לתרן ישרתל בכל נרכיו ותחמי"ת דהם"ות פקי"דת נע"נין תי"טן שב"ין תת"ן ויה"נו ככ"ו תתן תחר"ין פי' ותתלוי' ותתר וסיור של תותה כפע בשפע' תדריגת הקב"ה בשלמו תלותה תחנית לוקחו' שבעים שרים פרנסת' ותזונה וכחס ונתנים לתתוני' תחריס שחת' יסד. ולרקיעים שהם של חולה לתרן שישפיעו בחולה לתרן והגה בשלט פירוש כתתמר והות נעו דרך ותפת' ופתיח' להתיר עיני שכלינו להבין ולהשכיל ענין סוד גלות השכינה בדוף תלוי עוד תתמר תת' תתיקונים וכתבן לת יבבד על המעיין תריכות כפרק נייחד לו פרק בפני עלמו ותוך שני שתתרים יתיר לנו תור נדול לדעת תביקשינו שהיה סוד גלות השכינה וזה בשלט בפרק •

פרק שני

שני תתיקונים נזוכת דישרתל נערין שבתת בזכור ושמור בדחילו ורחימו תתמר בטון לת תקח שם כבניס וזכ לתו כתיב בהן שלח תשלח וגומר תרין תרוכין ונזוכת דישרתל מייחדין לקב"ה בתפילין דיד ובתפילין דרתש תתמר בהן לת תקח כתם של בניס ותם לתו שלח תשלח תת תתם בזוכת דמייחדין בזוגיהן בקידושין ו' נרכתן דתיטון יחודא דלהון בקדושה ובברכתא תתמר בהן לת תקח תם של בניס ותם לתו שלח תשלח ותיטון ישרתל בגלותא ברשות תהרת ות"ת גריס גלותא לשכינתא דתת"ת שכינה' דתיכו ירושלים הב"ד ובשעיכם שלחה תחכה תרין שלוהין תד תניית רתפון תד מנית שמי ותיתיונת דקב"ה לתו שרי עתהן ננין דת תתר קרת כלפור נודרת תן קיניה כן תיס נתד תתקומי בנין לנערית לן בגלותת מרתו נוכרתה הב"ה תני"ס קות שמי ובבודי לתתר לת תתן לתתר דת תל תתר דת שתתל ותתילתי לפסיכים תילן תתן דשל שבשין תומין שכ"ל בתלטיך לשניניע ובנה תכרם לך בקלרה מה בכרם בזוכר לשני זם כתתר כדי שתתוכו יובן התתר שהבתתי והנה נתשלה תזה התתר דורש רש"י ע"ה בשמו כי ישרת קן נשור לפניך וגומר ותתם דוכנת על התערוחים תו של בניס וגומר ודרש שם כי קן נשור תרמז של השכינה

תתקנת

בשרש הדבר שהוא לחרון לו כי אם לזן לחרון לה יתכן לומר רחמון ניחא שבמספר ברחמין מתייחד עמו החרון כי תכף שנודע מספר רחמון נודע נ"כ לחרון ולחרון נתנא עמו ולא כפרד מתנו כתו כן הוא הוא בפנים בכתר ומלכות כי לא נפרדים זה מזה לעולם כי לעולם כן מיוחדים זה בזה ולזן בסם גלות ח"ו בשרש פנים כי לעולם כן בשמחתן כוד ובדר נילה וחבוב במקומן לך ענין כגלות הוא כשפע שהולך לספיע בדרך שקלקלות ולשרי לחוצות שהם התעטרופסים כדפרשנו ותפרש וחזיל סתוכתם ותחזוחם זה בזה בר"ך ת"ס כ"ק לר' הכ"ר והמ"ר וכ"ק רב"ם פירוש בר"ך בני' ת"ה בת"ק פסוק כתר עליון תחה בני' ' וכיון הפשירי' תעילה לתחת פירוש מלתצלה לתטה מלכות היה הפשירי' נתנה שהם שתוכי' זה לזה בסוד ברוך תחה כגם שהם רחוקים ' מהדינות כי סם בסוד היחוד בסוד הסורס ובחילן והפרי כתכותר בשער הקנד' בשפע ז"ה תפשיע וזה"ז תשפעת פירוש כתר תפשיע כתו שמורה פלינו תלת ברוך ניטריקון רחם ויקור כל ברכות שהוא התקור נכל הברכות שתשפעי' תתע ותפני כן הוא נגלם בדרך התקור שהוא כח בסור' שהוא יותר נגלם מן בסודם הנה מכל שהוא תקור והוא נגלם הוא תפשיע וזה תשפעת ר"ל מלכות שנקרת תחה שתורה על גלוי שהו' לנוכח כי אין תומרי' תחה תלת לתי שהוא נוכח פנים ושיניו ומלר שהיא בסוד הגלוי היא תקבלת מכתר בסוד הפרי שבי' גלוי תקבל מכח הסורס שהיא נגלם כתי בשירשנו בשפע בשער הקודש בחיל החילן והפרי והסורס והשפיים נתנא בהם ס"ת וייחודיים זה בזה וזהו שרמה בתיתרו בר"ך תת"ה זה תפשיע וזה תשפעת והוא בסו' תסל הסורס והנוגע וחילן והתפני' והפרי שבירשנו בשער הקודש כתן בניתע' תה"ם שהוא הבכור דהייטו כתר ספירה רחשונה והבכור שייך לכתן לוי בניתע' ' שהוא ספירית דהייטו מלכות שהיא ספירה עטירית והחשער שייך ללוי נתנא שהכתר שהוא הבכור והוא הכהן והוא הרחמן ומלכות שהיא לוי והפשירית שמוכן זה לזה להורות על יחודים זה בזה ישרחל גם כן בניתע' ' להורות על הלויה והחבור והקשור ודביקו' קשחדות הנמור כתימתי שים לכם בפשיע וסוד ענין בשכינה הוא בסוד נפש רוח נשמה שנתנלו תפשיע והשמה הקודשה לת ' זה תצולם תש' והוא בסוד החבל שפירשנו בשער בסוד נפש רוח נשמה ובפרש פרק חלקי שהנשמה תתכון שבתה ברוחו של עולם ונשמת ברוח והרוח בנפש והנשמה בעשם לת תרד לתעה תך תתם תם היה נשמה דנריאה בבריאה תשמוד ותם היה נשמה דתילות בתילות תעמוד על תקומה כרחת' וסוד ענייניה מבואר בשער הזכר ובפרש בפרק הנזכר ; הנה תעשם זה השכינה ובנשמה הם בחזות נמור שד שמנה זה נקרת השכינה תם לנשמות על ישרחל ומקשם זה היה תבנית ותזן ותפרנם לת ישרחל בכל נרכיהם בכל תקום קשם כתם כתחיה ותברנם ותזן לת נניה ותעשם זה

ואינו דבוק ומתובר לתיבה של אחריו כי אם מופרש ובפירד : כך ישראל ישובו ונוחו בשובה ונחת במקומם ואין זר אתם ובשמחתם לא יתערב זר ולא צר : פו"ר דרצה לומר השכינה מבקש פיזור מהדויה בגמ"מ פו"ר במ"ק והסימן טוב ה ושניהם גמטריא אחד והתעוררות הטעם של פזר הוא בית קבול למעלה כזה לקבל השפע ממעלה למטה כאשה המשתוקקת לבעלה וממתנת למזונות והדמיון השני ישראל מבקשים להגאל מדגלות המפזר והמפורד בין העמים ת"לישא גדולה ות"לישא קטנה ר"ל בזמן הגאולה יהיה האחדות וחתתבודדות והתבור והדביקו' ביחוד שלם תלישא גדולה רוצה לומר אם עילאה שהוא אם הבני' תלישא קטנה היא אם תתאה והיא השבינה תלישא הוא הדבר הנתלש והנעתק ממקומו ומוכר פך ההדיות למעלה אינם במעלתם במקומם המיוחד לחם ת"לישא בגמטריא אהי"ה ר"ל ההשפעה הבאה דרך קו הישר היא תלושה וחלושה ונעדר' בזמן הגלות והשפע יורד דרך עקומה בבור' נשברין דרך עקלתון עקלקלות ומעוקל כביב דוץ לעגילה לכן האומות הם בתקפם בכחם ובגבורתם ובשוה נופל זה קם אמנם בזמן ישועה יקוים ויהיו לאחדים בידך אל תקרי בידיך אלא ביודיך והיא הנקודה באמצע העגולה והדמיון השני ר"ל ישראל הם בתלישא גדולה תחת ממשלת מלכות הרשעה השולטת המושלת תשתרר גם השתרר בשורה גדולה תלישא קטנה ר"ל שאין לה כך התנשאות להרים ראש

כמקנגת סל ארץ ישרחל כתו שהשפור מקנן סל הנלים ועל התפרוחים לכשניח עליכם לשתרש נכל נרכיכם נפרנסתם ומזונם וכל מה שנעטרך להם כתו כן השכינה מקנגת סל ישרחל בתרץ ישרחל לכשני עליכם לשתרש ונזונם ולפרנסתם וכל נרכיכם כתעטרך להם ודרש שם כי השכינה סורה בתרץ ישרחל נשביל תלמידי חכמים שנקרתו תפרוחים כי כתו שלפור דוגן וסורס סל תפרוחיו כתו כן השכינה סורה סל תלמידי חכמים וכן השכינה סורה בתרץ ישרחל נשביל תיטוקות של בית רבן שנקרתים נניס כי כתו שלניפור דוגן ויושב סל הנלים כדי להוליד מכן תפרוחים כתו כן השכינה סורה בתרץ ישרחל סל בתלמידי חכמים ושל תיטוקות של בית רבן ומפרש עוד כי הנלים הם שתורים סל קנלה הם בתלמידי חכמים שלומדים הקנלה בקדושה שהשכינה ש[לעולם] לת זזה מהן ושליהם נתתר לת תקת חשם סל נניס דחימת לת זזה מיניהו לעולם פירו' השכינה לת זזה תקן לעולם ותחר כך נפתק מעניין לעניין ונהותה פניין לפרש כרטתים שנורמי' נלות ישרחל ונלות השכינה שתכן תתרן ישרחל ותתרין חס בשתה פרטי מלות ותכתבו קנרט שלת לבניה כלם כדי שלת לתחריך בשניינו כי דין לנו בתקנת נשניינו ופתה תחר שתדש זה נתחיל לפרש כיר ה' בשובה עניכו בזיוכת דים"ת רחל נט"רין שבה"ת בו"תר וש"ינור ובי"רי"ט ורחיי"ו תת"תר בהי"ן ל"ת תק"ח הת"ס ע"ל נשנ"ים ות"ס לת"ו בת"יב בה"ן כל"ח תש"לת ושתר תרין תרוכין פירוש בשנה שישרחל סותרים השבת בזכור ושתר ר"ל בזכור כתו שכתתר זכור לת יום השבת לקדשו דהייטו שיקדש השבת ברות שפה שהוא סוד הזכר תפתרת שנתלנו תתו נסוד הזכר כנוטה להסד ויקיים כתלות שפיים השביכים לשבת ור"ל בשתור כתו שכתתר שתור לת יום השבת לקדשו שהם תלוות לת תעשה כת"ל כל מקום שנתתר בתתר כן ולת תינה תלת לת השעה ור"ל שיהיה נשתר בשבת תלשבור על תלוות לת תעשה שנתלנו תן תלכות נסוד שנקדשה הטעה לדין של נבורה ויקיים התלוות לת תעשה השייכי לשבת בדת"ילו ורח"ימו פירוש וקיימו רנון הק"בה ברוחה ובתבה כי תתוך התבה שקובעים לת הק"בה יקיימו תלוות עשה שנעטרות נכן ותחוך יראה שייחים תשק"בה תנשבור על תלוותיו שלית לעשותם שהם תלוות שלת תעשה יהיו ירחים לשבור עליהם ובזה יהיו תייחדים תשתרת ותלכות נסוד זכור ושתור נדבור אחד נתתרת תז נתתר בכן לת תקת קתם של הנלים ר"ל עם ישרחל שנקרתים נניס לתקים ותם לתו ת"ן בשבת תקיים תלוות עשה ושלוות לת תעשה כתרוייהו נסוד זכור ושתור תתר בשוק שלת תעשה שני נרושין ר"ל כרתו שתתה שנרוש נתפשיך כרטים שבשניה

בהיות ישראל בגלות בארץ העמים הזן לביחה תן לארץ ישראל הוראכה להשיפע לשרי אומות המתונים על תון לארץ כדי שיתזנו בניה על ידיהם שזהו ענין גלותה שנת השפיע בח"ו לזון ולפרנס בניה בעמקה כדפירשנו לעצל הדמ"ין ס"ג ס"ל מוכ"ח רבי"ש מר"ון על ישראל שהם מוחתי' רבוני' ב"ל תרים ר"ת בע"ה שוכנים בגלות המר עד יגלה עליהם שב"ב העניו"ב ב"ם לגולם מתחת יד שרי קליפו' כשולטים בחון לארץ ויוליח ערף משיניהם להכניסם לארץ ישראל ואז יהיו חס שם הבניס שמחה להשפיע בדרך היפר בסוד ניצוציו ביפריס להשפיע על כמה בניתה היא בעצמה ויקויס חס הבניס שתחה סוכ"ד מוכ"ח רבי"פי תיתית וגחס ביפר ר"ל ישראל בגלות מתחנניס מקוויס מיח"ליס לחס"ד לגוח"לס בשג"לת בחסרה מהג"לות הנח"ל והב"דמה לי"ער החסיכ"ך ו"חסיכ"סך כ"ך חנח"ן בגל"ות הו"ם נכוכ"יס בח"ן לנו סג"ר עלי"ט המד"בר שהסף בקליפות הנקר"ים מדבר הורבן שמתה בורות רקיס נשברים לח יכילו מיס כי לולח ישראל תחת יסד לח היה להס לע"ז מי שפע ברב' כלל כי חין להס רק החתונית ותוחר ושיריס חשר חפני כן לפי שפעם הס בורות רקיס נשברים לח יכילו מיס ר"ק שכוחותיו גרמה בע"ה שהס מקבלי' שתה חיטב שפע בדפירשנו לחעלה וכת"ב יכרסתמה חוי"ל מי"ער ש כש' ס"ל יע"ר ת"לויה לחס"לה כזה מי"ר לחורית ילרמז על טור סיריס כי חיסיות מי"ר מורה על פע"ן כש"ם בהמיר גוי חלקיס המרכבה של כחות החיטונות מרכבה של ישראל ולקן כיתן שהות כנעלה כשיעלי המיסיעים נהר ליון בחרץ ישראל שהות גבוה מכל כחרלות חזי יהיו ישראל לחעלה לחעלה בחדרינה העליונה מ"ע חיהו ע"שו וזה"ן נרח"ן ב"ש הת"לויה לחעלה עוד ע' בנחטרית ז' במרפר קטן להורות ס"ל ב"ת שב"ש שהיה כח"ד כשביעית פירום מלט"ח נקרחת בת שבע שהיה הספירה שניות חשבעת יחי הבנין התחתיון חן חשר שנחמר שלם חשר יבנה וה"ת סוב"ת בנ"לית ישראל פירום והיה סוכבת ביתו בגלות כחו ספירתו לחעלה וע"ל ז"ס ר"חו שלחה החלך ס"ה כי עוביס דודך חין רוחה לוחר ישראל נקר"חו חז"יס ורע"ס ודו"ס כ"ס יע"לו ס"ל כי"ן שהות בנחטרית שבע"יס שהם ס' חותות פע"ן ועל זה חרמז ג"כ הנקודה שעל הטע"ם של רביעי לחעלה כזה רביעי לרחו שחף ע"פי שהם שוכנים בגלות לסוף יעלו לחעלה כחו שחמרנו וכשביל זה ג"כ הע' היח תנוחה לחעלה כחו הנקודה שהות עשם על רביעי לחעלה של התיבה להורות כי חף על פי שהם בחרץ תוביהם לסוף יה"ו כחוג"חת כחו"לם שם"ות לחע"לה חכ"ל הנקו"דות כ"י חו"לם בנחטרית חז"יס ופירום הבנין כשני כחי לחעלה חכל הספירות כך יהיו ישראל בעצ"ח לבחות לחעלה חכל הלחותות וז"ה כביה"ן חרחו"מ ג"כ בשם"ק וה"ם שלם ת"ב חר"ם ורח"ם בחע"ם השח"ומה

אפילו הכי שולטן ומושלין ותולשין את ישראל ח"ו והא כתו' ע"ע מרנגים עליהם לובר שהם תלושים ועקורים ועבורי' עצודי' בעמק עכור הגלו' כרהטים וגזזים כרהל הנגזזת ורחל מבכי על בניה קד"מא ואד"לא ריצה לומר השבינ' מבטח אל אלקי קדם מעונה קדמא בגמט' י' אולא מלשון הלחם אזל הפרזבה אולא כך השפע בע"וה בגלות נפסק אזל הלך וחלף המק עבר או"לא בגם"ט אה"ה ר"ל קדמא שהוא בנמטריא י' הקדומה אלינו מבטח למעלה אל אולא בגמט' אהיה אזל"ש לשון הליבה ר"ל קד"מא מבקשת רחמים מאולא שילך בה שפע מים חיים אל בלי כמו שהיה בתחילת הבריא' והרמיון השני ישראל צועקים וקוראין הגר בגלות קדמא ואולא כלום עד שהרא שונה קדומה פקודה השניה כבהרת לבא אז"לא גר"ש ר"ת השבינה מתחננת בגלות בלפי מעלה לאולא בגמטריא אה"ה ואומרת גרש האומות מעל פני האדמה וגרש שרי האומו' למעל' מלפניך ואז יפלו משרדותם למטה שנאמר אפקוד על צבא מרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה ע"ש ונאמר ורותה השמי' תרבי כ"ל השי"ת יעש' נקמה בשרי מעלה שהם בשפים ואחר בך כתיב ואל תרד על דרך גרש לץ ויצא מדון: הדמיון השני ישראל מתאוננים בגלות ואומרים עד אנא תגיון ועד מתי יהיה זה שנלך באולא גרש מגרוש לגרוש מגלות לגלות ואימתי יקויים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו שהוא נדרש על זה הגלו והשלישי: גרשים ר"ל השבינה מתאוננת בגלות על שני גרושין על גרושיה ועל גרוש ישראלובך היא אומרת ומה תעשה

לשמך

שהשכינה עם ישראל יהיו מגורשין ח"ו מירושליס וכן הוא הרמז בכתל לומר שלח חשלח של שני בחי' מקדשות שהשכינה כביכול ערבה מכן בשוחיכם של ישראל כי בחחת שני הכוחות הם נקחפיס מחשמפית שלח חשלח ובזו"ת חנח"ת דישר"חל מייח"דין לק"כה בחפ"ילין דיד ובחפילין דרחש מחתר בהון לו תקח חס של הבניס וחס לחו שלח חשלח פירום בישראל קורין קריחת שמע ומייחדיס הק"כה בחפילין המוניחיס של רחשיהם וחפילין שעל יד כל ז' רמז על לחחדות שול מלכיח שמיס חו נחתר לו תקח חס של הבניס כדפירשנו וחס לחת ח"ו שלח יהיו מייחדיס ח"ו חו נחתר הגלות ח"ו שלח חשלח גלות שכינה ישראל ח"ו ובזמ' דמקיימין מצוות ברית מילה ומצברין מיניהו ערלה ופריעה בדחיקו וריהימו לחתר בהן לו תק' חס של הבניס וחס לחו שלח חשלח פי' חס יקייתו ישראל מצוות מילה שהרמז במצוות זו של בשם המיוחד כתרומו בפסוק ת' ו' ע"ל ב' ל"ו' ה' שמ"ו מה ר"ל רחמי תיניח ת' ל"ב סוף חינוח בס יד"וד לחמצי חיבות בגמטריית ישראל וח' יותר בישראל שהרמז שיהרל במצוה זו מייחדיס שם המיוחד המייחד כל י' ספירות בד' חותיותיו כתו שביחרנו בשער הפתי סוד סדר הגילות הקצות בסוד בלמצוס ובסוד המוחות פרק י"ח ויקיימו חוהה בחיקוה ויסירו ויהחכו ויפצרו מבן בערלה וישבו פריעה בהבפה ובירחה שהרמז בהעברת וחחיצות מבצת דמהפיח העברת ובכרחת כחות החיטונים והקליפה כחות של סיחל יל"ר שיהוס מבצע וכחו שם בחבצ' בקוח כחוחר הזהר על פסוק על כן לח יחכלו בני ישראל חת גיד הנשה חשר בירך הנשה חסור לחיכלה בגין דחבצי לבני נשא מפולהני' דחתריהן דחתין יער גדע רביעי כתו שחתריך שם בשר' ויבלח יפויין חבש ונלוי הפריעה רמז על גלוי הקדושה שחתגלה קדושת לחחדות הבשם כי בחכלית קדושת לחחדות הבשם כחות בחינו' נכרתין ותחבערין חן פולם כחשר ביחרנו קלח חיזב בשער הכ"ן פרק י"ג וכחשר יחבחר שוב כשקייתו חלוק זו כתו שביחרנו לו נחתר לח תקח כהם של הבניס וחס לחו ח"ו שלח יקייתו שלח חשלח חת כהם ח"ו יהיו ח"ו מגורשין בזו"חנח דחתי"חדין בזו"וגייהון בקדושין ו"ש בר"כ"ן ד"תינין יהו"דה דל"הון בקד"ושת ובשם ובנבר"כתה חת"מר נב"ן ל"ה ת"קח הם"ס ס"ל הבניס וח"ס ל"תו של"ח חשל"ח ח"ס הס"ס פירום כשהשיס להם נשיס חשוסים ביחוד וכוויוג בקדושין שמקדש חשתו בטבע' קדושין כדת משה ויפרחל שהרמז בטבע' קדושין של מלכות ובשם ברכות שהרמז על ז' ספירות שמייחד מלכות עם ז' ספירות והייט קדושה וברכה שפמלכות שהיח בכלם נקרחה טבע' קדושין נסוד מיניחיה הנעלמה בהכתה נסוד כלת משה בסוד ו"ד כוחת בחכמה כדפירשנו בשער זו פרטופים פרק ג' וס"ד ושם נקרחת טבע' קדושין חפני שחכמה נקרחת קדם ונחנתו בחכמה חפחר' ומלכות קייט כיח ספירות החכמה וסיה

ד"ל כי בחומה ישראלית וכס פתח נפתל פתחונך וכיו"ב סל"ס: מל"ב תרנ"ה ת"ל לבבך חק"ס הס"ס ונתו"לס ברת"ס פ"ך תמ"ס יני"ס וכיו"ב. ורת"ו מנ"ים הסמ"מה ו"בו שרמ"ה תורתי"ו בקרו"סה נפ"ת ת"ת רח"ם בני ישר"ל. דם"ת מינה תר"מי לפ"ון קב"לה כפצ"ט. ולפ"ון נפיח"ות תלפ"ון. כתפ"נפת לכ"ל לר"תם וצבא"ס פכ"ס לתו"רה פיר' שהנס כי פירוסו על נס' הוא לפון קבלה סכ"ז נוכל לדרוש בו גס כן לפון נפיחות. הכלל השלה כי. בהיות. כנפ"ת ישר"ל עקוד"י. נקודי. בג"ן. בכל ימי נקודי הנרות סך שהלו נרות ישבדו תחריס מתחדשים ופ"י הנ"ן ת"ל בשק"ד פירוש ישרהל הסתכלים כלפי הסכינה המקשר' פרסס בגלות ומקבלים הספע על ידי שרי תומות לפת"ד לפ"ת בנתונה יקב"ל הספ"ע מהחולם בנמער' תה"ים רונה לומר יקבלו הספע מסכינה עלמה והסכינה מפלה לתפלה בסוד הדפת עד כתר לקבל הספע מכתר ותספיח הספע שהות מכתר בצלמה ובכבודה ישרהל בניהוריס ביסריס ולת בדרך עקומות ויח"ס חלוס פירוש מלפון החליתו והחייהו שהות לפון חזוק ופירוס הסנין פיתחזק הסכינה ליסרהל בספע של חולס דסיהו כתר וזהו פירושו של ויחלוס חלוס ומלאכי תלקיס שול"ס ולת' יור"דים פו"ר. מגדולתס ות"ת' ושררות' פירוס מנהות נקרחת תלקיס ומלאכי כס ישרהל בסוד סהנסחות של לריקיס תחלכות הנקרחת תלקיס ואמר כי ישרהל יפלו לתהלי' פלינה ולת ירדו שוד בגלות וכת"ד בתר"ה וה"נה ר"י נ"ב עלי לפחרו ופיר' כפנין כי להיות שבגלוי' הרחקתיו' היו על ידי בשר ודס שהות בגל גבול ובגל תכלית כמו כן היה לנשולתן גבול וחכלית ובת' תחריהן גלות תכל גלולה זו שלנו תנפים תלים יהיס על ידי הק"בה בעצתו שהות נלתי גבול ובלתי תכלית כמו כן יהיה הגאולה בלי גבול. ובלי תכלית וזהו שחוץ בתתרו והנה ר"י נ"ב פלינו לקחרו כי הוא בעצתו ובכבודו ברוך הוא יגאל אותס ויסחר. כפנין ואחרי להם לאותת הם כי מע"ם תב"ות פיחן לבנ"ס פירוס כל מפסה תבות תברהם יפחק ועקב הוא סימן לדורות הבחים לחריקם כמו כן כל ענין הסיל"הות רמז של גלויהינו כתרוך סהו"גלי פלינו ובפרט יעקב תבינו ע"ה שהו הח"וט כתשול"ם בוכי"ות וזכות תברה"גלל אותנו תנלות מלרי"וזכות יעקב גלל אותנו תנבל וזהו' יעקב תרמו של גאול"ם פיגלל תוהט תגלו"זה בפלישי וב"ם ישרהל יכי כתו"ר כ"ת ת"ל ישרהל פירוס לך הות תהוג"בפ ישרהל כי כל עניני תורי"תרמוים של בפנין סחכוני בפ"ישרהל תח"ן אח"ת ליע"קב פירוס יעקב יס לו ב"שתו יעקב וישרהל שברתו של יעקב של מלכיות. שהות סף כענין דכיוט פקב לשון

לשמך הגדול המחולל בגוים על דרך כל היום שמי מנואץ הרמיון השני ישראל מתאוננים שהם בגלו' מגורשין משני בחי מקדשים ונדחין מקדושתם באים ונדים תחת הזדים ויתהלכו מגוי אל גוי וגו': דרגא תביר. רצה לומר השכינה זוכרת בגלות השתלשלות ההשפעה שהו' ברמיון דרגא תביר והוא שבור ונהרם בע"וה כי המים חיים אינם נובעים כבראשונה והמעיין מקולקל דרגא בגמטריא י' כלומר העשר' הידועים אינם בהחייתן ובתקונן כבתחילה כי הצנורות מכונים בשם בורות נשברים אשר לא יכילו המים הרמיון השני על ישראל ר"ל דרגא בגמטר' ישראל כי המדריגה והמעל' שלהם שבורה והרוסה בגלו' ומקו' מחבים מיחלים לחסד עליון לנחמת הפסוק שמברין ובניתיה כימי עולם: ית"יב פסיק ר"ל השכינה מבקש' נכספה וגם כלתה ליחב עם בעלה כימי נעוריה כימי קדם וכשני קדמוניות פס"ק בגמטריא שכינה כי משם הפסק המעלות העל ונות ואז מתחיל עולם הנפרד הרמיון השני ישראל מתפללין בגלו' ש'תיב שכינתו ציון ואז יה"ה פסוק והפסק סוף קץ ותפלית לגליותינו לקבץ נדחינו ודי לצרותינו ובא - לציון גיאלינו במהרה בימינו בשם אלקי ישראל יראו עינינו וישמח לבינו והגל נפשנו ואז נזכה לסוף פסיק שהיא השכינה והיא סוף המעלות פס"וק בגמטרי' אהי"ה שהוא פוסק קוצב משפיע משביע ונותן מחיה לכל חי לכן אנדני מסיימין בסוף פסוק ע"ד נעוץ סופן בתחילתן. ליחד הכל ממט למעל. כמו שרמזנו

וזהו נרמז ג"כ בקו של מק"ף מק"ף בגמטריא

מלכות סס דומה לחפתרת נפלה פד סכס היו ספירה תחת חסר מנד זה היה להס טבע תחת סכרי הס ספירה תחת מפני כן נקרח מלכות בחותה בחינה טבעת שהות לשון טבע ורומה לומר סכס היה למלכות טבע של חפתרת וטבע של חכמה שנקרח' קדם שלכלס היה טבע תחד כי היו ספירה תחת ספירתו בספר הקודס פ' רחשון בספע במשל כחילן שמלכות במיתתה למשלה הייט חכמה הנה חטפס זה נקרח טבע' קדושין שיש לכלה סס הטבע של חפתרת החתן וטבע של חכמה שנקרח' קדם ופל סס סכס ג' ספירות קבס ג' קדושו - מטבע תחת נקרח' מחכו טבע' בלשון נקיבה כילו לחתר טבע תחת חג' קדושות וזהו קדושין לשון רבים וזהו סוד במנוס של טבעת קדושין שיקדשין בו והטבע ברכות מרמזין של מיתות מלכות לחטה כפנית בסוד כללה כלולה מכלן בסוד ביחוד עס התנה שמקבלת מחתנה חפתרת בסוד שהות כלול מבע"ו חקניס מנד הבינה שתו הות כלול מו' ברכות שברי הות שקבל בסוד ביחוד סעדות מבינה שתו הות מתייחד עמה בו' ברכות שכן ז' ספירות ג"ה גדולה גבורה תפחרת נלח הוד יסוד וזהו סוד טבע ברכות שמברכין בטפת ניסואין לכתייחד כלה של בעלה בחנה של מצלה ב"ה להמשיך לה טפע מכל כספירות כי ג' רחשונות חסוכים כתחת בחינה מפוטרת מכלן בסוד ביחוד והיינו כלה ר"ל כלה כלולה מכלן וזהו הסוד שחבי חתן נותן קידושין לחתן ודורונות וסבלונות ביתן לכלה לקבלה בתו שבינה מפערת לתפתרם החתן לבעד בחתו בטהרין וקידושין בסוד יחודו שמה הנה פירשנו כי סוד הניסואין של מע"ז שהות ביחוד וכוד טבע' הקידושין וסוד ז' ברכות ודורונות וסבלונות כלס הס רמז על סוד חתן וכלה ב"ה וברוך שמו שהות סוד ביחוד סוד יחוד קדושה ברכו' שהות סוד הס שלי יב"ק שתייחדים ג' שמו"ה ל"י יל"ד תכי"ם תל"י מלכות יל"ד תפחרת תה"ם בינה בגמע' יב"ק יחוד ברכות קדושה סרמז עליס הזוהר בהריפתו ותדידותו בלשון בת וקלד בחתרו יהוד' דלהון בקדושת' ובברכתה ור"ל כשיקיימו זחת המלה יהונן תו נחתר לת תקח הסס של הבניס תבל הס לחו ח"ו שטעת תסה בלי קדושין וו' ברכות נחתר ס"לת חס"לת ותו"ונין יפר"ל בגנו"ת ברס"ו ותת ת"ח ור"ת גר"ים גלו"ת לשכי"נתת. דחתת"רכי' תקי"נהו דתי"כי ירוס"לי"ם דכד"ל ובפע"ס שלחת תת"כס תר"ך שלו"תין של"ת תסלח הד תכי"ת רחשון ת"ל תכי"ת כל"י פירוס ותו ישרהל בגלות בפ"ו ברכו' נחתר ס"לת חס"לת ותו"ונין יפר"ל בגנו"ת ברס"ו ותת ת"ח ור"ת גר"ים גלו"ת לשכי"נתת. דחתת"רכי' תקי"נהו דתי"כי ירוס"לי"ם דכד"ל ובפע"ס שלחת תת"כס תר"ך שלו"תין של"ת תסלח הד תכי"ת רחשון ת"ל תכי"ת כל"י פירוס ותו ישרהל בגלות בפ"ו ברכו' כתתו תת"תרי תתו' יפרהל מדי ופרס ע"ז חון לרסוחס שהו"תרן ישרהל תחת יד פ"כ בפלמן רק בתולה לתרן שהות תחת סרים של מלכה ותלך פישרהל מגורלי' חוקה לתרן ישרהל כו' הבורס שנס הסכינה תגורש' תקון שלכה שהות ירוסלי"ם ופ"וה וכלכ' בנלו' עס ישרהל וזהו שלמת בפסוק ובפפע"ס שנה' תמכס ר"ל בשנות ית"כ שמלכה ותגרש' תחכ' דסיינו הסכינה שהי' הוס שלנו כהלכת עתה לשמור תחתו נלכנית עלינו בכל

בגמטריא אחד. הרי עשרה באחד מקיפין וכלולים באחר מה שיש בזה יש בזה בלי פרוד וקצרן והשאר נגונים והציורים שלא זכרנום הנה הראשות נתונה למבין לפותרן ולפרשן כפי אשר תשיג יד שכמותן תן לחכם ויחכם עוד ואז יבא עת הזמן להתחיל לנגן לזמר לשורר בשיר חדש קדוש:

שף ורמז ישראל על תפארת בנקרת תפארת ישראל ופרוש בס"ה בגלות כלנו מלכות שכי' כשכינה נפרד' מתפארת בעלה כי מתחר מבניה שהם ישראל למטה כולנו בגלות עד שנס היה שתנו בגלות כשכיכול וכלנו כשכיכול קורא ידע להושיע לת בניה מהגלות ולזן עתר לה כשכיכול מבעלה מ"כ היה כלנו כיה נפרדה כשכיכול מתפארת בעלה שכרי אין עתר לה תמני זה תמר תתן לתת ליעקב ר"ל תפארת בנקרת לתת תתן ליעקב ר"ל תחייחד במלכות בנקרת יעקב לעזר לה ונכוסים לת בניה תגלו' וירבו ויכירו כל הגויים כי לי' כחלוכה ר"ל שהשכינה בנקרתה מלוכה ומלכות שכיה מיוחדת עתך ומקושר עתך וזכו שתתר ויק"ים כשם"ק בי"ם כהוה יהיה י"י אחד ושמו אחד וישראל גוי אחד בארץ ר"ל כי עתה בגלות לינה מקויים י"י אחד כי תתחר שהשכינה בגלות כלנו נפרדה לינה נקרת אחד כתו שכתב כזוכר דבר בלא טעם פעב נוצה חיקרי ופלב לתי תיבו חד וכד תתחברן כחדת תרין פלגת כדין לקרי תד ותתחר שהשכינה שכי זוגה של תפארת בגלותה וכלנו נפרדה מתנו ת"כ לתן תפארת בשכיכול נקרת אחד רק חני כשכיכול תגל כשכות מיוחד עם שכיניתו תו נקרת אחד וזכו שתתר ויקוים כיום ההוא יהיה י"י אחד וישראל גו אחד בארץ ר"ל ואומתי יקוים ז"כ שיכירו כל כלומות כי י"י הוא אחד כשישראל יהיו מקובצים בארץ ישראל וזכו שתתר גוי אחד שיהיו כלן מתחדין בארץ עזה יהיה ' חות ועדן ורחיה מעורסמת כי י"י אחד ושמו אחד והשכינה מיוחד עתו בבית מלכותו ניעת ביתן במלך הדמיון הכני נרחה לי כי חסר כתן ונרך נהגיה מהפך פעבע ורחיה לוה שברב המחבר לת הבית זה הטעם כלל והוא מפרש דמיון שמי ס"ב נרמה לי להגיה מהפך פעבע ופירש השגן שהשכינה חבקשת על ניעורי' שהם עתה בגלות מהופכים ומשוקיים בתקוה שהיה לה להשפיע בדרך היפר בפעיטות בביתה קולרבה להפוך ניעוריה להשפיע לשרי תונה לארץ ס"ש בדרך שקמוחות תהר לזה מוחה הטעם על מהפך בדיות בשוכ להורות על ניעוריה השפוכים בשוחות וזהו ח"ו שתהפך פעבע שבירושו שתהפך ניעוריה בפעמים ויסיריס וכך מהפלת ויחתגית על ניעוריה פעבע פיר' שיחזרו ישראל על מדיחתה ותשפיע הטעם בפעימות ולת תנטרך לשפע ניעוריה היסריס ומפני זה הטעם של פעבע כחיות מקל פעיון כזה פעבע שחורה על פעיונית ורחיה שמקבלים ישראל בעגם תבגם ה שכינה כשהם על תדמיתה קדמ"ון כשי ישר"ל חב"ק מהם"ית לפשו"ת כגת"לתה הנת"לת כשה"לתה כלולם בע"ח שכ"ור כג"לוי שישראל חוזה כ"י יחי"ו פעו"ה לק"בל פנ"י והח"ורות הע"ם ויכ"ית שהיי"ת דוגמת הפ"ועה כ"וה רת"ן לכנ"סת ישר"ל שה"ק בע"ב מכו"ב כיש תחת"ם לה לח"ע: תח"ת שה"ין את"בלית המעלה הם יתה בתכלית פחה בע"וה זק"ף קטן וק"ף גד"ול בגחטוית שכ"ינה שהיה כשו"ב ושפלה בג"לו' ונחשב' כח"ש קט"ן שהי"ו יכ"ול לזכוף לת רח"ו ופירוש השען כי להיות השכינה מפרנסת ישראל בכל נרכיהם בחתכלות שרי תומות ע"ו בחלת שהם תוכלים של כשהם כי הם מקבלים בעגם ורחשונה חיעב הקשפ וישראל חיכם תובלים תלת תתחלית הקשפ בקיבול בקטן שהיו יכול לזקוף תת רחמו כי לת תוכל להשפיע לבניה בקיבול לת דבר קטון ולת דבר גדול כי חס ס"י שרי תומות ע"ו והם תוכלים המלוך וישראל חיכם תוכלים תלת תתחלית השפע בקיבול בקטן שהיו יכול לזקוף זק"ף גד"ול שכי"ג עי"לה כיון שהכ"ת בג"לות הש"ם נפרדה בשבי"ל הכ"ת ועת"ה נרי"ון ח"ק קט"ן ונד"ול ס"ם כו"ל ופירוש השען שכיכול סילחה כיון בינה בסוד שכיניתה שכיכול על חכמה וסיון שורש על הספירות שלחתה שהחתיגה להשפיע להם בסוד שכיניה שרשי' ו' קצוות ו' ספירות הקשלמים בסוד הגעוצה הסורת החשפיעים בו' קצוות שבחלכות הגלוים בסוד הפרי שנקרא' בת כי הם בתה של בינה שנקרא' בן כי הם בתה של בינה שלשתלם מתנה בסוד ד' פרצופין שיהיו בשפיר בן ולשתלם מתנה מעלם לעלו עד שבת לעלו בסוד הפרי כדי

שלידה תהיה הנהגת העולמות בחסד דין ורחמים כדפירשנו בספר הקודם בשפע במשל כח השורש והגזע והענפים והפרי והטעם זה נקראת בת מצד שמקבלת מאמה מצד שהגלוי מקבל מהעלם כמו שפירשנו לעיל במשל האילן והפרי ולהיות שהבת והאם הכל אחד אחדות גמור ואין הבדל ביניהם אלא במה שהאם מתגלה ע"י בת כי אין בגלוי אלא מה שבנעלם והכל אחדות גמור הנה מצד זה השכינה בגלות האם מצטערת בשביל הבת ר"ל השכינה בגלות שהשפע אינו הולך בדרך הישר והיא גולה בין שרי אומות ע"ז גם האם מצטערת כביכול כי היא שורש השפע כי היא עצמה עצם מלכות כמו שפירשנו במשל האילן ושתיהן צריכין חיזוק פירוש שכינה עילאה דהיינו בינה בסוד השרשים העליונים המשפיעים ושכינה תתאה דהיינו מלכות בסוד ו' קצוות ההנהגה המתגלים צריכין חיזוק רוצה לומר מישראל שיחזרו בתשובה כי כשישראל עושין רצונו של מקום מוסיפין גבורה וכח למעלה וסוד הענין הוא כי בכח תשובתן הם סותמים פי המקטרגי' שאין להם פה לתבוע דין ומוטלת הם עצלים כי כשאין מקטרג להשטין ולתבוע דין אין דיין והקב"ה גואל אותם להביאם תחת כנפי שכינתו בארץ הקדושה להחזיר העטרה ליושנה לאיתנה לחנה הראשונה להשפיע בצינוריה דרך הישר בביאה בארצה הקדושה להשגיח על בניה ואם על הבנים שמחה קט"ן וגד"ול ש"ם הו"א פירוש האריך לומר קטן וגדול שם הוא כדי שלא תטעה בדבריו לחשוב שניות באצילו' ח"ו במה שאמר שכינה עילאה מצטער' על הבית וכן מה שאמר שתיהן צריכין חיזוק מפני זה אמר קטן דהיינו מלכות גדול דהיינו בינה שם הוא הכל ענין אחד ואחדות גמור ואין הבדל ביניהם רק שהבינה מגלה כחה הנעלם במלכות כמו השורש מגלה כחו הנעלם בפרי והכל אילן אחד וזה שהמתיק במתק דבש נוף לשונו לומר ש"ם הו"א כי כנוי שם מורה על גלוי על דבר מושג שמורה בהתגלותו שם הוא והענין ויבאו שמה שכבר הגיעו שם והיינו מלכות שהוא ג"ה וכן שם במספר קטן עולה ז' דהיינו מלכות שהיא שביעית וכנוי הוא מורה על נסתר שאינו מושג והוא דבר נעלם אינו לפנינו והיינו בינה שהיא כנתבונתו שפירש בזוהר פרשת ויצא וז"ל עלמא עילאה דאיהו יובלא קרינן הו"א דכל מלוי באתכסייא הרי שבפירוש אמר כי עולם עליון שהוא בינה שנקרא יובל נקרא הוא ע"ש שכל ענייננו הוא בהעלם הרי שכל זה הענין נרמז בנחת לשונו ש"ם הו"א כאלו אמר הכל ענין אחד ואין הבדל ביניהם רק למעלה הוא בהעלם ולמטה הוא בגלוי שהנעלם מתגלה. בפלאתו והדמי"ת השכ"ב ע"ל ישר"אל. שב"ם בהכנ"ית הש"פלו' בשפ"ל התחת'ונה אמ"נם בזמ"ן ישוע"ה והגא"ולה הב"יא בקומ"ה זקופ"ה למעלה מכל שאר אומות ע"ז ע"ד סו"מך נופ"לים זו"קף כפו"פים והכ"תוב תכ"ריז גד"ול יה"יה כב"וד הבי"ת האח"רון מ"ן הרא"שון שהוא נאמר על בית המקדש שלישי שאנחנו מצפים לו שיבנה במהרה בימינו וע"ד נח"מו נחמו עמ"י ה"י לקי"ע בכפ"לי פירוש כי לקינו בכפלי בגלוי' ועל כן תהיה הנחמה בכפל כפלי כפלים כי מדה טובה יתירה על מדת פורענות מר"כא טפ"חא מרכא אותיות מאריך ר"ל השכינה מאורך הגלות היא כדמיון אשה המטפחת כף אל כף מחמת גודל צערה מר"כא בגמטריא י' עם המ"לה רצה לומר מר"כא הי"א עשירי"ת שה"יא בגלות דהיינו השכינה טפ"חא בגמטריא הוי"ה רצה לומר יו"ד בת"ק ופירוש הענין כי השכינה שהיא בחינת הגלוי מבטת למעלה לבחינותיה הנעלמה כאשה לבעלה והבעל מניע תווגות לאשתו בחסד עליון שהוא בימין שנאמר וימיני טפחה שמים פירוש כמו אשה המבטת לבעלה והבעל מביט לחסדי' בשם כמו כן הוא בנדון שלפנינו כי השכינה מבטת כלפי ת"ת בעלה לקבל שפע ממנו והבעל דהיינו תפארת משפיע למלכות בחסד עליון שהוא בימין פירוש ת"ת עולה בסוד הדעת לחכמה הנקראת חסד עליון ומשם מקבל מכתר בסוד הדעת שנאמר וימיני טפחה שמים שמ"ים בגמטריא אה"יה דהיינו כתר משפיע בסוד הדעת על ידי חסד עליון שהוא חכמה והוא סוד הדעת בחכמה כמבואר בשער הקודם פרק י"ד יש לו ג' מקורות ושרשים בסוד הדעת בבינה בחכמה בכתר ומשם משפיע בטפחא שהוא הויה דהיינו תפארת במקומו שנקראת יהו"ד בנקודת חש"ק ומשם בא השפע למרכא שהיא עשירית שהיא מלכות שהמרכא עולה י' עם המלה והכונה שבני ישראל נושקים ומתלוננים ומתאבלים קובלים בגלות מרכא טפחא מאנת עולמי טפחים אשר טפחתי ורביתי ולשון מרכא הוא מלשון

ריבה

בשפעה גדול' לארץ בכל מקום שישראל שם ולהביא מיטב השפע בעונותינו הרבים לחוצה לארץ נתת אותו לשרי אומות עכו"ם באופן שע"י שרי אומות יחיו ויתפרנסו ישראל כי אין להם לא נחלה ולא שדה ולא כרם והנה ישמעאל אוכלים בעונותינו הרבים מיטב השפע כי להם הנחלה והשדה והכרם וישראל אוכלים התמצית ולא תמצית אלא תמצית תמצית אחרי העבודה הגדולה ביגיעת כפים ובזיעת אפם להביא כל איש ואיש מישראל עלה זית טרף בפיו מרורה ביד בשר ודם לטרף לביתו בנפשו יביא לחמו מימיו בכסף מוטב שנה במחיר יבוא לחמו לחם צער מימיו מים לחץ וזהו ודאי גלות גדול וצער גדול לשכינה כביכול שאין שפע לצנורות הולכים בסדר הישר לארץ ישראל כמו שהיה בתחילה וצריכה להתפשט צינוריה בדרך עקומה בחוצה לארץ בכל מקום שישראל מגורשים ונפלים שמה חוץ לביתה וחוץ לארצה וחוץ למקומה ולא עוד אלא שצריכה לפרנס ולזון בניה ע"י האפוטרופסים שהם שרי ישמעאל שהיו מקודם ממתינים לא ליקח התמצית ולא יוכלו לגשת בפתחה כמבואר בפרק ראשון ועתה בעונותינו הרבי' שפעה המיטב מטולטלת נעה ונדה בין שרי אומות ע"ז והלואי שיקבלו ישראל התמצית שאפילו תמצית דתמצית לא יקבלו מתנה בשלם רק ע"י האפוטרופסים וצינורים הראשונים שהיו מתפשטים בארץ ישראל הם בעונותינו הרבים נשברים ומקולקלים יבשים ואין כל חרב כל ארץ ישראל מאין יושב בחורבן ושממה והאם השכינה יושבת יחידה וגלמודה בעו"ה בא"י בלי בנים כאשה עקרה והבנים בלא אם בעו"ה בגלות תחת רשות אחרים עד ישקיף וירא ה' מן השמי' וישובו הבנים לארצם ולבית' ותחזור האם על בניה לפרנסם ולזונם בעצמה ממיטב שפעה ותחזור העטרה ליושנה לתקן צינוריה בדרך הישר מלמעלה למטה לא בדרך עקום ח"ו ויקויים מה שאמר דע"ה מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה דקשה י' דמושיבי היא יתירה אלא רוצה לומר כשיושיב ה' בארץ ישראל שהם ישראל שעולים י' במ"ק כי נשמותיהן חצובות מן י' ספירות כמבואר בשער סוד נפש רוח נשמה ובספרים קדמונים כשיושבים בארץ ישראל שהיא עתה כמו עקרה בלא בניה ואז אם שהיא השכינה עם הבנים שמחה כי יהיו ישראל שלאחדותם ונחתם בהשקט ובטח וששון ושמחה כי תחזור העטרה ליושנה בתקון צינוריה להשפיע מלמעלה מיטב שפעה בדרך הישר ולא בעקום מלמעלה למטה באמצע ארץ ישראל בטובה ונחת והשכינה

תתענג ותשתעשע עם בניה לפרנסם ולזונם בעצמה

ממיטב שפעה מיטב שדותיהם מיטב כרמיהם

וישבעו ויתעדנו על רוב שלום וששון

ושמחה ישיגו במהרה

בימינו אמן

ריבה ובר ריבא כי כל ישראל בני מלכים הם. אתנ"ח אתנחתא ר"ל השכינ' היא העשירית וזהו לשון ת"ו ג"ח ת"ו בגמטרי' י' במ"ק ג"ח היא מבקשת למצוא מנוח ומרגוע נחה ושקטה מהגלות וכשיהיה זה אז יהיה אתנחתא נחת רוח למעלה ולמטה ועתה בעו"ה כמו שיש פירוד למטה מפוזר ומפורד אומה ישראלית בין שבעים אומות ע"ז כמו כן כביכול יש פירוד ופיזור למעלה כי השכינ' מתפזר ומתפרד בין כל ידי אומות ע"ז כי בכל מקום שישראל גלו שכינה גלה עמהם להשגיח עליהם לזונם ולפרנסם בכל צרכיהם נמצא שהצינורות משוקעי' ומפוזרים ומפורדים בין שרי אומות ע"ז בכל מקום שישראל שם וזהו גלותה ודאי גדול ה"י בשכינ"ה נכס"פה וג"ם כל"תה לבי"את בית"ד ולא בפר"וד פירוש שיהיו צינורי' מאוחדים מיוחדים תמים בראשם של ישראל הש"י אל אחותה בביתה ובארצה ובנחלתה בארץ הקדושה ולא יעבור זר בתוכם כמו שהוא בעו"ה עתה בגלות אשר כל חפצינו ומחמד עינינו ומיטב שדינו ומיטב כרמינו הכל באתנפות ר"ל השרים שרי אומות ה"ל שהמה נוטלים המיטב ואנחנו התמצית ואפילו התמצית אין לנו והלואי תמצית דתמצית מו"נח אתנח"תא שניה"ם לש"ון הנ"חה ואני"יה א' למשפ"יע דהיי"נו בינה וא' לנש"פע דהיינו מלכות ע"ד זק"ף קט"ן זק"ף גד"ול פירוש אחד לבת מלכו' שהיא בחינ' הגלוי וא' לאם בינה שהיא בחינ' הנעלמ' ושניהם אחדו' גמור ע"ד קטן וגדול שם הוא כדפירשנו בדמיון הש"מ ר"ל ישר"אל מתאנח"ים ונאנחי' וזכו' לשון מונח ומתאוי' תא"וה לנו"ח בנח"ת בא"רץ הקדו"ש ושתש"וב לאית"נה

הרא"שון

שפע

שפע

ב"ך וח"ל ח"מ מב"ר פירוש כי להיות שערי פרס ומדי מקבלי
ליעב כשפע בעלם ורחמנא ומחזיקין לעלמן ולימס טיתאים ליסרחל
בלילו הוא נשפע ח"ו ובלילו הוא נספר מיסרחל חו"לה בנתערית
מה"ס ר"ל קד"מת שפ"ע בנתערית י' דהייט השכינה הקד"ומה
ורית"סוף חלוק ומתעב לאשפ' מב"עת לת"פלה ת"ל חו"לת בנתערי'
מה"ס דהייט כתר בסוד שבגלוי מקבל מהנשלם טיתפיס בה שפע
רחמים להשפיע בא בניס חו"נת לע"ון הלי"כה ר"ל קד"מת מב"קשת
רחמ"ים מחו"לת חילך ב"ה בשפ"ע ת"ים חי"ם ת"ל כ"י חל
מלכות בסוד שבקטו היה מכסה בגלגל תמה כיצו שפיירתי סוד
ענין זה בספר לבושי לרחם בתרוכה אבר זה כות כוול'
ויחיד בשסוק שמש ישרחל בלפירשנו בשפע בספר הקדש ומבקשת
השכינה רחמים טיתפיע בה שפע גדול לעורך בשבר"ים כלי
מחלבים בתוך בסוד התלקי הרוחני טיסינו ויכירו גדולת
יוצרם ב"ה לאחוץ בניעים ב' ויסכילו ויזהירו בשמים לעובר
ביראת קדוסך ברכה ויתקדשו ויתדבקו בשפע גדולת יוצרם כמו
שהיה בתחילת הבריאה בהיות חדש ברחשון בזן סדן קודם העולה
בשפע גדולת יוצרו כענין שנאמר ויי' אלקים בזן סדן
לעבדה ולשמרה ודרשו ז"ל לעבדה במלות עשה לשמרה במלו'
לת תעשה שעבודתו היה בהשגת סודות המלות עשה ומידות תעוה
לת תעשה שהם גדולת תלקותו ב"ה בלס סתותיו של הק"נה שלת
תיכול לדעת הלות עשה ומלות לת תעשה בשמותו שהרי הין סיך
בנ"ע לת תייסה ולא זריסה סך בכשבור זה יעה נמלת
עשיך בלקש שכחה ופתה לשני ולנר וליתוס ולחלפנה. תשוב תיתס
לו בתלות לת תעשה לת תחרוס בשור וחמור ושוד וכי שני וגר
ויתוס ותלקה סיך שם סד סיעה לו סיניח לכם לקט שכחה ופאה
תלה ודאי שבודתו היה בהשגת גדולת יוצרו, מתוך סתלות התלות
שהיה עובר תלקיו בידיעה והשגה כי כל המלות הם בלס פרוות
תלקיית תוריס של שתותיו וגידולתו של הק"ב כתו שביארנו בהקדמה
בן תלה שהם בשסוק בן ירחת יי' הוא חכמה יסויין תשם ושל זה
ותפלת השכינה שתחזור הבריאה כתו שהיתה ותחר שתעת ושרבב
קודם בחול והול בקודש ותכל תפן הדעת טוב ורע כתו שפירשנו סוד
עמיגו בספר לביאי לרחם ברחשון נתלבש בלתות שור שהוא שבעים
לתומות שבפלגו בשור בסלגה לשבעים שהוא לשון עיור שתשתוור
עין תכיר עד אימה שהיה לו קודם העולה בתות שור ב"ה שתורה של
ת"דותו ית' שלגו לת תעת היה לכל הברואים בתות שור של תלקי
להיות סוד שתותיו וגדולתו ותחדותו ולת היו עובדים ל"עז רק בלס
היו תכירים תחדותו ית' לשבת בתות שור בשכל שהיה שופע עליהם
בתוקן שהלבלס היה שכל שוס ויסר בתותה לתת בת לשבת חעילו תחת
כ"ה שבתקטו' תור ס' בתורה של שבתשור שכלו ובתלבש בתות שור
שבתחלקו בשלגו לשבעים דעות תלוקות שהוא סגה לשליעה היער
הרע והעירוב בכל תשפע בני העולם תס טוב ותס רע והגלות תשר
סגלגו בתלה שבר של נפשינו נתשך תשם כידוע והלו היה בתות שור
בשכל סו בלס תקטנס ועד גדולם כל התומות תכירין כי ה' לחד
ושתו לחד ובלן עובדין לתותו ולת היה שוס גלוח כי בלס הין לתומה
לת' ותשני זה תחילת השכינה שתחזור העברה ליעבה ויפציה בפת
גדול כתו שהיה בתחילת הבריאה להלבישם בתות תור השכל ותתגלל
בקליפה שרי כתותו' ע"ז ולת יוכר ולת יפקד עוונות יל"ה והגלוות
בקדושות יחזרו לתקונן כשער יחבאר שוד סוד זה בשנין בשוף דברינו
וזהו סוד ת"קו הנזכר בשתרת שתפרשין לתותו שהוא ניעריקין 'תשבי
יחזן קשיות 'ותכביות וקשה תיך יחזן הקשיות והתכביות שהם
בנערת שהם דיסים לעבר ולעשת לתסור ולשתר שהרי ח"רזל תליהו
לת בת לעבר לת לעשת כו' תלת כיעין הוא כן תין השפע שתליהו
הוא בשלגו יחזן תינו כן שהרי לת יעשת ולת יעבר תכל
בשנין הוא כשבת תליהו תו יהיה בשכל יפר ובכל סוס
לכל שלס ולת יהיו דעות תלוקות סוגות ומשורדות מי
על כלס. יהיה שכל תור תלקי ובלם יהין תלובשים
בתחלות תור שכל תחד בשור בתנות תור מחילת יתורגו
הקדוש ובתבניות שלת יהיו לעוס תדם לת קושית ולת

ספק בשוס דבר כי כלס ידעו ויכירו תקטנס ועד גדולס
כי כל בחרן תלוה דיבה כתיב ליס מכסיס

ופירוש תיקו הוא כן בשבת תבני יתורגו קושיות ובתשיו'
והתומריס יתרן עשות הוא בידס וזהו סוד תס שתמר ירחיס
תחרי כיתיס בהם בתס ה' בתתי תת תורתי בקרבם ועל לבם תכתבנם
והייתי להם לתלהיס והמה יהיו לי לעם ולת ילמדו עוד תיש
תת רעהו ותיש תת תחיו להתור דעו תת ה' כי כלס
ידעו תותי לתקטנס ועד גדולס כרי"ך בדברי ירחיס
מבואר ומשורש. תם שפירשנו כי תחרי בימיס בהס
דהייתו בשבת תליהו לבבר תפיס יהיה בחורה שהוא
בהכל בישר בתשיג בסודות של תורה ותיס בהכיר גדולתו
י"ת יהיה בחובה על לב כל ת"ם ותיס בתופן בכלס יהיו
וידעי ת"ת ה' כי כלס יהיו תלוסים בשתות תור שבכל
תלסי שפירשנו ולת יהיו דעות תלוקות ושוות לילך תחר שכלו
ודעתו ותהר קבלת תביו לשורדי כוכביס ותולות ושתר לבת הבתיס
וזהו פתפרש ותזל ולת למדו עוד תיש ת"ת רעהו כי עתה
שבכל הוא תלוסים בשתות תור שהוא עיור שתשתור הכל
לריך כל תחד ותחד ללמוד תחביו תומנתו כי תדס תור
פרת מולד ולריך נלמוד מרבו תו מתביו תומנתו להכיר ת"ת
ה' תבל לשתיד לת יהיה לריך ללמוד תיש ת"ת רעהו לתמר
דעו ת"ת ה' כי כלס ידעו תותו לתקטנס ועד גדולס כי תכף
מיולד יהיה תלוסים בשתות תור השכל תלקי ויביר כי ה'
תחד. ושתו תחד ויהיו כלס קדושים, ל"ה והקליפה
מתנערת כתו שפירשתי בשער הקודש פרק י"ז ועוד כתה
וכתה רתיית לעניין זה תבל להיות שתיו מעניינו
שפסיק בזה כי די לנו בזה תתה נפי כוונתינו שהשכינה
מתגלגלת שתחזור הבריאה כתו שהיתה בתחילת
הבריאה כדתי"ן יש"ראל. נו"פקיס וקו"חיס תג"ר
בג"לות קד"מת ותז"לת כלו"תר ע"ד שבר"תשוב
קדו"הל פקו"דם הפקי"וס מתקדת לב"ח: דר"גת
תב"יר רגה טתר השכ"ינה וב"רת בג"לות השה"לשלות
השפ"ע שהוא בד"מיון דר"גת פירוש כתו סילס בית
בה בתה תדריגת זו לתפלה תזו בך בית בשפע תשתלל
קי"ס גלוח ישראל תתדריגה לתדריגה בסוד עילה ועלול בסדר
סיבר סד סישראל בתרלס בתה היו תלס הסולס לשבר רחשו
תחד תלב תרלס תרן ישראל ורשם השני תגיס השתיס ושתי
השתיס השליונים בתלילות להוריד השפע על ידי תדריגת הסולס
ושתה בע"וס תוחן תדריגות תביר"ן ושבורין. וגה"רסין
כ"י התיס חי"ס תונ"פין נוצ"פין ס"ס בשר"תשוב כ"י
כתע"ן תקו"לקל ושינוריה נשבריס כי ישראל תפוזרין בגלות
בך התשיין ושפע תפוזה בגלות דרגת בנתערית
עשרה כלומר השפרה הידועים שבס טשר ספירות שבו
תשפיעים בתרן ישראל ושינורי השפע הלסו בדרך היבר
בתרן ישראל תינס שתה כהיות ותיקונן ובשתחילה
כי למרות השפע שבלגו בח"י שפירשנו בע' הרחמין
תכו"ניס בע"ה בס"ס בור"ות נשד"ריס ח"שר ל"ת יכ"ולו
מי"ס כי להיות שישראל חונה לה תפוזרים בתונה לתרן תין
השפע יורד סס בשתחילה הד"מיון הפ"ני של ישראל רגה
לוחד דרגת בנתערית ישראל כי כתדריגה ושתפ"לה שלה"ם
שבו"רה וכר"סה בג"לות ותק"ויס ותח"כיס ותיח"ליס
לחסד עליון ל"נח"מות בשסוק שתכריז ובנ"יתיה כי תי
עולס ו' יח"יב. פס"יק רגה לויתר בשבי"נה תב"קשת נגם"פה
וג"ס כל"חה ל"יהב ס"ס בע"לה כי"מי נשוריה וכפ"ים
קדמות"יות פירוש שלת תהיה בשפע תפוזר בין ס' תושות
עש"ו תבל יהיה כתו שהיה בתחילת בבריאה קודס חטת
תדס הרחמון נתפן תיתלבש בבחינות תור שכל
תלהי שבלס יהיו תחדות בשפע יתברך ויהיה לבס
שכל תחד שכל יפר שכל תור תלהי ויתגלה תדעתו
ותלקותי וזהו שרמז ליתב בס בשלס דהיינו תפתרת שנקרת
ידוד שכלס יקראו בשס ידוד לשבדו שכס תחד כתפר
פירשנו לתיעה וזהו לשון יהיב פסיק רושה לויתר
שהשכינה נקשפה שהשכל יהיה תוקב כי יתיב הוא; לשון

שער ז סוד גלות השכינה פרק ב

שפע

יפיבה ורוצה לומר שהשכל יהיה מיושב כמו שהיה בתחילת הבריאה
שלא היה השתבשות בשכל רק שכל יפיר ומיושב' ואז יהיה פסוק ר"ל
פיפסוק הגלות כי לא יכול רבוי תאוות רבוי תאוות כי כשהשכל
מיושב כל פולם יש להם תאוה אחת ובזה יהיה לעכיבה יפיבה
ותכוחה ליישב אלא בשלה ולא תצטרך לפזר שפעה לש' תאוות כי
כלם יהיו תואה אחת כלם יכירו את ה' כי בתחת כל שבן וכל פגם
רע וכל המקרים והתאורעות והגלות מלחמות התלכיות וחטוק
תאוות ורפוי תאוות וכל רעות שבפולם בכל פות לפגת
השתבשות השכל כי אלו היה השכל יפיר שהיו לו אלה דרך אחד
שכולו דרך בתחת היו יודעים ומכירים מלכות שמים והיו בלם תואה
אחת ומחשבה היו ישראל עתליס שהרי פם כלם תואה אחת תחת
אחת: פסיק בגמטריית שכ"ינה כי משם כפ"ם התא"ות בתלי"נות
ר"ל שהרה תלות השלימות התכוניס בשם תלינות על שם ירדה
תדיריות תלינות בדרך שלה ושלול להיות נקרא שולם תלינות
וסילדיניה בתחרונה שהיא עיקר ההנהגה בשוד תחילת התחבה
ושוף התשבה שפירשנו בשער הקודש בשפע והוא הנקש' ליתב עם
בשלה להתיישב בכתו' תור כמו שפירשנו ותמנה ולהעלה דהיינו
מתלכות ולהעלה מתחיל שולם כפירוד התכונה בשם בריאה לא
שתהיה ח"ו נפרד מכתו ית' ב"ה כי הוא תוך הבריאה ובין הבריאה
ואין לבריאה ואין לך נקודה מנקודה רחשונה עד נקודת סטור
אחרן שלא תחשבע בה תלקותו ב"ה כדפירשנו בשער הקודם
פרק י"ז ובלא התשבעותו ב"ה בכם רגע אחת יספו ויתמו כרגע
שלא כעין שנקרא שולם כפירוד ע"ם שהיו בנדר תלקות ותמטת
ב"ה שאין כ"ח תלקות ב"ה מחגלה שם כמו שהתגלה בשערה קדושים
כתשר פירשנו בשלל הזהב בשער הג"ז פרק הג"ז הדמיון הש"י
יפר"ל את שפלגין בג'לות שיה"ב שכ"ינתו לגלו"תיהם ו"ת יה"ם
פש"ק והש"ם סוף וק"ן ותכ"ונית לגלו"תיהם לק"בן נד"תיהם ול"י
לגרות"יהם וב"ת לג"יון נות"לינו בתכ"רה בית"יה בש"ם תל"קי
יפר"ל יר"תו סיג"יהם וים"תח לב"יה ות"ב נפש"יהם ות"ז נז"כ לם"וף
פם"ק שפ"ית השכ"ינה וה"ית סו"ף את"פלות כתשר פירשנו פם"וק
בנת"עריית תה"יה שכוח פוסק קונב תפשיע תשביע ונתן מחיה
לכל חי לכן לתחו תסיימן בסוף פסוק ע"ד נשון סיפן בתחילתן
ליחד הכל תחיה לתפלה כתו שרמזנו לתפלה נפש"ד הכלל והפרט
בשוד בתילן נסוד תחילת התחבה סוף התשבה שלה נקנה
תחד לתחדות כגמור וזה נרמז ג"כ נקו פל תקף שכות
כוה ---- להורות כתו שבקו תחבר שמ שניניס יחד להורות שכש
ענין תחד כן תרתו הענש על תקף לתבר תוכל לגילות ולהיות
תזל תקף בגמטריית לתד להורות כי כשלשה הגלגלים: בקדושים
כלם כתחד תקינן כתחד וכלילים כתחד פירוש בתין הבד' ביהיכם
וכן לתזרות גמור ותה שים בזה יש בזה בלי פירוד ובלי קטן
כמו שהתגלגו בתילן רק בהבדל תספר ביניהם בשוד שלה
ושלול שהשלה תקף שלולה כדי לגלות כתה ולהתגלות
כתו שהתגלה בתילן שתתגלה תגלו לגלוי עד
שגתג"ה בשרי כתבותר; לעיל ושתר
כניגומים וגייוני'ם על עשתים שלת
זכרטס בגה הרשות נתונה
לתבין לפתרו ולפרשו
כפי תשר תשג"ל
שכלו תן להכס
ויחכס פוד
ותו יבת
בשם ובזתן להתחיל לענן נזתר לשורר בשיר חדש קדוש:

כתן מתחיל שער שוד נ' ששרי בינה שער ח':

שער ח סוד נ שערי בינה פרק א

שפע

שלשלת בגמט' שכי"נה בת"ק לרמ"ז
כ"י בי"וס הה"ות בז"מין
הגדו"לה יב"ת השתלש"לות בהשפ"עה
בתים"ות בר"כה ור"בוי טו"בה ושפע כי
יחגל תלקיתו ב"ה בכח הה"שפעה הגדולה
בשער סיה קוד' תעת תדש הרחשון ויתקיימו
ח"ן כ"ל סיפו"עות הגבחות והגתת"ות
התשו"רות בתו"רה ונביא"ים ובכתיב"ים
וקי"ום ות"י של"וס בתר"ן התד"כר
לת"ע: ותד"תו לתש"לה ר"ל בתרן ישרתל
תדבר הפשק שתהיה בישוב ובשלימות ותין
שתן ותין פגם רע חים תת נפגו וחים תת' התגו
ותרתן לתשלה ר"ל על השכינה שנקראת תרן
החים תרן שליונה שהיה נשלמת כוונת
הבריא' שתהיה הנהגה והשפע בדרך היפר
והגזורות יתוקנו תפולכות תשם תל תחותה
להשפיע בשרו הגדול של נרוחיו תין בתדש
להלבים כלם בכחנית תור השכל כי כל תין
כתרש ידעו ה' תקטנם ועד גדולם כענין
שנאמר ולא ילתדו שוד חיש תת רעהו לתמור
דעו תת ה' כי כלם ידעו ה' לתקטנם ועד
גדולם נאם ה' ונו' ושתלת וכוחותיו שהם
בקליפו' שרי תשלה שרי עש"ו התשתתים
והתעורים שיני שכל בשוד כתנות עור פויר
יכלו ויהיו כעניין בלע התות לנלע וז"ה
שרת"ה כתו"רם בתת"רי תו"ת קדוש"ים
תת"ור ר"ל ליתתי יקויהו כל היתו יש שהיה
תיהל לנו הש"ית ע"י נביאיו תזר שיפנול
הש"ית השרי תשלה שהם שרי קליפות תחרי
שיע"בור הש"ית תיתם"לתן ושרו"תן כי
השבר' ממשלתן ושרותן שתשלים על
בעותתה

אגרת התעמים

שלשלת בגמטריא שכינה וביום
ההוא יבא השתלשלת
ההשפע' בתוכפות ברכה ורבוי
טובה ויתקיימו אז כל הישועות
הנבאות ותנחמות המפורדות בתור'
בנביאים ובכתובים רקויים ונתתי
שלום בארץ המדבר לכבה ומרמז
למעלה אז יהיה שלום בארץ
העליונה וז הו רמז תורה באחרי מות
קדושים אמור בהר ר"ל אימתי
יקויימו כל היעודים אחרי מת
בלומר אחרי שיעבור השי"ת השרי
מעלה ממשלתן ושרותן והעברתן
זו היא מיתתן ואז יהיו ישראל
קדושים וטהורים זכים וברים כי
הבומאה תהיה נפסקת והמקטרגים
המכונים בשם קליפות תצות
ערלות חלפו למו ספו תמו אז לכן
אחרי קדושים בא אמור אל הכהנים
ואו"ל מאן מלכי רבנן דכתיב
ואתם תהיו לי ממלכת הנים וגוי
קדוש

טל

פרק א' נזוכר תכי כ' תלקיד תחד
ר' תליעזר תבא וכי תתן דתיכו
תחות רשותא דרבוניב ורבותא תבעה לתסקת
לתידו ותפיק ליה תית לשבחא נרחיה דתפיק
ליה תנו שיעבודא וכת קב"ה תחיר לתנרתם
כי גר יהיה ועבך ונו' וכת הות תבעה לתסקת
לבנוי תן גלותא ותיכו משבח נרחיה כתם
זיתכון תשר בולתיך תתרן תקריב פתיר
ליה ברי שפיר קתירת תבל לית תיהו שבחא
לגרמי' תלת כל ספירה וספירה תחכריתת
רחם להבירתה ובנין לתשתודעא לן תתן
תתר תפיק לון תנו שיעבודא פתח נתכי
והדכיר ביה חמשן ותנין לכנל תחשן תרפין
דבינה עכ"ל תתר שבחי קודש שנכנס בשערי
הקדושים לבתרס ולפרסם הגני מודה
ומתודה כי כל דברי כתומר נזה כספר
תינס משלי כי כלס בס דברי רבי ותורת
תשר רוח הקודש תדבר בו הות תרגת ורבנת
ר' משה קורדיווארו נבת רק תפעו תזפיר
תשלי בהרחבת ביתור דבריו הקדושים למען
יקל כל התעיין להבין פותק דבריו וע"כ
תן תדרש בלא חדוש מה שיורונו תן בשמים
בתופן שבל יסד גניס לתבוקשתיו לפרש
דברי התחבר תגרת העשיות כתדבר ברתז
בענין כי שערי בינה: כתבותר תתוך דבריו
ואתה תתחיל ותומר בשירוש התתחר כתשר
פירשו תורי ורבי נב"ח פירוש ר' תליעזר
הקטה לתכוין רש"י ז"ל והפלינ קושייתו
בתשבל נתרן ותמר לו תבת וכו תתן דתיכו
כו' ר"ל בנשתן תתיה כי תי שים לו שבר שבוא
תתת ידו והות תבעית תותו להוציאו לתירוש
ות"תב

אגרת הטעמים

קדוש ואז נפש לא יטמא בעמיו וסמך ליה בהר סיני והבל בזכות התורה שקבלו ישראל בהר סיני יזכו ליובל הגדול ולשבת הגדול ביו"ד ההוא יתקע בשופר גדול כי הנה בא יום גדול הבל רמז לבינה וזהו שיתקעו לומר תקע בשופר גדול לחירותינו בי אי"ק יתכן שהש"ית יתקע בשופר גדול או קטן והלא השופר הוא גשמי וה"ש אינו גשם אלא הבל הוק"ל אל מקום אחד ומה שהיה הוא שיהיה ואז יקויים ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים כל ההולכים הולכים אל הים והוא ה"ים הידוע אז בעת ההוא תהיה השבינ"ה קרא בשם קרני פרה מלשון כי קרן עור פניו לבן לא אמרו קרן פרה לפי שקרני הוא לשון רבים ומיעוט רבים שנים רוצה לומר ביום ההוא יסלקו ו' סדרו כל המסטינים המלשינים המקטרגי' המדברים על נד"ה עתק ויכוגרו שקר מדת הדין ויתארכו ויתרחבו ויבחרו שקרי רחמים כלו לבן טהור הוא לבן בגמטריא י' ויקויים לא אשחית בעבור העשר כי כלם באת עונים ואומרים ברחמי א"כ קרני פרה מרמז על השבינה ועל השפע שיושפע ממנה אז ואז"ל יותר מזה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק רמז שהמעיינו והצינורי' שהן עתה בע"ה נשברין והן המרות אשר לא יכלוה מים העלונים אמנם אז בזמן הגאול יהיו בתיקונן ובהוויתן כמו שהיו אז הדמיון השני קרני פרה מלשון אצמיח קרן לדוד רוצה לומר שאז תצמיח קרנם ונשיאותם ותפארתם ויפריח רוממות שרותם וממשלתם של אומה ישראלית קרני מיעוט רבים שנים מרמז על שני גואלי המשיחים שיקבלו אז הישועות

הפיתקה לעתיד ולפתח עיני תדם ומשחררים על יגר תדם להגביר יגרס הרם לכוסף נבדה וכו בתלות יגרס הרם בעברת מתגלות ומרורות כחות תגו זו היא תיתקן והשבתתן וניטולן תן בפולס כי לא יתבטלו לנתרי כי גם בהם לד קדושה כמו שביארנו בשער הפסוקי פרק י"ז כי הקומתה מתבטל תן בפולס ובקדושה שבהן ונעברת בתיקון תר"ל למה נקרא שתו חזיר ע"ם שפתיד לחזיר לביתירו כי תין לך דבר בפולס בלא יהיה בו תיזו ניטולי קדושה שבות חיותו וקיומו כי כלם יונקים מפת חיותם מקדוש' ב"ה תם קיחותו שבות בו כמקייתו ובמחייבו הוא קדושה בו שברי תין לך דבר מפולס שיהיה חוץ מקדושתו ב"ה שברי בכל נת מקדושתו ב"ה וכלם יונקים מפת קדושתו דתם לת קן הוי ח"ו שני רשויות כי גם הקליפות בחיצונים חייתם מקדושה ותלוי' בקדושה ותלתלה כמתלקו' שפע קודם מפס כרגע תחת יגלו ויפתו ויתתו כגה מפגש זה שנה בהם לד קדושה בגם בהם בחות בחיצונים ומקטרגים מד תתן מפגה עוב בל קדוש' ניכר בהם ב"ה ורחמיו על כל מפעיו כתיב וטוב' תביר נרחמיו הקליפה בחיצונית מבן ובקדושה נטברת בתוכן שיוטברו ויחזרו לקדושה ותז יהיו כל הנברחים קדושים ועבודים זכים וברים כי העותתה הכיה נפסקת והמקטרגי' המסתתי' והמשוורי ס' שני' שכל המכוונים נפס קניפ"ו וב"ס חיצ"ונת ונפס יוצר"ת המטחתמים והתם אזים והמשוורים שיני בחוזיים ותתפלחם כלם תכ"פו לת"ו ס"ו ח"ו בזמן הגאולה לכן תחר"י מו"ת פתו"כים ת"ת"ר ר"ל לתחרי מות בחות הקליפה ההיולה והפלה ייינו וזנבות בתחיים ומתפלחן יהיו כלם קדושים ועבודים ותחרי קדושים בת תמור תל הבהמים ר"ל שכלם יהיו בתירגו קדוש' בהני כפניין ותחב תכ"ה ל"י תתל"ת בת"ס וגו"ן קל"ום ות"ן בפ"ם ל"ת יע"ת בתת"ן פי' שלת יהיה לת טיחתה ולת תיתה רק כלם חיים דבקי' ב"ה וכל זה למה בזכות בתורה שקבלו ישראל בהר סיני שהיה ההבטחה ביסרה בסוד בחות תור תלקים חיים שבתבור בהבטחה זו בברתו כל בשולחות תהר בזכותה יזכו ליוב"ל הגדול ולשב"ת הגדול פירוש יובל הגדול פייט בינה בסוד בסתר בהבטחה שבת שבות שתר העניין ב"ת שתר שבות כולל בל הת' שתרים שתתגלו מתע שפס כו' שבירות שבפס נפתחו שתרים בתבותר פרק רתמון מזה הסתר ופרק שלשי יסוין תפס והיה מפעית בכלן בבח שתר העליון שבה בכולל לת כלם וכן תוכח בזוהר תפסוק וקדשתם לת שבת בתתפים שבה יתוה דבבה נתה לי תנה לומר לך שבינה בשתה שהיא בבת בחתפים כולל בל בחתפים שבה שר שהות תקוד וכוזד לבל בחתפים בבה והות תספים בבלן ותלת חתפים ניהוך לפנוי ובתחרין בתנו לתר שבה שהית כולל תפסים ותפני: בן נקרת בינה יובל בגדול

פמי שהיא טולה בכתר הנעלה כל זו ספירו' שכל ת"ת נפמי פנמה נקרת חיטה שכה ז' פנים נסוד שכל אחת כלולה מז' שכה ז' יתי בכינין וכן כל אחת מהנה ספירו' שהרי כה אחדו' ומה שכתוב יש נזה שכה נכללים ז' שפתים ז' שכה מ"ט וביניה שנת' היא שער הכ"ונל"כלם מפני כן נקרתת יובל הנדול כתכוונר כל זה בתריכות פרק נ' מזה נשער וכן ידענה זה נקרתת כינה שנת הנדול כי כל ספירה היא שנת' נפני עלמה נסוד שנת שכתוב ביניה היא שנת הנדול נכולה נכל ז' שנתות שכלן יולאו מתנה כתכוונר נדברי הקבל פרק ס' יעויין משם נחיפן שים נסוד נניה נסוד היובל שע' נחיות כי תנר התפשטותה מתפשטת. וכתלתה נז' ספירות שכה ז' ענניה שילאו מתנה כל אחת כנול הן ז' שכה הנ' נקרתת כחש יובל כי התפשטותה פנוגה לתעה נתנלה נהם' והיא עלמה נפרך מה שנתנלה שער הנ' דהיינו שחש יובב הכלול ז' פשתים ז' וזולת נקרת נוכר סטרת היובלת כתכוונר פרק ג' נהקדמה ס' תכל תנר פנמות שער הל' נפרך עלוותו כנפנש שער שנין הנוב כלפי מכל' ותתייחד נחכמ' וכתר נפי הכב' נחיול התפשטות לתע נשבש ספירות רק הכב' נחיות שכתרת ס' שילת' שהיא שער נשנין שכה מתייחדי' התש' תקורו' נסוד ך ס ן ף ץ' תחת כלול תעש' שכה חתשב פשתים שער הס נ' שערי' כתכוונר פרק ו' ופרק ז' נזה השער נסוד סיחוד ז' ספירות שנת נ"ת נ"ס' כי נסוד סיחוד יסוד תפארת ומלכות מתייחדים נספירה תחת ומה ס"ת קדים סיחוד כלול תשבע כנה נשבע' סיחוד כלול תעשר כי בינת סיחוד תתייחדת ה' עילת' דהיינו נישוב ך ס ן ף ץ' נחכמה וכתר כתכוונר נתריכה פרק' ופרק ז' תוה כשעל הנה נחוחה נחיכה. כוח כלולה נ' פשתים נ' שהוח סוך יובל הנדול כי סוד כניבה עמתה היא ספירה תחת ומה נפלתים נסוד תחדותה נ' עשרי' נשיר פחמ' תקורות דסקיף נסורו ס' עילת' ונסוד כללותם וחחדותם כשכללם נסיר תחדות' נומר מה שכוה יש נזה ויהי שכוה יש נזה שערי הס תחדות נתור ת"ל הס נ' פשתים נ' וכן יפלו נכח כללותם וחחדותה עד נלתי תנלית מפני כן נקרת חוחה כשער יובל הנדול מה שתין כן נסוד התפשטותה נסוד כללות ז' ספירות שהכללו' חיכה פולה יותר רק נכללו' ז' פשתים שכה ז' שנפי' ז' ספירות כל תת' כלולה תין ז' והנם שנה ז' פשתי' ז' יפלו גם כן נסוד כללות"תו' לו' עד כלתי תכלית שכ"ז נכללו נ' פשתים נ' יותר משובח כי הו' יותר כולל ותקף יותר וסוד עב' שני כללות ז' הוח תנר כללות ספירת שכה יתי כבניין שהחלה נניינם ופעולתם ניהם כזה שנמנה תשבע יתי נרחשית תכל כללות נ' כוח תכללות ספיריית שהוח למעלה משלש קנין שהוח סוך כשער התחלל נחכמה ובתר כתכוונר פרק ו' תוה כשער שהוח למחלה ושוחם כנניין למחלה תשבע מפני כן נקרת ניכה יובל הנדול שבע הנה התרבע כל נתריכות הזה כדי לפרש לך למה נקרת ניכה יובל הנדול שבע הנדול

והנחמות: נבפלים ונזכה ונראה נבנין ירושלים בלי דפוקיי ומלאה הארץ דעה את השם כמים ויעשה ניסים כמו שעשה במצרים שנאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ואגב גררא יש להקשות מה זה שאמר כימי צאתך היה די ובכפל ש'אמר כצאתך מארץ מצרים מה תלמוד לומר כימי אלא השתא דאתא קרא לידן נימא בה כילהא כימי צאתך ר"ל שהש"ית הוציאנו ממצרים במדת בינה הנקראת יום ונהורא עמיה שרי כתשיבה באורה יאיר והו רמזה תורתנו הקדושה התמימה הוא העולה על כל התכמות כלן הפוך בה והפוך בה דכולא בה כי הכל נמצא בתורה בפירוש ברמז בדבור ובאמיר וחזור לענייננו וחמושים עלו בני ישראל וגו' אף אע"פ שאנו מפרשים אותו לשון מזיינים כתרגומו אתת דבר אלקים ושתיים זו שמענו ומשמעות לשון חמשים כמשמעו ואין מקרא יוצא מידי פשוטה כי בפימיות הענין ע"ד האמת הוא כנגד חמשים שערי בינה א"כ מובן מזה שישראל עלו כמצרי' במדה הזאת ועתידין אנחנו ג"כ לצאת ולגאל בעור' האל בואת והרמז אף גם זאת והו שאמר כי מי צאתך ונומר ובעבור זה תקנו ג"כ בעלי האגדה ואלו לא הוציאנו הק"בה כר בזאת שפתח שערי רחמים לא היה אפשר לצאת לפי שהמערכת היה כורה עליהם שיהיו משועבדים ונבזעים לעולמי עד אמנם הש"ית רחמיו מרובים והוא נקרא אל עדי לפי שהוא ישדד המערבת וחי' של שדי הוא במקום אות שהשורש של שדי הוא שרד רוצה לומר שוגיש ויאמר השמר לאו בי יי ע"ז המונעים ומעדרים

את

רחם על פשולתם המיוחדת לה שתנלה תחנה שמנד זה היה רחם לפשיר' תחר כי הספירה כתחרת לה תוכל לכתנות נתוחה פשולה וכן הספירה כתחרת נסיכן תמונה לפי רנן תמניה לכיות רחם טל פשולתם כמיוחדת לה שתחנלה. תחנה שמנד זה היה ג"כ רחם לפשירה תחרת כי כספירה כתחרת לה תוכל לכתנות נתוחה פשולה וחנו שרמז לט כזוכר נתחרו תלה כל ספירה וספירה תתקריות רחם לחכירתה רלה לומר שכל אחת מכספירות היה רחם לפשירה תחרת שמה שהיה תמונה לכיות רחם טל פשולה המיוחדת לה נתוך כספירה התחת תנערך נתוחה פשולה שחינה תחת ידה תנערך נתוחה ספירה שהיה תמונה ורחם תלים וכן תוחה ספירה נפנמה כתחנערך לתוכה פשולה שתינה. מתחת ידה תנערך נתוחה ספירה שהיה תמונה ורחם טל תוחה פשולה כנריכה לה נתוך שכה כלם רחמים וכלם נריכים זה נזה וכלם מסכימים זה נזה כדיוקנו סוד כניין שער רחמון פרק שני ודקדק נזוכר מזיר ותתקריות רחם לחכירתה ולא. תחר נלמון. פורתה מתלמת ותנוררת שהיה רחם להכירתה מפני שכתוחת מין כלם רחמים זה לזה נערך שנתוחים שכרי כם כלם לחדות נמור וכל תחת יכול לפעול כל כפעולות כי כח תחת בכלם וכח כלם נתוך כתכוונר נשער רחמון פרק רחמון ופרק שני מך ורק שנקרתו רחמים זה נזה תנד רנן. מתיולם. ב"ם שרטט הוח סוחת ספירה תכיה תחיה נהיות רחם פתחנלה תרכה פשולה זו ואת כספירה תכיה רחם שתחנלה תחנה פשולה זו נתוכן שכלם נקרתו רחמים לעיך גלוי פשולתן כי כפשולה שתחת יד כספירה זו תינה תחת יד ספירה זו וכפשולה שתחת יד ספירה זו תינה תחת יד ספירה זו לשער פירשנו סוד פרטין זה נשער שני פרק ט"ו ופרק ט"ז ולחרי שכניין פעמות כספירות כם טל זה כתוכן לכן נכוחת תוחה ישרתלי' במנרים וכנכנו נתוך הקליפה חשש כמוחתה חני חנות העוחלה כתרו"ל חכן חשש תכניסין לעפריים עיר שכלה חנן תף רנרים עיר שכלה נפעריים וכלה עוחתה ט"ז שכחות חשבה כשופים והרעותיכן ולבטיכון כם הם שלש כש"ן וכקליפה. וכנכסי כל כך נקליפה השחתה עד שפנעו פליכם מ"ט שערי קליפות וכדי לעבר כקליפות כולם כוונך לפחות מ"ט שערי בינה לכיות נספש ומכל שער ושער כדי לעבר כל שערי נטוחתה כי כתו שים מ"ט ניים עהור כן יש מ"ט עוחת שכם מ"ט שערי טוחתה כי חת זה לעחת זה עשה חלקים החלוק סערת הקדוסה נשנדה שכה כערת דטוחתה. כדי סירתו מלפניו כחשר יחנחר עוד סוד שניינו נסוף דנריו ובחלו מ"ט שערי טוחתה נכלם נפחסנדו ישרחל וכלם שלמו פליכם ולכן הוכרח נפנחת וכניות וכריסת כלם חחת לחחת נכח חמשי' שערי בינה כקדושים כלן כספירות הקדושות שנקן לפחתו נערי בינה יחנחרו שוד עניינם נחופן שכלל שער ושער מפערי הקליפה הונרך לפיחות נשבדה שער קדוש ועהור מכפרי בינה נשבדם ולנעלה

את ישראל מקום תורתו הקדושה ומשלימותן האלהית ואז שארית ישראל ישיגו סודות בדת אש ואז נשיג השגה גדולה מה שאפשר לאנוש אהשיג באלה המעלות והמדריגות מה שלא נשיג עתה בגלות בי מסך המכיה מבדיל בינינו בעוונינו בסבת טרדת סערת צרת הגלות אמנם בעת ההיא נשוב על בננו ואיתנינו הראשון כי טוב לנו אז מעתה ובשם אלקי קדם מעונה ננגן ואז נשיר בירח בן יומו ונהיה אנחנו וצאצאינו כדוגמת קטן הנולד בזמן יר"ח בגמטר' אד"ני ואז יבא השתלשלות השפעה במר' אד"ני בבתחילה לשם ולתהלה עם דלה דלה ויבנה ירושלים על תלה ולא יחסר מעליה כלה ויתוסף בה רנן וצהלה כי מציון תצא תורה ויאיר נרה ומאורה אל מול פני המנורה יאירו שבע הנרות בתפארי ויאיר ירח בן יומו כחמה ברה קומי אורי כי בא אורך אורי בגמטרי' י' ואז יהיה אור גדול שבעתיים כאור החמה בצרוף ההבטחות והיעודים עלינו יהו כלנה איש לא נערר ובבן אתן קנצי למילין בטוב נלין בכפרים בשבילין ונזכה לסתרי תורה תילי תילין בילאוא ואבי"ר :

כגדול ונחזר נחזור לפרש דברי המחבר שתחר יו"כו ליוב"ל כגד"ול לגב' הגדול ר"ל לבינה פעמה שהנשלה בפתידה תהיה בשניתתה של בינה שהי' שער הי' שכולל כל' בשער הפעלין שבבינה כי להיות השנתולת תלרי' היתה בת"ע שערי בינה שהם ז' ימי הבניין כל ח' כלול תו' שהם תע' שהם סוד ספירת שות' שהם ז' שבתות שבארו ת"ע קליפות שהין יתרחל תשובבדין תחת ידן בתופן שהנשלו' היתה תשערית דיובלת שהם ימי הבניין שבנשו עולם הזה ונפני כן בתה גלות תהריה לחכל גשלה בפתידה תהיה בשער הכ' פעמה שהיה נסוד הספיריית לתשלה תשבבת ימי הבניין תשלם הנפלם בתתיחך בחכמה ובתר כדפירש' לת תהיה גנות תהריו ויקוייס הספו' שתחר בינ"ם הם"ות יתקע בשופ' גדול וכן הגה בת יוס גדול כל זה רמז לבינה שנקראת שופר ע"ש שתשפר' בהספיקתה לת בינה שבע ימי הבניין ותייסד לותה בסוד הפרסים בתשפיעים בנעימות ותשבעם ס בשפיה' כי תתגלה בינה בסוד ב' פעמים בסוד יובל בגדול בסוד שופר שבגדול שבת בגדול הנתגדל ותתרחב בשערין לתשלה תשבע בסוד בללותם תשפר בי תתגלה שער הכ' בסוד ך' ס"ן ק"ץ' בכולל ב' פעמים ב' בסוד היחוד בחכמה ובתר ותתרחב הספיקתו בתכונה בתקישה עד בתי ס"ף ובלתי תכלית ותבני זה בסופר בגד שתחד רחב להורות כל רחובו בגבר שתתפעל פעם בגבר על בינה בכל הפנפי' שתו יהיה פעם גדול בראיתו לתירות וזהו שתנו תתללים תק"ם בשוע"ר גד"ול לתירותינו דקם' לפי פשוטו תי"ך יח"כן שהפ"ית יח"קם בשו"פר גד"ול ת"ו בשו"פר קט"ן וב"לת בשו"פר הו"ל נפ"מי והפ"ית ת"נו נפש ת"לת ה"כל הו"לך ת"ל תק"וש תח"ל מ"ם פ"יס הו"ל סי"ה פירוש כתי שהיה הספעם גדול שתכונה בתקיפה בתת לת הבריאה שהייתה בינה בהכול בשופר תפער' בפעם גדול תת בינה להבינות הפולתות להלביזה בסוד בתנות תור ולת היה סוס גלות תגר תותה הספעה רק תירות כלס היו רתויס להיות בני תלכים ונוי קדוש קודם שתעת תיס ברתשון הות שהיה כן תחזר הבינה ליוצנה לתיתה לתנתה ברתשון ויעלם כוונת הבור' בשלימות להלביזים כתנות תור הכל שכלוס יהיו' ותז יק"וים יומל"הם בח"ן דע"ה ת"ת הפ"ס כמ"ס ל"ס תכס"ס פירוש כי מ"י היינו בינה שהם ב' שערים כמנין מ"י תכסה בפעם ב' שערים ליס דהיינו תלכות שנקראת י"ס שעולה ג"כ ב' בסוד שתקבלת שפע ב' תבינה שבאצילות ליוניית ויסוד מ"ע פעמי' לקודיע' תתיזה שמה שהות שתות' ת"ן תתפך בנחתם התקבל התתיתה י"ס כמו כן הב' שערים שבבינה נקראת מ' י"ם הספלם שזה לשון מי תקיש השאולין מי בדבר שתיוס יודעים תכל בתלכות כשפעים בתלכות ב' שערים וגילתה תותס ותקבל שפע ב' בשערים בסוד שהקבלה היתה ובסוד תותם התתפך נקראת י"ס שהו' היתה מי וכמו שלשון מי הות יתבשל' כאן כי הות היתה תקו' גלוי כי כב' נקבל' שפעה כמו י"ס שהות נגבל' וזהו נרמז ג"כ בתלת בת"ס כי בינ נקר"ת י"ס ה"ס הספלם הבם ר' בהספע' שתפעים' בתלכו' נקר"ת יס כי הות י' שבתלת תיס ניתנך לת"תית שבתק"ת ס שהו' רוחו לבינ' בסוד כהפל' ובסוד הבנוי שתקבלו בינ' הספעת' ונתשב' כי בתלת תיס לת' שתות' שבינ' תלכות וכנס' תתל' מי תיס ר"ל מ' רתשונה שהיה בינה פתוח לבספים שבתי' בת'תרון בספתוח לקבל הספע' והיה פתוח לרתו על כקבל כי בעובה ותקבלת פונה פניה כלפי תגלה לקבל ותינה הספעת לפתר פולתו סד פנתרה קבלת יחודי לידעי תן כ"ל הנתנ"ים הולכ"ים ס"ל כי"ם ר"ל כי בינה תתפתחת בכל ב' שערים שהם ג"ג ת"ל כי"כ כיתבותר פרק ו'

ופרק ו' מזה הספר להסביר לך כיס והוא ס"ס כידוע"ה ר"ל דכיון
מלכות וה"ז בע"ת הה"ת תהיה כס"כינה נקרית בס"ס קר"י פר"ס
מלפ"ן כ"ף ק"רן ת"ר פנ"ים סה"ת לשון תור זיו זוהר ופרה ס"ם
שכייחה תדומה מנד לין הגעות כיתו פרה תדומה כבר נתלבנה להטיר
וזהו לשון קרני פיהירו שפריס ואחר קרני פרה ולא תחר קרן שפרי
קרן פירושו תור וזוהר לפי שקרני הוא לשון רכיס ומיצוע רכיס שניס
לכורות כי סטרת דעומקה תעביר העומקה ותחס הפשא ויחזרו
נלוני הקדושה שהיו מתפשטים בעומקה בשן הדעת טוב ורע תל
מקורן בשן החייס ר"ל בי"וס הה"ת ויסו"לקו ויו"סרו כ"ל כמסט"יניס
המלפ"יניס המקטר"גים המד"ברים ע"ל נר"ין את"ק ויסוג"רו רחמ"ים כ"לו נכ"ן
פה"ור הו"א פירוש כי תשלו שמחל וכותיתו שהס שרי שרי תותת
תחבשך ותשבור עומקתו וכל' פשעו וחטאתו לשמטן חיות שהוא
הקדושה שהיה בו ובכחותיו נתפשטו ולטהר' וכלס נפשו
רחמים ולבניס לזה רמז קרני פרה כי תפי' התוס שהוא בחטא
חזר להיות תור מחיר וזהו קרני לשון רכיס ר"ל שני קרונות של תור
נתייחדו במקורן בחלבו' דהייט תור הקדושה ותור הסיטרא שהיו
במקום החילוני לב"ן בגמטריות י' ויקויס ל"ת תשח"ית
בשב"ור כשם"רם פי' הנס שהיה מהרתו להשחית סטרת דמסחת
שהס הקליפות תכל וכל הוחיל שהפשיט וקערנו וגרתו כל הרשע
מכ"ו בעבור שהס נברתו עשר כחות בחטוני' ברזל כנורת ר"ל
לת תשחית כי לת ידח ממנו נדח ופירוש הפנין ידוע כי נברתו
י' ספירות דעומקה המטמין את כחס והמפתים לותו לגל דבר
רע ומסטינין לותו מכל דבר שבקדושה ואחר כך מקטרגו נתפשה
וטוללין ורעות וכותיס לו שנשו כחשר הטא וכחן של"ים עתותות תלו
הוא שתלך וכחותיו ולילית נוקביה וכחותיה כמבואר בזוהר וכ"ח חול
הוא תלך כחות כו' בשעו הוא כי"ר וכתו שי' ספירות הקדושות
להבדיל הבדל בלתי בשל תכלית מוריס בשמותיהן של ההנשג'
העשורה והקדושה וברכה שנשפע משן כתו כן תלו עשר ספירות
מתיחס מוריס בשמותיהן של קלקול הטהגה ועל עומקה ועל פסולת
לכעו' כתיס מדרך היסר ולפתוחו לכך דבר רע כתכוחר נתרוכה
בזוהר ובשרדם בשעה היכלי תמורות וכל נגע וכל מחלה וכל מקרה
וכל פגיעוכל עומקה לרעת כתתי כיוטות כס הס שנס שבחס ולזה
נקרא שמחל שהוא מסחת שיני שכל בכל דבר שבקדושה כתו שניהרע
למעלה ונוקבי' נקרית לילית שהוא לשון יללה וילל כתו שפירש
התרנוס ותייבב חס סיסרת ותיילל חס סיסרת כי בתחילה [מסחת
שיני שכל להטעותו לדרך רעה להכשילו בחלקלקות לשון פתויו עד
שנפל ברשתו ואחר כך עולה ומקטרג ונועל רשות ונותן לו פורענו'
על ידי לילית ונוקביה וכחותי' שבר על שבר הוס על הוס יללה על
יללה והייט לשון לילית טקביה שהיא יותר רעה ממנו כמי חשר
סופר מתמימה בזוהר תלו עשר ספירות עתה' בכוחותיהם ועל
זה רתו שהס"ם ביום סובה היה בעוב וביום רעה רחה נפשה זה
לשמות זה עשה תלהים הנה לתר ביום סובה היה בעוב על סטרת
דקדושה כי ממנה נפשה העוב וביום רעה רחה על סטרת דעומקה
ממנה נפשה ברעה רחה ובשתר ממנה דם לה ג"כ כח לפשול
רשות ומהיכן לה הכח ומשר' הפשוק בשלמו כי תת זה לשמת זה
עשה תלהים פי' כתו עשה תלהי' סטרת דקדושה שנקרת' סטרת
דימינת כך עשה לנגדה סטרת דעומקה המכוע' סטרת דשמחלת שיש
לה ג"כ כח תבל מ"ת תין לה כח גדול כתו סימין סטרת דקדושה
כי סימין גבר ושמחלת התכשיית לימינת והס דומי' לקדושה כפני
קוף לפני פדס וכתו קוף פתין לו שכל רק לעשו' מיני נזיקין
וקלקולין כתו כן תלו כל עייניהם תינה תלת לקלקל ולהיזק
כתבואר במקומות הרבה מהזוהר ומקום ברייתן ומקורן מלין ומהיכן
נברתו כחות הטומתה וסחמל סס לילית ברען ותיך יצת מעבור
טמת מבואר בתרוכה בפרדם בשער סיכלות עוסת ותחר שהתעוור
כל זה הוא חיוב גמור המוטל עליהו לבתרז לך ולגלות תאיך מה
תועל' לשולם בתה שברת הקב"ה זות העומקה ולתה ועל מה ברת
תוסס שתין לתרן הקב"ה ברת תוסה להשנים הרשעים והחוטאים
על ידס זה בתירון לת יסשוק תפני כי יחמל השוקל ויחטר כי תחר
שהחטא הוא נעשה על ידי עתויו של י"ה שהוא כת העומקה כת
פחמל כתו: שפירשו לת יברת לת פחמל וכותיתו ולת יהיה לת
עומת' ולת יע"ר ולת יהיה תעת שמו ברת תותס. ברצונו לתעלת
וגחטר ונתרן כי הבורת יתברך שמו ברת תותס. ברצונו לתעלת

להודיע שתו ישרתל תיך היה בשיבוד ותיך "היה נתולחס ותכל
פסוק ופסוק יש חדוש וגם גדול מה שתין, בפסוק תחד ובתנו נריכה
להו כדפרשנו והנה התחמר של זוהר הוא מבואר ומפורש של כנו
ומכוונ תך ורק שם בתנו למנות מספר פסוק' החורה שבהן נזכרו
יניעת מנריס יהיו יותר מחמשים שהרי הס ס"ת פסוקים שבהן
נזכרו יניעת מנריס נמנת שהס י"ת יחידים של חמשי' וחס
קוסיה חזקה למחמר רש"בי ז"ל ולפירושינו והנה כדי לתרן
בקוסיה נסדרס זה תחר זה נשמר סדרה מפרש תחד ותירן ג"כ
בקוסיה בתופן שמתוכם יהיה לו בחרון של קוסיה יותר מקובל
ומתיישב תל"ו שכנו ותלו הס פסוקי בתורה:

הג'הה

ע וידעשתם כי תני ה' בתוניתי תחכם מתרן מנריס דה גני מחטיר
ב למען ירתו תת כלחס תשר בחכלת תחכם בהוני תחכ' מתר' [מנרי
ג וכי בוניתי תת ישרתל מחנריס דפסוק ויפתם יתרו
ד תנכי ה' תלקיך תשר הוציתיך מתרן מנריס
ה תת חג המצות תשמור כי בו יצתת ממנריס
ו וידעשתם כי תני ה' תשר הוניתי תוחם מתרן מנריס
ז לך רד כי נחת עמך תשר בשלית מתרן מנריס
ח למה ה' יחרה תפך בעמך תשר הוניתי מתרן מנריס
ט כך תמה מזה תחת והשם תשר בשלית מתרן מנריס
י תת חג בחנות תעשה לי בחדש בחביב יצתת ממנריס
יא כי תני ה' בחשלה תחכם מתרן מנריס
יב מחוני נדק תבני וגו' תלהיכם תשר הוניתי תחכם
מתרן מנריס
יג כחוניתי תחכם מתרן מנריס דשור תו כשב תו עז
יד למען ידעו דורותיכם בהוניתי תוחם מתרן מנריס
טו תני ה' תלהיכם תשר הוניתי תוחם מתרן מנריס
טז כי שבדי בס תשר הוניתי תוחם מתרן מנריס
יז תני ה' תלהיכם תשר הוניתי תחכם מתרן מנריס דשם בחקותי
יח ותנכי לפני לתחר למה זה יצתו ממנריס יט' חשר
ך ושמעו מנריס כי השלית בכתך תת כעם הזה בקרבו
כא תני ה' תלהיכם תשר הוניתי תחכם מתרן מנריס דניות
כב ויעלך מלתך ויוניתו ממנריס
כג ולמה בשליתו ממנריס
כד תל תוניתו ממנריס
כה תל תוניפס ממנריס
כו תלה תסטי בני ישרתל תשר יצתו מתרן מנריס
כז ממחרת הפסח יצתו בני ישרתל ביד רמה לעיני כל מנריס
כח ותחכם לקח ה' ויוניתו תחכ'מכור הברזל ממנריס
כט ויניתך בעיני בכתו הגדול ממנריס
ל תנכי ה' תלהיך תשר הוניתך מתרן מנריס
לא הסתר לך פן תשכח תת ה' תלקיך תשר הוניתך מתרן מנריס
לב ותחרת בנתך עבדיס היטו לפרעה בחנריס ויניתתו ה' ממנריס
לג ויתן ה' תותות ותופתיס וגו' ותוחתו הוניתו תסס
לד כי מתכבת ה' וגו' הוניתו ה' תחכם ביד חזקה ויפרך מבית עבדיס
מיד פרעה מלך מנריס
לה זכור תזכור תשר עשה ה' תלקיך לפרעה וגו' והמסות וגו' תשר
הוניתך ה' תלקיך
לו ורס לבבך ושכחת תת ה' תלקיך המוניתך מתרן מנריס
לז ויתת'ה' תלי קוס דד מהר מזה כי את' שתך תם' כוניתו' מחנריס
לח תל תשחת שיך ונחלתיך תשר שדית בגדלך תשר כוניתו ממנרי'
לט כן יתמרו כתרן תשר הוניתו מסס מבלי יכולת ה'
מ ושם שתך ונחלתך תשר הוניתו בכתך הגדול
מא והנניתו ככות וגו' כתוניתו תחכם מתרן מנריס ובשדך
מב וסקלתו בתבניס ותת וגו' כתוניתך מתרן מנריס
מג וזכרת כי עבד היית בתרן מנריס
מד כי בחדש התביב הוניתך ה' תלהיך מתרן מנריס לילה
מה לת תתכל עליו חמץ וגו' בחצון יצתת מתרן מנריס
מו למען תזכור תת יום צתתך מתרן מנריס
מז כבות בשתם תעשד צתתך ממנריס
מח וזכרת כי עבד היית בתנריס
מט ויוניתו ה' ממנריס ביד חזקה

גדול וטוב זה כי הקב"ה ברח את הכנרתים שהיו מקבלים פרנסתם ומזונם על פי הדין והלדק והיוצרת כתו שנתתי ברחמים ברח מלכים בחדת הדין שיהיו נסכריה ונפשים על פי מעשיכם ומפני זה אלו לא היה נברח ממלל וכחותיו העתידים להפיתים אותו לדרך רעה היו כל הנברחים בלתי בחיריים על מעשיכם רק מוכרחים בדרכי קדושה כאשר נשפע להם מהקדוש' ולא היה רצוי ליתן להם שכר על פעולתם בעונה על פי הדין והלדק תפני שהם מוכרחים בפעולתם כמלאכים הפועלים את העוד בטבע' פעולתם אחם ושכרם לפניכם בתה שהתם מהשכל' שלמה שפועלים כדרך כל פועל בעבע ואין לנבל דין מקום לחלוק ולומר יהיו כתלאכים ויהיו פועלים בעבע ולא יהיה בשכר על פי הדין זו אינם שחלה כי תלאכים כבר ברח כתה וכתה שולמו' של מלאכים ולזה תמדב' שלימותו ב"ה כדי להפליט בבריאה גם בשלימות זה שיהיה להם שכר על מעשיה' בזולת הפעולה שהיה במלאכים שהשכרם היה פעולתם שזה השכר שהוא בזולת הפעולה הוא בתדרינה יותר פלינה מתדרינת שכר מלאכי ברח וכ"ל גדולים מעשה שהשכר מעשה לדיקים יותר מלאכי ברח שהם הולו בעירום שהשכר מעשה לדיקים יותר מהשכר מלאכי ברח ולזה דקדקו לומר מעשה לדיקים ומפני זה כמו שהתגיל סטרא דקדושה עשה כנגדה סטרא דטומאה' זה כיוצא זה בתפיתים את כחדם לדרך רשה ומסטיתים לותו בכל דבר שבקדושה כי אח זה לעתיד זה עשה תלהים בחוכן שיהיה כחדם בחירה ורצון תורכב מ"ע ת"ב י"ע נשפע לו מסטרה דקדושה י"ב נשפע בטבעו מסטרת דטומאה' שהוא בטבע וכחותיו כתמתים, שהם ירצה בטבעו להעות על הטוב יהיה י"ב על שמלו נטבעו להשותו לא ברע ובשרצה להעות לחרי הרע יהי י"ע על ימינו ליסרהו ולכוונו ונהזירו חת ברחו וכי יעערך נחת דין וחשבון על מעשיו נחוכן שיקבל שכר על הטוייה לדרך טוב על פי הדין ויקבל עונש על הטוייה לדרך רע על פי הדין כיוצר והלדק ולחת לחיים בדרכיו ובפרי מעלליו חס עוב חס רע ולעיות שהו"ע לברות לבחות שחתל בעחת רחם בחות נשומה כדי שעל ידו יהיה נשכר בלדיק על פי מעשיו נמשך לזה שוד שהוא"ע שחלל בעחת לחי חבות בעומחה כשבר כתורד בחדושיו כדי שבות בעלמו ייסד חת ברעש בכדי רשעתו במספר ורע חדרום רשעו דהייט שחלל הנקרא רע חדרום רשעו על רשע והוא יחן לו שנעו וידבק רשע ברשע חין נחיט ושם יקבל שנעו כי כתו מי שחדבק בקדושה יקבל שברו בעולם שדרשו ז"ל בפסוק ואתם הדבקים ב"ה תלהיכם חייכם כלכם היום מה הוא בחייכם חף אתם בחיים כן מי שחדבק בעומחה יקבל שנעו ואם לבך טקפך אין יחבן שחלל הרשע בחחעי' חת האדם ותשתהו למרוד בב"ה נמלא שחלל הוא עשה התורד ואין הוא בעלמו יתן לו שנעו • וזה הוא שיעמו רש"י ב"ה בעלמו יתן לו שנעו זה ויחר חזק מה שירווה את למחיו בתחתר הזוהר פרשת תרומה שבו יבואר כל חלקי הדרוש הזה ו"ל כ"למה דש"בד הקב"ה מי"לת ות"ת כ"לת מי"כו בג"ן לאת"זאה יק"ריה די"ליה וכ"לת מי"כו לפולת"ניה פיר"כל מה שבר' הקב"ה למעלה בפולמות עליונים ולמטה בפולמות האתחונים כלם ברחם לברחות בהן יקר תלכותיה וכלם ברחם שיהיו בעבודתו ואחר שהקדיש הזוהר הקדמה זאת הק"סה בחמיה וכ"י מאן ח"מי שב"דת דלב"ו תקט"ר ד' דמח"ר"ם וב"כל מ"ה דרש"ותיה דמח"ריה אחש"ביד מי"כו תקט"ר"ת רשו"תת דק"בה דיה"ן בכ"ו תל"שת תד"יר בפול"תניה דיה"ין בתורת קש"וט בג"ן למוכ"ם ל"ן בשמה ע"כין כו"ל ורפוא"ם דקב"ה בה"מי כ"ך מ"תו עבד"ת בית"ן ואשת"כח תקט ר"ת תג"ן רשו"חת דמ"חריה וח"סו"ם בני תל"שת לאו"רח בי"שת ואחר"ית לו"ן מאו"רח ע"ב ועי"ב לו"ן דל"תלעט"ין רשו"תת דמח"ריכן פי"רוש בחמיה מי רחה כזה ב"ה שהוא סבד לאחרו יהיה מקטרג לאחרו וכל מה שרצון הק"ב שיעשה הוא מקטרג שלא יעשה רצון הק"בה הוא סיבוב בני חיים חחיד בעבודתו וילכו בדרך היטב בדרכי של תורה דרכי קדוש ואחת כדי שיזכו לכמה וכמה טובות לקבל שכרן לעולם הבא וכי מאחר שרצון הק"בה הוא בזה ואיך ינח זה בשבב ברע שהוא שהל שגם הוא מבב לק"בה יהנאו מקטרג שלא יעשה רצון הק"בה ואפשר' שב לבה ואפשר' ואת בני חוש מדרך היטר לדרך המוקל מכעוב של ברע מהחחת של תורה לעסוק ע"ו ועושה כל כך בחעשיו ברעי' שב שלא יעשה רצון הק"בה וח"כ הקושי' לפי הקדמתו שהניח

רע"ני

ג וזכרתי להם ברית רחשונים חשר הוצחתי חותם מחרץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לחלהים חני יי

אלו הם חמשים שערי בינה הנרמזים בתורה בחמשים פעמים יציאת מצרים ויש עוד י"א יתרים וחם אלו

ח בחדש השלישי לצחת בני ישרחל מחרץ מצרים
ב בשנה השנית לצחתם מחרץ מצרים
ג במדבר סיני בשנה השנית לצחתם מחרץ מצרים
ד ככה עם ינח ממצרים הנה כסה חת עין בחרץ
ה ככה עם ינח ממצרים
ו ויעל חברן ככהן בשנת חחד עשיר לצחת בני ישרחל מחרץ מצרים
ז חלה כפדות חשר דבר משה חל בני ישרחל בצחתם ממצרים
ח בשבר הירדן חשר ונו' משה ובני ישרחל בצחתם ממצרים
ט היום חשר ינחת ממצרים עד בואכם חל המקום הזה
י זכור חת עשה לך עמלק בדרך בצחתכם ממצרים
יח ואתרו חל חשר עזבו חת בריח ה' חלקי חבותם חשר כרת עמם בהוליח חותם מחרץ מצרים ע"כ בג"ה

חלה כי"ח פסיקים ביתרים וזולת הבעתקה שהשתקנו כם בדברי מפרש אחד שהשתיק כפם וקיק החלה וחלקם בחנק אחד ג' פסוקים לבוחות של ג' שערי בינה ובחלק שני י"ח פסוקים ביתרים כמו שתרחה ונתן ג"כ תירון לקושיותינו למה כם י"ח פסוקים יתרים ואתר כי נרחה לו כי בל' כשתים שנזכרו כם הפיקר על ביסוד הסוד לזכור יניחת מנרים בעבור בגם בנגד ו"ל שנכתבו מ"ע שערי בינה שספירת בינה פתחה שערים מ"ע לשבר מ"ט שערי קליפה שיסרחל יצחו ונגחלו מכן והי"ח ביתרים חין בכוונה בכם רק נזכור החתורת שתירת בתוחה זמן ביום פלוני תיניחת מנרים חו בשנה פלוני שימחו המנרים חו חוזק פטני שיצחו ממנרים חו לזכור בשם שיצח ממנרים שחין בכוונה בכם לזכור בנסים שנעשה ע"י שערים חלה בחמשים בפוקים בגוכרים בם מורים על הנסים שנעשו ע"י שערים ולזה חמר וידעתם ונומר למען ידעו דורותיכם ונומר זכור תזכור ונו' וכן בלם כך חירן תפרש להר קישיה זו ובגה בגם כי בחלוק מה שמחלק בתפרש חלו ס"ח פסוקים לשני חלקי' בחלק חחד ל' ובחלק שני י"ח לדחות קלת פסוקים מחלו החמשים לחזק ולהגיה תהתיבם למלחות החמשים תלה י"ח שם של זה הסכים בתפרש יפה בתירוצו כי הללו לחזק זה סתך וכזר ושוש בספר בזוהר וכדי שלא יבדד על בתעין תריבות

בפרק נייחד לו פרק בפני עלמו •

פרק

שני בספר הזוהר פרשת יתרו אתר ר' יהודה מיומת דנפקו ישרחל מחרץ מנרים עד יומת דחתויבנת תורייתת חתעין יומין כוי מתי טעמת מ"ר יכודת משה לומר שני יובלת דכתיב וקדשתם את החמישים שנה חנת אתר ר' שמעון כבות יובלת חפיק להו ליסרחל מתנרים ואיתימת דיובלת חתם חלת מסטרת דיובלת ומסטרת דיובלת אתער דינת על מנרתי ובגין כן חמשין יומין תנין דיובלת כוי חנת לקבלת דת חמשין ואמין לתמר ואדבר בתורייתת נמוסין דמנרים וכלהו שבתי אשר הוצאתי מחרץ מנרים ויוליף ה' ממנרים ביד חזקה כי ביד חזקה בוליף כ' ממנרים וכלהו זמנין חמשין תיגון ולא יתיר משה דכלת ביובלת לחטעיר ומסטרת דיובלת אתת כלת ובגין כך תורייתת דאתי בגבורה אתטעיר בייחינת דכתיב מיחינת תם דת לתו ואחינת החמ' קנין כוי וכלהו אתחדאו בהו ואתכלילו בהו ואתפטרו בדת פכ"ל • יש להסתפק במאמר כזה אתד אמרו שחמשין יומין שבן בין יניאת מנרים לקבלת התורה הם כנגד שנת היובל שבה חמשים שנה שאלו כיב כן היה רצוי שיהיו ל' שנה בין יניאת מנרים לקבלת התורה ולא ל' יתיס שהרי שנת היובל הם ל' שניב חמשים שנה שהיית רחיה מפסוק וקדשתם את שנת החמשים שי בפסוק היגה תומר הלא שיקדש שנה אתת נבד דהייט שנה אתרונה של חמשים שנה שהיית תשלום חשבון חמשים אותה השנה היא שנית אתר מ"ע שנה שהות אתר ז' שמיטות אותה השנה היא קודש שבות לה' ולא כל חמשים שנה ות"ב מתי קחייתי רחייה בחמרו רלמיון שני יובלת שהרי היובל אינו רק שנה אתת שבת חמשים שי בפסוק היגה גם כי נאתר שמני היובל שם ל' ושם ל' שערי בינה מתי עשה

בחמת.

ופ"י ז"ל היות גדולה וחזקה כי כל מה שברית הק"בה לכנסדו ברתו
מה כבוד יש לו מתה שבר' סחיל. שיהיה לו לעבד שיעבוד את ברתו
ויהיה לו כבוד חתנו מה כבוד יש לו מחנו כי הוא מורד בק"בה ומכוון
לגרוד בו כי בכל מה שרצה הק"בה הוא רוצה לכויף ומחרץ בוזהר
מ"ש ולחי רביעית דמחי' דמ"י שיורש לון כתן קושית כלל ובחתת
הוא כי גם הוא עושה רצון הק"בה וכגם שהוא מחשית בני שלום
ומקטרג בכל מניעים שלא יעשה רצון הק"בה עם כל זה הוא עושה
רצון הק"בה שפק"בה רוצה בכך שיהיה מקטרג מוצלח. שעושה רצונו
ושובר את ברתו בתם שהיה מתנו ועושה עבדותו בפי מה
שנתתנה עליו ומביא מעל יפה של זה לתוכ"ת דכ"ו ל"ה ב"ר
יחיד"ו וכ"ות רח"ים ל"ה יח"ר ופק"ד על"ה ברח"ימו דל"ת
יק"רב גרמ"ים לית"ת ית"ת ד"כל ת"תן ד"י"ק קרב לב"בה ל"ו כד"ו
לית"ת ג"ן פלט"רן דתל"כת תו"ד ל"ה הכ"ות בר"ים לתי"עבד
רע"ה היה דתבו"כי ברח"ימו בני"ת דמ"נכת פירוש יוסף לתוך
שהיה לו בן יחיד וכוות תוהו תוהב יתירה עד מאד ומסוה
לבנו לסבת גדול תיבה שתהבו שלת יקרב עצמו לתשב רעה שבת
יזכה עם כוונה שכל ימי חייה עתה לן רתו לבטח בהיכל המלך
והבן החביב שהי"שבתו וונהה לו ומקבל שליו בעשות רצון תביו
בתהבה בבית המלך לכ"ר הו"ת ח"ד וג"ה יח"ה בחי"ו עפ"י
ברי"ות לי"ותין ית"ר מל"כת בע"ינת לתת"ו רעו"ת דב"ר לב"בה
קר"ת ל"ה להה"ית ז"ה מ"ה שב"ת חו"ל תבת"ריה בר"ה דמ"כ"
שרי"ת לתב"קת ל"ה ול"פק ל"ה לתפ"תי דתב"ו גו"שר ב"ה ול"ת
תל"ת ל"ה ול"תי ל"ה מי"ים כל"ין תב"ו חד"י נבר"ה ותפ"ל
ל"ה לג"ן סיכ"ליה ויב"ב ני"תם"ן וגבוב"ון ויקל סנ"י פירוש
חוץ לפלט"רין של מלך יש זוהה תחת יפה מרחם יפה תואר ויפי
כי תרבו סיוסים תחר המלך בלבו תביה ית בני בנשיון ותרחה תס
יבחוד בנדקתו ויכבוד את יהרו שלת לזוות עם כוונה מה שעה
המלך קרת לה להסית זוהה ותאור לה שתנך ותשתה לבנו כדי לבחון
ולנסות את בנו תם יהיה רצונו לזוות עתה מה שעשה הנעה בולבת
תחרי הבן ותתלת לתבקו ולנסקו פעם פעם וכחוזקה כו לפתוחו
בכתה מימי פתוייה שזכה עתה ותם תותו בן תוהב ליווי של תביו
ונייח לתכיו מה שיווש נוסר בתיתה זוהה ודותה תותה תמנו בשתי
ידיה וכשדותה המלך כך משתת בבנו שתתה רבה וחכנים לבן להיכל
הבניתי ונותן לו תחנות ותוכרות ושוש"ו כבוד גד"ול תתן נר"ים
ל"ה כו"ל"תי יק"ר להה"ות בר"ת ה"ו תי"תרו הכות ז"ה ת"ם
ל"ה שב"תת בה"תי"ן ל"ת ול"תי שב"תת ת"ית ל"ה תכ"ל סער"ן
חד"ת דשב"ידת. פקו"ת דתל"כת וח"דת דגר"תת ל"ה לק"כות
בר"ת לכ"ל תתי יק"ר לכ"ל תתי טיבו לכל כ"תי רחי"תו דתל"כת
לנב"יה וע"ל ד"ת כת"יב וה"נה טו"ב ד"ת תל"ך הח"יי תת"ה
דת תלת"ך סת"ות דתי"הו וד"תי טו"ב תת"ד לתת"ן דתי"ת שק"ד"ת
דתת"ריה פי' תי נרס כל הכבוד הגדול לתותו בן הוי תותר תותה
בינה ושתה תשתל תת פיך שתתתר לי תותה זוהה שנרתה כל כטוב'
לתותה בן תס יש לה נס כן שבת וזכר בזה בתה שהייתה רוצה
לעשות תת הבן כתשר ניוה עליה התלך שלת יקויים רצונו והבן
יתרוד ויתרה רצון תבין תו לת יש לה שבת וזכר בזה כיון שקטרג'
רצון מלכה וכוונתו ורצונו שיהוה שלם בנו שלת יזנה וכו' של כרהך
תתה תוכרת להשיב כי ודתי שבת ותשלה יש לוזוה תבל כנדרין תכל
בשתים עשה תחד שים לה שבת וזכר שפשתה וקייתה מצוות התלך
בתשר ניוה עליה לפתותו וכן פשתה ושוד מעשה שני רתויה לשבת
ולשכר שנרתה לתות' הבן לכל תותה הכבוד שבביו התלך ולכל מלט'
טובו' ותוורו' שבשיקו התלך ולתהבה כגדולה שתוהבו התלך ביתר
שתת ויתר מו כתתו ומקדם תעשה הוזוה בבית ואל זה תתר
הכתוב וכגה עיב תתר עוב זה מכתך החיים דביתו יל"ע בנספש
מבשרת דקדושה תתר זה מלתך התות תסטר"ן דשותתה והת ודתי טוב
תתר לגדיקי' שתקיימין מצוותיו של בקב"ה וכייתין לקב"ה כי הוא גורם
להם כל העוב ההו"ת חו"ת ח"י ל"ת יבת כתי תקטרגת לת ירתון
לדיקי"תיתן גניזי' שילתך דומיתן ליבת לעלת' דתתי זכתין תיטן דתשרתו
פה בתתי תקטרג"ו"ת לתיטן דבת תשרתו ביה זכתין תיטן דתשרתו ביה
דבניהם ירתין כל תיטן מבין וכל תיבין עתונין וכל תיטן כסיפין
דעלמת דתתי ועליהו כתיב עין לת רתתה הלקים זולתך יעשה
לתתכה לו וו לתיטן דבת תשרתו ביה דבניהם ירתין ניבנה ותשרתו
תתרן כהניים תיטן דלת נייתו לתתריכון ותתמשכו תכהניה ופ"ל

בתתת שהוצרכו להתתין כ' יתים כדי לקבל התורה כנגד כ' שערי
בינה ולתה לת קבלתהו תכף כשיצתו תמצרים וכמ"ש לפי תה שפירשתי
בפרק רתשון שלת היו יכולין לצאת תמצרים עד שנפתתה להן כ'
שערי בינה בקדושים והטהרי' שעכרו להן מ"ט פשרי טומאה ח"ב
בינתתם בעמתה כבר תכף הלך לה וכבר נגמרו בתתשים בשרי
בינה כטהורים שהרי כל כטהורים שברו בקליעות בתתשים ומ"ב
לתה לת קבלו כתורה תיד בינתתם ולתה הוצרכו להתתין פוד כ'
תתרים ספק ד' תלת תתר ר' שתטין תתי בשי הכת תס תסוס
דתירי תעניינת של יובל לתה לת תניח כל התתרים של רב"י
שתדברים תפנייהו של יובל שהרי יבין שוד יותר ספק ה' התרו
כהוה יובלת לתה תתר ההוה יובלת תפיק היה לו לותר בשתם
יובלת תפיק ספק ו' התרו ההוה יובלת תפיק לת היה לו לותר תלת
סטרת דיובלת תפיק דהכי תפיק בתסקנת בתתרו ותי תימת די בלת
תתם תלת תסטרת דיובלת ות"כ נתה ל יה נתימר יובלת כדי שיצטרך
להקון ות"כ דברין נותר ותיתימת כו יתת בתחילה תסטרת דיובלת ות
יעניך בתקון דברין ספק ז' התרו תסטרת דיובלת לתשר וכו'
תתי בשי הכת ספק ח' תתרו תשר דתשתע דלת כוי תתם רק
התסוררות ותס בסטרת דיובלת כוי בתתי כוי תי תתרת בשלת
תשר קתי של יובל תתם שייך בשיר לות"ת ר"ל תהשר שלת תן
יובל תתם יכלו רק תנד תתם בהסוררו יובל שהוה סטרת דיובל תבל עשה
שתשר תסטרת דיובל תשער ות"כ תתין הוה ההסוררות ספק ט'
תתרו ובנין כן התסין יותין כו' תתי ובנין כן לי תשר' כוי ביובלת
תתם כיוצו ובנין כן דיובלת ל' שכן תיטן הבת תי התרת דתיטן
סטרת דיובלת ת"כ תתי תתסין ספק י' התרו תתסין יותין תיטן
דיובלת כה וזה ביובל שכן תיטן לת יותין בשלת לרבי יהודת
דקשתר תסוס תיטן שי יובלת דתסתע בנגדס ובלת תתם תיכה
קושיה חזקה כי טל' לתרן ע"י דוהק שתיל תקפי' עד היתי' ולת של
בסני רק של התסער שבית שוה דהייו תתסים נגד תתסים תבל
לר"ם דקשתר תתסין יותין תלת דיובלת כוי דתסתע יתם קשית
ספק י"ת תתרו כוגכו שנהת תתי קשתר ותל דהכ בזה ספק
י"ב תתרו וכגכו זתיטן תתסין ולת יש יתיר דתתוי לישב יהיה כי כוה
תריכות גלה טרך ספק י"ג תתרו ובת יתיר וש י"ת יתירן כתו
שתזה רוצה בא תקורם ותיתימת שתיטן יתירן והקושיה היה
תתירנת כיון שתירן כתי טורנת יירבן כתו שכתבנו בפרק הקודם
היה לו לפרשי לתרן הקושיה דלתו תלתת זיטרתי היה שרי היה
קשית חזקה ספק י"ך תתרו תסוס דכלת דיובלת תקטר תתי רבס
בזה שרי היה תלתת דפשיטת עירי עד הגה כל דברין היה ש"כל
בת תנד הוכל ותתי נריכה לתיתר שוד ספק ט"ו תתרו תתשר
ולתשלה תתר תתרי תתי בניינו ספק ט"ו תתרו כלת ביובל
תתטר תת"ן תיטן כלת דקתתר כלת ביובל התטר ספק י"ו דתיכו
דפניב דיהיה תידיהם דכשיל קתתר דיובלת

לתו תדת תולתת היה דקתתר לתו תיובלת רק תסטרת דיובלת יבשתת
שוי לין טוין דקתתר כלהו תיובלת ותם ע"ת דיובלת כו' ספק י"ת
ובנין כן תוריית דתתייתת בנבורה כו' תה שניין זה תלל זה ספק
י"ט לתרון. ויטיית דתתוי לרתייה ולכת רה תין תשם רתייה
כלל ך' תתר וכלהן תשתוייהו ותתכלילו ותתבטיו גרתה כשל כלת
טורך כ"ת תתרו ותתטעיו גדת בתתן ותי תימת ב"ה קיין. בהו
כוי ליה למיתר דהכי קתתר ג"כ לטון רביס דתתכלילו ית"תהדיתו
ע"כ תה שרתינו להתשורה בזה התתתר וקודם בנגנס בביותר התתת'
הזה נריכין תנתנו להקדים קנת הקדמות וניתד נכס פרק בשני
ענינו.

פרק ג' כדי להבין התתיר הזה של חכונתו וכלנו לריכין
לנתנו להקדי' כ' הקדמות ותלו בן בקדתה ברתשונה
שים הטוק בין יתים יבן שניה ושניין התליק ית כי שתם בנה
כוה בספירת בינה וסתם יתים כוה בספירת הנה"י יוסוד בשניין
כוה כי בשנה בס"ם יתים ובה נקוליס שבת ימי בתחה
והוה יהושע כי תלכוכות בתחה ושניניה כוה בנה בלעלה ושלוש
נתתר וזרת השתם ופירשו בזוהר פרשת וילא היות וריחת רשתם
מבתר שבת שהי' בינה שנקראת נתר שבת ע"ש בזה ז' ספירות
ב"ת"ל"ב"י"ס בסוד כשורש והעטיפה והיות הולידה והתולדה ז'
ספירות הנ"ו ונזהה לוחה ומשם מספירת בינה סוהב השתם כתו
ומשפיע על שתייהסיס כעני כתוה תל ספירת בינה נרוב התשוע'
בזוהר ועשה היות' יתי של בינה שתתנה ונשתלשלה בתחה שם"ם

דקיימ"ל לית למיחק לי' מדת דבנמ"ה ירתין כל מיגו עכין ופדגין
וכיסופין לע"למ דת"י פירוש בוש ורחה חלו לת כיה נפרת זה
התקשר שהוא סמאל וכחותיו לת כיו יורשים כלדיקים אלו תורות
בעלוסים הנעוים שהם מזומנים לכך בעולם הבא שהלדיקים יורשים
אותה וכלן לחרי ועוב להן לאלו שנאמר בסמאל והיו מנלחין
אותו ואחו אותו ולת נתפתו לחרין ולת שמעו לו ובשכור זה ירשו
כל אלו עיות וכל אלו חטעונים וכל אלו חמדת תורות של עולם
הבא חכר עליהם נאמר עין לת ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה
לו ואי לאלו כלז שנאמר ויה ולת עשו מלחמה ולת נלחו ליה ונתפתו
לחריו ושמעו ליה שכשבילו ירשו הגיהנם ונעורה ושבורשין מנך
סדן מארן כחיים אלו הם הרשעים שלת שמעו ולת נייחו נמנות
שלוה להן הק"ב ונמצכו מחר היל"ר וכשעתיד שסמאל נורם טובה
גדולה כמו לנלדיקיים להם לכחדק עוב לסמאל שב בורידו כל אלו
כשבו"ת שנעשים והתולו התורות הנעוין להם לעוב הבא ; תוב"ל מת
דכ"ת ת ערבת כך חייבין נייחין ליה מאי היא חבת חת"ג דלית
ליה תובעת פקידת דמחריה אי"ה עב"ג פירוש מה תועלת של
אחי תקב"ה שסמאל כשהרשעים עומדים לו ונתפתו לאחריו מה תועלת
יש לו מזה ; כתן אין פיך לומר פיקבל כעך של סגרם עובה
לרשעים אחרונת הם יורשים ניהנם של יהו ומקבלם פורענות
ומשרם חב"ג דלית ניה תועלת מזה שהרי אין הרשעים מקבלים
שכר ת"ת רחוי הוא לשכר חבל שקיים מצוותו של הקב"ה שהרי
עשה מה שביהבו השכה כפי התיעוחו ופקודתו שנחמנה על זה
הקב"ה שיפחה לת בני חדם כיהו שפירשנו ורחוי לקבל שכר
שקיים מה שכיהבו בורחו ותחריך שם עוד יותר וזה הוה לי
לפיירוש ראחל חמה שביקשה מנחו ובכגל כפולה כי גם כחות
מכוקשים העשרה עושים ניוון של הקב"ה ורחוים לשכר כי הקפיפה
נחה לפוב ואלה לנדיק ונת יפנעלו מכל וכל כי גם הם ניוני קרוב
והגם משעים עבירות ומכוונים לנעשות בני חדם שב"אחיה לעמה
וגם שמים עושים שהרי הם מצווים ומתוכ"כל זה כתו שפירשנו בדברי
מחתר רש"בי ז"ל ומפני כן יעביר כחות ומחלת העמחים העשרה
להחם פשעים ולכלות כחם כתהעוחים והרשעים ומפתים וגילוי
קרחני העשרה שנחשפו הם בעוחתה תשחר כלו חעוחתה
לקדושה ראשה כלו לבן עשור ושו שחתר ל"ת חב"ה ית בעב"ד
פשב"ה כי גם הם לעורך כ"י כל"ם כת"ל שוע"ם ותוו"ר"ם
דרחת"ם פירו' הקדושה היה רחמים וגם סערת דשומתה שהיית'
וסב"ה לכל מעשה ולכל נעש ולכל חעל ושון ותשמה ופשע ורשע
לפני ולנלה גם היה מתפנך לרחמים ותם כן קר"י פר"ה מר"מו
ע"ל השכינה שהוא שפע הקדושה שהיר בתהרה בימינו וע"ל
כשב"ה שיוצא" מת"ה חז כי גם הקליפות יוטהרו כדפירשנו
ויתייחדו כל לשפע אחד ופלא בשם יפתל יבנו ושם ה' אחד
יקרחו ותו"ל יוח"ר מת"ה שהש"נל רומה לינק הע"רה רוע"ה
לנני ק ירמוז בכלן שהמ"יוחות, וכניטר"ות ש"מן
בע"ה נשב"ר"ם והן הכור"ות חנ"ר לת יבלו מים העליונים
לחמנ בומן הגחו"לה יה"ו בחיקונן וכהוויתן לת קודם העוה"
חדם כרחשון וכלם יחשנו על רוב פלוים ואין סמוך ואין שב"
רם כלם קדושים הפרחי עליון קדושה שהעוחתה לחר
עזיהה והשבריחה זהיינו קרני פרה שתי קרני שתי תורות
ייחייחדו בפרה אחת ויחייחדו בשכינה נפיד יחר חמה שהשבל
רומה ליעק בפרה רומה לכניק ולהשפיע ' הרמיון בשני קר"י
פר"ה מל"עון חנת"ח קרן לרוד רמה לומר עת"ו חנמית
קרנס ונפ"חתי וחעתר"חם ויפר"ית רומתו"ת שרו חס
ומחנל"חם של ת"ת ישרח"ל קר"י מישו"ע רבו"ם שנים
מר"מו של ס"מ נוחל"י המבי"חים שיב"בו ת"ו היסו"שות
וכנחמ"ות נכפלי"ים וז"כ ור"חה בנני"ן יהושלים בל"י
דושל"ים ומל"חה הת"רן דיש"ב ת"ת הס"ם כת"ם ויש"ם
נפים כמו שעשה בחער"ס כמ"ו שנחתר כימי נחתך חתרן
מלרים תרחקו נפלחות וחנב נערת"ם לנו לנקשות מה זה שחתר
כימי נחתך היה די ומספיק בימחר בנחתך ת"ו בוש נחתך
נחה חתר כימי חלת הבחת דחתת קרת לי"ן ניח"ל כ"ם
מלח"ל שכי"ת כוט"חנו נמל"ת בי"ב שנקר"חת ימ"י מפני
שחמנה

ימים מפני שהיה נקיבה ; ונמיית בנקיבה הל פשחל שממנה
נחנלה גבורה שבה נחגלו סם"ך מטח לת חעשה שכיו בשור
בבינה בסוד כפלם סורם כגעיפה שהם שורם לע"סה ימים של
חתה וספירת מלכות היח תלה שביה יום חחד בסוד מלכות
נקראת מלה פרוסה וסוד כפנים כי כמו שמלה יש בה תערובת חתן
כלל וכלל כמו כן ספירת מלכות בשפעו ישרחל לת קרבן פסח
במדרים החתה עבודה מכל הקליפות הטמחות שנקרחים חתן
ובחור כי כלם נשברו ונחבטלו ונשברו משיקרן מכל וכל ונקרחת
פרוסה מפני שעדיין לת נתייחדה ביחוד והזיווג עם ת"ת בעלה
ונייהה פרוסה וחנוק' ממנו פר יום מתן תורה שהוח יום חופתו
ושת חנוחתו ושמח' לנו ביחודה בעלה וכנגמר ופרוסה פירושו
חלוקה רומה לומר כמו מנה פרוסה שנחלקה ונפרסה מחנה
כמו כן מלכות לת נייחה עדיין מזווגת עם ת"ת בעלה בשיקר
ביחוד והזיווג כנגמר הכל נייחה עדיין כביכול חלוקה ממנו וזהו
שהיסה בברוף תוחיות פרס ו"ב ר"ל שהות תפחרת עדיין נחלק'
ממנו ה"ב שהיח מלכות כי לת נזדווגת ונתייחדה בשיקור ביחוד
והזיווג עד יום מתן תורה הנה תעשה זה שנקרחת מנה פרוסה
מ"ד שחינה ביחוד וזיווג הנמור עם בעלה מחוחה בעשם
כשהיח ביחוד וזיווג הנחו' עם בעלה תחחדש כשר נפורה להיות
נקרחת בעם חדש בעם מנוה כי עם נפרוסה כמורה על פרוסחה
וחלוקחה מנפילה חלף הלך לה כי נתייחד ת"ת בעלה שנקרחת
ו' במלכות שנקרחת מנה וניחוספה ו' של מנה בסוד ביחוד
להיות נקרחת מנוה שמורה על יחוד שלם שנתייחדו חבח וחמת
עם חכמה ובינה בסוד ה"ב ר"ל ; שבחכמה נה"ב שנבינה ונתייחדו
ברח ובח עם ת"ת ומלכות בסוד וה' דהיינו ו' ת"ת ב"ה של
מלכות שנתייחד העם בכל ד' לחותיותין להיות ביחוד שלם בסוד
מנוה שהוח בסוד הלבח ניתח דלחבנ יהו"ה כי מ"ן מן מנוה
הוח י"ה בחבנ ונשחר וה' חך מנוה חלוף ס"ה עם וה' והיינו
יהו"ה עם בן ד' חותיות יד"ו ביחוד עם עלוך כל חדם לכוון
בכל מנוה שעושה לייחד בעם בד' חותיותין בסוד מנוה שפירשנו
הנה בהלל השלם יוצה כי מלכות נקרחת מנוה בסוד ביחוד מפני
שבה מנוה כי חפילו במנוה חחת יתייחד העם בד' חותיותיו
שהוח יחוד שלם כמו שפירשנו ומהעם הזה בעלמו נקרחת
יח' חחד שהרי בינה נקרחת שנה מפני שבה סם"ה מנות עם
שבה יומים לחמין שנת כחתה מפני כן מלכות שבה מנוה נקרח"ת
יום חחד שהוח מנוה חחת משם"ה מנות בעם שבה
ימים ומעשה זה יתייחסו הבינה שנה שנה וימים במלכות
שבה יום כחשר עשינו ות"ש שנחלת שלשחים יתייחס שנה
בת"ת שם כל זה הכל הוח מנד בבינה שהיח סורם להן כי
בבינה הם ו' קלוות נשלמת בסוד הסורם והנעשה בחשר פירשנו
פרק ז' חשר הסמי ותלו ו' קלוות הם כלולים מדין ורחמים כמו
שפירשנו בחשר סוד י"ב נירופי הוויות שהם שבה לדין ; ושבה
לרחמים שהם בכללם י"ב שהם סוד י"ב חלמי הבינה שהם
בבינה בח"ת בחחתחה וסורם הנעשה בסוד המקור בסוד להים
שהם י"ב נירופי' כמו שפירשנו עניעם בחשר הסמי פרק ז' חשר
מתני בן הגם כי תמנת שנה שיתייחסה במלכות הו בת"ת עב"ו
בשיקר הוח מבינה כי בבינה הוח השיקר והסורם והמקור שממנה
יצחו בלן והיח המשפיע בכלן שהיח הם לכלן כמו שפירשנו
בחשר הנו' נחר' הנו' ומפני כן שהיח הסורם והמקור לכל תמנת
מנין ימים נשנה כמנין שנה והחשר ימים היתרים שנות
בחתה הם שנה ימים שהם י"ומים יתרים על שלח הלבנה שהיח שנ"ם
ימים הם ה' ימי תשובה שבכין ממש כל ש"ם ימים לשרשן ומקורן
תמקום שיצחו והיינו תשובה שהיח חזרת והשבת בדברים לחקורן
ושרשן כרומזים על ספירת בינה שנקרחת תשובה שבה נכללין ו'
ספירות שנקרחין ו' ימי תשובה שהם סורם ומקור שממנה נשחלשל שנה
כדפירשנו והשנה בכל שנה ושנה עם כל ימים שהם נשה ימים ישובו
ויחזרו למקורן ושרשן בסוד הבינה שהיח סוד התשובה כדפירשנו חזרת
והשבת כדברים למקורן ושרשן שבו יגוחו ויושבתו שנויים ושקעים
ומים ומחר ו' ימי תשובה חלו שבבינה ר"ל מחר חזרת והשבת כל
יתות השנה למקורן ומחר שביחין ומטחח" שם שחלשל ויחחדש
ממקורו מסוד הבינה שנה הדשה שבה מחרת שנחחדש מחר יום
כפורים ומפני כן חלו ו' ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים
יקרא בחדש לחקן מה שעוות כל כשנה ובסוף ו' ימי תשובה

שמתנה כאלו ז' ימי בראשית שהם ז' ספירות וכלם הם בכח התשובה ואלו ז' ספירות הם כלולים ז' פעמים ז' שהם מ"ט שערים וכללותם שהם ז' פעמים ז' הינה אלא מצד הבינה שהם מ"ט שערי בינה כי ע"ין השפעות בינה נפתחו הספירות במ"ט שערים כמבואר פרק ראשון ופרק שלישי מזה השער ולענין יציאת ישראל ממצרים הוצרכה הבינה לפתוח בהשפעתה מ"ט שערים להאיר בכל ז' ספירות ז' פעמים ז' שהם מ"ט שערים וכן היו מאירים בשוה כאשר מבואר בפרקים הנ"ז וכאשר יתבאר עוד וזהו שמפרש וא"ל ונקראת שמיה שריא כחשב' כאורה יאיר ר"ל כי לגיות שבסוד הבינה טו כל הספירות בנעמה כמבואר בשער הזה ובשערי הקודמים והכלנה בשוה באחדות נקודתה כמבוא' פר' כ' ופר' ו' ופר' ז' מזה השער ובשער הפליון שבה היא כוללת כל השערים של כן בידה להאיר לכלן ולפתוח בשפעה את כלן בשוה וזהו שאמר ונהורא שמיה שריא כחשיכה כאורה ר"ל מלכות שנקראת חשכה ע"ש שמקבלת אור ושפע מתפארת בשלה אבל בסוד הבינה בסוד אחדותה ונקודת' של בינה היא גם כן מאירה כמו תפארת בשלה בסוד דו פרצופין בבינה מפני כן כלנות הספירות ז' פעמים ז' הוא מצד הבינה שנקרא בזוהר שער' דיובלת כמבואר פרק ג' מזה השער ולהיות שהוצרכה בינה להשפיע במ"ט שערים לגאול את ישראל ממצרים ע"כ מייחסת הגאולה לבינה וזה"ו רמז"ה לנ"ו התורה הקדושה בתילת כימי היא הגאולה של כל החכמות ככן כפך בה וכפוך בה דכולה בה כי הכל נמצא בתורה בפירוש ברמז בדרו"ש בתמידה ר"ל המחבר מתגלגל על מה שדרש תילת כימי של בינה כי הדרש הוא קצת רחוק מפני כן אמר כי כל הדרשות נמצאים בתורה או בפירוש או ברמז או בדבור או בתמידה ע"כ אל ירחק המעין דרשה זו ונחזור לענייננו ר"ל פירוש המחבר אחר נחזור לפנימיות לכבית ראייה בפירוש כי גאולת מצרים היתה במדת בינה ומביא ראייה מפסוק ואתו"ש"ם שלו בני ישראל וגו' אע"פ שאנו מפרשים אותו לשון מזוי"נים כתרגומו גם כל זה את"ה דבר חלקים שהם זו שמענו ומשמעותו לשון חמשים כמשמעו ואין מקרא יוצא מידי פשוטו כ"י בפנימיות בענין ע"ך כאמת הוא כנגד נ' שערי בינה ת"כ תובן מזה שישראל שלו ממצרים בידה - זאת ר"ל בבינה ע"י שהשפיע

שערים במלכות שנקראת זאת כמבואר פרק ד' מזה השער כי לא היתה גאולת מצרים ע"י שער העליון שכולל כל נ' שערים שהוא היובל הגדול שהוא בינה בעצמה רק על ידי היובל התחתון שהשפיע הבינה למלכות בסוד היותה שבמלכות כמבואר פרק ד' ומתי"דין אמרנו ג"כ לגאת ולהגאל בצורת האל גו"את פירוש בסוד שיתייחד מלכות שנקרא' זאת בתפארת ע"י יסוד ויהיו נ' שערי בינה נפתחי' מחמשה ספירות שהם ג'ב'ת'נ'ה' שיהיה כלולים מעשר בסוד שיתגלה שער העליון שבבינה נ' שערי' בסוד יחודה בחכמה וכתר כדפירשנו פרק ז' מזה השער שאז בסוד היחוד יאיר מלכות ויסוד ותפארת בספירה אחת ויפתח כל ספירה בכללות עשר שערים וחמשה פעמים עשר הם נ' שאז יתגלו נ' שלמים בסוד יובל הגדול בסוד ך"ס"ן ק"ף"ן כפירשנו פרק ו"ז' מזה השער וכמו שפירשנו למעלה בשבע ובסוד שבת הגדול ויובל הגדול ש"א ז עולה בכללותו נ' פעמים נ' וזה הפירוש מוכרח שלא יהיו דברי המחבר סותרים זה את זה וסוד של הרחק יש הבדל בין גאולה עתידה לגאולת מצרים כי גאולה העתידה תהיה ביותר שאת וביתר עז מגאולת מצרים שתהיה כל כך חזקה שלא תהיה גלות אחרים כדפירשנו למעלה וכמבואר פ"ו"פ"ז' מזה השער והר"מז א"ף גם זאת דקשה כשל לתה לי אף גם שניהם רבויים הם אלא שר"ל אפי' גאולה העתידה שתהיה בבינה עכ"ח ר"ל שיתגלה כל נ' שערי בינה שכ"ן יהיה ג"כ ע"י מלכות דהיינו ע"י שיתייחד מלכות בתפארת וכשיתייחד למטה אז יש יחוד למעלה שתתייחד שער הנ' בחכמה וכתר ויאירו נ' שערי בינה ע"י חמש ספירות בסוד כללותם מעשר שהוא יובל הגדול כדפירשנו וכמבואר בפרקים הנ"ז מזה השער וז"ה שאמר כימ"י צאת"ך מארץ מצרים פירוש לא בכפל הא[...] רוצה בכבית ראיה מזה הפסוק על גלוי נ' שערי בינה שנ[...]שרי אין ראייה שהרי בימי מצרים יובל קטן שהוא במלכות ודם[...] למעלה רק רוצה להביא ראייה שלא הפרש אף גם זאת בשער של מלכות בבחינת שנאה בלי יחוד עם תפארת ותפני זה [...] כימי לרמוז על בינה והוא מבואר מפסוק ראיה חזקה

שהוא יום הכפורים הוא היום המתקבץ וכולל כל ימות השנה שהם י' ימי תשובה השייכים לו שהוא יום הכפורים שהוא בינה בעצמה עם ט' ספירות התשובה שבה שאליה רומז יום הכפורים שהוא חותם ומקור לכל השנה יום משוייס יום שביתה ומנוחה שבו שובתים כל ימי השנה בחזרתן ושבתן אל מקורן הכולל את כלם וזהו סוד אסור ע"פ"י"ה מלאכה אכילה ושתייה סיכה נעילת סנדל תשמיש המטה שהם ה' דברים שברמז על הבינה שנקראת ה' ראשונה שבשם שהוא המקור הגדול ברוך הוא וברוך שמו שבו שובתין ונחין ושקטין כל העולמות שנשתלשלו ממנו בסוד עולם שנה נפש שפירשנו בשער שני פרק ז' ועל כן כל אדם קודם בואו לפני המקור הגדול לראות פני האדון ה' צבאות יתקן את אשר עיוות בי' ימי תשובה ואם לא תיקן א"ז יתקן על כל פנים ביום הכפורים כי הוא חותם הכל והוא מקור לכל כי כל אלו י' ימי תשובה כל אחד מקור לחבירו וכל הקרוב יותר ליום הכפורי' הוא יותר מקור ויותר כולל עד שיום הכפור הוא מקור כל המקורות בסוד הבינה שבה נכללין ט' ספירת שהם נקראים תשובה וגם בעצמה היא הספירית מקור הכל ואם לא תיקן א"ו גם ביום הכפורים אין לו תקנה א"ו כי מאחר יום הכפורים נשתלשל שנה אחרת והשנה הוא ענף שיצא מהמקור ואיך יתקן בענף מה שבא ונתגלה לפני המקור לפני האדון ה' צבאות שהוא י"ה ע"כ צריך לתקן בבינה שהוא יום הכפורים והמלאכי' שישים המעיין דבריגו. אלא עוד שניו כי גם בתחנת השנה יעזל. האדם לעשות יום הכפורים אם השעה צריכה לכך בתשובה גדולה שרומז אל בינה ועל כל פנים יראה האדם לתקן את אשר עיוות קודם בוא יום הגדול והנורא כי כל מה שיקדים הוא יותר נקל לו לתקן מה שעיוות ולהבינך דבר זה כי הוא תועלת גדול הנה נודע שהדבר כי כל אחד ששת ימים הוא שבת שהוא מקור לששת ימים שממנו יצאו כי ימות החול מתפרנסים מן השבת וממנו יצאו בסוד שהיא נקודה כמו שיתבאר עוד בשער הזה ובשבת הם חוזרים למקורן ושובתין בו ע"כ יראה האדם לתקן מה שעיוות קודם בואן ימות החול למקורן בשבת כי קודם בואן למקורן יותר נקל לו לתקן שעדיין לא נעתקו ממקומן ולא נכנסו אל מקורן וקודם כניסתן למקורן יותר נקל לו לתקן והמשל בזה משל המלך שר ושופט בעיר שישבו בני העיר כך וכך ואחד מבני העיר עבר על מצותו הנה הוא יותר נקל לו לתקן מה שעבר אל השר או השופט שהוא קודם שעמד הדבר למלך כי כשעמד הדבר למלך שהוא המקור שממנו יצא הגזירה קשה לו לתקן כענין זה הוא הנדון שלפנינו ימות החול הם עבדי' שרים ושופטים יוצאים מהשבת שהוא המקור והמלך שממנו מתפרנסי' ימי החול וממנו יצאו והנה אם עיוות ועשה עבירה בימי החול שהם שופטין ושרים עבדים הוא יותר נקל לו לתקן בימי החול קודם שיחזרו למקורן ליום השבת כי בחזרתן למקורן כלם שובתים והם כלם מלכים בסוד היחוד שמתאחדין במקור והחטא יותר קשה בשבת שהוא מלך ומקור מימי החול ע"כ ירא"ה לתקן בימי החול קודם שיגיע שבת ודברים אלו ר"ל סוד המקורות יובנו יותר בהקדמה שנייה שנבאר ואם לא תיקן קודם שבת יש לו עוד זמן לתקן קודם בואן הימים למקורן שהוא ר"ח שכולל ל' יום כי אחר ל' יום הוא ראש חודש שהוא ג"כ מקור שממנו יצאו ל' יום ע"כ יתקן קודם שיגיע למקורן כי אז יותר נקל לו ואחר שנה הוא יום אחד שהוא יום הכפורים שפירשנו בכלל י' ימי תשובה שהוא החותם הגדול המקור הגדול שבו שובתין כל ימות השנה וכל ימות השנה שבים וחוזרים בו למקורן ע"כ יראה לתקן בין ראש השנה ויום הכפורים קודם בואן לראות לפני האדון ה' צבאות ואם לא תיקן על כל פנים אל יתרשל מלתקן אפילו ביום הכפורים מפני שהוא מיוחד לכל השבים אליו בכל לבבם ובכל נפשם בהכנה לבבם כי ימינו פשוטה לקבל שבים לכך נקרא יום כפורים מפני שמכפר לשבים אליו ואם לא תיקן א"ו איכו דאפסיד אנפשיה ודעו ברא"ש באמן שהם ג' ימי כפרה שב"ת ר"ח יום כפור בכלל י' ימי תשובה ונחזור לענייננו ואל תקשה עלינו על מה שפירשנו שהם י' ימים יחידים על שנה ימים בשנה שהם י' ימים שבין ר"ה ויום כפור שהרי באחת אינם יחידים שהרי השנה בכלל מר"ה זה עד ר"ה השני הבא אחריו כל השנה בכלל אינה רק או שנה או שנה או שנה הכל לפי השנים אם כסדרן או חסרים או שלמים כידוע לחשבי תולדות ותקופות שנים זו אינה קושיה שהרי השנים לווים זו מזו ופורעים זו לזו שהרי בשנה השבור יש בו חודש יותר שהוא מתלא אלו י' ימים שהם חסרים מהשנה

רק גלוי וזכר לדבר של בינה ובסבור זה רוצה לומר בסבור שהיתה
אחותו תמרים ס"י בינה דהייט סערת דיבנות ס"י תלכות בהפסקת
מ"ט שבתי דחמים לתלכות תקנו ג"כ נס"י כתנדה ותלו לה הוליחנו
בקב"ה וכו' ר"ל ותלו לה הוליח"ו בק"ב שהוא בינה בזאת שם"ת
שם"י רחמים להספיק בתלכות לה היה לחסבר לנחת לפי שהמברכת
היה תורה עליהם שיהיו מתוסבדים ונכנסים לעולמי עד ולחמנם הם"י
רחמיו רבים והוא נקרא לל שדי לפי שהוא חסדד התשרכת וחי'
של שדי היה בחקים לחת בכעל שעורם של שדי הוא שדד וענרם
ויחיד הסדד כל הכחות החלוניות והחתחות שם"ו חסבר לה יכירו יו"
כחבר בחרט ערק רחמן חזה הסבר כי נסבתו ונחסברו ונחבטלו
מ"ט שערי קליפות עחלות ועסדד ונחרב חערכותיהם בחחתים
בינתה חלרים ישיין חסם ו"ן שחר"ת יסר"ל בנחולתם ישינו
בד"ת מ"ט ר"ל כי בנסרת החוטנים וכחסיקים ים להם ליסרחל
יחרון הסנה בחורה שנקרחת חש וכן בנחולה הפחידה כפחינבעל
עיחות בקליפה חסיקרה ותשביר חחבלת החוטנים ופ"ו בזרון
ל'לות חעת והחס הפסם ונסכח חהות' נרח הגלות חז נסיג
הסנה גדולה חה שחסבר להסיג בחלה החבלות והחדריגות חה שלח
נסיג אלה בגלות כי חסך החסוס חגדיל שחה נשוניו בסבת טרדת
סערת נרח בגלות חחתם נפת הניח נסוב על כחינו ושיהינו הרחשון
כי טוב לם חז חסחה וכסם חלהי קדם חפונה נגנן וחז נסיר
ביר"ח ב"ן יו"ט ונהיה חכחנו ונחלניהו כיוונות קטן שטלד ביותו ר"ל
שנהיה כנריה חדשה חלובני' נסוד כחנות חור בסכל שפירטנו
בסבר ז' שלח יהיה לח יע"ה ולח שען ולח חלחך כחות ולח סחנל
ולח ליליח כחסחדים וכחשוורים עיני שכל חלהסכיל בחחדותו
כיניין שחחר ירחי' לחרי ניחיים להם נחם כ' נחתי חורתי בקרבי'
ועל לבם חכחבנו וכייתי להם לחלהים והחם יהיו לי לעם ולח
ילחדו עוד חיש חת רעהו לחחור דעו חת ה' כי כלם ידעו חתי
לחקטנם ועד גדולם חרי חבחר וחשורם כי יהיה כלנו חקטן
ועד גדול כבריה חדשה להניע בחור תחדו' חלקויחו ב"ה כי
חיה בהפסקה גדולה בעת בהיות כחו שהיה קודם חעת חדם
הרחשון וחתחדם וחתחנה לנוסיבו ושניבו ושכליבו חכחטת שור
ניור וסוחת להחלבש בכחינת חור חלהי חור לחחדות
חלקוי חמרומות בח' של חור להניע בדבי סודות חחלות כי
חור היח בנחטריות ר"ו כי הסודות שהם חורות חלקיות לי
חחחדם שכליבו חסבסה הגדולה שיסבים בנו וזכו שחשלם ואזל
יר"ח בניחט"ריח חד"י ואז יבח' בהחחלבות בהסבסה' שבחדת
חד"י בבחינה ר"ל כי חחחדם חלבות בנקרח חלהי ונקרחת
יהיה שהיחה חורה קטן בסוד חחור בקטן שנקרח יהיה חחחדם
חורה כנסר בחחחדם נסורין בן חחחדם נסורה להיות חחיר בחור
הגדול חור בחחה שהוח חבחרת כי חהיה בסוד היחוד עם חפחרת
בינה בחור הגדול להחור לנסם שהיה דלה דלה בגלות הגר וכחר
בולה ויבנם ידוסלים של חלה ולח יוסר חעליה גלה שכינת
חפחרת ביחוד חלבות חחן וכלה ויחוסף , רק ונהלה כי חניון חנח
חו"רה ויח"יר נר"ב ות"רה ת"ל חו"ל פל"י החנו"רה יח"רו שב"ת
הנר"ות בחח"רה ר"ל כל הז' ספירות יהיו לנסם חור גדול כחפחר'
חח"יר יר"ח ב"ן יו"ט כח"חה בר"ב ר"ל חלבות יחיר בחור כגדול
כחו בחפחרת כסוד שני חחורות גדולים שיחוזר הטערה ליוחנה
עטרת חפחרת קי"מ חו"רי כ"י ב"ת חו"ך חו"רי בנחט"ריח י'
ר"ל שחו יחירו הספירות כל חחת בחסבר שהריה כי חחבלה חסבר
בחניין חסבר הכ' שבבינה ביחוד חכחה וכחר לפחות כל ג' ספריה
בסוד ך' ס"ן פ"ך ן' וכסוד גח"נ ספירטנו פרק ו' ופרק ז'חזה
חסבר כי חחחיחד חן חלבות ס"י יסוד בחיק ת"ת בחלה ות"ן וכי ה'
חו"ר נדו"ל שבב"חיים כח"ור הח"מה רגה לומר חה שהיחה בגלות
ספירה שבינית דיחוקה חחפחרת בחלה שחפחרת חחפחר בו'
קנוות וכולל כל ו' קנוות היח שליטית חחנו ת חחבלה חורה
שבחחים לחבלה עד שחחיחד ביחוד חחד כחור החחה בחור
חפחרת חחז להיות נחחב ספירה לחח סם חפחרת בחלה בסוד
סיחוד חור הגדול בגלות ג' ספרים ספירטנו בערקים
הג"ו והחור בחור הגדול בגר"ף הבנעת"ות,
וכיבול"ים שלי"נו יב"ן כל"נם
חים ל"ח נע"ור.
ת' כ' ו' ר'.

כחמה שבשחר שים בחופן שינים לכל שנה ושנה עם בחקורחח שם"ב
יחים ושם זה נשלחה הקדחה הרחשונה ופחה נרד להקדחה שנייה
ובשחרד נשן שכלך להשביל היטב הקדחה שנייה יובנו לך יחתר
ויותר כחה שניחים ספירטנו בהקדחה רחשונה : הקדחה השנייה
היח חלוקי חחנים בסודם ורחיזחם ופחה חומר שכחן יחחלק לז'
חלקים ח' יובל ב' שמטות ג' שנים ד' חדשים ה' שבועות ו' יחים
ז' שעות כיובל הוח כולל ושקבן ז' שחיטות שבו כל שחר בחנים
בשנים והחדשי' והשבועו' והימים והשעות שחיטה כולל ושקבן ו'
שנים שנה כולל ושקבן י"ב חדשים חודש כולל ושקבן ד'
שבועות שבועה כולל ושקבן ז' יחים יום כולל ושקבן כד' שעות
שבין הלילה ויום שעות יום חחד שלם ושעות שם חנים פרטייס
שהרי לח חוכל לכלול שום יום בשע"שבשם"ה היח חלק חחד חן כד' ביום
עד שעות יחתר פרטיח חכל החנים שלפניו וסוד השניין הוח כי היובל
שהוח קבץ ז' שחיטות וכולל כל שחר חנים בכללותו שבו השחיטות
והשנים והחדשים והשבועות והימים והשעות הוח רומז לבינה
הכוללת בבח שרשה כל ז' ספירת שלחטה מחנה ובבח שרשה
חשדרת כל החנים בסוד דו פרטפין שבה שהם ז' ספירות נעלחים
בשרשה כחסדרים כל החנים בסוד השביעית ז' יחי ברוחיים
שחחגלגלים חז' לז' עד חין חכלית ספירטנו סוד שניינם בשער
שני פרק ג' יעויין חשם חשר עליהם רחוז ז"ל ויהי שרש ויהי בוקר
חלמד שהיה סדר החנים קודם לבן שנחרחו הלז' ספירות שנקרחים
סדר החמן היו קודם לבן קודם חינוחן להע'חבינ'היו בסוד פרטפין
שנחתגלו בבינה ושם"ם שגם בחבחה היו כדפירטנו שם שם כל זה
לח היה לכם בחבחה חלילות חחגלה בחחתר רשב"י ס"ה ותי חימח
דד"ו בחבחה הוי לח לית חתן הויה נגלות חבל בבינה נחגלו סוד
פרטפין חחסדרים כל החנים בסוד שורש הנטיפה בסוד שה ה'
חשר שהיה כתו ספירטנו סוד בחנין בחרוכה בשער בשמי בפרק ו'
ובפרק ז' ובן משם ואילך בחשבו בכל הפרקים מהשפר בהות עד
שבבינה היח סיקר ושורש חילן שן בחייט שכוללת בפרשה בשלש
בבח נעיטחה כל החילן כל הבן בחיים עד שפרשה מחפבטים
לחין חכלית ותכללות שורש נעיטת בינה יצח וגחגלה נוף בחילן
בשן בחיים שבו ז' שנפים קדושים וטהורים שבם ז' ספירות
מחסר ולמטה עד מלכות הרומזים לז' בחיות הכלולים בקבוץ
ביובל שהיח בינה ובן בגילוין בן בן סדרי החנים חשר בם
בשפטו ונחגלו מחסדר בחזן שהיח בינה בחבוחר בחופן שלז'
בשנפים בחלה לכל לחד ולחד מבן סוד ז' שנפים שבם ז' שנים בכל
שחיטה בסוד בכל ספירה וספירה לחטה חבינה כלולה משבעה ות"ם
שלמו חייחסים כללות שבע שחיטות לחטש חבינה שם בכל זה לח
לחגלה סוס ספירה ולח חעלה לכלל חנ"ן שחיפה ז' שנים עד
שחהיה בינה חחירה ולחגלה בה בז' שרשים הנשלחים בה בלחפן
שחלד שלחה של ספירה חחייחס בשם שנה וחנד כחרת בינה
בה חחייחס בכללות שבע שנים וכן בייחרו בספירות נחיקונים
כי חנד בחבחה בספירות כללות חן י' וחנד בבינה בספירות
כלולות חן ז' הנה נחגלו שלש לכם בללות בשבע לסיות' שחיטות
שם לח נבח בבינה החחירה נשרשים הנשלחים בה ושם יובב
כל החילן שיבח וגח גלה חחנה ובכל פנף ושנף חחלו ז' שנפים
סוד ענפים שנים שבם הז' שנים שבכל ספירה
וספירה סוד י"ב שנפים שבם בי"ב חדשים החקובלים בכל שנה
ושנה שהשנה חקבץ י"ב חדשים שבם בי"ב בויות כי"ב גבולי
חלבסון שפירטנו בשער ד' שבם י"ב לרוסים שחלטרסים חשם
בן ד' יוד כזה יוד ידו יודי יוד דדו דדי ודיד ודי דדי דיד דוד
דידו דודי הגה בכל חדם וחדם פועל בויה לחת חחלו י"ב בויות
בחתחלקים לד' חקופות בשנה כי שלשה בויות בחתחילין בי'
שם פועלים חקופה לחת שבם ג' בויות לחקופה לחת שבה ג'
חדשים וכן ג' בויות שחתחילין בה' שבם פועלם חקופה שניה
וג' בויות בחתחילין בו' פועלים חקופה שלישית וג' בויות בה'
שניה פועלים חקופה רביעית בחופן שבד' לחחיות של שם בן
ד' יוד כם רחמי חקופות של שבה כי חכל לות ולות חלנו
ד' לחיות יסחסף ג' בויות שבם ג' שבשים חחת חן ל'
לחיות יוד בחקור נחופן שלכל לות ולות חחקור יוד ג' שנפים
יבין בשנפים בכללם י"ב שנפים י"ב בויות לכל חודש בויה לחת
וכן בחדשים כל חדש וחדש חלנו י"ב חדשים שבשם י"ב בויות
שפועלים בשם יחזור לבויות קבץ וחקוד לד' שנחות שבו ר"ל בשם

יש בשנה ד' תקופות שבו יתחלק השם בד' אותיותיו לד' חלקים להשתתף עמהן י"ב שבטים י"ב צירופים כמו כן בכל חודש ד' שבתות שבו יחזור להתחלק שם ד' הפועל בחודש ההוא בד' אותיותיו לד' חלקים להשתתף לי"ב צירופים ושבטים לפעול בכל שבוע ושבוע ג' הויות וכאשר נחלקם לד' שבועות לכל שבוע ג' הויות יהיו י"ב הויות פועלות לכ"ד ימים שבחדש כי בכל שבוע יש בה יום אחד שבת שהוא המקור לששת ימים שבשבוע שהוא יום הכולל והמקבץ ג' הויות שיצאו מאות אחת מן ד' אותיות ידוד כי בשבת הם כלם שובתים ונחים בסוד מקורן כי מהם ניזונים ששת ימי החול שהם ימי השבוע לכן כל שלשה הויות שובתים ביום השבת הנה מגיד זה ג' הויות הם פועלים ו' ימים והם מקורן ששובתין בו הם ז' ימים באופן שד' שבועות שבחדש שהם כ"ד ימים והם מקורן שהם ד' ימי השבת הם כח ימים המקובצים וכלולים בחדש והמקור שהוא ד' אותיות ידוד בכלל הוא רומז על ר"ח שכולל ומקבץ את כלן וכן כשנחלק אלו ג' הויות הפועלים בשבוע אחת לימים של שבוע יבאו ב' אותיות מן אותיות ידוד אות א' ליום ואות אחת ללילה שהרי ג' הויות הם י"ב אותיות וימי השבוע הם ששה נמצא שיבא אות אחת לשמש ביום ואות אחת לשמש בלילה שהרי בשב' אינם משמשין שהם שובתי' ונחים במקורן ויצא לנו מזה כי השבת שהוא מקור שהוא קבוץ לו' ימי השבוע הם רמז לאצילות שבעה ספירו' המתפשטי' ומתגלים מהם בתולדות ובהשגת אם והתגלות בתולדו' נקראו ימים ובהגיעו' כלות ההשפעות לתכונת יהיו נכללים כל שנוי התגלות הזמנים וכח סדרי הזמן השפע עליהם מאת המסדר אותם דהיינו בינה והיום הוא קטן כ"ד שעות י"ב ביום וי"ב בלילה רומזות לשמות המתפשטים במלכות שלמה הוא' שהפי ספירות אות אחת משם בן ד' ביום ואות אחת משם בן ד' בלילה כמו שפירשנו וספירת מלכות היא סוד השעה הפרטית שאין לך פעולה בעולם שלא תתפעל שום פעולה שלא יהיה באיזה שעה ובאיזה זמן מהשעה כמו כן כל הפעולות וכל שנוי פעולו' שעה או שני ימים יהיה מה שיהיה הכל נעשה ע"י המלכות כי היא מגלית כל הפעולות בפרטיותם זה אחר זה כי למלכות אין כלות לפעול מגד עצמה רק מה שקבלה מהכללים של מעלה מפני כן תהיה היא סוד השעה בסוד שהיא פרטית בסוד השרי שמגלה הפעולה שפירשנו בשער ו' וכי"ב הוית הנזכרים וכן האותיות שפועלים אות אחת ביום ואות א' בלילה כמו שזכרנו תמצא מהם זכרים בסוד אור הישר בסוד רחמים כמו האותיות י"ו. הם זכרים אור ישר ר"ל כשיבא הצירוף ידוד הוא סוד אור ישר. משפיע רחמים כי י' משפיע ב"ה ראשונה שהיא זוגתו רוצה לומר חכמה בבינה וכן ו' משפיע ב"ה שניה שהיא זוגתו רוצה לומר תפארת במלכות שסו' וה' הם זכרים בסוד הרחמים כשהם למעלה מן השני ה"ין שהן נקיבות כזה, ידוד כסדר האותיות אבל אם יבאו הה"ין למעלה מן י"ו כזה דודי שהנקיבו' למעלה אז הוא בסוד אור החוזר אור המתהפך והוא בסוד הדין שאינם משפיעים או לי"ט כי הכון. השע שנכנס כלפי מעלה וכמו שהצירוף שהם אורות מתהפכים כמו כן תמצא חודש אחד יותר דין מחדש אחר וכן חדש אחד יותר רחמים מהאחר הכל לפי התהפכות האור למעלה שהיא לפי התהפכות מעשה התחתונים למטה אשר ע"ז רמזו ז"ל גדולים מעשה צדיקי' שמהפכין מדת הדין למדת הרחמים וכן להיפך הרוצים הרשעים שמהפכין מדת הרחמים למדת הדין וכמו שתמצא זה התהפכות בחדשים כמו כן תמצא זה ג"כ בימים שמשמשים בכל יום ב' אותיות אות אחת בי"ב שעו' שביום ואות אחת בי"ב שעות של לילה של שעתי' יבא אות של זכר ביום ואות של נקיב' בלילה ולפעמי' תמצ' שניה' זכרי' ולפעמי' תמצא שניה' נקיבו' הכל כפי התהפכו' כאו' שהו' לפי מעש' התחתוני' אשר לזה יום אחד יותר דין מחבירו וכן יום אחד יותר רחמי' מחבירו ולהבינך סוד הענין הנה תדע כי השם בן ד' הוא הוא עצם עשר ספירות כאשר פירשנו בשער ו' פרק י"א ולהיות שהספירות הם אחדות גמור באופן שכח אחת בכלם וכלם בכח אחת הנה מגד זה כמו שמתגלה שם בן ד' ידוד שהוא עצמות הי' ספירות והוא רומז על כל י' ספירות כמו כן תמצא שם בן ד' בכל ספירה וספירה שהרי כח אחת בכלם וכלם בכח אחת הנה נמצא זה הוא שתמצא עשר ספירות בשם בן ד' ידוד הכולל כל י' ספירות כמו כן תמצא בכל אות ואות משם בן ד' כולל כל י"ס כמו שביארנו בשער הנ"ז פרק הנ"ז בסוד ה"פ תרכות שהרי השם בן ד' הוא הוא עצם הספירות ועצם כזה שבכל אות ואות משם בן ד' ידוד יש בו עשר ספירות ועשר ספירות כן כן עלמן ידוד הנה בכל אות ואות יתגלה בו שם ידוד שהרי כח א' בכלם וכלם בכח אחת והנה אחר שידעת זה הוא מובן לך מה שפירשנו בהתהפכות אור אשר בהיות אות משם בן ד' המשמש ביום שיוכל להתגלות בסוד אור הישר בסוד הרחמים וכן יוכל להתהפך באור החוזר הישר בסוד הרחמים וכן יוכל להתגלות בסוד אור החוז' בסוד הדין וכן גם כן בלילה יוכל להתהפך באור הישר ובסוד הרחמים וכן יוכל להתהפך באור החוזר בסוד הדין שהרי בכל אות ואות מד' אותיות יש בו ד' אותיות ידוד שהוא מתגלה ומתהפך באורותיו לפי מעשה התחתונים אם באור הישר אם באור המתהפך ובזה מובן ג"כ כי אפילו אות אחת המשמש בי"ב שעות בלילה וכן אות אחת המשמש בי"ב שעות ביום יוכל לפעול כל פעולות כללות י"ם דבר והיפוכו בשוה שהרי באות אחת תמצא כל ד' אותיות ידוד שבכחו כללות פעולת כל י"ס ועתה לפי מה שפירשנו שאות אחת משם בן ד' ידוד משמש בי"ב שעות ביום שלפעמים הוא מתגלה באור הישר בסוד הזכר בסוד הרחמים כזה ידוד ולפעמים יתגלה בסוד אור המתהפך בסוד הנקיבה כזה דודי הכל לפי מעשה התחתוני' כפי התעוררות'. וכן באו' אחת משם בן ד' שמשמש בי"ב שעות בליל' שלפעמי' יתגלה בסוד הדין בסוד הנקיבה ולפעמים בסוד הרחמים הכל לפי מעשה התחתונים וכן יתהפך האור שעליהם רמזו ז"ל גדולים מעשה צדיקים שמהפכין מדת הדין למדת הרחמים וכן הרשעים להיפך א"ו הנה לא יקשה עליך אם מזל יום גורם או מזל שעה גורם דבפרק מי שהחשיך במסכת שבת או הם מזל שנה גורם או מזל חודש גורם או מזל השעה גורם או מזל יוכל גורם כי באמת לא זו ולא זו אינם גורמים רק הכל לפי מעשה התחתונים כך הם מהפכים גורמים להתהפך השם באותיותיו כ"ה לפעול בין אם טוב אם רע אשר ע"ז רמוז בזוהר באתערותא דלתתא אתער עובדא דלעילא פי' ר"ל כמו שהאדם מתעורר במעשיו למטה כך מתעורר השם הגדול והקדוש ב"ה ונתעורר כנגדו בסוד' למעלה כמים הפנים לפנים אם הוא הולך בדרך הישר כך הקב"ה הנגה בו שמו שהם ד' אותיות ב"ה בפני ישרי בתו' היש' בסוד אותיותיו ידוד ואם הוא חוזר מהדרך היש' כך גם הוא של הקב"ה שהם ד' אותיות ידוד ג"כ חוזרים בסוד דודי כי הפנים הקדושים ב"ה מתגלים לכל דבר ודבר בשוה אם רע אם טוב כי הם בסוד אחדותם שווים לכל דבר ותמורתו והנה במעט יתבאר מעיינו ונחזור לענייננו והנה התבאר לנו מזה שפירשנו כי השעות הם צירות וענפים של אור הנשפעים מהשבועות והשבועות הם נגרות של אור הנשפעים מהחודש והחדשי' הם נגרות של אור נשפעים מהשנים והשנים נגרות של אור נשפעים מהשמטה והשמיטות הם נגרות של אור נשפעים מהיובל הגדול, והקדוש ב"ה שהוא בינה ב"ה הכוללת בכחה בכח שורש נטיעתה הכל וכלם יצאו. מכחה והנה אין ספק לפי זה כי לעולם יחזרו הענפים למקורם כי השעות יחזרו אל הימים וע"כ אמרו בספר הזוהר שיתודה האדם על עונותיו קודם שוכבו לתקן את אשר עיות תליו כי מה שהוא פגם ביום באות אחת משם ידוד כמו שפירשנו אם לא יעשה תשובה לאות ההו' בסוד שמשמש שעשו אות' אות אחר בתוכו נכנס למקורו ונתיחד במקורו שהוא יותר כולל וצריך לעשות תשובה למקור וצריך אמנו גם יותר כי ביום שני ישמש אות אחר ולא יוכל לתקן באות אחר מה שקלקל ופגם באות זה ובגם שכלם אחדות עם כל זה בערך הכנסן למקורן הם יותר כוללים בבחינותיהם וצריך לעשות תשובה יותר חזקה כמו שפירשנו בהקדמה ראשונה וכן כשפגם ג"כ בכל לילה חוזרת אל מקורה ומתודה על עונותיה וכן הימים עם הלילות יחזרו אל מקורן שהוא השבת ולכן יש שכתבו כי השבת הוא מכפר שהוא מקור שבו שובתים הימים ומתאחדין במקורן. וכמו מלכים כמו שפירשנו בהקדמה ראשונה וצריך לעשות תשובה קודם התגלות חטאו לפני מקור באופן שבהיותו שבת יהיו עונותיו מכופרים שהרי עשה תשובה וזהו בסוד שמתקנין ערב שבת כדי שיבא השבת ימים של שבעה בשבת כלם מתקים מחטא ומן פגם ואמנם קטנו עונו וחטאו לפני המקור הגדול ב"ה הנה מטעם זה בכניסת השבת עונותיו מכופרים שהרי עשה תשובה ותשובתו היתה מגעת עד שבת ואל יקשה לך עליו שהרי משבת ניזונים הימים הבאים כמו מעתה שהשבת מקור לשבועה הבאה ולא לשבועה שעברה א"כ אין בו הגוד יותר עם השבועה שעברה אין צ קושיה כי השבת

יש

ים לו יהוד סס כשנוש שפנרפ ושס כשנוש הכוזה שפרי כשיס
בתשתרוחס יוכיתו שפיו טובדיס ביום כשבת שתי תשתרת תשתר
כשובות ותשתרת הכוזה שוה יורפ על הקשר ויחוד המקורות ב"ה
זכן הכשובות יחזור על האדם ונאתר בו כשרפ כתו שאלו מתפללים
רחמי חדשים לשתך נתת זמן כשרפ לכל וכ' וזהו כסוד
שתתעטן ערב רחם חדש ומשליתין עד רחם חדש כדי שיכנסו
יתיכן עהורים מתוקים ומזן נרחם חדש במקורן שנובתין
בו ותתייחדין במקורן ותתינת סס מכניסים כדשרטו לעיל וכן
בחדשים של כשנה ותשס של התשובה שנות יום הכפורים
שניו מתפללין ע' ברכות ככל להודות על המקור שנות עשרי
שתלו ע יתי תשובה שובתין במקיר המקום ב"ב שנות עשרי
הרוחו של ביתה עס ע' יתי תשובה שכה שכה כללן שתה
עשרת יתי תשובה כדשרטו בהקדמה רחשונה והשניים חוזרים
של השתיטה והשמיטות חוזרים של כיובל וכיובל כיה ביוס
הכפורים ושתה לפי הקדמה זו לא יתרוק עליהו שיהיה ביוס
מצלה פעמים כת השנה כי בשירלה המקור שנות כשנה
להנביך כתור ולכשפיע שפע רב על כשנף יכול השנף לגלות
כת מקורו ושס כל זה מיספיע עליו שפע רב לא יתשוה מכל
של מקורו שנות השנה כי יכיה חיך מיכיה ת"ת הות
מקורו שנות מספיע בו והות יותר כולל ונכה כתבתר לעו
גס כן מזה שהמקור יכול להנביך תורו כפי שיהנה פעם כך
ושעם כך מניין הזמן שתה- שנות ביום כוס לילו מחרתו
ותה שנות תחרתו לילו יום שעבר וכן בשניס וכן בשמיטות וכן
ביובלות תה שנות יובל זה לילו יובל זה כי כשרטים תתפטטים
לתשלה עד חין תכלית ונוה נשלתה הקדמה הקדמה כפלפי יתכתך
בה פנין גלות תנרטס וסוד כפנין הות כי לילות שקודס שזרת
תור תנרכס תביו ע"ס ביה ב"ב תספיע שפע נשתותין ביזתחר
זכן השנטים כי כן ביה רחוי להספיע כי הלו לא ביה חעת
תדם כרחשון ביה לו כתנות תור שרותו להחדות כסס ויח לו
בחיפן שכל כשנותיו וכשלותיו לא ביו רק בתחדו' כסס וכן
כל כדורו' שביו בתי' תחדין כלס ביו מתיפין בתחדו' כסס כי
ביו שכנס יפר שכל תחד יודעים ומכירי' ומשיני תנך שכל'
היפר בלי כורת' רב ותלת' לתורי דעו תת ה' כי כלס מקטל'
ושד גדולים ביו מכירס ותשיגים תחדותו גדוך הות כתו
שפירשנו בשפע בשער שקידס לכן ביה רחוי להיות קדס
שחעת תדס כרחשון כל תולדותיו שיהיו נשמות קדושים שזה
רמז כתנות תור בתוף ר"ל כלס מתלבשים בשכר תחד להשיג
תזדוחו י"ת כתו שפירשנו בתורה בשכר שקודס בשפע שכל
כשחעת תדס כרחשון וכרכב קודס בתול וחול בקדס וכח נחש
על תוה וכשיל בה זוהתת זיהעת השתבשות השלל כתו שפירשנו
סוד עניני בשכר לבושי תדס כרחשון ונתברב
בקדושת שלנו שהיה לו קודס תעלו זוהתת נתת לחשוב על כרחו
עלות רעוח עד שגולך תתחשבתו והשגותיו כרעים קין קינה
דשם זכותך שהיה שתלך תקין בו ורובב עלין עד שיעת תה שיעת
והיה כשולם גולך ותתך לקל והעת בקדוש והעבו' שתדס כרחשון
לילום תיעו נהשפע כי כעים שפר כרחשון מילום תתנו היה פיסס
שהורה לכניע נשמות קדושו ועהורו בתחדות הסס בסוד כתנות
תור בתוך והיו השנותיו נוטים לנר בקליפות כתו שפירשנו
כנ"ו בשפע על פס"ק תשר שפה. שלקים תדס יפר שכל תחד תוסה
הדת והות נקס תשכוחת רבי שמעון ע' קומות השנות עור שהרתו של
ע' קומות והיו תו כלס כל כקומות כתשרוטות ולכן נכתבת עור
הק"ב לכבוד שתו תמני שעשיין לת זרח תור תברכס שר
דור בשנה שבת תכבו ומכירו וידעו לקרות בסס ה' של
פולס לכל בתו שולס לפרסס חלקותו ותחדותו ב"ה לקרכס
תחת כנפי שכינה בסוד הנשמות תשר עבו בחרן ותו בוריחת תור
תנרכס שהשור שיני הבולס שנתעוררו בסוד כתנות עור תדס
כרחשון בסיורון וסותת הכשל עשומת שמחל כתשמת שיני שכל
מדרך החמת שכחנות עור כות הות נשנס שמחל שלוה נקרחים
שניכס בסס תחד האורה של שרון וסומת עין הכשל המטיה
תחס מלבשיל ולבכין תחדותו יח' ותו בוריחת תור בשכל
בתורכס עבותס ושרוגים וסמתס חלקס ב"ב כל תהד ותחר
לשי תקוטו הרחות לו כל הומה ותומה תחת תלוך מיוחל ולקח
להלקו לברכס שהבו שהת תור הכשל היפר שתייחר ומתקן מה

שעיות ושיור תדס כרחשון ונתחקן בכחונת בסוד כתנות תור
בתלף ולא תיקון נמור כי עדיין סיגים מעורבי' בכסף וכסף
מצורף בסיגים שבין החומות היו נשמות ונלוזות קדושות ובין
הקלפה הייתה שדיין זוהמת והנה בהתלפה נתחנס בעורת ב"ה
לעשר בקדושה זוהת תלברסס ישמעאל ויתילק עשו ויעקב
מעתו שלימה עהורה ונקייה ות"ח כשקיבר בקדושה רבה
בק"ב ללקט ולברר החוכב מתוך הפסילת שכן הנילוזות קדושות
המשורשים בע' חומות ורבה לעהרס ולקבלס כי רשעו ובלתי ידת
מתנו נדת מפני כן הכניס הכסף הנקי בתוך הכור הברזל שבוריזס
לתלרים בשבדות מלרים בתוקף גלות עזיפת בקליפה ועל ידי
שהיה רוב הכסף הנקי במלרים נתבלבלו סס כל הלדורות רובה למיד
כל הנילוזות בקדושות שהיו נדחים ומפוזרים בין בקליפות - הל רוב
הכסף הנקי נילוזות של דור המבול תשר עליהס רמז כל הבן כילוד
היהורה תשליכהו נילוזות דוך בפלגה תשר בליה' רמז בלבנה לבניס
ובמלרים נתמר ותוכן לבניס תחתו עד שינת הכסף לרוף נקי ומטוקה
מכל סיג סס מתות חלף כמניין הסולה תן ו' קטות ס"י בתפללות
הדברי' מי' לי' עד' ס רבות ומן הרחוי היה להס שלת לקבל גריס
מפני שכבר נתקבלו כל נילוזות הקדושות מבין הקליפה ונת נשתר
עוד נינון קדוש בקליפה רק כלה קליפה ושל זה נתמר רשע ויתר
גוי' ר"ל רחה כשתתרו ישרחל של כר סיני רחה שכל הנילוזות
הקדושות סס שס ולא נשתר שום נינון בקליפה בחיר לחומות ז'
מתת ר"ל כי קודס שיתבררו הנילוזות הקדושות תבן ליה להן
ז' מתת בשביל שהיה מפורב בנס נלוזי קדושה כדי
שיהיו להס קצת דבקות בקדושה בשביל הנילוזות במפורבים
בנס שבל כשנתקבלו כל הנילוזות קדושות בחיר להן לחומות
ז' חומות כדי שלא יהיה להס חלק בקדושה שלו דרך נלבשתו
לרשע ויחות כי לא נשתר בנס שוד נילוזות קדושות כמו
שלא יהיו בזמן בחשיח בפנין שתתרו תין תקבלים גריס
ליעשר בחשיח לבל של ידי קבלת שרב רב וחטח בשבל וס'
חלר כדבר לקלקלו ולוברבו לשתר גליות ונבא בתוך כור
בברזל בנלות כתו שהיו בתנר ס ונחוור לעניין זכה נביות' ישרחל
במלרים היו שם חומות חלף נקיים חבל סיג כעבו בסף נרוף נקי
תבל נברה שליהס הקליפה וכסגים פס היותם בסף נרוף בבעני
י"ס עדות ליסרחל שכ"ו נכנסו בתוך הקליפה וידלו פנחיס וכסיגים
וכשופרת שלט שליהס שד שנכנסו בת"ע שערי עומתה ובמדרגית
כבלולים בהס כי כתו שיש ת"ע פנים שבור כתו כן יש ת"ע פנים
טתת ולולא נחשורד שליהס ת"ע פנים שהור כ' שערי בינה
עדיין תנו ובניו ובני בניו היינו תשובדים ולכן הוכרח ההתוורדות
כגדולה הואת לפתוח ת"ע שערי בינה כתו שפירשנו
בפרק רחשון כי היה נלותה קשה וחוזק לשבר תחלפות שול כפירי
תריות ותשיסים יפליכו עיף שד שפרשה בשלתו קס לילה וכבריו
בני חורין תהס לעקור תת בקליפה בחזקה שהות תרכבה הליה
ולשבר תותה תכל וכל וזה נשלתה בקדמה בב' : בקדמה הד' היה
בלתה ישרחל תתלרים תדיין לת היו תטוקים ותהולים תלבוש זוהמת
נחש בקליפה תכל וכל שהלו היו תטוקים תכל וכל היו תקבלים
בתורה תכף ביליתת' תלת הוברכו לתטת יתי לבוז בתשה נדה שתהד
בשפק ויבת דס נדה לריכה לה לחטות ז' יתי טהרה שבס יתי לבוזה
טהרה כתי כן ישרחל בילותס תתלרים פשקו תהס הדתיכ הטתתים
על קליפות ותת"כ תנו לבס שנעשו שבס יתי טהרה וכן ביתורו
בזוהר פרשת לתור ז"ל רבי חנה ור"ייה הוי תזל"בתורתה לתר ר'
חייה וספרתם לכס תתחרת בשבת וגו' תתי קל תייתי לתר ליה
בה תוקתוה תברייה לבל חת חזי ישרחל כד הוו נרשופת לתרת
והוו לתידן בתשלבותה כתתת דת כל תיהי יחנה ביוה
דתשלבותת בתר דתתנזרו שתלו בתולבת קדישה דתקרי ברית
בין דתחידו ביה בסק הסתבו תיניכו כתתת כד בסקו דתי
תשתבו תינה בתר דתתבסקו תינה תלי כתיב וספרה לה שבעת
ימים תוך כתן דשתבו בתולבת קדישה בסק תכתבו תיניכו
ותתר ב"ב תכתן ולבלתה תוסבנת לדכיותת ספרתם לכס לכס
דייקת כתה דכתיב וספרה לה שבעת ימים לה לשמעו תוך הבת
לכס לשתיכה ולתה בניו לתתוכתה בתין ברשין קדשין שבתר
לתיהו להתבבות ביה בתולבת ולבלבת תוריין לתיב וספרה לה
שבעת ימים תוך הבת בנין שבעות תמלי שנת שבתי בבן
לתוכי ולתתדבתה נתין דשנין ושנין תקרי בים תיים
ו בנות שבר ו'

שבתות נפקא מיניה ופל' דא שבתות ודאי בנין לאדכי ביה למה אתא'
בייה דילה בלילה לאשתמש'. בגמלא כך כתי' וברדת הטל על
המחנה לילה של במחנה כתיב ולא כתיב וברדת הטל לילה ואימת
שאת כאי עלאה כד קריבו ישראל על טורא דסיני כדין נחת ההוא טלא
מההוא נהרא ועל איטן יומין דאתקרו מחנה בשלים ואדכי ופסק
זוהמתהון מינייהו ואתחברו ביה במלכא קדישא וקבילו אורייתא וכנסת
ישראל אתחברת במלכא קדישא והא אוקמוה וההוא ימינא ודאי
כל שבילי' סולקי' אל היום לאתדכאה ואשתמודעא וכלא אתקשרו
ואתחברו ביה במלכא קדיש' תא חזי כל בר נש דלא נטיר דא
אינון שבע שבתות תמימות ולמזכי לדכיותא דא לא אקרי טהור
ולא בכלל דטהור הוא ולא הוי כדאי למהוי ליה חולקא באורייתא
ומאן דמטי טהור לההוא יומא ונטיר לא אתאביד מיניה כד מטי
לההוא לילייא ליבעי ליה כו' ע"כ לשונו לענייננו ופה הייתה כוונתינו
מבוארת מתוך המאמר הזה בלי פירוש עם כל זאת נבאר אותו
כיון שאיתא בעובדא פירוש ר' אבא ור' חייא היו הולכים בדרך
ושאל ר' חייא לר' אבא הכתוב שאמר וספרתם לכם ממחרת השב'
באחיקא מדבר ר"ל מאי תלי מצות הספירה ממחרת השבת כי טוב
הוי שיאמר וספרתם לכם מיום ששה עשר בחודש ומאי נפקא ליה
מינה לדקדק ולתלות הספירה ממחרת השבת שהוא מחרת הפסח
ואמרין ליה ר' אבא שזה לקושיא הרבו חבריא שגם חכמי המשנה
של דרך הפשט אבל באמת יש סוד נסתר בתוכו ר"ל סוד תירון
חסד ע"ב סוד והוא זה כי בהיות ישראל במצרים א"ו ברשותא אחרא
והוו אחידן בהם זכות הפירוש שהיו תחת רשו' אחר' דכתיב רשות
שעליה שהבאים הקב"ה כמש כצרף הכסף כדי לקבץ כל נצוצי קדושה
כמבואר בהקדמה ג' ומה לא היה רק זה לבד שהם תחת רשות
אחרת לא היה קשה כל כך כאומרים אבל זה יותר קשה כי הם
היו אחוזין ואחודין בהם זוהמא והסגירו עצמן לטומאה ואחזו
מעשה מצרים בידיהם כדכתיב משכו וקחו לכם צאן ופרשו ז"ל
משכו ידיכם מן ע"ז והיו מטמאין ב
שהיתה בע"ז שנקראת נדה כאמרז"ל מנין לע"ז שמטמאה במשא כנדה
שנא' תזרם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מטמאה במשא אף ע"ז
מטמאה במשא והיה טומאתן כל כך בע"ז עד שנמשלו לאשה
שנשפכת דם נדה בימי זיבתה וזהו שאמר והא אחידן בהם זוהמא
כאתתא ד"א כ"ד אי"הי יתיבא ביומא דמסאבותא ולא נפסק מכן
זיבת נדות טומאת ע"ז עד יום ראשון של פסח שעשה מרע"ה את
פסחו שכן פרשו במדרש רבה ז"ל הרבה מהם לא היו מקבלין לימול אמר
הקב"ה למשה עשה פסח וכיון שעשה משה את הפסח גזר הקב"ה לארבע
רוחות העולם ונשבות בגן עדן ומן הרוחות שבגן הלכו ונדבקו באותו
פסח שנאמר עורי צפון ובואי תימן והיה ריחו הולך מהלך שלושי'
יום נכנסו כל ישר' אמרו לו בבקשה ממך האכילנו מפסחך אמר להם
האלקים אמר אם אין אתם נימולים אין אתם אוכלים שנא' ויאמר
ה' אל משה זאת חקת וגו' מיד נתנו עצמן ומלו ונתערב דם פסח
ודם מילה הכא יצא לנו מכללות המאמר שמילתן היתה בלילה שתוך
לשעת אכילתן שהרי היו שואלין לו זה האכילנו מפסחך ומה
בפסח קבלו עליהם עול מלכות שמים לקיים מצות מילה ונכנסו
תחת כנפי שכינה. ומשכו ידיהם מן ע"ז הנה למדנו מזה שלא פסק
מישראל דמי זיבת נדת טומאת ע"ז עד יום ראשון של פסח שהרי
קודם הפסח קבלו עליהם המילה כמבואר במאמר זה ומכח הפסח
נכנסו ישראל תחת כנפי שכינה לקיים מצות ברית מילה ויצאו מרשות
אחרת שהוא דמי זיבת נדת טומאת ע"ז באופן שספירת ימי הטהרה
באו מכח הפסח לכן דקדק הפסוק לומר ממחרת השבת תספרו
שפירושו ממחרת יום הפסח כי ע"י קרבן פסח יצאו מרשות אחרת
ונפסקה מהן טומאת הנדה של ע"ז ונדבקו בקדושה במצות מילה
בא למנות ימי טהרה אחר שפסק זיבת נדת טומאתן וזהו שאמר
בתר דאתגזרו א"ע בהאי נקא קדישא דאקרי ברית כיון
דאתו ב"ב פסק מסאבו מינייהו כאתתא כד פסקו דמי
מסאבו מינה בתר דאפסקו מינה מה כתיב וספרה לה
שבעת יומים אוף הכא כיון דעאלו בהאי חולקא קדישא פסק
מסאבו מינייהו ואמר קב"ה מכאן והלאה חושבנא לדכיותא
וספרתם לכם לכם דייק' כמה דכתיב וספרה לה שבעת
ימים לה לעצמה אוף הכא לכם לעצמכם פירוש נאמר
שנימולו ישראל ע"י בפסח כדפירשנו ונכנסו תחת חלק הקדושה
שנקרא ברית שהוא מצו' מילה וכיון שזכו ונתדבקו בחמה זו
נפסקה טומאתם מהם כמו באשה שנפסקה טומאתה מנוה בהפסק

דמי זיבת נדת כאשה כמו כן נפסקה טומאתם מישראל כשמשכו
ידיהן מן ע"ז מן רשותא אחרא סטרא דמסאבא ונכנסו תחת
הקדושה לקבל מצות מילה וכמו האשה כשנפסקו דמיה צריכה
לה וספרה לה שבעת ימים שהם ימי ליבונה. כמו כן בכאן כיון
שנכנסו ישראל על ידי מילה בחלק הקדושה נפסקה טומאתם מכאן
אמר הקב"ה מכאן ואילך צריכין אתם חשבון ימי טהרה ימי לבון
ספירת ימי נקיים שאמר וספרתם לכם וזה דקדק תורה לומר לכם
כמו שדקדקה התורה גבי אשה לומר וספרה לה שפירושו לה
לעצמה רוצה לומר לצורך עצמה שתהא מוכנת ומזומנ' ומטוהרת
אחר ימי ליבונה לבעלה כמו כן הכא דקדקה התורה. לומר לכם
לעצמיכם ר"ל שבאלו ימי ספירת הטהרה היו מטהרים ומוכנים
לקבל התורה ועוד טעם שני קרוב לטעם הראשון שלא פסקו
זוהמתן דכייטו יצאתן מתחת שעבוד הקליפות שהיו משתעבדי'
בהם וכן מתחת יד מצרים עד אחר חצות שאמרו הגלות
כלנו עבדי ה' ולא עבדי פרעה ו
ועבדי הקליפות וכן פרשו ז"ל עד השתא עבדי פרעה מכאן ואילך
עבדי ה' ועם לא נשברו הקליפות ולא נכנעו אלא באותה הלילה
במכת בכורות כדכתיב מבכור פרעה' וגו ויוכל להיות שפירוש הפסוק
ממחרת השבת תספרו ר"ל ממחרת השביתה והפסקה מדמי טומאה
תספרו שלא פסקו ולא יצאו מתחת שיעבוד הקליפות אלא בראשון
של פסח אחר חצות שאמרו הגאולה כלנו עבדי ה' ולא עבדי פרעה
והקליפות ולכן יום ראשון אינו מן המנין כי שבועות של כנען תשלו'
שלא ניכו שמו שהרי באכות בלילה פסקה זוהמת קליפותן ונ"מ
צבעין כאתדכאה במיין עילאין קדישין לבתר כמיתי
כאתתא בתר ביה במלכא ולקבלא אורייתא הוקשה לו כי כיון
שכבר נכנסו במדריגות הקדושה במה שמלו עצמן מה ענין הספירה
אחר כך כן אתא בעדה נזה שהוצרכה ספירת ימי טהרה כנגד ימי
לבון כמו אשה אחר הפסק זיבת נדתה כב"ו קשה כי היו ראוי להיות
ימי הספירה שבעה ימי ליבון כנגד המילה ומהרן נבין להתדכאה
במיין עילאין פירוש כי הוצרכו להקדי' המילה שהוא התחלת
כניסתן בקדושה לפי שזה לא היו נכנסין כלל בקדושה באופן
שקודם המילה היו טמאים כשלג לא היו נטהרין מפני שנטהרה
כיון במימי הקדושה מים זכים עליונים שהיו בהם במדריגות
בקדושה הראשונה שהם מים בבכי' מים שחוטא כאשר יתבאר אבל
בם עלאין קדושים יותר ואם לא היו נכנסין במצות המילה קודם
במדריגות הקדושה לשלב לא היו יכולין לטבול במי' עליונים
שהם יותר פנימיים מפני שהן עדיין מבחוץ לכן הוצרכו קבלת המילה
ליכנס בקדושה במילה כדי שאחר. ספירתם יזכו למים העליונים
לטהר לדבק בקב"ה לקבל את התורה וטעם זה יובן טעם המילה
קודמת אל הגר קודם טבילה ואם טבל ואחר כך מל לא עלתה
לו טבילה וסוד הענין הוא' כי ישראל במילה עלו מתוך הקליפה
שהיתה סובבת על ישר' ועל גופם להטעות אותם מהדרך הישר
ולאחותם אחר שרירות לבם שהיו מורגלי' בע"ז איש לאלקיו אשר
בחרו ובמצות מילה. שברו הקליפה של יצ"הר והערלה של ע"ז
אותם שהיתה נגררת עליהם וקבלו עול מלכות שמים עליהם ונכנסו
בקדושת ספירות מלכות תחת כנפי השכינה ובזה נטהרו מטומאת
ע"ז שהיו עובדים מצד שנתפתו ליצרם הרע שגבר עליהם קודם
מילתן מכח השפעות הקליפות הטמאות עליהן ששפעו ביצרם
לאמור לך עבוד אלקים אחרים כי במילה נכרתו ונשברו כחן של
קליפות הטומאות שבהן וסטותן שם בגיד הנשה כמבואר בזוהר
פרשת וישלח בפסוק על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
שכתב שם האי גיד הנשה הסיר אפילו לכלבא דתמן יצר הרע רביע'
דתנשי יבני נשא ופולחנא דמאריהון הורה בפירוש כי כחו של יצר
הרע שהוא כח השפעת הקליפה הוא שם ומקום משכנו שם כמו
שאמר דתמן יצ"הר רביע' וכיון שישראל מלו נשבר ונכרת כחו
ובזה נטהרו מטומאת הקליפ' אלא שלטה עליהן ונתדבקו בטהרת
השכינה בסוד קבלת עול מלכות שמים ויצאו מרשות אחרת שהוא
רשות הטומאה והקליפ' וקבלו עליהם עול מלכות שמים ונכנסו
בקדושה שהוא ספירת מלכות שנקראת מלכות שמים. בזה זכו
שלימה בסגולה שמהם אבל לא זכו עדיין למדריגת יסוד ותפארת
שהוא תפארת שמשם נשפע התורה ומשם קבלת התורה מפני
שלא היה להם עדיין ימי הלבון שהם ימי ספירת הטהרה שהוא אחר
הפסק זבת נדת טומאה' ע"ז כדפירשנו שצריכים ימי לבון כאשה
נדה ותבנ זה מהורן ב"כ נתה מלו ישראל ולא פרשו דכייטו רע
מט

ותו הקליפה ולית שרשו להיות גלוי כי אהוה יסוד כי הפסח הוא
מאחר שלית סיפ לכם יתי לבון וכל זמן שלית היה להם יתי הלבון
כרי הם כעזתים כתו תעב קודם יתי ליבוא לבעלה
ואלו פרשו רוצה לומר אלו היו מגיעים לזה בריתי קודם בגופם
שהוה גלוי י' שהוה יסוד היו מעזתין ח"ו תות בריתי קודם ביתי
לבן והוי ח"ו כאלו הכניסו עברה בעזתם ופ"ר כרומם קודם כל
דבר ישראל כדי לעבר הקליפה וסיל"ר שהוה את בקליפה בתוכם
שיכלו לדבק בשכינה ובהתדבקותם בשכינה נדעין יתי לבון שהם
מ"ע יתי סעירת העברה ובגמר יתי לבוא שהוה יום החמשים יתיחדו
שם השכינה בתעזרת בעלה להשפיע להם חזרה ע"י יסוד נאלין
בריתו כתיב וסער' ל"ב שבת"ת יתי"ס לו"ף כל"ת שב"ם שבת"ת
תת"י שב"ם שב"תות פירוש כוונה לו מאחר שהעטם של סעירת
עי"ר הוה מפני שהתלבן נלבה תחר הפסק זהת דם נדתה מנריכה
יתי לבון סעירת יתי נקיים ת"כ לפי זה קשה למה נתה המלוה
לספור שבע שבתות שהם מ"ע יתי"ם לו היה לו נוטות רק שבעה יתי
כיתי ליבוא של חסד ותתרון בגין להו"כי ונתתה"כתה בהי"ן
דהה"ת נה"ר דנג"ך וגפ"ק ותק"רי מ"ם ת"י"ם ו"הה"ת נה"ר ז
שבת"ות נפ"קו וט"ל ד"ת שבת"ם וה"ת בג"ן לת"כי דפ"ם ותה"כי היה
פירוש כדי שיהיו נתויים ומכוונים לקבל שפע מיוחד של תוחה נהר
שנתך ויוצא ומוציא תמיד כלי הפסק שנקרת תיס חיים ס"ם נניעת
בני הפסק • ובעזילה כדי לקבל התורה נדיקה לנתת בתיס חיים
ולא בתיס שתוכן בכלי ולכן נם תם יתמו תכם בבני שהיה
מלכות ויהיה בתולות למעה ז' יתיס לת נעבדו עד שיהו לנטות
שור ו' יתיס שהם נחוקה נבורה תתחרת נגה הוד יסוד שהרי התיס
חיים של בינה הם ו' סעירות שיהו תינה ותפעת בהן תימת
כעזורים והקדוש' מה נפשך לומר ס"ם בל סוף קשה ישפיק להם ו'
יתיס כוכה שהרי תכינ"ע מלכות תינסיותר רק ז' יתיס ז' ספירות
ת"ק די נהם ו' כוכה יוס תחר עבד סעילה תחת כי לת די להם בית
נגד סעירה ת' שהרי כל סעירה היא כללה תלבש תלבש בינה שהיא
שתיעה תחת כדפירשנו בהקדמה שניה שהרי בלבש שבתות יגלו
תכינה שהם בקלפס ז' פעתים ז' כנה ת"ל נ"ל בלילה של תוהן תיס
עליוני הפניתי שהן יותר בעיתין תלכות שבוד נקדשת נלי תי'
שתוכן נריכה יתי סעירה ו' כפתים ותלו שתוך והבות נהר ז'
שבתות נשקו תינה ד"ל שתניעה ליתן ז' שלימות שהם ז' ספירות
שיתיס ז' פעתים ז' וכל זת שבתות ותת נבין לת"כי היה ר"ל
ותפני כן נריכין לתנית תתם ז' שבתות שהם ז' פעתים ז' שיספרו
תמין על ידן וסיוך הטניין הוא כי ישראל נסוד התילה לת נספרו
רק תעיתת הקליפות ולית היתה עזרתן רק שיוכלו להתדבק
בשכינה כדפירשתי לעילה והיו תדובקים בתדריגה התחתונה
שבשכינה והייט סוד עטיין כמיצען תחת כנפי השכינה ר"ל תדובקין
בתחתית השכינה רוצה נותר בתדריגה תתיתית שבתלכות והנה
עזה כדי לדבק נתיס העליונים היותר פנימיים כדי לקבל בתורה
שניתנה תבינה נסוד שבע שבתות שהם ז' סעירות כל תחת כללה
תשבע שהם מ"ע סעירי' כדפירשתי פרק רחמון תי' בשער
והוצרכי לדבק נז' שבתות שהם מ"ע סעירי בינה ולכנסם תחת
שער הל הוצרכו לספיר מ"ע סעירה תפני כי מ"ע תיתי סבוריס
יולתים תבינה שנקרתת תיס חיים ות"ע בכלל נקרתי תיס חיים לתסוקת
פתוח תן מ"ע לת נקרתו תיס חיים תפני כי פתו"ן מ"ע מ"ם הנס
שנם תיתו הס תן בינה שהרי היא סורם לכל ותפשע בכל תכ"ן
כנר חלקת ונטלת תותן תתקור יציתן ונכיתתן שבתקור יציתן
ונכיוותן והתפשטיתן הס מ"ם והרי הס תיס שתוכן בכלי כתו
חיים שבוחנין בכלי תתקול תעין נובע הנס שתלו תיס הס תיס
חיים שהרי נלקתו ונטלו התעין נובע ע"ן נקרת תיס שתוכן בכלי
תפני שבשתו בכלי תתקור יציתן וכנדון זה הוא בשתו בנדון
שלפנינו ותפני כן תלו לת סערו רק ז' יתיס לת היו עבדתן רק
בשעור' תחת ר"ל בתלכו לבד והיה זה נקרת תיס שתוכי' בכלי
שהרי נעלו ותחכו תיתי תלכות תתקור יציתן ונכיתתן שבתקור
יציתן ונכיתתן והתפשטיותן הס מ"ע ותפני כן נריכין מ"ע יתי
סהרה כתי"ב תת"ת דכ"ית דו"לה לתשת"ת בשבלה כך כת"ב
ובר"ת כמ"ל ע"ל הוחקה לי"לה ע"ל כתת"נה כת"ב ול"ח כת"ב
ובר"ת הס"ל לי"לה פירוש שהוקשה לו לפי זה שהוגרכו מ"ע יתי
סהרה כדי לדבק בו"ס שערי בינה תס כן תלי טרך תל יוס
כחתיכים כי ביוס מ"ע היה לכם לקבל התורה ותתרן כתו תשה
שהגרתה בליל שתיתי הספירות ' יתי עהרתה כדי לעתם שם בשלה

בשער הג"ו פרק הכ"ו במאמר רשב"י ע"ה בפסוקא דק"בה משתער בשעורי משתער מלעילא ומתתא משתער מלעילא מאתר דעתיקא דכלא משתער מתתא במה בנשמתהון דצדיקייא כדין. המוסף אין מלעילא ומתתא הרי בפירוש כי הקב"ה שהוא כנוי לתפארת משתער ומקבל שעורות על ידי נשמתן של צדיקים וכל השלמות מקבלים חיים ותוספות ברכה מנקודה ראשונה עד נקודה התחתונה ושם ניתרם הברכה מלאה ועתה יצאת משם ומזה יובן סוד מצות ספירת העומר והנה אנו מברכין על ספירת עומר פירוש עומר נקרא הבינה דהיינו מלכות וספירה היא לשון ספיר שהוא אבן טוב שמתקשטין בו וכוונת סוד הענין שאנו מקשטים המלכות בימים שהם ימי לבונה ולהיות שיש בה שערים נקבל כמנין ה' גליונים המאירים בה צריכין אנחנו להאיר ולקשט השערי' התחתוני' שבמלכו' ע"י המצות בספירת העומר שיושפעו בהם השערי' העליונים ובכל יום ויום אנחנו מתקנים ומקשטים ומספרים שער אחד ולכן אנחנו צריכין לומר היום יום פלוני שהוא השער המתגלה וצריכין גם כן לצרף הימים הקודמים שעברו כדי שיהיו בהארתם כלם יחד ונחש' שבועות שהם כך וכך שערים נגד ספירה וספירה דרך משל שבעה ימים שהם שבוע אחת מפרושו ז' שערים שהם ספירה אחת וכל זה כדי ליתן שפע בשרשו ובזה נשלמה הקדמה הרביעית עם פירוש המאמר ושאר המאמר מבואר מאליו : הקדמה החמישי' היא שיש חלוק גדול בדברי הזוהר כשאמר יובלא סתם או כשאומר סטרא דיובלא כי כשאומר יובל סתם כוונתו בזה יובל ממש דהיינו עצמותה של בינה אבל כשאומר מסטר' דיובלא כוונתו בזה הנמשך מבינה ולא עצמות בינה ממש וכענין חלוק זה תמצא גם כן בדברי הזוהר בפירוש בספירות אחרים שכתב בפרשת לך לך בפסוק כה יהיה זרעך וזה לשונו כה הוא סטרא דאתיא מסטרא דגבורה דהא מסטרא דגבורה קא אתיא יצחק והוא סטרא דגבורה כה אתקרין דימות אתיין אבין ופרין לעלמין עכ"ל הרי שמלכות נקרא כ"ה מסטרא דגבור' מטעם שהיא נאצלת מגבורה כ"ה החלוק זה בעלמא היא ג"כ בין יובל הנזכר בדברי רשב"י ובין סטרא דיובל בלועו. שיובל היא בינה עצמה וסטרא דיובל הוא הנמשך מבינה והמשפט הזה הוא בכל הספירות שיזכר לשון זה כי סטרא הוא משמע הנמשך ממנה והנה נשלמה הקדמ' ה"ה ועתה נבא לביאור המאמר כיד ב' השיבה עלינו אמ"ר ר' יהו"דא מיומא דנפ"קו ישראל מאר"ן מצ"רים ע"ד יו"מא דאתי"היבת אורי"תא חמ"שין יומ"ין הו"י מא"י טע"מא פירש הוקשה לר' יהודה למה נתעכבו ישראל נ' יום לקבלת התורה ולא קבלוהו תכף ליציאתם ממצרים ולזה תירץ אמ"ר ר' יהו"דה משו"ם דאי"נון שנ"י יובלא דקדק שלא אמר קבל שני יובלא ר"ל נגד שני היובל אמש שהם ימי' שערי נ' ימים עכבו ולא נ' שנים ומ"ז' שהם ימים הם המלכות · כדפירשנו בהקדמה הראשונה ועוד שהין ימי' לבון וקשוט וימי הלבון והקשוט הם המלכות כדפירשנו בהקדמה ב' לכן אמר משום דאינון שני יובלא פירוש בשביל שני היובל שהם החמשי' הוצרכו להיות הימים נ' כדי לקשט ולטהר המלכות ולהאירה במצות הספירה מנ' שערים העליונים וכדי לטהר ולקשטה אותה בהם צריך להאיר בה נ' פנים כדי שיהיה המאור נשפע בה כמו' הפנים לפנים כמו שפירשנו שיד הקשוט ע"י המצות בסוד הפנים בשער דו פרצופין ומפני שהוקשה לו כי שני היובל אינה לכאורה אלא שנה אחת שהיא שנת החמשים ולא כל חמשים שנה ומפני זה הכריח מן הפסוק שהיובל היא שנת החמשים הוא תמיד כל החמשים שנים יובלים ממש כדפירשנו בהקדמה שניה והכריח זה מן הפסוק וקדשתם את שנת החמשים שנה כי שנה הוא מיותר כי לא היה לו לומר אלא וקדשתם את שנת החמשים ומאי שנה אלא לומר לך שהיובל הוא שנה כולל כל נ' שני' ולא שנה אחת בלבד והיובל בשנה זה נכללים בו כל נ' שנה כדפירשנו בהקדמה שניה ובזה נתיישבו קושיו' אב"נ וגביה ראיה לדבריו מדברי רשב"י ז"ל תנ"יא אמ"ר ר' שמעון הכ"א יוב"לא אפ"יק לה"ו ליש"ראל ממצרים פירוש שאין כוונת רשב"י ז"ל באמרו ההוא יובלא על ספירת בינה בעלמא בינה ממש שאם כן היה לומר יובלא סתם מאי ההוא יובלא דקאמר אלא כוונתו בזה על היובל התחתון ההוא היובל המתגלה במלכות שהם נגעי השערים המתגלים במלכות כדפירשנו בהקדמה ב' והם נקראו במלכות יובל ימים ולא יובל שנים וכדי להורות על הכוונה זו דקדק לומר ההוא יובלא פירוש יובל הידוע שהיו מונים בו שהוא חבר נכנסו בו כשתלו את היובל בגלל והקשה נתקי' מה דיובלא מה"ב פירוש דמקן לומר לך שהיובל

הפתחתן. היה נותא יובל העליון היה מפיק אותן ועוד באתה הוכרח לומר שיובל העליון הוציא אותה משערי החירות הוא היובל העליון הי ישראל היו נכנסים בנ"ט שערים טמאים מ"ט קליפות א"כ הוכרח להיות נפתח מ"ט שערי בינה לשבר אותם ועלה זה לא היה באפשר לגאלם וא"כ נאמר יובל ממש . יובל שנים שהוא בינה ממש ומתרץ הל"א הכא דא דיוב"לא פירוש לעולם אימא לך יובל התחתון שהוא המלכות גואלת אותם ודאי קשיא לך כי א"א נגאלין אותם לחירות ונשבר הקליפות מגד המלכות לבדה לשבר כין הנגעי' המ"ט קליפות אין זה קושיא כי היה היובל בזה התחתון נשפע מן היובל העליון וכיון הימים התחתוני' שבמלכות מאירים בסוד השנים השניות השנים מתלבשים בימים ויש כח בשנים להגביר את הימים כאשר יונק המקור להגביר בו אורו וכחו כדפירשנו בהקדמה ב' ולכן היה למלכות בסוד ימים כח לגאול אותם ולשבר הקליפות אבל אין לפרש שהיה היובל העליון שאנו היה הגאולה היובל העליון ממש לא היה אחרי אותה הגאולה שיעבוד וגלות כאשר אנו מקווים שאחרי' גאולתינו בשופר גדול שהוא בינה ממש ולא יהיה עוד בגלות והיה שאנו רואים שחזרו ונשתעבדו משמע שלא היתה אותה הגאולה בשנים היובל הגדול מסטרא דיובלא שהוא הנמשך והשפע ממנה במלכות כדפירשנו בהקדמה ה' ור"ל כי הנמשך והשפעות ממנה שנתלבש במלכות בנ' ימים שלה כדפירשנו היתה גאולתם והירות' והוכיח והכריח הענין הזה שאמר ומסטר' דיוב"לא את"ער דינ"א ע"ל מצ"ראי פירוש בשלמא אם נאמר שהיתה הגאולה מסטרא דיובלא היינו דאתער דינין ומתן דהכי אמרינן מסטר' דיובל' מתערין דינין כדפירשנו בשער שני פרק ו' מסטר' דבינ' מתערין דינין אלא אי אמר' ביובל ממש ר"ל בבינה ממש דינין מעורר קשה דדינין ביובלא לא איתן ובג"ין כך אמרין . ומן אינון דיובלא הוי הוקשה לנו א"כ שאי אפשר לומר דיובל ממש הוי משום שהיא אחרי חירות' שיעבוד ואחרי גאולתם גלות א"כ נימא דלאו יובל הוי ולא מסטרא דיובלא הוי אלא מבחינת מלכות הוי ולכן לא היה גאולה שלימה משני זה אמר וכגין כך פירוש זה הכריח הענין מכל צדדיו ופאותיו מדאמרינן דהוי יומין חמשין דלאו יובלא שיהיה הוי שערי הימים הם במלכות ומדאמרינן דהוי חמשין השנים דמסטרא דיובלא הוי ומפני שאין כוונתו אלא להכריח שאין יציאת מצרים אלא מצד הבינה לכן לא הביא ראיה אלא ממנין הימים שהם חמשים ובזה נתרצה ד' כ' ו' ז' ח' ט' י' תש"בא לקבל' ד"א חמ"שין זמנ"ין אד"כר ואד"כר באו"רייתא נפו"קין דמצרים פירוש להכריח היות יציאת מצרים מכח היובל ממה שנזכרה בתורה חמשים פעמים יציאת מצרים. ומפני שזכירת יציאת מצרים בתורה הם יותר מן נ' כיון לפרש שאין כלם במנין יציאת מצרים באמרו וכ"להו בג"חו אע"ר בגי"מאין אמ"רן מצר"ים ומני"אה י"י ממצ"רים בי"ד חז"קה ב"י בי"ד חז"קה הוצי"אך י"י ממצ"רים פירוש אותן יציאת מצרים שנזכרו לשבח הקב"ה הן נ' שערי בינה ואותן יציאת מצרים שלא נזכרו בהן שבח אינם מן המנין כדתנן שהוא טרבא מרבן כדכתבנו בפרק קמא ולהראות לנו בדרך אחוה הוא לשבח הזכיר אותם קנתם בתוקף שאותן פסוקים. והדומה להם הם אותן שראוי למנות עד נ' שערי בינה אבל אותן שבאו להורות על הורתות הזמן ומנין השנה כמו בשנה השמינית לצאת בני ישראל מארץ מצרי' וכיולא בהם אין ראוי למנות :

ובכ"לו ות"ני חמש"ין אינון וכ"לא את"ייר הוקשה לו דמאי ראיה משום שהזכיר בתורה מצות יציאת מצרים דנימא דהק"בה הכי קאמר בכל מניה ומצוה שם היות שאני מעריך התורה ניחשבה כמלות שם כל זאת אתם חייבי' לקיימה כפי שאתם חייבי' בכבודי שהוצאתי אתכם מעבדות מצרים וא"כ אין מכאן ראייה משני זה אמר וכלכו חמשין אינון ולא יתיר פירוש אם היה הכוונה להראות לנו החיוב במעשה המצות היה ראוי שיהיו האזכרות כמנין המצות אבל מדהוו דהוין חמשין ולא יתיר ודאי משמע שהכוונה מכוונת היה כמנין השערי הכוחות כי ע"י השפעת כלם היתה יציאתינו ממצרי' או ירצה שקשה עליו מה שהקשה ר' אלעזר לר' שמעון כדפירשנו בפרק קמא ותירץ דאינון נ' ולא יתיר להראות תוקף החוזק אל הגאולה שהוצרכו להשפיע כל החמשים שערים כדפירשנו שם ונתרצו בקושית יא' יב' יג' : השו"ט דכ"לא ביוב"לא הא טע"מא פירוש הוקשה לו כיון שלא היה יובל ממש אלא סטרא דיובל כדקאמר לע"כ אם כן לא היה המעשה מאור שהוא היובל ממש כמו שאמר בהיה חמשים שמפני שכלם היו מתעטרים בסוד היובל הגדול כדפירשנו שהיו השנים מתלבשים בימים והימים מתעטרים מהם

לקבל

טל

לקבל בעת"ו והוספות תיר • ומ"ש ערת דיוב"ל תת"ל כלל פירוד תכל לפעול לה היות פעול' נמשכת מהמשים ממש תלת מסטרין דיובלת תת"ל כלל פירוש תלרס היה נמשך לימים והימים היו פיללי בפי כוס ודקדק שבדין תחר תחשר היו מתחתעורר תכם הדין תכל לפשרי תחתי' תיר תחשב"ר סה' מתעטרי' בעליונים כדפירשנו ובזה נתרנו קושיות יל' שי' עו"ד ובגי"ן כ"ך תור"י"ת תת"ל נתבו"ה תחת"ער בימ"ת דכ"תיב היתי נת ת"ם ד"ח ל"מ"ו בכרית ל'יות כי שניני הגדולה נכח היובל ממה מ"ו שתינת בתורה היינו בחות הגבורה והיות הגבו"רה בגדו"לה וזה ת' תעבר תם לת בכח הבינה המיוחדים - והמזונם שמכחה יצאו כיתין והשתחל ושוב הבית רחויה מבנרייתת דקתחר דבנתיעת בתורה כוי תחזת קלין וכל תחד תכן היה כלול מכל עשר כרי שהיו תחמשים וזהו שתחר חמשת קלין הוי ובלהו תתחזתו ב"ה פירוד כל כפשרות היו נרתים בכל תחד מחמשה קלות ולת שהיו נרתית בהן כפרנוף הנרתה במרתבי תבל הפרנוף תיו ממש במרתה לבן חוכר ותחבלילו שהיו נכללות ונרתין בהן - ממש לשר - תפלי בן כס תחמשים ותלו לת היו כלולין ומתרתין ממש לת היו רק תחמשה וכוותיל שהיו החמשה וכל תחד מתרתה וכלול ממש מפשרה הס ה' פעמים פשר שהס חמשים והס גדולה גבורה תפארת נצח הוד ביחסר נכחר ותלו תמור ותתחזילו לבד הי' מבחמ"ד דנרתין בכס כדב' המתרתה ביור זה תבל לת שיהיו בהן ממש ותבלילו לבד הי' תחר ותחבלילו בהו שהיו מיום כלולין בהן ותלו תחר ותתבלילו לבד ולת היה תחר תתחזתו הוי הסוד שהיו פשרי' נכללו בכל תחד מהן כדרך בללו כספירו' שכל תחת כלול' יהי' תבו"לת מתרתה ממש' רלת מתבלם בכללו שחר כתלו' ס"ם לכן תת"תחזתו דהיינו כללו' • הו' ממש ותתבט"רו בד"ת פירוש כיון שלת היו ממש הן הבוללו' תלת בהיו מעוטרות התחתונים בעליונים ותתרו בלת פירוש במלכות שהיא היתה הקול הכולל כל הקולות ס"ב פירוש המתחל ונתרנו כל הקושות הנפתרו' ומחוכו נתבו' תרון תל היותם הכתובי' על יציאת תנרים יותר על התחתונים וכדפירש הוי בלת מרבנן כמו שפירשנו בפרק קמת והיינו נפנין זה משני היותו מתיהם תל כעניני בפשרים תך יתענים העליונים בתתחונים כתו שנתבאר ושתה נבת בביאור הפשרי' • ובפס תל פעמים ומניינם •

פרק חמישי

בתלות הפשרים והליות' בפסוקים של יציאת

מלרים הנזכרים תחתי' פשיים בתור' נתעסק בפרק זה לתת טעם לדבר' ומלמי ותיוני לתפרש תחד מגדולי התקובלי' פשיר' ומן ט יש לתעיב שהס נגד שבעה פשרות שהס גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד תלכות וכל תלת בלולה משבעה הס שבעה פעמים שבעה הס תרבעי' ותשבה והבינה היא שתה ספר החמשים הרי חמשי' ולהיות כי הנרי נפלאתו ורוח הקודש מדבר בו ע"כ נפרוך לפניך לשום הקדום כלורתו וקוייתו ותח"כ נעשה פיסקא תדבריו ונפרש בלזר יוכיו מן הפרשים תה לשומו לבינה נקרת שבת הגדול בעשרי בחדש' השביעי שהוא כלל כל ה' דיס והיא השבת ותל תחשוב כי הס נרת יום הכיפורים ותיה שבת שבתון שהוא תלכל תחמש תלל יחברך ויחזרך יחיר בשולמו כמו שהות יהוה כך נרת פלולה ויהיו השבת כי היא תלכה נכנרת ושתה יתהוה עם קלות שהס ו' ספיר' והיא נקודה קיום הקלות ובה יתחזקו כל נקודה יש לו ו' קלות והנקודה קיום הקלות ונס חלל נקודה ונס זוגות ת"כ לשבת תן לו זיג ת"כ היא יחיד לכן כל השופה מן הנקודה קלות הוא חלל הוא הורם כל הקלות לכן תמר תחלים מות יומת כי הוא עופה מן הנקודה שהיא יחידה והיא קודם קיום הקלות הנקראים חלים עופה חלל מיוחד כשתר חלים מות יומת לכן השבת שהיא נקודה עם הקלות בלי קלות נס נתלות מן בבינה ת"כ השבת הוא עופה בכח בבינה כי לת היה משורש' כל זמן שלת יצת לפעול ר"ל הנקוד' עם הקלות נקרת שבת שלם' תבל בביאתו בכח נקרת שבת הגדול וכל הדברים רלוני לומר תפילו הקלות היו עופדים בכח בחתלם בבינה בסוד הנקודה עד שתפילו לקלות בשם בבינה בכחה ים לכם סוד הנקודה כתשר יתנתר זה הענין שסוד יותר מבותר ומשני זה הטעם נקרתה בינה תחסי' שערי נתם כי זתת הנקודה שתתרנו עם הקלות היו בנגד יתו"ד בדין ואיתם יכולות להיות הקלות בלתי הקלות ולת הקלות בלתי הנקודות שכרי בלם הס בתהות נקודת בינה ת"כ נסוד הבינה כל תחת מהספירות יש לה כח כלם שהוא סוד נקודה עם הקלות ת"כ תתרו שבעה פעמים שבע כתשר יתנתר סוד נס"ד שהס מ"ט תורות שנתלים מבינה הס ל"ם פעמים ופס בינה ופס בינה נהוג הסוד הגדול שכלם נכללים בו ונכנסו בנקודתן יהו ג' פעמים ו' פעמים סתומין נפעמים ת"ם ולת ג'

חלל ת' שהוא קלה ת' זוג עם ת' שהוא חלל קלה ד' ; חלל כ' שהוא קלה שני זוג עם כ' שהוא חלל קלה ה' חלל ג' שהוא קלה ג' זוג עם ג' שהוא חלל קלה ו' נתלת שכל הו' קלות שהס חמים שהס הללים ים לכם זוגות תבל לנקודה תחלטית תין לה זוג ת"כ היא יחידה וכל החללים שהס הקלות יונקי' ממנה ומתת חללים ממנה ו כן כל הפיסה תן הנקודה קלות הוא חלל הוא כורם כל הקלות וכן הוא ובבת הגדול שהוא הבינה היא נקודה שבה ובכחה כל הקלות ומתנה יונקים כל הקלות והיא שרשה והיא ממלחה תת כלם ומתנה נתלי כלם ולכן תיר בפיסוק בל מחללים מות יומת כי הוא עופה מן הנקודה שהיא יחידה והיא קודם וכיה קיום הקלות הנקראי' חללים והחללים מתחלתן מתנה והוא עופה הלל מהנקודה כשתר חללים מות יומת וכבה חלק כי השבת שהיא נקודה עם הקלות נתלנו מבינה ת"כ השב' עם הקלות שיתר בהשלם נסוד הפורש הנפלא בבת בינה כי לת היה מפורשם כל זמן שלת יצת לפעול הנעלם שרשו כל זמן שלת נתלל ונתגלה מבעלם כח שרשו רוצה לומר הנקודה עם הקלות נקרת שבת שלם תחר תלילותו תבל בביאתו בכח בינה קודם תלילתו נקרת שבת הגדול כי כל הדברים רלוני לומר תפילו הקלות היו עופדים בכח בחתלם בבינה בסוד הנקודה עד שתפילו לקלות בשם בבינה בכחה ים לכם סוד הנקודה כתשר יתנתר זה הענין שסוד יותר מבותר ומשני זה הטעם נקרתה בינה תחסי' שערי נתם כי זתת הנקודה שתתרנו עם הקלות היו בנגד יתו"ד בדין ואיתם יכולות להיות הקלות בלתי הקלות ולת הקלות בלתי הנקודות שכרי בלם הס בתהות נקודת בינה ת"כ נסוד הבינה כל תחת מהספירות יש לה כח כלם שהוא סוד נקודה עם הקלות ת"כ תתרו שבעה פעמים שבע כתשר יתנתר סוד נס"ד שהס מ"ט תורות שנתלים מבינה הס ל"ם פעמים ופס בינה ופס בינה נהוג הסוד הגדול שכלם נכללים בו ונכנסו בנקודתן יהו ג' פעמים ו' פעמים סתומין נפעמים ת"ם ולת ג'

כי בשער הנ' שהוא שער הגדול הוא יחיד בכל מ"ט שערי' שכלם יונקים ממנו והוא כמו מלך יחיד בשם וכמו שאין ראוי למטה הנקודה עם הקצוות כן אין ראוי למנות בינה עם הקצוות הנחלקות ממנה והנה כדי שנעלה הכשל מ"ו בשיוך אפרש לך דברי המקובל יותר בביאור רחב ואעשה עיסקא וציורים מדבריו ואפרש אחת לאחת דרך כ"ל נקודה י"ש ל"ב ו' קצוות ר"ל קנה מעלה קנה מטה קנה מזרח קנה מערב קנה צפון קנה דרום כסובבים לנקודה שהיא באמצע והנקודה היא קוטב הקצוות רוצה לומר מן הנקודה האמצעית יוצאים שש קצוות והיא קיומם דאם אין נקודה אמצעית לא תוכל למצוא שש קצוות שהרי לא תוכל לצייר ו' קצוות שהם קנה מעלה מטה מזרח מערב צפון דרום מנגדים זה לזה אם לא בערך הנקודה האמצעית שממנה יוצאים קוי הקצוות שהם מעלה ומטה מ"מ [?] ו' ומתרחבים ומתפשטים עד שיעשה מהם עיגול והמופת על זה שהרי לא תוכל לעשות עיגול כולל שש ומקיף שש קצוות כמבואר למעלה אם לא שאתה צריך לעשות נקודה אמצעית בראשונה ומן הנקודה יוצא העיגול ומן הנקודה יוצאים הקצוות וכשיש נקודה אמצעית תוכל ליחס אל הנקודה האמצעית זה קנה המעלה בערך הנקודה וזה קנה מטה בערך הנקודה וזה קנה מזרח לנקודה וזה קנה מערב לנקודה וזה קנה צפון לנקודה וזה קנה דרום לנקודה אבל אם אין נקודה לא תוכל למצוא שום קנה כי מאיזה צד אתה רוצה לייחס הקצוות אם אין שם נקודה שהיא האמצע לכל ומפני כן הנקודה היא קיום הקצוות וזהו מ"ש אל הנקודה ר"ל הקצוות הם חונה הנקודה דהיינו סביב הנקודה שהוא כעיגול הסובב ומקיף הקצוות כמו שציירנו אבל הנקודה עצמה אינה מן הקצוות רק היא להם כתרומות כאם על הבנים כיון שהם מחוללת ומולדת הבנים כמו כן הנקודה מחולל הקצוות והנקודה אדון והקצוות הם ענפיה כמכוון בה כדציירנו והם עצמם ר"ל כל קנה יש לו חבר וזוג קנה נגד קנה דהיינו קנה מעלה יש לו זוג נגדו שהוא קנה מטה שמתחבר עמו וכן קנה מזרח יש לו זוג נגדו שהוא קנה מערב שמתחבר עמו וכן קנה דרום יש לו זוג נגדו שהוא קנה צפון שמתחבר עמו וסוד ענין אלו ו' קצוות והתנגדותם והתחברות' יחד פירשתי בספר ס"ד י"ב גבולי אלכסון יעויין שם והקצוות נקראים חללים מפני שצריכים תלוי מהנקודה להשפיע בחללותם. שהוא כן קנה לקנה אבל הנקודה מצד עצמה ובערך שלימותה היא יחידה נקודה יחודה אין לה זוג ולא חלל כלל מ"ו עד שלא תוכל לייחס לה בערך שניותם שם של קצוות כלל ולכך היא יחידה בשלמותה מפרנסת ומשגחת שפע מזון וכח לשניה משלמותה היחידה שהיא חיות ושורש ענפיה ואין בה חלל כלל מ"ו רק היא מלאה לעולם בשפע ורב טוב להשפיע תמיד לעולם בלתי חסרה דבר רק ממולא בכל טוב וכל טוב אדונך בידו ולכן ר"ל כששם מן הנקודה קצוות הוא חלל פירוש מפני כן מן ששם מן הנקודה קצוות וכששם כן א"כ על כרחך לפי דעתו ותמצאנו ששם מן הנקודה קצוות שאז שם חלל בנקודה שהרי כ"ש קצוות יש חלל שאין קצוות בלא חלל כמבואר למעלה ותועלת כ"ש חלל בנקודה אינה מלאה להשפיע רק היא ריקה בחלל שלם וכשהיא ריקה אינה יכולה להשפיע לקצוות ומתוכה בעלים בשפעים שהם הקצוות והיינו הדרשתם בזכר שאין להם שורש חזק להניק ממנו למלאות חללותם כי בשורש עצמו חלל ורק מ"ו א"כ אחר מחלליה מות יומת רוצה לומר מי שהשפעה לשבת שהיא נקודה חלל ואחר שאין ביד השבת להשפיע מזון ופרנסה לחול שהם ששת ימי חול של שבוע כי היא ר"ל השבת שלמה חלל ושיבה משבת שלמה שהיא נקודה קצות רוצה לומר שעושה בה מלאכה כמו בימי חול מפני שאומר גם היא קצות כמו שאר ימי חול מפני כן זה כמ"ש מ"ת יומת בשוט שהוא ופגם בנקודה הקדושה שאינה משפעת לו חיים מזון ומחיה ופרנסה מדה כנגד מדה מפני שעשה מן הנקודה שהיא יחידה ואין לה זוג והיא מדה מלאה כל טוב משפעת חיות מזון ופרנסה בקצוות והקצות מלאים בה והיא קיומם וחללים של קצות מתמלאין ממנה והוא פוגם בה בשוטו לחשוב שהיא חללה כאשר חלליה ועושה בה מלאכה ואין בעזון בה שהיא משפעת לו מזון ומחיה ופרנסה בימי חול מעבר שבשבת ממלאכתו בימים השבת ותמונו את השבת לאחר ומחלל כי אין דה מוספת קדושה וחיות להשפיע חיות יותר משאר ימי חול מפני כן שנשו מדה כנגד מדה הוא נוטל חיותו של שבת יטול חיותו ואחר עליו כל מחלליה מות יומת כמו שהוא עשה לשבת חלל כן יעשה גופו חלל מת כי בהסתלקות חיותו

הגופו שהוא מיתתו ישאר הגוף חלל וריק מנקודת נשמתו בהיותה שוכנת בו מקבלת חיותה הנקודה שבה ב"ה וזהו מחלליה מות יומת ונחזור לענייננו והנה השבת שהיא הנקודה עם הקצוות נחלקה סביבה בבת אחת לכן השבת שהיא נקודה עם הקצוות כ"ו א"י אע"פ נקודה בלי קצוות כ"כ נחלקות מ"ן הבינה א"כ השבת עומד בכ"ח בינה פירוש קודם שנחלק בשבת היה עומד בתוך הבינה והיה בבת כעלם הבינה ולא יצא לפועל נגלה ולא היה שבת. שלם דהיינו נקודה עם ו' קצות בגלוי שנקרא שבת שלם לא היה כי הנקודה שהיא שבת עם ו' קצותיה היה בבת בעלם בינה וכשיצאה הנקודה עם ו' קצותיה לפועל נגלה מכח הכלל בינה אז כשיצאה הנקודה נקראת שבת שלם רוצה לומר הנקודה שיצאה לפועל נגלה אבל בהיות בבת בעלם בינה נקראת שבת הגדול ר"ל קודם שנתגלה ובסוד הבינה נקראת שבת הגדול והטעם כי אלו ו' קצות עם הנקוד' היו בבינ' והם שש ספירות עם מלכות בהיותם בבינה שהיא שבת שהם בכללם ג' ג' א"כ ב"ס [?] וכשהיו בבינה בכחה היה בבלתי אפשר להיות רק בהקטנות היה בבת הנקודה והנקודה בכח הקצות דהא הכל היה בכח אחדות בבינ' ר"ל הקצות עם הנקודה היה בכח אחדות הבינ' שלא היה בסוד הבינה שבת בפועל דהיינו נקוד' עם ו' קצות בפועל רק היה הכל נעלם בכח אחדות ספירת בינה ר"ל כלם נעלמים בבת יחד [?] אחת ואם כן בסוד הבינה היו כח ו' קצות בכח אחדות הנקודה וכח אחדות הנקודה בכח ו' קצות והכל בכח אחדות נקודת בינה ואם כן בבינה היו כלם כלולים יחד הנקודה בקצות והקצות בנקוד' א"כ הוא מן הנכרח שהיו בכח אחדות בינה היו לקצות כח הנקוד' ולנקוד' כח הקצות ובכל קנה כח כל הקצות דהא מאן היו בכח אחד ותחילה נראה והוא נראה בבת ענג באחדו' נקודותה ו' נקודות בכל אחת כנודע מז' בסוד אחדות באופן שלא תוכל לייחס בנקודת בינה על שום חלק מנקודות' לומר זאת החלק היא הנקודה וזה החלק הוא קנה חסד או קנה גבורה או קנה תפארת או קנה נצח וכן כלם כי כל הקצות בכח נקודתה וכח נקודת' בכח כל הקצות הנז'. על כן אם באת לציירם כדי להורות על שווים וכללותם בסוד הבינה לא תוכל לציירם כי אם בדרך זה:

גדולה	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות
גבורה	גדולה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות
ת"ת	גדולה	גבורה	נצח	הוד	יסוד	מלכות
נצח	גדולה	גבורה	ת"ת	הוד	יסוד	מלכות
הוד	גדולה	גבורה	ת"ת	נצח	יסוד	מלכות
יסוד	גדולה	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	מלכות
מלכות	גדולה	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד

נראה בציור הזה שהנקודה עם הקצוות הם באחדות כי מלכות היא בראש בשיטה האחרונה והקצות הם בסוף ובשיטה הראשונה הקצות בראש ומלכות בסוף ובראשי כל ו' שיטין הן כלן בראש הנקודה להורות על אחדותן וכללותן כח הנקודה בקצות וכח הקצות בנקודה עד שיתייחס לכל קנה כח נקודה עם ו' קצות עד שיתייחס בהם ז' נקודות לכל אחת ו' קצות שהם בכללם מ"ט ועם בינה עצמה הכוללת כלן הם נ' שערי בינה שהם כולן בסוד בכח בינה אחדות נקודתה ולכך נקראת והנחלה בינה ז' ספירות שבכל אחת היא כבת בפועל עם שש קצותיה ומתנהגת כל אחת מהן ז' ספירות יחד בבנין בהנהגתה על תקיפה עצמה שמיעה אחת באופן בהם ו' ספירות כאלו היו על תקונן כל אחת בגלה רק ז' ובכללם הם מ"ט שערים שב בינה שהם נפתחו שערים להשפיע ולגלות שערי' כל אחת ואחת בפני עצמה והבינה כלולה בהם כלולים בכחה ז"פ בכח הנקודה שהיא בכח הקצות והקצות בכח הנקודה שהוא השער הגדול השער הנ':

בהנהגה באחדותה כמו ולכך יש בבינה נ' שערים נכחה שיונקים ממנה מ"ט שערים שהם ז' ספירות שנקראו ז' שבתות שבכל שבת נקודה א"ז שהיא מלכות הנקראת שבת נחלה שבכל שבולים נקודה בכח נחלה שהיא הנקודה בה א' שבת ונמנה כאמרנו ויותר מזה שהוא צריך לענייננו כדי להאיר עינך בענין נ' שערי בינה:

בינה ואין קושיה עליע לתה לייכנ שבת בהתלת כזה :

כי השבת היא הנקוד׳ הפנימית יונקין ו׳ קצוות ויניקתן ומזונתן ואצילותן מהשבת בסוד קצוות בכח הנקודה והנקודה בכח ו׳ הקצוות בסרקן באחדות בינה שא״א נקודה בלי קצוות ולא קצוות בלתי נקודה שערי בבינה כלם מתייחדים בכח אחד ומפני כן יש לכל הקצוות כח סנטורם שהיא באמצע השולחת מזון ופרנסה לקצותיה ומפני כן באצילותן וגלויין מכח השבת הגדול שהיא בינה הם שבע נקודות ולכל נקודה ו׳ קצוות שהם ז׳ שבתות א״כ יאירו שבעה פעמים והם ארבעים ותשעה שנאצלו מבינה השבת הגדול כמו שאמר ועתה שהוא השער הגדול הכוללת כלן בכח אחדות׳ כמו שאמרנו יחוד׳ שערי׳ כי המלך הוא יחיד ואין ראוי להתייחס עם הנאצלי׳ ממנו כמו השביעי שהוא שבת שהוא הנקוד׳ שהוא מקום לקצוות שיוצאים ממנה ונאצלין ממנה וניזונים ממנה כן הבינה מקום לכלם שכלם יצאו ממנה ונאצלים ממנ׳ וניזונים ממנה וכמו שאין ראוי להתייחס השורש שהיא הנקוד׳ עם הכנפי׳ שיצאו ממנו שהן הקצוות כמו כן בינה שהיא שורש לכלם ומקום כלם אין ראוי להתייחס עם השערים שנאצלו ממנו לכן ספירת כשאמר תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות שהם כנגד שבעה ספירות שהם ז׳ נקודות ז׳ שבתו׳ לכל אחת ו׳ קצוות והיה אין בראוי למנות נ׳ יום אמנם אין אנו מונים הנ׳ א׳ מ״ט מן הטעם שפירשנו שאין ראוי למנות המלך עם הנאצלים ממנו ובזה מנוה כ״ט יומים בשני שבוע והשבוע בשני עלמא כי השבוע מור׳ על שבת שהוא הנקודה הכוללת הקצוות שנאצלין ממנה וניזונים ממנה וכמו שאין ראוי לנו לייחס הבינה עם התשעה וארבעים שערים בעבור

שהיא נפלאת מהן והיא שורש לכן אמר על כן אינה בדמיון שתהם לייחס׳ בייחום אחד כן אין ראוי לייחס השביעי שהוא שבת הנקוד׳ והוא שורש לקצוות ביחום אחד כי אינו בדמיון עם הקצוות ע״כ מנוה לתתני יומא ומנוה לתתני שבועות א״כ בכללם הם חמשים שערי בינה לכן נאמר גבי משה ותחסרהו מעט מאלקים כי הבינה נקראת אלקים חסר לו שער א׳ שהוא הבינה והוא ו׳ ותחסרהו שהיא השער הגדול שנקרא אלקים ולא השיג אלא ארבעים ותשעה שהם ז׳ ימי הבנין שהם הספירות ע״כ לשון אונקלוס פירושו שניו כחם׳ הורתו מן השמים כנה מבואר ומפורש כי חמשים שערי בינה הם שבעה כלולות משבעה שהם ארבעים ותשע וכנה הארבעים ותשע הם כשבעת ימי הבנין ושער החמשי׳ היא בינה בעצמה שער הגדול הכוללת כלן שורש לכלן שממנה נאצלו כל השבעה וכהה כל השבעה וממנה יונקות השבעה גם אחר אצילותן ולכן גם שערים ארחים כהה ושפעלותיה ועצמותה נעלמה אפילו למרע״ה וזו כי׳ ג״ב דעת רשב״י ז״ל כמו שפירשנו לעיל בענין השבע׳ והארבעים ימים שבין פסח לעצרת וכן הוא בתיקונים וזה לשונו שבע בבתית לכל חד שית יומין סלקין תשעה וארבעים והאי איהו ושפירא לך שבע שבתות שנים איטן תשעה וארבעים שנים תשעה וארבעים יתים שבע שבתות שבע שהכן אכן דאינון אבג יתן קרע בגן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקוצית אינון שבע שמהן לכל חד שיתא אתוון לקבל שיתא יומי שבוע לכל שבת ושבת פירוש ו׳ אותיות מורים של ו׳ ימי חול כל אות ואות מורה של יום אחד שהוא שקף מכלל כשם שהוא ו׳ אותיות והשם בכלל מורה על שבת עצמו שהוא חורת האותיות שהם ענפים למקור ע״כ פירוש והולך אינון דאתמר שרפים עומדים ממעל לו שש כנפי׳ לאחד וכלהו שבע שבתות ומ״ט יומין ושבע שבתות שבע ספיר׳ ולכל חד שית דרגין וסלקין תשע וארבעים פנים טהור דאורייתא היא עילאה חמשים יום וספירת עומר כ׳ עילאה מן מטה ע׳ ר״ל מטה הנזכר בנבואת יחזקאל שאמר מתראה מתניו ו׳ מטה ויהי׳ פירושו מ׳ט׳ה׳ מ״ט שערים הה אחת בינ׳ והיינו מ״ט ועם הבינ׳ הנקרא׳ ה׳ הם נ׳ שערים ונעשה מטה ור״ל ה׳ עילאה היינו בינה ומ״ט הם מ״ט שעריה כ׳ שר יתבאר עוד ע״כ ועוד תשתע מדבריו כי שבעה ספירות לכל אחת שש קצוות שהם ארבעים ושנים שהם מ״ב אותיו׳ של שם מ״ב לכל יום אות אחד וז׳ שבתות שנמן שהם השבע שתות עליון הם תליאות שבע ספירות עלמין שהן כלולות תשעה וארבעי׳ ובינה עצמה היא שער הנ׳ והוא כדברי המקובל המש כי בכל שבת ושבת יש ו׳ קצוות שהם גדול׳ גבורה תפא׳ נצח הוד יסוד ונקודת החלל של קצוות הוא שבת שהו׳ המלכו׳ שהוא רביעי לכל תלת ובאתנא גדול׳ גבור׳ תפארת נותבל׳ מרנה והיא למטה מלשחן שכן היא רגל רביעי למרכבה וכן מקומה רגל בעלה קוד׳ כמשוט ולמט׳ ממנה נצח הוד יסוד והיא רביעית לג׳ אחרונות נמצא מקומה הנקוד׳ המתלבית השם קצוות וכאשר ציירנו למעל׳ והי׳ ג״כ כשב״של כל שבוע ושבוע שהם ו׳ ימים והש׳ קבוץ כל ימי׳ כדפירשנו פ״ג בהקד ז׳ב׳ ומג׳ לפי זה שבע שבתו׳ בא׳ מחו׳ כב ז׳ מניחו׳ של מלכות כאשר ציירנו למעלה מניחו׳ אחד מחסד ומניחו׳ ב׳ מגבור ומניחו׳ ג׳ מתפאר׳ מניחו׳ ד׳ מנצח מניחו׳ ה׳ מהוד ונגלות ו׳ מיס׳ מניחות ז׳ מליתותה דהיינו מלכות שבמלכו׳ וכן ענין השרפים שוכר שאין להם כי אם שש כנפים ומפני כי השרף עצמו הוא הנקודה והכנפיים הם הו׳ קצוות שלו והוא הנקודה בתוך הקצוות שלו הכלולי׳ הם ונמנו הם ז׳ והם ז׳ שרפים ולכל אחד שש כנפיים בכללם מ״ב ועם השרפי׳ הם מ״ט כמו בספירות שהם ז׳ שבעתן כל אחת כלולה מו׳ קצוות שהם בכללם מ״ב ועם השבקות עצמן הם מ״ט כמו כן הוא בשרפים והטעם שחלק כקצוה שהשבתו׳ בתה שאמר לכל אחד שית יומין וכן בתפ שאמר לכל חד שית דרגין דמשמע כלולות משש ולא משבע כדי להורות שמספר מ״ט שערים הם בשבתות עצמן שהם הנקודות עם קצותיהן והנקודות ג״כ בתגין ובאחת הם כלולות משבע רק שאין לייחס הנקודה שהיא שבת ושורש עם קצותיה ביחום אחד עם קצותיה וכדהידענו למעלה ואנו שבע שבתו׳ הם עלם כמלכות הכולל׳ כל כספירות כדפירשנו למעלה וכמצוייר למעל׳ שהיא הנקוד׳ האמצעי׳ בין התומים והיא נקודה בחלל דולה ואינה דומה לאחד מכלם ו[illegible] גדיה ומנפיעי׳ ולה׳ה ואינם אחד מהקצוות אלא הוא [illegible] ובזה מתבררו דברי המקובל ודברי רשב״י ז״ל מאמר ומקיים [illegible] בענין סוד נ׳ שערי בינה והשם יזכנו [illegible] ה״ן בהוה׳ דבר צ״ו וכיתנת בו נאמר [illegible] תמיד ובזה נשלם הפרק :

פרק ן ומזינו נפרק הזה לבאר דבר שנרמזה לבתורה תנבד
וסותרן למה שפירשנו בשניהן סוד ל' שערי בינה שהם
ז' ספירות כלולות זה ז' ושם בינה שלמה היא שער כל והוא ג"כ
דברי רס"י על כן חוייבנו לפשר ולישב דבריו כדי שלא יהיו סותרין
זה את זה ח"ו ואומר זה שנאמרו בתיקונים שלשה בינה את פשעת
סוד הוד כ' אתרשין פירוש ס' שלשה בינה שבת' שבת' נקראת בינה
ולמה נקראת ס' הבינה שמתפשטת בשבעה שהן הוד שהם ס' ספירות
גדול' גבור' תפארת נצח הוד יסוד ומלכות ן"ל כי שפירוש כי כל
ספירה כלולה מעשר שהרי אתה מוצא לכל חמשים שנה קורא
בפירוש חמש שערי בינה המתפשטים לתוכה שהוד הוא ס' שהם ס'
ספירות לבד כל אחת כלולה חמשה ובן בינה בפירוש סוד בחקו לחרי
בתיקונים גבי נחור כבוה מיחדת לדבר בל פרקמה לחזק הכי נאמרי
דיחוד קוב"ה וכינתי' זשפיר שם בי כיס כוה לבינה ולהשתוקקות
והוד לחיים שלשה שהשתוקקות לחשבון ל' לקחת ספירות דקבוה
שנאמרו דל יוד לחיים מבה"ד חוזר ואומרן שער את חיתן כי
תרשין שער בכל ספירה תלתין חמש מתחלק עד הוד יסוד נעשין לון
כי ואתקרי כל כלילת חתין ס' לשמו בלא כתוב בפירוש
שחמשי שערים שהם תחסר עד הוד וזה שחזר לחיי שבינה נדברי
רס"י בפרקי דקדמי וחנה חורחין שקבל כי היסוד נקרא כ"ל שכולה
חמשים נפי שמקבל חמש ס' שערים מבינה ומפשיטם לחלבי הנקרא
בינה שיחוד כל ס"ל כל הג' שהם ס' שפירו' כל חמש כלולי מעשר
מתפשטים במלכות והיינו כלי שהיא יהבלן בשוד קבנתה וכן
מדתן שלש הפשוק בשיחו ל"ך ס' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
והוד לך שלשה' שהרי בינה שחמשה בחמשי' שערים שהם
גדולה גבורה תפארת נצח הוד והיסוד שחזק בפשוק בן ס' לנה
כוחר לבינה היינו' גדולה גבור' תפאר' נצח הוד שהם ג' שערי' שחר כ'
חוזר בפשוק כי כל תדמץ עד יסוד שפקרא לו מקנל שהוא
חמשים שערי בינה כדי לפשטם למלכות ותבין זה נקרא כ"ל שהוא
כיסך של לך כי בקבלה כיסך בניתן קדמות חוסם בחתהלך כ"ל לך
בינה מכל זה מתחת של שערי בינה שם חוסם רק ס' ספירות ושהה
רחוי לחקור חוזה יבאר חלנו שנים בדעת אי שבפרק זה תו בדעת
הפי שבפרקים בקודמי' לו שם שנים כתיב שוים ושם נרד בשלנו
לשתוק לבדיו רס"י ז"ל ניחנו לפס שבר דבר כי בוחלי לין רצוי
נפתחין שבשערי רס"י ז"ל יכיו שוחר ס חלו לחלנו ולכן נאמר בפרק
בשני מנתן בפיחורים שם ס"ל

פרק ז כדי להבין בשער דברי רס"י ז"ל נרך להקדים שנים יסם
בספירים לחולה של הבינה ויחי שניהם ומתחל שבה לבר
חדש ניחא שבקדמתן בפיקודים ובשערים בקודמים כי יחם בבינה של
כלילות כלו דומה לחבר לבשלה ספירות לחלבות לחם שם
בגנוס ונשבו זה לקראת שם בבינה ושערי הקדמונו בניס חליים
חחם ניחום הוה חיכל לבני של מיחת הוסף עליהם בחבר היה בחם
חלת גסי רחוי שבחם מחשבר' מהבשה הניה שקבלה מבעלם
ומולידים ומלמיחה ומיחיחה מחחבי' כיסות שך גבול בעבריי לנחת
לחיך לשלום כן בבינה בבלה בספירות בעלות ומולידי בלמיחים
ובחיות' מבדבן בשלם של חמחו' מהשבה להקיבל של חקיון חלים
גלוי פשולחן חסך דין ורחמים בחבוחר בפרים בקדמים לחמש
פחשבה בחשל מהשחשל בקלה כי החשל חחר בידת כלה בעבריים
פחות גשמיים בבויה בחבחיות בבעבה חוקבלה חבעלה הנה
חשך שבוידי' חוחה בהויה הסוחר בית ביקוע' חן בהויה בניחה בבעבה
ומינה כן בחם בקחשבה החלית בראשית שך ך' חטלות וגלות בבנים
יפחחו שם חניחוחם קדק אבמה' פקודם לידהן כי הקיום לה זוה
מחלחות שהו בחך חבל בית מחירת מחבדלת - יחחרבת כחשר
ביחרו שוד שבן בה בשער הפי שפק ל"ב בשם יבא לבן מהקדחה
בוחח שרש הגלות בלו בבינה לחניח דק יבא ? ושוד נחבחר בדברי
רס"י ז"ל שחן חניחות בשלם בה בבינה בחניחות שיחה בחחגלה
חלת בשנים לחחרות כי חניחות בשיר בחלחן בשחבלה שנים שך
מלכות שבית שבינים לבנן חחנל בשנן חחם בם שבלים ל"ב לבבר
וחם גדולה גבורה חפארת לה הוד לבר כי בישיר. חשלשות בלם
חיחרי בחלחות בשיר חלת והבדיה ברם בי בוחר בחקיחת רבים
והנה לישלך כי חין לחשלך בבנוך כי חם כ' שחלות וחבלות ויסוד
בית בחבלות בחפארת שנפשטת חחר חניחיחו שבן חחחיחות
בשחשות שם ר"ן ף"ן בם בשלחי בבינה וחן שם בחלה חיחו חל
בשיחו שלה הגלות שם בבינה כי שם בחן בינה בינה כ' בשיבה כ' בשיבה
ר"ל חלו ס חחחיו בשער חחר חשלש בחן לחלו ולכן נאמר בפרק

בשני מנתן בפיחורים נם ס"ל

פרק ז כדי להבין בשער דברי רס"י ז"ל נרך להקדים שנים יסם
בספירים לחולה של הבינה ויחי שניהם ומתחל שבה לבר
חדש ניחא שבקדמתן בפיקודים ובשערים בקודמים כי יחם בבינה של
כלילות כלו דומה לחבר לבשלה ספירות לחלבות לחם שם
בגנוס ונשבו זה לקראת שם בבינה ושערי הקדמונו בניס חליים
חחם ניחום הוה חיכל לבני של מיחת הוסף עליהם בחבר היה בחם
חלת גסי רחוי שבחם מחשבר' מהבשה הניה שקבלה מבעלם
ומולידים ומלמיחה ומיחיחה מחחבי' כיסות שך גבול בעבריי לנחת
לחיך לשלום כן בבינה בבלה בספירות בעלות ומולידי בלמיחים
ובחיות' מבדבן בשלם של חמחו' מהשבה להקיבל של חקיון חלים
גלוי פשולחן חסך דין ורחמים בחבוחר בפרים בקדמים לחמש
פחשבה בחשל מהשחשל בקלה כי החשל חחר בידת כלה בעבריים
פחות גשמיים בבויה בחבחיות בבעבה חוקבלה חבעלה הנה
חשך שבוידי' חוחה בהויה הסוחר בית ביקוע' חן בהויה בניחה בבעבה
ומינה כן בחם בקחשבה החלית בראשית שך ך' חטלות וגלות בבנים
יפחחו שם חניחוחם קדק אבמה' פקודם לידהן כי הקיום לה זוה
מחלחות שהו בחך חבל בית מחירת מחבדלת - יחחרבת כחשר
ביחרו שוד שבן בה בשער הפי שפק ל"ב בשם יבא לבן מהקדחה
בוחח שרש הגלות בלו בבינה לחניח דק יבא ? ושוד נחבחר בדברי
רס"י ז"ל שחן חניחות בשלם בה בבינה בחניחות שיחה בחחגלה
חלת בשנים לחחרות כי חניחות בשיר בחלחן בשחבלה שנים שך
מלכות שבית שבינים לבנן חחנל בשנן חחם בם שבלים ל"ב לבבר
וחם גדולה גבורה חפארת לה הוד לבר כי בישיר. חשלשות בלם
חיחרי בחלחות בשיר חלת והבדיה ברם בי בוחר בחקיחת רבים
והנה לישלך כי חין לחשלך בבנוך כי חם כ' שחלות וחבלות ויסוד
בית בחבלות בחפארת שנפשטת חחר חניחיחו שבן חחחיחות
בשחשות שם ר"ן ף"ן בם בשלחי בבינה וחן שם בחלה חיחו חל
בשיחו שלה הגלות שם בבינה כי שם בחן בינה בינה כ' בשיבה כ' בשיבה
ר"ל חלו ס חחחיו בשער חחר חשלש בחן לחלו ולכן נאמר בפרק

זכרה בר' נתן ז"ל
S. Sperber.